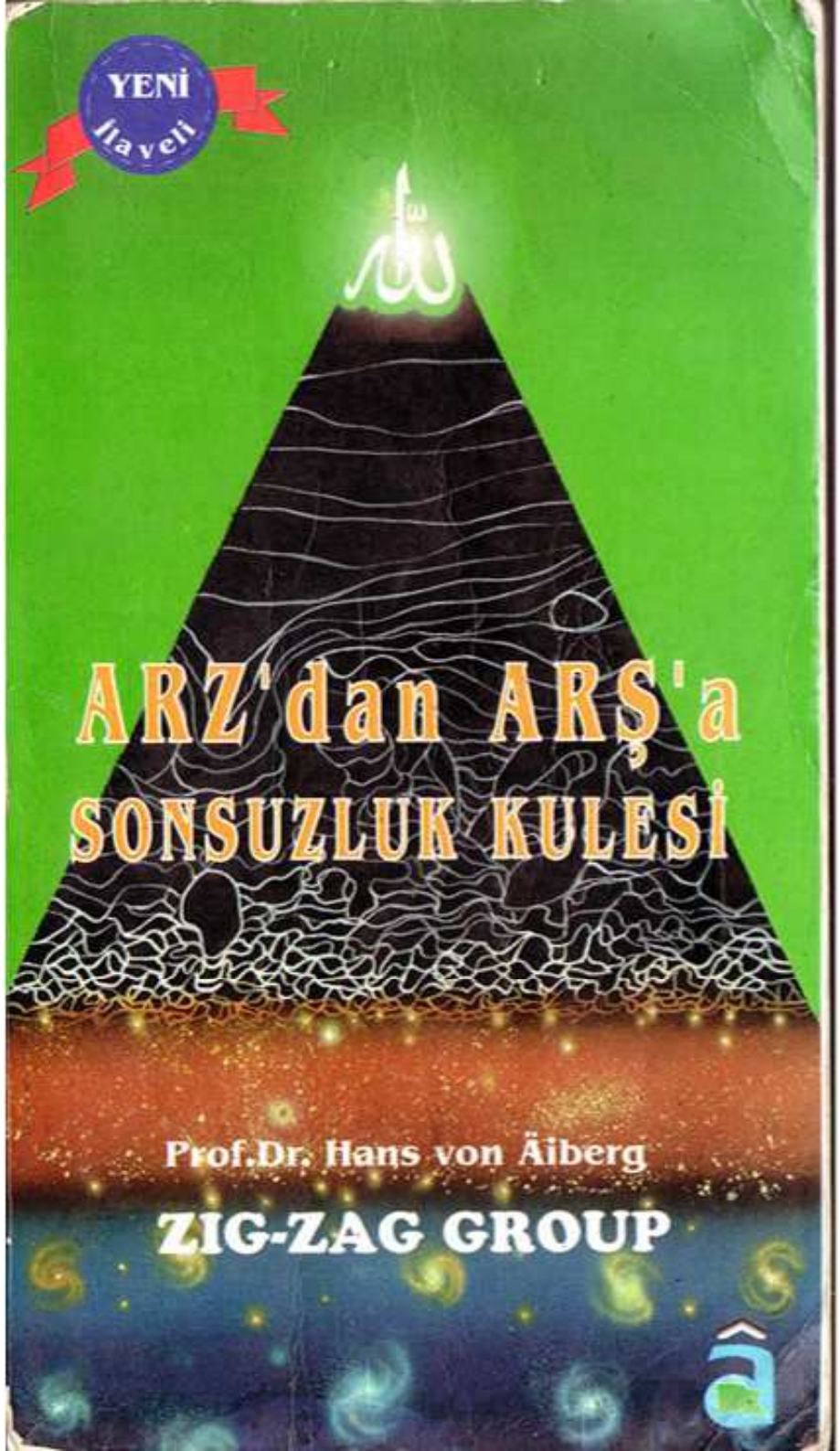

بسم الله الرحمن الرحيم

ARZ - ARŞ (AA) ZİG-ZAG (ZZ)ÖĞRETİSİ

ZİG-ZAG GRUBU

ARZ'dan ARŞ'a
SONSUZLUK KULESİ
- I -

Hans von Äiberg

ARZ-ARŞ BİLİM SETİ
BİRİNCİ BAND (yeşil)
BİRİNCİ KİTAP

ZİG-ZAG
Sieg-Saga
Zick-Zack

âlem ilmin dili dizisi: KİTAP - 1

™ All rights reserved © Copyright ® Translation rights & Video rights âlem yayınlarına aittir bütün hakları saklı olup izinsiz basılamaz, yayınlanamaz.

ISBN 975-7856-00-2 (Tk.No)
ISBN 975-7856-01-0 (1. Cilt)

Birinci baskı: Aralık l986
KİT-SAN Kitap San. A. Kom. Şti.

GENİŞLETİLMİŞ, EKLİ YENİ DÜZENLENMİŞ SON BASKI

Kapak : Mehmet Dilek
Dizgi : Ek ve 1. Tashih - Karl Michael Allein
Baskı : Umut Matbaa - Aralık 1994

GENEL DAĞITIM
âlem tic. yayıncılık ve san. ltd. şti.
Çatalçeşme Sok. 27/16 Defne Han Cağaloğlu / ISTANBUL
Tel: 526 16 12 & 511 79 74 Fax: 511 52 60

THE DOCTRINE OF
TRANSSCIENTIFIC
ZIG-ZAG LEHRE

In the name **ALLAH**
Beneficent **RAHMAN**
Merciful **RAHIM**

Authorized by
K.MICHAEL ALLEIN
and Zig Zag Group

The singularity & Macro Cosmos time travelling / Hunnes-Qunnes

I

ARZ'dan ARŞ'a sonsuzluk kulesi

Spectrainbow strategic set (SSS)Turquoise
ARZ - ARŞ

İNSANLARA HÜRRİYET
MİLLETLERE İSTİKLÂL
KİŞİ HAKLARINA SAYGI
ÇEVREYLE YEŞİL BARIŞ
DOSTLUĞA ÇAĞRI

Uygarlığa ve görgüye
özeleştiriye, hoşgörüye
açıklığa ve açık olmaya
bilimselliğe, akılcılığa
barış, sevgi, gençliğe
asr-ı saadetli geleceğe
yeniden yapılanmaya
Allah yolunda tek başına da
olsa yürümeye ve,
İslâmı yaşamaya...

İÇİNDEKİLER

Sunuş
Yayınevinden Sunuş 9
Önsöz 13

BİRİNCİ ALBÜM

Yaratan Tekliği ve Yaratılma Tekilliği

Kesim 1 Ölümsüzlük Umudumuz 37
Kesim 2 Yaratılma İhtiyacı 39
Kesim 3 Tanrı Tekilliği 41
Kesim 4 Tanrı Tekliği 43
Kesim 5 Evren ve Devran 45
Kesim 6 Bakmadan Görmek 47
Kesim 7 Evren ve Bilim Bir Bütündür 51
Kesim 8 Nedensellik Mekanizması 53
Kesim 9 "Bir Kedim Bile Yok" 55
Oto-referans/a Singularite 57
Kesim 10 Başlangıç Tekilliği 58
Kesim 11 Güneş Batıdan Doğuyor 60
Kesim 12 Sonuç Tekilliği 61
Kesim 13 Evrene Açılmak 63
Kesim 14 "Müzeyyen Sema" 71
Kesim 15 Evrenin Sınırında 73
Kesim 16 Evrenin Merkezinde 75
Oto-referans/b Yolculuğu Noktaladık 77
Oto-referans/c Yolu Noktaladık 79
Referans/d "Ol"mak ya da Olmamak 82
Referans/e Elektromagetik Oktavlar 83
Referans/f Evren "Ol"gusu 84
Kesim 17 "Ol" Patlaması 86
Oto-referans/g Gece-Gündüz Ayrılması 88
Kesim 18 Yer-Gök Ayrılması 90
Kesim 19 Galaktik Hünnes ve Künnes 93
Referans/h Kozmik Hünnes ve Künnes 96
Kesim 20 Uzayın Genişlemesi 97
Oto-referans/i Elif Noktaları 98
Oto-referans/j Elif'in Noktası 101
Kesim 21 B'nin Noktası 102
Kesim 22 Künnes Aknoktası 105
Kesim 23 Uzayın Mimarisi 107
Kesim 24 Uzayın Eğrilmesi 111
Oto-referans/k Uzay-Uzam Kavramları 115

İKİNCİ ALBÜM

Zaman Gizemleri - Zaman Gezmenleri

Kesim 25 Zaman Boyutu 119
Kesim 26 Zaman Bilmecesi 121
Oto-referans/l Boyut Olarak Zaman 123
Kesim 27 Zamanın Gecikmesi 126
Kesim 28 İkizler Çelişkisi 127
Kesim 29 Zamanın Tuzakları 129
Kesim 30 Cinlerin Zamanı 132
Kesim 31 Kur'ânda Zaman 133
Kesim 32 Senkronize Zaman 135
Kesim 33 Ekranize Kader 137
Oto-referans/m Zamanın Anatomisi 140
Oto-referans/n Zaman-Aşırı Elçiler 141
Kesim 34 Hiberasyon Mağarası 144
Kesim 35 Zamanın Hakimi 146
Oto-referans/o Zamanın Efendisi 150
Kesim 36 Zeminin Efendisi 155
Kesim 37 Dünyanın Efendisi 157
Oto-referans/p Arabesk 161
Oto-referans/r Darvakit 169
Oto-referans/s Darvakit Enerjisi 172
Oto-referans/t Devlerin Dünyası 175
Kesim 38 Kehf Dünyalar 177
Kesim 39 Oyuk Dünyalar 179
Kesim 40 Tam gaz, son hız 181
Kesim 41 Sürvites Hız 183
Kesim 42 7 Yer Fazları 185
Kesim 43 Uzay-üstü-uzay 186
Kesim 44 Zaman hız bağıntısı 191
Kesim 45 Nedensellik Densizliği 195
Kesim 46 Niçinsellik Açmazı 197
Oto-referans/t Kur'ân'da Zaman Yolculuğu 199
Kesim 47 Tarihe Yolculuk 201
Oto-referans/v Ekminesis-Reencarnation 205
Kesim 48 Şu Bizim Uzaylılar (!) 207
Kesim 49 Tarih Değiştirilebilir mi? 211
Oto-referans/v Sorular-Sorunlar Sırlar 214
Oto-referans/v Kaynakça 220

ÜÇÜNCÜ ALBÜM

Kara Boşluklar - Siyah Delikler

Kesim 50 Karaörtülü Yıldız 223
Kesim 51 Yıldızların Kandili 225
Oto-referans/z Nükleer Tandır 226
Kesim 52 Yıldızların Soluması 227
Kesim 53 Yıldızların Son Nefesi 228
Kesim 54 Beyazcüce/Karacüce 229
Kesim 55 Nötron Yıldız 230
Kesim 56 Karadelikler 232
Kesim 57 Dipsiz Kuyular 235
Kesim 58 Kara perde 242
Kesim 59 Örümcek Ağındaki Sinek 246
Oto-referans/aa Ashabı Kehf Olmak 247
Kesim 60 İğnedeliği - İplik 249
Kesim 61 Alt-Üst Zaman 251
Kesim 62 Gök Kapısı 255
Kesim 63 Ters-Yüz Zaman 257
Oto-referans/x Meleklerin Zikri 261
Oto-referans/y Alem Penceresi 262
Kesim 64 Gök Yarığı 263
Kesim 65 Gökteki Çatlak 265
Kesim 66 Yıldızların Yerleri 267
Kesim 67 Hünnes + Künnes 268
Kesim 68 Kara Müjde 269
Kesim 69 Vakitsiz Ölüm 273
Kesim 70 Karadelik Kıyameti 275

DÖRDÜNCÜ ALBÜM

Tüneller, Akdelikler ve Paralel Evrenler

Kesim 71 Kara Evren Modeli 279
Kesim 72 Başlangıcın Sonu, Sonun Başlangıcı 281
Kesim 73 "Ol=öl" 283
Kesim 74 Hemzemin : Diğer Zaman Takvim 285
Kesim 75 Anti-madde 283
Kesim 76 Evrenler Sistematiği 291
Kesim 77 İlâhi Tablo 293
Kesim 78 İlâhi Kablo 296
Kesim 79 Evrenin Kayıp Düzlemi 299
Kesim 80 Nun-Kalem-Levh-Kürsi 301

Kesim 81 Arş Metrosu 304
Oto-referans/r Cennet ve Sevgi Bağlantısı 307
Kesim 82 İç-uzay 309
Kesim 83 Süper Uzay 311
Kesim 84 Evrenler Çiftliği 313
Oto-referans/aa Süper Space 314
Oto-referans/bb Sonsuz Özenerji=Nur Kudreti 315
Kesim 85 Uzay metrosu 318
Kesim 86 Evrenin Yürütülmesi 321
Kesim 87 Uzay Yürüyümü 323
Kesim 88 Evrenin Bütünlüğü 325
Oto-referans/cc Titanic Aysbergi Batırdı 326
Kesim 89 Weissschild Astronomisi 330
Kesim 90 Akdelikler 332
Kesim 91 Geri Seken Evren 334
Kesim 92 Akılar Mekaniği 336
Oto-referans/dd Çift Kutup Yasası 337
Oto-referans/ee Çift-çift Yaratılma 342
Oto-referans/ff Diyalektik Spitüalizm 343
Oto-referans/gg Kuadropolarizasyon 344
Oto-referans/hh Parite ve Simetri Düeti 345
Oto-referans/ii Düalite=İkili Doğa 346
Oto-referans/jj Dipole 347
Oto-referans/kk Polarizasyon 348
Oto-referans/ll Polarite Düellosu 350
Oto-referans/mm Co-polarity 350
Oto-referans/nn Ödeme-Dengeleme Geçidi 352
Oto-referans/o Gizli Değişkenler 353
Oto-referans/ö Miraç Cifiri 356
Oto-referans/p Miraç Rüyeti 357
Oto-referans/q Bast, Vahy, Rakim, Miraç 358
Oto-referans/r Ağaç Fitnesi 359
Oto-referans/s Bastaten ve Zikri Mahfuz 362
Oto-referans/ş Evrenler Kolleksiyonu 365
Kesim 93 Sayfa Sayfa Evren 369
Oto-referans/t Evrenler Kolleksiyonu 372
Kesim 94 Akdeliğin Ötesi 376
Oto-referans/u Sedd-Sedir 384
Kesim 95 Alemler 385
Oto-referans/v Magnetik Doğa Fırtınaları 387
Referans 7 Şeytan Üçgenleri 394
Referans 8 Zaman Abberasyonu 396
Referans 9 Philadelphia Deneyi 398

YAYINEVİNDEN SUNUŞ

Bilim din ayrılığı hikayesi ne derecede yanlışsa, din bilim birliği de o derece yanlıştır. Bu ikilik Batılı düalist (ikici) Kartezyen (Descartesçi) kafanın ürünüdür. Kim neyi ayırdı ki, kim de neyi birleştirsin. Ayrılan da yok birleşen de. Bilim, başlı başına bir yoldur. Bilim bu bakımdan kendi içinde dallara ayrılır, kendi yanlışlarından ibret alarak ilerler, faydası da vardır, zararı da. İnsanlık tarihine bakıldığında I. ve II. Dünya Savaşları, Körfez savaşı, yurt içindeki terör ve Yeni Dünya Düzeni bilimsel - teknolojik baskı unsuru olmaktan öteye gitmemiştir. Bu bilimin yanlış ve kötü olduğunu mu gösterir? Hayır. Bilim doğru ellerde iyidir, yanlış ellerde kötü. Din de öyle (sormak lazım. Niçin "Allah katında din İslâm *(Al-i İmran / 19)*'da müslümanlar katında değil! Etrafınıza bakın, ama biraz dikkatlice bakın, göreceksiniz) Tarihi ve yaşanan gerçek gösteriyor ki, bilim, ona sahip olanlar için iyi -efendilik aracı- ondan yoksun olanlar için kötü -köleleşme aracı- olmaktadır. Bıçak aşçının, dönercinin elinde iyidir, katilin elinde değil. Bilim insanlığın bütün sorunlarını çözemez, çözmemiştir. Çünkü bilim insan eseridir. İnsan gibi, -kullanana bağlı olarak- iyi ve kötü olabilir. Ama asla nötr -yansız- değildir. Onu amaç haline getirenler ondan yoksun olanlardır. Onu (bilimi) araç haline getirenler ise sömürü aracı olarak kullanmaktadırlar. İşte ortada olan, güncel olan, bilfiil olan, gerçeklik budur.

Bunun dışında ***bilim edebiyatı da onun (bilimin) dışında olan yani üreticisi olmayanlar için bir zihinsel tatmin aracı olmaktan öteye gidemiyor.*** Bilim ateist, tanrısızların elinde ateizm isbatı için

kullanırken mesela J. Taylor, **Karadelik**, S. Hawking, **Zamanın Kısa Tarihi**, G. Gamow, Evrenin Yaratılışı, adlı kitaplara bakınız... Dindar insanların elinde Tanrının varlığını ispat için bir araç olmaktadır. Bakınız P. Davies, Tanrı ve Yeni Fizik. O halde bu bilim ne menem şeydir? Sadece bir yol, bir araç, tıpkı ötekiler gibi ***doğru ve yanlışa yönlendirilebilen bir yol.*** Bilim bir ideal değil, ideal'e götüren, o yolda hizmet eden bir araçtır. Bilgi değerlidir, sahip olan onunla yücelir, ama adalet şartı yoksa bilgili insan korkunç bir ***zalim*** olur. Kur'ân'daki Belâm bunun örneğidir. Kıyamet çağının ümmeti olan bizler Belâmlarla daha çok karşı karşıyayız. Einstein'ın "Tanrı zar atmaz" sözüne dayanarak dindar olduğunu öne sürenler, sanki başka örnek yokmuş gibi, Tanrıyı kumarbaza benzetene, saygı duyuyorlar. Oysa Einstein kaşarlanmış bir ateisttir. Tıpkı öteki Yahudi bilim adamları gibi. Dindar ama ateist, Allahsız.

Sormak gerekir. Fizik biliminde ön önemli adamlar, Einstein, Heisenberg, S. Weinberg, Enrico Fermi, Robert Oppenheimer (Atom bombasının babası), Frederic J. Curié, Hans von Neuman, Richard Feynman, K. Friedman, Hans Beth, Victor Veiskopf, Niels Bohr vs. gibileri Yahudidirler ya da bu bilim adamları niçin Yahudiler arasından çıktılar. Ve hepside niçin namlı birer ateist? Bunların ortaya koyduğu gerçeklere (?) -hem de ispatlama ya da reddetme imkanı olmayan bizler için- dayanarak, nasıl Hak Yol için bir rehber edinebiliriz?

Bilim bütün var olanlar, ortaya konulup düzenlenen işler arasında iyi ve çok önemli bir yere sahiptir. İnsan iki şeyin bilgisine sahip olabilir. Şahadetin ve Gaybın.

1 - Vahy ile bildirilenler yoluyla **gaybın,**

2 - Vahyin ışığında araştırma, inceleme kısaca bilim ile **şehadete** ulaşır.

Kur'ân şifreler kitabı değildir. Mübin, Beyandır. "Bakınız Bakara, 118-222 İsra:89" (apaçık, berrak ve pürüzsüz) ortadadır. (İnsanlar, anlasınlar diye apaçık arapça indirilmiştir).

Ama anlayanlara, akıl sahiplerine, görmek isteyenlere, kendini hulus-i Kalb ile anlamak üzere Kur'ânı "tefekkür, tedebbür, tezekkür, taakkul, tefhim" edenlere hitap eder. Diğerlerinin bundan nasibinin ne olduğu ortadadır.

Yayınevi olarak bu tür kitapları yayınlamaktaki amacımız, fikirlerine katılalım yada katılmayalım, geniş bir düşünme perspektifine katkıda bulunmak, doğruların ve yanlışların ortaya çıkıp doğru ve hak olanın diğerlerinden ayrılmasına yardımcı olmaktır. ***Bu tür kitaplar vahiy eseri değil, insan eseri olduklarından yanlış, hata vb. şeylerden uzak olmaları imkansızdır.*** Ortaya koymaya çalıştığımız bu geniş perspektifin sağladığı ortam fikirlerin tartışılarak doğrunun ortaya çıkmasına katkıda bulunmak amacına yöneliktir. Gizli olanın doğru ya da yanlışlığı ispatlanamaz, öne sürülemez.

Gayret bizden, yardım Allah'tan

Editör
H. Ali ESER

OKUYUCUYA
ÖNEMLİ BİR AÇIKLAMA

ZIG-ZAG GROUP'dan Hans von Äiberg'in Arz'dan Arş'a dizisini ilk defa faaliyetne 1991 yılında son veren KT-SAN KİTAP SAN. ve DAĞ. A. KOM. ŞTİ. yetkilisi olarak yayanlamaya karar vermiştimi ve bu şirket adı altında kapanış tarihi olan 1991 yılına kadar bu seriden 6 kitabı okuyucularımızın istifadelerine sunmuştuk. Bu diziyi eksikleri ile beraber değişik yorum ve ilavelerle siz sevgili okuyucularımızın istifadesine sunacağız. Gerek Zig-Zag Group'dan gerekse tefekkür ehlinden farklı kitaplarda buluşmak dileğiyle...

İslâm batı cephesi arması:

"İki doğu ve iki batı'nın Rabbi " âyetii uyarınca 4 yöne doğru uzanan Arapça "ALLAH" ismi İslâm'ın Batı Cephesi, Zig-Zag (Kurmay 313) Seg-Saga, Zick-Zack üçlüsünden kuruludur.

İSLAM DAVASINA gönül ve can veren

Muhterem bilginlerin, mücahidlerin, mesuplarının ve RASULLULAH (S.A) efendimizin aziz ruhlarına rahmet vesilesi olması için FATİHA

Zig-Zag: Cephenin Kurmay 313' leri: Şiltin beyazı Künnes=Yin, dışa genişleme, akdelik, merkezkaç kuvvet, aktüel, âfâk; siyah renk "Hünnes=Yang, merkezcil kuvvet virtüel, içe kapanıklığı, gizliliği anlatır: Biri "Zig" diğeri "Zag" olup "2 batı" ve siyah nokta, karadelik; beyaz nokta akdelik; gri ise "Kurşunî hiçlik" yâni uzayüstü-uzay bölgesidir. (Tarık)

Sieg-Saga : Hünnes ve Künnes gibi yine iki batıyı, evrensel ikililerin doğasını, burulmuş " (DNA-RNA gibi)holo-spiral çifti: Kozmik anlamı "Uzay burulması, Zülkarneyn boynuzu, islâm hilâli, Ankebut-ağı "Takdir" yörüngeleri, Sieg-Saga / Zig-Zag zaman verileri aşağıdaki "Kumsaati" ile göstemektedir. **Zaman yürüyümü** uzay-zaman burulmasını, DNA tipi zaman helislerini simgelemekte olan Kum saati, evrensel "Zülkarneyn=2 zaman(çağ) sahibi = Durakhapaları" sembolüdür. Üst-alt bölmeler yine Hunnes-Künnes ikilisini; boğum = Berzah tekilliğini, kum ise insanın topraktan yaratılmasını ve ömürle kısıtlandığının simgesi. Hiyerarşik düzenleme-de tabanı temsil eden karizmadır.

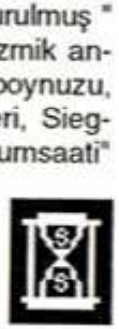

zick-zack

بسم الله الرحمن الرحيم

Bismillahirrahmanirrahim önsöz:Oku!

ÖNCE Rabbi'mizin **İlksözü**, İslâm'ın ilk emri **"Oku!.."** ile başlıyoruz, sevgideğer okurlarımız...

Şu anda bir çoğunuz evinizdesiniz: Kaç kişi olursanız olun **"Sizden bir fazla ALLAH var"** mekânınızda ! '(âyet) "O" hiç bir yere gitmemişti ki hep sizinleydi, sürekli sizinle birlikte!..

Belki aile içinde belki de tek başınıza yapayalnız olarak bu kitabı okuyorsunuz. Kendinizi tek kişi sandığınız şu anda, unutmayınız, kaç kişiyseniz sizden **bir fazla** ve size **"Şahdamarınızdan da yakın ALLAH"** var. Çünkü **Yaratan** her an sizinle ! (âyet) **"O"**nu değil evinize; evreninize bile sığdıramazsınız, ancak yüreğinizi inançla doldurursanız, aynı zamanda ALLAH'ı kalbinize sığdırmış olacaksınız.(Hâdis)

Belki ışıklı salondasınız, belki de şu anda televizyon seyreden aile bireylerinizle birliktesiniz. Yine de bir fazla olarak ALLAH var evinizde! Çünkü **"Mülk onun"**, siz vekili, halifesi ve kiracısısınız.

Şimdi ***"Ölmeden ölünüz"*** hâdisini deneyelim: Çünkü diriler için yalnızlık sözkonusu değil. Ama ölüler için evinizdeki bu ışık ve sesler yok. Bütün evreni karatoprak altı. Gözünüzü kapayın ve bir an toprağın altında katalepsiyi deneyiniz.

Bu kömürlük ya da mahzene kapanmaya benzemez. İşte bu gerçek yalnızlığınızda ***"Ölmeden ölünüz".*** O kabirde sadece ALLAH var!..

Sadece bir saniye"***ölmeden ölünüz.*** Sonra diriliniz. Hazır sırtınız ürpermişken, dünyaya dönmüşken, şimdi en yakınınızla ilgilenin.Aileden yoksul bir üye ya da hemen yanıbaşınızdaki komşunuzun *"Aç yatıp-yatmadığından"*haberiniz var mı?

Kimi insan onurludur. Astronomik bir kira verir ama, maydanozu tuzlayarak ekmekle yer ve doymaya çalışır. Ya komşunuz böyle biriyse?..

"Bugün Allah için ne yaptınız?"

Bu kitabı komşunuzun tok olduğuna inandıktan sonra, mezar yalnızlığında fakat ALLAH ile birlikte olduğunuzu düşünerek okuyunuz. Böylece amansız bir sorunun da hesabını vermiş olacaksınız. Bu soru şudur:

"BUGÜN ALLAH İÇİN NE YAPTINIZ?"

İyilikleriniz ve ibadetiniz kendiniz içindir. Bunlarla kendinizi kurtarmış olacaksınız. Rabbinizin şan-şerefini arttırmış, eksiltmiş değilsiniz. Yani **ALLAH** için BUGÜN bir şey yapmış değilseniz sevgideğer okurlarınıza eşsiz bir fırsat! Gizli bir hazine iken bilinmesini isteyen **YARATICI**'ya yöneliniz.

Ama "Aşık-maşuk" karasevdalı mecnun gibi değil, bu kez **"Kulları içinde yalnızca âlimler ALLAH'tan korkar"** âyeti gereği "Korkarak" yöneliniz.

Aşk ehli başka, ilim ehli başkadır. Aşk ehlinin korkusu dünyevî ölçütlerledir. İlim ehlinin korkusunu anlamak için önce öğrenmeye niyet edecek yâni okuyacaksınız. Çünkü ALLAH akıl sahiplerinin kendini "İlmen, soruşturarak, bulunmasını farz kılıyor. Bunun dışındaki taklidi-naklî iman ise çok sakıncalıdır. Hucurat/14:

"A'raplar inandık derler. Onlara (Yeterince) **inanmıyorsunuz, İslâm olmanıza rağmen, henüz iman kâlplerinize girmedi de. Eğer Allah ve elçisine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiç bir şey eksiltilmez. ALLAH çok bağışlayan, çok esirgeyendir."**

Bu âyet, taklidi, nakli, körükörüne, soruşturulmamış, akla dayanmayan bir inancın gerçekten Arabesk bedevilik (sadece müslim olmak ve iman sahibi olamamak) riskini anlatmaktadır.

Ancak Allah; sadece müslim olmayı Resulullah'a başeğme koşuluyla kabul edeceğini bildirmektedir. Bu eser ne bir ilmihal, namaz hocası ne de benzeri bir kitap, nakli-taklidi 21. yüzyıl bedevisi için yazılmış değil! Okuyucu bunu 'Hak' etmeli...

Canı çıkası huyumuz

Bu bağlamda Allah için yapılan, Allahın hoşnut olduğu kavramların en başında **BİLİM** gelmektedir.Öyleyse, **"Bugün Allah için BİLİM yapıyorum"** diyerek, rahatlıkla bu kitabı okuyunuz. Çünkü bilim Allah için yapılanların en zahmetlisidir, gizli hazinenin bilinmesi için en önemlisidir.

Akıl, bilgi, kültür, inanç sahibi aydın bir kişi olarak, burada ne alırsanız, o kişilikle gideceksiniz.

Herkes kaldığı yerden devam etmek üzere dirilecek. Şehit akan kanıyla ve siz dünyadaki bilgi-görgü düzeyinizle ve şimdiki düşünceniz neyse onunla dirileceksiniz, orada kişilik değişikliği yok, "Canı çıkmış huyu çıkmamış olarak siz sizsiniz!

Kopan film böylece yeniden bağlanmış olacak ve kaldığımız yerden, iyi-kötü mizacımız neyse o davranışı sürdüreceğiz. O halde dünyadan bilim, irfan ve görgü götürmeye bakmalıyız.

Bilim Allah'ı düşündürür ve boş zamanınızdaki içinize sinmeyen olayları,yasakları,günahları yapmaktan alıkor.

"Bir saat bilim, 70 yıllık ibadet gibidir" (Hâdis)

Bilim öyle bir şeydir ki, imansızı, dinsizi ya da batıl dindeki bir kimseyi ebedî cehennemden, ebedî cennete götürecek kadar büyük bir sırdır.

Bilim olmasaydı -*kendi payımıza konuşuyoruz*- biz ne olurduk?

Batılı niçin müslüman oluyor? Bilim adamı nedir, kimdir ve ne düşünür, nasıl düşünür? Bu kitap bütün bu tür soruların cevabını içeriyor.

Evren nedir, sırları ve sınırları nelerdir? **Niçin ve nasıl yaratıldı? Nasıl yok olacak? Yaratan** yaratmadan önce ne yapıyordu? **Yaratan** nasıl bir varlıktır, niteliği, niceliği nedir?

İyi, kolay ve sabırlı yoldan bir akış içinde bu soruların da cevabını bulacağız.

Evren çok ama çok geniştir. Dışındaki evren ondan milyonlarca kez geniştir ve trilyonlarca yıl boyunca oraya ulaşılamaz.

İnsan aklı evrenden de geniştir

Evren kuşkusuz çok geniş ama, **insan aklı evrenden de geniştir,** sevgideğer okurlarımız.

İnsan aklının genişlemesi ise **bilim** ile olmaktadır. Böylece evrende görünmeyen maddeyi de gören, ayrı boyutlardan sayısız evren dizisi olduğunu bulan, uzayın kuvvet alanlarının ve görünmeyen karanlık gök kapılarının erişilmez bölgelerine uzanan, tüme varan BİLİMSEL DÜŞÜNCE yeteneğidir. Böyle bir düşünce ise en büyük nimetimiz aklın harika ve hassas bir sonucu olan BİLİM ile mümkündür.

Çünkü Allah "Kalemle yazmayı" ve insana bilmediğini de öğreten **EL-ÂLİM**'dir. Biliminin öğretilmesini ve öğrenilmesini emretmiştir.

Evreni dolaysız keşfeden evliyalara "Susmak"; evreni dolaylı olarak bilimle keşfeden bilginlere de "Susmamak" emri getirilmiştir. Kitabın bir başka amacı da bu yükümlülüktür.

İslâm'ın ilk emri "**Oku**"maktır, Allah'ın adıyla yani Allah'ı tahkiken-aklen bulma yolunda okumaktır.

Bilim denen şey aynı zamanda bir **sonsuzluk kulesidir.** O kulenin ARŞ denen tavanında ne olduğunu merak ediyoruz. ARZ denen tabanında o kadar küçük irade sahibi biri olmamıza rağmen.. Ancak, bu kulenin girişinde şöyle bir hadîs bizi önceden uyarıyor:

"Allah'in zatı üstüne değil; yarattıkları üzerinde düşünün."

Böylece imkânsızın ardına geçmek için elimizde sadece KUR'AN kılavuzumuz, bilimin yol göstericisidir.

ALLAH'ın "Bilimi" öyle kolay sanılmamalıdır. Ama bir bilgin bu zorluğu kolaylatabilmektedir.

Bilgin eğer "Müslüman" olmuş ise artık "âlim" olmaya soyunmuş demektir. Müslüman bilginin ana kitabı ise kuşkusuz "**Sadece Kur'an**"dır.

Arş, Kürsi, Levh-î Mahfuz, Kalem

Ne var ki, biz sonradan müslüman olanların öncesinde bu mübarek KİTAP yoktu. Tıpkı uydurma hâdisler gibi çelişkili bozulmuş bir İncil bizlere hiç bir zaman öncü ve yol gösterici olamamıştı.Biz aklın yol göstericiliğinde BİLİME din gibi sarılmıştık. Kimimiz Hristiyan, kimimiz inançsızdı. Gerçeği arıyorduk, akıl yoluyla, bir başka deyişle "BİLİM" yoluyla... Müslüman olduktan sonra da bunu uzunca bir süre gizlemek zorunda kaldık. Ama mübarek Kur'an'ı hiç kalbimizin üzerinden eksik etmedik. O bizim bilimde DANIŞMA ve İslâmla TANIŞMA kitabımızdı. Rasgele açsak bile, kafamızdaki sorunun cevabını buluyorduk.

Çünkü önceki tüm kitaplar tahrif edilmiş, kul kalemiyle saptırılmıştı ve "ALLAH'ın orijinal, korunmuş kitap ve dolayısıyla hitabı olarak sadece ve sadece Kur'an kalmıştı.

Kur'an ve önceki kitaplar ile mushaflar ise bir "Ana kitap=Levhi Mahfuz'dan" indirilmişti. (âyet)

Evren yönetimi "Aklı Küll" ün yaratanınca yönetiliyordu. "Parakozmik Akıl" ile yönetilen evrende, **Yöneticinin** HAYY (var), ÂLİM (Bilinçli) SERİULHISAB (Seri hesaplayıcı) fonksiyonlarla donatılmalıydı.

Arş bir bilgi işlem merkezi, kürsi de o kompüter ve Levhi mahfuz "Hafıza bantları"ydı sanki.(*) Ama bu bantlar boş değildi. KALEM denen bir PROGRAMLAMA ile kaderi oluşturuyordu.

Bu yüzden binlerce yılda ateşi, tekerleği zor bulan insan, kendinden umulmadık bir hızla ve kolaylıkla kompitürü (bilgisayar) bulmuştu.

Yapay, mekanik bir zekâyı, insanın biyolojik zekâsı bulduğuna göre demek ki, bizim de bu organik zekâmızı yaratan ÂLİM (Bilen) ve HABİR (Haberdar olup, haberdar eden) bir Rabbimiz vardı.

(*) Levh=Levha,"Magnetik band" ve Mahfuz= Hafıza, bellek anlamı "âlimler için Allah misali"dir.

İmanın şartları

Kur'an'ın vahyi bile sibernetik yol gösterici ile "İmanın şartlarını **(âmentü)**" belirliyordu:

ALLAH, tek direktif verici, tek hüküm koyucuydu. ilâhî mikrofon yalnızca O'nun elindeydi.(**Billahi**=ALLAH)

ALLAH,tıpkı TV-radyo sinyallerini taşıyan Kurye (Courrier, carrier, taşıyıcı) dalgalarla iletişimi seçmişti. **(...ve melâiketihi)**

Bu kurye dalgalara (Örneğin görüntü,ses vb) asıl mesaj yükleniyordu.(**ve Kütübihi**=Kitaplar)

Vericiden (ARŞ'taki ALLAH) kurye (MELEK) ile gelen mesaj (KİTAP) yeryüzündeki(ARZ) alıcıya (**ve Rüsuluhi**=Elçiler) hiç bir kısa devre olmaksızın ve korunarak iletiliyordu.(*)

Yaşanmış olanın levh-î mahfuza yazılmış olan bölümüne ve onun yaşanan şekline **(kadere ve kazaya)** inanma tecelli edecektir.

Elçiyle iletilen mesajın **hayra ve şerre** kullanılacağı ve hayra kullananın kurtulacağına şerre kullananın helak olacağına belgedir.

Bütün bu dünya hayatı kıyametten sonra hesap günü **(Ahiret günü**=son gün) olacağına ve herkesin yaptıklarının karşılığını cennet, fazlası ve cehennem olarak bulacağına inanmaktır.

(*) Vahy mekanizması, alıcı ile verici arasında kapalı devre yayındır. Allah ve Rasulleri arasında asla şeytanî kısa devre olamaz. Bu yüzden okurlar "Sahih"dense bile 3 kuğu "Ğaraniyk" gibi duyumlara inanmamalı. (Sözde "Lât, Uzza ve Menât'ın adı âyette geçerken, şeytan vahyin arasına "Onlar yüce ak kuğulardı"diye saplama yapmış. "Sahihlik" dokunulmazlığı nedeniyle"atılamayan bu sahte-sahih hâdisi istismar eden, Hindu Selman Rüşdî "Şeytan âyetleri" adlı kitabı yazacak cüreti bulmuştur.Yine Kur'an'da Resulullah'ın"Deli-mecnun olmaktan, obsesyondan, hâyâl görüp-hipnoz edilmekten,Cinlenme-büyülenmeden Allah güvencesiyle korunduğu açık bildirildiği hâlde "Resulullah'a bir Yahudi kadını büyü yapınca' *Muvazeyn* indi, ölümden kurtarıldı" yalanlarına inanan rivayeti âyete tercih ettiği için din dışı kalır.

"Hiç ilimsiz Kur'an olur mu?"

Bu vahy yoluyla gelen Kur'an âdeta bizimle konuşuyordu. O BİLİNÇLİ - AKILLI ve ÂLİM bir **yaratan** 'ın kelamıydı. Bu bir kozmik sibernetik denetimdi. Sanki ilâhî bir kompüterle evren yönetiliyordu.

Hedef belli olmuştu: Kur'an rehberimizdi ve onu "BİR BİLEN" yazmıştı. Verici telsizden alıcıya iletilmişti. Alıcı yani ALLAH Resûlü **üsve-i hâsene Hz. Muhammed salatüsselâm** (daha namaz bile farz olmadan, daha içki-uyuşturuculardan kaçınmak âyeti bile yokken) ilk emirler arasında hep sahabesine "BİLİM!" tavsiye ediyordu. Hatta onlardan biri "*Ya Resûlüllah*" demişti, "*Bilimi niçin bu kadar çok tavsiye ediyorsunuz, bilim Kur'an'dan da efdâl midir?* "Ve Allah'tan başka kimsenin konuşturmadığı Resûlüllah şöyle cevap vermişti:

"HİÇ İLİMSİZ KUR'AN OLUR MU?"

Önceleri bu tavsiye tutuldu ve İslâm öyle bir uygarlık meydana getirdi ki, birkaç kuşak öncesi bizim atalarımız bile Avrupa Üniversitelerinde okutulan İslâm yazarlarının DERS kitaplarından yetişmişti.

"*Bilim mü'minin kayıp malıdır, kim bulursa onu alsın*" diyerek, günün birinde bilimden yoksun ve yoksul kalacağımızı Allah elçisi bize kara haber olarak bildiriyordu. Oysa ilk çıkışında İslâmiyet tümden bir bilim-teknoloji diniydi.

Gerçekten de bilim,kim sarılırsa onun malıdır: Nitekim onu unutan İslâm âlemi duraklamaya ve gerilemeye yüz tutarken, fırsatçı Avrupa ve batı, özünü dolaylı olarak Kur'an'dan aldığı bu özverilerle çağdaş bilimini ve bunun türevi teknolojik darbesini, endüstri devrimini gerçekleştirdi.

Giderek **"Halife Nomokratik cumhuriyetini"** babadan oğula kalan saltanata çevirerek, arabesk rehavetle miskinleşen, gereksiz politik ve fıkhî çekişmeler içinde pozitif bilimlere sırt çeviren ümmetini, mübarek öfkesiyle Allah Resûlü; "BAŞKA ÜMMETLERİ GEÇMEYEN ÜMMETİME ŞEFAAT ETMEYECEĞİM" hadîs-i şerîfiyle önceden uyarmıştı.

Sizlerden biri

Müslümanlık öncesi benliğimizdeki saplantı sonucu "Haçlı zihniyetiyle" kendimizi üstün gördüğümüz o dönemde, şok bir tokatla ALLAH'tan biz batılı bilim adamlarına İSLÂM çağrısı geliyordu.

Hangi batılı bilim adamı muhteşem bir teori ya da buluş yapsa, çok geçmeden müslüman oluyordu. Bu serinin akışı boyunca bu kerameti izleyecektir, sevgideğer okurlarımız..

Bugünkü batı biliminin mimarları olan bizler Kudüsteki ağlama duvarı önünde dikilen Yahudi güdümlü kilise sıralarında oturanlardık. Sonunda bizler bilim yoluyla kilise sıralarından ayrılıp, mescidin seccadelerine çöktük.

Bu bir aşağılanma değildi,bu bir tevazu, alçak gönüllülüktü ve **İslâm Vakarı** ile birlikteydi.

Böylece yüzlerce bilim adamı İslâm'da buluştuk: Ve sevgideğer okurlar, batılı müslümanların ayağınıza getirdiği bilimi iterek, ayağına gittiğiniz gayrimüslim batılının batasıca sefahatini almak haksızlık olur.

Batı-Doğu köprüsünün bilimle birleşmesi zamanı gelmiştir. Bilim bu kitaptır ve umacı sayılmamalıdır. Okuma yazma bilenden, profesöre kadar ortalama bir kitleye hitap eden kitabımız "Evrenin sırlarını ve sınırlarını" öğretmektedir. Evren evinizdir ve evinizi tanımak zorundasınız.

İçinizden biriyiz sevgideğer okurlarımız, sıradan insanlar işte... Ün, popülerizm, tabu-lider olmak isteyen ya da şekli sofu taklidi yapabilecek birileri değiliz. Bizim, ne sırtımız pek, ne tuzumuz kuru! Dünyada kiracıyız, kişisel olarak sadece **"Kur'an"** kitabımız bir de **korkumuz, bilim, dürüstlük** ve başkalarına sonsuz **sevgimiz, barış, hoşgörü** dolu bir gönlümüz var.

Bizler **din değişikliği yaptık, kişilik değişimi değil!** Kişilik değişimi akıl hastalığı olduğundan, müslümanlık öncesi "sıradan" yaşantımızı aynen sürdürüyoruz.

Biçime mi; içe mi bakarsınız?

Her insan gibi kusur doluyuz, şekilci müslüman değiliz. Bizim **çalışmalarımız gizli kalmalı.** yaşantımız değil, yaşam felsefemize revaç edilmeli.

Bilim mesleğimiz ama sevgidolu olmak bir yaşam biçimidir. Tebliğe adanmış bir yaşam klâsik müslümana ters gelebilir. Örneğin, tek başımıza tebliğ için çok sıkıntıya girer, ama mutlaka birilerini kurtarmaya çalışırız. Onlar "Mescide gelmeyecekleri ve müslümanlar da onların müdavimi olduğu mekânlardan uzak durmak zorunda olduklarından birbirlerinden temelli kopmuş insanlardır. Bizim tebliğimiz müslümana değil, gayrımüslim ve akıl yoluyla ikna bekleyen tanrısız aydınlara özellikle gençleredir...

Bir müslümanı zaten müslüman edemezsiniz!

Ama içinde musevi ve rahibenin de bulunduğu bir çok gayrı müslimi tebliğ yöntemimizle İslâm'ın Batı Cephesine çektik.

"Ateist ya da nötr" alkol ve uyuşturucu bağımlısı, ümitsizliğe kapılmış insanların çoğunu "İçki içilen" yerlerden çekip almaya (Allah'dilemiş ki) vesile olduk.

Uzun yıllar süren bilim serüvenimizde bir çok gencin sol elinden Kalaşnikof'unu alıp, sağ eline Kur'an'ı verdik."Profesyonel" bir çok hanım şu anda mesture, bir kısım eski yolsuz da şimdi genç hacı!..

Elbette,herkes tebliğ ile bir dereceye kadar yükümlüdür ama, biz batıda yayılmak için Hz.Lût taktiği ile tebliğ ediyoruz. Bir de bağnaz çoğunluğun ulaşamayacağı kendi çocuklarına ulaşmak için...

İslâmı bilim ve sevgi ile tebliğ ederiz. Son derece insancıl, kişi hakları, adalete uygun yönetim, açıklık, özeleştiri-yeniden yapılanma için çalışırız. Bunlar bağnazlara ters gelecektir. İmtihan" dünyasındayız. Bu yüzden İslâm'da "Misyonerlik" yasaklandığından "Tebliğ" ile yükümlüyüz!

Sevgiyle dokumak ve öylece okumak

Kur'an'da çok sık geçen "Sâlihler" "Sulh=Barış" kökünden türeyen "Sâlih=Barışsever" Savaş, horgörü yerine barış-hoşgörüyü sevenlerdir.Enfal-46

"Parçalanıp-bölünür;çekişip-didişirseniz, çürür, bozguna uğrarsınız. Güç ve enerjinizi tüketirsiniz. Bu tükenişten kurtulmanın yolu, birbirinize tahammül (ile koalisyon olup) **yâni sabırdır.**

"İllâ ki Müslüman olarak canverin ve topluca Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, parçalanıp, ayrılmayın ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Siz birbirinizin can düşmanıyken, O kâlplerinizi sevgiyle barıştırıp birleştirdi de bu nimeti sâyesinde kardeşler oldunuz ve sizler ateşten bir çukurun tam kıyısındayken O, sizi son anda kurtardı. Şimdi size âyetlerini böyle açıklıyor ki kurtuluşa eresiniz." (Ali İmran-102)

Görüldüğü gibi, "Sevgi, kardeşlik, sabır" **sâlih âmellerin** baş şartıdır. Cennet'in cifir anlamı "Sâlih ve sâlihaların mekânı"dır. Dolayısıyla **"Sevgi Cennet'e değer; Cehenneme hiç değmez!** Sevgisizlikle bu dünyayı Cehenneme çevirip Cehennemi satın almaya ise hiç değmez!

Sevgi, arka fon ışıması gibi evrenin her zerresine yayılan kozmik bir yayın olup, bazılarına değer, bazılarına değmez. Ama, sevgi sevgideğer okurlarımıza **peşinen** değer.

Kısaca sevgiyle dokuyor ve öylece okuyoruz!

Hepinizi bir-bir, tek-tek, ayrı-ayrı, çok-çok ALLAH rızası için gıyaben sevdiğimizi söylerken, bunun derecesini , telefonlu ilgi ve sevgi kuşağı ile kitaplarımıza tam anlamıyla verilen destekle artık biliyoruz sevgideğer okurlarımız...Herbirinizi tek tek / ayrı ayrı / çok çok sevmemizin nedeni ne ticârî amaç, ne şöhret için dalkavukluk yatırımı ne de sevimli 'Polyanna' tipinin aptalca mutluluk oyunu değil sevgideğer okurlar. Optimist değiliz, pataloji edebiyatını sevmeyiz, hiç birine ihtiyacımız da yok.

Biz "Batı cephesi Müslümanları" reklâm ve propagandadan kaçınma ilkesi uğruna marjinal kaldık. Hiç bir hibe, kredi almadık. Öyleyse sizleri ticâri bir amaçla da seviyor olamayız. Dalkavukluğa da ihtiyacımız yok.Polyanna ise gerçek yaşamda yok, o bir roman kahramanı, hiç yaşamadı ve yoktu...

Pekiyi, **herbirinizi tek tek/ayrı ayrı/çok çok sevmemizin** gerekçesi olarak geriye ne kalabilir **ALLAH rızası** dışında?

Sevgi doluluğumuz sizlere erişip"**Değsin**" diye gönül tellerimiz *ayrı rezonansla titreşsin, ALLAH hoşnutluğuyla mânâ dostları olalım diye sizlere* "**SEVGiDEĞER OKURLAR**" diyoruz.

Kur'an'ın en başı okumak; evrenin en başı da sevgi üzerine kurulduğundan dolayıdır ki sizlere **SEVGİDEĞER OKURLAR** diyoruz **sevgideğer okurlar.**

Sevgi en değerli kavram olduğundan, sevgi**DEĞERLİ**siniz. Okur-yazar ikilisi birlikte var olur, birbirine yâr olur sevgili olur ki, SEVGi değerine ulaşır. Bunun için sevgi değerlisiniz...

Amaç sevgiyle dokumak ve öylece okumak Sevgiyle dokumaya çabalıyoruz önce...

Son "Ortadoğu savaşına" bir bakıp islâm ülkelerinin birbirini ne kadar **sevdiğini** ya da yakın örnek olarak bazı islâmî yayıncıların ticâri rekabet uğruna iftira Scud'ları attıklarını görebilirsiniz.

Sevgiyle değil; nefretle dokumak böyle...

Okumaya gelince, okuma alışkanlığı olmayan bir ümmetteniz!Şimdi piyasada yeni sandığınız kitaplar aslında 1200 yıllık!

1200 yıllık o kitapların tarihsel değeri var. Tersine kitaplarımızın tarihsel bir değeri yoksa da **okurlarımızın "Değeri"** var! Bilgi çağımızda klâsik kitaplarla yetinmeyecek kadar değerlidir bizim okurlarımız... Kitaplarımızın kaynağı (diğerleri gibi 1200 yıllık değil) 1400 küsûr yıllık Kur'an olunca değerli...

Okur ve yazar bağlantısı

DEĞER sözcüğü (Hakk-kalıcı gerçeklerin ismi, mü'minin kayıp malı olan) **îlmin** peşindeki yazarlara ve okurlara değer! "Oku" emri uyarınca okuyanlar ALLAH huzurunda çok değerli oldukları için, bizim okurlarımız elbette değerlidir.

Kendimizden bir **yazıcı** (Writer) değil "**Yazar**"; ve yazman(Author, Redactor); ve sizlerden "Okuyucu" (reader) yerine"OKUR" (İkra'dan kârî) diye söz etmemiz ALLAH'ın siftah buyruğu olan "OKU" ile ilişkili... Ne biz yazıcıyız (Kâtip) ne de siz okuyucusunuz. Biz size Kur'an yorumunun okutmanlığını yapıyoruz; siz de bize **zorla** ilmin yazmanlığını yaptırıyorsunuz:

Biz yazarız siz okursunuz! Yazarız okursunuz! Besmele çekerek yazarsak besmele ile okursunuz.

Kimine ise besmeleyi yakıştırmazsınız, çünkü vardır bir muzırlığı!..(*)

(*) Eserler, kitaplar ve şimdiki modern kitaplar olan TV gibi görsel izlenceler içeriklerine, kapsamlarına, niteliklerine ve kalitelerine göre tasnif olurlar. Kur'an ve gerçek biriki bilimsel eser **okuruyuz.** Eksiğimiz olan bilimsel ve ciddi eserlerin gediğini doldurmaya çalıştığımız kitapların **yazarıyız.Okuyucu** olmak odur ki, hafif bir eserdir, stres çözer, gevşetir, oyalar, eğlendirir, güldürür, dinlendirir, ferahlık verir,duygusal öykü, melodik bir şiir olur, hüzünlendirir, estetik zevklerimizi okşar. Kimi dinlenmek için, kimi düşünmek içindir. **Besmele** çekilerek okunabilecek her kitap okunmak için. Dostun-düşmanın görüşünü okumak; karşıtları bilmek gerekir. Kalıcı, dosdoğru, klâsikleşmeye yatkın düşündürten bilimsel kitaplar yanında; modası geçici, dinlendirici hafif eserler de güzel... Meşrû yâni, aile bireylerimiz arasında utanmadan okuyabileceğimiz her bir eser yararlıdır. Ancak toplumsal rehâvet yüzünden biz sâdece eğlendiren, dinlendiren hâfif tür eserleleri okumak alışkanlığındaysak "Kent bedevisi" olarak kalmaya mahkûmuz.

Canı çıkası huyumuz

Bu iki tür kitap arasındaki fark, düşündüren eserlere "Okur"; diğerlerine okuyucu olmamız...

Sizlere "Okuyucu" değil; vurgulayarak **okur** diye hitâp etmemizi belirleyen eserlerimizin türüdür

Bu kitaplar aslında okur-yazar ve okuyucu- yazıcı farkını ortaya koyuyor. Bu ikili organik ve zihinsel ilişki de Kur'an "çift çift" lerinin sırrından, birbirini fonksiyel olarak tamamlayan"gizli çiftlerden en evrensel olanıdır.**Okur** ile **okuyucu** farkı neyse "**Yazar**" ve "**Yazıcı**" farkı da odur.

İğne-iplik; su-sabun; kalem-defter, okuyucu-kitap, kalem-yazar gibi nesnel ilişkileri anlamlandıran zihin denen kişinin bilincidir."Okur-Yazar" gibi mantık bağlantısı diğerleri gibi dar dünyamız ile kısıtlı değil; EVRENSELdir.Bunu evrenselleştiren ise Yüce ALLAH'ın ilk iki sûresi girişidir:

Önce"**OKU**" emrini içeren ilk 5 ayetin hemen ardından "**NUN**(nokta)**KALEM VE YAZDIKLARINA AND OLSUN**" diye başlayan "*Kalem*"sûresi indirildi.

Çünkü ALLAH sürekli "OKU"mamız için, Kur'an'a dayalı yeni yan kitaplar yazılmasını emir ve imâ ediyordu. Nitekim, okur-yazarlıkta şampiyon bir ümmet olarak, islâmî ilk öncü eserlerlerimizle hristiyan öğrencilere ders kitabı olduk, Batılıyı "Ortaçağ karanlığından "yeniçağ aydınlığına çıkardık.

Bu arada Müslümanlar tersine evrimle aydınlıktan karanlığa girdi. Kısaca islâm gibi bir bilim dini yeniçağı açan ve ortaçağı kapayan Mehmed Han'a inat, zaman tünelinde zamanda geri yol alıverdi.

Bu tersine evrimi özelleştirerek, ver-yansın etmek, yüreği yanan her **yazarın** boynuna borçtur. **Yazar** böyleyken, yazıcı ise tersine, bu gerilemeyi bir övünç sayarak, okuyucusunu kandırır ve kahramanlık masallarıyla bezediği eser verir. Ama biz yazmanız (Author) yazarız (Redactor) Muhatabımız okuyucu değil "Okur"lar...

Kitap ve yazar bağlantısı

Övünmek yerine dövünmekten söz ediyor, kitap yazmanın ALLAH emri olduğunu söylüyoruz. Eloğlu günde onbin yeni değişik kitap üretirken, islâm âlemi hâlâ günde sıfır tam onbinde-bir kitap üretiyor. Üstelik her biri birbirinin aynısı, alıntısı, tekrarı, tornistan edilmişi...

Çok çok eskiden yazılanları habire sadeleştirmekten, oradan-buradan kesip, birbirine yamamaktan öte kitap yazan mumla bulunmaz!

Liseliye üniversiteliye elinde beş kalın sözlük alsa bile anlayamayacağı sözde(!) Türkçe eserler verip de kitaplarındaki bu ağdalı dili evlerinde çocuklarına konuşmayanlarınki riya değil de ne?

Eli-yüzü düzgün bir Kur'an cildi almaya kalksanız,"Hediyesi" onyüzmilyonbin lira!"

Ve kitap piyasasında özgün,yeni eser sayısı sıfırdan biraz fazla değil. Bilim erozyonuna uğramanın doğal sonucuna katlanıyoruz.

Okumak için önce kitap gerekiyor: Hani? Kitap için yazmak gerekiyor: Hani? Yazmak için yazıcı değil yazar gerek! Yazıcı çok da yazar hani?

Yazar olmak için din-bilim adamı gerekiyor. Bilim adamı olmak için entellektüel olmak gerekiyor: İslâmî entel (Bilgiç) çok, **entellektüel** (Bilge) hani?Bütün bunlar için **okumak gerekiyor: okutmak gerekiyor,okutmak için yazmak gerekiyor.**

İşte bütün bunları "OKU" ve "Kalem (OKUT) adlı ilk iki sûre peşpeşe inerek **Okur-Yazar"** ikileminin evrenselliği daha ilk iki sûrede vurguluyordu.

Buna karşılık" Okuyucu-yazıcı" ilişkisi ise dünyasal olarak kalıyordu. Okutman ve yazman olan ALLAH, biri Oku" diğeri"**Yaz**" üzerine kurulu ilk iki sûre ile evrenselliği tescil ederek, okur ile okuyucunun farkı gibi **yazar ile yazıcının** da kaleme aldığı eserin içeriği, türü ve kapsamına göre "Hafif ve ağır meşrep" olmak üzere iki tasnifi olduğunu, okuru, okuyucudan; yazarı yazıcıdan ayırt edici (Furkan gereği) emr-i ilâhî şöyle:

Öğrenen-öğreten bağlantısı

"DOĞRUCULARDANSANIZ BİLİME DAYANARAK HABER VERİN" Ve OKUR olarak size düşen pür dikkat ise **"BİLİME DAYANMAYANA İNANMAYIN, İNCEDEN İNCEYE DÜŞÜNÜN"** ilâhî uyarısıdır.

Elbette ince düşünmenin zamanı geldi: Âyeti şöyle de açabiliriz: Allah emri gereği, öğreten ve öğrenenlerden ve hâdis gereği ayrıca bunları izleyenlerden ve tümünü destekleyenlerden olmalıyız. Öğretenler aynı zamanda yazarlar; öğrenenler de aynı zamanda okurlar gibidir ki âyeti şöyle tevil edebiliriz:

"Eğer doğrucu(yazar)**lardansanız bilime dayanarak haber verin,** (Okurlardansanız) **bilime dayanmayana inanmayın, inceden inceye düşünün."** Bu kural, KUR'AN hariç,(öğretimizin kitapları dâhil) şimdiye kadar okuduğunuz TÜM ESERLER için geçerlidir.

Âyet uyarınca örneğin yazdıklarımın "Bilime dayanmadığına inanmak için en azından "Aydın entellektüel" olmak gerekir. Bilgili bilge, bilgiç değilsek, neye göre ve hangi kıstasla, neye dayanarak "Bu yanlış, bu doğru" diyebiliriz ki ?

Sınayacak kurulun sınananlardan daha bilgili olması gerekir. Öğrenci öğretmeni sınayabilir mi? O zaman başkalarının yorumlarına ve verdikleri akla uyarak dedikodu kumkuması içinde önümüze geleni, dilediğimiz "Zan" ile önce idam eder sonra da yargılarız.

"Kişi bilmediğine düşman olur" Bundan kaçınmak için bilmediğimizi keşfetmek, yâni bilinir duruma getirerek,ona düşman olmamak ve ilkelce korkmamak, o bilinmeyeni ehlileştirmektir. **Bilmemek,**(cehâlet) bilgiyle değil, "ZAN" denen yabanî hayvansal bir inisiyatifle hareket eder ki bu **büyük günahtır.**

Zan ile zehab bağlantısı

"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uysan seni ALLAH'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zannediyorlar (sanıyorlar) **ve sadece saçmalıyorlar."** En'am/116

"Onların çoğu (Kelle hesabıyla çok olmak bir ölçüt değildir) **zandan başka bir şeye uymuyorlar, zan ise gerçekten kazandırmaz. Muhakkak ki ALLAH onların ne yaptıklarını bilir."** Yunus-36

"Ey inananlar zandan çok sakının. Zira zan kısmî günahtır. Birbirinizin gizliliğini araştırmayın. Diğerinizin arkasından çekiştirmeyin. Ölmüş kardeşinizin etini yemeyi sever misiniz? İşte (sadece âlimlerin bilebileceği) **bu** (misâlden yola çıkarak) **iğreniniz. Zan hakkında ALLAH' tan korkun. Kuşkusuz ALLAH tövbeleri kabul edici ve bağışlayıcıdır."** Hucurat-12

Zan genellendiğinde bir grubun önce görüşü, sonra mezhebi oluverir.

Zan'dan sanrı; zehab'dan mezheb çatışkıları doğar, bir iken 73 fırkaya bölünürüz. Zan ile kuru kalabalık niceliği ne kadar çok olursa olsun, birlik, bizcillik değil ayrılık,düşmanlık, horgörü doğar.

Bir cemââtin fikri ve görüşü doğru olmayabilir. Çünkü cemââtler birleşip,"Ümmet=Tüm müslüman cemââtleri birliği" gibi Asrı Sââdetteki nomokratik kurultayda ittifak etmedikçe, her bir görüş grubu bilimsel şaibe altındadır.Geçmiş ümmetlerin dini bu yüzden tedâvülden kaldırılmıştır.Yalnızca biz Resûlullah ümmeti için Rabbimiz, elçisine güvence vererek,islâmı yanlış şeylerle bozulmaktan koruyacağını bildirdi. Bu huzurla da Allah Resûlü **"ÜMMETİM YANLIŞ ÜZERİNE BİRLEŞMEYECEKTİR"** buyurdu. Ama henüz ümmet düzeyinde değiliz, 73 fırkalık cemââtleriz şimdilik... Milyarlık İslâm âleminin ayrılığı bu ümmetçe ittifakı hiç yapmayışlarındandır. Kur'an tefsirleri bile kişilerin keyfine kalmış, bir kurul tevili hâlâ yok. Bir kişi alıp, Kur'an'ın tümünü kendince tevil ve tefsir ediyor. **Eyvah!**

Kur'an ve Kitap bağlantısı

Böylece **"Yazar ve okur"** ikilisinin ilişkilerini ve protokolünü belirleyen ilâhî emirlere uymuş ve iyi bir "OKU"r oluruz, sevgideğer okurlar...

İşte bu tarzın adı HAKKI TEBLİĞdir. Fakat illâ ki **"Bilime dayanarak haber vermek"** şartıyla...

Yazar olarak,öğretimize düşen görev,ASR-I SAADET ruhunu yeniden ihya etmekle mü'minin kayıp malı olan bilime sahiplenmek...

Ancak, bu görev, iki tarafı keskin kılıç gibi olduğundan yazar olarak kaçınmamız gereken ilâhî uyarı şöyle:(Bakara-79)

"VAY, KİTABI ELİYLE TAHRİF EDEREK YAZIP, SONRA AZ BİR DEĞER KARŞILIĞINDA SATMAK İÇİN' BU ALLAH KATINDANDIR 'DİYENLERE! VAY ELLERİYLE YAZDIKLARINDAN DOLAYI ONLARA, VAY ONLARIN KAZANÇLARINA.."

"OYSA BİR KISMI ALLAH'IN SÖZÜNÜ DUYUP, AKIL ERDİRDİKTEN SONRA BİLE BİLE DEĞİŞTİRİYORLARDI." Bakara-75

Bu ültimatomlar bir âlârm sireni gibi sürekli bizi uyarır. Öyle ki, ALLAH'tan korkumuz ikiye katlanır. Bilimsiz Kur'an olamayacağından" bilim sahibi olmayanın Kur'an ve yazılanlar hakkında yakından uzaktan tevil yapmamaları gerekir.

Bilimi sadece mezheb fıkhının fetvası ve âhkâmı sayanların Kur'an mıntıkasında bulunmalarını bizzat yasaklayan bir çok âyetten biri de Tarık- 12 "Kur'an'ın gerçek ile yalanı ayırdığını anlatıyor ve şöyle diyor:

"KUR'AN BİR OYUN-EĞLENCE (Hafif kitaplarınız gibi kul kelâmıyla bir tutulacak) **DEĞİLDİR."**

Bu yüzden bin düşünüp bir yazıyoruz.

Öte yandan Kur'an'ı ve Kur'an'a dayanarak İslâmı yazacakların tümü için görünür (Bedensel) temizlik ötesinde görünmez temizlik olan "Dürüstlük, ahlâk" ötesinde örneğin tefsir için cehâlet kirliliğini temizleyen bilgi gerekir. (Vakıa-79)

"KUR'AN'A TEMİZLENDİRİLMİŞLERDEN BAŞKASI EL SÜREMEZ."

Aklın zekâtı üretmektir

Bütün bu ilâhî uyarıların sonucu sürekli diken üzerinde, bıçak sırtında, *Demokles*'in kılıcı altında, her bir satırı sürekli **"ALLAHÛL ÂLEM"** diye tekrarlayarak yazdıklarımızın bilincinde olmanın oto-kontrolünü elimizden bırakmıyoruz.

Sadık olmak bizim "YAZARLIK" borcumuz..."

İstihareyle,cifirle katmerli sağlama yapmamıza rağmen, bu riskli ve tedirginlik verici görevi bırakmayı kaç kez düşündük! Kaç kez bilgimizi unutmayı, beynimizin o bölümünü kilitlemeyi, sıradan bir insanlar olmayı diledik! Kaçamadık, kaçınamadık sevgideğer okurlarımız!..

Çünkü malı olan zekâtını malından, bilgisi olan da bilgisinden vermek zorundadır.

Kitap yazmaya asla can atmadık, yazar olmaya içimiz gitseydi,değersiz bir çok laf kalabalığı ile yüklü belki de yüzüncü kitabımızı yayınlamış olurduk.

Neyse ki bağlı bulunduğumuz "Zig-Zag öğretisi" uyarınca beklemede kalmak ilkesi uyarınca zorlanmamıza gerek yoktu.

Kur'an'dan okuyup anladığımız ALLAH'A mahsus din ile asla anlayamadığımız ve daha çok bidatlara hurafelere dayandırılmış taklidi dindaşlarımızın nakli dini arasındaki farktan (Aslında Furkandan) dolayı yazmaktan kaçındık. Bu fark "Gayya ateş uçurumu, Hutame kuyusu farkı olduğundan, içindekilerle bir olmak değil kıyısında kalmak istedik. Ama şu gerçek ki, yazmaya elimiz hiç gitmedi, kaleme isteksiz uzandık.

Defalarca **"Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklâl"** diyen milli şairimiz **Mehmet Akif ERSOY** 'un Kur'an tefsirini bitirdiği hâlde yayınlamadan yakmasının mantığıyla zorlandık.

Kara sancaklılar

Biz bu marşı çok seviyor, gurur duyuyoruz!

Batılı, "Boşnak, Arnavut, Çerkez, Gürcü, Abhaz, Kürt ve Türk kombinezonu gibi aynı dinde, aynı dilde, aynı bayrak, aynı marş altında "İslamlaşmak" aslına dayanmaktadır.Dönme ve devşirme değil, gönüllü Müslümanız!..

Size tercümeler yoluyla ulaşıp yanlış anlamalara meydan vermemek için okuduğumuz dille yazıyor-konuşuyoruz. Kitaplarımızın orijinali Türkçedir.

Divan-ı Lügat it-Türk'ü Kaşgarlı Mahmut'a ısmarlayan Abbasi Halife, bu çabasını Resulullah' tan zayıf bir rivayete bağladığını yazıyor:

"Yüce Allah Türçe'yi öğrenmenizi buyurdu, çünkü Türkçe'nin bir saltanatı vardır."

Bu hâdis,**geçmişte** (Selçuklu-Osmanlı, Karahanlı-Gazne-Gürkanlı, Eyyubî vb.) gerçekleşmişti. **Şimdi** (Türkiye, Azerbaycan, Türkmen, Kazak-Kırgız, Özbek yurtları) veyakın **gelecekte** de **tümleşik** (Tatar-Başkırt-Çuvaş, Kırım-Kalmuk, Karaçay-Balkar Çeçen-Dağıstan-Kafkaslı, Altay-Tuva-Abakan-Hakas , Yakut vb. ile diğer tutsak türkler: 60 milyon Uygur, 30 milyon İran-Afgan-Irak Türkü yanında Balkanlı Türk, Arnavut-Kozmet, müslüman Pomak, Makedon, Boşnak ve Müslüman Kafkas, Acara, İnguş, Abaza, Gürcü, Çerkez-Adige) **entegre** olacaklar, Adriyatik denizinden, Bering denizine (Birleşik Amerika'ya Alaska'dan komşu) kadar "Müslüman **Karasancak** Birliği" kurulacağını İslam birliği ve KUR'AN" öngörüyor.

Bu doğal birliğe sakın "Turancılık" yakıştırması yaparak, geleceğe ters düşmeyelim sevgideğer okurlar,doğrudan İslâm ve dolayısıyla Türkçe'nin saltanatının "Mehdi Resûl" lehine sürdüğü dev bir güç dengesi diye bakmalıyız.

Osman Gazi'nin bilmediği Osmanî

Türkçe dev bir Avrasya dili olarak,"İstanbul ağzı asıl olmak üzere ortaklaşılacak, diğer Türk lehçeleriyle birbirlerini kelime olarak tamamlayacak olduğuna göre,Türkçeyi ana dil olarak seçtik ve yazı politikamızda "Lise mezunu İstanbullu annelerin" dilini yeğledik. Çünkü **"Evde konuşulan dil" anadildir.**

Türkçe nasıl ki şimdi "Anglo-Amerikanca" deyimlerle yozlaştırılıyorsa, iki kuşak önce de "Jön-Türk" fransızcasıyla monşerlerleştirilen tertemiz türkçemiz, bundan önce de Farsçılık monşerliğine kurban verilerek, yapay bir dil oluşturulmuştu. Arapça Kur'an dili olarak bizi beslemek zorundaydı ama Farsça'nın ne işi vardı Osmanlıca da?

Osmanlıca dedikleri garip esperanto, **"Osman Gazi" nin konuşmadığı, bilmediği bir dildi.**

Osmanlıca diye iftira edilen uydurukça doğrudan "Lâle Devri" ve "Padişah Deli İbrahim"in diliydi. Halk asla Yunus Emre'nin, Karacaoğlan'ın ve Dede Korkut'un Türkmencesinden şaşmadı!

Şaşanlar ise o sadık değil sapık uzantıyı günümüzde de sürdürerek, anlaşılmaz bir dille yazıyor ve yazı dilimizi "Uydurukça" olarak niteliyorlar.

Evinde Osmanlıca ve (Öztürkçe denen uydurma) üvey türkçeyi konuşmuyor, zorlanmadan, olağan akışına bırakan yazar aynı şeyi eserlerinde de uygulamalıydı. Bu kuralı yalnızca bilim ile ilgili karşılığı olmayan terimlerde bozduk.

Örneğin Lineer'in karşılığı " Doğrusal"dır. Bunun yerine "Hâttı nâmütenahî"mi demeliydik?.

Aynı mantıkla 'Causality = Nedensellik' yerine "Sebeb-tehîr"diyemezdik. Ekvator'un karşılığı "Eşlek" mi olmalı yoksa "Hattı üstüva" mı ?

Bilimin kendine özgü bir dili vardır ve Türkçe, bu konuda doğum sancısını henüz atlatmış değil. Örneğin "Münferit" yerine bireysel; müşahhas yerine somut; mücerret yerine "Soyut" gibi ders kitaplarına kadar yerleşmiş karşılıkları kullandık.

Yazı dili politikası

Her kesimi memnun etmek mümkün değildir. Niçin"dinamik" yerine "devingen"; ya da "dalga" yerine niçin "mevce" yazmadığımız soruldu. Bu tür aşırılıkları "İstanbul'lu annelerimizin konuşmadığı" gerekçesiyle ayıkladık.

Acaba Yunus Emre'nin bugün bile kolay anlaşılan dilini mi kullansaydık; yoksa onun döneminin halktan kopmuş **divan** dilini mi?

Birçok dil içinde, yalnızca **Türkçe**'nin "Araç değil **amaç**" tutulduğunu hayretle görüyoruz. Oysa dil, anlaşmak, anlatmak, anlamak için bir araçtır. Bilimi anlatmaya özen gösteriyoruz, tartışma konusunun bilim olmasını isterken, kullandığımız dilin "Eski ya da yeni" oluşu tartışılmamalı. Eğer dil politikasını tartışırsak bilimi hiç tartışamayacağız demektir. O zaman, okurumuzun hoşgörüsüne sığınarak, "Eyvah! Yoksa daha orada mıyız?" diyesi geliyor. (Orası ise, duraklama-gerileme çağımızın utanç dönemi.)

Gelecekte muhtemel bir çeviriye dönük anlam kargaşasını önlemeye yönelik yabancı dildeki karşılıkları ayrıca belirttik. Yan ya da ileri bilgileri, tamamlayıcı konuları "Referans" bölümlerle ayırdık. Dileyen okuyucu sevimsiz bulduğu konuyu atlayabilir. Ancak biz yazmadan geçemeyiz, çünkü bu kitabın ilk amacı "Kur'an'ın çağdaş tefsirine" **katkıda** bulunmaktır. Burada tartışamayacağımız başka konulardan da okuyucu etkilenmemeli ve aleyhimizde bir önyargı geliştirmemelidir.

İslâmî bilimlere ve kendi branşlarımıza sımsıkı sarıldığımız süre içinde gizlendik. "Geçim derdi" nedeniyle değişik ülkelerde üniversiteler ve araştırma kurumlarında çalıştık. İslam ülkeleri ve yöneticilerinin bilimi para etmez ve gereksiz saymaları, basiretsiz politikaları **İslam birliği** yolunda bizi gizli kalmaya itti.

"Rabbim ilmimi çoğalt"

Bu arada, yine Ta-Ha Sûresinde 114 üncü âyetin irşadıyla **"Kur'an'ı okumakta** (yorumlamakta) **acele etme! Rabbim ilmimi arttır, de!"** emri uyarınca, bilgi birikimimizi yeri gelene dek beklettik, tefekkür ve deneylerimizin sonuçlarını yeri geldiği için şimdi açıklamak zorundayız. Çünkü Zig-Zag öğretimizin "Koza süreci" vardır:

İnsan var tırtıl kalır; insan var kozaya tırtıl girip kelebek olarak kanatlanıp uçar.Aslında hep o kozanın içindeyiz: Önce Com Hole (**Sûr borusu**) içi bir petekte,sonra anne modülünde **(Râhim)**, en sonra da karadelik olay ufku ardı Süper uzay'da **(Kabir)** hep modüle olmuş koza hücresi içinde metamorf yaşantımızı sürdürürüz. ALLAH'ın sınavı (kulluk borcu) gereği var olan Koza "Ölmeden ölünüz" sırrının bir parçasıdır. Dünya bizim kozamızdır. Ya sevgi, barış hoşgörüyle ipekten koza örüp, özgür kelebek olarak kanatlanır ya da nefret, savaş ve horgörünün dikenli tellerinden örülmüş kozada yırtılır biteriz.Seçim keyfimize kalmış!

Kozanın en makbûlü "âlimlik" çabasıdır. Bize düşen çaba, bilimle birlik dinsel doğruları da belirlemek üzere, uzun süreli metamorfuzdur.

Hz. Mevlânâ **"Hamdım, piştim, oldum"** diyordu. Biz ise hamlıktan biraz olsun pişmeye yüz tuttuğumuzu hissettiğimiz için kitapla ortaya çıktık.

Yoksa**"Şehidin kanı ile denk tutulan âlimin mürekkebi"** kavramına soyunmak için değil!

Kimse kendini **"ALLAH'ın vurguladığı anlamda Âlim"** ilân edemez. O **kozmik bir mezuniyet diplomasıdır,** son nefeste verilir ya da verilmez. Son nefeste Cennet-Cehennemdeki makamı, müslüman olarak ölüp-ölmediği bildirilir.Ve müslüman olmamıza rağmen **bilimsiz** isek güvencede değiliz.

Allah îmanımız yanında ilmimizi de arttırsın sevgideğer okurlarımız! (Âmin)

The Zig Zag Group

".Allah göklerin ve yerin yoktan var edicisidir,bir işi yapmayı dilediğinde, ona yalnızca 'ol' der o iş oluverir." *Bakara-117*

Yaratan tekliği ve yaratılma tekilliği

birinci albüm

The holly& uniqe singularity

BİRİNCİ ALBÜM

Yaratan Tekliği ve Yaratılma Tekilliği

Kesim 1 Ölümsüzlük Umudumuz 37
Kesim 2 Yaratılma İhtiyacı 39
Kesim 3 Tanrı Tekilliği 41
Kesim 4 Tanrı Tekliği 43
Kesim 5 Evren ve Devran 45
Kesim 6 Bakmadan Görmek 47
Kesim 7 Evren ve Bilim Bir Bütündür 51
Kesim 8 Nedensellik Mekanizması 53
Kesim 9 "Bir Kedim Bile Yok" 55
Oto-referans/a Singularite 57
Kesim 10 Başlangıç Tekilliği 58
Kesim 11 Güneş Batıdan Doğuyor 60
Kesim 12 Sonuç Tekilliği 61
Kesim 13 Evrene Açılmak 63
Kesim 14 "Müzeyyen Sema" 71
Kesim 15 Evrenin Sınırında 73
Kesim 16 Evrenin Merkezinde 75
Oto-referans/b Yolculuğu Noktaladık 77
Oto-referans/c Yolu Noktaladık 79
Referans/d "Ol"mak ya da Olmamak 82
Referans/e Elektromagetik Oktavlar 83
Referans/f Evren "Ol"gusu 84
Kesim 17 "Ol" Patlaması 86
Oto-referans/g Gece-Gündüz Ayrılması 88
Kesim 18 Yer-Gök Ayrılması 90
Kesim 19 Galaktik Hünnes ve Künnes 93
Referans/h Kozmik Hünnes ve Künnes 96
Kesim 20 Uzayın Genişlemesi 97
Oto-referans/i Elif Noktaları 98
Oto-referans/j Elif'in Noktası 101
Kesim 21 B'nin Noktası 102
Kesim 22 Künnes Aknoktası 105
Kesim 23 Uzayın Mimarisi 107
Kesim 24 Uzayın Eğrilmesi 111
Oto-referans/k Uzay-Uzam Kavramları 115

Kesim 1

ölümsüzlük umudumuz

BÜTÜN insanlar düşmekten korkarlar: Sanki Sırat köprüsünde dengeyi kaybetmişlercesine...

Bütün insanlar yeraltında mahsur kalmaktan korkarlar: Sanki karakabire diri girmişlercesine!

Bütün insanlar ölüm ile yüzleşmişcesine gece ve karanlıktan korkarlar, ışığı isterler.

Bütün canlılar ateşten korkarlar:Sanki cehennem ile yüzyüze gelmekten kaçarcasına...

Bütün insanlar kan, irin, pislik, çirkin, tiksinç her şeyden iğrenirler, güzelliği ararcasına...

Tüm canlılar güveni, aydınlığı ve güzelliği severler, Cennet'i özlercesine...

Açık, berrak, masmavi bir gökyüzünün aydınlığında, serin suların aktığı, yeşilin binlerce nüansıyla gölgelenmiş doğa güzelliği. Rengârenk güzel kokulu çiçekler ve türlü lezzette meyveler. Tavus kuşunun, papağanın renkleri, orkide ve gülün rengi-kokusu, muz-mandalinanın lezzetinden hangi görsel duygu hoşlandırır, bizi hazla ürpertir?

Yoksa canlılar birer sanatkâr mıdır? Güzele koşuyor; çirkinden kaçıyorlar.

Pisliğimizi değil bal yemeyi tercih ediyoruz. Balarısı denen bir böcek çiçeklerin koku, renk ve estetik güzelliğine mıknatısa yakalanmış gibi çekiliyor.

Bitkiler müzik aşığı! Güzelliği, narinliği, zerâfeti niçin algılıyoruz? Ya sevgidolu olana, sevdalandırana eğilimimiz? Körpe, tâze, genç, sağlıklı olmak ya da olmamak!

Bu korkular arasında saydıklarımız dışında yaşlanmaktan hele ölmekten dehşetle korkuyoruz.

Aslında ölümden değil; ölüm sonrası hiç yaratılmayacağımız kuşkusundan korkuyor, dehşete düşüyoruz.

Ama ölümden bir an sonra gerçekte ölmediğimizi görerek, **"Korktuğumuz ölüm bu muydu?"** diye şaşırıyoruz. Âli İmran-185'de ise

"Her varlık (nefis) **mutlaka ölümü tadacaktır."**

Ne kadar günah yükü taşıyıp, ebediyen sonsuza kadar Cehennem eziyetinde kalsa da insanoğlu **"Öldükten sonra dirilmeyi" ister!** Çünkü yaşamak içgüdüsü herşeyden üstündür.

En basit ve ilkel kabileler, taş devrini yaşayan topluluklar bile Ruh'a, öldükten sonra dirileceklerine inanırlar. Bu da gizli, ücrâ bir içgüdüdür, adı "ÖLÜMSÜZLÜK UMUDU" dur.

Ama bizi öldükten sonra **kim** diriltecek? Yani geçmişte bizi *kim yoktan var ettiyse*, bir daha gelecekte "Var etsin" diye beklentimiz var.

İnsan karakabirine; evren de KARADELİĞİNE defnedilecek.

Baştan nasıl var edildikse; yine aynı kudret tarafından öylece var edilmeyi ve artık hiç ölmemeyi ümit ediyoruz. Bizi şimdi yarattığı gibi, gelecekte de yaratacak bir yaratıcı olmasa, ölümsüzlük umudumuz , umutsuzlukla mahvolur!..

O halde **"Yaratıcı ihtiyacı bizim içgüdümüz!**

Bu içgüdünün **aklın güdümünde** olduğunu bilen herkes **"Allah inancına"** kavuşur ve o zaman bencillikli tersgüdüler yerine sencillikli "Düzgüdülerle"donanır.

Örneğin çalışmak bir düzgüdüdür, haktır; ama, çalmak tersgüdüdür, yasaktır!..

Yâni dürüst çalışmak helâl ve sevab; çalmak haram ve günahtır.

Aynı mantıkla, savunmak düzgüdü; saldırmak tersgüdüdür, agresif emperyalizm haramdır.

"Üreme ve anne-baba olma düzgüdülerinin" kurumlaştığı aile kurmak, çocukların pedagoji ve sembiyoz sorumluluk bir düzgüdü; başka aileden çalmak olan zinâ ve başıboş çocuklar tersgüdüdür.

Kesim 2

yaratılma ihtiyacı

VİCDANLARIMIZDAKİ haram - günah - çirkin - utanç pişmanlığı,vicdan azabı gibi kısıtlamalar olmasaydı, dünyanın yasak zevk pazarından payımızı, haksız kazançlarından fidyemizi almak için hiç durmaz, soyguncu olurduk. Nasıl olsa ölecek ve hiç dirilmeyecek olduktan sonra bir engel mi var?

"Biz Tanrı'yı yarattık; Tanrı bizi değil." diyen şaşı mantık bile sonsuza dek toprak olma korkusu taşır.

Kendilerine her ne kadar "Bilimsel ..izm" adını yakıştırmışlarsa da bilimden nasipleri yoktur.

Gerçek bilim, eskiden olduğu gibi demagoji ve felsefeden türemez. Diyalektik bile aslında islâm inanç düalitesinden devşirilmiştir.

Her toplumun çirkeflikleri, haksızlıkları vardır.

Buna karşın "Adalet mekanizması" da vardır ki yanılabilir, yanıltılabilir, satın alınabilir, fikir düşmanı İşkencecinin, haksız zenginin yanında olabilir.

Tüm haksızlıklara karşı **ALLAH'ın Adaleti** olmasaydı âciz isek çıldırabilir; güçlü isek birer terörist kesilebilirdik.

Neyse ki ALLAH var, Hak denen bir hassas terazisi var. Haksızlığa uğrayanın hakkını alacağı **İlâhî Mizan** var. Doğuştan âmâ, sakat, özürlü mü'minin ebediyen kusursuz olacağı öte evren var!..

Boynuzsuzun,boynuzlu koyundan; zencinin sarışından hakkını alacağı ince adalet Rabbimizin **"EL-ADL ve " EL-HAKK"** isminden geliyor.

Eğer Allah inancı olmasaydı, vicdanımızı kendimize bekçi yapamazdık.

İyi ki ALLAH var!..

Allah'ın"Var"olduğuna içsezilerimizden başka, artık bilim de inanmıştır. Gerçek ve özgür bilimin kanıtladığı her şey vardır ve yasakladığı yoktur!..

Sevgideğer okurlarımız ileri kesimlerde önyargılı olarak, bilimi Kur'an'a uyarlamadığımızı, ısmarlama, sipariş ve zoraki, kısır benzetmelerle yazmadığımızı bilgi birikiminin sonucu 'DİN - BİLİM' buluşmasını gerçekleştirdiğimizi teslim edecektir.

Bugün akılcı bilim adamları (Özellikle karadeliklerin bulunmasıyla) Allah doğrultusuna girmiş, isteristemez bir din adamının görevini üstlenmişlerdir.

Bilim; hayvanlardan ve diğer yaratıklardan farklı oldurulmak için insanlara verilmiş bir ergi-**nîmet** olduğundan duygulu içgüdülü hayvan-bitki âleminden bizim fazlamızdır.Câhilliğin artması ölçüsünde insan ilkellikte kalarak, hayvana yakınlaşır, hadise göre üstelik rezil oldurulur!"

Hayvandan farkımız olan BİLİM yeteneğimiz, bilgi tanklarımızın-dolmasıyla büyür, gelişir, derinleşir, insanın kendini aşmasıyla ALLAH'a ulaşır.

Cehâletin "Bilmediğine düşman" tutumu bilgi tanklarının boşluğunu, horgörü, zan ile doldurur.

Bilim merak etmekle başlar. Merak öğrenmekle giderilir. Öğrenemediğimiz ve açıklayamadığımız içimizde bir **ukde** gibi durur.

Bitişikteki komşumuzda ne var? Karşı dağın ardında ne var? Karşı kıyıda ne var? Ay'da ne var? Öteki gezegenlerde, engin uzayda ne var?

Uzayın-evrenin ötesinde ne var?

Meraktan, merakımızı gidermek arzusu (Keşif, buluş) dikkatli bir bakıştan gözlem ve teorisi doğar. İşte bilim de budur, merak etmektir.

Meraklılık komşunun kapısını dinlemek değildir, **Sonsuzluk kulesi**nin en dibindeki bir dürtüdür. Bu sonsuz kule bizi böyle tabandan tavana çekmeye çalışır.**Sonsuzluk kulesi katlarında** ne var? Ya kulenin üstünü **"İstiva" eden ALLAH** nasıl bir kavramdır? Var mıdır, yok mudur? Varsa niteliği, niceliği, bize benzerliği, öncesi-sonrası var mıdır? Eğer tanrı yok ise, **"Tanrı inancının nedeni nedir?"**

Kesim 3

Tanrı tekilliği

GEREK tanrısız, gerek tarafsız bilimin **"Tanrı inancının nedeni nedir?"**sorusuyla başı derttedir.

Çünkü insanlık tarihinden bu yana, hiç eksilmeyen güncel bir coşkuyla **"Tanrı inancı"** tartışması sürüyor.

Bu tartışmanın "Bilim açısından" bir açmazı vardır. Bilim,**"Tanrı inancı"**nın **kozmik bir içgüdü** olmasına akıl erdiremiyor. Bilim için **"Varlığın yokluğa tercih edilmesi"** denen yaratılış ya da **yaratılma ihtiyacı,** dolayısıyla **"Tanrı edinme ihtiyacı"** olgusundan da başka bir şeydir: Çünkü evren yaratılmıştır. Yani "TEKİL=BENZERSİZ BİR ŞEY" **evreni yoktan var etmiştir.**

Dolayısıyla insanın mayasındaki en derin içgüdü olan **"Tanrı ihtiyacı"** ile Bilimin en çetin sorusu olan **"Yaratılma ihtiyacı"** aynı şeydir:

Tanrı ihtiyacı ve inancı taşıyanlarla taşımayan görüşler arasındaki tarihî tartışmanın yoğunluğu ve yaygınlığı bile **ALLAH varlığına işarettir.**

Var olmayan bir şey uğruna niçin onbinlerce yıl bu tartışma sürdürülmüş olsun? Ne var ki, tanrı varlığından kuşkusu olanlar bile huzursuz?

YARATILMA İHTİYACI ALLAH İNANCIDIR.

Bilim "BAŞLANGIÇ TEKİLLİĞİ"adıyla Tanrı tekilliğini,Tanrı varlığını kanıtlamıştır. (Örneğin COBE uydusu yaratılışı denel olarak doğrulamıştır.)

Ama ate ve ateist görüş, kendilerine **"Tanrının yok olduğunun" isbatını, kanıtını yapamamıştır.**

Bunun 'Acaba'sının ezikliği içinde bunalımdadırlar. Onların sorgularına "Cevap verdiğini sanan" din adamları asla bilimsel, aklî ikna getirememektedirler.Bu kitabın bir amacı da din adamlarından umduğunu bulamayan akla bilimsel ikna getirmektir.

Bilim, tanrının varlığını kanıtlamasa bile dipsiz **"Açmaz"** ile cebelleşmekteydi.

Bilim metodunda birbirine eşit iki ihtimal de özdeştir."Tanrı **vardır** ve **yoktur**" her ikisi de yarı yarıya yüzde-ellişer **eşit ihtimaldir.**

Hz. **ALİ** (R.)'nin bu konudaki mantık önermesini anımsatalım:

İnanç arayan birisi, kendisine yukarıda verdiğimiz ihtimal hesabı içinde "Öteki dünyanın varlığını" sormuştu. Hz **Ali** (R.) ise:

"Eğer öteki dünya yoksa, ikimiz de yaptıklarımızla başbaşa kalıp, toprak olarak hiç dirilmemecesine öleceğiz. İkimizin de bundan kaybı ya da kazancı olmayacaktır." meâlinde konuşarak ilk % 50 ihtimalin sonucunu anlatmış ve devam etmişti:

"... Ama eğer öteki dünya varsa, sen kayıpta, ben ise kazançtayım, hem de ebediyen..."

O zaman bu ikinci % 50 ihtimal birden ağır basmış, soruyu soran kimse müslüman olmuştu.Ya her uyarıya rağmen hâlâ tanrıtanımazlara ne demeli? Yasin-10 meâli bu konuda şöyle buyuruyor:

"ONLARI (Allah varlığı hakkında) **UYARMIŞSIN YA DA UYARMAMIŞSIN, KENDİLERİNCE EŞİTTİR."**

Bilim için eğer **başlangıç tekilliği** kanıtı olmasaydı bile, AHIRET ihtimali ağır basmaktaydı.

Böylece "Tanrı inancı" taşıyan teistlerin, tanrı inancı taşımayan ateistlerden ebedi avantajlı olduğunu görüyoruz.

Bu hassas yol ayrımında "Tanrı kavramı var mıdır, yok mudur?" tartışmasını açtık.Yok ise zaten "Var" alternatifi inançsızı bağlamaz.

Var alternatifi ise Tanrının niceliği(sayısı) ve niteliğini (somutlaştırma)gündeme getirir. Tanrı ihtiyacı cehâletin içgüdülerine doğa kuvvetleri (Yıldız, Ay Güneş,ateş, fırtına, şimşek, tabu, put, şeytana tapınma,Spirtülist-cin dâvetçileri,Marxizm, karasevda, para, yararsız bilim vb.) tanrılaşmasıyla yansır.

Kesim 4

Tanrı tekliği

TANRI inancı ardından aklın sığa ve sigasında "Tanrının niceliği, kaç âdet olduğu" gündeme gelir.

Hz. Âdem dâhil tüm (128 bin veya 228 bin) elçiler, Göksel kitaplar (suhuflar ve Mushaflar) nezâretinde dünyanın her çağında ve her yerinde, sürekli olarak insanlığa, ALLAH tekliğini ve tekilliğini **(Ahadiyyet ve Vahdaniyyet)** işlediler.

Ne var ki, sürekli olarak bu kural saptırıldı, Tanrı kavramı hep somutlaştırılınca, tanrıyı "İlâhinnâs" olmaktan çıkararak dinleri mitolojilere çevirdiler.

Erişilmez bir tanrı ile âciz insan arasındaki dev basamaklara "Yarı-tanrılar ve tanrılar ile tanrılar tanrısı icat edip yerleştirilmesi, özellikle Greko-Roman tanrılarının enflasyon derecesindeki çokluğuyla irdelenebilir. Japon Zen Budizminde ise her bir insanın özel (Cinden) tanrısı vardır.

Oysa tek tanrılı göksel dinler bu çok tanrıları silip süpürmek için indirilmemiş miydi?

Tahrifle tahrip olan **Tevrat**'ta **tek tanrı** tekil ve tekin değil, çoğaltılmış, özelleştirilmiştir. Örneğin bu tek tanrının oğulları (Üzeyir) melekten kızları vardır.

Bu tanrının oğulları insan kızlarıyla evlenmiş, yeryüzünde "Nefilim" denen dev melezler bırakmışlardı. Bütün kavimlerin, hayvanların, bitkilerin ayrı ayrı tanrıları vardır. Üstelik her bir ırk İbranilerin" kölesi" dir ve her bir ırkın tanrıları ikinci sınıftır.

Tüm bu tanrıların tanrısı sadece Yahudi ırkının özel, savaşçı, kıskanç tanrısı 'Yahowa'dır.(*)

(*)"Ya"(Ey anlamında) bir hitap ünlemidir.İngilizcedeki "He=O" Arapça ve İbranicedeki "Hu" gibi üçüncü tekil şahıs zamiridir. Durarak okunduğunda "Hû"; devam edildiğinde "Hüve" okunur. Birleşik olarak Arapça'da Ya Hüve (Durulursa Ya Hû!) ve İbranicede "Yahova" birbirine özdeştir.(Argoda"Yahu,hâttâ yav"budur.)

Kur'an'daki "Allah" adı, Tevrat'ta "Aloh", İncil'de "Alah" olarak geçerse de bu tek-tekil tanrı değildir.

Örneğin Tevrat'da (Aloh=Allah) yerine çoğulu olan "Aloim" geçmektedir.

Yine orijinal Tevrat'taki "Biz" hitabını çok sayıda tanrı olduğuna delil gösterirler.Oysa Tevrat ve Zebur'u bozmadan önce, tüm mushaflardaki"Tek mutlak Tanrı" kavramı "Yahudi ırk faşizmi ve Musevi din fanatizmi emperyalizmine uydurulmuştu.

İncil, Tevrat'ın bu çok tanrılarını, yeniden tek tanrıya indirgemek için inmişti. Ama bu kez -Hâşâ- tanrının "Ruh-ül Kudüs bir damat,güvey" olarak hz. Meryem'i gelin seçtiği, bu evliliklerinden "Babasının oğlu" hz. İsa'nın doğduğunu, böylece tanrının üçlendiğini görüyoruz.

İncil de kul kalemi oynatılarak **tahrif** olmuştu.

Tanrı'nın ALLAH adıyla BİR TEK olduğunu sadece ve sadece KUR'AN vermektedir.

Allah bir tanedir ve hattâ âlemlere RAHMET diye yarattığı hz. **Muhammed Ahmed** bile § O'nun elçisi olmasına rağmen sadece KULUDUR!..

Böylece tanrı var mıdır-yok mudur tartışmasından Tanrı varlığına; sonra Tanrının "Kaç tane olduğu" tartışmasından TEK olduğu bilincine ve kavrayışına DEĞİŞMEZ KUR'AN, DOĞRULAYAN FURKAN VE KORUNMUŞ ZİKİR nûrunda inanıyoruz.

Bu bir bilim adamını da imâna getirir: Çünkü iki tanrının çelişkisi, çatışkısı vardır ve onların da bir yaratıcısı olması gerekir. Örneğin "İki tanrıyı kim yarattı" sorusunun cevabı karesi 4'tür. Bunları yaratan 16'dır. Üç tanrı da böylece 9, 27, 81 diye artarak sonsuza gider ve insan sayısından çok tanrı çıkar.

Ama "Bir" ALLAH'ın BİR'inin karesi, küpü, sonsuz üssü yine BİRdir! Çoğalmaz, hep sabit BİR kalır!.. İşte bunun için ALLAH'ın ismi EL-AHAD'dır.

---

§"Sâlâllahü aleyhi ve's Selâm" anlamında iki "S" simgesidir.

Kesim 5

evren ve devran

ALLAH'tan başka ilâh yoktur!

O'ndan başka "Hüküm" koyucu da yoktur.

EL-Hâkim ALLAH'ın hükümleri "Hikmeti ilm=Bilim ilkeleri" olup aynı zamanda "El Âlim" güzel adının da fonksiyonudur.

ALLAH, böylece ta en başından beri koyduğu bilim ilkelerince "Arz'dan Arş'a kadar tüm evrenleri ve katlarını yönetir. Bilim, bu **sonsuz kuleye** aklın yükselişi, ruhun Arz'dan Arş'a yücelişidir.

Âyetlere göre, ALLAH **düzeni** kurmuş, **ölçüyü** koymuş, **takdir** etmiş, "Hiç kimsenin yer almadığı **Arş'ı "İstiva"** ederek, "Yukarıdan aşağıya (Arş'tan Arz'a) doğru **yönetmekte** ve **"Rasat"** ederek, dört Arş ve dört kürsi direğinde yükselen sonsuzluk kulesinin sahibi olarak kendisinin bilinmesini istemiştir.

Kendisinin bilinmesi ise "BİLİM" ile olur.

Evren,15-20 milyar yıl kadar önce "İğne ucundan trilyarlarca kez daha küçük bir AKNOKTA'dan patlayarak açıldı.(Big Bang teoremi)

Bu nokta cehennemden bile milyarlarca kez sıcaktı ve yoğundu. **Saniyenin milyar kez milyarlarda-birinde yani "OL" dediği anda evren içinde herbir şeyiyle hazır oluvermiştir.**

O iğne ucu kadar **"Aknoktacık"** milyarlarca yıl boyunca genişleyerek, kütlesini aynen koruyarak şimdiki dev evrenimizin boyutlarına genişledi...

Nasıl ki, ışıktan uzaklaştıkça **karanlık**; ısıdan ateşten uzaklaştıkça **soğuk** duygusu oluşuyorsa, evren de genişledikçe hem ışıktan karanlığa; hem de sıcaktan soğuğa döndü.

Bu da "Gündüz ve gecenin birbirini bürümesi, birbirinin içinden sıyrılıp çıkarılması" misâlidir.

Misâller ise sadece "âlimlere" verilmektedir.

Evren Cehennemî sıcaktan şimdi zemheri soğuğuna dayanmıştır. Evrenin sonsuza yakın ısısı şimdi kâinatın en düşük derecesi olan -273 santigrat derecenin bitimine yaklaşmış, kıyamete sadece ikibuçuk derece kalmıştır.(*)

Dolayısıyla evren artık genişleyemeyecek, duracak ve tersine **Karadelik kıyamet çöküntüsüne uğrayacaktır.** Kendisi genişlemeyi sürdürse bile içeriğini karadelikten öteki evrene taşıyacaktır.

Evrenin iğne ucundan küçük bir aknoktadan başlayan doğumu; yine **iğne ucu kadar bir karanoktada bitecektir.**

Her doğan, doğduğundan itibaren her an ölmeye adaydır.

Evren de doğmuştur, bir yaratıktır, her bir yaratık gibi kimliği-kişiliği anlamına gelen **nefsi** vardır ve **"Her nefis gibi ölümü tadacaktır."**

Evren de kendi karakabri olan kendi karadeliğine yutulacak, sonra (Hûnnes, rücû) mezarı olan tünelin ucundaki "Akdeliğinden" (Künnes'in) yeni ve farklı fizik yasalarıyla **baştan yaratılacaktır.**

Tüm bunlar evren için ALLAH'ın koyduğu fizik yasalarıdır ve vââdidir, kimse de bunu değiştiremez!

(*) Sıfır altında en küçük derece olan bu termodinamik sabitin bilimdeki adı (0°K)Sıfır Kelvin derecesi olup, Zemherir soğuğunun bilimsel tanımıdır. Çünkü bu dereceden daha küçük bir derece yoktur, hâttâ bu dereceyi hiçbir laboratuar elde edemez. Genişleyen evren sadece iki buçuk derece daha soğursa bu zemherir noktasında buz tutacak, donacaktır. Bu, elektronları proton çevresinde döndüren enerjinin tümden yok olması demektir. Elektronlar çekirdekteki protonlara düşecek, ikisi birleşip nötron olacaklar. Tüm evren böylece zincirleme nötron olunca, evrenin içeriği bir nötron yıldızdan ağır olduğu için nötronları oluşturan üçlü kuark kombinezonlan "Yapışkan top=Glue Ball" hâlinde bozunacaklarından süper-kozmik bir karadelik hâline gelecektir. Evren hızla kara-odağa çöküp, arkadaki tünelin çıkış ucundaki akdelikten, ötede bir paralel evrende yeniden ve farklı yasalarla yaratılacaktır. Kıyamet ve yeniden dirilmek kaçınılmaz gerçektir.

Kesim 6

bakmadan görmek

TÜM yazdıklarımızdan öz-çıkarım yaparsak, 20 milyar yıl kadar önce yaratılan evrenin, daha insan ve cinler yaratılmadan, yaratanın koyduğu yasalar topluluğu anlamına gelen **BİLİM** ile yönetildiğini anlarız.

Dolayısıyla evren, daha insan yaratılmadan, Yaratan'ın koyduğu yasalar topluluğu olan bilim ile yönetiliyordu.

İnsanoğlu bu uzun zamanın en sonunda, sanki bir saat önce yaratılmıştı.

Belki de 50 bin yıl arayla önce ateşi, sonra tekerleği ve daha sonra da karasabanı buldu.

Şimdi ise aynı insanoğlu, bilimin ivmelenmesinin giderek hızlanması avantajıyla her bir dakikada üç buluş yapıyor, yakın bir gelecekte de saniyelik buluşlar yapma vââdini elinde tutuyor.

Nasıl ki "Ana rahminde" parmağımızı emmeyi öğrenmeden bildiğimiz gibi, insan popülasyonunun tüm tarihi boyunca, toplu belleğinin gizli sürekliliği olan mevcut ata mirası bilgi birikiminin üzerine kendi döneminin bilgisini ekleyerek deneme-yanılma kaybından daha çok zaman kazanıyor.

Her an mevcut bilgi birikimi zincirine yeni halkalar eklendikçe, bu baz üzerinde sonsuzluk kulesinin katları boyunca yükselişimizi sürdürüyoruz. Biz yasa koyucu değil; konmuş yasaların bulucusuyuz.

Evrenin yasaları ise bir **Aknokta**nın patlayarak açılmasıyla birlikte doğdu. İnsanoğlu yaratılmasaydı da evren bu en baştan takdir edilmiş fizik yasalarıyla "işlemeyi" sürdürecekti.

Evren milyarlarca yıl sonra insanoğlunun yaratılmasını bekleyerek,çalışmaya başlamadı! İlk anından beri evren **dinamik** (devingen-müteharrik)!

Evren insanoğlunun kendisinin hangi yasalarla ve nasıl çalıştığını keşfetmesiyle yaratılmadı. (Amerika'yı ikinci kez keşfetmeye gerek yok!)

Evren, insanın kendisini keşfini beklemekten pervasız; insanın yaratılmasından umursuz olarak en başta konmuş olan fizik yasalarıyla işliyor!..

Demek istiyoruz ki, **gerçekler her zaman vardı** ve vardır. Gerçeği, Hak olanı **birinin keşfetmesiyle o "Gerçek" olmaz.**

Halbuki insan için **"Gökdürbünü"** bulununcaya kadar çıplak gözle görülen yıldızlar gerçek;diğerleri yok sayılıyordu.

Ya da mikroskop icad edildi diye mikroplar yaratılmadı. Mikroskoptan önce de mikroplar hep vardı. "Çekim yasası bulunmadan önce de elma ağaçtan yere düşerdi.

Gerçekler yaratılışın en başından beri vardı. Gerçekler "Bilim" adıyla vardı. Bizim gerçekleri gözlemlememizle birlikte gerçekler yaratılmazlar.

O halde **bilimin görevi, var olan bilimsel gerçekleri bulmaktır.**

Bunu yaparken de insan aklının gidilemeyecek en uzak evrenlere bile uzanabilmesi yeteneğini kullanmalıdır.

Şimdiki **"Resmî Bilim"** gözlediklerinin, bulduklarının üzerine kurulmuş, ticârî-sorumsuz ve yorumsuz (Radikal) salt kuşkucu (Septik,skeptik) ve salt tümevarımcı (Endüksiyon) Yahowa güdümündeki ateist ve haçlı tekelinde, dev (!) tüccarların emrindeki dinazor bilim adamlarının tekelindedir.

Ama, bizim temsil ettiğimiz yeni kuşak resmi bilimciler bulamadıklarının da var olduğunu kabul ediyor ve ettiriyoruz! Gidemediğimiz evren bucaklarına, bu kez zihinsel bir genişleme, yani fiziko-matematik düşünceyle ulaşıyoruz.

"Resmî bilim dinazorlarının" en bağnaz yanı, gözleme sımsıkı sarılmasıdır.

Bir çok tekelleşmiş aristokrat bilim adamları, **gördüklerine fizik; görmediklerine "Metafizik"** demek gafletine düşmüşlerdi. Eski yunanlının bu düşüncesi, "İslâm metafiziği" adıyla da maalesef hâlen yaşıyor.

Hatta çeyrek yüzyıl önce bir ara ***"Bilim bitmiştir, her şey bulunmuştur"*** dediler.

Bu mantığa göre"Evren kararlı, herşeyiyle sabit, durağan; madde ise ölümsüz" sanılmıştı.

Ama **radyoaktif bozunmayı** bayan-bay Curie'ler bulunca, evrende maddenin enerjiye dönüştüğü ve ölümsüzlüğü safsatası hapı yuttu. Radyoaktif bozunma, kararsız atomları barındıran elementlerin de varlığını ortaya koymuştu.

Röntgen(x)ışınları da "Çıplak gözün gördüğü her şey vardır, kalanı yoktur" safsatasını yıktı. Gamma ışınları ve benzeri evren ışınları gözle görülmez ama dolaylı olarak aygıtlarla görülür, ölçülür.

Bu yüzden insanoğlunun röntgeni, tomografisi çekiliyor, askerî ve bilimsel amaçlı "Gece gören gözlük-dürbünler ve radyo astronomik saptamalar (Dikkat uydular şu anda gözlerinizin rengini bile görüyor.) günlük yaşamın bir parçası oldu.

Madde ile madde-ötesinin tam sınırında ise **"Nötrino"** denen gerçekten hayâlet parçacıklar bulundu. Atomdan milyonlarca kez küçük olan ve hiç bir ışığı olmayan, maddeyle etkileşmeyen, maddeye karşı saydam davranan madde evrende bazen de madde ötesine geçen nötrinoların varlığı sadece **saf matematik** denklemlerle bulundu!

Çünkü nükleer reaksiyonlar-atomik tepkimeler sürekli bir enerji açığı veriyorlardı.Bu enerji gediğine "Mini-yüksüz "anlamında **"Nötrino"** (Nötron değil!) demek gelenek oldu.

Sonra insan aklı, bilimi kullanarak, eğer bu parçacıklar var ise, dolaylı atomaltı çarpışmalarla yakalanabilirliğini gösterdi.

Gerçekten de nötrinolar laboratuara indi!

Nötrinoların varlığı,denel olarak bulunmakla kalmayıp, evrenin sırf bunlarla tıkbas dolduğu, her birinin bir kütlesi olduğu sırf bu kütlenin bile evreni kendi üzerine çöktürerek bir karadelik kıyamet tetikçiliği yapacağı anlaşıldı.

Nötrinolar ne maddedir ne de değildir!..

Bu bilimin zaferidir ve gözle görünmek bir yana maddeyle özel koşullar dışında hiç bir etkileşmesi olmayan bu sessiz hayaletlere beş duyu değil; saf matematik denklemler ulaşmıştır.(*)

(*) Öğretimizden örnek verirsek, Kur'an'da Cin suresinde geçen "Şihab" denen kozmik parçacıkların bünyesinde yer alan T-Kuarkı da sadece saf matematik denklemlerle bulunmuştur. Kuarklar, atom çekirdeğin temel birimi proton ve nötronlarda U (Up=üst) D (Down=Dip) adıyla üçlü kombinezonlar kurarlar. Hiperon denen ağır tanecikler ise S(Strange=sırlı, tuhaf) B (Bottom =Bodrum,alt) diye adlandırılırlar ki, tümü hızlandırıcılarda denel olarak bulunmuştur. Öğretimizin öngördüğü T (Top=tepe, aslında aslında Türkçe) kuarkı çok yüksek enerji gerektirdiğinden, henüz denel olarak bulunamamıştır. Şu anda Birleşik Amerika'da Dallas yöresinde Waxahacie'de inşaatı bitmek üzere olan 87 km. uzunluğunda dev halka içeren SCS akselatöründe denenecek,olanT-quark bulunduğunda öğretimizin içinde olan bir gerçek daha ispatlanmış olacaktır. Ancak, **Müslüman bilim adamı** olmak dünya bilim mafyası protokolüne göre paranoya derecesinde sakıncalı sayıldığından, Nobel ödülü sadece ve göstermelik olarak "Zayıf kuvvet bozonlarından" dolayı Pakistanlı Abdüselâm'a verilmiştir. Bilimin dev ismi Hawking'in gizli müslüman olduğu söylentileri "Nobel ödülü" yerine nasihat verilmesine yol açtı. Yine Müslüman Türk Profösör Dr. **Feza Gürsey** de Birleşik Amerika'da bir kuark bulduğu hâlde aynı ayak oyunlarıyla "Nobel" ödülü alamadı. Nobel Barış ödülü aynı yıl "Sabra ve Şatilla" kamplarındaki katliamın mimarı "**Ariel Şaron**"a verildi. Öte yandan, saf matematik denklemlerle öngörülen tachyonların izlerini gurubumuz bir meteoroloji balonundaki kozmik ışın analizleriyle göstererek imkânsızın ötesine geçmiştir. İzleyen ikinci cildimizde yer alacak tachyonların bir başka göstergesi de "Düşünce fotoğrafçılığı"dır. Okurlarımız sabır, özen ve sırayla öğretimizin ciltlerini izlediklerinde, bu giriş bölümünde biraz geçiştirdiğimiz her bir terimin tam anlaşılır açıklamasını bulacaklardır. Arz'dan Arş'a sonsuzluk Kulesi tüm serinin özeti olduğundan, ayrıntılan izleyen bandlarda açacağız.

Kesim 7

evren ve bilim bir bütündür

GÖZÜMÜZÜN gördüğü (aktüel) ve görmediği (Virtüel) her maddî ve enerjik birim **"Quant= Kuant"** adını alır.

Nötrinolar gibi göremediğimiz bu kuant enerjilerinden başka kuvvet alanları da görünmez enerjidir.

Örneğin ışıyan kuantlar **(Fermion grubu)** yanında ışımayan kuantlar **(Bozon grubu)** da vardır kibunlar **zımnî** (sübjektif, virtüel) dirler.

Bir lâmbadan çıkan ışın(Foton) görünür ama bir mıknatıstan çıkan aynı fotonlar görülmez, hissedilir. Örneğin bir mıknatısın demir tozlarını düzenli olarak dizen magnetik akılar, bu karanlık ışımanın dizilişinin şablonu ya da heykelidir.

Evrenin 4 temel kuvveti "Karanlık enerji alanları" değiş-tokuşudur.

Karanlık enerji alanlarının ve karanlık magnetik akıların ne olduğunu bilmeksizin, sadece aydınlığa inanmak safdillik değil koyu cehâlettir! Oysa bilim karanlıkları "MATEMATİK" yoluyla görmeden bulup, ispatlıyor. Çünkü EVREN VE BİLİM BİR BÜTÜNDÜR.

Kısaca **evren bilimleri bir tektir.** Evren bile bir hiyerarşiyle TEKİL (Vahid-Ahad'a yönelik)**bir bütündür.** Biz evrenden ayrı değiliz.

Yıldızlarda oluşan atomların püskürmesinin, önce çekirdek asitleri sonra da hücreler, organeller, organlar biçiminde tertiplenmesinden oluşmuş biyoorganik dizgeler bazında yaratılmışız.

Biz evrenle birlikte varız ve ondan soyutlanamayız. Evren bizim evimizdir.

Evrenin bilimi de bir tek ve yalındır. Bulduklarımıza bilim diye inanıp, bulamadıklarımıza ve erişemediklerimize **"Bilim Ötesi=Metafizik"** demek yanlışından 1960'lı yıllarda kurtulduk.

Evrenbilim tek ve tümleşik bir "Science" bütünüdür. Onun içinde bilim tarihi olarak yol aldığımız kısmı, tümevarmak şartlanmamız yüzünden ağır ve hantal gitmektedir.

Ama daha bulacağımız yasaları vardır ki, onlar da TRANSSCİENCE (Bilim üstü bilim)dir.

Tüm evren biliminin bilinmezlerini metafizik diye nitelendirmek cehalettir.

Bilim ağır seyreder. Çünkü bulunanı kanıtlamak şimdilerde 20 yıl sonraya kalıyor. Bu kaplumbağa hızına karşı, gerçekten ömrümüz çok kısa...

25 yılını uykuyla geçirdiğimiz ortalama 75 yıllık ömrümüzde, bilim adamı yetiştirmek için ilk 25 yıl bilgi birikimiyle geçiyor. Geriye kalan son 25 yıl içinde bilim yapmak, düşünmek, tefekkür etmek ve sonra üretmek için adeta zaman kalmıyor.

Kısaca bilimde gidebildiğimiz yere kadar gidiyor, sonra da tıkanarak-tükenerek sınırlanıyoruz.

Bizden sonrakiler bu işi sürdürüyor ve zincirimize bir halka daha ekliyorlar.

Amacımız BİLİMİN NEREYE GİDEBİLECEĞİNİ ve ayrı bilim dallarının birbirleriyle birleşen bir bütün olduğunu gösterebilmek.

Örneğin Kimya, Biyoloji, fizik bilimleri başlıbaşınaydı. Bunlar biyo-kimya olarak birleşebiliyor. Ya da nükleer fizik ile nükleer kimya aynı şey oluveriyor.

Bütün bilimler birbirleriyle bir üst disiplin sisteminde birleşip, BİLEŞİK ALAN oluşturuyor ve **tekleşmeye** doğru gidiyor.

Negatif bilimler, dünya insanı, yeryüzü düzeyinde kalırken, **pozitif bilimler** ise, yekpare ***Kozmoloji =Evrenbilim"*** adıyla bütünleşmesini başardı.

Bunun için kozmolojist olanlar ALLAH'ın hidâyetine yöneliyorlar, sevgideğer okurlar! Örneğin bir mimarın dünyası kentlerdir. Bir meteorologun dünyası bulutlara kadar, bir kozmologun dünyası evren kadar olduğundan, ALLAH'a yöneliktir.

Kesim 8

nedensellik mekanizması

VAHDANIYET bilimde de vardır! Bilim tepede, dorukta, piramidin en ucundaki "ARŞ"ta birleşip, bir TEK BİLİM olur. İşte bu kitabın amaçlarından biri de o doruğa bir kozmolojist (Kozmograf, kozmolog, Evrenbilimci) olarak tırmanmak.

Merak etmekten doğan bilim, bizi, **"Allah'ın yarattıkları üzerinde düşünmeye"** götürünce, bilgide derinleşir ve "ALLAH'IN ZATI'nı merak ederiz.

Tanrıyı bir **mekân ortamında ve zaman yordamında** somutlaştırmak isteriz.

Evrende mutlak duran (Zemherir soğuğu) hızdan başlayarak sonsuza doğru türlü hız-sür'at fazları vardır. Örneğin **düşünce** (Takyon) **hızı**, ışık hızından milyonlarca kat daha hızlıdır.

Işık hızında ise zaman genleşir ve akmaz.

Işıktan yavaş giden evrenimizde "Zaman geçmişten geleceğe doğru" akar. Önce doğarız-sonra ölürüz; önce taş atarız; sonra cam kırılır. Bugün Cuma'dır; yarın Cumartesi olur, Perşembe olmaz.

Eskilerin "Sebeb-Tehir" dediği bu sıralamanın bilim dilindekideki adı "**Nedensellik**"tir. (Kozalite, ingilizce causality , sebeb-netice ilişkisi)

Nedensellik denen"Zamanda **öncelik-sonralık sıralaması** yüzünden" Tanrı'yı kimin doğurduğunu, ne zaman doğduğunu, ne zaman sonlanacağını, ihtiyaçlarının kimin tarafından karşılandığı gibi sıradan bir "Yaratığa" yönelik soruşturma açarız. Çünkü bunları düşünmek çocukluğumuzdan beri sâf ve mâsûm bir merakla içimizde ukde kalmış, ebeveynlerimize sorduğumuzda ise cevap geçiştirilmiştir. (Ebeveynler bile bu sorunun cevabını bilmezler.)

Bir çocuk Allah'ı doğmuş-doğurulmuş, bir yer ve zamanda yaşıyor düşünmek alışkanlığındadır.

Nedenselliğe bağlı **"Mekân ve zaman"** atıf etme şartlanmasıyla insanoğlu daha çocukken bunları düşünüp, sormaya başlar ve sanıldığı gibi **"kâfirce"** düşünceler değildir.

Çocuğun öğrenmek için sorgusu olan bilim sorarak başlar. Işık hızında zamanın durduğunu bilmeyen çocuk ya da bilimden nâsipsiz biri için zaman hep mutlak ve akıcı bir şey gibi gelir. Zaman akınca da bir başı bir sonu vardır. Dünü-şimdisi-yarını vardır. Zamanın içinde geçtiği bir mekân şartı vardır.

Normal olarak hepimiz doğarız, aynı şeyi Tanrı için de umarız. İşte bu nedensellik denen (Sadece ışık hızından yavaş giden Cin ve İnsan-bitki-hayvan gibi) yaratıklara şart konmuş, doğum-ölüm sıralaması, düşüncelerimizin başının belâsıdır. Hele mekânsızlık bilmecesi!..

Mekân-yer kavramı matematikte üç türdür: Bu türleri zamanın akma hızı olan ışık hızı belirler. Işık hızı saniyede 300 bin km.dir.

Bu hızın berisinde bildiğimiz zaman-mekân oluşur. Işık hızından yüksek sür'atteki takyon grubun (Melek, Ruh-bilinç) uzay ve zamanı ise tam ışık hızına ulaştığımızda, zamanın akma hızına ulaştığımız için, zaman durur , hareket durur, heykel kesiliriz.

Bu durumda mekân da ortadan kalkar ve "Uzay-üstü-uzay" denen kurşunî, gri (Ne siyah ne beyaz) hiç bir maddenin yer almadığı "Mekânsızlığa" dolayısıyla "Zamansızlığa"hapsoluruz.

Bir kul bile özel şartlarda, zaman-mekân kaydından dışarı çıkabiliyor. Kaldı ki Allah' ın mekân ve zamandan münezzehliği hiç bir özel şart istemeden mümkün. O, evrenlerle birlikte matematiği, sayıları, ölçüyü-tartıyı boyutları geometriyi, fiziği de "Varlık" olarak yarattı. Onlar Vâcibül vücud'u bağlamaz ve ölçemez.Sadece 1 sayısı ile Arş'ı İstiva etmiştir.

Zaman ve mekânı evrenle birlikte bizim için yarattı, kendi tekilliği için değil!

Kesim 9

"bir kedim bile yok"

NEDENSELLIK böyle, nedenselliksizlik ise neden ve sonucu "TEKİLLİK= Singularity"denen *matematik imkânsız bölgede* birleştirir.

Daha küçük bir ilkokul çocuğu olduğunuz dönemi düşünün, beslediğiniz bir kedi yavrusunun hastalanıp ölmesini üzüntüyle gözlemliyor, *'Niçin ölüme çâre yok, keşke hiç beslemese ve üzülmeseydim, ölecekse keşke hiç yaratılmasaydı"* diye hayıflanıyor, "Bu kadar narin bir yaratığın ölümünün pek kolay olduğuna" içerliyordunuz.

Düşünün "Onu öldürmek pek kolaydı" Çünkü vardı ve var olana istediğinizi yapabilirsiniz. Kısaca var olan bir nesneyi yok edebilirsiniz.

Ama, yaratılmış ise bir kediyi yok edebilirsiniz! Ne siz onu; ne o kendini yaratamaz. Daha yaratılmamış bir kediyi nasıl yok edersiniz? Allah kedi cinsini yaratmasaydı "Bir kedimiz bile olmayacaktı"

Sonraki yıllarda Ortaokul öğrencisi olduğunuz dönemde "Kedi"yi yok etmediğinizi, sadece onun ö l ümüne neden olabileceğinizi anlamışsınızdır.

Kolejde ise kedinin cesedine bağlı sayıdaki atomların da yok olmayacağını, sadece bir durumun diğer duruma dönüşebileceğini anlayacaksınız.

Öyle ya atomlar da yok edilemezdi, onlar enerjiye çevrilirdi ve enerjiyi de hiç kimse asla yok edemez, ancak, bir durumdan diğerine dönüştürebiliriz.

Demek ki, aslında hiç bir şeyi yok edemiyorduk. Kedinin çürüyen cesedinin atomları, biraz ileride yeni doğan çocuğun bedeninde ya da saksıdaki çiçeğin büyümesinde yer alacaktı.

Var olanı yok etmek kolaydı. Ama onu var etmek mümkün değildi.

O halde evreni yoktan var eden bir "TEKİLLİK" yani KARŞITSIZLIK olmalıydı.

"O" kediyi yaratmalıydı ki biz de o kediyi sevebilelim! İşte, yok olanı var etmek, yani yaratmak bilimin akıl almaz gördüğü bir olaydır.

Varoloşçu bilim adamı için var olmak ile yok olmak özdeş olduğu hâlde, yoketmek kolay, yaratmak imkânsızdır.

YARATMAK GÜÇLÜĞÜ denen bu tekillik bilim adamını kahreder ya da müslüman eder !..

Niçin varlık yokluğa göre mevcuttur?

Öyle ya, evren olmayabilirdi. O zaman yaratılmamış bir evrende idrak=algı olmayacağı için Tanrı olsa da- olmasa da birdi.

Ama gerçekte varız. Varlığımız yokluğumuza tercih edilmiş. Yoktan var edilmişiz!..

Birinin yaratma gücü olmasa biz olmazdık ki!

O "MARŞ" vermiş,"YARATMIŞ!" Biz "O" nu yaratamadığımıza göre yaratık biziz; yaratan da "O"!

Varlığın yokluğa göre mevcut olması demek, YARATILMA ihtiyacıyla ALLAH ihtiyacını eşitler.

Dev evrenin yokedilmesi, bir kedinin öldürülmesi kadar kolaydır. Bir kedinin ya da **"Bir sineğin kanadının yaratılması"** ile evrenin var edilmesi, hem özdeş hem olağanüstü bir güç ve kudret olayıdır.

Bu TEKİLLİK imansız bilim adamının "amansız" düşmanıdır.

Yoktan var edilmeye biz fizikçiler "BAŞLANGIÇ TEKİLLİĞİ" diyoruz.

TEKİLLİK yani SİNGULARITY matematiğin sıfır ötesine geçmiş, tek boyut olmuş ve karadeliğe yakalanmış, uzay ile zamanı yer değiştirmiş şeylerin ve yaratılma fenomeninin nedenidir. Bu fiziko-matematik isbatlı kaçınılmaz bir tekilliktir.

Öğretimiz mensubu Penrose 'un bulduğu ve Hawking'in parlak teorisinin temeli olan "Başlangıçta kaçınılmaz tekilliklerin var olduğu" isbatı, günümüzün modern teknolojileri eşliğinde katmerli doğrulanmıştır: Çünkü evren tekil yaratılmıştır!

oto-referans / a

singularite

Öğreti eserlerimiz, orta öğrenim fizik eğitimi almış okur kesimi ile yüksek öğrenim öğrenci ve öğretenlerinin yelpazesine hitap etmektedir. Bu metod bilgisi uyanınca "İleri bilgiler" içeren kesitleri "Referans" akışı içinde ayırıp, sunacağız. Elbette okurlara,doktrinimizin akışını sıra ile izlemeleri salık verilir. Buna rağmen, anlaşılmadık, zor bölümleri okurlarımız atlayabilir.

Tekillik, evrendeki tüm sayıların tükendiği, sıfır ile noktalandıktan sonra,sıfırdan küçük olduğu için imajiner (Karmaşık, kompleks) sayılara yerini terk ettiği bölgenin adıdır.

Sıfır, boyutsuz bir nokta olduğundan, sonsuz küçüktür ve evren orada biter, başka bir evren başlar. İlerleyen bölümler ve izleyen "Arz" dan Arş'a Mir'ac" bandımızda tekillik ile ilgili ileri ayrıntılan okurlar izleyeceklerdir.

En başta kaçınılmaz tekillikler olduğunu, dünyada ilk kez, öğretimizin mensubu "Roger Penrose" isbatlamış ve Stephen Hawking'e yol açmıştır. Daha sonra Hawking, bu evren öncesi evrenin peşine düşerek, asıl yaratılışın başına dönmeye çalışarak, yanlış bir yöntem olarak Weynman'ın"Geçmişlerin toplanması" ilkesini benimsemiştir. Yasa doğru, fakat Hawking yanlış yorumlamış, evrenin uzay-zaman içinde geçmiş dilimlerini uc uca eklediğimizde evrenin öncesizlik verdiği sonucunu çıkar.

Sözkonusu yöntem yanlış, bilimde C,P,T simetri ilkelerinin tümünü birleşik kullanıldığımızda ortaya çıkmaktadır. T= Zaman simetrisidir. Nedensellik yüzünden bize saçma, ters gelen, bilim için "zamanın ileri ve geri (Gelecekten geçmişe ters) akmasının özdeşliği ölçü alınamaz T simetrisi diğer (Örneğin P (Parite) simetrisi gibi tek tip değil 4 tiptir. Her biri kullanıldığında "Evrenin başlangıç tekilliğinin kaçınılmazlığını kanıtlamaktadır.

Kaldı ki bu yaratılma=var edilme ihtiyacını 1992'de COBE uydusu da denel olarak doğruladı ve defter temelli kapatıldı.

Kesim 10

başlangıç tekilliği

YARATILMA fenomeni bir BAŞLANGIÇ TEKİLLİĞİ'dir. Bilim literatüründe "Bir etki, biri bizi var etmiş" deriz.

Bunun cevabı yoktur. Çünkü evrenin **"Büyük Patlama=BİG BANG** denen bir yaratılışla açılıp, büyüdüğünü biliyoruz.

Eğer o patlama olmasaydı *"Evren ezelden beri vardı ve ebediyen de var olacaktı. Evren bir tanrı gibi öncesiz ve sonrasızdır, yaratılmamıştır, hiç yok olmayacaktır."* derdik. Ancak öyle olmadığını gördük: Evren zaman içinde ezeli, öncesiz değildi.

Zaman içinde bir durakta yaratılmıştı, yoktan var edilmişti.

Evren ebedî de değildi. Önceleri yaratıldığı fakat hiç yokolmayacağı düşünülmüştü.(Açık evren)

Zirâ evrende gözlenen madde miktarı, evrenin genişlemesini dizginleyecek kritik kütleyi içermiyordu. Bu konuda Yüzbin ton çelikten imâl edilmiş, dev bir transatlantik ya da tankeri örnek verelim.

Bu devasa gemi (Evren kütlesi) "Suyun kaldırma kuvveti" (Evrenin genişleme kuvveti) nedeniyle, demirin özgül ağırlığı sudan çok ağır olduğu hâlde) genişletilmiş yüzeyi üzerinde yüzebilmektedir.

Ancak bu geminin birden çöktüğünü ve boşluk kalmaksızın dev bir metal bilya olduğunu düşlediğimizde, artık hızla denizin dibini boylayacaktır. Dev uçaklar, roketler de havadan ağırdır ama onlar yakıtları (Evrenin genişleme ivmesi) nedeniyle uçabilmektedirler. Yakıt bittiği anda geri düşeceklerdir. (Evren çökecektir.)

Biliyoruz ki tüm evren çekim etkisi altındadır. Çekime karşı genişleme gücü direnmektedir.

Çekim, kendini oluşturan özkütlenin ağırlığıyla eşdeğerdir. Kütle arttıkça **çekimcilik** de artar.

Dinazor bilim adamlarının dönemindeki tıkız teknik ölçümleme yetersizliği, evreni "Kendi üzerine çökertecek" yeterli kütle yokluğuyla istismar ediliyordu.

Gelişen ölçümleme ve formüller evrende gözlenemeyen, gizlenen 12 tür "kayıp madde" açığının var olduğunu haber veriyordu. Kuvvet alanların kendisi bile ışımayan bir maddeydi.

Evrende herşey bir karadeliğini yaratıyor ve ardında ölüp gidiyordu.

Evrende ışımayan gölge madde miktarı beklenenin on katından fazlaydı.

Işımayan karanlık bir ağırlıktan, gölge maddeden söz etmiş bu kayıp kütlenin evren genişlemesini dizginleyip, evreni kendi çekim merkezinde bir karadeliğe toplayacağını vurgulamıştık. İşte bu kıyamet denen büyük çökmeyi (Big Crunch, Doom Day) oluşturacaktı. **Evren var edilmişti ve yok edilecekti.**

Yok edilmesi kaçınılmazdı. Evren kendi üzerine çekimle büzüşüp kapaklanmasa bile, eninde sonunda **karadelikler evreni yutacak ve arkasındaki tünelden "Yeniden yaratılışa" fırlatacaktı.**

Öyle, ya da böyle! Evrenin bir başlangıcı olduğu gibi sonu da vardı.

Başı ve sonu olan her şeyin bir ömrü, bir doğumu-ölümü var demektir.O halde bu evren kapalı ve sonlu evrendi. Yani **yuvarlaktır.**

Tıpkı dünya gibi: Ekvatoru izleyerek bir şehirden yola çıkan bir kimse, hep ileri giderek, bir dünya (Evren) turu atarak aynı şehre dönecekti. Başladığı ilk adımı son adımı ile aynı yerde buluşacaktı.

Evrenin kendisi, galaksileri, her biri bir güneş olan yıldızları, yörüngeleri, atomlar hep böyle bir YUVARLAK'tan ibarettir. Yuvarlak bir küre ise "Evrende, uzayda **"sonlu bir yer tutar.**

Kesim 11

güneş batıdan doğuyor

BİR süre sonra göreceğimiz üzere, evren dünya benzerindedir. Küçük ölçekte üzerinde vâdi çukurları (Lobatçevski)olan, büyük ölçekte dev bir küredir. (Riemann)

Dünyamız gibi evrende de hep ileri gitmek kaydıyla yola çıktığınız noktaya bir eşlek turu attıktan sonra yeniden gelirsiniz.

Işıkta bu yolu izlemek zorundadır. Örneğin yüksekten geçen bir uçağın gölgesi nasıl ki, yeryüzünün indi-çıktı çukur ve tümseklerine yapışık gibi yol alıyorsa, ışık da bu çekimin eğrilttiği uzay çukurlarına mahkûm kalan bir gölge gibidir.

Güneşten 4 milyar yıl önce yola çıkan ışık demetlerinden biri, doğudan batıya bir tur atar, bu arada bir karadelik çukurunda saparsa bize geri döner ve 4 milyar yıl sonra bu kez güneşi BATIDAN DOĞAR gibi gözükür.

İşte Kıyametin büyük on âlâmetinden biri olan **"Güneşin batıdan doğması"** bu olağanüstü görüngünün mümkün olduğunu bize bildirmektedir.

Örneğin "Pulsar" denen büyük çekim odağı olan yıldız kalıntılarında "Güneş normalde doğudan doğduğu hâlde, ışık kendini çekimden kurtarıp, uzaya açılamadığı için, Pulsar yörüngesine oturur ve bir tur atarak, geri dönerken batıdan da doğmuş gibi, yâni çift güneş olarak görünür.

Çekimin en aşırı hâli olan Karadelikler ışığı daha erken bükerek tek bir güneşi hem doğu ve hem batıdan çifte güneş gibi gösterir. **(Doğu ve Batı'nın Rabb'i)**

Nitekim karadelikierin büktüğü uzay noktalarındaki "Çekimsel mercek" etkisi nedeniyle gözlenen cisimleri çiftmiş gibi gözleniyor ve yanıltıyordu.

Kesim 12

sonuç tekilliği

EVRENDEKİ bu yerel bükülmeler,genelliğinde global, yekpâre bir bükülmeyle küreleşme olur ve biz bu kürenin yüzeyinde yaşarız.Kürenin içi geçmişimiz, dışı geleceğimizdir,'Şimdi'mizi bağlamaz.

Kapalı bir küre olan evrenin yüzeyinin uzay-zaman çaplarından (Aktar) ve çizgilerinden (Hubuk) Rahman-33 âyeti-uyarınca dışarı çıkamayız.

"Ey cin (bilinçli enerji) **ve insan** (bilinçli madde) **toplulukları** (dünya yaşamıyla imtihan edilen kulluk borçlu iki cins) **göklerin ve yerin** (uzay-zaman çizgi ve çaplarının) **çevresinden geçmeye gücünüz yetiyorsa geçin. Ama ALLAH'ın verdiği sultan bir güç** (Melekler'in ışıktan hızlı olmalarıyla ve O'na bin ya da 50 bin yılda çıkmaları ya da Resulullah mir'acı gibi bir güç) **olmadan geçip çıkamazsınız!"**

Âyet "Sınava çekilen madde-enerji canlılarının" sınanmayan meleklerin tersine, uzayın küre gibi düzgün ya da semer(Eğer) gibi izâfî çapları olduğunu açıkça anlatan, **"âlimlere verilmiş bir misâl"**dir.

Bunun anlamı evrenin başı ve sonu olduğu, bu matematik kısır döngü çaplarının (Aktar) dışına çıkamadığımız sürece ölümsüz olamayacağımız ve takdir edilmiş bir ömür ile kısıtlandığımızdır.

Tekvir-16-17.âyetlerdeki ALLAH yemini, evrenin **başı aknokta (Künnes, oluş) ve sonu karanokta (Hünnes, ölüş)** denen nedensel iki uçtur.

Polarite (Zıtlar birbiriyle kaimdir) ilkesine göre, İkisinden birinin olmaması halinde evren de olmayacaktı. Örneğin madde ile antimadde birlikte var edilmişlerdir. Biri olmadan diğeri olamazdı, aynı andalık vardır.

Daha başka bandlarımızda da "Polarize ışığın şaşırtılmamazlığının bunu doğruladığını göreceğiz.

"Her şey çift=düaliteli" yaratılmıştır.

Bu genellendiğinde ve evrenselleştirildiğinde, "Aknokta olmasa, evren yaratılmazdı. Eğer karanoktalar olmasaydı biz (ayrık bulutlardan galaksileri yani) "**Yer**" kavramını bulamayacaktık, dolayısıyla yaratılış mekanizmamız o yönde gerçekleşemeyecekti" sonucunu çıkarabiliriz.

Aknoktalardan enerji alıyor ve yaşıyoruz. Evrenin bizzat kendisi bir aknoktaydı ve ondan hayat bulduk, yeşerdik, yaşlandık ve ölüme gidiyoruz.

Karanoktalar olmasaydı kıyamet olmayacak, biz ölmüş gitmiş olacaktık ama evren ölümsüz olacaktı ki bunun da bizim ölümsüzlüğümüze bir yararı yok.

Karadelikler olmasaydı "EBEDİ ÖLÜMSÜZLÜK" umudumuz olmayacaktı. İki kez varolmak için arada bir ölüm gerekiyor. Karanokta bizi kıyametle **ölümsüzlüğe** kavuşturacaktır. Evrenin sınır ve kısıtlama kapıları olan karatünellerden, kısıtsız, sınırsız bir ebedî hayata kavuşmak için **karanokta** şarttır, herkes ölümü tadarak ölümsüz olacaktır.

Karanoktalar olmasaydı, evrende yer ve gök ayrılması olan galaksi adaları olmayacaktı.

Evrenin karakabirinden, akdoğum çıkmaktadır ve ikisi aynı şey, aynı noktadır ama **BERZAH (Nedensellik)** yönleri terstir, iki tanedir.

Böylece evreni kısaca"**Yuvarladık**" başıyla sonunu bir bohça yaparak derledik. Bu bizim ARZ'ımızdır. Ayak basılan her yer Arz; ayak basılamayan her yer ise "SEMA=GÖK"tür.

Orada görülen ışıma madde "YER" (Fermion) ve ışımayan madde, örneğin enerji alanlarıyla (Bozon) dolu tüm boşluk "**Gök**" adını almaktadır. Yer-Gök ikilisinden oluşan ve bohçaladığımız bu "ARZ"ın en uzak bucağının keşfine çıkalım. İnsanoğlu bu evrenin keşifine nasıl çıkabilir?

Önce "ARZ"ı anlayarak "ARŞ"a doğru evrenin keşfini bir deneyelim bakalım.

Kesim 13

evrene açılmak

YERYÜZÜMÜZÜN yüzeyi iki boyutludur. Örneğin dünya üzerinde kare biçiminde 400 metrekare tarlamız olduğunu varsaydığımızda,her bir kenarının yirmişer metre uzunlukta olduğunu düşünürüz.

Buna kısaca (En ve boy çarpımı) alan diyoruz.

İnsanlar oldum olası kuşlara özenerek, uçmak isterlerdi. Şanslı kuşlar hem iki boyutlu tarlamıza konuyor, hem de insanların satın alamadığı üçüncü boyut yani "Gökte " uçabiliyorlardı.

Demek ki "Arz" en ve boydan oluşmuş iki boyutlu bir alan, ama gök ayrıca (Yükseklik, derinlik, kalınlık dediğimiz) ile üçüncü boyutta hacım kazanıyordu.

Çok geçmeden insanlar da balon, uçak, roket yaparak "**Üçüncü boyuta**" yani göğe çıkmakla yetinmeyip, astronot olarak uzaya açılıp, inanılmaz bir şeyi başararak, "AY'A AYAK BASTILAR."

Ay'a gitmek bir haftamızı almıştı. Roketlerimiz saatte 50 bin kilometreye varan hızlarına rağmen, iç gezegenlere gitmek için aylar boyu, dış gezegenlere ulaşmak için yıllar boyu yolculuk yapacaklardı.

Örneğin bizden 6 milyar kilometre uzaklıktaki Pluton gezegenine gitmeye kalkışmak, **insanın ortalama ömrüne sığmaz.**

Kaldı ki gezegenlere gitmenin türlü teknik zorlukları vardır.

Bir astronotun öncesinde 20 yıllık öğrenim çağı ve sonrasında da bunun yarısı kadar bir süreyle astronotiks eğitiminde pişmesi gerekmektedir.

Kırk yaşında yolculuğa çıkan bir insan ömrü boyunca gideceği bu yolculuğunda, kendi gemisinin bir kaç katı, besin, oksijen, su, yakıt vb. gibi yaşam desteklerini yanında taşımalıdır.

Sonuçta insanoğlunun bir kalkışta güneş sistemimizin uzak gezegenlerine gitmesi için ne ömrü ne de teknik imkânları yeter.

Dolayısıyla bu kez üçüncü boyutta olmanın da yetersiz kaldığı, bir üst ve yeni boyut olan ZAMAN karşımıza dikiliyor.

Mesafe denen üç boyutu aşarken, aynı anda bu aralığı kat ediş boyunca "Zaman"da yol alırız.

Örneğin Güneş bize 150 milyon km. uzaklıktadır. Oraya normal bir uzay mekiğiyle gittiğimizde yaklaşık 3000 saat (yaklaşık bir yıl) boyu gitmek zorunda kalacaktık. Bunun anlamı "Güneş bize 150 milyon kilometredir ya da "Bir yıl mesafededir" biz oraya vardığımızda hem mesafe denen "uzay aralığında" hem de zaman aralığında yol alırız.

Böylece uzam da denen mesafe üç boyutuna zaman 4.boyut olarak ekleniyor.

Evrende en hızlı şey olan ışık bile ZAMANA bağımlıdır.

Saniyede üçyüzbin kilometre sür'ât yapan ışık hızı madde-enerji evreninin en hızlı şampiyonudur.

Bir uzay gemisi "Maddeden" yapılır. Ama eğer ki enerjiden yâni "Işıktan" bir uzay gemisi yapabilseydik, maddî-enerjik evrenin en büyük hızını elde etmiş olurduk.

Öyle ki, bu gemi, BİR SANİYEDE **dünyanın çevresini 7,5 kez dolaşmış olurdu.**

Bu rekor hızdaki **ışık-gemimiz** ile dünyadan güneşe sekiz dakikada; Pluton gezegenine ise 100 saatte (4 günde) gidebilirdik.

Pluton'dan ötede de "Yusuf Sûresi gereği"olası gezegenler vardır. Onları henüz bulamayışımızın nedeni, kendilerinin ışık kaynağı olmayışıdır. Gezegenler ışığı yansıtır, yıldızlar gibi ışımazlar.

Muhtemel bir gezegen ya da güneşimizin ortağı olup, sonradan karadelik çökmesine uğramış bir cisim de 9 milyar km. ötede keşfini beklemektedir.

FİG/1 GÜNEŞ DİZGESİ

Güneş bize en yakın YILDIZ'ın özel adıdır. Tüm yıldızlar aynı zamanda birer güneştir. Güneş=Şems özel Necm=Yıldız cins ismidir. Güneşin merkezi olduğu bir düzlem üzerinde sistemin üyeleri "Takdir edilmiş" yörüngelerinde dolanırlar. Bir gezegen olan dünyamız da diğer gezegenler (Kevkeb) ile dizgenin düzleminde saf tutup (Tietz Bode katsayısı) ve tâvâf eden (Dönen) birer uydudur. Güneşe yakınlık itibariyle gezegenler dört kategoride yer alırlar:

a. İç gezegenler: Küçük çaplı, topraksı, sıcaktırlar: 1. Merkür(i)=Utarid 2. Venüs=Zühre, Zehra (Çiçek) 3. Yer=Dünya (ve uydusu Ay =Kamer) 4. Mars=Merih,

b. Asteroid kuşağı:2000 kadar asteroidden oluşan parçalanmış beşinci gezegen (Karınca gezegeni)

c. Dış gezegenler: Büyük çaplı, gazsı, soğukturlar: 6. Jüpiter=Müşteri 7. Satürn=Zühal 8. Uranüs= Şira, 9. Neptün= İştar 10. Plüton=Mirrih

d. Yusuf sûresinin bildirdiği keşfedilmemişler: (2)

Güneş10.000.000.000.000.000.000.000 yıldızdan bize en yakın olanıdır. Yıldız ile Güneş aynı şeydir.

Bizim güneşimize en yakın yıldızlar Vega ve Erboğa olup, **güneşimizin bitişik komşusudur.**

Ne var ki, Pluton'a 4 günde giden ışık hızlı gemimiz oraya **dört yıl dört ayda** ulaşır.

Bu arada yolun daha yarısında**"Ortada kalırız"** çünkü, iki güneş arası o kadar uzundur ki, geriye baktığımızda güneşimizin sönük bir yıldız noktacığı olarak bize göz kırptığını görürüz. Öteki yıldızların arasında kaybolmuş bir noktacık olduğundan hangisinin güneşimiz olduğunu bilemeyiz!

Işık hızıyla değil de, **normal bir uydu** hızıyla oraya ancak **43 bin yılda gidebilirdik**. İşte birbirine komşu iki güneşin arasındaki mesafe!..

Güneşimiz gibi tam **yüz milyar tane daha güneş bir arada bir Samanyolu içinde bulunuyor.**

Böyle yüz milyar güneşten (yıldızdan) oluşmuş gök adasına **"Galaksi"** diyoruz. Bizim galaksimizin adı ise **"Samanyolu"**dur. (farsça Kehkeşan)

Galaksiler ya da Samanyolları, bir uçan daire gibi bombeli ve çevrelerinde yıldızlardan oluşmuş rüzgâr fırıldağı gibi sarmal kolları olan yıldız topluluklarıdır. Bu gök adasında ortalama 100 milyar tane güneş yâni yıldız vardır.

Bizim güneşimiz, sıradan küçük bir yıldızdır.

Öyle güneşler vardır ki güneşimiz gibi beşbin güneş kütlesindeki mavi (Işıklı) devlerdir

Güneşimiz gibi galaksimiz de sıradan ve küçüktür. Öyle galaksiler vardır ki, içlerinde trilyon yıldız bulundururlar, hatta bizim galaksimizden bin tane daha içlerinde barındıranları vardır!

Galaksimiz ve hemen bitişiğindeki komşu galaksi Andromeda birbirine tıpatıp benzerler: Ortada bir çekirdek ve çeresinde dolanan girdap gibi helezonik kolları vardır. Elbette her biri aynı biçim değildir. Kimi de biçimsiz bir yığındır.

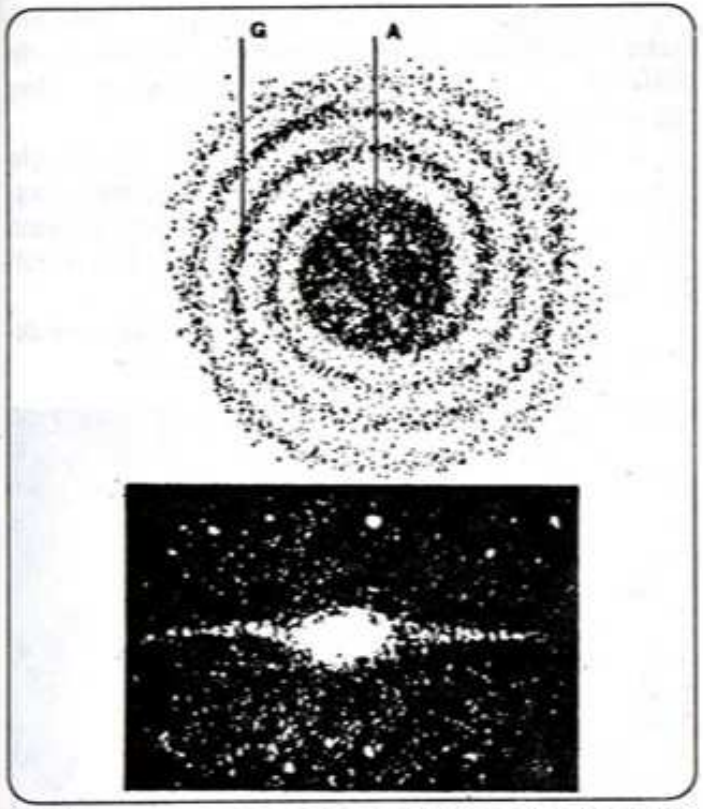

FİG /2 **GALAKSİMİZİN GÖRÜNÜŞÜ**

Eğer Samanyolu adlı galaksimizin dışına çıkabilseydik, üstten ve yandan böyle görecektik. Galaksimizin mercek-mercimek biçimi çekirdeği (A) bir galaktik karadelik içermektedir. Çünkü yaşlı yıldızlar burada yoğunlaşmış, çoğu çoktan karadeliğe dönüşmüşlerdir. Çevredeki sarmal kollarda yer alan 100 milyar yıldızdan biri (G) ile gösterilen güneşimizdir. Samanyolu galaksimizin çapı 100 000 ışık yılı; genişliği bunun beşte-biridir. Güneş sistemimizin merkeze uzaklığı 32 bin ışık yılıdır. Çizim benzer galaksilerden uyarlanmıştır.

Gece yüksekten görünen kent ışıkları gibi yıldızlar galaksileri aydınlatmaktadır. Galaksimizde görünen 100 milyar kadar yıldız (güneş) var. Beş yüz milyar nedir?

Eğer bir insanın yüz yıl ömrü olsa, hiç bir işle meşgul olmayıp, uyumaksızın yüz yıl boyunca başkaca hiç bir işle meşgul olmaksızın asır boyunca her saniye bir madenî para saysaydı, toplam 3 milyar 140 milyar tane sayabilecekti.

Galaksimiz ve hemen bitişiğindeki komşu galaksi **Andromeda** tıpatıp birbirlerine benzerler.

FİG /3 **KOMŞU GALAKSİ ANDROMEDA**

Samanyolu galaksimizin en yakın kapı komşusu, ANDROMEDA diskinin gerçek fotoğrafı: Andromeda galaksisi boyutları ve sarmal yapısı ve yine yüz milyar yıldız içermesiyle tıpatıp bizim galaksimize benzer. Andromeda'nın bize uzaklığı 3 milyon ışık yılıdır. Merkezindeki çekirdekte , galaksiyi içeriden yiyip-bitiren dev bir karadelik vardır. Andromeda ve Samanyolu, aynı süper kümenin 150 üyesinden ikisidir.

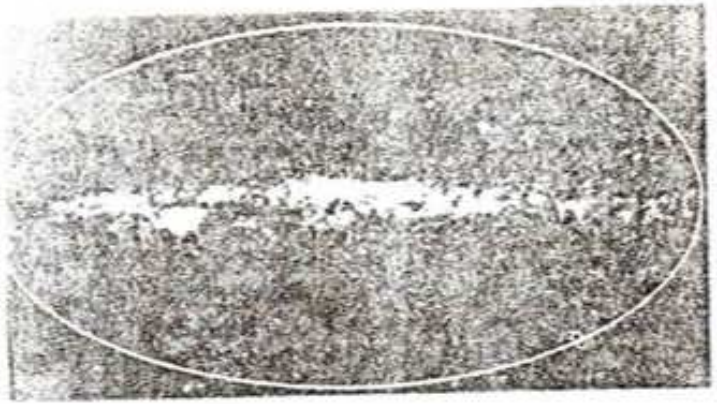

FİG /4 **GALAKSİ AYLÂSI (HÂLE)**

Evren en başta bir tek hidrojen bulutu olup, yer ve göklerin bitişik olarak bünyesinde tutmuştur. Daha sonra bu tek bulutu karanoktacıklar parçalayarak,100 milyar kadar alt buluta bölünce galaksilerin tohumu atıldı. "Küre biçimindeki gaz-toz bulutu" olan küre sıkıştıkça çöktü ve moment yasası uyarınca bir eksen çevresinde dönmeye zorlandı. Bulutun her yanı çekim etkisinde çöktüyse de e :sen çevresi ekvator düzlemi biçiminde gravitik çökmeye direndiğinden merkezi mercek biçiminde düzlemi de sarmal olarak biçimlendi. Temsili resi:ndeki küre "Galaksi aylâsı" ya da "Mecerre hâlesi" adıyla hâlen vardır. Bunun göstergesi resimdeki ok ile işaretlenmiş yazılı uydu ve cüce galaksilerdir. Galaksi aylâsının bulut kalıntılarını uydu galaksilerin varlığından anlıyoruz.

Samanyolu ve Andromeda küçük birer galaksidir. Buna rağmen daha küçük uydu galaksileri de galaksi aylası denen bir kürede içerirler.

150 kadar galaksi bir üst hiyerarşik disiplin sisteminde **"Meta galaksi"** ya da **"Süper küme"** adı altında lokal grup oluştururlar. Dağılım hesaplarına göre içinde 100 milyar tane güneşi olan 200 milyar galaksi var! Bu galaksiler Süper kümelerde toplanmışlardır. Süper kümeler de **"Galaksi şablonları teorisi=MÜZEYYEN SEMÂ"** topluluğudur. 200 milyar galaksi "Müzeyyen Sema"yı" oluştururlar.

Eğer evrenin en hızlı gemisi olan **ışık gemimiz, komşumuz Andromeda Galaksisine** gitmeye kalksaydı, **ancak üç milyon yıl sonra ulaşırdı.**

Normal uzay mekiğimiz ise oraya üç milyar yıl boyunca (Dünyanın yaratılışı 4 milyar yıl öncedir.) gitmek zorunda kalacaktı. Neyse ki ışık gemimizle biz oraya **üç milyon yılda gidebilirdik** ama, evren sürekli genişlemektedir.

Hubble evrenin genişlediğini, galaksilerin birbirlerinden hızla kaçtığını daha 1927 yılında akıl etmişti.Yaratılış patlamasının hâlâ sürmesi nedeniyle **evren sürekli genişlemektedir.**

Bu demektir ki, **"Tüm Galaksiler birbirinden hızla uzaklaşıyor."**

Biz komşumuz Andromeda'ya 3 milyon yılda gitmeye kalkıştığımızda, evren genişlemesi nedeniyle sürekli bizden uzaklaşacaktı. galaksi 3 milyon yılda roketimizi geride bırakacak bir hızla bizden kaçıp uzaklaşacaktı.

Böylece yolculuğumuz 5 milyon yılı bulduğunda ona ulaşacaktık.

Ona ulaşsaydık bile, geride bıraktığımız Samanyoluna dönmemiz **12 milyon yılı bulacaktı.**

Bir sonraki galaksiye gitmeye kalkışmak, kısa bir yöre turu atmak ise evrenin ömrünü (12-20 milyar yıl) bulurdu.

Kesim 14

"müzeyyen sema"

BUNLARI niçin mi yazıyoruz? Sadece komşu güneşlerimizin ve komşu galaksimizin ne kadar akıl almaz uzakta olduğunu, evrenin en büyük, en son hızıyla giden ışık gemimizde fikir jimnastiğiyle deneyleyerek, kâinatın büyüklüğünün altını çizmek istiyoruz. Peki ya bu **Mega kümelerden 500 milyar tane varsa, ya bunların sakinleri varsa ?**(*)

Kâinat dediğimiz ise Arş'tan arza kadar uzanan sonsuzluk kulesinin en dibinin, "aşağıların en aşağısının" zemini...Dolayısıyla,**YARATANIN erişilmezliğini** vurgulamak istiyoruz.

Evrenin bu inanılmaz ve akıl almaz boyutları karşısında **Allah'ın "Ekber=En büyük"** olduğunu, ilmini ve kudretini seziyor, Cennetten kovulan insanın sürgün yerini Tin-5. âyetten öğreniyoruz.

"... **SONRA ONU** (İnsanı ve arzı) **AŞAĞILARIN DA AŞAĞISINA** (20 milyar ışık yılı çapındaki, şimdiki devasa evrene) **AŞAĞILADIK."**

(*) Ve demek istiyoruz ki, bizim çevremizde bizden başka bir yerde hayat yok. Allah'ın bildirdikleri dışında (Cin-Şeytan, Huri-Gılman, Yecüc-Mecüc, Melek-İnsan vb.) bir hayat tarzına rastlamanın imkansızlığı sözkonusudur. "İhtimal Probability=olasılık) hesaplarına göre dışımızdaki sistemlerden (E.T.) bizlere UFO (Uçan daire) gelseydi elimizde somut bir kanıt olurdu. Bize gelebilecek ufonot'ların en az 12 milyon yıl ömrü ya da yöntemleri olmalıdır. Örneğin, Hibernasyon denen yapay kış uykusu, bir karadelik yöresinden uygun geçiş, uzay yürüyümü gerekmektedir.) Kanıt bırakan gerçek UFO'ların sadece "Zaman yolculuğu" (T.T.) yapan torunlarımız olması Kur'an'a ve kurala tam uygun düşmektedir ki, ikinci albümümüzde enli bilgi verilecektir.

"**KUŞKUSUZ BİZ** (size) **YAKIN GÖĞÜ** (Gökcisimleri ve sistemlerle) **DESENLEDİK.** (Müzeyyen Semâ=süslü, tezyinli, donatılmış Semâ) **MUSİBET HER ŞEYTANDAN KORUDUK. ONLAR** (Şeytanlar ve cinler, semâyı ûlâ olan) **YÜCE GÖĞÜ ASLA DİNLEYEMEZLER. HER YÖNDEN** (İzotropik olarak) **KOVULARAK ATILIRLAR. ONLARA** (Kozmik primer şıhab ışınlarıyla kesiksiz ve) **SÜREKLİ AZAB VARDIR."** (Saffat / 6-9)

"**...DÜNYA**(dan görebildiğiniz) **GÖĞÜ** (ışıyan gök cisimleriyle) **SÜSLEDİK."** (Fussilet-12)

Yani şimdiye kadar saydığımız her şey, bir balon köpüğünün yüzeyi gibi, 7 göğün en aşağındaki **en önemsiz bir bölge "Yıldızlardan ibaret bir süs= Müzeyyen Semâ" olup çıkıyor!..**

Bunu ancak **EKBER (En büyük) bir kudret** söyleyebilir.

ALLAH-Ü EKBER!

Kaldı ki bu evrenin karşıtı (paralel ve anti, ayrıca anti paralel, negatif, soyut, soyut-negatif) ve bir kitabın sayfaları gibi (Enbiya-104) bir dizi evrenler var! Her bir evren bir dev kitabın bir yaprağının bir sayfasıdır.

Bunun arkasında yine böyle paralel bir evren var. Sonra sonsuz sayıda yine bir çift sayfayı temsil eden yapraklar var. (Süper uzay)

Bu sonsuz sayfalı kitabın her birinden yine sonsuz tane kitabtan oluşmuş bir Evren kütüphanesi" var ki, onun kartoteksi Levhi Mahfûz'da tutulmuştur.

"**Âlemlerin Rabb'i'** bu evrenlerin de var olduğunu ve sahibi olduğunu vurgulamaktadır.

ELHAMDÜLİLLAHİ RABBİL ÂLEMİN!

Gerçekten Sonsuzluk kulesi, bir sonsuz çevrimdir! Sonsuzluk Kulesinin ne anlama geldiğini değil ama, belki de ne anlama gelebileceğini DEV evrenimize bakarak kestirebiliriz! Bunun için evrene yelken açtığımız yolculuğumuza dönelim.

Kesim 15

evrenin sınırında

BEYİN jimnastiğiyle ışık hızlı aracımızla evrenin en uzağına gitmek için "ZAMAN" denen boyutu da ortadan kaldırıp, "Ölümsüz" ya da (tıpkı Ahıretteki gibi) ebedî yaşayacağımızı düşünerek, evrenin en uzağındaki yıldızlardan birini hedef alalım:

Gözlem ufkumuzun içindeki en uzak yıldıza gitmek, bize ilk bakışta "Evrenin ucuna, en kıyısına" gitmek gibi geliyorsa da öyle olmadığını görüp, şaşıracağız. Önce en uzaktaki bir hedef yıldızı belirleyerek, ona kilitlenelim. Hangi uzak yıldız?

Alan Sandage, evrenin en uzak, en kıyıdaki yıldızlarını bulmuş, bunlara "QUASAR/ Kuazar" adı vermişti. Bazı Kuazarlar bizden 16-20 milyar ışık yılı ötededirler. (*) İşte bu "Aknokta" yıldızlara doğru gidiyor ışık-gemimiz. Böylece 16-20 milyar yıl ötedeki uzaklarda ne varmış göreceğiz!..

Ölümsüz olmasına ölümsüz olduk ama, bir dert daha var başımızda: Evren sürekli üzerimize doğru genişliyor!..

Öyle hızlı bir genişleme ki, kayığımızın akıntıya karşı iki metre ileri gidene kadar bir metre geriye sürüklenmesi gibi.

Demek ki asla o hedef alınan KUAZAR'a gidemeyeceğiz.Oraya gitmek için "**Ölümsüz**" olduğumuzu var sayıyor, 16-20 milyar yılda gitmeyi düşünüyoruz. Haydi bakalım!

(*) Kuasarlar(Quasar=Kusarca yıldızlar)evrenin en uzağındaki AKNOKTALARdır. Ama en yakın yıldızlardan, hatta içinde bulunduğumuz galaksinin toplamından bile fazla ışık yayarlar. Üstelik çok küçüktürler. En uzakta, en güçlü ışımayı yapan, en küçük çaplı kuazarlar, komşu ülkedeki bir sokak lambasının, evimizin içinde yanan bir lambadan bizi daha çok aydınlatması kadar imkânsızı başarmaktadır. Karadelikler de Kuazarlar içinde gezinir.

Ne var ki, evren sürekli genişlemekte olduğu için bu 20 milyar yıl iki katına çıkacaktır. Böylece ölümsüzlüğümüz yanında evrenin genişlemesinide durdurmamız gerekiyor ki, gerçekten hedefimize ulaşalım.

O hedef alınan Kuazar'a gittiğimizde, bu süre zarfında çoktan bir galaksiye dönüşmüş olacaktır.

İleride göreceğimiz gibi **Kuazarlar** birer AKDELİK ve hem de aynı zamanda KARADELİK' tir.

Kuazarlar arka plândaki bir evrende yutulan maddenin, bizim tarafımıza kusulmasıdır.

Böylece o kuazar çevresinde kustuğu maddeden **"Galaksi kollarını"** oluşturacak ve kendisi de **galaksi çekirdeği** olarak kalacaktır.

Böyle oluşum halindeki galaksilere"SEYFERT GALAKSİSİ" diyoruz. Seyfert galaksileri ise zamanla bu **Kuazar**'ın bir **karadeliğe** dönüşmesi sonucu bildiğimiz **galaksiler** haline gelir.

Bu tasnife göre, Kuazarlar bir **bebek-galaksi;** Seyfert galaksileri bir çocuk ve genç; bildiğimiz galaksiler ise ömrünün sonuna yakın, **bir ayağı karadelik çukurunda yaşlı galaksilerdir.**

Dikkat edilirse, bizim hedef aldığımız kuazar'ın yerinde olmaması gerekiyordu. Belki o kuazar galaksimiz Samanyolu'nun bebekliği olan geçmişidir.

Artık o hedef yerinde yoktur. Kendi bebekliğimizin ışımasıdır o kuazar!..

Güneş'in ışığını 8 dakikada, en yakın yıldızın ışığını 4,3 yılda alıyoruz. Eğer bu yıldız şimdi yok olsaydı, 4 küsur yıl daha ışığı gelmeye devam edecekti. Aslında o yıldız orada değildir, yeri orasıdır.

Her bir yolculuk rotası bir hedef alınarak yapılır:

Ne var ki hedefe kilitlendiğimiz Kuazarın ışığı 20 milyar yıl önce yola çıktığından,ışığı vardır ama kendisi orada yoktur. Vakıa-76.âyetteki"**Mevâkiin nücum=Yıldızların kendileri değil, yıldızların yerleri**" âyetinin 7 sırrından bir de budur.

Kesim 16

evrenin merkezinde

EVREN belki de bir futbol topu kadar küçüktür.

O hâlde bizim gideceğimiz hedef, kendi **"Geçmişimiz"** tarihimiz içinde yer almaktadır. En uzaktaki hedefimiz, aslında "Geçmişimizin" başıdır ve evrenin tam ortasıdır; kıyısı değildir!.. (*).

İğne ucu gibi bir noktadan yaratılan evren, sonra bir bilya, daha sonra futbol topu, sonra dünyamız kadar ve böylece sürekli genişleyerek, şimdiki akıl almaz devasa büyüklüğe ulaşmıştır.

İşte bu oluşu bir filme-videoya çektiğimizi varsayalım. Bu filmi yeniden (Video bandı tersinden izlemek gibi) fakat ters olarak oynatalım.

O zaman evren genişleyeceğine büzüşüp daralmaya başlamış olacaktır. Bu arada soğuyacağına ısınacak; kararacağına aydınlanacak, büyüyeceğine küçülecektir.

Birbirinden uzaklaşan galaksiler de tersine bir birine bitişmeye başlayacaktır. Üstelik galaksilerin giderek küreleştiğini ve içlerinden birer "Kuazar" çıktığını görecektik.

Artık yıldızlar yerine sadece ateş-enerji vardır. O dev süper-hiper-meta galaksi toplulukları(salkımlar) sadece birer süper Aknokta (Kuazar) olarak karşımıza çıkar. İşte biz o kuazarlardan birine gitmeye niyetlenmiş oluyoruz.

Evren ise kendi üzerine dolanan ve bu haliyle salyangoz kabuğunun spirali gibi, aynı zamanda "Nabız" benzerinde impuls atmasıyla kendi üzerine dolanarak genişleyen bir yapıdadır.

(*) Zamanın açmazları denen çelişkileri **RELATİVİTE TEOREMİ** (İzafiyet Nazariyesi, Görecelik ya da Bağıllık Kuramı) nedeniyledir.Işıkgemimizin hızı ile zamanın akma hızı aynı şey olduğu için, "Ölümlü"biri evrenin 20 milyar yıl ile ölçülen limitlerine asla ulaşamaz.

Bilimin matematik hesaplarına göre eğer evren 16-20 milyar yıl yaşındaysa, bu kabuk kendi üzerine 7 kez dolanmış, artık sekizinci dolanımını, iyice küreleştiği için yapamayacak hâle gelmiştir.

Zaten evrenin sıcaklığı 2,7 derece daha düşerse, kendi üzerine sarılarak dolanma ivmesi duracak, dev bir merkezi karadeliğe çökmek üzere genişlemesinin tersine hızla büzüşecektir.

Çünkü genişlemesi yaratılış patlama enerjinin itici gücünden kaynaklanmaktadır. O halde 16 ilâ 20 milyar yıl boyunca kendi üzerine 7 kez dolanmış evrenin bu durumu **"Gökleri 7 kat olarak yarattığını"** bildiren Nûh-15 âyetiyle birleşmektedir.

Yolculuğumuzu (Bilgilendirme molalarına rağmen ışıktan gemimizin rotasını önümüzdeki kuazara hedeflediğimiz yeniden) sürdürdükçe, geçmişte o kadar geriye gitmiş olacağız ki,evrenin büyüklüğü önce **dünya** kadar, sonra **futbol topu** kadar ve sonra da **bilya** kadar olacak, evren yine de bize yine de ÇOK BÜYÜK gelecektir. Çünkü bu bilyacıkta galaksiler ve sikstrilyonlarca yıldızın dünya ve ışık gemimizin bütün içeriği bulunmaktadır. Gemimiz de onun içindedir.

Çünkü bizler de evrenle birlikte var olan ve onun içinde olan birer maddeyiz.

Bilya kadar evrenin daha gerisine gidiyoruz: Şimdi evrenimiz toplu iğnenin ucu kadardır:

Dolayısıyla her şey o iğne ucunun içinde sıkışıktır. Galaksimiz bile bir atom altı zerre büyüklüğünde o içerik ve tutar kapsamında yer almaktadır. Elbette o dönemde henüz galaksiler yerine Cehennemî bir enerji plâzması vardır. (Ama örneğimizi "Mini-minyatür bir evrendeymişiz" gibi vermekteyiz.) Bir iğnenin ucunda **yüz milyon atom** vardır.

Biz iğne ucundan daha da geriye gidersek, Evrenin boyutu bir iğne atomundan da küçük çaplı olacaktır. Daha geride, atomdan da milyarlarca kez küçük bir evrende yolculuğu noktalamış olacağız.

oto-referans / b

yolculuğu noktaladık

Yolu noktaladık. Ancak sabırsız okurlarımız için noktanın gerisine geçmek üzere referans açıyoruz.

O kadar küçük bir noktaya ulaştık ki o minicik nokta AKDELİK olup "OL!" emrinin merkezidir.

Maddenin cehennemî bir enerji biçiminde olduğu bu AKNOKTACIK en başta yaratılan, bütün evrenimiz olup, aynı zamanda, **"sonun başlangıcı; başlangıcın sonu"**dur.

Sonsuz küçük bir noktacık (Kuant) olarak yaratılan bu evren, aynı zamanda evrenimizdeki en küçük uzay aralığıdır. Yani BÜYÜK İLE KÜÇÜK AYNI YERDEDİR.

En küçükten en büyük yaratılabiliyor.

Aynı zamanda "En uzak ile en yakın" bitişik bulunabiliyor, aradaki uzay mesafesi ve zaman mesafesi sıfırlanabiliyor.

Üstelik bunların tümü tekillik denen bu mikro noktada boyutsuz ve bütündür.

Eğer yolculuğumuzu sürdürebilseydik,bu en mini AK NOKTANIN içinden (**Planck aralığı**) girmiş olurduk.

Planck sabiti makro evrenin yerini mikro evrene bıraktığı madde ve enerjinin en küçük uzay aralığıdır.

Madde bu sabitin tavanında biter ve tavan ile taban arasında "Kuant denen enerji noktaları"bulunur.

Biz **somut evrendeki** yolculuğumuzu bu noktada noktalamakla birlikte, ötesi de vardır.

Planck sabitesinin tavanı ardında bundan küçük, fakat kuantlaşamamış bir **"Soyut" yaratılış uzayı** vardır.

Planck değişmezinin ardından HİLBERT matematik uzayı bölgesine giren tünelin çıkış ucundaki bir KARADELİK'ten dev bir evrene girmiş bulunacaktık.

Hilbert uzayı, din verilerinde "Aşağı misâl âlemi, şimdiki bilimcilerin süper-uzay" dediği tüm evrenler dizgesinin evrenler çiftliğinin, bir kitabın sonsuz sayıdaki sayfalarının adıdır. Küçük ve büyüğün iç-içe dış-dışa olduğu âlem!

Biz, Süper uzay'a çıkmadığımızı varsaysak, bu karadelikten dışarı evrene gitmeyi istesek bile, aslında bir karadelik, daima bizi yeniden yutacağından, yeniden **göklerin ve yerin çizgilerine hapsoluruz.**

Diyelim ki elimizde böyle bir "**Sultan güç**" var!

Uzay gemimizi "Takyon" denen soyut Nûr'dan imâl ettik ve madde-enerji (Nâr) kaydından çıktığımız, çekim etkisi dışı kaldığımızdan, bizi öldüresiye geri çeken karadelikten kurtulabildik.

O zaman karadeliğin ucundan çıktığımız bu evren, bizim yola çıktığımız şimdiki evrenimiz olur! Yani dev ve kocaman boyutlarıyla genişleyen bildiğimiz evrene, geldiğimiz yere döneriz!

Zaman bizi geçmişimizin sonundan geleceğin en başına fırlatmıştır.

Böylece evrenin en uzak bölgesi dediğimiz **Kuazar**ların aslında evrenin öz geçmişi ve merkezi olduğunu, evrenin kıyısında olmadığını anlamış oluruz.

O halde biz **şimdiki zamanımıza geri fırladığımıza göre,** artık bir nesneyi hedef almadan, rastgele bir yönde evrenin en uzağına gitmeyi deneyelim.

Eğer evren ışık hızından büyük hızla genişliyorsa, biz o uzakları hiç yakalayamayacağız. Eğer biz evren genişlemesinden daha hızlıysak evrenin geleceğine geçebileceğiz.

Uzay aracımız ışık hızı ile seyrettiğinden, evrenin geleceğine geçmemiz için önşart hazırdır. Dolayısıyla yerde bıraktığımız (örneğin ikiz bir kardeşimiz olduğunu varsayalım) yaşıtımızdan genç kalacak, dolayısıyla akranımızın ve evrenin geleceğine gitmiş olacağız.

Örneğin bizim bir günlük yolculuğumuza karşı, ikizimiz bin yıl yaşlanmış olacak. "**Allah indinde bir günün bin yıla eşitlendiğini**" bir başka fazda da 50 bin yıla eşitlendiğini âyetlerden hatırlayalım...

Böylece evrenin 2,7 santigrad derece daha genişleme enerji rezervi olan 8 nci gök katmanına (Sekizinci spiral) ulaşıyoruz.

oto-referans / c

yolu noktaladık

Orada henüz evren genişlemediği için bir şey yoktur, yâni yaratılmamış gibidir. Bu esîri rezerv uzay-zaman bölgesine girince, biz de evrenden bir parça olduğumuz için, yanımızda kendi evrenimizin "Dört temel kuvveti" ni götüreceğiz.(Biz madde-enerji olduğumuz için yanımızda atom-içi kuvvetleri, çekimci dalgaları ve elektromagnetik kuvveti vb.) yanımızda taşıdığımızdan, o mutlak bomboş-bölgede yeniden evreni üretmiş olacağız.

Bu sekizinci (gök) sarmalı ideal bir küre olduğu için artık genişleme sonlanır, evreni çökertecek bir itme basıncı uygular. (Negatif ivme) Bu pratikte evren-kürenin yüzeyinden dışına çıkmaktır. Zaten "Evren merkezine olan yolculuğumuz da bu kürenin "İçine" girmekti. (*)

Böylece evrenin(genişlerken, beraberinde fizik yasalarını taşıyarak) daha evrenimize katamadığımız bölgesinde zaten var olamayız.

Orada uzay ve zaman düzdür, ama mekân içinde bir boyut ve/veya mekân zaman içinde bir boyuttur. Uzay-zamanın kendisi düzdür ama içine madde girince eğrilmekte, çukurlaşmakta, yüzeyi de yuvarlanmaktadır.

Biz uzay-kürenin dışında, bildiğimiz maddî ve enerjik hiç bir şey olmadığı için orada var olamıyoruz.

Kaldı ki, zamanda ileri gitmek kaydıyla çıktığımız bu küre dışı yolculuk, bizi zamanın sonlandığı ve artık onun ötesinde bildiğimiz anlamda bir geleceği olmayan bitişe götürüp, bizi ve uzaygemimizi kıyamete teslim eder.

Evrenin dışının tanımı için bu yolculuğumuzu "ışıktan hızlı" vitesine takmamız gerekiyor.

Peki," ışıktan hızlı gitmeyi deneyelim bakalım!

(*) Böyle bir fantastik yolculuk için ileri bilgileri okurlarımız, Arz'dan Arş'a Mir'ac bandının ilk cildinde ayrıntılı ileri bilgileri bulabilirler. Bu band sadece tüm serinin genel bir özetidir. Dolayısıyla serinin bandları sırayla ve sabırla okunmalıdır.

Şimdi iyice çaresiziz. Çünkü **ışık hızı aşıldığında ZAMAN TERSİNE çalışacaktır. (Negatif zamanı)**

Diyelim ki **Cuma** günü yola çıktık: **Ertesi gün** Cumartesi değil; **PERŞEMBE** olacaktır. Yarın yerine **"Dün"** ile karşılaşmış, yaşlanacağımıza gençleşmiş, yola bile çıkmamış olduğumuz bir gün önceye döneceğimizden henüz yola çıkmamış olacağız. Bu da hiç bir mesafe almadığımız anlamına gelir.

O durumda evren, henüz genişlemediği o yerlere bizi götürmeyecek, **"Dün"** denen geçmişimize iade etmiş olacaktır. Çünkü ışık hızını her aşma girişimimizde evrenin kıyısından, düne itelenmiş olacağız ve **ASLA EVRENDEN DIŞARI ÇIKAMAYACAĞIZ.**

Işık-hızlı aracımız, her girişimimize rağmen bizi evrenin dışına taşımaktan âciz!...Ölümsüz olmak, evrenin genişlemesini durdurmak gibi "İnanılmaz" avantajlara rağmen, bir türlü **"Zaman duvarını"** aşamadık. Mekânı aşmayı her ne kadar kolaylattıksa da hep zamana takıldık.

Takılmamızın nedeni çok basit: Çünkü evrenin 4 boyutlu çerçevesine saplandık kaldık ve dolayısıyla evrenin dışına çıkamadık. O hâlde, bir üst boyuta ihtiyacımız oluyor: BEŞİNCİ BOYUT'a.. (Takyon teoremi uyarınca)

Eğer dört boyutlu uzay-zaman boyutundan dışarı çıkmak istiyorsak o zaman BEŞİNCİ BOYUT'a terfii etmemiz gerekiyor. Bu da RAHMAN Sûresi'ndeki 33. âyetin kozmolojik sırrındandır.

"EY CİN VE İNSAN TOPLUMLARI GÜCÜNÜZ YETERSE GÖKLERİN VE YERİN AKTAR'(çaplar)**INDAN DIŞARI SIZINIZ. ANCAK SULTAN** (Ekstra bir güç) **OLMADIKÇA KAÇAMAZSINIZ!.."**

Aktar (Kutur=çap'ın çoğulu) burada bizim uzay-zaman dediğimiz esîr çizgilerinin boyutlar hapishanesidir.

Bu iki boyutlu mahşerden üçüncü boyuta bir geçişi ise **SULTAN** kavramı vermektedir. Aynadaki görüntünün o yüzeyden dışarı çıkamaması gibi...

Gazeteye basılmış bir insan resmi ya da aynadaki görüntümüz oradan dışarı çıkamaz!.. Evren balonunun yüzeyine bir resim gibi yapışmış olan bizler de o "Aktardan" dışarı çıkamayız.

Her ne kadar bir kürenin İçi-dışı ya da yukarısı (Yer ya da gök) içinde yaşıyorsak da **AKTAR** denen uzay-zaman çizgilerinden oluşan boyutlara yapışmış, kalmışızdır.

Evreni gittikçe şişen bir balon gibi düşünürsek, biz bu balonun içinde dışında değil; tam yüzeyinde bulunmaktayız. 100 milyar kadar galaksiden oluşan "Müzeyyen semâ" katmanı sadece bir yüzeydir. Tıpkı süslü bir masa örtüsü gibi!

Bu demektir ki, dünya yüzeyindeki tarlamız, arsamız gibi evren yüzeyi de iki boyutludur. Nasıl ki kuşlar bu iki boyut dışında üçüncü boyutta uçuyorlarsa, evrenin de dışına çıkmak için ekstradan bir boyut gerekmektedir.

Ne madde (İnsan) ne enerji (Cin) olmamız bizi bağlı olduğumuz uzay-zaman dört boyutlusundan kurtaramıyor.

Ancak **"SULTAN"** diye adlandırılan **beşinci bir boyut** ya da **soyut bir tünel** olmadıkça her şey boşuna!..

Mahşer meydanının kalınlığı da elimiz Güneşe, ayağımız mezarımıza değecek kadar incedir. Pratik olarak bu bir ayna kalınlığıdır. Aynadaki görüntü sahte derinliklidir. Aslında görüntü bir resim gibi aynaya sıkışmış, oradan dışarı çıkamamaktadır. Görüldüğü gibi evren dışına çıkmak, giderek imkânsızlaşıyor.

Sevgideğer okurlarımız, kuşkusuz bizi "Çok müşkülpesent" buluyor, "Atı yokuşa sürdürüyor, bizleri evren'in dışına çıkarmamak için lâfı dolaştırıp duruyorsunuz" der gibiler.

Evren dışına çıkmak için **karadeliklere** başvurmamız gerekiyor. Karanoktalar evrenimiz dışına açılan **Ahiret tünelleri,** başka evrenlerin-göklerin kapılarıdır.

Evren dışına ve **Allah'a rücû** edeceğimiz BAB'ÜS SEMA=Gök kapısı SULTAN NİZAMİYE'si karadeliklerin ilmini bilmek şart.

Ne var ki, o konuya üçüncü albümde gireceğiz. Çünkü daha önce bilinmesi gerekenler sırada bekliyor.

referans / d

"ol" mak ya da olmamak

Örneğin şimdi anımsatacağımız konu gibi: "ALLAH'ın 'Ol!' buyruğunun gerçekten bir yansısı ve yankısını içerdiğinden Lise bilgilerimizi tazelerken Kur'an ile nasıl uyumlu olduğunu da sevgideğer okurlarımıza sunacağız.

Önce 1920'li yıllarda (Şimdi uzaydaki bir uyduya adı verilen ve öğretimiz mensubu) ***Edwin Hubble*** evrenin insan tarihinden bu yana sanıldığı gibi "sabit-statik yâni durağan" olmayıp, tam tersine dinamik olarak **genişlediğini,** evrenin bir balon gibi şiştiğini gösterdi. Çünkü galaksiler birbirinden uzaklaşıyorlardı. Bunun anlamı aralarındaki uzayın şişip, genişlemesidir.

Fred Hoyle gibi materyalist evren-bilimciler, bu şişmenin öncesizlikten geldiğini ve sonsuza kadar süreceğini savunarak, evrene bir başlangıç ve son tanımadan **"Açık Evren"** modelini oluşturdular. Bu egzistansiyalizme göre "Evren hep vardı, hiç yaratılmamıştı, sonsuzdan gelip sonsuza kadar sürekli genişlemekteydi.(!)" Böylece evren (Hâşâ) tanrı yerine konmuş, ezelî-ebedî, ölümsüz ve hiç yaratılmamış, asla yok olmayacak bir duruma getirilmişti (!).

Karşı görüş ise, evrenin genişlemesini tersine çevirildiğinde, giderek daralıp-küçülerek, sonunda merkezdeki bir tek noktaya toplandığını böylece yaratılmasının kaçınılmazlığını savundular. Bu grubun sözcülerinin ilki Belçikalı din adamı *Lamaître,* evrenin dev bir nötron yumurtasının içinden doğduğunu varsaydı. Ancak bu model bilimsellikten uzaktı.Asıl bilimsel görüşü evrene bir başlangıç tanıyan üçlü (*Alpher, Bethe ve Gamow*) modelleri getirdi.

Gamow-Bethe-Alpher teoremine göre ise evren, sonsuz küçük bir noktadan **"Büyük Patlama"** (Big-Bang) ile açılmış ve o gün-bugündür genişlemekteydi. Bu teoride evrenin zaman içinde "Çok küçük ve yoğun" bir noktadan başlaması gerekiyordu.

Sonra da evren, giderek genişleyecek ve soğuyacaktı.

referans / e

elektromagnetik oktavlar

Dolayısıyla en başta ışıklı olan evrenin bu soğuması, ışık zerrelerinin görünen (7 renk) ışıktan, görünmeyen daha pes (IR bandındaki UHF, VHF vb. gibi mikro Radyo dalgaları) gamına geçmesi gerekiyordu..

Şimdi bunun anlamını ve önemini açalım: Fotonlar tüm görünen ve görünmeyen **ışımanın ve ısımanın** genel adı olup, **"Elektromagnetik kuvvetin"** dalgacık ve parçacıklarıdır. Bu yüzden tüm görünen ve görünmeyen ışımaya **"Elektromagnetik Radyasyon"** denir ve tıpkı bir müzik gamı gibi **"Metrik"** olarak dizilebilirler..

Bunun anlamı, her bir elektromagnetik radyasyonun "Nota"lar gibi titreşimlerine (dalgaboyuna) göre bir sırayla tasnif edilebilmesidir.

Bu gama gelenek üzerine en tizden başlanır. En tiz dalgaboyuna sahip olanlar girgin **gamma** ışınlarıdır. Bunların en peltek olanı ise **morötesi** ışınlardır. Bu rengi sinekler ve pervane böceği gibi uçucular görür; insan gözü göremez.

Ultraviole de denen bu ışık görünmez olduğundan "Siyah" gizemi içinde kalır. Sadece yılanlar bu rengi görür.

Ancak komşusu olan Mor ışıktan kırmızı ışığa kadar 7 renk hâlinde pesleştikçe, çıplak gözle gördüğümüz renk bölgesine geçer.

Kırmızı ışıktan sonrasını yine göremeyiz. O da pes "Siyahta" kalır. Bundan itibaren, kızıl-ötesi (İnfra red, enfraruj) ışınları başlar. TV uzaktan kumandası mikrodalga fırın , gece gören dürbün, çıplak gösteren gözlük, Laserli gereçler, fotoseller vb. bu bazda çalışan, görünmez radyasyonlardır.

Işık ışıması soğudukça akkor beyazdan sırayla turuncu ve kırmızıya sonra kızıl ötesine geçer. **Kızıl ötesi (IR)** ve **mor ötesi (UV)** gamındaki ışık ışımasını görmeyiz ama "Isı ışımasını" tenimizle (**Lemis**) hissederiz.

Bir elektrik sobası ışıyarak bizi ısıtır. Bir kalorifer ışımaz ama bizi IR ısı ışıması ile ısıtır.

referans / f

Evren "ol" gusu

Şimdi bir kaloriferin gerisine gidelim: Sönmüş kalorifer, bulunduğu ortamın (Örneğin odanın +20 C° ısı derecesi) sıcaklığıyla eşitlenir. Ortam soğuksa örneğin suyun donma derecesi olan sıfır santigrada doğru ısı giderek zayıflar.

Bu zayıflama "Evrenin donma derecesi ya da mutlak soğuk=Zemherir denen -273 C ye dek uzar ve sonlanır..

Böylece kızılötesinin hemen komşusu olan mikrodalgaların en tizleri "FM" bandında çok-kısa dalgadan bize sesini duyurur. Daha sonra kısa dalga, orta dalga ve uzun radyo dalgaları olarak metrik gamın sonunda yer alırlar. Uzun radyo dalgalarının dalga boyları binlerce kilometreyi bulur.

Gamow bu fizik yasalarını iyi değerlendirdi. Evren 10-20 milyar yıl önce yaratıldığında o kadar küçüktü ki, bu ışık zerrecikleri öteki parçacıkları içinden bir yol bulup çıkamıyorlardı. Bu yol, ancak yaratılıştan 700 bin yıl sonra açıldı ve fotonlar da uzaya açıldı.

Evren, iğne ucunun trilyarlarda biri kadar bir **minik mesafeden,** bir anda, her şeyiyle birlikte yaratılmış, tüm yaratılanlar, anında var edilmişti. (Doğanın dört temel kuvveti henüz aynı tek kuvvetti. Sıcaklık (Aslında meslekte biz ısı derecesi diyoruz) Cehennemî (sonsuz) santigrad derecelerdeydi.

Saniyenin milyar x milyar x milyar x milyarda-biri bir zamanda **süper simetri parçacıkları, Higgs bozonları, madde ve antimaddenin** atası süper parçacıklar **(Lepto-kuarklar)** oluşup sonra **Leptonlar ve kuarklar** olmak üzere ikiye ayrıldılar.

Öte yandan "Madde-antimadde" tıpatıp birbirinin aynıdır ama, karşıtına rastlarsa ikisi birden yok olurlar. Onlar birbirini yok edince, ilkel ve küçük evrenimizin her bir noktası güneşten milyonlarca kez parlak ışığa boğulmuştu.

Bu minicik evrende öylesine bir yoğunluk vardı ki, Samanyolu'muzu, bir tek atomcuk içine koyup tartabilirdiniz.

Ya da suyun yoğunluğunun yanına 75 tane sıfır yazıp evrenin yoğunluğunu; yine sıcaklık derecesinin yanına 28 tane sıfır koyup okumayı deneyiniz.

Bu "Cehennemin" **biraz** soğumasıyla, doğanın dört temel kuvveti bitişikken türlü fazlarda ayrılmaya başladılar.

Örneğin önce **"Güçlü kuvvet"** ortaya çıktı ve ânî bir genişleme oldu."Zayıf Kuvvet ve elektromagnetik kuvvet" de **"Elektro-zayıf Kuvvet"** adı altında önce bitişiklerdi. Sıcaklık, milyon x milyar dereceye düşünce onlar da ayrılarak işbaşına geçtiler. Böylece evrenin yapıtaşları olan kuark, elektron, foton ve bunların anti parçacıkları oluştu.

Yaratılışın **milyonda-birinci** saniyesinde, ısı on milyon x milyon dereceye düşünce, üçlü kuark birleşmelerinden nötronlar ortaya çıktı, artık fotonlar üretim yapamadılar ve madde sayısı hızla azaldı.

Yaratılıştan onbinde-bir saniye sonra (Higgs bozonları dışında) hiç bir ağır parçacık kalmadı. Yaratılıştan sadece üç saniye sonra evren biraz daha genişleyip, soğuduğu için, evrenin yapıtaşları (kuark, elektron, foton) **sakinleşmiş,** evren de tutanını belirlemişti.

Yaratılışın 700 bininci yılında evren galaksimiz büyüklüğündedir ve sıcaklık 5000 dereceye düşünce elektronlar, Hidrojen ve Helyum biçiminde çekirdeklere bağlanınca, fotonlar serbest kaldı.Genişledikçe soğuyan evrende fotonlar zamanla enerjilerini yitirdiklerinden, dalga boyları görünür ışık olarak tüm evreni doldurmuş,ancak soğuma sürdükçe kızılötesi boya geçtiklerinden, evreni çıplak gözle "Karanlık" göstermekteydiler.

Alpher (Alfa) evrenin şimdiki ısı formülünü ve Hans Bethe (Beta) ilk evrenin hidrojen helyum oranı formülünü bulduğunda George Gamow,(Gamma) formülleri birleştirerek, evrenin sıcaklığının buz tutmaya bir kaç derecesi kaldığını küçük bir hata , fakat H-He oranını tam hesapladı.

O zaman, bu fotonlar, Radyo dalgası olabilecek kadar soğumalıydı. Eğer böyle bir şey bulunursa, evrenin başı olmadığını savunan maddeci görüş büyük bir darbe alacaktı.

Kesim 17

"ol" patlaması

Wilson ve Penzias adlı iki radyo astronom, FM radyo bantında ayıklanıp-giderilemeyen bir hışırtıyı yok etmek üzere antenlerini ayarlamaya koyuldular.

Ancak antenlerini hangi yöne çevirirlerse çevirsinler bu parazit hışırtının, evrenin her doğrultusundan, her yönden eşit (izotrop) ve türdeş (Homojen) olarak sabit değerde geldiğini kanıtladılar.

Bu şanslı aksaklığı *Peebles* yorumladı: Bunlar, Alpher, Bethe ve Gamow'un "Big Bang= Büyük patlama kalıntısı fotonlardı. Dehşetli enerjileri giderek azaldığından, iyice pesleşmiş, önce mikro radyo dalgalarıyla komşu olmuş daha sonra da FM bandında radyoya konuk olmuşlardı. Evren bu **fon** (arkaplan, background, fosil) ışımasıyla tıkabasa doludur.

Bu hışırtı Yaratan'ın "Ol" tecellisinden başka bir şey değildi! Bu "Büyük Patlamanın"sesi, evrenin "Yaratıldığının" ve ezelden var olmadığının isbatı, yaratılma ihtiyacının tâ kendisi, Radyo-FM'in "Ol!" yayınının yâdigârıdır.

"(Allah'ın) **EMRİ BİR ŞEYİ DİLEDİĞİ ZAMAN ONA ANCAK 'OL' DEMESİNDEN İBARETTİR. O** (kavram) **DA OLUVERİR."** (Yâsin-82).

Âyetten,"Ol" emrinin kâinat dahil, her bir şeyi oldurduğunu, buyruk verilir verilmez o eylemin nicelik ve niteliğinin anında hazır olduğunu, bildiren Kur'an'ın inişinden 14 yüzyıl sonra bu gerçeği anlayabildik ve yorumlayabildik.Yâsin-82'deki 'OL'un EMİR ÂLEMİ'ne işaret olduğunu anlıyoruz.

Saniyenin trilyarlarda biri kadar mini-minnacık zamanda evren "DERHAL" olmuştur.

Bu gerçeği Termodinamik yasa saliselerle hesaplayabiliyor. İki radyo teknisyeninden sonra günümüzde de COBE uydusu doğruluyor.

"OL" direktifi bir çok âyette geçmektedir: Bakara-117'de **"OL emriyle evrenimizin var edicisi"nin, fizik evreni yaratmayı "Murat" ettiğini anlıyoruz. "Ol" deyince de olmuştur."**

En'am-73'deki "Ol" emri ise, bizi ve bizden önceki hiçbirşeyi yaratmadığı, AHAD (tek) olduğu dönemi vurgular. (İsteseydi yaratmazdı da!)

"OL DİYECEĞİ AN HERŞEY OLUVERİR..."

Nahl-40'da da, önce mücerret evreni (Melekût âlemi) yaratmış ve fizik evren daha sonra yarattığında da onları "Şahit-tanık" tuttuğu için **"Biz"** ifadesi kullanılıyor.

"BİZİM HERHANGİ BİR ŞEY İÇİN SÖZÜMÜZ, ONU DİLEDİĞİMİZDE SADECE"OL" DEMEMİZDİR. HEMEN OLUVERİR."

Bu **hemen** kelimesi üzerinde düşünmek gerekir: Gerçekten kâinat "HEMEN" olmuştur.

İlerleyen kesimlerde de göreceğimiz gibi **"Yola çıkmadan amaca ulaşan zaman üstü zaman** komutudur, "OL!..."Mü'min-68 aynı zamanda **"ikinci dirilişin"** de buyruğudur.

"HEM DİRİLTEN HEM ÖLDÜREN O'DUR ! O HERHANGİBİR İŞİN OLMASINI MURAT ETTİĞİNDE ONA SADECE 'OL' DER O DA OLUVERİR. "

Ol ile yeniden "Ol"uş inancımızı kurmalıyız:

"GÖKLERİ VE YERİ YARATAN ALLAH'IN ONLARIN (İnkârcıların) **TIPATIP BENZERLERİNİ YENİDEN YARATMAYA KADİR OLDUĞUNU GÖRMEZLER Mİ?"**(İsra-99)

"GÖKLERİ VE YERİ YARATAN KENDİLERİNİ TIPATIP YARATMAYA GÜÇ GETİREMEZ Mİ? KUŞKUSUZ O YARATAN VE ÂLİMDİR."(Yâsin-81)

"GÖKLERİ VE YERİ YARATIRKEN YORULMAYAN ALLAH'IN ÖLÜLERİ DİRİLTMEYE KADİR OLDUĞUNU GÖRMEZLER Mİ?"(Ahkâf-33)

Evren karadeliğe çöküp, ardındaki Sûr tünelinin ucundaki akdelikten tıpatıp bizi yaratacaktır.

oto-referans / g

gece-gündüz ayrılması

ALLAH "Bu evren" ile birlik zaman ve mekânı "**Ol**"durup, "**Ölçü-tartı koyup, tek tek sayarak**" nicelendirirken (Kuantum kemiyeti)bu niceliğe fizik yasalarıyla "Nitelik" (İlim keyfiyeti) kazandırmıştır.

Evrenin"Ol"durulması işleminden sonra sıra gece ve gündüzün ortaya çıkarılmasına gelmiştir. Yâsin-37

"ONLARA GECE DE KUDRETİMİZİN BİR GÖSTERGESİDİR. BİZ ONDAN GÜNDÜZÜ SOYUP ÇIKARIRIZ. ONLAR HEMEN KARANLIĞA GİRERLER."

"GECE VE GÜNÜ VARLIĞIMIZA KANIT KILIP BİR DELİL OLAN GECEYİ MAHVETTİK..." (isra-12)

"GÖKLERİ VE YERİ HAK OLARAK YARATTI. O (ALLAH) **GECEYİ GÜNDÜZÜN ÜSTÜNE ÖRTÜYOR; GÜNDÜZÜ DE GECENİN ÜSTÜNE SARIYOR."** (Zümer-5)

Evren, ilk yaratıldığında (henüz foton ışıması olmadığından) öylesine yüksek enerjili parçacıklar vardır ki, henüz ışık yaratılmadığı için evren karanlıktır. İnsan gözü ölçüt alındığında, elbette **Aknokta** "**Nûr**"unu göremezdi. Görseydi bile fermion denen birimlerin "Gündüz"gibi ışıdığını ve "Bozon" denen birimlerinin "Gece" gibi ışımadığını anlayacaktı.

Bu karanlık ışığın (Foton dönemi) yaratılmasıyla "Mahv" edilmiştir. Fotonların varlığıyla geceden gündüz sıyrılıp alınmış, ortaya "**Gündüz**" kavramı çıkmıştır.

O sırada evrende fotonlar görünen renk bölgesine soğuyana dek çıplak gözle sübjektif olarak, bize yine karanlık görünür. Göz perdesi denen bu nitelik gereği insan gözü ancak ışımanın görünür ışığa ulaşmasıyla görebilir. Öyle ki evrenin her bir noktası güneşten bin kat daha aydınlık yâni, "GÜNDÜZ" olmuştu.

Daha sonra bu fotonlar kırmızı ötesine geçtiğinden itibaren şimdiki gibi uzay "KARANLIK" ya da "GECE" oldu. İşte bu gece gözle görünmez ama, radyo dalgası olarak duyulur!

Bu âyetlerin yüzeysel anlamı hep "Gece ve gündüz" oluşumu gibi yorumlana kalmıştır. Oysa Kur'an "NûR" dur, yani beyaz ışık gibi iç-içe katlanmış 7 renk ışık vardır ki bunların her biri Kur'an'ın bir tevil seçeneğidir.

Bu tefsirleri ise sadece "Bilenlerin akıl ettiğini" Ankebut 43. âyetten anlayabiliriz:

"BİZ BU MİSÂLLERİ BÜTÜN İNSANLARA VERDİĞİMİZ HÂLDE, ONLARA YALNIZCA ÂLİMLER AKIL ERDİRİR."

MİSÂL (Arapçadan dilimize yerleşmiş kelimelerden hatırlayalım: misâl, meselâ, emsâl, temsil, mümessil, mesele, mesel, misil, misilleme) ÖRNEK, MODEL demektir. âlimlerin modeli kuşkusuz bir teorem (Hipotez, hüküm vb. içindedir.) kurmak içindir.

ALLAH misâlleri Ankebut 43. âyete göre herkes için verilmekle birlikte, bunları sadece (Halk,elçiler, veliler değil) **âlimler** anlayabilir. (Eğer sayılanlar ayrıca âlim değillerse anlayamazlar.)

Gece ve Gündüz "âlimlerin MİSÂLİ" olup, 7 ana anlamda tevil edilebilir:

1. GÜNDÜZ=IŞIKLI	**GECE=KARANLIK**
2. ALLAH nur üstüne nurdur.....	Yokluk karanlıktadır.
3. KÜNNES ile evren doğar.....	HUNNES ile evren ölür.
4. Aknokta/Kuasar görünür.....	Karadelikler görünmez
5. Fermionlar maddedir ışır.....	Bozonlar alandır, ışımaz
6. Aktüel ışık(7 renk)görünür.....	Virtüel (Zımnî) görünmez
7. Somut(Müşahhas)görünür.....	Soyut (Takyon)görünmez

Bunların her birinin de bir alt anlamı vardır. Örneğin: Çıplak tekillik (Gök yanlması) biçiminde görünür; örtülü tekillik olan karadelik görünmez.Madde evrende görünür. ama "Antimadde" görünmez/ Leptonlar görünür ama nötrinolar görünmez. 7 renk görünür, kalanı görünmez gibi....

Kesim 18

yer-gök ayrılması

EVRENİN "**OI**"durulmasından sonraki "**Gece ve gündüzün ayrılmasını**" izleyen üçüncü aşama"**Yer ve göklerin ayrılması**" işlemidir.

Yaratmak gibi gece ve gündüzün ayrılması da evrenin harcı değildir. Bunun gibi göklerin ve yerin ayrılması" da yine evrenin kendi başına hakkından geleceği bir süreç değildir. Bu kaçınılmaz tekillikler 7 tane olup, her biri "ALLAH'ın 7 günde yaratması" âyetlerinin dönem, evre ve etap olarak karşılığıdır, sevgideğer okurlar!..

Bu tekilliklerden gincelemeye aldığımız "Yaratılma=**oldurma tekilliği,** Kıyamet=**öldürme tekilliği, gece ve gündüzün ayrılması** tekilliğiyle şimdi sunacağımız dördüncüsü "**Gökler ve yerin ayrılması**" tekilliğidir.

Beşincisi evrenin "İzotropluğuna reğmen, ışığın kendi hızından büyük bir hızla evrenin tüm noktalarıyla nasıl haberleştği bilmecesidir ki buna **polarizasyon** tekilliği diyoruz. Altıncısı "**Karadeliklerin** tekilliği" ve yedincisi ise "Yeniden bir başka paralel evrende var olup, **yeniden ve tıpatıp yaratılma**mız" tekilliğidir.

Evrenin en büyük sırlarından biri (Hidrojen-Helyum ve yüksek ısılı fotonlardan oluşan) tek birbirleşik bulut olarak kalması gerekirken, nasıl 100 milyar "Galaktik" bulutlara bölündüğü problemidir.

Evren oldurulduğunda ilk hâli dopdolu bir ültra enerji plâzmasıdır. Bu bir tür enerji bulutu demektir.

Bu bulut evrenin genişlemesiyle atbaşı olarak genişledi. İçinde sadece Hidrojen ve Hêlyum atomları vardır ve her bir atom diğerini eşit çektiğinden, bu minicik ölçeklerde çekim yoktur. Yâni o bulut sonsuza kadar öyle kalmalıydı. Ama kalmamış!

Eğer o bulut öylece kalsaydı, yaratılma bugünkü biçimini alamazdı. Bu bulut bir tekillik dışı etkiyle çökseydi, evren bu aşamada bir karadeliğe çökecek ve herşey organize olmadan kıyameti görecekti.

Bunların ikisi de olmamış, evren ne öylece dev bulut olarak kalmış, ne de bir tek çekim merkezine çökerek, erken bir kıyamet yaşamıştır.

Konuya ilişkin bir çok teori ileri sürüldü.Bunların tümü de tutarsız ve varoluşçudur. (Örneğin galaksileri mısır patlağı biçiminde serpiştiren **Süper diziler**" teoremi gibi)

Sunacağımız teorem "Gökler ile yerlerin önceden bitişik olduğu, fakat sonradan nasıl ayrıldığı bilmecesinin en tutarlı yorumu kabullenilmiştir.

Gece-gündüzün" birbiri üzerine bürünüp sarılmaları ve ayrılmaları gibi **yer** ve **gök** de bitişik iken **ayrılmıştır.** (Konunun önemini bir daha açalım)

Kur'an'daki yer ve gök kavramının terminolojisi şöyledir: ARZ=**Ayak basılan** her yer; SEMA=ayak basılamayan kalan yerler. (Uzay, gök, boşluk vb.)

Başlangıçte tüm evren bir tek eşit buluttur. Bu ne yerdir ne de göktür. Yâni ikisi bitişiktir! Evren, yaratıldıktan sonra bir gaz bulutunun anlamı homojen (türdeş) tek tip bir yapısı vardır. Eğer öylece kalsaydı, **maddî hiç bir şey oluşmayacaktı.** Sonra "**Garip**" bir şey oldu ve **bu tek bulut,** süper galaktik kümeleri oluşturmak üzere "**Bölük bulutçuklara**" ayrıldı. Oysa böyle bir şey beklenmez!..

Çünkü birbirini her doğrultuda eşit çeken bir bulut hiç bir zaman kümeleşmez. O gaz bulutu içinde hem yer ve hem gök vardı. İkisi bitişikti ve ışık plazması olarak aynı şeydi. (Enbiya:30).

"ONLAR HÂLÂ GÖRMÜYORLAR MI YER VE GÖK BİTİŞİKKEN BİZ ONLARI AYIRDIK."

Âyetteki fetakna "Faz ayrılması"nın tam karşılığıdır."Süzüp birbirinden ayırmak" değil; **kolloidal** (Suda asılı duran tanecikli yapı) anlamındadır.

Gerçekten de evren sanki bir boşluk(Gök) denizi ve içindeki asılı, askıda duran yüz milyar tane galaksi âylâsı (kürenin hâlesi) biçiminde ayrıldı.

Tek monoblok bu bulut, ileride galaksi olacak 100 milyar kadar **ayrık buluta** bölündü.

Böylece galaksiler ve sonra yıldızlar ile biz türedik. Şimdi bir kez daha özetleyelim:

Yer ve gök bir homojen bulut olarak bitişikti.

Evren böyle hidrojen bulutu olarak kalsaydı biz yaratılmayacaktık. Ama **"Bir tekil etki"** ile evren homojensizliğe uğramıştır.

Eğer bu homojensizlik bir tek ağırlık noktası çevresinde toplansaydı, evren daha en başta **KARADELİK** kıyametine dönüşecekti. (Aknoktanın saçtığı bulutu karanokta yok edecekti.)

Evren bir karadelik halinde de kalmamıştır (Heterojensizlik). Ne bulut ne de karadelik olmamış, 100 milyar tane galaksi oluşturacak **ayrık bulutlara** dönüşmüştü.

"Özge" meslekdaşlar bu çekim merkezlerine süper dizi teoremi gibi şablon modeller ararken, onların tersine konumumuz gereği bu araştırmayla görevli olarak, 100 milyar kadar **"Çekim Merkezi"** arıyorduk. Meslekdaşımız *Profesör Hawking,* bilimi altüst eden "Karanoktaları"ve "Karadelik buharlaşması" buluşlarını gerçekleştirmişti. Onun her iki buluşu, iki eksiğimizi birden tamamlıyordu.

İlki, "Büyük patlamanın şiddeti" maddenin bir bölümünü öylesine sıkıştırmalıydı ki, **en başta** bir atomdan da küçük mini karanoktalar oluşturmak zorunda olsun. (Çekim şokundan çöken karadelikler sonradan oluşur.) Bu karanoktacıklar en baştaki büyük patlamanın **büyük etkinlikleriyle** oluşacak güçteydi. Hawking'in bu buluşu, aradığımız "Çekim merkezleri"nin ta kendisiydi. Böylece süper galaksi dizilerini oluşturacak bölünmenin odağını Hawking karanoktacıkları sağlıyordu.

Kesim 18

galaktik Hunnes ve Künnes

HAWKİNG'in karanoktaları bitişik olan yer ve göğü bu biçimde ayırıyordu. Karanoktaların çevresinde oluşan dalgalanmalardan da galaksiler dizisi ortaya çıkmıştı. Kümeleşme **"Yer"**boşluk ise **"Gök"** olarak ayrılmışlardı.

Hawking'in ikinci buluşu "Kuazarlar" konusunda da eksiğimizi kapatıyordu: Sözkonusu buluş, **"Karadelik buharlaşması"** adıyla bilinmektedir (*) Dolayısıyla mini karanoktalar 700 bin yıl sonra patlayarak açılırsa bir **"Aknokta"**ya dönüşmeliydi.(**)

Bir çekim merkezi bulan bulutlar, dönerek bu mini karanoktaların, çevresinde toplanmaya başladılar. Şimdi merkezi, disk (Kurs,beyzi,yakınsak mercek, en doğrusu mercimek) biçiminde olan galaksiler önceden tastamam bir küreydi.

Bu yoğun gaz-toz bulut küresi (açısal momentum yasası gereği) kendi çevresinde dönüyordu. Bu dönmeye eğemen iki klâsik kuvvet vardır.

İlki "Eskiden merkezcil kuvvet" dediğimiz çekimdir ki, yayındığı cismi her yönden içe sıkıştırıp topaklaştırmaya çalışır. (Kur'an'daki **Hünnes**)

(*) İleride üçüncü albümde izleyeceğimiz Karadelikler, her şeyi yutar ama çok az bir sızıntısı vardır ki, bu iki ters akıntı enindesonunda karadeliği imha eder.Sızıntı iki mekanizmayla açıklanır: İlki uzay-zamanı çok küçük parçalara bölmesinden oluşan "Kaçak" ve nötrino sızıntılardır. Diğeri (evrenin sıcağının karadelik sıcağından küçük olması hâlinde), karadelik ardındaki tünel'in karadeliği imha etmesidir. Milyon yıllık bu sızıntının sonunda karanokta etrafına topladığı galaksinin içinde patlayarak açılır.

(**) Bu tesbite bağlı **kusarca yıldız. "Kuazar** (Quasar) dediğimiz ve evrenin en uzağında aradığımız bu mini odaklar, "AKNOKTACIKLAR"ın mini karadeliklerin tersidir, künnes olduğu ve ikisinin birbirinin içinde gezdiği doğrulanmıştır. (Tekvir-15)

İşbaşındaki ikinci kuvvet ise, aynı cismi dışa açmaya, savurmaya çabalayan klâsik "Merkezkaç" kuvvetidir. (Kur'an'daki **Künnes**)

Merkezcil (Çekim) kuvvet yeterli kütle biriktirdiğinde her bir yönden merkeze sıkıştırma çökmesi uygular ve küresel dev gaz-toz topağı içe çöker.

Öte yandan her taraftan çökme ve bükülme eğilimi, dönme ekseninde "Merkezkaç kuvvetin" direnciyle karşılaştığından, çökme mercek biçiminde gerçekleşti. (Fig.5'e bakınız.)

Ağır bölümü, merkeze toplanırken, (Bunun bir tür atmosferi olan ve sonradan katılan) hidrojen gazı da galaksinin sarmal kollarını oluşturdu.

Galaksilerin dönmesi yüzünden, ekvator düzleminde bu kollar **sarmal** biçimde yer aldı. Kimi küresel biçimli kimi de biçimsiz bir açık küme oldu.

Bu sırada, galaksi merkezlerindeki karadelikler patlayarak açıldılar.

O zaman da kuazarlar ortaya çıktı. Galaksi merkezindeki bu yarı kuazar yarı galaksi görüntüsünü ilk olarak *Carl Seyfert* buldu.

Yani evrenin en uzağındaki kuazarlar, biraz daha yakındaki kuazar merkezli galaksilere ve onlar da en yakında bildiğimiz galaksilere evrimleşme, tekâmül içindedir.

Bu hidrojen bulutlarının kümelenip, soğumasından şimdiki **galaksiler** oluşmuştur.

Galaksilerin içindeki maddeden **YILDIZLAR** yani güneşler ve sistemleri ortaya çıkmıştır.

İç sıcaklıklar 10 milyon C dereceye ulaştığında, hafif elementler, ağır elementlere dönüştü.

Süpernova patlamalarıyla ilk yıldızlar bu içeriklerini çevreye saçtılar ve yeni yıldızlar da bu ilk "Yıldız külü"nden doğdu.Güneşimiz de onlardan biridir.

Galaksi içinde bir yoğun çekirdek taşıyan tohumda yıldızlar **"Kızıl Cüce"** adıyla oluşmaya başlar.(Vakıa-76 Yıldız yerlerinin başka bir tevili)

Kızıl cüce yıldız çevresindeki gaz ve tozları burarak kendine yapıştırmaktadır. Bilinir ki çekimcilik ağır olanın hafifi çekme eğilimidir.

Çektikçe yıldız daha büyür ve daha çok çekerken, yapıştırdığı, gövdesine kattığı uzay gaz ve tozlarının sıkışıp ısınmasına neden olur.

Sonra öyle bir sıcaklığa erişir ki, (Hidrojen bombasını patlatan çekirdek erimesi denen nükleer kuvvetler işbaşına gelince) bir yıldız **parlar.**

Güneşimiz de böyleydi. Önce bir buluttu. Bu bulut, Pluton denen en dış gezegene kadar bir küre biçimindeydi. Sonra bu bulut merkeze, yani şimdiki güneşin bulunduğu noktaya çöktü. Çevrede kalanlar gezegenleri oluştururken, asıl güneş bu bağrına toplayıp da içine iyice bastırdığı materyalden doğdu.

Bu çökmeyle öylesine ısındı ki, içindeki trilyonlarca hidrojen bombası örneği nükleer tepkime başladı. Kırmızı rengi, böylece turuncuya ve sonra da sarıya en sonra da akkora dönüştü.

Dünyadan 105 bin kez büyük olan Güneşimiz çok küçük bir asal yıldız olup, dev yıldızların yanında son derece önemsizdir. 5 milyar yıl önce yaratıldı ve daha 50 milyon yıllık ömrü var.Çünkü güneşimiz çevresindeki ve içindeki hidrojeni helyum gazına dönüştürerek bildiğimiz ısı ve ışımayı vermektedir.

Bir canlının soluduğu oksijen nasıl ki hayâtî yararlı ise bir yıldızın soluduğu Hidrojen de odur.

Bir insanın verdiği karbondioksit nasıl ki kendine zararlıysa, bir yıldızın da Helyum stokunun artması kendini yaşlılığa ve sonra da ölüme götürür.

Güneşimizin hidrojen stoku ancak 50 milyon yıl kadar yeterlidir, sonra bitecektir.Ne var ki evrende bir de vakitsiz ölümler var: Son bulgular, Güneş göbeğinde karanoktacıklar olduğunu ve 9 milyar km ötesinde bir karadelik ortağınca çekildiğini gösteriyor. İster 50 milyon yıl , ister vakitsiz ölüm olsun, tüm yıldızların bir ömrü vardır. Doğar, yaşlanır ve ölürler.

referans / h

Kozmik Hûnnes ve Kûnnes

Evreni en başta bir aknoktadan patlatarak açan ve de genişleten "Ol! emri=**Künnes** kudretidir.

Cifirde"Kûn=Ol ve Nes=İnsan dâhil tüm biyolojik canlılar" bileşimidir.Bunun tersine **Hûnnes** cifirde "Hûn=Öl" ve "Nes=Biyolojik canlılar" şifresiyle kıyamette işbaşına geçecek ve tüm evreni bir karanoktaya toplayacak mekanizmadır.

Her ikisi de TEKİL kudrettir, evrenden değil, evren dışındandır. Bu yüzden Tekvir suresinde **ALLAH, "Hunnes ve Künnes'e yemin etmektedir.**

Bu yemin cifirsel bağı nedeniyle ALLAH, Vakıa-76'da **"Yıldızların yerine yemin"** ederek, **"Bilseniz bu ne büyük yemindir"** diye ayrıca vurgulamaktadır. Büyük yemin Hûnnes (Karadelik) ve Künnes (Akdelik) ikilisinden oluşan yıldızların yerleri üzerine, yâni ak-kara iki kapının arasındaki Tünel=Sûr süreci üzerinedir.

Çok basit bir örnekle, Hûnnes, büzen merkezcil kuvvet ve Rabb'in "EL KABİD ismininin tâlimi; Künnes açan merkezkaç kuvvet ve ALLAH'ın EL FETTAH isminin tâlimidir. Bu iki güzel isim budizmde (Budha=Vidd elçiydi, ancak dini tahrif edildi.) YİN ve YANG olarak verilmiştir. (Evrensel bir cifir tılsımı olan bu sembol, grubumuzca da benimsenmiş olup, ne Budist öğretisiyle ne de Güney Kore bayrağıyla karıştırılmamalıdır.)

Hûnnes açıları büzer; Künnes büzüleni açar. Hûnnes "Tekvir=Göklerin dürülüp bükülmesi ve İnşikak= Göklerin yarılması(Dürülen göklerin dayanamayıp, çıplak asimetrik tekillik biçiminde çatlaması) gibi surelerde adreslenir. Künnes şifresi de yaratılışı bildiren tüm sûrelerde adreslenmektedir. Hûnnes-Künnes ayrıca Tekvir örneğinden başka Enbiya 104 gibi âyetlerde de şifrelendirilmiştir.

Hûnnes tek bulut evreni (Yer) galaksilere ayırırken, Künnes işlevi evren gökünü genişletmektir.

Kesim 20

uzayın genişlemesi

EVRENİN "Künnes işlevi gereği" sonsuz ısı derecelerindeki **Kudret** tarafından yaratıldığını ve bununla da kalmayıp, sürekli **genişlemekte** olduğunu, Kur'an'ın Zariyat sûresi 47 nci âyeti açıklıyordu:

"GÖĞÜ (Uzay-zamanı) **ELLERİMİZLE BİZ BİNA ETTİK VE** (hâlihazırda) **GENİŞLETMEKTEYİZ."** (*)

Sema (Gök) tekil olduğundan **"Uzay zaman** anlamındadır.Projelendirilmiş olması **"Bina"** etmektir.

"El= **Kudret** olup, evrenin inanılmaz ilk sıcaklıktaki parçacıklarının enerjisiyle kıyaslanabilir.

Enerji sıfır ötesinde **"SONSUZ ÖZÜNLÜ ENERJİ impuls moment"** değerini alır ki bu büyük kudretin adı "Nûr"dur. **Allah'ın adı ise "Nûr üzerine nûr"dur.** (Nûr suresi 35.âyet)

Zariyat-47'deki **genişletmek** ise**"Evrenin genişlediği"** haberidir. Bu gerçeği Kur'an'ın inişinden 14 yüzyıl sonra 1927'de Hubble bulacaktı.(**)

(*) Soyut evren yani (melek-ruh evreni) bildiğimiz maddi evrenden önce yaratıldığı için, yaratılmamıza melekler de şâhit olduğundan Rabbimiz âyetlerine **"Biz"** diye başlamaktadır. Şâhitlerini yaratmadan önceki oluşumlan "O yarattı" biçiminde üçüncü TEKİL şahıs olarak kipi olarak dolaylı yaklaşmaktadır. ALLAH bile "Ben" demeyi sevmemektedir. Tekilliği için "O=hüve" demektedir. Sırayla melekleri, Cinleri, en sonra insanları yarattığından bir sonraki yaratılmaya bir önceki yaratıklarının "Tanıklığı=Biz" sırıdır. Melekler hiyerarşinin etkenleri, Cin ve insanlar ise edilgenleridir. ALLAH bile bencillikten kaçınıp, "Biz" demekte, nifakı asla sevmemekte ve bizim de ümmet olarak bizcil olmamızı istemektedir.

(**) Zâriat - 48 ise, gök ile yer yani boşluk ile kümeleşen şeylerin ayrılmasından sonra **"Yer"**in bina edilmesiyle ilgileniyor:**"YERİ BİZ DÖŞEDİK, BİZ MÜKEMMEL BİR DÖŞEYİCİYİZ."**49. âyet yaratılışta madde-antimadde benzeri (Yer-gök; soyut-somut iki tür Enerji ve maddeyle elektronun eksisi ve protonun artısı gibi) tüm İKİLEMLERİ kastederek bilim adamlanna" ders" veriyor. **"DERS ALASINIZ DİYE HERŞEYDEN ÇİFT ÇİFT YARATTIK."**

oto-referans / i

Elif noktaları

Zaman zaman sözünü ettiğimiz "Cifir" ana kitap Levhi Mahfûz'dan indirilen"Zikir" ile aynı zikrin şimdiki sıralaması arasındaki farkın ortaya koyduğu Ezoterik (İçreci. batıni, havas ya da Ledünnî) bilimlerin toplu ismidir.

Kur'an'ın şimdiki tertip sırası ile orijinal iniş sırası farklıdır. Bu yüzden korunan "**Zikir**"dir yani tüm sûreler, âyetler, harfler tastamamdır. Korunmayan kronolojisidir. Bu fark yüzünden Allah, "Kur'an'ı, kitabı, mushafı" değil; "**Zikri indiren biziz, onu koruyacak olan da biziz!**" buyurarak gerçekten **zikri** korumuş, ancak orijinal iniş sırası korunamamıştır.

Örneğin **Mâide** (Sofra) 112. sûre olarak indirildiği hâlde, Kur'an'ın son âyetleri olan "**Bugün sizin dininizi tamamladım...**"sonuncu yâni 114. sûrede yer almamıştır. İniş sırasına göre sonuncu sûre **Nâsr**'dır Kur'an tertibinde 114. sûre "**Nâs**" aslında 21inci sûre olarak indirilmiştir.

Fatiha'da iniş sırasına göre ilk değil beşinci sûre olmasına rağmen adı fatiha=Açılış olarak değiştirilmiştir. Gerçek adı "Hamdele"dir.

Gerçek Fatiha=Açılış ise Kur'anın iniş sırasına göre birinci, fakat diziliş sırasında 96. âyette yer alan "Âlâk"tır.

Bu bakımdan rahmetlilere "Âlâk ve Fatiha" birlikte okunmalıdır sevgideğer okurlar. (*)

Zikir ve Mushaf sırası sâyesinde Kur'an'ın sırlarına vakıf olabiliyoruz. Kur'an'ın iniş sırasına göre **birinci sûre** "**Âlâk**"tır. (Diğer adı İkra)

Bu sûrenin **ilk kelimesi** "**İkra**"dır. (Oku! emri)

İkra kelimesinin **ilk harfi** de **Elif**'tir (Harekesine göre A, E, İ, Û vb. okunmakla birlikte A=Elif, Alpha, Alfabenin alfa'sı simgesidir.) Elif=A, ALLAH ve Arş kelimelerinin başharfi olduğu kadar, cifirde evrenin yaratılış öncesi (Takyonik, ruhsal yaratılış) simgesi olan "ELİF NOKTASI" dır.

(*) Bu din bilime değer verir fakat sırf bilim (?) ve cifir (?) diye dinde kural koymaya girişilmesine ne demeli?.. İbadetler, zikirler. Bilimin verilerine göre düzenlenmez. Çünkü bunları düzenleyen Allah'ın emri olan **Vahy**'dir. Onun dışında kimse sonradan bilime veya başka birşeye dayanarak dinsel ibadet ilkeleri ortaya koyamaz. (Maide: 3) Çünkü din tamamdır. Eksik değil. (Editör)

Âlâk sûresinin inen ilk beş âyeti şöyledir:

"İKRA = **OKU! YARATAN RABBİ'NİN İSMİYLE! O İNSANI ÂLÂKTAN YARATAN OKU! RABB'İN EN BÜYÜK KEREM SAHİBİDİR. O KALEMLE (YAZMAYI), İNSANA BİLMEDİĞİNİ ÖĞRETEN** (Rabb'inin adıyla oku!)" biçimindedir.

Burada âlimlere verilen misâller iki tanedir.

Âlâk=Âyn denen A'nın bir başka türüyle yazılır ki, izleyen bandlarımızın önsözlerinde bu şifreyi açacağız.

Kalem=A harfinin sembolüdür ya da Elif'in sembolü burada "KALEM"dir.

A=Elif'i (ve âyn) izleyen ikinci harf B (Be) iniş sırasında Kur'an'ın ikinci suresi olan "Kalem"in kendisidir. Bu sûre şöyle başlamaktadır:

"NUN..KALEM VE YAZDIKLARINA AND OLSUN"

Harfi mukataa olan Nun=N harfinin cifir karşılığı "**Nokta**" olup,"**Kalemin yazdığı nokta**" anlamına gelmektedir. Nokta boyutsuz ve B'nin noktası, Kalem ise tek boyutlu ve Elif'in kendisidir.

Yaratılış öncesi yaratılan, bilimin "Süper ve Hyper uzay" olarak betimlediği, Kur'an cifirinin yalnızca âlimler için "**Misâl âlemi**" olarak şifrelediği trilyarlarca parelel evrenin yaratıldığı evren kuluçka makinesi, evren tarlasının yaratılış mekanizmasından **Kalem** sorumludur.

Kalemin yazmayan en üst ucu (Bilimin Hyper uzay diye tanımladığı) "Yukarı misâl alemine" en alt yazan ucu ise (Bilimin"Süper uzay" diye nitelediği) aşağı misâl âlemine değmektedir. Kalem bu hâliyle "Elif" harfi gibi dik durmaktadır.

Kalemin mürekkebi "Yukarı Misâl Âleminin" **Elif noktaları**'dır.

Bu noktalardan "B'nin noktaları" yazılmaktadır. Elif noktaları yukarı âlemlerden gelir ve evrenlerin her birine yaratılış patlaması için bir tek "Aknokta" yazar.

Buna bilimde **Elif'in noktası** demekteyiz.

Elif noktaları sonsuz ötesindeki, sonsuzdan büyük bir sayıdır. Bu nokta **Louis Jorge Borges** tarafından bulunmuş, ünlü "The Aleph" (Aleph=Elif okunur, alfa değildir) adlı eserinde de yayınlanmıştır.

Öğretimizin eski mensuplarından **Cantor**'un sonsuz setleri ve daha yeni mensuplarından **Hilbert**'in yine öğretimizin eski mensubu **Planck**'ın bulduğu sabitin berisinde ve gerisinde kalan sonsuzötesi-uzay verilerinden teoremleştirdiği ELİF NOKTALARI ALLAH'ın delilidir.(*)

Çünkü somut ve soyut çifte yaratılmamız öncesinde sadece ALLAH "Külli Şey'in" ini yâni bu Elif noktalarını yaratmıştır. Elif= A kalem; Be=B kalemin koordinat noktalarıdır.

Elif , Kur'an'daki Külli şey'in= Her bir şey 'dir ve Eşya kelimesi şey'in Arapçadaki çoğuludur. Şeyler birer noktadan ibarettir ama Eşya'nın tanımı vardır, çünkü Hz. âdem'e ismen öğretilmiştir. Her bir şey (nun=N=nokta şifresinden B'nin noktasıdır. B noktası daimi, kalıcı olmayan, geçici-fâni evrenlerin oluşumuna dönük mekanizmaya sahiptir.

A=Elif noktası gibi kalıcı ; **B noktası** gibi fâni, geçici olmayan **C=Cim noktası** türevi vardır ki, bu ebediyen yaşanacak olan Cennet ve Cehennem'in başharf şifresidir.

İzleyen **D noktası Dâim**=Sürekli ile komşu olduğundan Cennet-Cehennem yaşamı sonsuza dek sürecektir.

Bütün bu noktalar 43 tane olup, tümü Nun=Nokta genellemesiyle cifirlendirilmiştir.

Her biri bir "Rabbi'l âlemin" karşılığı bir evreni simgeler. Her biri de transkripsiyon denen dünya insanının tüm dillerinin telâffuzu için gerekli olan alfabenin 43 sesinin karşılığıdır .

(*) "Batı cephesi islâmının" saygıdeğer rahmetli şeyhülislamı ve bu kitabın girişinde takdimi bulunan Borges'in vefatıyla gizli müslümanlığı, ve buna uygun benimsediği adının Abdülhak Borg olduğu açıklandı. "Elif noktaları"bu bandın izleyen ikinci cildinde ayrıntılanacaktır. Okurlarımız sabrederse, şimdilik burada kısaca yazıp-geçtiğimiz kavramları tek tek açacağız.

oto-referans / i

Elif'in noktası

"Kalem"in "Nun" diye yazdığı bir aknoktadan "Rabbil âlemîn'in âlemleri **âlemler** (Sonsuz sayıda bizim evrenimiz gibi evrenler) yaratıldığını Allah'ın âlimlere "Kitap" misâli veriyor. Enbiya-104

"O GÜN GÖĞÜ (Tekil olduğu için evrenimizin komplike uzay-zamanı) **BİR KİTABIN** (Misâl âlemi sayısız evren-yaprağından oluşmuş dev cilttir.) **YAPRAKLARI GİBİ** (her bir yaprağın ön sayfası bizim evrenimiz, arka sayfası anti-paralel evrenimiz dup, uzay-zamanın eğrilmesi ömeği) **KIVIRIR, DÜRERİZ. TIPKI İLK YARATMAYA** (bir tek aknoktadan) **BAŞLADIĞIMIZ GİBİ** (Karadelik kıyametiyle çöktürüp, sûr tünelinden) **TEKRAR** (Misâl âlemine) **İADE EDERİZ. BU** (böylece yeniden ve yine yaratmamız) **ÜSTLENDİĞİMİZ BİR VÂÂDDİR. BİZ VÂÂDİMİZİ TUTARIZ."**

Kalemin sahibi, yaratanı, yazarı kuşkusuz ALLAH!

Aynı mantıkla fonksiyon olarak kalemin yazması gereken bir nesneye, sayfa, yaprak, kitap vb. ihtiyaç vardır.

Kalemin ise "Yazar" cinsten olması ve de kalem sahibinin "Rasgele" değil, bilinçli yazması, daha doğrusu programlaması gerekir. Daha önceki kesimlerde ÂLİM ALLAH'ın "Arş-Levhi Mahfuz-Kürsi -Kalem" dörtgeniyle evreni sibernetik (Bilgisayar, kompitür tekniği) yönettiğini biliyoruz.

Kalemin yazdığı "Kitap" yapraklarının çift-çift sayfaları olarak düzenlenmiş olan "Levhi Mahfûz"dur.

O kitap ise Kürsidedir. Kürsi Arş'ın altında ve Arş'ın üstünde istiva eden "Yazarı ALLAH" vardır. Onun kaleme dokundurduğu her bir noktadan bir dev evren çıkar.

Bu tek nokta bize **teklik-tekillik** dediğimiz **"Vahdaniyet ve Ahadiyyet"** kavramlarının tastamam birebir karşılığıdır.

Kesim 21

ب b'nin noktası

EVREN, tekillik (tek boyut) dediğimiz bir **başlangıç** ile yaratıldı. Yaratılan ilk şey **"Bir nokta"** idi.

Bu tek nokta evrenin ta **kendisi**dir ve ağırlığı tastaman şimdiki **evrene eşittir.**

Bu tek nokta **teklik-tekillik** dediğimiz **"Vahdaniyet ve Ehadiyyet"** imzasıdır.

Diğer evrenleri dışarıda bırakarak, bizim evrenimizin yaratılışına baktığımızda, tüm evrenin nurlu bir tek AKNOKTACIKtan yaratıldığını, genişleyip de soğudukça daha alt noktalara bölünerek tutarının çoğaldığını görüyoruz.

Bu ilk nokta o kadar küçüktür ki, sıfırdan bile küçüktür. Sıfır (yokluk) onun yanında dev gibi kalır.

Daha sonra şimdiki evrenin en küçük aralık olan "Planck sabitesi" ne doğru genişleyerek, kuantlaştı. Böylece soyut enerji "Nûr"dan, somut "Nâr"a geçildi.

Nâr noktası o kadar sıcaktır ki, sonsuzlarla ifade edilir. Öyle ki, Cehennem bile onun yanında buz parçası gibi kalır. Bu öyle bir noktadır ki **KÜNNES NURU,** yani yaratanın **"Ol!"** buyruğunun ta kendisidir.

Evren, bu mini-mini Aknotacıktan yaratıldığına göre bir başlangıcı vardı.

Eğer bir sonu olacaksa onun sorumlusu da mini-mini bir "Kara nokta" olacaktı.

Evreni püskürten ETKİ; yerini evreni yutan TEPKİ'ye bırakacaktı! Etki'yi **KÜNNES (Aknokta)** ve Tepki'yi **HÜNNES (Karanokta)** üstlenmişlerdi.

Doğumu bir Aknokta'dan; ölümü de bir Karanokta'dan olacaktı evrenin...

Böyle bir noktayı Hz. **Ali** bildirmişti. Kendisini **evren** olarak tanımlayan Hz. Ali, "Evrene göre kendi konumunu" şöyle açıklayacaktı:

"Ben (bütün evren) **Kur'an'ın ilk sûresinin** (Fatiha ya da Âlâk) **ilk âyetinin** (Besmele) **ilk harfinin** (B) **noktasıyım. Bilim bir tek noktaydı onu çoğaltan çoğalttı."** (*)

(B) nin noktasını siyah üzerine beyaz yazarsanız **Aknokta;** beyaz üzerine siyah yazarsanız **Karanokta** olur. Evrenin pozitif filmi yaratılışın bir AKNOKTA'dan ve negatif filmi de aynı filmin ters oynamasıdır. Kıyamet KARANOKTA'dan gelecektir.

(*) Kur'an'ın doğru telâffuzuna gerekçe olarak sonradan diğer harfler de noktalandı. Oysa bundan önce noktalı tek harf (B) sesiydi ki kastedilen budur. Hz. Ali'nin bu sözü bilinçli söylediğini Resûlullah'ın **"Ben ilmin şehriyim; Ali de ilmin kapısıdır."** onayından çıkarabiliriz. Cifirde Elif birinci; B ikinci hârftir. Hz.Ali ve Sahabe ulularının özdeyişlerini cehâlet tahrif etmiştir. Örneğin Hz. Âli'ye teşmil edilen "Bilim bir noktadır, onu câhiller çoğalttı" yalanı bilime aklı basmayan saltanatçı iftirasıdır. Yine "Bir âlim bin câhilden üstündür; bir ârif bin âlimden üstündür "diyen ve inanan Allah'ın ÂLİM adını ayak altına aldığından din dışı kalır. Kur'an boyunca Rabbi'miz irfanı ve ârifi değil, bilimi ve âlimi övmekte ,kozmik misâlleri tüm insanlara verdiği hâlde yalnızca âlimlerin anladığını bildirmektedir. Allah'ın El Âlim isminden başlayarak, tüm âlim sözcüğü geçen âyet ve hâdislere âlim yerine Ârif kelimesini yazar-okursanız küfürdür.'Dayak Cennet'ten çıkmadır' türü lâflar büyüklere iftiradır. Örneğin Hz. Ömer in hışımla "Tövbe suresi şimdikinin iki katıydı, bunu kim azalttı" diye sormasıyla Reşad Halife'nin aynı surenin son iki âyetinin fazla olduğunu söylemesi hem Hz. Ömer'e hem de "Tastamam, korunmuş, eksiksiz ve fazlasız Kur'an'a" iftiradır. Şiilikte "Fatıma ve velâyet" adlı iki surenin Kur'an'dan dışarı atıldığı, Sünnilikte "Recm" âyetinin geldiği fakat bir keçinin (bir rivayete göre de bir tavuğun) yediği, böylece âyetin Kur'an'dan kalktığı fakat hükmünün baki kaldığı, zina yapanları taşlayarak öldürmeye neden sayılmıştır.Hâttâ uydurdukları bu yalanı yine Hz.Ömer'in ağzından "İleride birileri çıkacak Kur'an'da recmi bulamadık diyeceklerdir.Onlar okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkacaklardır."dedirtmişlerdir, (!) Asıl Kur'an'ın eksik-fazla olduğunu söyleyen (Kur'an dışı kaynak ne kadar sâhih kılıfına uydurulursa uydurulsun) kâfirliktendir. Kur'an tastamamdır, böyle biline!

Evrenin yaratıldığı nurlu aknoktacık,yaratılan ilk ve tek şeydir. Eğer evren öylece kalsaydı, bir tek noktacık olarak bekleyecekti.Bu tek nokta evrenin ta **kendisi**dir ve ağırlığı tastamam şimdiki **evrene eşittir.** Bu tek nokta bize **teklik-tekillik** dediğimiz **"Vahdaniyyet ve Ahadiyyet"** imzasıdır.

Diğer evrenlere değil; kendi öz evrenimizin yaratılışına baktığımızda, en baştaki bir tek noktanın evren genişleyip, soğudukça daha alt noktalara bölünerek çoğaldığını görüyoruz.

Evren o tek noktanın sayısız görünür ve görünmez ışık zerreciklerine (Fermion) ve ışımayan görünmeyen, kuvvet alanlarını taşıyan parçacıklara (Bozon) ayrışmasından doğmuştur.

Bu ikilem hem **gece/gündüz**ün birbirine dolanması (Zig-Zag amblemindeki Yin-Yang sembolü üzerinde düşününüz.)hem **yer/ gök**lerin ayrılmasının(Bozon ve Fermionların ayrılması) gibi âlimlere misâllerdir.

Tüm bu sayıdaki nokta, evrenin ilk ve tek aknoktasının çoğalmasından ibarettir. Bu boyutsuz **ilk-tek nokta** her şeyin merkeziydi. Evren genişledikçe bu noktadan daha alt küçük noktalar türedi.

Evrenin içerdiği atom sayısı (A. Eddington sayımına göre) 10 sayısının yanına 79 tane sıfır yazıp okumaktır. Bir tek nokta atom olarak bu sayıya, her bir atom da milyarlarca ışık noktasına bölünmüştür.

Evren bir küre olarak genişlemekle birlikte basit olsun diye bir çemberin genişlediğini varsayabiliriz.

Bu çemberin **merkezindeki** tek noktanın, daire içinde **"SONSUZ"** tane temsil edildiğini geometriden iyice biliyoruz. Çember merkezindeki tek bir noktanın çember üzerinde sonsuz karşılığı vardır.

İşte her bir noktaya (Arapça'da sıfır nokta ile gösterildiğinden, boyutsuz koordinat noktacıkları deriz. Noktaların dizilmesinden çizgiler oluşur.

Çizgiler yüzeyleri,yüzeyler hacımları oluşturur.

Kesim 22

Künnes aknoktası

EVRENİN bütün içerik ve tutarını oluşturan madde (ve onun türediği, eşdeğeri) enerji, klâsik görüşe göre kuant mini noktacıklarından oluşur.

Bunlar sözün tam anlamıyla **"Tesbih"** tanecikleridir ve **bir yol** (tesbih ipi) üzerinde **peşpeşe** dizilmişlerdir. (*)

Bu mini-mini enerji paketçikleri bildiğimiz evrendir. Her şey onların **organizasyonundan** ortaya çıkmıştır.Geometrik bir tanımın yanında, **her noktanın bir ışık zerreciği olduğunu** bulmuşuz ve her birine **KUANT** (Quant) ve cinslerine de (örneğin, en hafifi Photon'a) **foton** adı vermişiz.

Her tesbih'in ayrı bir enerji değeri vardır. Kimini görmeyiz. Meselâ atomun zararlı gamma ışınıdır, X ışınıdır 7 renktir.(Foton) Renk olarak görmediğimiz yerde de radyo dalgaları ve sestir.(Fonon) Hatta koku mekanizması da buna bağlanmıştır.(Odon)

Evren böyle **tesbihlerden** kurulmuştur. Ama her tesbihin enerjisi **(ZİKR** SAYISI) ötekinden farklıdır ve farklı olanlar birbirlerini tâciz etmezler.

Tüm evren bu elektromagnetik dalgalarla dopdoludur.

Evren ışıyan ve ışımayan noktaların dizgesidir.

(*) Neo klâsik görüşe göre ise kuantlar boyutsuz noktalar değil, Super string denen evrenin en minik iplikçikleridir. Böyle bir iplikçik nokta gibi boyutsuz değil iplik gibi bir boyutlu (uzunluklu) yapıdadır.Bu süper iplikçik kuantlar,10 boyutludur. 11 boyutlu olanlar ise Ankebut 43. âyette verilen ve yalnızca âlimlerin anlayabileceği "Örümcek ağı" diye geçen ALLAH misâlidir: Örümcek ağı süper sicimlerin kozmik membran yâni evren zarı biçiminde tüm evreni taşıdığını bildiren TOE teoremidir.Kur'an'ın bildirdiği nihaî kuant teoremi "Kürsi" adını verdiğimiz evreni II boyuttan 4 boyuta indiren,dünyada ilk kez"Arz'dan Arş'a evrenin sırları ve sınırları" adlı bandımızın ikinci cildinde dünyaya açıklanmıştır.

Bu noktalar yine Arz'dan Arş'a dizilmiştir.Evrenin **dört kuvveti** olarak temsil edilmektedir. Bu dört kuvvet bir üst sistemde birleşerek **tek kuvvet** haline gelmektedir. Bu, birbirinden ayrı özellikteki kuantların da birleşimi demektir. **Birleşik Alanlar** teorisi bu **BİRLENME** üzerine kurulmuştur.

O zaman yaratılışın ilk cehennemi sıcak dönemlerindeki parçacıkların daha az sayıda fakat daha yoğun olduğunu görüyoruz.

Sonra bunlar bir üst sistemde yine ortak ve anatek parçacığa bağlanıyorlar. Böylece geriye katlanarak doğru yarılanarak, çok ve türlü çeşitten; az çeşide doğru gidiyor ve sonunda **tek parçacığa** ulaşıyor.

O da **AKNOKTA'** nın ta kendisidir. Yani **Aknokta bir tanedir ve bütün evrendir.**

Tekvir sûresinde verdiğimiz **KÜNNES** evrenin ilk ana **aknoktasıdır**. Künnes'in anlamı **"Dışa doğru genişleme** ve akma, açılma, **merkezkaç etki"** demektir. **kûn=(Ol!)** Kâinat sözü de; Künnes (ol açıl) ile aynı kökten türemiştir. Bunun gibi Hunnes "Öl, dön" cifirini içermektedir.

ALLAH"**OL**" dediği anda evren **oluveriyordu!**

Hem de içindeki bütün nicelikle... Evren içinde, içeriğinde, kapsamında ne varsa, herşeyiyle saniyenin trilyarlarda-birinde hazır ve nâzır olmuş, en baştan **nicelik (Rızk)** belirlenmişti. Sonradan hiç bir şey eklenmeksizin, ne varsa baştan yaratılmıştı. Örneğin (10) sayısının yanına 56 tane sıfır koyup okuyunuz.İşte bu kadar madde fazlası yaratılmıştı. Buna (Eddington'un 10 yanındaki 79 sıfırlı atom sayısı ve bunun yüz misli fotonlar dahil değildir.)

Bu sayı ne olursa olsun **"Belli bir rızk ve ömür"** ile yaratılmıştır.Buna **nicelik** (Kemiyet,quantity) diyoruz, ki evrenin içeriğinin belli sayıda yaratıldığı anlamındadır. Halen o rezerv (Rızk) sürüyor, genişliyor, kıyametle de bitiyor. Bunun gibi evrenin en baştan konan yasaları da değişmemiştir.

Kesim 23

uzayın mimarisi

EVREN kendi ağırlığınca bir Aknokta=**beyaz boşluktan** doğmuştu, yine kendi ağırlığınca bir Karanokta=**siyah boşluktan** yok olacak, böylece Künnes akboşluğunun ürettiği evreni Hünnes karaboşluğu tüketecektir.Tüm bunları iyice anlamak için önce göğün "Nasıl **bina** edildiğini" soruşturalım.

Dünya bize dümdüz gibi görünür. Ama ufuk çizgisine baktığımızda yay parçası gibi eğriliğini ayırt edebiliyoruz. Dünya yuvarlağı neyse, evren de odur!

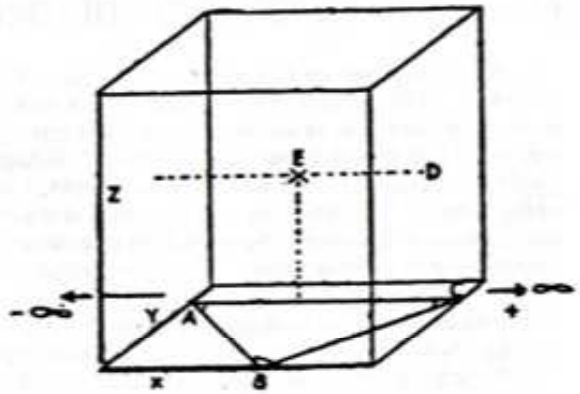

FİG/5 **EVRENİN DÜZ BİNASI**

Öklid'e göre evren düz,uzay sonsuzdur. Bir doğruya (AC) dışında verilen bir noktadan (E) ancak bir tek paralel çizilebilir. Üçgenin (ABC) içaçılar toplamı 180 açı derecesidir. Bu uzayda hep ileri yürüyerek,yola çıktığınız kente asla varamaz, sonsuza gidersiniz. Bu uzay (x) en, (y) boy ve (z) yükseklikten oluşur. Ancak doğru değildir.

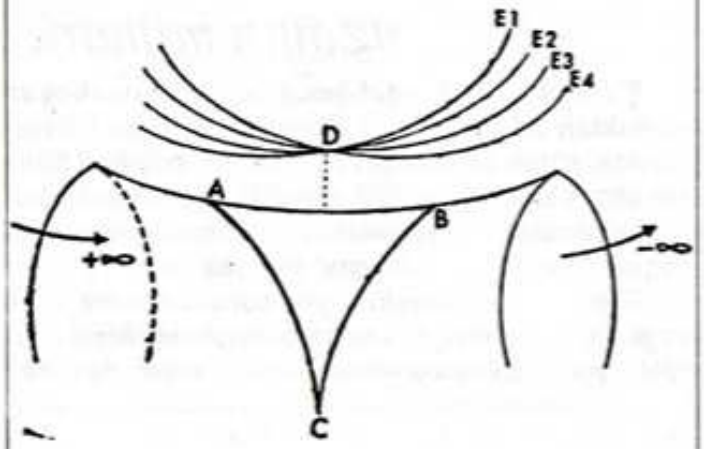

FİG/6 **SEMER (EĞER) TİPİ BİNA**

Galilei ve Newton'un bile kuşkulanmadıkları klâsik Eucleides (Öklid) uzayından sadece büyük fizikçi ve matematikçimiz Gauss kuşkulanarak, Descartes Kartezyanizminin dışına çıkan "Soyut uzaylar" olduğunu gösterdi. Öğrencisi Riemann Küre biçiminde; Lobatçevski Semer" biçiminde iki "Bina" modeli daha olduğunu buldular. Bu binalar tıpkı Öklid'in düz uzayının 3 boyutla temsil edildiği yüzeyi, iki boyutla anlatıyordu. Öklid'in bir düz sayfasını alıyor,onu bir küre yüzeyi yapıyor, üç boyutu ikiye indirgiyordu. Çünkü her yüzey iki boyutludur. Gerçekte, evren düz değildir, eğrilir, elastiki ind-çıktı,çukur,tümsekler barındırabilirdi. Öklid'in düz yüzeyini yelken gibi bombeleştirdiğinizde , o yüzey yine iki boyutludur ama artık dümdüz değildir. Lobatçevski uzayı bir semer gibi negatif eğriliği olan soyut bir geometri üzerine kuruludur. Bu evren modeli, düz ya da küre değildir. Eğriliği nedeniyle izafi bir çapı vardır. Öklid uzayı gibi sonsuzdur. Yani sonsuzdan gelen sonsuza giden bir Parabol biçimindedir. Dolayısıyla yola çıktığınız noktaya bir daha geri gelemezsiniz. Bu semer üzerinde verilen bir noktadan, bir doğruya Öklid'inki gibi tek değil; sonsuz sayıda paralel çizersiniz. (E1, E2, E3, E4). Bu semer üzerindeki bir üçgenin içaçıları toplamı 180 dereceden küçüktür.

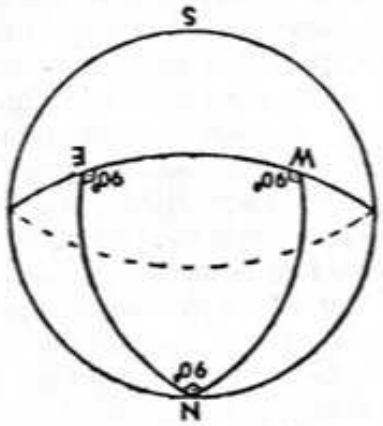

FİG/7 **KÜRE BİÇİMİ BİNA**

Gauss'un öğrencisi, Einstein'ın öğretmeni Riemann, evrenin bir semer değil,çok düzgün bir küre olduğunu kanıtladı Eş merkezli mükemmel bir çapı olan bu uzay modelinin özelliği dolayısıyla, bir doğruya dışındaki bir noktadan hiç bir paralel çizemezsiniz.Çünkü paralel döner dolaşır, küreyle kesişir,paralel olmaktan çıkar. (ki buna"Sıfır paralel çizilir" diyoruz.) Riemann uzayı üçgenin iç açılar toplamı 180 açı derecesinden büyüktür. Bu küreyi dünyamızda test edersek, çizeceğimiz üçgende, N kutbundan 90 derece dik çıkan batı boylamı (W)ekvatoru yine dik 90 derece ile keser. Kutuptan çıkan doğu boylamı da (E)de 90 derece ile zıt yönde ekvatora kavuşur. Dolayısıyla bu üçgen üç dik açıdan (270) oluştuğundan, 180 den büyüktür. Riemann uzayı diğer iki uzay gibi sonsuz değildir. Bir ekvator turu atarak yeniden, yola çıktığınız noktaya dönersiniz.

Uzayın ilk tanımını yapan Öklid (**Eucleides**) evrenin dev boyutlarını dümdüz gördüğü için öyle sanmıştır. Evrenimizin "Öklid"in ileri sürdüğü gibi düz ve somut sayılmayacağını, **soyut** ve **eğriliğe** sahip bir evren olduğunu Alman **Gauss** açıklamıştı.

Bugün çok sayıda ve çok boyutlu uzay modellerinin (Semayı bina eden kurgunun) saf matematik denklemlerle anlaşılması gerekiyor. Küre ve Semer evrenleri hayal edilebiliyoruz ama, örneğin **Wundt uzayı** böyle değildir. Hele ikinci cildimizde göreceğimiz Zig-Zag matematikçisi **Hilbert'in uzayı** asla gözönüne getirilip, sezgiyle canlandırılamaz.

Lobatçevski'nin"Semer" tipi uzayından geçmişte yaratılan fakat hiç yok olmayacak, açık evren modelleri türetilir. Ne var ki, evrende her şey sonlu ve Riemann'ınki gibi **yuvarlaktır.** Atomlar, gezegenler, galaksiler ve dolayısıyla Evren de yuvarlanmıştır.

Yuvarlanan bir evrenin ise **"Başı sonu"** vardır. Yani kapalı bir evrendir ve hem yaratılışı hem yok oluşu gerekmektedir.

Oysa öklid modeli binada evren sabittir, ne genişler ne daralır! Başı-sonu da yoktur. Ne yaratılmıştır; ne de kıyameti olacaktır. Başı ile sonu birleşmeyen bir evren sonsuzdur. Bu geometrik modelde fizik dinamizmi olan **"Çekim Kuvvetini"** de Öklid'e dayanan **Newton** ortaya atmıştı.

Oysa Einstein, (parlak teorileri için) **Riemann** uzay modelini ve öğretmeni **Minkowski**'nin soyut zaman koordinatını birleştirerek **"Uzay-Zaman"** 4 boyutlusunu ortaya koyan kurnaz bir uzlaştırıcıydı.

Madde-enerji eşdeğerliliği ve ışığın hem dalgacık; hem parçacık olarak davrandığını bulan bu uzlaştırıcı, klasik değerlerin düalitesini gösterdi. Newton'un kuvvet dediği çekimin bir kuvvet değil, geometrik çekimin dinamizmi olduğunu bulmuştu. Çekim bir kuvvet değil; bir **alandı.** Evren de durağan değil; **dinamikti.** Yani büzülüyor ya da genişliyordu.

Kesim 24

uzayın eğrilmesi

YAHUDİ Einstein bağnaz bir musevi olduğundan kendi buluşu muharref Tevrat inançlarına ters düştüğünden, bundan rahatsız oldu. Sahte ve düzmece bir formülle (Kozmolojik sabit) evrenin genişlemesini kâğıt üzerinde durdurdu.(!)

Kozmolojik sabitini yalanlayan **Friedmann**'ı izleyerek mensubumuz **Hubble** 1927'de evrenin **genişlediğini** kanıtladı. Newton bütün evrenin bir evrensel sabit çekim katsayısı altında bulunduğunu söylemişti.

Einstein ise, bir cismin kendi eylemsizlik kütlesine eşdeğer bir ağırlıkta **"Düz uzaya battığını"** ve dolayısıyla uzayı çukurlaştırdığını buldu.

Cisimler uzayı ne kadar çukurlaştırırlarsa o çukur o kadar çöküyor ve o kadar çekiyordu.

Örneğin çok büyük olan güneş, uzaydaki böyle bir çarşafın ortasına yerleşmiş ve çarşafı iyice çukurlaştırmıştır. Dolayısıyla bu çukurdan çıkamayan (ve her biri kendi ağırlıklarınca küçük çukurlar oluşturan) gezegenler de onun çevresinde dönüyordu.

Evrenin kendisi Riemann ve içeriği Lobatçevski uzayı biçimindedir. O hâlde uzayın düz değil; eğri olduğu ortaya çıkmıştı.

Her cisim kendi kütlesine eş bir ağırlıkla kendi çekimini yaratıyor, uzay-zamanını çukurlaştırıyordu. İşte Einstein'ın genel relativitesi budur.

Evrenin bir tek mimari tarzı yoktur. Evrenin tek düze ve düz olmadığını, **EĞRİLİĞİNİ** bize bir çok ayet (Ledünnî ipucu olarak) bildirmektedir:

"O EĞRİ ÇİZGİLERE SAHİP SEMA (uzay-zaman) HAKKI İÇİN..." (Zariyât-7).

Âyette geçen Hubuk çoğuldur. Tekili "Hubk" bükülen her bir çizginin adıdır.

Dolayısıyla çoğul geçtiği için "Eğri ve dikine batan çizgiler" eğri uzay-zaman koordinatlarıdır.

Bunu en iyi biçimde Ankebut sûresi 43. âyette geçen ve âlimlere verilen "Örümcek ağı" misâlidir.

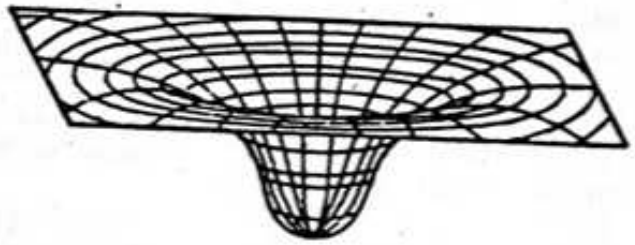

FİG/8 **UZAYIN EĞRİLMESİ**

Nasıl ki cisimler sudaki ağırlıklarıyla eşdeğer batar ve hacimleri kadar su taşırırlarsa,uzay-zaman esirinde de cismin kütlesi oranında batarak uzayı eğriltiğinin temsili resminde cisim gösterilmemiştir.Bu geometrik çekim nedeniyle uzayın distorsiyonu bozulur.Kütlesi çok olan madde uzay çarşafını daha çok çukurlaştırır. Uzayın eğrileri yer koordinatları denen "absis, ordinat ve eksenlerle" anlatılır. Bunlara x, y, z, denir. Çekim ise kendi çevresinde kendi kütlesinin eğmesine eşdeğer câzibe kuvvetine eşittir. Örneğin, bir mıknatısın çekimi, kendi kütlesinin çevresindeki uzayı büzerek yarattığı çekim alanının kendisidir. Demir tozları bu çukur uzayda bir magnetik akı dizisi halinde kuvvet çizgilerine yakalanarak çukuru gösterirler.

Şekil 5 ve örümcek ağının benzerliğine dikkat edilirse, bu misâlin anlamı ortaya çıkar. (*)

Yine örümcek ağı ve şekilde örümcek ağının çemberleri biçiminde (Felek) ve dik kesen gerdirmeler (Tarik) vardır. Örümcek ağını örerken önce bu 7 çizgiyi gererek, çevreye tutturur, sonra merkezden dışa doğru felekleri örer.

"Üzerinizde 7 tarik yarattık. Biz yaratmaktan gafil değiliz."(Mü'minun-17)

Uzay-zaman eğrileri, karadelikler gibi evrenin en küçük ama en ağır çekim merkezlerinde öyle çukurlaşırlar ki, tamamen evrenin enine yüzeyine dik bir kuyu, uçurum oluştururlar (Tekillik budur)

Daha sonraki kesimlerde açacağımız ve Arz'dan Arş'a Mir'ac ikinci ciltte ayrıntılayacağımız üzere bir karadeliğin olay ufkuna yakalanan bir tutsak (örneğin astronot) çekim gel-gitleri etkisini feci biçimde hisseder: (En'am-127 ve A'raf-40)

"KİMİ SAPIKLIKTA BIRAKMAYI DİLERSE, ONUN GÖĞSÜNÜ SON DERECE DARALTIR VE SIKAR, SANKİ SEMA (GÖK) **İÇİNDEN ÇEKİLİYORMUŞ GİBİ OLUR."**

"ÂYETLERİMİZİ YALANLAYANLARA VE ONLARI KABUL ETMEYİP, KİBİRLERİNE YEDİREMEYENLERE, GÖKLERİN KAPILARI ELBETTE AÇILMAZ. VE DEVE İĞNE DELİĞİNDEN GEÇİNCEYE KADAR ONLAR CENNETE GİREMEZLER. BİZ SUÇLULARI İŞTE BÖYLE CEZALANDIRIRIZ."

(*)Okuyucu Arz'dan Arş'a evrenin sırları /sınırları bandında Örümcek ağı misâlinin daha içrelikli 7 anlamını bulabilir. Üzerimizde hiç bir çatlağın olmadığı sapasağlam evreni" bildiren âyetler, kıyametle, bu uyumlu göklerin kâğıttan külâh gibi dürüleceğini, uzay-zamanın üzerinden çatlayacağını, göklerin yanacağını bildirerek, göğü yuvaların en zayıfı olan örümcek ağı ile örneksemektedir. Evrenin uzay-zamanı sicim biçimindeki kuantların bir ağ örerek evren yüzeyi olgusundan ibarettir. Bunlar tıpkı bir örümcek ağı iplikçikleri gibi birbirlerine tutunur ve evren zarını oluştururlar.

Sabırla ve sırayla öğretimizin akışını izlediğimizde bir karadeliğin evren kantarında en ağır çeken olgu olduğunu fark edeceğiz.

Evreni bir örümcek ağı, güneşimizi bir sinek, karadelikleri kurşun bir bilyacık gibi düşündüğümüzde, göreceğiz ki kurşun, ağı kuyu biçiminde çukurlaştırıp, yırtar ve çıkar.

Karadelik bu kuyunun dibinde çapı bir iğne deliği kadar nesne olmasına rağmen, hunisine yakalanan bir tutsağı, iplik gibi inceltip deliğinden içeri çekmek ister. Bu sırada tutsağın omuzları öylesine içe bastırılmış olur ki, göğsü son derece daralır,ki bu azabı âyetlerden iyice anlayabiliyoruz.

Bir karadelik yakalanma diskine kurban giden bir tutsağın başına inanılmaz şeyler gelir.Normal boyda bir karadeliğe kurban giden yine normal bir boyda insan geri dönüşsüz bölgede başaşağı düşerken, bir makarna ipliği gibi çekilir. saçından topuğuna kadar olan mesafe 3,14 kilometre olur. Başını kurtarabilir arna bu kez ayakları yakalanmıştır. Ya da başaşağı çekiliyorsa, ayaklarını kurtarabilirdi, ancak bu kez de saçı başı yakalanmıştır:

"SUÇLULAR SİMALARINDAN TANINIRLAR DA PERÇEMLERİNDEN VE AYAKTABANLARINDAN KISKIVRAK YAKALANIRLAR."(Rahman-41)

Tüm bunlar,elbette"Gökte"olmaktadır.Buruc-1:

"GÖKTE BULUNAN BURÇLAR HAKKI İÇİN"

"NEREDE OLURSANIZ OLUN, HATTA MUHKEM BURÇLARDA BİLE ÖLÜM SİZE ERİŞİR." (Nisâ-78)Son söz olarak, evrenin mimarisinin bu karadelik örneğindeki gibi tek tip olmadığını söylemeliyiz sevgideğer okurlar,evren sunduğumuz modeller dışında sayısız modeli olan ve kitabımıza adını veren bir **sonsuzluk kulesi**dir: (Mü'min-64)

"ARZ'I BİNANIN İLK KATI;GÖKLERİ DE (Sonsuzluk kulesi bu binanın) **DİĞER ÜST KATLARI GİBİ BİNA EDEN ALLAHTIR."**

oto-referans / k

uzay-uzam kavramları

Mübarek kitabımızda göksel, kevnî (Kozmolojik) her bir terim ayrı ayrı ifade edilmiştir.

Allah'ın "HALLAK" yani yaratan isminin türevi iki tür tecelli eder: İlki Halk (Ki âlâktan yaratılır) ikincisi "Kün" (Ol) dan yaratılır. Rabbi'mizin "Mütekevvin" sıfatının gereği olan Kün kökünden Kâinat yaratılır. Genişleyen bir kâinat da Künnes'dendir.

Kâinat tüm yaratılmaların toplu adıdır, hepsinin bütünüdür. Bunun bir altında **âlem** denen bir kısmını çıtlattığımız kitabın sayfası gibi evrenler vardır. Evren sözünün karşılığı kâinat değil âlemdir, Kâinat yaratılanın bütünüdür. Ama âlemler, bu bütün kitabın birer paralel sayfasıdır.

Bildiğimiz anlamdaki gökün adı "Tayyâr semâ" dır. Bunun dışında da "Feza" vardır. Sema=gök ise matematik değer taşıyan 'Uzay'dır. Uzay-zaman ise "Gökler" diye verilmektedir. Örneğin hunileşen bir uzay-zamanı Kur'an'ımız "Gök yarılması=İnşikak" ve Gök dürülmesi =Tekvir" diye tanımlamaktadır. Hubuk bu eğrilerin her biridir.

Evrenin belirtici katları vardır: örneğin Semayı ûlâ, Melei âlâ , yüce ve rahmanî katları gökteki diğer ülkeleri simgeler ki her birinin "Aktâr-ıs semâvât=türlü evren çapları" vardır..7 kez üzerine dolanarak genişleyen evrenimizin "Muzeyyen sema'nın göstergesi "Buruc=Burçlar" galaksilere işarettir. Galaksiler "Çeken, sürükleyen, burgu merkezi" anlamındaki "Mecerre"dir .

Kur'an'da Necm= Yıldızlar; Kevkeb=gezegenler diyebelirtilmiştir. Kimi yıldız Şira kimi Tarık gibidir, kimi yıldızın kendi değil yeri vardır ki, karadelik (Hünnes) ve de kuazar (Künnes) de bu kategoridendir.. Her ikisinin de gök kapıları olduğunu "El Mecerretü Babu-s Semâ" ile anlıyoruz.

Bab üsSemâ =Gök kapıları yâni karadelik tünelleridir. Güneş bir ziyâ (ışık kaynağı) olduğu için yıldızdır. Gezegenler "Münir Nurlu" yâni ziyanın yansısı, mehtabıdır.

MEKAN KAVRAMI

En, boy ve yükseklikten oluşan mekân kavramı bir madde değil; geometrik koordinat sistemidir. Kürreler evreninde (Makro kozmos'da) klâsik mekân (Uzam) evrendeki "Yer" dir. Ancak zerreler evreninde özellikle matematik ortamdır, koordinatlar sisteminin ortak geometrik alanıdır. Şu halde mekân "Boyutlar" birleşenidir.

BOYUT KAVRAMI

"Allah ölçü koydu" âyetlerinin uyarınca, boyutlar bizler gibi bir varlık olarak yaratılmışlardır ve evrenin iskeletleridir. Maddî dünyamızda boyutlar somut olarak "En, boy ve yükseklik" kavramıdır. Bunlar sırayla uzunluk, yüzey ve derinlik ya da uzunluk, alan ve hacımı oluştururlar. Uzayda aynı anlamda x, y ve z olmak üzere üç boyut kullanırız. (Kartezyanizm) bu üçü "MEKÂN" yani "UZAY" boyutlarımızı oluşturur. Önceleri "Zaman" boyut değil; ayrı bir varlık olarak düşünülüyordu.

Saat, nitrik asit, sıfır ve cebirin mucidi olan Horasanlı Câbir, mesafe ve mekânın tanımını sekizinci yüzyılda yapmıştı. Câbir'in en önemli bulgusu da ZAMANIN da bir MEKÂN gibi lineer çizgisi olduğunu bulmasıydı.

Önceki anlayışta fizik etki, zaman ve mekân üçgeninden fizik varlık ortaya çıkıyordu. Zamanı olan bir mekânın üç boyutuna yerleşen fizik dinamizm bildiğimiz maddî bir varlığı oluşturuyor, sayılıyordu.

Fizik etki burada maddenin temeli olan enerjinin de ötesindeki bir temeldir.

Câbir'in bulgusunu bu yüzyılın başında Minkowski ele aldı.Lorenz değiştirgeç formülleriyle birleştirdi ve Einstein teorisine girdi. Böylece zamanın ayrı bir şey değil; mekân gibi boyutları olduğu anlaşıldı. Artık fizik dünyanın 3 boyutlu uzay sistemi ile zaman ekseninden oluşan bir bileşim niteliği belirlendi. Demek ki, fizik dünya, yani madde, uzay-zamandaki etkiler kümesidir.

".Eğer dileseydik; bazılarını tam oldukları yerde (uzayda) DONDURUVERİRDİK de (zamanda) NE İLERİ gidebilirlerdi; ne de GERİ dönebilemezlerdi.Biz kimin ÖMRÜNÜ UZATIYORSAK yaratılışta onu TERSİNE de ÇEVİRİYORUZ.Onlar hâlâ akıllanmayacaklar mı?"

Yâsin: 67-68

zaman gizemleri ve zaman gezmenleri

ikinci albüm

The Time Odysei & its Argonauts

Zaman Gizemleri - Zaman Gezmenleri

Kesim 25 Zaman Boyutu 119
Kesim 26 Zaman Bilmecesi 121
Oto-referans/l Boyut Olarak Zaman 123
Kesim 27 Zamanın Gecikmesi 126
Kesim 28 İkizler Çelişkisi 127
Kesim 29 Zamanın Tuzakları 129
Kesim 30 Cinlerin Zamanı 132
Kesim 31 Kur'ânda Zaman 133
Kesim 32 Senkronize Zaman 135
Kesim 33 Ekranize Kader 137
Oto-referans/m Zamanın Anatomisi 140
Oto-referans/n Zaman-Aşırı Elçiler 141
Kesim 34 Hiberasyon Mağarası 144
Kesim 35 Zamanın Hakimi 146
Oto-referans/o Zamanın Efendisi 150
Kesim 36 Zeminin Efendisi 155
Kesim 37 Dünyanın Efendisi 157
Oto-referans/p Arabesk 161
Oto-referans/r Darvakit 169
Oto-referans/s Darvakit Enerjisi 172
Oto-referans/t Devlerin Dünyası 175
Kesim 38 Kehf Dünyalar 177
Kesim 39 Oyuk Dünyalar 179
Kesim 40 Tam gaz, son hız 181
Kesim 41 Sürvites Hız 183
Kesim 42 7 Yer Fazları 185
Kesim 43 Uzay-üstü-uzay 186
Kesim 44 Zaman hız bağıntısı 191
Kesim 45 Nedensellik Densizliği 195
Kesim 46 Niçinsellik Açmazı 197
Oto-referans/t Kur'ân'da Zaman Yolculuğu 199
Kesim 47 Tarihe Yolculuk 201
Oto-referans/v Ekminesis-Reencarnation 205
Kesim 48 Şu Bizim Uzaylılar (!) 207
Kesim 49 Tarih Değiştirilebilir mi? 211
Oto-referans/v Sorular-Sorunlar Sırlar 214
Oto-referans/v Kaynakça 220

Kesim 25

zaman boyutu

İLK albümde tekillik ve üç boyutlu mekân kavramlarını incelerken, zamanın da dördüncü boyut olarak tamamladığını kavradık.

Buna göre evren, uzay-zaman dört boyutlusuydu. Uzay denen **mekânı** anlarken **"Göğün nasıl bina edildiğini"** göstermeye çalıştık.Şimdi zamanı tanımlamaya geçebiliriz.

Uzay ve zaman en önceden ayrı ayrı kavramlar olarak düşünülüyordu.Çünkü zamanı saptayacak hiç bir **"Sabit"** bulunamamıştı.

Bu nedenle Sir İsaac **Newton**, bazı şeylerin mutlak bazılarının da **izâfi** (göreceli=relativ-rölatif) olarak ikiye ayırmıştı. Gravitasyon denen çekim gibi relativite teriminin de isim babası Newton'dur.

Zorunlu olarak dayanacağı bir nokta, başvuracağı bir referans bulamayan herkes her şeyi kendine **"Göre"** tanımlar(örneğin ölçer.)

Britanyalı Newton'dan sonra Birleşik Amerikalı **Michelson** ve **Morley, Esir** denen bir ortamı ararken, ışık hızının ölçümüyle ilgili bir dizi deney yapmaktaydılar.

Bu klâsik önyargı uyarınca"Işık hızının değişik" olduğunu sanarak yaptıkları deneylerde, "Esir"i bulamamışlardı ama, ne yaparlarsa yapsınlar **ışığın her yönde sabit ve değişmez bir değeri olduğunu bulmuşlardı: Saniyede yaklaşık 300 bin km.**

Bu Newton'un dayanmak için aradığı sabitti ama, ne var ki, Newton çoktan ölmüş, yerine yiddiş Einstein gözdikmişti.

İşte, ışığın bu değişmez hız (SABİT) değerine sahip olması Einstein'ın aradığı eşsiz fırsattı. Zirâ **Evrende değişmeyen tek şey ışık hızıydı.**

Böylece **Özel görecelik** teoremi doğuyordu.

Evrende her şey bir diğer şeye karşı sabitlik olmadığı için **belirsizlik** yaratıyordu ama,şimdi ışığın sabit olmasıyla artık **her hareket ışık hızına göre değerlendirilebilir,** ölçümlenebilirdi.

Zamanın bu durumu onun boyut olduğunu göstermektedir. Boyut bir yöne uzanımdır. Nokta uzanamadığı için boyutsuzdur. Tek boyut uzunluktur, iki boyut alandır ve üç boyut hacımdır.

Bu üçü cetvelle ölçümlelenebilir olduğundan **"Mekân-yer** koordinatları" olduğunu söyleriz.

Mekânın bir hızı olmamasına karşılık zaman boyutunun saniyede 300 bin kilometre aktığını ve bu yüzden öteki mekân boyutları gibi cetvelle ölçülemeyeceğini söyleyebiliriz.

Bu demektir ki ışık hızıyla eşleşen "Zaman" ışık hızının değişmezliğine karşılık kendi akışını bu hıza uyarladığımız ölçüde yavaşlar ya da hızlanır.

Yavaşlayan ve iyice genleşen bir zaman boyutu cetvelle ölçülemez, **saat** ile ölçümlenir.

Oysa bir uzunluk, bir alan(yüzey) ve bir hacım (Oylum)elle tutulur-gözle görünür "Cetvel" ile rahatlıkla ölçülür.

Elle tuttulan, gözle görülen herşey (Müşâhhas obje, reel, âlemi şehâdetten olduğundan) somuttur. Dolayısıyla cetvel(Eşel) ile ölçebildiğimiz ve her bir yerine ileri-geri gidebildiğimiz mekânın üç boyutu **SOMUT BOYUT**tur.

Ama normalde zamanda geri gidemeyiz ve zamanı cetvelle ölçüp, *"Şu kadar metrekare ya da kilometreküp"* diyemeyiz. Bunun yerine takvim kullanırız. (Çağ, yüzyıl,yıl, ay, hafta, gün, saat, dakika, saniye, salise ve daha nice minicik zaman dilimleri)

"Bir hafta 7 gündüz deriz ama şu kadar litre, bu kadar hektardır." diyemeyiz. Somutluğu yoktur, soyutluğu vardır. Soyut olan kavram,elle tutulup, gözle görülmez olduğundan (Mücerret, sübje, imajiner olup, âlemi şehâdet dışı kaldığından) soyuttur.

Kesim 26

zaman bilmecesi

BÖYLECE "Zamanın"bir boyut hem de **SOYUT BOYUT** olduğunu anlarız.

Bir yerde bulaşacağımız kişiye "Zaman" randevusu vermezsek, onu ömür boyu beklemeye mahkûm edebiliriz. *"Yarın ya da öteki hafta, şu saatte, şu mekânda"* buluşmamızı (zaman ve yer ile) **birlikte** belirtmemiz gerekir.

Bunun için, **uzay-zaman dört boyutlusu ortak bir ölçüm sistemidir.**

Bir uçak pilotu yer koordinatlarını bildirerek "şu enlemde, şu boylamda ve şu yükseklikteyim" diye konumunu bildirmesi hiçbir şeye yaramaz. İniş zamanını da belirtmelidir ki biz onu pratik yaşama sokabilelim.

Üç yer koordinatı **somuttur.** Yani şu uzunluk, şu santimekrekare, şu metreküp diyebiliriz. Ama uzay modellerinde gördüğümüz gibi mekânın da soyut uzayları vardır.

Gerçekte evrenin dev ölçeklerde somut değil soyut bir uzay olduğunu Alman Gauss' un bulduğunu ve bunun sayısız modelinden evren doğası için gerçek ve geçerli olduğunu onun öğrencisi Alman Riemann'ın en iyi modelle anlattığını anımsayalım.

Riemann'ın soyut mekân boyutlarının zamana uygulamasını ise Avusturyalı Hermann **Minkowski** yapmıştır.Bizim matematikte **hayalî** sayılar dediğimiz "Soyut, mücerret, imajiner ya da Kompleks, karmaşık" sayılardan birini -1 kullanan Minkowski zamanın yeni ve dördüncü bir boyut olduğunu ilk kez ortaya koyan kişidir. Minkowski aynı zamanda Einstein'ın lise matematik öğretmeni olup, Einstein'a "Tembel köpek" lâkabı takmasıyla bilim espri literatürüne geçmiş bir dehâdır.

Einstein ise intikamını çok fena hâlde alacaktı:

Einstein, birleşik Uzay-zaman dört boyutlusunu gündeme getirirken, uzayı Riemann'ın modelinden; zamanı da öğretmeni Minkowski'den alarak bunları birleştirdi. Böylece Einstein'ın **uzay-zaman dört boyutlusu** ortaya çıkıverdi ve dillerden düşmedi!

Riemann'dan çaldığı "YER-UZAY" modeline eklenen Minkowski zaman boyutu bir cetvel gibi uzunluk değildi. Üçü en, boy ve yükseklik diye tanımlanan "Yer, mekân, uzay" koordinatları olarak birbirine çevrilebilirdi ama **SOYUT BOYUT olan zamana dönüştürülemezdi**

Böylece uzay ve zaman boyutlarını birbirine dönüştürmek yerine bir arada düşünmek fikrinden yola çıkan Einstein, evren denilen ortamın bir uzay-zaman örgüsü olduğunu uzlaştırdı.

Uzay ve zaman kavram olarak aynı şey değildi ama birbirinden ayrılmıyorlardı. Et-tırnak gibiydiler:

Mekân sabit ve somut; zaman değişken ve soyuttu. Zaman bir uzunluk boyutu olmasına rağmen "Madde" ötesinde olup, bildiğimiz fizik varlık (Madde) kategorisinden değildir. Oysa mekânın üç boyutu bir cetvel kadar somut, elle tutulur gerçektir.

Bulunan zaman boyutu ise sayıyla anlatılamaz:

Örneğin *"Saat üç"* derken, bu soyut bir saattir, *"üç tane kol saatidir"* demek değildir.

Zaman efekti, madde ötesi bir kavramın maddeye dolaysız bir etkisidir. Bunun için zamanın hızının sabit olmasının bulunması "Esir=Ether" denen ışık dalgalarına destek olan ortama karşı tutulmamalıdır. Çünkü Esir Planck sabitinin ötesinde kalan "Nûr'un matematik tanımıdır ki mekânda bir yeri, oylumu yoktur.

Oysa ışık **"Nûr"** değil **"Nâr"** kategorisinden olup, mekânda sabit bir yeri vardır.

oto-referans / I

boyut olarak zaman

Zaman=esir ise bu "Mekânda" bir yer, bir oylum tutmaz, sadece mekâna eşlik eder.

Böylece zamanın hem boyut olduğu hâlde öteki boyutlar gibi sabit değil; değişken bir boyut olduğunu ve tüm bunlardan sonra "Zamanın bir boyut enerjisi" olduğu doğrulanacaktı.

1. ZAMAN BİR BOYUTTUR

Öteki boyutlara uyumunun orantılı olmasıyla **zamanın bir boyut olduğu** kesinlikle doğrulanmıştır.

Örneğin evrenimizin dev boyutlarına uygun olarak 20 milyar yıl gibi bir ömrü vardır. Ya da güneşimiz o kadar büyüktür ki, 55 milyon yıllık ömrü olduğunu biliyoruz.

Ancak, örneğin nötron gibi minik yapılarda zaman da kısalmaya başlamaktadır. Nötronun ömrü atom başına alındığında 13 dakikadır.

Atom altı ölçekte ise inanılmaz bir mekân küçülmesiyle birlikte buna uyum gösteren bir **"Zaman küçülmesi"** doğar ki zamanın bir BOYUT olduğunun isbatıdır.

Zaman, uzay boyutlarına paralel olarak, süreç itibariyle büyür ya da küçülür. Balinalar ortalama beş asır yaşarlar. İnsanlar 75 yıl, mikroskobik böcekler iki gün, Güneş 4,5 milyar yıl, evren 12-20 milyar yıl ömre sahiptir. Bunlar makro âlemdir.Mikro âlemde ise milyarlarca yıl yerine milyarda-bir hatta trilyarlarda-bir saniyeler "ömür" oluverir.

Atomaltı taneciklerin bir kısmının ömrü gözlenemeyecek kadar yetersizdir ve bu nedenle onların parçacık değil; rezonans olduklarına hükmederiz.

Eğer bu mini parçacıklardan biri güneş kadar büyüyebilseydi, görecektik ki, o da aslında 5 milyar yıl gibi dev bir ömre sahipti. Ya da biz o mini parçacıklardan biri kadar küçülseydik, 75 yıllık ortalama ömrümüzden daha uzun yaşadıklarını görecektik. Zaman boyutlar küçüldükçe kısalır ve küçülür. Bu uyumu zamanın boyut olduğunun isbatıdır.

2. ZAMAN DEĞİŞKEN BİR BOYUTTUR

Zamanın boyut olmaktan öte değişken bir boyut olduğunu da açabiliriz. Mekânın sabit boyutlarına karşılık, zaman boyutunun değişkenliğinin kanıtları vardır:

Kozmik ışınlar (Hiperon kuantlar=**Şuvaz, Nuhas** ve **şıhab** gibi cinlere ölümcül mermi olan kozmik primer, sekonderler) boyut değişmezliğine örnek ve kanıttır.

Bu kozmik ışınların yarı ömür sürecinin değişmezliğini örnek olarak verebiliriz. Yarı-ömür değişmez bir fiziko-matematik kuralıdır. Öyleyse ömrü salisenin milyarda-biri olan bir takım parçacıkların, Güneş ya da Ay'dan yola çıkınca dünyaya ulaşmamaları gerekmektedir.

Örneğin Eta=E parçacığı, Sigma=Σ parçacığının yan ürünüdür. Doğmasıyla ölmesi bir saniyenin 0,0000000000000001'i gibi bir zamanda olur.

Dolayısıyla böyle bir parçacığın uzaydan dünyaya hiç ulaşamaması gerekirken, dünyada bu parçacıklara rastlanılıyor ve gözlenebiliyor!

Bunun açıklaması relativitedeki "Zaman gençleşmesi" ile açıklanırsa buna şaşırmayız ve onun ışık hızında "Genç kaldığını" görmüş oluruz. Onun ömrünün matematik gerçek olmasına ve değişmezliğine karşın, burada değişenin sadece ZAMAN olduğunu ortaya çıkar.

O halde değişen uzay değil; uzaydaki zamandır.

Zaman, uzayın farklı bölgelerinde ve bir olayın başı ile sonunda ayrı hızlarda akarak değişken bir boyut olduğunu ortaya koymaktadır. Değişen mekân değil, zamanın akışıdır. İşte relativite teoremi bize bunu açıklamaktadır.

3. BOYUT ENERJİSİ OLARAK ZAMAN

RÖLATİVİTENİN değişkenliğini, **Mearic-4**'deki **"Allah'ın bir gününün bizim bin yılımız olduğu"** ve bir başka kâinat katındaki bir günün 50 bin yıl olduğunu zaten vermektedir. Üstelik bu âyetler aynen Tevrat ve İncil'de de yer almaktadır.

Buna göre ne zaman bir takvimdir ne de Relativite olaylarda yaşanır. Doğrusu, zaman bir değişken soyut bir boyut enerjisidir ve relativite evren şartlarında yaşanır.

Zaman, fizik etkilerin değişkenliği rayı üzerinde bir sıra dizgesidir. Ray sabit; fakat trenin hızı değişkendir. Bu ray olan boyuta mahkûm tren yâni dinamik etki bu değişkenliğini zaman sayesinde kazanmaktadır.

Etki denen o yaratıcı nzkımız,kuant bölgesinde çekim; magnetizma, çekirdek kuvvetleri ve zaman kuvveti enerjileriyle birlikte evrenimize giriyordu.

Öyleyse aynı zamanda bir soyut enerjiydi, zaman:

Öğretimizin önceki kuşak ve pek çileli Şeyhülislamlarından (Zaman Şerifi=K.M.Allein) **Kozirev**, zamanın canlılarca nzk diye çekilen bir boyut enerjisi olduğunu, neden ucunda ağır; sonuç ucunda hızlı aktığını lâboratuarda terzion balans ile kanıtladı.

Bu inanılmaz bulgunun geliştirilmesi ve evrenselleştirilmesi görevi ekibimize tevdî edildiğinde, önce zamanın gerçekten sadece bir uzunluk değil ışık hızının karesi ile gösterilen "300.000 x 300.000 kilometrekare-bölü-saniye kare" bir yüzey enerjisi olabileceğini varsayarak bunu kanıtladık.

Çünkü bu sırada canlıların vücut ve özellikle parmak ucundan yayılan ve hiç bir enerjetik dalgaya benzemeyen, biyoelektro-magnetik aura plâzmasının "Kirlian fotoğraflarını" incelediğimizde, yayılan enerjinin renk ve biçiminin "Zaman enerjisi" soğurduğunu tesbit ettik. Örneğin ölmekte olan bir hücre, komşu mikroorganizmalara yüksek bir morötesi ışıma yayarak, son nefesini veriyordu, yâni ışıma bitiyordu. Diğerleri ise bundan büyük bir ölüm korkusuna kapılıp, panik yapıyorlar, bu yüzden de zamanlarını son derece hızlandırıyorlardı.

Kirlian ışıması, zaman enerjisi ile "Nefsin kalıbının ışımasının birbirine girişim yapmasından" ibaretti!

Nasıl ki bir kâğıdın altına koyduğumuz mıknatıs, kâğıdın üzerindeki çok küçük demir tozlarını, kendi magnetik alanına göre diziyor ve bize bu alanın akı çizgilerini gösteriyorsa, aynı şey "Zaman enerjisi için de geçerli" olmaktaydı.

Mıknatısın dizdiği demir tozları, bize iki boyutlu görünür.

Çünkü kâğıdın yüzeyi iki boyutludur. Ama aslında o üç boyutlu olarak dizilmektedir. Aynı mantıkla, zaman enerjisinin iki boyutlu km. kare-bölü-saniye kare kavramında kalamayacağını anladık ve zaman küpü "Chronospher=ZAMAN KÜRESİ" kavramını yakaladık. ZAMAN, soyut mekânın üç kartezyan koordinatıdır. Bu uzay modelinde zaman, (Evrendeki somut en, boy, yükseklikten oluşan bildiğimiz bu mekânın soyut negatifi olan eksi boy, eksi yükseklik gibi sıfırdan küçük mekânıydı.**(-x,-y,z)**

Bunun anlamı, imajiner (Örneğin ölüm sonrası ya da doğum öncesi) eksi bedenimizin orada kapsadığı oylum, hacım, saha, mekândır. Öyleyse Minkowski'nin -1 ile gösterdiği zaman, aslında oradaki bir mekân boyutudur.

Kesim 27 genel relativite

zamanın gecikmesi

AĞIR bir cisim uzaya gömüldüğünde, yalnız uzayı değil; **zamanı da büküyordu.** Böylece ışık bu çekim etkisinde "Gecikiyor", yolu eğriliyor, uzuyor, daha çok zaman kaybediyordu.

Buna ışığın gecikmesi denmektedir. Işık kaynağından çıkıp gözümüze doğru gelirken, yakalandığı bir kütle yöresinde çekimin şiddetiyle orantılı gecikmektedir.

Evrenin her nesnesinin **hızı** birbirinden **farklıdır.** Ama ışık hiç azalmayan, çoğalmayan **sabit** bir sür'attir. Tastaman saniyede 300 bin km. olan bu hız evrenin **"En büyük ve hiç değişmez"** hızıdır.

Evrende böyle **sabit** bir şey olması **Relativite** yani Görecelik teoremini oluşturmuştur. Zirâ evrendeki bütün olaylar bu değişmez ışık hızına **"Göre"** ve **"Bağlamda"** ölçüldüğü için, teoremin adı **"Görecelik"** ya da **"Bağıllık"** diye açıklanmıştır

Işık hızı, aynı anda **"ZAMANIN AKMA HIZI"**dır.

Nasıl ki, ses duvarı varsa, böyle bir ışık ya da **ZAMAN DUVARI** da vardır. Biri hareketli; diğeri hareketsiz olan iki özdeş nesneden hareketsiz olan erken yaşlanır.

Cisimler hızlandıkça geç yaşlanırlar, yâni genç kalırlar. Örneğin ışık hızına çok yakın bir hızda yaşıt olduğumuz biriyle aramıza bir yıla karşılık 14 yıl girer. Işık hızında bir yıl yaşayan biri, normal yaşayan **"YAŞITI"**ndan 14 yıl daha **genç** kalır.

Eğer bu iki yaşıt 20 yaşındaysa; hızlı olan bir yıl sonra 21 yaşına, normal olarak dünyada yaşayan ise 34 yaşına gelmiş olacaktır. Biz daha kolay anlaşılsın diye, bundan sonraki deneylerimizi **"İkiz"** bir kardeşimiz varmış gibi düşüneceğiz.

Kesim 28

İkizler çelişkisi

BAŞLIĞIMIZDAKİ ikizlerden birini yüksek hızla güneşe gönderelim.(*) Şimdi biz hareketli ikizi temsilen güneşe giderken, hareketsiz yâni dünyada kalan ikizimiz de güneş banyosu yapsın.

Saatlerimiz birbirine ayarlıdır ve tam 12.00'dir. Biz güneşteyken saat tam 12.00'de birden güneşin kararıp, söndüğünü gördüğümüzü varsayalım.

Bunu anında bildiriyoruz. (Ama radyo dalgalarıyla değil! Radyo dalgaları da ışık hızıyla kısıtlı olduğundan ışık gibi yine 8 dakika gecikecektir. Bu yüzden ikizlerde pek rastlanan "Telepati" ile haberleştiğimizi, anında mesaj göndereceğimizi varsayacağız. Böylece telepati ile anında Güneşin söndüğünü bildirdiğimiz an, dünyadaki ikizimiz bunu doğrulayamaz ve inanamaz. Çünkü güneşten çıkan son ışınlar daha 8 dakika boyunca dünyaya gelmeyi sürdürdüğünden, dünya hâlâ aydınlıktır.

Öyleyse güneşin karardığını ancak 12.08'de doğrulayacak ve bizimle mutabakat yapmış olacaktır. Dikkat edilirse burada **iki taraf da haklıdır!..**

Bu demektir ki, güneşin **tam şimdi** bize ulaşan ışınları, 8 dakika önceki mâzinin **"Geçmişteki" tarihi** bir ışımasıdır. Çünkü ışığın hızı sabittir ve ne azalır, ne çoğalır. Güneş ile Dünya arasındaki 150 milyon kilometre aralığı saniyede 300 bin kilometre hızla kat edeceğinden gün ışığının yeryüzüne ulaşması 8 dakika boyunca sürmektedir. Bilim dilinde bu tanım, "Güneş bize 8 ışık-dakikası uzaktır" biçimindedir. Bunun gibi ışık saniyesi, ışık yılı da vardır.

(*) Bilindiği gibi ikiz kardeşler (en fazla saat farkıyla) yaşıttırlar. Bu yüzden zihinsel deneylerimizi biri **"Hareketli"** diğeri **"Hareketsiz"** ikizler üzerinde kurmak klâsik fakat güzel bir ifâdedir.

Öyle uzak yıldızlar vardır ki, ışığı bize binlerce yılda gecikerek gelmektedir.

"Şimdi"gördüğümüz bir yıldız belki çoktan yok olmuş, yerinde yeller esmektedir. "Mevakiîn nücûm =Yıldızların yerleri" Vakıa 76. âyetinin bir çok sırrından biri olarak gördüğümüz yıldızın kendisi değil, ışığıdır.

Biz evrenin uzaklarına bakmakla milyonlarca yıl önceki geçmişini görmekteyiz. Şimdiki zamanını değil!..

Sözgelimi ışığının bize ancak 1414 yılda ulaştığı bir yıldızın yaşanabilir bir gezegeninde ileri teknolo;iye sahip olduğumuzu , uydu yayınlarındaki gibi her ayrıntıyı görebildiğimiz bir ekran ve teleskop ile dünyayı gözetlediğimizi düşünelim:

Önümüzdeki ekranın takvimi1994 yılını göstersin: Dünyadan bize ışınlar 1414 yılda geleceğinden, 1994-1414=580 yılını yaşayan dünyayı göreceğiz.

O çağda Roma İmparatorluğu parçalanmıştır. Göktürk devleti vardır ve müstakbel **Resûlullah** (S.A.S) **efendimiz** henüz 9 yaşındadır.

Resulullah'ın ekrana yansıyan ışıkları kendi yaş dönemine ait olacaktır.

Böylece **öldü** ya da **geçmişte kaldı dediğimiz her şeyin geçmişin ekranize edilmesiyle dipdiri yaşadığını görmüş oluyoruz.**

Bu aynı zamanda **kaderin değişmezliğinin ve bizzat kaderin tanımıdır.**

Eğer 1994 yılının dünyasını görmek istiyorsak, daha 1414 yıl beklememiz gerekmektedir.Yani 3408 yılındaki bir uzak torunumuz günümüzün dünyasını izleyebilirdi.

Biz güneşimizdeki bir değişikliği 8 dakika sonra bir yıldızdaki gözlemci 8 yıl sonra, bir uzak galaksideki gözlemci ise 8 milyar yıl sonra görecektir.

Oysa olay bir tek fenomendir.

Kesim 29 hız çelişkileri

zamanın tuzakları

DEMEK ki, evrende **BİR TEK"** olay oluyor ve bu olaydan uzaklığımıza göre **"AYRI AYRI"** algılıyoruz. Güneşin sönmesi "TEK OLAY" dır. Fakat bu dünyada 8 dakika sonra; komşu yıldızda 4 yıl 4 ay sonra, uzak bir yıldızda 1400 yıl sonra ve komşu galakside yaklaşık üç milyon yıl sonra gözlenir.

Bütün gözlemciler haklıdır. Tek somut olay binlerce soyut olay haline gelir. Çünkü zaman SOMUT değil; SOYUT bir boyuttur. MUTLAK olan ışık hızıydı ve onun karşısında hiç bir şeyin **mutlak olmaması** gerekiyordu.

Nitekim, cisimler hızlanmaya başladıkça mutlak sandığımız değerleri değişmeye başlıyor, evrendeki her kalıcı sandığımız değer, ışık hızına yaklaştıkça değişikliğe uğruyordu.

Her şey çekim ve bunun eşdeğeri ışık hızıyla değişebiliyordu. Örneğin hızlı giden ikizin saati, yavaş gidenden geride kalıyor; boyu gittiği doğrultuda kısalıyor ve ağırlığı ötekinden üç misli artıyordu.

Örneğin ışık hızının % 99 küsûru kadar hızlı giden ikizimizin zamanı bizden 14 kez yavaşlar. Bu demektir ki, o bir yıl yaşlandığında biz 14 yaş almış olacağız. Tüm bu çelişkiler **"Zaman, uzunluk ve ağırlık"** gibi sabit sandığımız kavramların "Pek büyük, çok yüksek hızlarda" değiştiğini gösteriyordu.

Işık hızına yakın bu hızla giden ikizimizin boyu yarı yarıya kısalmış olacaktır. Elindeki cetvel bir metre iken 50 santime inecektir.İkizimizin ağırlığı üç misli artar: 75 kilo ise 225 kilo olur.

Öyle bir saydam sistem yapalım ki, ikizimiz olduğu yerde **ışık hızıyla** dönsün ve biz bu saydam sistemi dışarıdan bakınca görelim. O zaman bu garip değişiklikleri fark edebilirdik.

Aslında o saydam sistem içindeki ikizimize göre kendi halinde bir değişiklik olmamıştır. Yani içinde bulunduğu sistem de kendisi ile orantılı olarak **paralel** bir değişime uğramıştır.

Sistemi oluşturan atomların da boyları kısalmakta, kütleleri büyümekte ve zamanları ağır geçmektedir, bir olağanüstülük sezemez. Fakat o şeffaf sistemdeki ikizimiz başını çevirip bize bakacak olursa herhalde çıldırdığını sanacaktır:

Çünkü bizim boyumuz iki misli uzamış, enimiz ise daralmış ve bir makarna ipliği gibi çekilmişiz. 75 kilo isek 25 kiloya hafiflemişizdir.

Hareketlerimiz bir "Şarlo" filmi gibi hızlı çekim seri ve çabukluğuyla olmaktadır.

Kolumuzdaki saat delice hızla dönmekte, zamanımız hızla akmakta, sakallar çabucak uzamakta saçlar ağırmakta, **hızla yaşlanmaktayız.** Enerji yaratıklar (Cinler) da bizi böyle görmektedirler.

Aslında her iki taraf da haklıdır. Çünkü her sistem öteki sistemi kendi değerleriyle ölçümlediğinden **"İkizlerin çeliştiğini" görür.** Bunu Relativite **"Bütün gözlemcilerin gördüğü gerçektir."** biçiminde bir **aksiyom** (belit) ile uzlaştırmıştır.

Özel Relativitenin bu aksiyomu bir tek olayın mesafeye ve hıza bağlı olarak her gözlemciye göre ayrı ayrı göründüğünü, gözlemcilerin çeliştiğini ve her gözlemcinin haklı olduğunu göstermektedir.

O halde evrende her şey birbirine Relatif **"Göreceli"** dir. Özellikle **"Zaman"** çelişkisi bize çok şaşırtıcı gelmektedir.

Çünkü ikizlerin her birinin 20 yaşında olduğunu düşünürsek, hızlı giden ikizin on yılına karşı; yani 30 yaşına gelmesinde öteki normal olarak dünyada kalan ikizin 140 yıl yaşlandığını yani 160 yaşına gelip çoktan öldüğünü ve onun çocuklarının, torunlarının bile bizden daha yaşlı olduğunu görürdük.

$$M = \frac{M_o}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}} = \frac{M_o}{\sqrt{1-1}} = \frac{M_o}{\sqrt{o}} = \infty$$

FİG/9 **KÜTLE HIZ BAĞLANTISI**

Formülün tanımlanması:v = cismin hızı, c = ışık hızı m = cismin hareketsiz(öz) kütlesi, m=cismin kütlesi

Kütle madde miktarının adıdır. Doğrusal olarak v hızıyla hareket eden bir cismin durumu formülün ilk bölümüdür. Ancak cismin ışık hızıyla gitmesi hâlindeki sonucu ilerletilmiştir.Formül, maddenin asla ışık hızıyla gidemeyeceğini; kütlesini sonsuza çevireceğini ancak bir günün bin yıl ile eşleştiği bir hızla gidebileceğini açıklar. Bundan sonra madde, özü olan enerjiye döner ve bir saniye sonsuzlaşır yâni v = c olunca her cismin kütlesi evrenden ağır bir sonsuzluğa büyür. Bu sırada çekimci dalgalar çözünür ve madde doğrudan aslı olan enerjiye dönerek.kütlesini sıfırlar.

Relativite (izafiyet, görecelik) ve zamanın Soyut değişken bir boyut olması Allah'ın önceden bildirdiği bilimsel gerçeklerdendir.

Maddede enerjiye geçmenin fazları vardır ve hızlandıkça bu fazlar da belirsizleşir, bulutsu bir hal alır. Buluttan kasıt, "Yerleşik dalga" hâlindeki "kararlı enerji bulutu"nun belirsizlik ilkesindeki tanımıdır.

Maddeyi hızlandırmak için verdiğimiz itici enerji, ışık hızına doğru onu hızlandırmaya kullanılır, fakat bu hıza yaklaştıkça artık onu hızlandırmakta az etkili olur. İtme enerjimiz doğrudan maddenin kendi kütlesine katılır ve onu ağırlaştırır.

Bunun için çok hızlı giden ikizimizin ağırlığı bizimkinin **üç misline** çıkmaktaydı. Bu sırada ikizimiz artık **çok az madde,** fakat **pek çok "Enerji"** bir insan olmuştur.

Hızlanan şey madde özelliğini yitirerek, enerji denen temel yapısına dönmeye yüz tutar.

Kesim 30

cinlerin zamanı

ARTIK bu enerji istediği magnetik biçime girebilir, böylece bir **"Enerji insan"** ortaya çıkar.

İşte **"Ateşten" yaratılmış "Cinlerin sırrı"** da onların enerji-insanlar olarak çok hızlı hareket etmesinden doğmaktadır. Onların zamanı yavaş akmaktadır. Aramızda bu **"İkizler çelişkisi"** vardır.

Cinler bizden daha geç yaşlanmaktadır. Yani bizim 14 yılımıza göre bir yıl yaşlanırlar. 70 yıl yaşayan biri Enerji-insan (Cin) bize göre 980 yıl yaşamıştır.

O Cin'e görede bizim ömrümüz **on yıldan azdır.** Çünkü bizim zamanımız çok daha hızlı geçmektedir. Bizimle **"Çağdaş"** böyle biri enerji-insan aslında Selçuklu hakanı Alparslan ile **yaşıttır.** Dolayısıyla dünyada olup bitenleri çok iyi bilmektedir. İnsanları (Falcı, müneccim gibi) bir kandırma aracı olarak kullanıp, onlara doğru bilgileri sonunda şeytanlığını yapmak için, nakledebilir.

Cinler ile insanlar arasındaki bu ikizler çelişkisi, aynı zamanda madde ile enerji arasındaki ikizler çelişkisidir. İki taraf da haklıdır. Bir cin de 70 yıl yaşadığını düşünmektedir. İnsanoğlu da...

Fakat zamanın akma hızı farklı olduğu için bu çelişki doğmaktadır.

Cinler'in "Ateş" yani enerjiden yaratıldığını bir çok âyet bildirmektedir. Dolayısıyla onların **hızlarının da enerjiye eşit akması gerekmektedir.**

Cannı; (cinleri) de yalın ateşten yarattı (Rahman -15). **Cannı da; daha önce nüfüz edici ateşten yarattık** (Hicr - 27).

Bir yandan da kütleleri olduğu için "Maddi" dirler: Böyle bir tanım elektronlar düzeyinde de vardır.

Kesim 31

Kur'an'da zaman

YERLEŞİK bir madde-dalgası olan **elektronlar,** eğer ışık hızının %99'una kadar hızlanırlarsa, (Bir atom çekirdeği çevresine yerleşmişken hızlandırılan elektronlara katod yada beta ışınları diyoruz) **hem parçacık hem de dalgacık** olma özelliklerini korurlar. Bu hız da bir saniyede dünyanın çevresini **yedi kez** dolaşır.

Kur'an'da Neml Sûresinde cin-şeytanların hızına ilişkin önemli ipucu vardır: Hz. Süleyman, pek uzaktaki Sebe Melikesi'nin **tahtını** getirmek istemektedir. Bu fikrini açtığında, onun emrine verilmiş cinlerden biri gönüllü olur:(Neml-39).

"Cinlerden bir ifrit: Sen yerinden doğrulmadan önce ben bunu (tahtı) **sana getiririm. Mutlaka ben, buna gücü yeten ve güvenilir biriyim."**

Fakat **"Kitabî bilim verilmiş imanlı biri** (Hızır) aynı işe tâlip olur: (Neml-40)

"Ben... onu (tahtı) **sana gözünü kırpmadan getiririm..."** Daha bu sözü söylerken gerçekten de **taht** hemen orada **peydah** olur.

Zira Hz. Hızır'ın teknolojisinin zamanda geriye giderek, geçmişte o işi başarıp, sonra anında geri dönerek tahtı var ettiğini izleyeceğiz.

Bu olayda, bir kaç nokta çok önemlidir: Birincisi, doğal olarak **Cinlerin hızlı olma yeteneği;** ikinci olarak **RELATİVİTE** teoremi, **önceden** bildirilmiştir.

Üçüncü ipucu da **"Bilim sahibi"** birinin **bilim** yöntemleriyle cinlerden de **hızlı** olabilecek tekniğinin olduğunu görüyoruz.

Çünkü olaydaki cin, **"Doğrulmadan önce"** fakat Hz. Hızır, **"Gözünü kırpmadan"** aynı tahtı getirebileceklerini söylemektedirler. O halde Cinlerin hızı **"Işıktan düşük"** tür.

Bu da hızlandırılmış elektronların sûratine eşittir, ışık hızına çok yakın olmasına rağmen hızlanıp durulabilen bir hızdır. Oysa ışık hiç yavaşlamaz, hep aynı sûratte seyreder.

Kur'an'ımızda, **ZAMAN** kavramı tek değildir. **Zaman** yanında, hayat sûre, sûreç karşılığı, Ömür, mühlet, vâde, vakit gibi terimler de bulunur.

İlgili âyetlerden, RELATİVİTE kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: **Zamanın değişken bir boyut** olması yüzünden, "BELLİ BİR ÖMÜR" içinde **"ZAMAN AŞIRI"** sürelerde geçebiliyor.

Ayetlerden, **"Dünyadaki zamanın"** yani **"Evren takvimimizin"**, kâinat ötelerinde **"Çok kısa"** kaldığını görüyoruz. Bu **kozmik zaman'a** oranla **"Dünyadaki ve kabirdeki toplam süre" günün bir saatinden bile az gelecektir.**(Yunus-45)

"Sanki, günün bir saatini aşmamışlar gibi, Allah'ın tümünü mahşere sevkedeceği gün, yüzyüze gelecekler."

Ebediyet kavramının yanında dünya ve ölümle-kıyamet arası sûre, **çok kısa bir an** tutacaktır.

Özellikle yeniden dirilişe inanmayanlar için **zaman azabı uzayacak,** dünyalık zamanları da çok kısa olacaktır.

Bu ters orantıya göre, inanmayanlar "Dünyada kaç yıl kaldınız?"sorusuna, yanlış zan ile cevap verecekler, üstelik, meleklerini de tanık gösterecekler: (Mü'minûn-113)

"Bir gün ya da daha az kaldık, istersen sayanlara (meleklere) **sor."**

"Allah buyuracak: Ancak, pek az kaldığınızı cidden bilmiş olsaydınız." (Mü'minûn-114)

Aynı işaret Rûm-55'de de vardır: Nâziat-47'de dünya-kabir sûresinin **"Akşamın alacası ya da sabahın ağırması kadar"** ÇABUK geçtiği zikredilir.

Tur-9'da ise **"... O gün Gök'ün akış hızı öyle artacak ki..."** buyurulur.

Kesim 32

senkronize zaman

ŞİMDİ ikizimizi dünyaya bırakıp, on yıl boyunca ışık hızına çok yakın bir hızla uzaya gidip geri dönelim. Döndüğümüzde dünyada 140 yıl geçtiğini göreceğiz. Yani yaşarken bıraktıklarımızın tamamı mezardadır. Yeni her şey harabe olmuş yerine ileri uygarlık yapıları konmuştur.Karşılaştığımız bu uygarlık **torunlarımızın uygarlığıdır.** Biz böylece **geleceğe geçmiş** bulunuyoruz.

Oysa, şimdi bunu okuyan bir okur, *"Değil torunum; daha çocuğum bile yok"* diye düşünebilir.

Ama biliyoruz ki, ileride genelde çocuklarımız ve torunlarımız olacaktır. Günü gelince bu plân yerine getirilecektir. Bu plân ve program bize **"KADER"**in göstergesidir.

140 yıl sonraya geçtiğimizde daha doğmadığını düşündüğümüz torunlarımızla buluşuruz. Onlar da şaşkındırlar. Çünkü onlara göre biz 140 yıl önce ölmüş iskeletleriz!

Bizim onları **doğmamış torunlar;** onların da bizi çoktan **ölmüş dedeler** olarak düşünmesi gösteriyor ki, **gelecek hazır** ve nazır **olarak bizi beklemektedir.**

KADER önceden bellidir ve çizilmiştir. **Geçmiş her an yaşanmakta; gelecek de...**

Dede-torun iki gözlemcinin **gördükleri gerçektir.** Ölü dede ile doğmamış torun zamandaş (Senkronize) olmuşlardır. (Mahşerde de herkes çağdaştır)

Çünkü bizim geceleğe geçmemizi sağlayan fizik kavram, "Bire-bir eşdeğerlilik ilkesinin bire-iki, bire-oniki (ve şimdi varsaydığımız gibi) bire-ondört biçiminde genleşmesi sonucu hızlı gidenin genç kalıp geleceğe geçtiğini isbatlanmıştır. (Uzayda astronotlar üzerinde yapılan deneyler,onların yerdekilerden iki buçuk saniye daha genç olduğunu kanıtlamıştır.)

İkizimiz ile bire-bir çarpan kalp atışlarımız ve çalışan saniyemiz, sözünü ettiğimiz hıza ulaşınca ikizimizin (on dört saniyesine) kalbinin 14 kez atmasına karşılık, bizim bir kez kalbimiz atar ve bir saniyemiz geçer.

Dolayısıyla biz ikizimiziden daha **geç** yaşlanmış, daha **genç** kalmış olmaktayız. Eğer 20 yıl sonra dönseydik dünyada 280 yıl geçmiş olacaktı.

Eğer 40 yıl sonra geri dönseydik 560 yıl geçmiş olacaktı. Eğer ışık ile yarışır bir hıza erişseydik. bir gün gidip bir gün sonra döndüğümüzde dünyada 2000 yıl geçtiğini görecektik.

Burada iki önemli noktaya değinmiş oluyoruz.

Zamanda **"Eşzamanlılık"** tarihin dünü ile yarınını buluşturabiliyor. Doğmamış torunlar ile ölmüş atalar buluşuyor. Hızlı olan ikiz zamanda geleceğe geçince **"Doğmamışların doğduğunu"** ve dünyanın geleceğini görüyor. Torunlar da "Öldü bildikleri" atalarını karşılarında görünce şaşırıyorlar.

O zaman birinci sonuç olarak **"Kader"** in isbatını yapmış oluyoruz.

İkinci sonuç ise bize ALLAH'ın Relativite'yi yani izafiyet'i 14 yüzyıl önce bildirdiğini görmemiz olacak. Tevrat, İncil ve Kur'an'da âyetler bize Relativitenin dayandığı zaman genleşmesi ile **"Referans"** (Başvuru sistemini) vermektedir.

İçinde bulunduğumuz bir gemi ile bitişikteki bir gemiden hangisinin hareket ettiğini hemen anlayamayız. O zaman **SABİT** bir şeye bakarız. Örneğin iskele sabittir. İskeleye göre hangi gemi hareketliyse onun kaktığını hükmederiz.

Burada iskele bir referans yani **dayanak noktası** olmaktadır.

Aynı şey **"Yıldızların da yönlerimizi ve hareketlerimizi"** bulmamız için yapılmış bir dayanak noktası olduğunu bildiren âyetler de vardır:(Nahl 16)

"Yıldızlarla insanlar rotalarını doğrultur."

Kesim 33

Ekranize kader

DİNAMİK evren hareket halindedir.

Ay dünyanın; dünya güneşin çevresinde dönmektedir. Güneş galaksi içinde her 300 milyon yılda bir tur atacak biçimde dolanmaktadır. İçinde bulunduğumuz galaksi, ötekinden hızla uzaklaşmaktadır.

Her şey bir şeye göre dönmektedir ve trilyonlarca çark içinde yerimizi bulmayı bize **sabit ışık hızı** dahi sağlamaz. Relativite yakın uzayda geçerlidir.

Oysa **"Evrensel relativite ALLAH'ın Arş"ı** tek merkez, **tek referans** olmak üzere **tüm âlemlerde** geçerlidir.

Evrende yalnızca bir tek şeyin sabitliği olmalıdır ki, yukarıdan aşağıya bu sayısız çark dönmesinden "Tek gözlem" denen gözlemler üstü gözlem ve HAK olan gerçek çıksın...

O da **"dönmeyen tek plâtform olan "Arşı âlâ" sırrındandır.**

Evrenin her yerinde **zamanın aynı hızla akmadığını** bize Kur'an üç âyetle bildirmiştir:

"... Bununla birlikte (senin) **(Rabbinin yanında bir gün, sizin sayımınıza göre bin yıldır."** (Hacc-47).

"Gökten yere kadar (bütün) **işlemleri o yönetir. Sonra da o** (işlem), **sizin bin yıl** tutarında) **saydığınıza** (eşdeğer olan) **bir günde ona yükselir."** (Secde-5)

"Melekler ve ruh, tutarı 50 bin yıla eşdeğer bir günde o makamlara yükselirler." (Mearic-4).

Kâinatın **yukarı** bölgelerinde bir günün bin yıla **(365.000 güne)** ve başka bir yerde de **19 milyon güne** eşletiğini anlıyoruz.

Bu demektir ki **"Relativite haktır** ve **ışıktan da hızlı kâinat katları"** vardır.

Kozmik bir günün bir dünya yılına eşit gösterilmesi **Relativite teoreminin ta kendisidir.**

Allah katında bir kozmik gününün bizim bin yılımıza eşdeğer olması o katmanlarda zamanın bizden 366.000 kez yavaş geçtiğini göstermektedir. Bir başka deyişle yaklaşık **sekiz ay** yaşlanmamıza karşılık, öteki tarafta **"Bir saniye"** geçmektedir. (*)

Eğer hızlanıp da geçeceğimiz **hazır bir gelecek** olmasaydı, Kader'in varlığından **kuşku** duyardık.

Eğer **kader** olmasaydı, **hızlı olan** ikizimiz, torunlarının yaşadığı **geleceğe geçemezdi.** Kader edilmeyince, gelecek denen zaman da yaratılmazdı, relativite de...Eğer Kader denen şey olmasaydı HABERCİ RÜYALAR (Dé Ja vu) da olmazdı. En basit haberci ÖNGÖRÜMler, *"Sanki ben bu anı daha önce yaşadım"* ya da *"Sanki bu anı daha önce rüyamda gördüm"* kabilinden ileride çıkan gelecekten kesitler görmemiz rahmanî olarak **"Durugörü"**; zûlmânî olarak "Kehânet" mekanizmasıdır. (Anlatılmak istenen meram, İbranice Cohen, Kohen=kâhin değil de precogniton denen öngörülerdir.

"Önceden bildirme" geçmişimiz gibi geleceğimizin de bir VİDEOBANT gibi yaşanacağını göstermektedir ki senaryo **kaderin** tâ kendisi olup, **Levh-i Mahfuza kayıtlıdır.** Geleceği durugörü ile görmek "Fal" kehâneti değil; **bilimsel öngörüdür.**

(*) **ALLAH** zamanın görecelliğini üç göksel kitabında bildirmiş, evrenin relativistik olduğunu, bire-bir eşitliğin, bir güne 366 bin gün dolarak tekabülünün bozulduğunu bildirmiştir ki **relativite** budur! Oradaki bir hız, ışık hızının 360 bin katı olmaktadır. Saniyede 100 milyar km. bir hız dünyanın çevresini bir saniyede 3 milyon kez döner. (**"Dünyayı çevresinden eksiltiyoruz"** Râ'd-41 ayeti sırrı) Diğer âyetteki meleklerin hızını 50 bin yıl diye bildiren sır ise **takyonların hızını** işaret etmektedir.İleride göreceğimiz takyonlar,"Mücerret âlem" diye bildirilen ışıktan hızlı evrendir. Feinberg formüllerine göre ışık hızının 361.000 katıdır, bir günün karşılığı gerçekten bin yıl olmaktadır. Takyonlar Nûr denen bizimkine karşıt bir sonsuz özenerjiyle oluşurlar.

Geleceği sadece ALLAH bilir, dilerse de bildirir! Allah'ın izniyle gelecekten her birimiz düşlerde haberdar olabiliriz. (Örneğin Resûlullah'ın"kıyamete doğru bina ile zinanın çok fazla artacağını" bilmesi gibi türlü bildirimler Allah'tan birer bildirgedir. Ancak bunlar Vahy mekanizmasına girmez, ilham mekanizmasına girer.)

LEVHİ MAHFUZ'a her özün, zerre kadar ve bundan küçük herşeyin kaderi kalem ile programlanmıştır.

Bu geleceğimiz kadar, unuttuğumuz geçmişimizdeki her şeyi unutulmaksızın korumaktadır. Omuz üstü iç-uzayımıza üslendirilmiş ve onurlandırılmış, sayıcı, tanık ve sekreter (Kâtip) melekler (Kirâmen Kâtibîn) yaşantımızı bize **yüzlemek için** "çok boyutlu videobant çekimi" yapmaktadır.

Videobant örneğimiz oldukça kaba ve mekanik benzetmeydi. İki boyutlu (derinliksiz) kayıt sistemi olan videobant, gelecekte üçboyutlu televizyon (Laser Hologram) ile birlikte "Üç boyutlu videoteypbant" bile yetersiz bir örnektir.

Çünkü hayat denen harika olayın **onbir boyutlu** olduğu ve **tıpatıp kaydedildiği** bir teknolojinin "Kameramanları" Mü'minûn sûresi-113'de verilen "Sayanlar" yani meleklerdir. Saymak bir muhasebe kadar zaman boyutuyla ilgili olduğundan, **en azından** dört boyutlu bir sistem ile yaşamımızın saliseler diliminde tıpatıp kayıtlandığını ve şarj edildiğini "Hesap defteri deşarjından" anlayabiliriz.

Kaza geçirenlerin sadece bir-iki saniyede tüm "Hayatlarının **bir anda** gözlerinin önünden geçmesi" **Hesap defteri** deşarjıdır. Bilim, bugün, insanda **bilinçaltı** yerine, hiç bir şeyin unutulmadığı, bütün bireylerin orta bilinçlerinin birleştiği AKLI KÜLL **"Toplu bilinçaltı"** süper uzayının matematik isbatını yapmıştır. Bu, **kuantum** teoreminin **"Bütünlük"** yasasının sonucudur. Sözkonusu yasa bireylerin (kesret, cüz) **"Tekliğin" üyeleri** olduğunu söyler.

oto-referans / m

zamanın anatomisi

ZAMAN bir tek **Boyuttur (T=Zaman simetrisi)** aynı zamanda iki boyutlu **(Enerjidir)** ve aynı mantıkla üç boyutludur. (Esîrî hacmi vardır=Kronosfer)

Hem hıza bağlı olarak **uzayıp-kısalır;** hem zamanla evrenin soğuması yüzünden pesleşir (Zaman **tensoru).**

Bir fizik olayı, **zaman çekmecesinde dondurularak saklanabilir,** sonsuzlaşabilir. (Hibernetik T=1 zamanı)

Karadelik tekillik noktasına düşen bir tutsağın zamanının hapsolduğunu, sonsuz durduğu için, oraya ulaşan bir tutsağın sonsuza kadar heykel gibi taşlaştığını sanınız. Oysa bu tutsak bir saniyenin 60 milyonda-biri gibi çok kısa bir zamanda, öteki paralel evrene geçmiştir.(Evren gezmenliği için T-3 zaman simetrisi)

Aynı zamanda, **zaman yolculuğu** yapılabilir ve **geçmişe-geleceğe** gidilebilir. (Zaman gezmenliği t ve T-2)

Zaman ileriye de çalışabilir; geriye de... Ve bir de osilasyonik bir zaman vardır ki, bir peryod ileri-bir peryod geri çalışarak, ömrü korur. (Cinler yaşlanıp ölümlü olmasına rağmen Şeytan türü cinlerde, örneğin İblis'de ileri doğru yaşlanıp, sonra gençleşerek, kıyamete dek ölümsüzlüğünü koruma mekanizmasından sorumlu T-4 zaman simetrisi)

Zaman değişse de "takdir edilen ömür" değişmez. (Hz. Hızır'ı Deccâl; Şeytanı ve Deccâl'i Hz. İsâ öldürecektir. Hz. İsa gelecekte normal ömrü dolunca vefat edecektir.Azrail as. bile kendi canını kendi alacaktır.)

Zaman evrenin her katında aynı hızda akmaz, değişkendir. Bazı evrenlerde olayın dışından geçer.

Bazen teğet boyut olup **olaya** girmez. (Hilbert Negatif delta=Δ uzayı hz Hızır'ın tüm zamanlara bir noktadan değmesi ve olaya dahil olması)

Bazen teğetten öte "Kiriş zaman" vardır. (hz. Zülkarneyn'in Ye'cüc-Me'cüc'ü kiriş seddi ardına hapsi gibi)[*]

---

[*] Zaman simetrileri hakkında İkinci bandımız Arz'dan Arş'a Mir'ac'ın ikinci ve dördüncü cildinde geniş ayrıntı verilmiştir.

oto-referans / n

zaman-aşırı elçiler

Zaman, olayın içinde dışında teğetinde ve kirişinde yer alırken bizi şaşırtır. Zülkarneyn'in Ye'cüc ve Me'cüc'ü geçmişte bir uzay-zaman seddi=zaman kirişine itmesi, günü gelince bu iki ırkın bizimle hemzemin ve hemzaman olması **KUR'AN**'ın **ilâhi izâfiyeti** (Görecelik) sonucu olup, bir çok elçinin ve ilâhi zaman yolcusunun sırrını oluşturur.

Yeryüzündeki ilk zaman yolcuları **hz.Âdem ile hz. Havva**'dır. Çünkü bir günün bin yıl ya da 50 bin yıl olduğu "Cennet'ten" şimdiki alt plâtforma indirilmişlerdir.

Buna karşılık ikinci zaman yolcusu Meryem-57. âyette "Ölüm tattırılıp, son anda, öldürülmeden yüksek bir makama kaldırılan" ilk peygamberlerden hz. **İdris**'dir.

(Kaldırıldığı yüksek makam, Mukarrebun ve Cebrail as.ın teğeti "Sabikûn"dur.

Bu zaman yolculuğu tarzı, "Esfeli safilin olan" evrenimiz dışınadır.

Hz. İsa ise farklı bir zaman yolcusu olarak daha altta bizim evrenimizdedir.

Okuyucuya bir hatırlatma olsun diye Hz. İsa hakkında bir İslâm verilerini kısaca sayalım:

Kendisi babasız olarak, milâdî yıl başlangıcında doğdu ve yapısında **"Rûh-ül Kudüs**=Kutsal ruh" ile "ALLAH kelâmı=kelimesi" bulunmaktadır. (En zengin elçi olan Hz. Süleyman'ın tersine) en yoksul elçi olan Hz. İsa, daha fizik evrenin yaratılmadığı "Ruhlar döneminde" Hz. Muhammed (SAS.)'in son elçi yâni **"Hatemül enbiya ve bozulmamış tek Hakk dininin korucusu ve kurucusu "** olduğunu öğrendiğinde, kendisi de Resulüllah'ın şeriatından biri olmak ricasının kabulü sonucu, **zaman yolcusu** yazgısıyla, Resulüllah'tan 571 yıl kadar önce doğdu. Peygamberliğinin son gününde, ispiyoncu havari İşkarod tarafından ele verildiğinde, Allah mûcizesiyle, onun sureti verilen ispiyoncu havari Hz. İsa yerine çarmıha gerilirken, hz İsa diri olarak **"Göğe"** alındı.

"Yukarılarda" **bir kozmik günün "Bin dünya yılı"** olması nedeniyle, Hz. İsa'nın bir tek günde **"Yukarı"** alınması ve bir günde de **iade edilmesi** ile kendisinin **iki gününe** karşılık dünyada **2000 yılın** geçebileceğini, uzay-üstü-uzay (Transkozm, paraunivers) bir yüce mekânda iki günlük bir beklemeye alındığını düşünebiliriz.

Bu dönemi "Hemen gidip-gelmek" kaydıyla 2000 yıl olarak düşünürsek, en erken, bir kaç yıl sonra yani 2000 yılında döneceğini düşünebiliriz. (Verdiğimiz rakam ve takvim minimum, en erken tarihtir. Eksi-artısıyla bunun maksimumu Hz. Mehdi'nin geleceği tarihin arkasına düşecektir.

Hz. İsa'nın sırrı relatiftir: Bize uzaklığı ise, dünyada kendi geçmişini göreceği (Kaderin gerilerde belirginleşip, ekranize olacağı) bir 'Gök' mesafesidir.

Gidiş-gelişi sırasında bize göre **iki bin küsûr yıl,** fakat kendisine göre **"iki gün"** geçmiş olacaktır.

Böylece Resulûllah(SAS.)'ın **öncesinde** doğmakta, isteği üzerine peygamber olmayacağı dönüşüyle ölümü Resulûllah sonrasında olmaktadır.

Böylece**"Son peygamberimizin Hz. Muhammed** (SAS.)" olması **kuralı da bozulmayacaktır.** Okuyucu, Hz. İsa'nın vâad edilen ve on büyük kıyamet âlametlerinden biri olan yeniden gelişini **"Peygamberlik"** saymamaya çok dikkat etmelidir.

Rabbi'miz Hz. Muhammed (SAS.) için, "Resul=Kitap getirenlerin sonuncusu dememiş, "Enbiya=Tüm peygamberlerin sonuncusu" buyurmuştur. Bunun iki nedeninden ilki, Hz. İsa'nın da gelmesi ve "ASIL İNCİL"i Kur'an gibi korunmuş ve tahrif edilmemiş hâliyle anlatacak ve hristiyanları hızla müslüman yapacak olmasıdır.

İkincisi ise tüm tevatür hâdislerde yer alan Hz. Mehdi'nin "Mehdi Resul" adıyla anılmasıdır.

Zamanın sürprizlerinden biri de "NEDEN-SONUÇ" ilkelerinin zaman içinde BİRLEŞECEĞİ ve **aynı tek şey** olacağı **özel** durumdur.

Hz. İsa'nın doğumunun NEDENİ, GEÇMİŞTEKİ **annesinden;** yeniden dönüşü GELECEKTEKİ SONUCU olan RUH-ÜL KUDÜS'tendir. Hz. İsa bu hâliyle Hz. Zülkarneyn gibi "İki zamanlı"dır. Bir ayağı geçmişte, diğer ayağı bizim geleceğimizdedir.

Hz. İsa'yı **geçmişte var eden,** gelecekteki "NEDENİ" **Ruh-ül Kudüs** (Kutsal ruh) olmaktadır. Hz. İsa'nın geçmişte var olması ise, bu **nedenin sonucu olan** "İsa bir Allah Kelâmıdır" ayeti sırrındandır.

Zamanın matematiğine göre, Ruh ül Kudüs **"Zamanın ebedî gençleştiği"** katı relativistik bölge ve **zamanın tersine çalıştığı** "TERS NEDENSEL" bölgenin yasaları ile tam bir uyum içindedir.

Hz.İsa'nın,**gelecekte de yaşaması murat edildiğinden,** gelecekten geçmişe TERSİNE İŞLEYEN bir zamanı kat ederek, geçmişte doğduğu varsayılabilir. Geçmişte ise "Yukarı" alınarak, katı relativistik bölgenin **zaman çekmecesinde beklemeye alınmış olması** gerekmektedir. O bölgede zaman akmayabilir de. Aradaki ikibin küsur yılı koruyarak bir **tünel mesafesinden** kendi geçmişinde, tecelli eden mûcizelerine de denetim kurabilir: Gelecekte "Yetişkin" bir Hz. İsa'nın, geçmişte bu bilinciyle "Kundakta konuşması" böyle bir tecelli olabilir, Allahûl âlem...

Hz. İsa, yeniden dönüşüyle **"İncil"** in değil; Kur'an şartları üzerine görev yapacaktır. Hattâ ehli kitabın tümünün İslâm olması için bizzat ırkdaşı Yahudiler ve yaydığı din olan Hristiyanlığı çileden çıkaranlara karşı savaşacağı, İslâmı bütün dünyaya yayacağı âyet ve hadislerle bildirilmiştir.

Hz. İsa ikinci gelişinde hadislere göre "Haçlı kırıp, domuzu öldürerek, İslâm hakimiyetini tesis edecektir."

Kesim 34 Hibernetik zaman

hibernasyon mağarası

BAŞLIĞIMIZ "Yapay kış-uykusu / sun'i uykuda zaman aşırtma" anlamına gelmektedir. "Canlıları dondurarak saklama", zamanı gelince yeniden "ısıtarak hayata döndürme" projesi olan hibernasyon canlıların konservatif dondurulması demektir.

Bir de canlının değil zamanın dondurulduğu ve durdurulduğu zaman konservasyonu anlamındaki hibernasyon Kur'an Kehf suresinde anlatılmaktadır.

7 uyurlar ya da "Ashabı Kehf" köpekleriyle birlikte inançlı bir ekiptir. Sûreye adını veren Kehf, "Dev yeraltı galerisi, çok büyük mağara" anlamına gelmektedir. (*)

Bu sûre, bütün "Zaman yolcularını" ve onlarla ilişkin olanları sırayla anlatmaktadır.

(*)KEHF mağaradır. Mağara ise arapça mahzen, magazin anlamına gelen bodrum demektir. Oysa Kur'an'da bildirilen KEHF aslında arapça değil, Sankritçe-Turanca kökenlidir. İngilizce Cave (Keyv okunur) Fransızca Caive (Kev), eski Elence Kappa (Kappadokya=oyuk mağaralar kümesi) Turan dillemde Kof, Kov, koğ'dur. Bu sonuncuya örnek olarak Türkmence Kof=içi boş ve bunun türevi olan Kov kökünden türeyen içi boş her şeydir: Kof çıkmak, oymak fiili yanında kovuk, kova, kovan, kofik (Dolmalık biber) ve özellikle in, mağara anlamındaki KOVUK'dur. Batı oğuzcasında oyuk bunun karşılığıdır. Araplar bu sûre indikten sonra Kehf, şimdiki diziliş biçimiyle Kur'an'ın tam ortasına düşmektedir ve tüm Kur'an'ı âyet sayısı olarak tam ikiye bölmektedir. İniş sırasına göre ise 69. sûre olduğundan "Râkim'in" sırrını da açmaktadır. Çünkü iki grup vardır: İlki Ashabı kehf yâni mağara ehli ve diğeri de "Râkim" grubu. Ashabı kehf 7 uyurlar olmakla birlikte Râkim, 3 ve 5 kişilerden oluşan biri hayırlı diğeri şerli, tarihi değiştirmek isteyen ve birbirlerine düşman bir çift zaman yolcusu grubunun adıdır. Bunlar Kehf uyurları gibi doğal değil; teknolojik olarak tarihi değiştirmişlerdir. Bunları izleyen kesim ve kesitlerde, ilerleyen bantlarımızda giderek açacağız. Zamanın hapsolduğu Aberasyon olayları ayrıca açıklanacaktır.

"Ashabı kehf" imanlı bir gruptur ve imansız, zalim bir yönetimden sığındıkları mağarada üç asır kalmak mûcizesini yaşarlar. (Kehf-9)

"Yoksa mağaradaki grubu ve Râkim'i, delillerimizden yadırganacak bir şey mi sandın?"

Râkim'in bir hibernasyon **tüneli** olduğunu öğretimiz boyunca açıklamaya çalışacağız. Allah'ın rahmeti bu **teknolojiye tecelli** etmiş, üç asır boyunca hibernasyonla uyumuşlardır.

İzleyen Kehf-10'da ise relativitenin **"Gözlemcilerini"** yâni **ikizler çelişkisini** vurgulamakta ve **"İki taraf"** diye gözlemci tutanakları lânse etmektedir:

"Sonra da onları uyandırdık ki, iki taraf da kendi zaman hesaplarını yaparak, mağarada ne kadar kaldıklarını bilsinler..."

Onların, **"Zaman çekmecesinde, konserve hibernasyonda"** kaldıklarını, **"Bir de onları uyanık sanırsın. Oysa uykudadırlar"** meâlindeki 18. âyet pasajından anlayabiliyoruz. Âyetin devamında, uyanırlar ve birbirlerine ne kadar uykuda kaldıklarını sorarlar: **"Bir gün ya da daha az bir süre geçtiğini doğrusunu, Rabb'lerinin bileceğini"** konuşurlar.

Alış-veriş ettikleri madenî paraların **üç asır öncesine** ait olduğu anlaşılınca durumlarını kavrarlar.

25 nci âyet ise kaldıkları sûreyi **her iki takvim** sayımıyla vermiştir: **"Onlar, mağaralarında 300** (Güneş yılı) **ve 9 yıl** (309 Ay yılı) **kaldılar."** Kehf sûresinin bu zaman konservasyonu, **"Zaman enerjisi ve Karadelik tekilliği"** konularında açılacaktır.

Yâsin 67'de zamanın ileri-geri gitmediği ya da "zaman akarken", bir "zaman çekmecesinde" özel olarak zamanın durduğu, hibernasyon yapılabildiğini açıklamaktadır:

"BİZ DİLESEYDİK ONLARI BULUNDUKLARI YERDE DONDURUVERİR (Biçimlerini değiştirir) DİK DE (Zamanda) NE İLERİ NE DE GERİ DÖNMEYE GÜÇLERİ YETMEZDİ."

Kesim 35 sibernetik zaman

293 Trad. fr.

zamanın hâkimi

KEHF sûresinin kaldığımız yerden devamına girmeden önce, sevgideğer okurlarımıza evlerindeki Kur'an'dan bir kez, bu sûreyi meâlen okuyup, sonra yorumuma başvurmalarını öneririz. Şimdi 60-82 arası âyetleri incelemeye alıyoruz.

Bir önbilgi olarak, sözkonusu âyetler boyunca, kendisinden dolaylı söz edilen **Hızır'ı**, **Musa** (as) ve genç yol arkadaşı **Yuşâ**, birlikte arayarak, Hızır'ın zaman ilminin öğrencisi olmak üzere yola koyulurken, Musa (as)ın **iki işaret** beklediğini biliyoruz.

İki randevu mahallidir ki **İki denizin birleştiği** (Kızıldeniz'in -Sina yarımadasına çıktığı) çataldır. Bu yerde daha sonra Hz. Musa'nın ümmetinin karşıya geçmesi için deniz ikiye yarılacak, yol verecek, peşlerinden izleyen Firavun ve ordusunun üzerine bu su sütunu kapanıp boğacak, binlerce yıl sonra, insanlara ibadet olmak üzere Firavunun secde hâlinde katılaşmış cesedi de aynı yerden karaya vuracaktı.

İkinci işaret ise o bölgede belli olacaktı.

Şimdi Kehf 60 ile 82. âyetleri yorumlarıyla birlikte bilimsel incelemeye alalım sevgideğer okurlar...

"**Mûsâ genç arkadaşına** (Yuşa)'Ben iki denizin birleştiği (Sonradan Musa'ya ayrılacak olan denizin uzay burulmasının ve uzay yürüyümünün olacağı) **yere ulaşmaya ya da yıllarca** (zaman yolculuğunun eşdeğeri zaman yürümesi boyunca) **yürümeye kararlıyım' demişti.**" (Kehf-60)

"**İkisi iki denizin birleştiği yere ulaşınca, balıklarını unutmuşlardı. Balık bir delikten kayıp denize ulaşıp, yüzdü**" (Kehf-61)

"**Oradan uzaklaştıklarında Musâ yanındaki gence** ***'Azığımızı çıkar, and olsun bu yolculuğumuzda yorgun düştük'*** **dedi**" (Kehf-62)

"**O** *(Yuşâ)* **da** ***'Bak sen kayalığa vardığımızda balığı unutmuşum. Bana onu hatırlamanı unutturan ancak şeytândır. Balık şaşılacak şekilde denizde yolunu tutup gitmiş'*** **dedi.** (Kehf-63)

"**Musâ,** ***'istediğimiz zaten buydu'*** **dedi. Hemen geldikleri yoldan izleri üzerinde geri döndüler.**" (Kehf-64)

Şimdi buradaki âlimlerin anlayacağı ALLAH misâllerini açmak üzere bir duralım: Birinci işaret mekân; ikinci işaret zamanın kayması=aberasyon'dur.

Hz. Musa'nın genç yoldaşı, azık çantasındaki yemek üzere yanlarında taşıdıkları, çoktan **ölmüş balığın canlanıp,** denize ulaşan bir oyuktan geçerek, yüzdüğünü fark ederse de aberasyon sonucu bu paranormal olayı unutur.

Çünkü Aberasyon, aynı mekânda değişik zamanların buluşmasıdır. Hızır'ın zamanı, onu arayan ikisinin zamanı, cinlerin (Enerji insan) zamanı ve balığın zamanı birbirine aynı mekânda düğümlenmiştir. Hz. Hızır zamanda geriye yürüdüğü için, daha balığın canlı olduğu döneme girmiştir. Canlanan balık ise savunma içgüdüsüyle denize kaçmış, Yuşânın da zamanı tersine gittiğinden, bu olayı unutmuş, çevredeki cinlerin de uzay burulmasına kapılmasıyla bu olayı "Şeytanın unutturduğunu" söylemiştir...

Aberasyondan dolayı ikinci işareti almış olan Hz. Mûsa, "**İşte aradığımız bu!**" diyerek, balığın canlandığı yere dönerler: Devamı Kur'an'da şöyle:

"**Derken tarafımızdan bir rahmet vererek ve katımızdan bir bilim öğrettiğimiz kullarımızdan birisini** (Hızır) **buldular.**" (Kehf-65)

"**Musa ona** (Hızır) ***'Öğretildiğin bilimden bana da öğretmen şartıyla sana çömez olup peşinden gelebilir miyim?'*** **diye sordu**" (Kehf-66)

"**O Musa'ya** ***'Doğrusu sen yaptıklarıma sabredemezsin. Bilgice içyüzünü kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredeceksin?'*** **dedi**" (Kehf-67/68)

"Musa, *'İnşaallah sabrettiğimi göreceksin, sana baş kaldırmayacağım'* dedi." (Kehf-69).

"O da *'O halde bana uyacaksan, ben sana anlatmadıkça herhangi bir şey hakkında soru sormayacaksın'* dedi." (Kehf-70).

"Bunun üzerine kalkıp gittiler. Sonunda bir gemiye bindiklerinde o (Hızır) **gemiyi deliverdi. Mûsâ: *'Gemiyi içindekileri boğmak için mi deldin, doğrusu sen çok şaşılacak bir şey yaptın.'* dedi."** (Hızır) **Musa'ya *'Ben sana yaptığım işlere dayanamazsın demedim mi?'* dedi."/Musâ *'Unuttuğum için bana çıkışma, gücümün yetmediği şeyden beni sorumlu tutma'* dedi."** (Kehf-71/72/73)

"Yine gittiler, sonunda bir erkek çocuğa rastladılar. O (Hızır) **hemen** (bebeği) **öldürdü. Musâ *'Bir cana karşılık*** (Kısas hakkı) ***olmaksızın mâsum bir cana mı kıydın? Doğrusu pek kötü bir şey yaptın'* dedi."/"O *'Ben sana yaptığım şeylere sabredemezsin demedim mi?'* dedi.** (Kehf-74/75)

"Musâ *'Bundan sonra sana bir şey sorarsam bana arkadaş olma o zaman tarafımdan mâzur sayılırsın'* dedi." (Kehf-76)

"Yine yola koyuldular sonunda vardıkları bir kasaba halkından yiyecek istediler. Kasaba halkı ikisini misâfir etmek istemedi. İkisi şehrin içinde yıkılmaya yüz tutan bir duvar gördüler. Musa'nın arkadaşı (Hızır) **onu doğrultuverdi. Mûsa *'Dileseydin buna karşı bir ücret alabilirdin'* dedi.** (Kehf-77)

Âyette "Üçü" yerine "İkisi" Hz. Musa ve Hızır vurgulanmaktadır. Genç Yuşa izleyen âyetlerde yoktur. Çünkü zamanda geriye giden Hz. Musa ve Hızır'ın geri takvimleri genç Yuşa'nın doğum yaşı Öncesidir. Şimdi topluca âyetlerin devamını verelim:

"O (Hızır, Musa'ya) **şöyle söyledi: *İşte bu*** (Hikmetten soru sorman ve vâadini tutman gereği) ***senin ve benim ayrılmamı gerektiriyor. Dayanamadığın işlerin yorumunu sana anlatacağım.."*** (Kehf-77)

"Gemi denizde çalışan bir kaç yoksula aitti. Onu kusurlu kılmak istedim. Çünkü peşlerinde her sağlam gemiye el koyan bir hükümdar vardı./ Çocuğa gelince, onun ana-babası mü'minlerdi. Büyüyünce onları azdırmasından ve inkâra sürüklemesinden ürktüm. Rabb'lerinin o çocuktan daha temiz ve onlara daha merhamet eden birini vermesini istedim./ Duvar ise şehirde iki yetim erkek çocuğa aitti. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları da iyi biriydi. Rabb'in onların erginlik çağına ulaşmasını ve Rabb'inden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarmalarını istedi. Ben bunları kendiliğinden yapmadım. İşte bunlar sabredemediğin işlerin içyüzüdür." (Kehf-77/82)

Hz. Musa ve Yuşa'nın Hızır'ı aradıkları dönem, "Şimdiki zaman"dır" Oysa Hz. Hızır'ın onların ilerisindeki bir çağdan randevu mekânına döndüğünü Hz. Musa'nın Hızır'ı aramak için yalnızca yol=mekân mesafesi değil yıl=zaman mesafesi boyunu da göze almasından anlaşılmaktadır. Bu istihbaratı Hz. Musâ, Lokman (as)dan almıştır.

Oysa Hz. Hızır'ın geldiği çağ, zâlim derebeyinin inançlı yoksul denizcilerin gemilerine el koyduğu, küçük çocuğun büyüyüp ebeveynlerini inden çıkardığı ve yıkık duvarın gömüsünün zorba kent halkınca yağmalandığı çağdır.

Hz. Hızır, bu ileri çağdaydı (Çocukların büyüdüğü yaş itibariyle) yaklaşık 30 yıl ileri bir tarihten, "Zamanın düzeltilmesi" ya da "Tarihin değiştirilmesi" ya da "Geçmişe müdahâle ederek, geleceğin yeniden düzenlenmesi" yöntemini geliştirmiştir.

Kur'an'da bildirilen zaman aşan Peygamberler gibi, (ismen ya da zikren geçen fakat elçiliği hakkında açıklama bulunmayan) **"Katımızdan ilim verdiğimiz kulumuz"** diye ayrıcalıklı "Zaman aşırı uluları" izleyen oto-referansta tanımlayarak söyleşeceğiz sevgideğer okurlar.

oto-referans / o

zamanın efendisi

Evrende herşey çift ve zıtlı ile kaimdir. Buna göre gelecekte bir Peygamber (Hz. İsa) geçmiş, hâl ve gelecekte var olacak olan iki rahmanî zaman yolcusu, (Hz. Hızır ve Hz. Lokman) ve bir de geçmiş ile geleceği devralan (Neden ucundaki Hz. Zülkarneyn'i temsilen sonuç ucundaki Hz. Mehdi) birleşeceklerdir. Bu rahmânî **ilâhi gruba** karşı zulmanî - **şerli karşıtları** bulunmaktadır:

Bunlardan iyilik Mesihi Hz. İsa'nın negatifi olan kötülük mesihi **Deccal** (Paralel evrenin kozmik sihirbazı Armageddon) **Yecüc-Mecüc** (Gog&Mog=Yeti ve Metiler, zaman seddi ırkları) ve bizzat **İblas** (şeytanın da kendisi) ile **Sufyanistler** (Yobaz gerici, fukahacı, mezhepçi ve saltanatçı mürteciler. Bunları ilerici, Asrı saadetçi Mehdistler yenecektir) (*)

Hz. Musa'nın sabırsızlığını üç kez azarlayan zat Hz. Hızır'dır. Neml-40. âyette geçen Sebe kraliçesi **Belkıs**'ın tahtını, daha teklifini açıklarken getiren, "ÂLİM" tefsirlerde bizzat Hz. Süleyman ya da veziri Âsaf olarak gösterilmesine rağmen; kaynak hâdis ve "Ledünnî" bilimlere göre, doğrudan **Hz. Hızır**'dır, sevgideğer okurlar...

Kehf sûresi doğrudan "Zaman yolcuları=zaman gezmenlerinin" üssüdür ki biri **Lokman** diğeri **Hızır'** olup, bu sûrede ismen zikredilmezler. Her ikisine ALLAH katından bir tür ölümsüzlük sırrı ve iki tip ilim" verilmiştir...

(*) Sûfyanistleri Mehdi temizledikten sonra, Deccâl, Yecüc-Mecüc ve İblis'ten oluşan **şerli zaman yolcularının** Hz. İsa tarafından öldürüleceği bildirilmiştir. Hz. Hızır zamanda sürekli Deccâl'in bir adım önünde olup, tüm insanları uyaracak, uyanlacak kişi kalmayınca zaman trafiğinde Deccâl ona yetişip, ölümsüz **Hızır**'ı öldürecektir. Hz. İsa da Deccâl'i ve sonra da İblis'i öldürecek, yerini insanların şeytanlaştığı (Hannas-Vennas) fitne alacaktır. Sonunda "Allah" diyen bir kişi bile kalmadığından, tıpkı Hz. Lut'un koca iki kentte "5" imanlı bulamayışı gibi, onlarca milyar insanın içinden tek "ALLAH" diyebilen çıkmayacağından **kıyamet farzı ve vâadi gerçekleşecektir.** Bu nedenle ilk inen sûre âlâk'ta âyetlerle 'azgın ve nankör' diye aşağılanmıştır. Hz. İsa ve diğer zaman yolcularının eşzamanlı olarak buluşması "Kıyamet Alametleri'nden olup, peşpeşe vuku bulacak olan hadiselerdir.

Hz. Hızır ve Lokman **"Zaman gezmenleri"** olup, her ikisine de ALLAH KATINDAN bilim ve rahmet (merhametlilik) verilmiştir. Hz. Lokman'ın bilim belli bir zaman kesiti içinde geçerlidir ve "Rahmaniyet"tendir. Hz. Hızır'ın bilimi ise zamanın efendisi olarak, her çağa ulaşabilmektedir. Lokman (as) biyosferik; Hızır(as) ise zaman fiziği olarak ölümsüzlüğü yakalamışlardır.

Konumuz ve konuğumuz, Hz. Hızır, öğretimizin de kurucusudur. 5000 yıldan beri diri olduğuna ilişkin Endonezya'dan Afrika'ya kadar, kuşaklar boyu "Hızır'ı gördüklerini' rapor edenler bulunmaktadır. Öyleki Hindistan'daki İngiliz makamlarının bir bilim kuruluşuna devrettikleri bu "Birden var olup, sonra yok olan" kimsenin, ülkemizde de tanıkları bulunduğu bir hayli dillerdedir. Eminiz ki sayısız okurumuz da ya görmüş ya da görenlerden bu sık olguyu dinlemiştir.

En azından "Kıbrıs hârekâtında" Türk savaş jetinin pilot mahallinde birden var olup, nokta bombardımanını tarif ederek, tarihi küçük çapta değiştiren Hz. Hızır'ı gazete manşetlerinden birçok okurumuz anımsayacaktır.

"Batı Cephesi Müslümanlarının Kurmayı" statüsündeki "Zig-Zag alternatifi bilim öğretisinin" dolaylı ve fahri kurucusu Hz. Hızır'a öğreti bandlarımız boyunca bol bilgi ayırdık, konunun akışına göre bu bilgileri açacağız.

Hz. Hızır, doğu ve batı müslümanlığını iki farzda ele almıştır. Doğu dalında Bağdatlı Mevlânâ Hâlid'i (Ali İmran-104.âyet grubu) ve batı dalında "Nâib"ini (Kur'an'daki Ali İmran-114.âyet grubu) organize etmiştir. Bu bakımdan yanlış da olsa "Batı grubu müslümanlara" Hızriyye"ciler denmektedir. Bu ismin yanlışlığı "Hızır tezkireleri" denen kapalı devre risâlelerin "Batı grubu" elinde olmasından doğuyor.

Batılı müslümanların şeyhülislamı konumunda olan Nâip, doğu konumundaki "Ekim ya da Hekim Bey" denen Halidiliğin (Bağdatlı Mevlânâ) temsilcisi ile koordine olarak, bu tezkireleri almakta ve çağa göre açmakta, açıklamaktadır.

Bir önbilgi olarak, Hz. Hızır'ın belirli bir yaşı olmadığı, hangi çağdaysa o çağın yaşı ve görüntüsünü imaj olarak yansıttığını çocuk ya da yaşlı olabildiğini bildirelim. Cinsiyeti erkek olan Hz. Hızır'ın mizacı ve ruhsal yapısı ise son derece mütevazi, çok barışsever ve sevgi doluluktur.

En bariz özelliği de aşırı merhametli yapısıdır. Bilindiği gibi merhamet, râhmet'in bir türevidir:

"Derken tarafımızdan bir RAHMET vererek ve katımızdan bir BİLİM öğrettiğimiz kullarımızdan birisini (Hızır) **buldular."** (Kehf-65)

Gerçekten Hz. Hızır, Kur'an'ın hiç bir yerinde ismen geçmez, tüm gerçek hâdislerde bol zikredilir. İsminin açıklanmaması için gerekçesi (Tezkiresinde) şöyledir:

"Rabb'imiz bile kendine bencilce 'Ben' demezken, zatı şâhanesinden "O" diye söz ederken, eşsiz olmasına rağmen "Biz" derken benim ismim nedir ki, ne hâddime?"

İlminin kaynağını ise Tâ-hâ/114. âyete bağlıdır:

"Sadece Rabbim ilmimi artır' diyebilir, karşılığını da alabilirdim. Ama 'Rabbim ilmini artırdıklarının sayısını artır" dediğim için bir ilâhî Levhi Mahfûz katının ilmi verildi. Ben zamanda değil zaman bende gezer. Râkim'im ile dilediğim zamanı seçer Kehfim ile orada var olur, bir ecir-ücret istemeden sadece "Merhametle" ve Rahmâni olarak, ALLAH reyi ile zamana sahiplenirim ve olaya hükmederim."

Hz. Hızır'ın ilminin ve rahmetullah'ının Peygamberlerinkini aştığını, Kehf 60-82. âyetlerden anladık:

"Musa ona (Hızır) ***'Öğretildiğin bilimden bana da öğretmen şartıyla sana çömez olup peşinden gelebilir miyim?'* diye sordu"** (Kehf-66)

"O Musa'ya *'Doğrusu sen yaptıklarıma sabredemezsin. Bilgice içyüzünü kavramadığın bir şeye nasıl sabredeceksin?'* dedi" (Kehf-67/68).

Hz. Hızır'ın birinci özelliği **"Bilim"**dir. Bilimini hümanist amaçlara da kullanmakta, **"Geçmişi" değiştirerek,** geleceğin sonucunu değiştirmektedir. Kehf sûresinde "bir erkek çocuğu öldürür, bir gemiyi deler ve bir duvarı onarır. **Böylece geçmişe müdahale ederek, geleceği** (kendi hesabına değil, Allah rahmeti doğrultusunda) **değiştirmektedir.**

Hz. Hızır hakkında Kur'an'da, dolaylı olarak **"Kitabî bilim sahibi"** olduğu bildirimi, geleceğin çok ileri teknolojilerini geçmişe naklettiğii biçiminde yorumlanmalıdır. **"Katımızdan bir bilim öğrettiğimiz"** biçimindeki, ikinci bildirim ise büyük sırların aynasıdır. Hz. Hızır Arş'ın ZEĞ-ZAĞ katının ilmini almıştır.

Aslı Hz. Hızır tarafından bildirilmiş olan, Hızır tezkirelerinden alıntı yapılan Fatihatül Fıkara isimli ünlü tılsım Fatiha'nın besmeleyle birlikte 8 Güç ve Arş tabakası olarak 7 ayetle tanımını yapmaktadır.

En alttaki tabakada ise "Levhi Mahfuz" bulunmaktadır. Söz konusu 7 kat Arş şunlardır:

(1) **Elhamdü lillâhi Rabbil âlemîn: EBCED** Arş'ı
(2) **Errahmânirrahîm: MEVZAH** Arş'ı
(3) **Mâliki Yevmiddîn: TAYKAL** Arş'ı
(4) **İyyâke Nâ'bûdü ve İyyâke Nestaîn:MENSA** Arş'ı
(5) **İhdinas sırâtal Müstakîm: FESKAR** Arş'ı
(6) **Sıratallezîne en'amte âleyhim:ŞETSAH** Arş'ı
(7) **Ğayril mağdûbi âleyhim veleddâllîn:ZEĞ-ZAĞ** Arş'ı.

Bu sonucu kat "Katımızdan ilim verdiğimiz" diye bildirilen LEVHİ MAHFUZ katı olup, bilim, yalnızca bu katın tasarrufundandır. ZEĞ-ZAĞ, Arapçadaki iki tür Z harfinin okunuşu, bu katın görevlisi Kasfiyail (Cassiel) isimli meleğin simgesidir. Diğer görevleriyle "Zelzele=Deprem" meleği ve Elektromagnetik indi-çıktı (Hünnes) olaylarının operatörü, Cumartesi günü; Kurşun ve kurşun ötesi=transuran elementlerin, Oğlak ve Kova burçlarının da yöneticisi **Cedelv** mantrasının hâdimidir. İkinci bandımız "Mi'rac'da" bu arş katlarından (Kur'an'ın fen sûrelerinin "Zelzele" sûresiyle özetlendiği "Zilzâl kelimesiyle temsil edilen iki katmanı ve **Fatihat-ül Fıkara'nın ZEĞ-ZAĞ arş kavminden** olduğundan) söz edeceğiz.

Arş'ı Âla'nın 28 kattan oluşan harflere bağlı sırlarının yapısında Zeğzağ isimli katmanı bütün enerjetik dinamik gel-gitlerin, Zil-Zal olaylarının yönetimi, Kur'an'daki Zilzal suresi de aslında bu kata bağlı hadimlerce (Pastofor meleklerce) yönetilmektedir. Zezzağ'ın ve Zil-zal'ın iki Z harfinin anlamı, ince Z olarak, Zülcelâl ve kalın Z olarak El Zâhir isminin başharfleridir. Yer temsilcisi de Zülkarneyn ve Zemini-Zeman'dır. (Zaman)

Hz. Hızır'ın uzun görevi, **Zaman zelzelesinin** şifresi olan Zilzal içinde geçen iki Z harfinin sırrındandır. Bu iki Z harfi Arş'ı âlâ'da Rabbin **"Zül-celâli ve'l-ikrâm"** ile **"Zâhir"** isimlerinin kaynağıdır. Yer (Arz) temsilcileri ise **Zülkarneyn** ve "zamanın efendisi"dir.

Hz. Hızır'ın binlerce yıldır Peygamberlere eşlik ederek, sırayla musevi, hristiyan ve sonuncu olarak da dinimizin hizmetini üstlendiğini Ledünnî Kriptolojik gizli bilimler bildirmektedir.

Her çağın dirisi Hz. Hızır, adları bilinen değil bilinmeyen 9 İslâm "Müceddidini" eğitmiş, İslâm'ın "Asrı Sâadet" dönemini 313 mürsellere nakletmiştir.

Düzenli arayla gelen gerçek ve gizli müceddidlerin sonuncusu kural dışı olarak gecikmiştir. Ledünnî bilgilere göre bu gecikmenin telâfisini Hz. Hızır, geçici olarak üstlenmiştir.

Çünkü bir velî ve DİRİ'dir. İlminin bir kısmını emâneten verdiği **Mevlânâ Hâlid Bağdadî** asistanlığını yapmıştır.

Bağdadî'den **kuşaklar boyu öğrencilerine devredilen bu emânet** sonuncu müceddid **Mehdî**'ye iletilmektedir. Hz. Hızır "313 Mürsel"in ve "Kırklar Meclisi"nin başkanı olduğu için yazılı "Risâle=bilgi" ya da "Tezkire=Öğüt" dökümanları bırakmıştır.

Sözkonusu dökümanlar (Kahire'nin bitişiğindeki yerleşik Hâlidiliğin doğu-dalı şeyhülislâmı Ekim ya da Hekim Bey tarafından stoklanmış "Bağdadî" emânetleri olup, Hâlidiliğin batı dalı Şeyhülislamı (ki bunun karşılığı Şerif üd Din anlamındaki Sheriffe of Time ya da) K.M.Allain lâkaplı bir lider gözetiminde, Mehdi misyonu olmaksızın müslüman batılı bilim adamlarınca bilimsel buluşa çevrilmektedir.

İletişimi Âli İmran sûresi 104 ilâ 114 sayılı âyetlerde geçen "Doğu-batı" müslümanlarının birleşmesi sırrı "Hazirûn" başaracaktır. Çünkü "Hızır=Hıdır" her çağda hazır olan demektir. Arapça'dan Türkçemize geçen "Hazır" budur. Hızır bir lâkap olup, gerçek isim değildir. İkinci lâkabı ise Asr-ı Şerif'tir.

İncil'de geçen üç maji kavramı da tahrif edilmiştir. Hızır, Mehdi ve Hz. İsa'nın **gelecekteki** buluşması İncil'in üç maji=üç velîsi'nin asıl sırrı olup, gelecekteki bir **eş zamanlılık dönemindeki** kerâmetleri=majileri kapsamaktadır.

Hz. Hızır'ın **son** görevi, kötülük mesihi Deccâl'e karşı bütün insanları bir adım önde uyarmaktır. Bu "Zamanda" bir adım önde olmasıdır. Uyarmadığı hiç bir kimse kalmayınca, Deccâl ona yetişip öldürecek, Deccâl'i de Hz. İsa öldürecektir.

Böylece üç iyi ve kötü zaman yolcusu gelecekte hem zaman ve hem zemin olacaklardır. Zülkarneyn'den Hz. İsâ ve Hz. Mehdî'ye ulaşan 7000 yıllık iletişimi sağlayan köprü olan Hz. Hızır'ın bir diğer lâkabı "Zamanın efendisi"; fonksiyonu da "Zelzelet-ül Zeman"ın baş harfleri olan ZEGZAG sırrındandır.

Hızır (as) dört kitabın ve bir kısım suhuf indirilmesinde "Hazır" bulunmuştur. Son olarak Resûlullah şeriatına tâbi olarak, bütün müceddidlerin eğitilmesi görevini üstlenmiştir.

Kıyametin ertelenen âlametlerinin bekçisidir. (Örneğin Hz. Zülkarneyn'in ertelediği Yecûc-Mecûc istilâsı Deccal'in geleceğe tehir edilen fitnesi gibi).

Kesim 36

zeminin efendisi

ZAMANIN EFENDİSİ Hz. Hızır, doğumundan Hz. İsa'nın yeniden gelişi ile Deccal'in kendisini katline kadar "ZAMAN YOLCUSU" olarak Hz. Lokman ile yaşayacaktır. Hz. Lokman Hz. Üzeyir ile bağlantılıdır. Ama Hz. Hızır geçmişte Zülkarneyn ile gelecekte gelecek olan Mehdi arasındaki ZAMAN KÖPRÜSÜNÜN mekanizmasından sorumludur.

Hz. Hızır, Zülkarneyn'i daha çocukluğunda "Neolacağını" bildirmiş, onu gözetmiş,"Allah ilminden" söz etmiştir.

Enerjetik dinamik gel-gitlerin, Zil-Zal olaylarının yönetimi, Kur'an'daki Zilzal suresi ile bağlantılı Zeğzağ'ın ve Zil-Zal'ın baştaki ince z harfi Zülcelâl ve ikincisi olan kalın Z harfi Zâhir isminin başharfleridir.

Bunun gibi Zem-Zem de biri Zemin diğeri zeman olan iki ilâhî adresi vermektedir.

Zeman (Zaman) efendisi Hz. Hızır; Zemin=Yer temsilcisi de Zülkarneyn'dir. Biri zamanın diğeri zeminin (Dünyanın) efendisidirler.

Hz. Hızır'ın naklen konuşması ile Kehf-82 âyet biter ve birden ilgisizmiş gibi 83. âyetteki bir başka "Süper bilgin'e, yeryüzünün efendisine bağlanır:

"Sana Zülkarneyn'den sorarlar: *'Size ondan haberlerim var'* de..."

Zülkarneyn, Tevrat ve İncil'de yer almadığı hâlde bu ümmetlerce "Tevâtüren" bilinmekteydi. Ancak yalnızca **Kur'an**'ımızda yeralmıştır.Buna rağmen bir Peygamber olduğu bildirilmez ve adı gerçek değildir.

Zülkarneyn Cifir ismi/Şifre adı'dır. Zül=Sahibi Karn = Boynuz. eyn=iki tane'nin birleşmesinden **"İki boynuzlu"** anlamına gelmekte olan ve sadece âlimlerin bulabileceği bir ALLAH misâlidir. Elbette iki boynuzlu bir insan olarak düşünülemez.

Buna rağmen, medarı iftiharımız, büyük âlimlerimiz olan müfessirlerimiz nazarında İskenderi Zülkarneyn, yâni Makedonyalı Büyük İskenderdir. Hindistan'a kadar fetihleri dolayısıyla bu kulağı küpeli eşcinsele mübarek âyet âtıf edilmiştir.

Makedonyalı İskender (Alexander)in bir kabartmasında iki boynuzculuk vardır. Bu boynuzların bir türü Michelangello'nun "Musa" heykelinde de vardır.Bu görüşe göre bir çağda boynuzlu insanlar varmış (!)

Deccal'in de "iki boynuzlu" olduğu bazı hadislerde yer alır.

Boynuzlu insan yerine Tötonik (Eski Germen, Viking miğferi gibi boynuzlu) kask düşünülebilir.

Germe efsanelerinde hem boynuz hem "Yarımada" anlamına gelen **korn** terimi vardır. Meselâ, **Thule Korn**=Thule yarımadası'dır. Thule, İzlanda'yı Skandinavya'ya bağlayan mitik batık kıtanın boynuz biçimindeki uzantısı olup, eski Rorna kaynaklarında "Thule insula" olarak geçmektedir. Üstelik Thule=Zül diye okunmaktadır.

Arapça **Karn** Germence **Korn** ikisi de **boynuz** demektir. Bu terim, Horn, Corno yazılışlarıyla bir çok dünya dilinde yer alır.

Arapça'da **Karn=Çağ, dönem**"de demektir ki, Ledünnî bilimlerde **"iki çağ sahibi"** anlamına gelir.

Bu terimi daha açarsak **"İki zaman!ı"** (Zamanın iki kutbu arasındaki Zilzâl Neden sonuç kutupları arasında zaman enerjisinin gel-git biçiminde dalgalanması) gibi ileri semantiklere ulaşırız.

Kur'an'ın iç-içe katlanmış en azından 7 tayf anlamı olduğundan dolayı çok geniş ve karmaşık düşünmekte yarar var:

Ledünnî bilimlere göre "Zülkarneyn=Ucları yukarı dönük **hilâl** ve nal biçimindeki mıknatıs, Remzi Şirâ (Uranus'ün sembolü olan çiftli anten), İki uzayın bir karadelik berzahında boğazlaşması, KUM SAATİ gibi ileri anlamlar içerir.

Kesim 37

dünyanın efendisi

KEHF sûresi 83. âyette konuyu Hz. Hızır'ın Hz. Musa'ya söylediği sözlerle bitip, 84.âyette konu birden, başka bir zaman yolcusuna Zülkarneyn'e geçmektedir. **Hızır-Zülkarneyn ikilisinin "Zülkarneyn" adıyla birleştiği** âyette de iyice vurgulanmıştır:

"Biz O'na (Zülkarneyn) **yeryüzünde kudretli bir mekân** (yerleşim) **sağladık. O'na** (imkânsız ötesi çözebilen çözüm) **yolları** (bilimler) **verdik."**

Bu, çok ileri teknolojiyi **"Yeryüzüne yerleştirmek ve her çözüm** yolunu bilimsel olarak bilmesi" diye yorumlayabiliriz. **"Yol"**terimi 85. âyetteki bir başka **"Yol"** ile bütünleşir:

"O (Zülkarneyn) **bir yola tabî oldu."**

Zülkarneyn'in "Yola çıktığı değil; bir **rotaya koyulduğu,** yönlendirildiği, doğrultu aldığı anlaşılıyor. Bu yolun **en "Batı"** olduğunu 86. âyetten anlıyoruz.

"Günbatısının en ucuna ulaştığında güneşi balçıklı ve kızgın bir suğlaya batıyor buldu. Bir de onun yanında (Sığlığın yöresinde) **bir kavim** (millet, ırk) **buldu.*'Ey Zülkarneyn, ister bunlara azâb edersin ya da haklarında güzel davranırsın'* dedik."**

(İki seçeneğinde de serbest bırakılan Zülkarneyn iyiliği seçer.)

Çok üzücü olarak **"En batı"** terimini küçük çapta düşünenler var: Bir kabartmasında çift boynuzlu tasvir edildiği için, eşcinsel ve çok tanrılı, putperest Büyük İskender'in Zülkarneyn sayılması bu yüzdendi. İskender İmparatorluğunun en batısında kendi anayurdu olan Makedonya yer almaktadır.

İskender'in seferlerine bakarak onu **yeryüzü gezmeni** saymak yanlıştır. **Zülkarneyn, yazılı tarihten önce** yaşamıştır. İskender ile aralarında binlerce yıl bulunmaktadır.

Söz konusu dönem, Asya kökenli Moğol ırkının, Behring Boğazı'nı aşarak Amerika'ya geçtiği **Kızılderili** öncülerle ilgilidir. Sarı benizli moğolların tersine, **Gün batısının rengi, kızgın suların tonu olan "Kızıl"yağız renkli kızılderililerin simgesidir.**

Üstelik Amerika kıtasında pek çok sayıda sığ bölge vardır: Örneğin sadece Florida ve kıyı Glasiyerleri (bataklıkları) Türkiye yüzölçümü kadardır.

Güney Amerika'da Amazon ağzı kızıl, siyah ve renkli çamur deryasıdır. Üstelik kastedilen Antil adaları'nın siluetidir. Bahama adaları ve binlerce resif, günbatımında gerçekten kara bir balçığa gömülüyor gibi gözükmektedir. Meksika körfezinin tamamını bataklıkta çepeçevre kuşatılmıştır. İlk çağlarda ise tamamen bataktı.

Kuşkusuz, her şeyin doğrusunu ALLAH bilir. Ancak, böyle bir hipotez kurmamıza neden olan önemli ipuçları vardır: Amerikan medeniyetleri (Kızılderili Aztek, Maya, Toltek, İnka vb.) söz birliği etmişcesine bütün tanrılarını **"Beyaz"** ırktan seçmişlerdir: Tanrıları kendileri gibi Kızılderili değil; **kızıl sakallı, sarışın ve mavi gözlüdür.**

Oysa Kızılderililerin sakalları çıkmaz ve Amerika'nın keşfinden önce hiç beyaz insan görmediklerine göre **"Sakalı tanımamaları gerekir."**

Ama, oraya giden ilk beyazlar "Giyimli, sarışın, mavi gözlü ve sakallı" beyaz tanrı tasvirleri ile karşılaştılar. Bu tanrıların başta geleni "Kuetzelkoatl" diye okunan **'Quetzalcoatl'**in telâffuzu **Zülkarneyn** ismine son derece yakındır!

Üstelik bu efsanelerde, Kuetzalkatl denen beyaz tanrı, büyük denizin doğusundan (Atlantiğin doğu yakasındaki Avrasya-Afrika tarafından) büyük ve gürültülü bir kuş-araçtaki ekibiyle batıya, kızılderililerin yurduna gelmiştir.

Günün birinde (yine kuşuna binerek) ileride dönme vaadiyle geldiği yönde kaybolmuştur.

Binlerce yıl sonra, ilk İspanyol fatihleri Güney ve orta Amerika'ya çıktıklarında, Kızılderililer ispanyolların sakallı ve beyaz olması yüzünden, tanrıların geri döndüğünü sanarak, onlara esirce tapınmışlardı. Bir avuç İspanyol da, bu avantajla milyonlarca Kızılderiliyi katletmişlerdi. Aztekler ve İnkalar bu körü körüne inançlarının kurbanı olmuşlardı.

İspanyollar başka şeyler de tesbit ettiler: Kızılderililer (Amerika'da hiç yaşamamış olan) deve ve atı resmetmişler, dünyayı bir su tufanının mahvettiğini ve "Ma Noa" isimli "Suların babası=Hz. Nuh' tarafından pek azının kurtarıldığını, Noa adına yapılan Zacuali kulesini, daha sonra kötü tiynetli dev kralların ele geçirdiğini ve tanrılara isyan ettiği için cezalandırıldıklarını, tek dil konuşan insanların artık her birinin başka diller konuşmaya başladıklarını, komşuların bile birbirlerini anlamadıklarını kitabelerine kodekslemişlerdir. Bu tıpatıp üç göksel kitapta yer alan Hz. İbrahim-Nemrud çekişmesinin odağı olan ünlü Bâbil kulesi (Ziggurat) olayıdır.

Bu arada "Sami" dilleriyle büyük benzerlikler ve arkeolojik bulgular da dikkat çekicidir. Babil kulesinin "Ziggurat" adıyla Amerika'daki benzeri "Zacuali" gibi Ma-noa (suların efendisi) de aynı Samicedir. Arapça Ma=Su demektir ve Noa'da Nuh ismiyle eştir. Ayrıca Arapların giydiği "Türbanlı" heykeller yanında hörgüçlü deve kabartmaları da bulunmaktadır. Oysa Güney Amerika'da, devegillerden, özgün ve hörgüçsüz bir deve türü olan "Beyaz Lâmâ" yaşar.

Amerika kıtasına çok önceleri Fenikelilerin gittiğine ilişkin deliller vardır. Sözünü ettiğimiz **Zülkarneyn rotaları** onlardan da öncedir.

85. âyet'in Amerika'nın tropikal bataklıklarını ve burada yaşayan Kızılderilileri işaret etmektedir.

86. âyetin **"...istersen bunlara azab edersin..."** biçimindeki pasajı, günün birinde "Kızılderililerin katledileceğine" dikkat çekmektedir.

Nitekim İsponyol, Portekiz, Fransız ve İngiliz asıllı konkeror (Hernando Cortez gibi Fatih lâkaplı haçlı cânî) emperyalistlerinin soykırımlarının haberciliği yapılmıştır.

89. ve 90. âyetlerde, Zülkarneyn'in **"Doğu rotasına"** çevrildiği; 91. âyetteki araç-insan ekipmanının sırrı verilir!

"Zülkarneyn'in **yanında neler olduğunu bilimimizle kuşatmıştık."**

92 ilâ 98. âyetlerde de **üçüncü rota** anlatılıyor: Burası **"İki Sed arası"** diye anlatılan bir bölgedir.

Burada çok ayrı bir dil konuşan milleti, Yecûc-Mecûc (İnsansı başka bir ırk) huzursuz etmektedir.

Zülkarneyn, bu dil bilmez kavmin istek ve yardımlarıyla kendilerini çok tâciz ve tedirgin eden, insan eti yiyen Yecûc-Mecûc'e karşı aralarına ergimiş demir ve bakırdan oluşan bir sed yapar. İnsan gücü yanında, körük (Zülkarneyn'in özel teknoloji) ile yapılan bu seddin asla **"Aşılmaz ve delinmez"**olduğu bildirilir. Ta ki, Zülkarneyn'in ertelediği, bizim geleceğimizdeki yer alan vâdedilmiş, bir güne kadar:

"... (Yaptığımız) Bu (sed) Rabbimizden bir rahmettir. Ama, Rabbimizin sözü yerine gelince, bunu (seddi) yerle-bir (Dünyayla eşit) edecektir ki, Rabbi'min vaadi bir gerçektir."

"Ve o gün, onları (Yecûc-Mecûcleri) **bırakmışızdır. Bir kısmı diğerinin içinde dalgalanır."**

"Ye'cûc ve Me'cûc'ün seddi yıkıldığı zaman her dere ve tepeden salınırlar." (Enbiya-96)

"Ve gerçek olan kıyamet kopma va'di yakınlaşmış olur. O koptuğu zaman, o kafirlerin gözleri dışarı fırlar. 'Yazıklar olsun bize. Biz bundan habersizdik. Hayır. Biz zalimlerdendik' derler" (Enbiya-97)

Dalgalanmak, dere-tepeden salınmak yine âlimlere verilmiş bir misâldir. (Tıpkı meddü cezir gibi) gel-git, indi-çıktı yapan KİRİŞ zaman osilasyonudur.

oto-referans / p

arabesk

Tevrat ve uydusu İncil'de Ye'cûc=Gog ve Me'cûc=Mog diye geçmektedir. Hz. Zülkarneyn'i nasıl ki putperest ve sapıtmış büyük (!) İskender saymak, akla-imana ters düşüyorsa, **Ye'cûc=Türk** ve **Me'cûc=Moğol"** saymak aynı acımasız kara cahil müfessirlerin müslüman Türklerimizi aşağılamaya yönelik iftiralarıdır. Bu düşünce sempatizanlarının durumu Hucurat-14'deki Araplar gibidir:

"Araplar *'inandık'* derler. Onlara (Yeterince bilimsel) ***'İnanmıyorsunuz, İslâm olmanıza rağmen, henüz iman kalplerinize girmedi'* de. Eğer Allah ve elçisine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiç bir şey eksiltilmez. ALLAH çok bağışlayan, çok esirgeyendir."**

Ârabe = müslim ama mü'min olmayan, yani İslâmı kabullenmiş ama imanı tam demektir. Bu işlerine gelmediği için arabesk hayranı müfessirler âyetlerdeki "Arab" yerine "Çöl bedevisi" yazıp, ALLAH kitabını meâlen değiştirip sabote ederler.

Günümüzde de Araplar'ın %91'i modern çöl bedevi kabileleri olup, kabile reisleri petrol şeyhleridir. Kalan Arap devletlerinin durumu da Tevbe-97 gibidir:

"A'rabların küfür ve nifakları her bakımdan daha ileridir.Allah'ın elçisine indirdiğinin (Kur'an'ın) sırrını bilmemek onlara daha lâyıktır. Allah bilendir, hâkimdir.

Gerçekten bu nifak hiç bir zaman üç düzine kadar Arap ülkesini tek birlik yapamamıştır. Daha da kötüsü, öz dilleri olan Arapça indirilen Kur'an'ın sırrını BİLMEMEK, Araplara ALLAH tarafından lâyık görülmüştür.

Bir çoğu ARAP olan Afrika İslâm ülkesinde günde binlerce kişi açlıktan ölürken, petrol safahatını Avrupa'ya yatıran sultanlardan takviyeli arabeskçilerimize izleyen âyetten selâm:

"Arablardan, Allah yolunda sarfettiğini angarya sayanlar ve sizin başınıza müsibetler gelmesini bekleyenler vardır. Belâlar onlara olsun. Allah işitir ve bilir."

Müslüman Kıbrıs Türkünün ve Müslüman Boşnakların soykırımında hiç bir müslüman Arap ülkesinden lâfta bile olsa kınamadıklarını hatırlatalım. Arapların, Türklerin ve Ye'cûc-Me'cûc'ün kaynağını anlamak için konuyu en baştan alalım:

IRKLARIN KAYNAĞI

Kur'an ve cifirine göre, yeryüzünde Hz.Âdem-Havva çiftinin merkezî ırkı yanında türlü mutasyonları olan kuşaklar türemişti. Nuh tufanı sırasında da bu sayısız mutant ırklarından yani değişime uğramış farklılıklardan iki grup gemiye alınmıştır.

Sözkonusu mutantlardan ilki bir kromozom bozukluğu olan **"Mongol"** hastalığıdır. İnsan soyu 46 (23 çift) kromozomdan türerse de, 47 kromozomlu "Mongol" hastalığı, ruhsal olarak embesil, geri zekâlılık; fizyolojik olarak da "Moğol" ırkının özellikleri olan çekik gözlülük, sarı ten, köselik başta olmak üzere türlü Moğol ırk özelliği yanında *('İnsanlardan birazını maymuna çevirdik'* âyeti gereği) maymunsu görünüşleri vardır (ki tıbba âşina olan okurlarımız bunu anımsayacaklardır.)

İkinci tür Mutantlar ise "Mongol hastaları" tersine kromozom-gen bozukluğu değil; göz, ten ve saç-kıla renk özelliği veren pigment ekstremleridir. Bunlar da iki türlüdür:

1. Pigmentlerin dezoksidasyonu: Simsiyah ten rengi sonucu pûr-negro denen koyu zencilik.

2. Pigmentlerin oksidasyonu: Bembeyaz saç, kıl, kirpik, kaş, pembe göz ve ten rengi denen ALBA ekstremidir. Böyle insanlar gün ışığına bakamaz ve gözlük takarlar.

Gerek "Mongol" gerekse "Pigmentation" hastalıkları mensupları "Merkezî ırktan" olanlardan doğan çocukları ana-baba özelliğini sentezleyerek, zekâca normal; ten-göz vb. rengi itibariyle de ara-fazlar ve nüanslar içeribiliyorlar.

Mongol ırkı denen şimdiki Çinli, Moğol, Tibetli, Güneydoğu Asyalı, Kızılderili, Japon, Kore, Tunguz, Eskimo vb. gibi dünya nüfusunun yarısını oluşturan topluluklar, böylesi bir karmanın ürünleridir.

Öte yandan pigment ekstremlerinin merkezî ırk (Kumral ile buğday arası görünüşü olanlar ile) karılmasından, nüanslar, ara-fazlar ortaya çıkmıştır.

Esmer kategorisine girenler, daha az açık tenli Aboriginelerve Afrika halkları, çukulata renkli Hâmi-Habeş vb. zenciler, koyu esmer Akdeniz ırkı ve Dravid pigmentleri vb.'dir.

Sarışın kategorisine girenler ki bunlar genel adı "Gürcüler" nedeniyle Kafkas ırkıdır. Bu ırkın kumral sarışın (Keltik) sarışın, açık sarışın, plâtin sarışın (Germen-Slav dillerini konuşanlar) fazları vardır. Bunlardan Töton denen kuzey ırkı aynı zamanda Turan (Fin-Macar ve proto-türkleri) kapsar.

TUFAN SELEKSİYONU

Tevrat kaynakları bu ırkları bilimsel biçimde kategorize etmez ama önemli ipuçları verir: Örneğin, Hz. Nuh ve eşi, dört oğlu gelinleri ve torunlarıyla birlikte Tufan transatlantiğini inşa ederken, dünya bildiğimiz gibi değildir, henüz ekseni eğrilmemiştir ve mevsimler yoktur, kıtalar ile coğrafik haritalar bambaşkadır. Hatta Hz. Nuh'un kendisi bile "İnsan benzerinden çok öte ve farklı"dır. Bu fark oğullarına kıyasla ortaya çıkmaktadır.

Hz. Nuh'un uyardığı kavmin adı "MAGAMİ"dir ki, bunun anlamı "Mongol" hastalığının ıslah edilmiş ara fazlarıdır.

Magami ile Mog=Me'cûc=Cûce anlam olarak birbirine tam eşittir.

Hayvan çiftlerin doğal-üstü seçimi (doğal olmayan seleksiyonu) gibi, Magami kavminden de imanlı ve seçilmişlerin ağırlıkta olduğu toplam 83 kişi Hz. Nuh'un transatlantiğine Magami'lerden başka diğer ırklardan çiftler de (tıpkı hayvanlar gibi), Hz. Nuh'un gemisine celbedilirler. İsrailiyat da geçen tanımıyla bunlardan biri de "Saçları ve tenleri tuz rengi olan denizci ve gemici, uzak-kuzey ülkesinden gelmiş bir ırktır.

Hatta bu gemici ırkın transatlantiğin mühindisliğinde baş danışman olduğu bildirilir. Tuz kelimesi ise "Buz, Kar" yerine kullanılmıştır. Çünkü Hz. Nuh'a çevrilmiş bu kavmin "Seçilmiş çift"leri kendilerinin "Buzlu ülkelerden geldiğini" anlatmak için "Buzu" bilmeyen bu sıcak iklim kavmine "Tuz"u örnek göstererek analoji oluşturmuşlardır. İşte bunlar "Alba" ırkı kuzeylilerdir.

Nitekim Skandinav sagalarında "Hvetteramannaland" yani bembeyaz saçlı adamlar ülkesi terimi vardır. Bunun gibi bir de gemiye "Çok siyah" bir çift alınır ve tüm zencilerin atası olurlar.

Hz. Nuh'un ise dört oğlu vardır: Bunların en büyüğü Yâmm ya da Kenan, babasına inanmaz ve itaat etmez ve büyük bir dalga onu alır ölüme götürür. Yâmm'ın özelliği çok iri-dev bir yapısı olmasıdır. Buna karşılık Hz. Nuh bu âsi oğlundan olma mâsûm torunlarından gemiye almıştır.

Yâmm'ın genetik özelliği ise "Ye'cûc=Gog=Yûce" yani dev nefilim ırkının atası olmasıdır. Diğer oğlu Hâm'dan günümüzün Berberileri, Mağribileri ve özellikle Habeş, Eski Mısırlı, Somali ve Sudan-Vatusi halkları ve dilleri oluşmuştur ki bunlar zencilerin en açığıdır. Diğer oğlu Sâm'dan olanlar ise Samiler ve Hint-İran gruplarıdır. Yafes ise kumral-sarışın oğludur. (Eski türk-fin efsanelerindeki Yavuz, Oğuz, Yabğuz vb.)

TUFAN SONRASI

Böylece Tufan bitince, gemideki toplam 83 kişinin önce "Cûdi=Cedd, ata" dağına çıktığını görüyoruz. Bu dağ hidrodinamik hesaplara göre Himalaya'nın kuzey yamacı olan, çok muhtemelen "Tannya teşekkür" anlamındaki "Tengrik=Tanrı" dağlarıdır.

Sular çekildikçe karalar ortaya çıkmış ve çoğalan nüfus ile kabile düzeni kurulmuş, sonra her bir kabile "Bir hayvan sürüsünü izleyerek" coğrafi dağılım göçüne koyulmuşlardır. Özellikle Afrika'daki Çad gölünden başlayarak, Akdeniz, Marmara, Karadeniz, Hazar, Aral, Baykal, Balkaş göllerini ve Gobi-Çaydam gibi dev havzaları kapsayan bu içdenizin çekilmesiyle ortaya çıkan dağ zincirlerini izleyen sürüler izlenmiştir. Kuzeyliler içdenizin Altay zincirinden geçen "Atlan ve Ren geyiklerini" izleyen "Beyaz tuzlu insanlar" yani sarışın Turanidler özellikle Türk ve Finlilerin ortak atası olan proto-turan kavim olup, başat ata olarak Yafes'in soyundandırlar.)

Doğuya doğru "Bizonları" izleyenler ise Magami yani Mongol kavimleridir (ki, çok sonra Amerika kıtasına kadar gitmiş olan Kızılderilileri ve Eskimolar bunlardır.)

Hâmi ve zenci ırkı ise tropikal hayvanları (Örneğin sıcak iklimi seven filleri) izleyerek Afrika, Güney Asya'ya iki kol hâlinde ayrıldılar. Himalaya'ların güney yamaçlarından inen asıl Yâfes kavmi Hindistan'dan Avrupa'ya kadar yayıldılar.

Sami kavimleri ise "Develeri" İzleyerek şimdiki Önasya, güneydoğu Akdeniz ve Arap yarımadasına yerleşmişlerdir.

Her dönemde her kavme, kabileye, siteye mutlak bir Peygamber gönderilmiştir. Bunlardan sadece Kur'an'da 28 tanesi ismen sayılmış olup, (türlü duyumlara göre, cinlerin elçileri dahil, 228 bin; yalnız insanlarnki ise) 128 bin elçi ALLAH tarafından atamayla gönderilmiştir. Örneğin Kültigin Kağan'ın Gökçe Tanrı dini, Şamanist değil tek tanrı dinidir. Bunun gibi Buda dini vb. de gökseldiler, ancak her din tahrife uğramıştır.

Hz. Musa'dan tam bin yıl önce "Tek tanrılı ATON=Atom" dini eski Mısır uygarlığına gönderildiği belgelenmiştir.

Demografik sayımlara göre örneğin Hz. İbrahim döneminde dünya nüfusu yarım milyon kadardır. Buna rağmen yüzbini aşkın Peygamber bu döneme kadar gönderilmiştir.

Neredeyse her iki kişiye bir elçi düşmekteydi. Buna rağmen insanlar sürekli tahrif ve ortak koşmada geri kalmadılar.

Bunlardan biri de BRAHAMAN, BRAHMİ dinidir.

HANİF DİNİ

Brahman dini, kalabalık ve merkezî ırkı temsil eden dev Hind uygarlığının diniydi. Bu dine adını veren "Rahman-Rahim" gibi merhamet kaynaklı ALLAH ismiydi. Günümüzdeki Brahmanlık, Brahmi ismi de bu geleneğin sürdürülmesidir. Örneğin İBRAHİM ismi, İ=ismi, B=Bi (Bismi) Rahim=Rahman anlamındaki bir takma addır. (O sırada şimdikine benzer biçimde "Hinduluk ve Brahmilik olmak üzere iki din vardı. Hz. İbrahim'in adı, Kur'an'ın tamamında olduğu gibi "Takma" ismidir. İsminin anlamı "Brahman"dan gelmektedir.)

Bu dinin Hinduluk BRAHİMLİK ve Brahmanlık diye ikiye ayrıldığı ve tahrif edildiği dönemde doğan Hz. İbrahim, merkezî Hind-Aria ırkının bir mensubu olarak, babasıyla birlikte bağlı olduğu ırkın en batı ucu olan Sümer-Akad-Kalde-Elâm ülkelerine yerleşti.

Bu topluluğu o sırada Sâmî ırkından gelen Geldaniler ve Babilonyalılar egemenliği altına almışlar, Sabiiye denen yıldızlara tapınır ve buna göre kâhinlik yapan bir din kurmuşlardı. Bu din de aslında Rahmaniydi. Ama Harut ve Marut isimli iki meleğin sınama için verdikleri gizli cifir bilgilerini kullanan halk, bu dini büyücülüğe çevirmişlerdi.

İşte bu dine karşı Hânif dini kurulması için ALLAH, Hz. İbrahim'e suhuf vermiş, Babil'e görevlendirmişti. Hz. İbrahim, her Peygamber gibi, doğduğu yerde değil, ALLAH'ın tayin ettiği beldede "Elçilik" yapmıştır. Hz. İbrahim'in Kur'an cifirinden çıkarımı onun, Hind-Avrupa dil birliğinin "Hind" dalına mensup olduğunu göstermektedir. Nemrud'a karşı verdiği savaşımı ve dillerin ayrılmasını şimdilik geçelim.

Hz. İbrahim bilindiği gibi iki evlilik yapmıştır.

1. İsrail soyu: Hind kökenli Hz. İbrahim'in Sami kökenli eşi Sâre (Sara, Sarah)dan olan dalı: İbranilerin atası olacaktır.

2. İsmail soyu: Hind kökenli Hz. İbrahim'in Eski Mısırlı (Egypt, Koptik, Kıpti, Hâmi) olan cariyesi Hâcer (Hager, Hicra) Yahudi Araplar dilce, tiynetçe ve dince babadan kardeştirler ama karınkardeş değillerdir.

ALLAH, Yahudileri gerçekten ırki bakımdan üstün tutmuş ama lânetlemiştir. Bu üstünlüklerine rağmen lânetli oldukları için Peygamberlik kurumu ilk ve son olarak, Araplara geçmiştir.

İbranice ve Arapça bir alfabe ve bir dindir. Aynı harfler biri Tevrat'a diğeri Sinâ yazısına göre uyarlanmış, dilde aynılık kalmıştır. Örneğin Allah=Aloh; Al Mâlik=Al Maleh'dir...

HALİLÜR RAHMAN

Hz. İbrahim'in adının takma olarak geçmesinn nedeni, kökenini bildirmektedir. Örneğin Allah, bu seçkin elçisi için "Halilürrahman=Rahman dostu"dur. Eğer "Kalbim mutmain olsun diye bana dolaysız bir işaret ver" demese, bizler gibi görmeden inansaydı, "Halilürahim" olacaktı. Rahman bir baba gibi evlâtlarını sever; Rahim ise bir anne gibi ve ikisi de farklıdır.

Hz. İbrahim, biz görmeden inananların hakkını yemiş gibi olduğundan, statüsü "HalilürRahman'da kılmıştır.

Hz. İbrahim üs olarak Hz. Adem'den kalan ata mirası Kâbe'yi onarmış, eşi ve cariyesinin nesli arasına sınır koymuştur.

Böylece Araplar çöllerde ve Hicaz, asir bölgesinde kalmış, Yahudiler de Kenan iline gitmişlerdir. Burada ticâri zekâları çok yüksek "Tuz tüccarları" ve "Fenikeli gemiciler" olarak tarih sahnesinde boy göstermişlerdir.

Kenanlılar ise Magamilerin (Me'cücî) dev mutantı olan "Ye'cüc" ırkındandır. Bu iki kelime türkçemizde halen Yüce ve Cüce olarak yaşamaktadır.

Hz. İbrahim'in ardından "Tevrat ve Zebur" olarak Yahudilere iki kitap indirilmiştir. Hz. İbrahim'e "İbrani İbrahim" demek çok yanlıştır, çünkü, her iki ırkın da atasıdır.

Araplar ise Hz. İbrahim ile Eski Mısır'ın karmasıdır. Arapların bu kavramda üç yeri ilâhî değil; sıradandır:

1. Araplar sadece Resullah'ın ortamı ve yordamıdır. Genetik yasalarına göre Hz. İbrahim ve Hz. İsmail'in mizacı onda zuhur etmiştir. Örneğin Resulullah tıpkı Hz. İbrahim atası gibi bir eski Mısırlı (Koptik, kıpti) cariye Mâriye ile evlenmiş, Hz. Kasım ve Hz. İbrahim isimli iki erkek çocuğu olmuştu. Ama ALLAH dinde babadan oğula geçen bir elçilik ve saltanat dilemediği için her iki oğlu da (3-4 yaşlarında) vefat ettiler. Bununla da kalmayarak torunları (Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin) ile onların çocukları (Hz. Câfer, Hz. Zeynel âbidin) tümü katledilmişlerdir.

2. Yahudiler lânetlenince, Göksel kitap dilinin İbranice veraseti, en yakın varis olan "Arapçaya" aktarılmıştır. Kur'an fâsih bir Arapçadır. Buna rağmen Arapların ve Arapçanın bir üstünlüğü yoktu. Üstünlüğü kuruntularıdır. (Emevilerin Arap olmayan müslümanlara taktığı "Mewali=köle, merva gibi isimler bunun göstergesidir.)

3. ALLAH âyetlerinden de anlıyoruz ki, en iyi Kur'an'ı asla Araplar değil âlimler anlamaktadır.

Bir kez daha Tevbe-97'yi okurlar izlemelidir:

"Arabların küfür ve nifakları her bakımdan daha ileridir. Allah'ın elçisine indirdiğinin sırrını bilmemek onlara daha lâyıktır. Allah bilendir, hâkimdir.

Ancak hepsi bir değildir. Özellikle Ensar ve Muhacir için 99. âyet şöyle buyurmaktadır:

"O Araplardan Allah'a ve Ahirete inanan sarfettiğini Allah yolunda ibadet ve elçisinin dualarına nail olmaya vesile sayanlar da vardır. Bilinki verdikleri için ibadettir, kuşkusuz Allah bağışlar ve merhamet eder."

Ancak bunlar nesli tükenmiş kadar azınlıktadır. Babadan oğula geçen saltanatlarla bu dini bozmaya yönelmişlerdir.

"Bir kavim kendini düzeltmedikçe, biz de onu değiştirmeyiz." (Râd-11)

Araplar kendilerini değiştirmedikleri, Kur'an'ı anlamadıkları ve bilimselleştirmedikleri için **"Yerlerine hayırlısını getiririz"** sırrınca güç Türklere geçmiştir.

Allah, Arapları din kardeşi olarak sevmemizi ama asla Arabesk asimilasyona girmememizi bildirmektedir bu ayetlerle...

Arapların tümü "Ye'cüc ile Me'cüc Türkler ve Moğollardır" diye dursun, tam tersine "Türkler" ile ilgili tamamı olumlu hâdisler vardır. Bunlar zayıf bile olsa tarih boyunca çıkmıştır. İslâmiyeti Arap yarımadasına geri sürmek isteyen Haçlıları Türkler (Abbasilerle müttefik) hatta Kürtler (Selâhaddini Eyyûbî) durdurmuş, Babür ve Gazneli Mahmut dönemlerinde İran'dan İndonezya'ya kadar Hindistan ağırlıklı İslâmlaştırma başarılmıştır. Alpaslan Anadolu fütuhatını açarken, İstanbul'u alan Osmanlı bu dini Boşnaklara kadar götürmüşlerdir.

Yakut, Hakas-Abakan (Şaman); Karaim (Yahudi) ve Gagauz (Gökoğuz, Hristiyan) azınlık Türkler dışındaki 150 milyonluk Türk kitlesi tamamen Müslümandır.

Yecüc-Mecüc ırkının Türkler-Moğollar sanılması çok cılız ve dar bir düşüncedir. Ne Çin seddi, ne de Kafkas dağları **aşılmaz değildir.** Üstelik Türkler Çin seddinin öte yanında değil; bu yanındadırlar.

KARA SANCAKLILAR

Haçlılara karşı duranlar, gelecekte de Hz. Mehdi'yi, taassub ehli mürteciler vurmaya çalışırken, ona ordu olacak "Karasancaklılar" yine **Türklerdir.** Mehdi Resule karşı duracak olanlar ise Arab ve Arabeskçiler olacaktır. Onlar Kur'an'ı anlamaya lâyık olmadan, bu dinin kurallarını bozmaca tahrif etmekte olanlardır. Ye'cücleri (Çinlilerin Türklere verdiği isimdir) Yüeçi Türkleriyle; Me'cücleri Moğollar ile özdeşleştirmekten kaçınılmalıdır, sevgideğer okurlar!

Öte yandan bazı benzetmeler de vardır: Hint-Tibet-Çin inançlarında yeraltı uygarlıkları (Subterrains Şamballah, Agartha, Atlantis vb.) ısrarı vardır. Bunlar içinde sadece Himalayalarda görüldüğü ileri sürülen **yeti** (Kar adamı, koca ayak olan)dan Yecüc doğrulanabilmiştir ki "Zaman zelzeleri" onların bir kaçını günümüze iletiyor olabilir.

Semavi dinlerde "Kehf" gibi yeraltı uygarlıklarını haber veren "Yedi yer tabakası" ve biraz da efsane karışmış Kehf=Çok büyük mağaralar galerisi, birbiriyle birleşen, her sıradağın altındaki devasa tüneller ve mahzenlerden çok konu "Zaman seddiyle" ilgilidir.

Tevrat'ın yan kitabı Kabala'nın 7 yeraltı dünyası vardır ki bunların her birinin bir tuhaf ırkı vardır. Bunlar zaman zaman yeraltı galerilerinden çıkarlar. Yeşil Küçük Adamlar = Meti'lerle ilgili gerçek resimler de vardır ki bunları ve ırkların kökenlerini daha sonra açacağız.

İslâm inancında da yedi gök gibi **yedi yer** kavramı bulunmaktadır. Talak-12'de **7 yer** haktır:

"7 göğü ve bunun mislinden (7) yeri yaratmıştır..."

Bunların birbirinden zaman fazı ile ayrılmış olacağı düşünülebilir. 14 kat yer-gök, birbirinden zaman fazı ile ayrılmış katmanlar olmalıdır. Bu zamanın 14 ayrı hız ile aktığını imâ ediyor gibidir. Zaten "Benim arzım geniştir" âyetinin de Ledünî sırrı budur. Hatta, Zülkarneyn'in **"Gelecekten geçmişe"** aberasyon yapabilen bir zaman yolcusu olduğuna ilişkin yorumlara göre, sözkonusu **sed "Bir zaman perdesi"**dir:

Geçmişteki, bir **zaman kutbundan** gelecekteki bin zamana **(Polarize bir mekândan)** nakledilen **insansı** Yecüc-Mecüc'leri, Resulullah Mir'ac öncesinde "İslâm'a dâvet" etmiş fakat red cevabı almıştır. Tevrat-İncil'de Yecüc ve Mecücler "Gog ve Mog" ismiyle verilir.

oto-referans / r

darvakit

Madde, ışık hızından hızlı ve zamandan bağımsız **sonsuz öz enerjinin** yavaşlayıp, zamana bağlanan görünümündedir. Maddeleşmenin birinci şartı "Uzay-Zaman boyutlarının" bağımsızlığıdır. Boyutlar küçüldükçe zaman o oranda küçülür, daha kısa ömürler oluşur. Buna **"Dördüncü boyuta yakalanmak"** da diyebiliriz.

Maddi varlıklara takdir edilen ömür değişmez.

"... Kendisine ömür verilenin (varlığın) **ömrünün uzatılması ya da kısaltılması da kesinlikle kitapta** (Levhi Mahfuz'da) **yazılmıştır. Kuşkusuz, bu** (karmaşık yazım işi) **Allah'a kolaydır."** (Fatır-14'deki) bu âyetin kısaca bilimsel tefsiri şöyle:

Sonsuz özenerji, (NÛR) "Zaman" boyutundan bağımsızdır, onun sonucu olan kuant denen enerji noktacıkları ise maddenin yapı taşlarıdır. Zaman boyutuna bağımlı olarak yaratıldıkları andan itibaren, **belirli bir ÖMRE sahip olur** ve yaratıldıkları anda **"Ölmeye" aday olurlar. Varlığın hızı ve ömrü** böylece kısıtlanır. Nedensellik ortaya çıktığında ÖMÜR oluşur. ÖMÜR ise doğmak ve ölmek arası süreçtir.

Yaratılan her enerji noktacığının, **enerji şiddetine göre ömrü uzun ya da kısa olur.** Maddî parçacıkların mekân koordinatlarını tesbit ettiğimizde onun "Ömrünü" de hesaplamış oluruz.

Böylece enerji paketçikleri (kuantlar) **uzay-zaman**'a uyarlanırlar. **Matematik kararlılık, geometrik süreklilik ve fizik varlık olma hakkını kazanırlar,** ama ömürleri de belirlenir. **Çünkü zaman boyutuna uyan her şeye "Sonludur."** Buna zerreler fiziğinde **"Yarı-Ömür"** ismi ile **kaçınılmaz ölüm yasası** da diyoruz. Belirsizlik ilkesine göre, kimin öleceğini değil; kaç kişinin öleceğini de biliriz ki, bu da "Kader" ile ilgilidir.

Doğumla birlikte **ömür** ve **kader** ikilisi ortaya çıkar.

Ömür kader kavramı içinde yer alır. **Ömür değişmez,** neyse o kadardır... Örneğin ikizler çelişkisinde her ikizin de ömrünün şaşmaz 70 yıl olduğunu düşünelim. Böylece dünyada kalan ikizimiz 70 yıl sonra ölecektir. Öte yandan ışık hızına yakın giden ikizimiz ise, dünyadakinin 70 yılına karşılık 900 yıl yaşamış olacaktır. Ama o da 70 yılı dolunca, vadesi bitince ölecektir.

Çünkü 70 yıllık ömründe 900 yıl yaşamadı!.. Sadece çağları çabucak aştı ve kendi 70 yılını doldurunca öldü!..

Bu kategoriden olmak üzere, yine ömürleri belli bir süre olarak takdir edilmiş Hz. İsa, Hz. Hızır gibi Allah dostları da ömürleri neyse onu yaşayacaklardır ve vefat edeceklerdir. Her ikisi de doğmuş, fakat henüz ömürlerinin sonuna gelmemişlerdir. Relatif olarak 20-25 yüzyıl boyunca yaşamaktadırlar. Bu onlar için kısa bir gün gibidir.

Hz. Hızır'ın zamanı gelince Deccâl'i öldüreceği ve eceliyle vefat edeceği, Resûlullah'ın Medine'deki kabirinin yanında kendisine ayrılmış olan kabre defnedileceği Hâdislerde yer alır. Hz. Zülkarneyn, zaman içinde yolculuk yapan Yecûc-Mecûc'leri karşılamak görevindeydi.

Ye'cûc ve Me'cûc'ün gelecekte milyarlarcasının akınlarını Hz. İsa'nın önleyeceği ve hepsini öldüreceği bildirilmiştir. Cehennemin bir tabakasının onlara ayrıldığı rivayet edilmiştir. Hızır as. ise Deccal'in kötülüğünü karşılamak göreviyle zaman yolcuları olmuşlardır. Hz. İsa ise bütün bunların en üstteki BİLEŞKESİ'dir. Çünkü Deccal, İblis ve Yecûc-Mecûc'ü öldüreceği aynı kaynaklarca bildirilir.

Hz. Hızır, Hz. İsa belki böyle bir polarize gökte; Yecûc-Mecûc, Deccal-İblis ise "Kehf/Aşağıların en aşağısı" bir polarize yerde "Eşzamanlı" olabilir.

Ashabı Kehf ise **"Zaman enerjisinin"** özel olarak o mağarada başka türlü soğurulması sonucu 309 yıl zamanda atlamışlardı. Yani onlar için duran zaman, dünya için normal akışındaydı. Bu da zamanın lineer (doğrusal) olduğu kadar, bu doğrudan ayrılan başka zaman çizgileri içinde de "Özel bir kader" yaşandığını gösteriyor.

Resûlullah bedenli astronomiyle Mir'ac'a ulaştı ve yer takvimiyle milyonlarca yıl orada kaldı. Hadislere göre Musa ve İsa as. ile birer gün görüştü. Hz. İsa'nın kozmik zamanı, yer zamanına göre bir güne karşılık 360 bin gün olduğu için, yalnız onunla görüşmesi sırasında dünyada 1000 yıl geçmelidir. Daha yukarıda, hiçbir insanın meleğin ve ulvi bir varlığın çıkamadığı ARŞ önünde Rabbiyle yüzleşti. Sadece ARŞ'a melek dikmesiyle 1000 hatta 50 bin yılda gidildiğine göre ve orada geçen bütün zamanların, evrenin kalan ömrünü ve de geçmişteki tarihini kapsadığına göre, Resûlullah Mir'ac'da milyarlarca yıl kaldı. Dünyaya döndüğünde daha yatağı soğumamıştı.

Böylece ZAMAN denen ömür süreci, hızlı bir zamanda da geçiştirilebiliyor ve milyarlarca yılı buluyor. (Karadeliklerin içinde de evrenin kalan ömrünün biteceğini ileride göreceğiz).

En uzun düşler bile sadece salisenin de onda ya da yüzde biri bir zamanda sürmektedir. Elektrodlar düşleri bu kadar kısa zamanda gördüğümüzü gösteriyor. Ne var ki, vücut tepkileri uzun sürdüğü için bu salise hissediliyor. Oysa aslında **"Rüyada" zaman** yoktur. Zamanın sürprizleri ile birlikte Kader edilen zamanı **(Ömrün)** değişmezliğini bu tür göksel olaylardan ve laboratuarlardan ölçümleyebiliyoruz. Böylece **Kader ile Zaman boyutunun FİZİK GERÇEKLİĞİ olduğu ortaya çıkmaktadır.**

Zamanın en bilinmedik özelliği de, madde çiftini yok ederek bir üst sistemde onu birlemesi.

Bir çift madde bir çift enerjiye dönüşerek sonlarını getirir. Sonra enerjiler de üst sistemde birleşerek, kuant ötesine geçerek ana birleşmeyi sağlarlar. Bu böylece çokluktan tekliğe doğru bir yarılanmadır. Zamanın, yarılanma süreci olan yarı ömrü belirleyip, maddeyi çokluktan tekliğe doğru azalttığını görüyoruz.

Zaman, ömür ile birlikte, "Kader-Kaza" olayını da yürütür. **Zaman bir kader cetvelidir.** Dolayısıyla kaderi ekranize etmektedir.

oto-referans / s

darvakit enerjisi

Zaman enerjisinin dalgalanmalarından yaşlanma, yıpranma ve sonra da ölüm hali oluşmaktadır. Statik bir enerji olan Zaman boyutu, mekândaki kuantın maddî bir varlık olmasına ve bir **"Ömür-Kader"** kazanmasına neden olur.

Zaman bir dördüncü boyuttu ama, maddenin de kuant olarak varoluşunda dört kuvvet yanında beşinci kuvvet olan, **enerji** olarak yer alıyordu. Bu anlam üzerine giden KOZİREV, **zaman'ın bir esîr kalıbı olan enerji olduğunu** ortaya koydu. Zaman fizikte dördüncü boyut olduğu kadar, **değişik, özel, radyoaktif yayılan enerji kalıbıdır.**

Bu enerji; dördüncü boyutu kullanarak evrendeki her olayı birbirine bağlayan **senkronizasyon** denen eşzamanlılığı bozan tüm olaylara enerji katıyordu.Varlıklar bukatılmayı tüketimci (zaman enerjisini absorbe ederek) olarak kullanıp yaşıyorlardı. Her olay **"varolmak"** için zaman enerjisini soğuruyor, kullanamaz hale gelince de ölüyordu. **Zaman enerjisi** bambaşka bir enerjidir ve **kuantik değildir.** Bildiğimiz enerjiler kuantların kinetik ve potansiyel enerjileri olmakla birlikte, "zaman enerjisi" **kuant dışı bir statik,** durgun enerji gözükmektedir. Nitekim yine kuantlaşmamış bir başka ışıma da (Aura, hâle) denen vücudumuzdaki Kirlian **biyomagnetoplazmamızda** vardır.(*)

Bu Kirlian fotoğraflarında gözlenen bedenimizi kuşatan elektrostatik alan olup, hücreleri korur, vücudu örgütler ve görev bölümü verir, ceninin ana rahminde hücre gücü olayını başarır. Işık saçakları ve noktaları olarak görünen Kirlian bedenimiz, nefsimizin psikolojik içgüdülerinin ve görsel zevklerinin emrindedir. Yapısında manyetik rezonanslar ve bunların magnetik alanı vardır.

(*) Arz-Arş bilim serimizde insan **nefsinin bir** yansıması olan bu biyoelektromagnetik ışımayı Kirlian fotoğraflama yöntemiyle belirlemek mümkün olmaktadır. Bu arada yeri geldikçe zaman zaman hatırlatma, bilgi tazeleme kabilinden yineleyeceğiz. Evrenin karmaşasını okurlarımıza indirgemek için tekrarlar şart.

Kirlian fotoğrafında görünen bedenimize eşlik eden zaman, organizma bütününün eşzamanlılığını sağlamaktadır. Çünkü zamanın kendisi bir enerji olarak eşzamanlılığı bozarken, Kirlian bilinç bedenimiz, canlı vücudunun tümelliğini ve eşzamanlı çalışmasını sağlar.

Kozirev, hayatı oluşturan moleküllerin, cansız davrananlardan farklı biçim almasının **zaman enerjisiyle** ilgili olduğunu buldu.

Bilindiği gibi biyolojik canlılar Sol amino asitlerini kullanırlar. Kalbin solda olmasının canlıların temelindeki polarizlenmiş ışığı sola kıran (Levo=solelli) sır ile ilgilidir. Örneğin laboratuarda elde ettiğimiz sentetik şeker kristalleri, ışığı sağa kırarken, canlıları oluşturan gerçek şeker molekülleri sola kırarak **canlı-cansız ayırımını** en küçük düzeyde polarizler. Bu nedenle "sentetik bal" yapamıyoruz.

Kozirev, sola kırılan ışığa göre düzenlenen **canlıların özel biçimlerinin zaman enerjisini en kolay emebilecek yapıda düzenlendiğini göstermiştir.**

Glikoz yakma deneyinde de, bu en küçük canlı gibi davranan birimlerin helezonlaştığını ve böylece daha çok yaşamak için **"Zaman enerjisi tasarrufuna"** girdiklerini açıklıyordu. DNA şifreleri de zaten böyle burgulu (helis) merdiven gibi dizilerek, kristal kafes geometrisine göre zaman enerjisini en iyi soğurma biçimi almışlardır.

Bunun için DNA molekülleri sonsuz bir merdiven gibi helezonlaşırlar. **Canlıların biyogeometrisi "Çekim Zaman" biçimlendirmesi** olup, buna göre form alırlar.

Böylece zamanın enlemi ve boylamı oluşur. Enlemi bildiğimiz boyut olarak zamandır. Boylamı ve enlemi birlikte düşündüğümüzde, varlığın bir zaman alanı, zaman yüzeyi içinde yaşadığını ve yüzey enerjisini soğurduğunu bulmuştuk. Bunu izleyerek, bir de zaman yüksekliği boyutunu eklediğimizde, bir zaman hacmi çinde yaşadığımız ortaya çıkıyordu. Mekânımız ve biz de bu oylum içinde yer almaktayız. Mekânımızı da içine alan zamanın üç boyutlu yapısı "Ahiret, Esir" kalıbıdır.

Zaman Aberasyonu yüzünden zamanın tuzaklarının, çağların birbiriyle kesişmesi sonucu ortaya çıktığı düşünülebilir. Bunun nedeni güneşimizin karanlık ortağının uyguladığı "çekim-zaman gel-gitleri" olup, böylece zaman kavramı karışmasıdır. Örneğin Deccal'in ilk gününün bir yıl; ikinci gününün bir ay; üçüncü gününün bir hafta ve kalan günlerinin normal bir gün olacağı hadisle bildirilmiştir. Hatta bir saatin "Saman alevi" gibi kısa bir anda geçeceği de bir başka hadiste yer alır. Zamanın şiddetinin artmasına-azalmasına TENSOR denmektedir. Şimdi bu konunun tartışmasını açalım; **Kozirev**'in en büyük başarılarından biri de, **zamanın;** bir **olay başında** (NEDEN) **ve sonunda** (SONUÇTA) **ayrı ayrı** hızda aktığını bulmasıydı. Hassas Terzion-balans gibi aygıtlarla, bir lastiğin çekilmesinde, **zamanın üç farklı biçimde aktığını** laboratuarında isbatladı.

Lastiğin duvara bağlı yanında zaman bizimle özdeş akarken, lastiğin çekilen ucunda daha çok harcanıyordu. Kopacak yerinde ise, atomlar madde özelliği olan boyutlara sımsıkı yapışmalarını öylesine canhıraş gerçekleştiriyorlardı ki, zaman enerjisi tüketimi orada sıfıra iniyordu sanki...

Zaman enerjisi olayların başında ve sonunda aynı hızla akmadığına göre, çağlar boyunca NEDEN-SONUÇ ilişkisinde de bu fark olmalıdır.

Yani **zaman değişkenliği** yüzünden **sabit bir "Kozmik zaman düşünemeyiz.** Hatırlanacağı üzere **zaman; (dünyada, atomda, olayların başlangıç ve sonunda farklı hızla akması sonucu)** çağlar boyunca da ayrı bir hız ivmesiyle akmakta olmalıdır. Örneğin bir gülle düşünelim. Gülle **topun ağzından** çıktığında **hızı henüz sıfırdır.** Sonra da **giderek hızlanır** ve 1-4-9-16-25 kez hızı artar. (Sonra enerjisi bittiği için aynı hızla yavaşlar, hızı sıfır olunca da düşer.) Zaman da böyleydi ve ivmeliydi. (İvme hızın da hızı demektir.) Top güllesinin hızının sabit olmayıp değişken olması, zaman hızıyla aynı değişkenliği göstermektedir. (Tensor olayı) Buna göre bir milyon yıl önce **zaman çok daha hızlı akmaktaydı.**

oto-referans / ş

devlerin dünyası

Evrenin ömrü o ölçüye göre belki de bir milyon yıldır. Ama şimdiki zaman akışıyla ölçülürse 20 milyar yıl çıkabilir. Şimdi beş milyar yıl öncesi dediğimiz dönem belki beşyüzbin yıl öncesiydi. Çünkü zaman ölçümlerimiz, **evrenin soğuma süresine** dayanmaktadır. Ama soğuma boyunca ya zaman da hızlanıp-yavaşlıyor, ivmeleniyorsa?

Bilindiği gibi **uzun ömür, "Büyük yaratıklara"** özgüdür. Örneğin en ağır hayvan olan Balinanın ve büyük çınarların ortalama ömrü 500-700 yıldır. Ya da Amerika'daki Mammot (Sekoya) ağaçları... Bir gökdelen boyundaki en uzun ağaçlar olan Sekoyalar Hz. İsa'dan eski, Büyük İskender ile yaşıttır. (Gövde halkalar sayılarak yaşı bulunabiliyor.)

Bir dönemler Tevrat'ta da bilinen "Nefilim" denen dev insanlar vardı. Bunlar Kur'an'ımızda da doğrulanır: Hz. Musa böyle bir devle düello eder ve onu öldürür. Öyle ki o devin kemiklerinden bir köprü kurulur. Yine Davut as. Câlût (Goliath) isimli bir devi düelloda sapan taşı ile öldürür.

O halde "Devler" bir haktır ve inanılması gerekir. Nitekim, ilk insan örneklerinin iskeletinin (Cava ve Pekin adamları olarak bilinir) 3.80 ila 4.20 m. arasında boyları vardır. Hadiste Hz. Âdem'in 40 m. boyunda olduğu bildirilmiştir.

Dolayısıyla ilk insan kuşağının atalarına benzeyerek "Dev cüssede" ağırlaştığı anlaşılmaktadır. Balinalar, suyun kaldırma gücü sayesinde, büyüklüklerini korumak üzere, karadan, tekrar denize geçen memelilerdir ve o günlerin uzantısıdır. **Cüsse büyüyünce, ömür de büyümektedir.**

Çekim az ise, canlılar **yere sağlam basmak için** cüsselerini büyütmek zorundadırlar. Yani ağırlaşmalıdırlar, ağırlaşmak için de hacımca büyümelidir. Hacım olarak büyümek için ise enleşmesi ve boydan uzaması gerekir. Bunu bize **Biyogeometrik yasalar** böylece bildirmektedir.

Çekim eğer az olmasaydı, zaten canlılar sürüngen gibi kalır, dikilip, **iki ayak üzerine** doğrulamazlardı. İlk kuşlar da (yırtıcı gagalılar) bu çekim azlığından yararlanarak **uçma becerisini** kazanmış olmalıdırlar.

Bütün bunlar **evrimi reddeden** şeyler...

O zaman ilk insanların, tıpkı mukaddes kitaplarda belirtildiği gibi büyük boyda ve uzun ömürlü olmaları gerekiyor.

İlk **Peygamberlerin ömürleri 1100 ila 720 yıl arasındadır.** O günden bugüne milyon yıl geçmesi ümidimiz de suya düşer. İnsanın milyonlarca yıl önce yaşadığını söyleyemeyiz artık... Belki de bütün insan geçmişi sadece **70 bin yıla** sığmıştır.

Zamanla, **çekim-zaman tensoru** ivmelenerek değişmiş ve sonraki canlı kuşakları evrim geçirerek yok olmamış, fakat yeni uyarlamayla küçülmüşlerdir. (Âyet gereği canlılar da çevrelerinden eksiltilmişlerdir.)

Zaman tensorunun değişmesine uyarak, insan kuşakları da giderek küçülmüşlerdir. Şimdiki boy ortalaması 160 cm. kilo ortalaması 65 ve ömür ortalaması 55 civarındadır.

Oysa matematik bir gerçeklik olarak ömrün değişmezliğini biliyoruz. (Yarı ömür gerçekliği sabittir, değişken değildir.) **O zaman değişen ömür süreci değil; zamanın akma hızıdır.** Böylece zamanın değişken bir boyut olmasıyla, canlı kuşaklarının buna uyarlandığı ortaya çıkıyor.

Bu evrim değil; dönüşümdür. Çekimin giderek arttığının işareti Kur'an'da **"Görmüyorlar mı, biz dünyaya geliyoruz ve onu çevresiden eksiltip duruyoruz."** Enbiya-44'de verilmiştir. Çekimci dalgalar, cisimden kaçarken çekimci özellik gösterirler. Bu da söz **konusu eksilmedir.** Çünkü çekim arttıkça, dünya büzüşür ve **"Eksilmiş"**olur. Hem de "çevresinden içeri bastırılarak" ayet tanımına uyar. Dinimizin verileri içinde bir şeyi daha keşfedebiliriz.

Özellikle Hz. Hızır, zaman içinde **ileri de, geri de** gidebilmektedir. Oysa Kehf ashabının, Hz. İsa'nın ve relativite teoremindeki ikizlerimizin hep zamanda ileri gittiklerini sunmuştuk. Şimdi de zamanda geriye gidelim mi?

Kesim 38

Kehf dünyalar

ZAMANDA geriye gitmenin nasıl bir şey olduğunu anlamak için, zamanda önce ileriye, **zamanın yavaşladığı** bölgelere; daha sonra da **zamanın durduğu** "Ebediyet" noktasına ulaşmamız, sonra bunu da aşarak **"Zamanda geriye"** gitmeyi **idealize deneyimizle tecrübe etmemiz gerekmektedir.**

Zaman çarpıklıklarının, zaman kavşaklarının oluşması, geçmiş ve geleceğin birbirine karışması, zamanda sıçramalar denen, **Aberasyon** türü **yolculuklar, magnetik aşırı alanlarda oluşmaktadır.**

Bugüne kadar bilim, Kuantum teoremi bünyesinde **zamanı** hiç ele almamıştır. Sözkonusu teorem, devasa küreler evreninin zerreler evrenciğinden kurulduğunu bildirir ve evreni atomaltı ölçekte en küçük birimler olan kuantlar düzeyinde inceler. Kâinat çapındaki bu büyük teori bir şeyi unutmuştur:

Atom elemanlarının zaman ayrıklığını...

Atom, **hantal bir çekirdek** ile çevresinde dolanan çok çok hızlı **elektron** ikilisinden kurulmuştur.

Elektronun hızı nedeniyle, çekirdek ile aynı saati paylaşmadığını görürüz. Elektronun saati, çekirdeğin saatinden daha "Genç"tir. Çekirdek bellidir, zaman ve konumu ölçülebilir ama, elektron tamamen belirsiz olup, hızlanıp yavaşlayabilir. Hızlanması yörüngesini büyütmesiyle ölçülür. Böylece her bir elektron eşzamanlı olarak çekirdekle muhatap olurlar. Kuantum düzeyinde, elektron ve çekirdek birbirlerini "Bulut" gibi (yarı soyut) görürler. (**"Sen dağları görür yerinde duruyor sanırsın, oysa onlar bulut gibi geçip giderler"** âyet sırrı.)

Mutlak soğukta donma noktasında proton ve elektron daha net görebilirler. Çünkü elektron yavaşlamış, çekirdek ile **aynı saati** paylaşmıştır.

Örneğimizde, kabaca, **çekirdek maddeyi; elektron enerjiyi** temsil etmektedir. Madde ile enerj relativistik saat-takvim farkı oluşturur. Böylece çekirdek, elektronu bulut olarak algılar, biçimleyemez.

Biri başka deyişle, **atom çekirdeği fizik bedeni,** maddî gövdeyi; **elektron** da nefsimizi, **akıllı enerji bedenimizi temsil** etmektedir. Bu bakıma **çekirdek "insan"** ve **elektron *(Dumansız zehirli ateş olan)* CİN'dir.**

Elektronlar ışık hızının %99'una kadar hızlanabilirler. (Katod ışınları) O zaman çekirdek onları hiç göremez hale gelir. Tıpkı bizim cinleri göremeyişimiz gibi... Bilimde hiç kullanılmayan bu önbilgileri ilk kez kullanmaya başladığımızda **garip dünyalarla** tanışmamız kaçınılmaz olacaktır. Şimdi bu dünyaların keşfinde yine "İkizler" çelişkimizi test edelim:

İkizimizi yine dünyada bırakarak **"Elektronların son hızına kadar"** hızlanalım. Geriye baktığımızda, koca dünyayı bir bulut, boşluk küresi gibi görürüz.

Öyle ki, bir uçağın buluta dalması gibi, rahatlıkla **içinden** geçip "mesamatına nüfuz etme" yeteneği kazanmış oluruz. "Dağları yerinde sanırsın, oysa onlar bulut gibi geçip giderler" âyeti uyarınca madde yüksek hızda bulut gibi silikleşir, belirsizleşir.

İkizimizi bıraktığımız dünya giderek **maddîliğini** kaybederken, başka bulutsu şeyler somutlaşmaya başlar. Örneğin alıştığımız görüntü yerine **Yecüc-Mecüc** ve **yeryüzü cinlerinin** yaşadığı dünyamıza hayretler içinde bakardık.

Cinlere karışmamak için daha da hızlanınca, dünyanın yerinde yeller esecektir.

Dünyayı kuşatan "Gök" **çepeçevre bir ZEMİN** haline gelecektir.

Roketlerimiz, **düşük hızlı** olduklarından bu **gökten kolayca** çıkarlar olağanüstü bir şey sezmezler.

Ama elektronun hız limitinde, Dünya gider, **yerne boşluk** ve boşluk (gök) yerine bir **dünya** gelir.

Kesim 39

oyuk dünyalar

BİR zamanların saçma bir teorisi, ışık hızında doğrulanmaktadır. Roketlerin kolayca çıktığı bu gökten biz çıkamayız, oraya çarparız. Bizi çepeçevre kuşatan, daha önce fark etmediğimiz başka bir küredir orası...

Bu kürenin **üstünde değil; içyüzeyinde yaşadığımızı** görebilirdik.

Biz dünyamızın dış yüzeyine, dışbükey zemine ayak basarız. Buradaki **"Garip"** dünyanın ise içbükey **içyüzeyine** ayak basmaktayız.

İçyüzeyi dışta; dışyüzeyi içte bu garip teorik dünyaya **"Oyuk dünya"** (Hohl welt) denmekteydi. (Hans Hörbiger'in buzal kozmogonisi)

Bizi kuşatan göğün bir **OYUK DÜNYA** olduğunu söylememizin nedeni, **hızın çeşitli seviyelerinin bize, böyle iç-içe polarizlenmiş bir tür yeraltı dünyaları** göstermesidir. Âyetlerdeki **"Benim arzım geniştir"** ve **"Yedi yer"** kavramına ulaşmış oluruz.

Gerçekten de dünyamız 7 kez iç-içe katlanmış türlü yaşam perspektiflerine sahiptir. Örneğin bizim dünyamız, yeryüzü cinlerinin, gökyüzü cinlerinin, Dabbetül Arz'ın, Deccâl'in, Şeytanların, Ye'cüc ve Me'cüc'ün birlikte yaşadığı bir dünyadır burası...

Gökyüzündeki "Yeraltı" dünyası **hız fazlarının zamanı burması sonucu ortaya çıkar.**

İster yerde, ister gökte, **aynı mekânda** (Hemzemin) fakat **başka zamanlarda** (Asenkronizasyon, diğer zamanlılık) **katmerli fazlar halinde bir çok iç-içe dünya vardır.** Bunların birer de insansı varlığı olması çok tabiîdir. **Yecüc-Mecüc ırkları, yer gök cinleri** gibi...

O zaman, bu iç-içe dünyanın **hızlarından birine muhatap** olan astronotumuz, **"Cinlerle"** bir olurdu.

Bu birlenme, eşzamanlılıktan dolayı gerçekleşir. Kur'an'ımızın bildirdiği **"Yecüc-Mecüc" istilası** böyle bir **eşzamanlılık** sonucu **hemzemin iki dünyanın zamanın da eşleşmesinden,** zamanın akma hızının eşitlenmesinden ortaya çıkacaktır.

Hatta Dabbetül Arz=Dinazor benzeri (yer hayvanı) için dahi zaman çekmecesi önermesi düşünülebilir.

Hadisler bize **"Kıyamete doğru, insanlarla cinlerin açıkça ilişkiye girmesinin artmasını"** öngörmektedir. (Eğer böyle bir hızlı uzay gemisi yapabilseydik, ilk kez onlara ulaşırdık, oysa şimdiye dek hep onlar yavaşlayarak bize ulaşmışlardır.)

Bu **"Oyuk dünyayı"** bilim öngörmüş ama **niteleyememiştir, tanımlayamamıştır. Oysa İslâm** verilerindeki tanımlamalarla bu tıkanıklık açılabilirdi.

Kehf Ashabı'nın mağaralarının daha devasa bir perspektifle 7 yeraltı ve Yecüc-Mecüc katmanları ile bağdaştırabilirdik.

Zaman çelişkisi yanında yer-gök de çelişirdi:

Gökteki oyuk dünya bizim aracımızın inebileceği somut bir **yer** oluverdi. Böyle bir yerin adı ve ahalisi de vardır: Kafdağı ve İfritleri, ya da gökcinleri...

Bu ifritlerden birini Hz. Hızır ile taht getirme yarışında tanımıştık. Yeryüzü cinlerinin küçük (cüce) boyutlarına karşılık gökcinleri-deyimi yerinde ise birer "Dev"dir. (Relativistik görüntü)

Cinlerin türleri vardır ve tür göstergesi sadece onların da farklı hızlarından doğmaktadır. Örneğin bir türün "Kaz-Ördek-Kuğu" gibi çeşitleri olduğu gibi aynı türün "Uçabilen yaban kazı" uçamayan kümes kazı gibi alt türleri olduğu gibi, cinlerin de türleri ve alt türleri vardır. İfritler (Ephrates) uçucu olanlarıdır.

"Cinlerden ifrit, 'sen daha makamından kalkmadan önce, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim' dedi. (Neml-39)

Kesim 40

tam gaz, son hız

İFRİTLERDEN kaçmanın kolay bir yolu var:

Uzay gemisini biraz hızlandırıp ışık hızına ulaştık mı, birden oyuk dünyalarla birlikte herşey gözden silinir ve yerini maddesiz boşluk alır.

Tam ışık hızında "Ebediyet ya da hiçlik bölgesi"ne (Süper uzay, uzay-üstü-uzay Öklid'in, De Sitter'in tanımladığı "Dümdüz" uzaya) gireriz. Zaman, burada teğettir ve boyut olarak yer almaz.

Dolayısıyla **zaman, çalışmadığından ebediyet** kavramında donar kalır, **Kehf ashabı** gibi oluruz. Bu katı relativitik bölgede, herşeyin birbirine göre durağan olduğunu, maddenin hiç olmadığını bir hiçlik içinde olduğumuzu sunacağız.

Relativite, bize, **maddenin ışıktan hızlı gidemeyeceğini söyler.** Ama biz artık maddeden değil; **ışıktan bir insan olduğumuzu** ve hızlanabileceğimizi varsayalım:

Eğer, ışık hızına ulaşsaydık, bu hiçlik bölgesinin birden Mağara ve 'Tüneller ile dolduğunu' bu mağara benzeri tünellerde birinin karşımıza çıktığını, hızlandığımız ölçüde bize uzandığını görecektik.

Eğer, hızımızı düşünürsek, tünel bizden kaçar ve yok olur. Ama hızımızı artırırsak, tünelin ucunda, birden bir KARADELİK hortumu oluşur ve bizi yutar.

Yuttuğu an, bizi atalarımızın yaşadığı çağlara, (zamanda geriye) fırlatır.

İkizimizi hiç bir zaman ışık hızında **madde** olarak tutamayız. Madde bedeni ortadan kalkalacaktır. Beden ışık hızında sonsuz kütleye erişeceğinden onu daha fazla hızlandıramayız.

İkizimizi hızlandırmak için dünyanın tüm enerjisini verelim: Enerji ikizimizin kütlesine katılarak artıracaktır.

Yani ağırlığı 70 kilodan (dünyanın bütün enerjisi dediğimiz neyse o) yüz trilyonlarca tona çıkmış olacaktır. Şimdi bu daha ağırlaşan beden için, bütün güneşin enerjisini vererek onu hızlandırmaya çalışalım: Bu kez ikizimiz Güneş kadar ağırlaşacaktır.

O zaman ona galaksi enerjisini verelim bu enerji de bizim karşımızda direnen bir kütle olarak, ikizimizin beden ağırlığına eklenecektir.

Sonunda ona bütün evrenin enerjisini verelim, yine ışık hızını madde olarak aşamayacaktır.

Allah Kudreti'nin bir fazı olan **Sultan güç** derken biz fizikçiler evren enerjisinden büyük bir enerjiyi kastediyoruz.

Madde denen şey ışık hızında enerji aslına dönüşür. Böylece **"Madde iken sonsuz"** fakat enerji iken **"Sıfır kütleye"** inerek ışık hızına ulaşır. $E=mc^2$ bize maddenin aslında enerjiden yapılmış olduğunu isbat etmiştir.

Yani madde atomlardan yapılmıştır. Atomlar ise KUANT denen enerji aknoktacıklarından...

Dolayısıyla madde ışık hızında, aslını oluşturan bu tesbih taneciklerin ard arda bir tren katarı gibi dizilerek bir tesbih haline gelir. (Enerji)

Enerji denen ışıkçık noktalarının bir kütlesi olması, onun da **ölümlü** olduğunu gösteriyor.

Enerjide çekim etkisiyle sapar ve bir karadelik çekiminde öte evrene geçer burada ise kaybolur gider yani ölür!..

Madem ki ışık hızında maddi-gövdemizle gidemiyoruz bu bize cinleri de bir enerji beden taşıdıklarını fakat bu bedenin somut olmadığını açıklar.

Cinlerin elle tutulan bir maddi bedeni yoktur, biçimi de... Ama tam ışık hızına ulaşsaydık **"Zaman ve mekân bulma güçlüğü"** çekerdik. Bu nedenle "Mekân-zaman" veremiyor ve enerjinin neye benzediğini bilmeksizin onun fonksiyonlarını biliyoruz.

Kesim 41

sürvites hız

IŞIK hızı ile zamanın akma hızı özdeş olduğu için, ışık hızına ulaşan bir nesne **"Zaman duvarına"** erişmiş olur. Bu hızda madde özelliği kaybolur ve **"Seyyâl-cevvâl"** belli bir bedeni olmayan akıcı enerji özelliği başlar.

Cinlerin bedensizliğinin ve bunun yerine sadece nefesten oluşmuş bir enerji bedenlerinin olma nedeni ışık hızı doğasının sonucudur.

Buna rağmen cinlerin hızı "Şeytanların" hızından bir alt kademede düşüktür. Bunun için şıhab denen kozmik primerler-hiperonlar cinlere mermi etkisi yapmaktadır.

Ancak, şeytan türü, daha üst bir sistemdedir ve daha hızlıdır. O hızın fazı "Bize uzayan tüneller" ile anlatmak istediğimiz bölgedir. Çünkü bu tüneller aynı zamanda "Vesvese=Paranoyak, psikopatik ve şizofrenik biyolojik radyo yayınlarına" açıktır.

O tüneller, "Karabasan" görenlerin, baygınlık anında bir kuyuya düşme izlenimi edinenlerin ve bir kısım cinni akıl hastalığının etki mekanizmasıdır.

Tüm bunları gelecek cildimize erteleyerek, zaman duvarına "limit" dayanalım. Zaman dördüncü boyut olduğu için biter ve ufukta beşinci boyut görünür. Beşinci boyutu ilk kez öğretimizin müslüman Alman mensubu **Caluza** kanıtlamıştır. Onun bu bulgusunu altıncı boyuta ilerleten öğretimizin Danimarkalı müslüman mensubu **Klein** olmuştur. Böylece ilerleyen boyutlarla on ve onbir boyutlu modern kuantum teoremi ortaya konmuştur.

Evren patlayıp açıldığında dört boyut (üçü mekân biri zaman) açılmış, fakat diğer 7 Mesâni denen saklı 7 boyut açılmamış, kendi tünelinde kıvrılı kalmıştır. Dördüncü boyut, beşinci ile sürekli teğettir.

Dördüncü boyut bittiği için beşinci boyutu görürüz o anda!.. Çünkü zaman dördüncü boyuttu biz onu aşmış oluyoruz. Aşmak ise biz fizikçilerin arayıp bulduğu beşinci boyut ile buluşmak demektir.

Bu boyut, sadece **"Akıl-bilinç ve saf şuur" dediğimiz zihinsel boyuttur ve soyuttur.**

Hızlandıkça saatimizin tik-tak'ları arasındaki zaman yavaşlayacaktır. Işık hızının tam eşiğinde ise saat öylesine yavaşlar ki, bu yavaşlamanın en sonudur ve adına **"Durma"** diyoruz. Saatimiz durunca ne olur? **Bir saniye bir ebediyet uzunluğunda olur!..**

Bir tek saniye sonsuzluğa eşitlenir. Kalp bir **kez** çarptı mı ebediyen yeterlidir. Zaman akmadığı ve zaman durduğu için, aldığımız son nefes oksijen bize sonsuz yeterli olur. Yediğimiz son yemeğin tokluğu nedeniyle temelli açlık çekmeyiz. Böylece oksijensiz ve yemeksiz uzayda müebbet yaşayabiliriz. Hiç yaşlanmayız. Çünkü zaman akmamaktadır.

Saatimizin "Tik-tak"ları, bir kez "Tik"der ve sonsuza dek "Tak" demez!.. Bu durumda zaman geçmez, zaman akmaz, acıkma, yaşlanma olmaz, artık ölümsüz bir kimse olarak haşa "ZAMANDAN MÜNEZZEH" ölümsüz bir yaratık oluruz.

Böyle bir ikizimiz olsun: Bu ışık-ikizimiz ölümsüzdür. Bu ikizimizin artık bedene ve onun gereksinmelerine ihtiyacı yok. Çünkü ortada beden yok, beden olmayınca da açlık, oksijen ve benzeri şeyler de yok. **Enerji olmuştur artık ikizimiz.** Yani Cinler neden yaratılmışsa, ondan yaratılmıştır.

Enerjinin şeklinin şemalinin, biçiminin bir tanımı yoktur. Sanki bir hamur gibi istediğiniz biçimi verebilirsiniz. Halbuki maddenin biçimi ve boyutlara sımsıkı bağlılığı ve (çekim etkisine giren) kütlesi vardır.

Ama enerjinin özkütlesi sıfırdır ve çekimden (kurtulma hızına düşmediği) sürece etkilenmesi çok azdır. (Bu da bize **"Gök cinlerinin"** ne anlama geldiğini gösteriyor.)

Kesim 42

7 yer fazları

CİFİR misâli olan âyetler eşliğinde bulunduğumuz bölgenin (göğü) katlarını inceleyelim:(Saffat-5)

"Göklerin ve yerin ve bunların arasında ne varsa hepsinin Rabbidir. Doğuların da Rabbidir."

Işıktan, **hızlı** ve **yavaş** ile arasındaki sınır, duvarın tek Rabbi olan Allah, ışık hızı duvarının bulunduğu **"Ara, teğet"** bölgeyi de **haber** veriyor. **Doğular** ise **"Zamanın ters akmasıyla doğum-ölüm, doğuş-batış'ın da ters döndüğünün sırrını vurguluyor.** (Saffat-6)

"Gerçekten biz, (Dünyayı kuşatan aşağıların en aşağısı olan) **yakın göğü yıldızlar** (Galaksiler, burçlar vb. gibi semavî ışıklı cisimlerle) **bezedik."**

"Göğü (Kozmik ışın şıhabları ile) **taşlanan şeytandan koruduk."** (Saffat-7)

Ayet güneş fırtınalarına karşı magnetosferi, zararlı ve girgin ışınlara karşı ozon tabakasını ve gök cinlerini haber veriyor. (Saffat-8)

"Ki onlar (Cinler, şeytanlar) **mele-i âlâ'ya kulak verip dinleyemezler, her yönden kovulurlar."**

Mele-i âlâ "Yüksekteki melek topluluğu" anlamına gelir. Burası, **ışıktan hızlı** bölgedir ama, **ışık hızı buraya teğet olduğu için dinleme** imkânı vardır.

Nitekim Cin sûresinde de **"gökte bazı mevkilere yerleşip gök haberlerini dinledikleri, fakat sonradan göklerin kendilerine yasaklandığı"** bildirilmektedir.

"(Cinler, şeytanlar gökyüzünden) **uzaklaştırılırlar. Onlara kesiksiz azap vardır."** (Saffat-10)

Böylece, **ışık hızı yöresinde bir "Mekânı"** ara bölgeyi, kozmik ışınların kaynağı olan **"Polarize bir uzayı"** bulmuş oluyoruz. Eğer biz de cin hızında gitseydik, onların başına gelenleri yaşayacaktık. Ancak, normal bir astronot olarak evren BİZİMDİR!

Kesim 43

uzay-üstü-uzay

ŞİMDİ sıra, dikkatle bu mekânın Yâsin-67'deki duran **"Zaman"** kavramını izlemeye geldi.

"Yine dilesek, oldukları yerde kılıklarını (metamorf biçim) **değiştirir, donduruverirdik de** (zamanlarını) **de ne** (zamanda) **ileri, ne de** (zamanda) **geri gidebilirlerdi."**

Bu âyetin sırrınca UZAY-ÜSTÜ **ebediyet bölgesine** ulaşmış oluyoruz.

Bedenin ölümlü ve bırakılır bir şey olduğunu; fakat **bedensiz bir ölümsüzlüğün** de varlığının mümkün olduğunu anlatıyor bize âyet!..

Şimdi ışık hızıyla gidip ebedî ölümsüzlüğe, bedensiz sürekliliğe erişince "Neler" oluyor, buna bakalım:

Eğer zıt yönden bize bir şey çarpmıyorsa, yani her öz aynı yöne akıyorsa, gerçekten bu sistem içinde **ölümsüz** kalacağız.

Çünkü her şey birbirine göre relatif olmaksızın **"Aynı ve eşit"** hızda akmaktadır. Böyle olunca hareket etmediğimiz, ebediyen aynı yerde durduğumuz izlenimine kapılacağız.

Kimse kıpırdamıyor, kimse ebediyen birbirine yaklaşamıyor ya da uzaklaşamıyor. Her şey aynı hızda aktığı, farklı hızlar olmadığı için başka bir hareket algılayamayacaktık.

Dolayısıyla kendimizi **mutlak hareketsiz** sayacaktık. Komşumuza hiç bir zaman misafirliğe gidemiyecektik. Çünkü herkes aynı hızla ve aynı aralığı koruyarak eşit hızda ilerliyor olacaktır.

Mutlak eşitlik dolayısıyla da her şey "DURMUŞ" izlenimi verecektir.

Ama bize bir elektron ya da dik gelen bir ışık fotonu çarpmış olsaydı bizim **sonumuz gelirdi.**

Ya da evrende enerjiye göre madde küçük hızda olduğu için, sanki biz yerimizde duruyoruz ve madde gelip bize çarpıyor sanacaktık.

Örneğin güneşten çıkan ışınlardan biri olduğumuz için, arkamızdan, güneşin bizden ışık hızıyla uzaklaştığını, dünyanın da bize ışık hızıyla yaklaştığını görecektik ve sonunda dünyaya çarpacaktık. (Dünya atomlarının enerji seviyeleri tarafından yutulacak-salınacak ve yol bulmaya çalışılacaktık.)

Dolayısıyla cinlerin nasıl her mesamata (en ufak uzaya) nüfuz edici oldukları da böylece ortaya çıkıyor. Ayrıca bu "ateş" ışık-bedenli (elektrobiyoplazmik enerji bedenli) yaratıkların ölümsüz olmadığını anlıyoruz.

Böyle bir ebedî yaşam bize ne sağlar? Dehşet!..

Çünkü burası artık ışık hızının aşıldığı duvar bölgedir. Oraya ulaştığımızda ise **"UZAY ÜSTÜNE"** çıkmış olacağız. Herkesin eşit hızda aktığı, bir resmin dondurulmuş karesi gibi hareketsiz kaldığı **"Katı Relativistik Bölge"**dir burası...

Işık hızıyla eşleştiğimiz anda, bu kez ışık cisimler de geride kalacaktır. Yani Cinler'in de hızını aşmış olacağız. Böylece evrenin madde ve enerji bir çift düzleminden **"ÜÇÜNCÜ DÜZLEME"** geçmiş olacaktık.

Evrenin üçüncü düzlemi var olması gerektiği halde "Kayıp" bulunamayan bir düzlemdir. Buna en yakın tanımı "Uzayı içine hiç bir madde koymayarak dümdüz ve Öklid" gibi düşünen fakat sonsuz boyutlar bulan Hollandalı fizikçi Willem De Sitter verdi.

Evren, genişlemesini sürdürdüğünden, eni = sonu ne büzülmesi, ne de genişlemesi gerekmeyen **ARA DÜZLEM** olan **"Boş fakat çok boyutlu uzay bölgesine** ulaşacaktır.

Gerçekten böylece **"Madde"**nin olmadığı bir üçüncü düzlem oluşacaktır. Işık burada hiç eğilmeyecektir ve her şey saf enerji olacaktır. Burası, dolayısıyla **zamansızlık** gibi bir tür **mekânsızlıktır.**

Çünkü mekân-zaman koordinatları birlikte algılanır. Zamanın olmadığı yerde "Mekân" ve mekânın olmadığı yerde "Zaman" olmaz ve **SÜPER UZAY** bölgesine geçeriz.

Süper Uzay bölgesi, **Esir**'in gözle görünür olduğu bir bölgedir. Burası **fonksiyonsuz ve jeodezi üstü** bir uzaydır. Hatta **uzay üstü; mekân dışı** bir bölgedir ve "**SOYUT**"tur.

Bu **Eşik Uzay**'ı **John Wheeler** buldu, biz de burasının "**Misal Âlemi**" olduğunu gösterdik. (*)

Mekânın olmaması okuyucuya tuhaf gelebilir:

Gerçekten mekân ZAMAN içinde geçerlidir. "İstanbul" dediğimizde, İstanbul her zaman vardı ve ileri de var olacaktır. Bu bize bir şey ifade etmez. Çünkü onu Konstantin kurdu, daha sonra Fatih Mehmet Han aldı. Sonra müttefikler işgal etti, kurtuldu ve daha sonra Boğaziçi köprüsü yapıldı, ileri de başka değişiklikler olacak. Görüldüğü gibi "İstanbul" sözcüğü yani **mekân** br şey açıklamaz. Ama 1453 dersek, hangi İstanbul'u kastettiğimizi anlarız.

Mekân ZAMANSIZ bir yerde bir şey fade etmez. Buna bir insan örneği daha verelim: O insanın bütün hayatı boyunca sayılı rızkı ve nefesi (yani enerjisini zaman içnde kullanması ve buna göre büyümesi ve yaşlanması, ölmesi) ancak "**ZAMAN**" olduğunda söz konusudur.

Örneğin "şu adam 33 yaşında" derken, onun "şimdiki resmini" kastederiz. İleride iki büklüm bir yaşlı olacaktır, geçmişte ise emekleyen bir bebekti.

Eğer ışık hızına erişirsek, o zaman bu insanın bütün yaşlarının her resminin üstüste bindiğini ve belirsizleştiğini, **mekânsız bir "ENERJİ" yumağı olduğunu görürüz.**

(*) 2. cildimizde Esir ve Misâl âlemi işlenecektir. Esir, düşünce ile biçimlenebilen, ışıktan hızlı titreşen ve elektromagnetik radyasyona destek olan, soyut bir ortamdır.

Sanki bu insanın her yıl bir fotoğraf filmi çekilmiş ve doğumdan ölüme kadar bu insan ard arda üst üste bu fotoğraflarıyla bir kargaşa haline gelmiştir.

Bebek midir? Yaşlı mıdır, önce sağlam sonra sakat mıdır, hiç anlayamayız.

O sadece binlerce zaman görüntüsünün üstüste bindirdiği bir **yumak**, anlaşılmaz bir buluttur.

Tüm fazları, enstantaneler (Fizikte durumlar) üstüste binmiştir. Bir fizik davranış biçimi seçmenin ve onu nedensel mantığa oturtmanın, sonuçlar çıkarmanın gerçekten anlamı yoktur. Neden ile sonuç birleşmiştir. Bebek olduğu kadar yaşlıdır da... Elinde hem bir oyuncağı hem de bastonu vardır. Hem bir embriyodur (cenin) hem mezarında bir iskelettir. O her bir rızkını ve sayılı nefesini, yazgısını, kontrol defterini o globular küme içinde bulundurmaktadır.

O komplike bir varlıktır. ("Ruhtan bize az bir ilim verilmiş" olmasının nedeni)

İşte ışık hızına erdiğimizde de örneğin **dünyamız her çağın dünyası** olacaktır. Dinazorlar ile şimdiki hayvanlar, eski kıtalar ile yeni kıtalar, ölmüş, yaşayan ve ileride doğacak her yaratığın bir yumağı, bir "**Bulutsu**" ya da en doğrusu **(Tünel)**i olarak görecektik dünyayı...

Buna biz fizikte "**Tümden ve gerçek yaratılışı**" görmek diyoruz. (*)

Aslında biten bizim zaman ve mekânımızdır.

Biz ışık hızında ışık-insan (cin) olduğumuz için, bizden yavaş giden "MADDE"yi ve bizden hızlı giden "TAKYON" denen esîrî (Etheric) evreni görecektir.

Her ikisinin de kendisine özgü bir mekânı vardır. Fakat biz onu boşluk (vakum) olarak görürüz.

(*) "**Süper Uzay, Karadelik tekilliği ve Elif noktaları**" konusunda yaratılışın "**Tümden ve gerçek olarak**" **ZAMAN-MEKAN üstü**, adeta bunlardan **münezzeh** nasıl yaratıldığını ilerleyen kesimlerde ve özellikle izleyen ikinci cildimizde göreceğiz.

Ama biz tam ışık hızındaysak, saatimiz durmuştur ve zaman bir **ebediyet** olmuştur. Mekân hiç yoktur ve çinde bulunduğumuz mekânın adı **Sürüzay=para-kozm** yani **"HİÇLİK"** bölgesidir. O hiçlik mekânında biz boyutsuz bir nokta cürmü kadar yer tutmaktayız hepsi bu!..

Allah'ın (cc) zaman ve mekândan niçin MÜNEZZEH olduğuna biraz olsun yaklaşabiliyoruz.

Yarattıkları bile belirli şartlarda mümkün ve zamandan münezzeh olduktan sonra...

Zaman biz yaratıklar için var edilmiştir. Algılayalım ve hareketi kısaca hayatı idrâk edelim diye...

Çünkü zaman, doğduğumuz ve sonra öldüğümüz, ikisi arasında da **"ŞİMDİ"** dediğimiz **nabız** gibi atan **"Saniyelerin"** ardışık dizilmesidir.

Eğer böyle olmasaydı, **YARIN, DÜN ve ŞİMDİ kesitleri içinde bir MEKÂN sahibi olamazdık.**

Evren, yani büyük mekân, dev uzay, **ZAMAN** olmasaydı **anlaşılamazdı** ve anlatılamazdı.

Evren ve zamanı bir arada vardır. İşte **UZAY-ZAMAN** dört boyutlusunun **BİRLEŞİK, YAPIŞIK** olması budur.

Mekânlar sabit, fakat zaman değişkendir. Zamanın değişkenliği ise onun akma hızına erişmekle değişir. Bu ışık hızıdır.

Ses duvarı gibi ışık duvarını da yakaladığımızda, mekânlar, dünkü ve şimdiki değil; **gelecekteki** mekânlar oluverir.

Yani siz geleceğe zamanından önce geçmiş olursunuz. Resûlullah'ın kehanetleri ve Hz. İsa'nın geleceğe geçmesi gibi...

Zamanı, ikinci albüm boyunca işlerken; **"Cisimler hızlandıkça zamanları yavaşlamakta, ışık hızına erdiklerinde ise zamanları durmaktadır"** dedik.

Ya ışık hızını aşarsak, ya da üçüncü bölümde göreceğimiz **Karadelikler** yöresindeki **zaman çarpıklıkları** içine düşersek, **zaman nasıl çalışır?**

Kesim 44

zaman-hız bağıntısı

ZAMANIN hep **ileriye** aktığını düşünen atalarımız **zamanın geçmişteki bir nedenden** (sebepten) **gelecekteki bir sonuca** (Tehire) aktığına gözü kapalı yemin bile ederiz. Buna insanlık tarihi boyunca, **bilim** de inanmıştı.

Tıpkı, eğri olan uzayı **düz** sanmamız gibi, zamanın değişmez bir hızla, evrenin her yerinde ve her olay boyunca her zaman **düzgün, herkese eşit,** yavaşlamaz-hızlanmaz sabiti olduğuna inanmıştık.

Relativite, hız ile zaman arasındaki karmaşık ilgiyi ortaya koydu. **Kuantum fiziği** de bize, **küçülen boyutlarla küçülen zamanları, minicik ömürleri** gösterdi.

Yine de, **zamanın "Hep ileri aktığını"** düşünüp, önce doğduğumuza sonra öldüğümüze sarsılmaz bir inanç besledik, hatta **"Nedensellik ilkesi"** oluşturup, fizik yasalarından da üstün tuttuk. Oysa yasalar ilkelerden üstündür.

Ancak, **matematik** bize, **zamanın tersinerek, zıt yönde akabileceğini** haber verdi ki, bu **Kur'an'ın ikrarından** başka bir şey değildir: **Zaman ve ömrün durması, ileri-geri çalışmaması** Yâ-sin 67'de geçiyordu. Bunu izleyen 68. âyet ise **zaman ve ömrün tersine çalışacağının** sırrını taşır:

"Bununla birlikte kimin ömrünün uzatıyorsak, yaratılışta onu (Ömrün akışını) **tersine** (zamana) **çeviriyoruz. Hâlâ akıllanmayacaklar mı?"**

Zamanın düz akması bize "Nedensellik" ilkesini (Causality) getirmiştir: Öyle ya, önce ateş etmezsek, sonra hedefi vuramayız ki!.. **Önce** hedef vurulur da **sonra** ateş edilir mi, saçma!.. Güneş hep Doğudan doğar, hiç Batıdan doğar mı? Ama, **Zaman** "Terslik" yapabiliyordu ve **nedenselliğe** meydan okuyordu.

Nedensellik, zamanın bir uçtan bir uca yayılmasıdır. Öncelik ve sonralık sıralamasını oluşturur.

Ama bunun bir fizik yasası değil, sadece **ilke** olduğunu hatırlatalım. Korunması ve ele alınması gereken öncelikle **fizik yasalarıdır,** felsefe ilkeleri değil!.. Çünkü pozitif felsefe bilimin sonuçlarıdır.

Nedensellik **"Zaman"** sözkonusu olduğunda işlerlik kazanır. Böylece **önce doğar; sonra ölürüz** ve bu bize normal gelir. **Zamanın ileri aktığına hükmederiz.** *"Doğal olarak zaman hep **yarına** doğru akmaktadır"* diyoruz.

Ya zaman olduğu yerde kalıyorsa? Çünkü zaman "geçse" bile eninde sonunda **eylemsizlik çatkısı olan sabit** bir yerde kalmalıdır.

Uzay ve zamanın birbirinden hiç ayrılmadığını söyledik. Ama zaman mı uzay içinde bir boyuttur; uzay mı zaman içinde bir boyuttur? Yoksa hiç biri değil midir?

Zamanın boyut olduğu ve uzay-zaman bileşenlerinin biri olduğunu bize önce Britanyalı **Fitzgerald** ve Hollandalı **Lorenz** isimli fizikçiler bildirdiler.

Esîr'in gözlenmediği Michelson-Morley deneyinden geri kalacağını ve böylece hızlı giden bir saatin, *"Esîr rüzgârına karşı büzüşerek, esîr'i ölçemeyeceğini,"* esîr'in kendi içindeki bir saati de geri bıraktığını belirttiler.

Lorenz Dönüşüm formülleri, bugün zamanı mekâna bağlayan **asıl** Relativite formülleridir.

Zaman ve mekân bütünlüğünü Einstein'ın öğretmeni **Hermann Minkowski** gösterdi ve soyut bir boyut olan **zamanı** buldu. Minkowski, böylece **evrenin dört boyutlu olduğunu** zamanın **lineer bir sürekliliğinin** olduğunu ve geçmiş, şimdi ile geleceğin **insan zihni** tarafından ortaya koyulduğunu açıkladı.

Bu yüzden bilincimiz **"Beşinci boyut"** olarak talep edildi... Buna göre bilinç bir yer çizgisini izleyerek algılanan zaman diliminin bir gözlemcisidir.

Evrenin esasını **"Zihin-Akıl-Bilinç"** dediğimiz **beşinci bir boyut** belirler, kavrar ve karar verir.

Uzay kavramını Riemann'dan; zaman kavramını da Lorenz ve Minkowski'den derleyen Einstein, Relativite teorisini oluşturdu.

Relativite (Görecelik) teoremine göre **zaman bir boyuttur** ve **sıfırdan küçük bir sayıyla gösterilir. Kozirev** ise bu boyutun aynı zamanda bir enerji ve doğrudan **ZAMAN ENERJİSİ** olduğunu ortaya koydu. Bu demektir ki, yeni bir kuvvet, bilinmedik bir başka doğa alanı olan **"Esîr" enerjisidir zaman** (*)

Varlıklar yaşamak için bu enerjiyi çekip yiyorlar.

Sözünü ettiğimiz varlıklar, sıfırdan ağır (yerçekimine tabi) olan bizleriz. Dün doğduk; şimdiyi yaşıyoruz ve gelecekte öleceğiz. **Esîr** ise, sıfırdan büyük (madde) ya da sıfıra eşit (enerji) olanların algılamayacağı **üst boyuttur.** Çünkü **esîr** sıfırdan küçük kesimi temsil eder ve dolayısıyla **ışıktan hızlı titreşir** ve ışık da "Esîr" denen soyut uzayı ölçmekten aciz kalır.

Sıfırdan büyük varlıklar **(Madde ve beden)** bu **zaman enerjisini çekerek** (absorbe ederek = soğurarak) **yaşıyorlar.** Ne kadar ağır ve hantal isek, o kadar çok tüketiriz. Zamanımız da bir o kadar hızlı akar, ve erken yaşlanırız. Eğer hızlanırsak, çekilen enerjiyi, maddeden daha çok tasarruflu kullanırız. İki taraf da normal ömürleri neyse o kadar yaşarlar. İkizlerden ikisinin de 70 yıllık ömrü olduğunu düşünelim. Birincisi bildiğimiz gibi dünyada yaşayarak ölecektir. (70 yılı 70 yılda bitirecektir).

(*) Kozirev, Zig-Zag'ın önemli bir üyesidir ve boyut-enerjisi olan zamanın kurucusudur. Onun kaldığı yerden yaptığımız teorik ve deneysel çalışmalar sonucu, zamanın tek boyut değil, **bir enlem, bir boylam ve bir yükseklikten oluşmuş "Esîr" olduğunu,** soyut koordinatların mekânı olduğunu da matematik teori olarak kurduk. Denklemlerimizde de zaman enerjisi olan **üçboyutlu Kronosferi,** sıfırdan ağır canlılar soğurarak tüketirken; sıfırdan küçük soyut canlılar da bizzat bu enerjiyi emisyon ederek yaşıyorlardı.

Hızlı giden ikizimiz ise 70 yılı 980 yılda bitirecektik. Yani herkes ölümlüdür ve ölecektir. Bu da zaman enerjisinin tüketilmesiyle oluşur.

Ama sıfırdan küçük (-60) kilo ağırlığında bir varlığın ise **zamanı tersine çalışır.** Çünkü böyle bir varlığın olması demek, onun **ışık hızını aşması** demektir. **Takyonlar** teoremi bunun üzerine kurulmuştur: Işık hızını aşan bir varlığın zamanı geriye çalışınca yaşlanacağına gençleşir. Takyon bir insan (Ruh, melek) bize tam terstir. (*) Böyle bir Takyon varlık çekime değil, (meleklerin uçması olan) ters çekime bağımlıdır. Bunlar bizim gibi zaman enerjisini çekerek, yiyerek (sayılı nefes içinde rızk olan bu enerjiyi kendi enerjisini zikr ile vererek) tersinirler.

Öyle ki onlar ölümle dirilir, yaşlanacağına gençleşir genç ise çocuklaşır, çocuk ise bebekleşir, bebek ise cenin (embrio) olur.

Çünkü zamanın ileriye akması bir **"Zehab"** olup bize öyle gelmektedir. Eğer biz ışık hızını aşarsak, bu kez zamanın geriye aktığını görecektik. Zamanda ister ileri ister geri gidelim, ölümsüz olamayız.

İki yol da **"Ölümle"** biter. Çünkü bu ikisi bir filmin düz ve ters oynatılmasıdır. Örneğin bir insanın hiç yoktan doğduğunu, yetişip yaşlanıp öldüğünü filme alıp, bunu sonundan tersine doğru oynatsak, mezardaki ÖLÜ insanın ayağa kalktığını görürüz.

Bu da bir **DOĞUM** sayılır. Sonra o insan gençleşir, çocuklaşır, bebekleşir ve cenin olur. Sonra da hiç bir şey!.. Çünkü daha yaratılmamıştır ki...

Yaratılmamak ise bir **ÖLÜM** olayıdır. Yani iki taraf da **"Yoktan" var edilmektedir ve sonra öldürülmektedir.** Ölüm her nefsin tadacağı kaçınılmaz sondur. Mü'min-11 âyet bu sırrı taşır:

"Dediler *'Rabbım bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin'* çıkmaya bir yol var mı?

(*) Zaman enerjisi, takyonlar ve esir gelecek cildimizin konusu.

Kesim 45

nedensellik densizliği

NEDENSELLİĞİN bize densiz ve saçma gelen yanı zaman içindeki "Öncelik-sonralık" sıralamasının bizi **şartlandırmasıdır.** Oysa **"Densizlik"** kavramı, nedensellikte tek yanlı kuvvetler açısından oluşur. İki yanlı kuvvetler için saçmalık kavramı belirsizleşir.

Örneğin size yarı yarıya soyunmuş birinin fotoğrafı gösterilirse, bundan onun **"soyunduğu mu yoksa giyindiği mi?"** anlaşılmaz. O *durum-fotoğrafını, davranış-filmine* dökersek karar veririz.

Diyelim ki, o kimse gerçekte **soyunuyor.** Ama filmi tersine oynatırsak o kimsenin **"giyindiği"** ortaya çıkar. Nedensellik **soyunma-giyinme** gibi iki yanlı kuvvette bize "densizlik" vermez.

Bir fotoğrafını gördüğümüz tramplenden aşağı atlayan yüzücünün havuza düşeceğini biliriz. Şimdi bunu videobandda geriye oynatırsak yüzücünün havuzdan tramplene havalanıp sıçraması "ıslakken kuruması" bize "Saçmalık" gibi gelecektir.

Çünkü **önce** tramplenden atlamış, **sonra** suya düşmüş olması gerekmektedir. Zaman ve yerçekimi ikisi de tek yanlı kuvvetler olduğundan beklentimiz budur. Ama eğer tramplenden atlayan kimse bizim gibi artı 70 kilo değil de sıfırdan (-70) küçük **eksi 70** kilo ise onun tabî olduğu yasalar tersidir.

Birincisi onun **zamanı tersine** akmaktadır. İkincisi de **yerçekimi terstir.** (Gök çekimi gibi bir şey olan antigravitation ya da Levitation.)

Dolayısıyla böyle bir **eksi ikizimiz,** havuzdan tramplene fırlar. Önce ıslaktır, sonra yukarı vardığında kurur. O da bizim gibi tek yanlı bir şartlanma içinde olduğu için **elmanın yere düştüğünü, saatin ileri çalıştığını, insanların yaşlandığını söylersek"** bütün bunlar ona çok "Mantıksız ve saçma" gelecektir.

Çünkü onun elması göğe düşmekte, saati geriye çalışmakta ve gençleşmektedir...

Önce taş atarız, sonra camı kırarız. Taş atmak **NEDEN** ve camı kırmak **SONUÇ**'tur. İşte bu **nedensellik** ilkesidir, fakat **fizik yasası değildir.**

Çünkü öteki tarafın fizik yasasına göre önce cam kırılır, sonra taş atılır. Ya da orada önce gök gürler; sonra şimşek çakar. Önce biri ölür, sonra başkası ona ateş etmiş olur.

Bu bizi şaşırtmamalıdır. Çünkü bilim için **"Geçmiş ve gelecek özdeş"**tir. Yani cam kırıldıysa, bilim, birinin **taş atmasını bekler.** Ne yazık ki, bazı bağnaz bilim adamları, **mutlak zamansızlığın** hatta **tersine dönen bir nedenselliğin** ne anlama geldiğini anlamıyorlar, her şeyde düzgün bir nedensellik bekliyorlardı.

Ancak, evrenimizde öyle olaylar oluyor ki, bunları bir **nedensellikle** bağdaştıramıyoruz. Örneğin birinin ölümünü ya da kaza geçireceğini (kaza öncesi) görüyoruz. Bu haberci rüya doğru çıkıyor!

Ya da biri sanki gelecekten, Jules Verne'ye Ay'a gidecek ilk roketin biçimini, boyutlarını veriyor da, bu tıpatıp doğru çıkıyor... Natilius denizaltısı da öyle...

1898 yılında romancı **Morgan Robertson,** çok lüks ve adı **"Titan"** olan bir transatlatiğin, daha ilk seferinde bir buzdağıyla çarpışarak battığını ve bir facia yaşadığını romanına yazmıştı. 14 yıl sonra gerçekten bir transatlantik yapıldı, adı **Titanic** kondu ve ilk seferinde bir buzdağı ile çarpışarak battı...

Hem de romandaki tıpatıp tüm ayrıntılarıyla...

Dahası da var: 1935 yılında bu roman ile Titanic faciasının benzerliğini gören gemici **Reeves,** Titanic'in battığı gün doğmuştu. Çalıştığı geminin adı **Titania** idi. Reeves, Titanic ile aysberg'in çarptığı noktada, bu ruhsal erken uyarıyla gemiyi durdurttuğunda burunlarının dibinde dev bir buzdağı çıkıverdi ve faciadan kılpayı kurtuldular.

Kesim 46

niçinsellik açmazı

NEDENSELLİĞİN bozulduğu bu tür garip olayların anlamı şudur: Gelecek, geçmişin önüne geçmiş ve gelecek geçmişe müdahale etmiştir.

Normalde, "önce taş atılır, sonra cam kırılır," demiştik.

Ama bu tür paranormal olaylarda **"Önce cam kırılmakta; sonra taş atılmaktadır"**

Bu durumları, blim adamlarının nedensellik ile şartlanan kesimine **"Tesadüf-rastlantı"** olarak gelmektedir.

Çünkü nedensellik, **etkiye-tepkimekten** doğan **sürekli bir ilişkinin ta kendisidir.** Böyle nedensel olmayan bir ilişki ise **"Eşzamanlılık"** eşidi tesadüfleşme olarak görülmüştür.

Pauli Kuantum fiziğinde tesadüf denen bu olayları **"izlenmeyen ilkelerin görünür izleri"** diye tanımlar. Tesadüflerin mekanizması **Kammerer**'e göre **"Sırasallık"** olup, **Jung** bunu izleyerek **"Nedensel olmayan birleşme ilkesi"** demektedir. Genel eğilimse rastlantıların, **özel şans yasaları,** olayların rasgele dağılımında oluşan **küme kavramları** olarak görmektedir. Zig-Zag öğretisi ise bunu "Nedenselliğin ters-yüz olması; zamanın tersine çalışması ve **"Determine"** gücün belirmesi diye niteler.

Oysa aslında **"Yola çıkmadan amaca ulaşmak"** alamına gelen **"Takyon"** dinamiği ya da dönen karadelik çevresinde **kendimize** rastlamamız, karadeliğe girip dönerek, yola çıkmakta olan **kendimizle rastlaşmamız** bir "TESADÜF" değil, **fizik gerçeklik,** geleceğe ilişkin başımıza geleceklerin günümüze aktarımıdır. Bu sayede düş görüyor ve gelecekten haber alıyor sonra da *"Ben bu anı rüyamda gördüm ya da bu anı daha önce yaşadım"* diyebiliyoruz. Örneğin bir ay önce gördüğümüz bir rüyayı bugün ayniyle vaki yaşamakta olabiliyoruz.

Ama bu aradan **30 gün** geçtiği anlamına alınmaktan çok, dünyanın bu bir ay zarfında, uzayda **67 milyon km.** ileri gittiğini de hesaba katmayı gerektiriyor. Böylece bilincimiz, geleceği ile bu mesafeyi **"Tünelde"** hiç bir zamanda, (bir anda) almıştır.

Ya da buna iç-uzay bedensiz astronomi demekteyiz ki dikine yolculuk olup, detayları izleyen cildimizde sunacağız.

Hayatımızda büyük rastlantılar vardır. Bunlara biz fizikte "Önce camın kırılması; sonra taşın atılması" anlamında **önce-sonralık; sonra-öncelik** sırası diyoruz. Bu demektir ki, ışıktan hızlı ruhsal uzanım gücümüz **sonucu** (geleceği) **önceden "Öngörme"** yeteneğine sahiptir. İbadetler bunu güçlendirir.

Böylece ilkelere değil; bilimsel yasalara inanmamız ve sarılmamız gerekiyor. O zaman bazı şeylerin **zamanının neden tersine çalıştığını** anlardık.

Bugün antimaddenin ve kütlesi sıfırdan küçük olan takyon denen esîri parçacıkların zamanı TERSİNE çalışmaktadır.

David Hilbert, kuantlardan da küçük bir HİLBERT uzayı öğretimizden buldu ve bunun bir de tersi olan NEGATİF-Delta (-) Hilbert uzayını kanıtladı. Burada da **ZAMAN TERSİNE** çalışmakta önce **sonuç,** sonra **neden** gelmektedir.

Böylece kutsal bildiğimiz NEDENSELLİK ilkesi yani öncelik sonralık sıralaması çökmüş, yerine **FİZİK YASALARI** gelmiştir.

Örneğin kuantlar belirsizlik (İndeterminizm) yasalarıyla; takyonlar ışıktan hızlı olduğu için determinizm denen belirlilik yasalarıyla yönetilir.

Nedenselliğin yalanlanması demek zaman yolculuğunun doğrulanması demektir. Zaman yolculuğunu, gerek **Kur'an** gerek **Relativite-Kuantum** teoremleri ve gerekse **"Atmosfer dışı refakatçi UFO olayları"** doğruladığına göre, ister-istemez bu konuya bilim adamı eğilmek zorundadır.

oto-referans / 1

Kur'an'da zaman yolculuğu

Kehf sûresi, başlıbaşına **"Zaman çeşitlemelerine"** işarettir. **Batınî** anlamlarına örnek vermek gerekirse, birinci âyeti Hz. Muhammed'in **Mir'acı** ile; dördüncü âyet de Hz. İsâ'nın **yeniden dünyaya gelişi** (Parousia) ile ilgilidir.

Dokuzuncu âyetten itibaren Mağara Hibernasyonunu **(Ashabı kehf)** verirken, **Zamanın anahtarını "İnşâllah"** şifresiyle anlatır.

"Hiçbir şey için *'Ben bunu muhakkak yaparım'* deme!.. Yalnızca sözünü Allah'ın dilemesine bağlayarak *'İNŞAALLAH'*de. (İnşaallah demeyi) **unuttuğunda Allah'ı zikret ve *'Olur ki Rabbi'm beni*** (düşündüğüm, umduğum şüreden) ***daha yakın bir zamanda dosdoğru başarıya ulaştır'* de** (Kehf-23/24)

Zamanın anahtarı **inşaallah**'dan sonra da mekânın anahtarı ledünnî anlamda **"Maşallah"** olarak bildirmiştir:

"Eğer beni malca ve evlatça kendinden az görüyorsan, bağına girdiğinde, *'Maaşallah=Allah'dan başka kuvvet yoktur'* deseydin olmaz mıydı?" (Kehf-39) (*)

Hadîsler, Yecüc-Mecücleri (Zülkarneyn'den bu yana) her gün sedlerini kazdıklarını, ancak (zaman tersine çalışması nedeniyle) hiç kazmamış gibi olduklarını, günün birinde ağızlarından yanlışlıkla **"İnşaallah yarın burayı açarız"** dedikleri için ve gerçekten de böylece yeryüzü zamanına çıkacak bir nokta bulduklarını bildirmektedir.

(*) Bu iki kısa ALLAH kelâmını, klâsik görüp de kullanmamazlık etmeyiniz sevgideğer okurlar. Niyetinizi ALLAH'a bağlamak (İnşaallah) ile Allah'dan başka bir güç yoktur (Maaşallah) büyük güçlere sahiptir. İlki imkânsızı mümkün kılar, ikincisi de "Nazar" denen "ruhsal vurgun" kalkanıdır. Öte yandan Kehf 32. âyetten 59. âyete kadar bu pasajda, "Zaman yolcularının gelecekten geçmişe gelerek, fakat iki rakip kamp olarak, tarihi değiştirmek için çarpıştıkları ve savaşı **"İnşaallah-Maaşallah"** diyen tarafın kazanacağını ve geleceğin buna göre **inşa** ve **mâşâ** edileceğinin sırrı vardır. Nasıl ki, gelecekte Allah yolundaki Hz. İsa'nın, imansız zaman yolcuları olan Deccal, İblis ve Yecüc-Mecüc'lerle savaşması haksa, bunun bir benzerinin de (gelecekten geçmişe gelebilen) iki kampa bölünmüş iyi ve kötü torunlarımızın savaşı olduğuna ilişkin ipuçlarına başka bandlarımızda yeniden yer vereceğiz.

Yine Hz. Zülkarneyn'in bu seddi **"Maaşallah"** diyerek yaptığı cifir sırrındandır. Yeti denen Hint-Tibet efsanelerinde yer alan yeraltı dünyası Şamballah dil sürçmesiyle "İnşaallah" olabilir.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur ki, **Zülkarneyn, tarihin akışını değiştirmiş** ve yeryüzünü çok kalabalık bir ırk olan, Yecüc-Mecüc'den korumak üzere, onların tarihteki saldırısını **geleceğe ertelemiştir.**

Burada **kader değişmemiş,** vââd edilen akın, **kader olan istilâ zaman içinde ileri kaydırılmıştır.** Kader **ergeç** tecelli edecektir.

Hz. Hızır da kraliçenin tahtını **"Zamanda geriye giderek,** getirmiş ve zamanı gelip de konuşulunca orada **"Hazır"** etmiştir.

Hz. Hızır'ın zaman-bilimine sahip olduğunu yine Kehf sûresinde (incelediğimiz 60-82. âyetlerden) anlayabiliriz:

Özetle Hz. Musa ve yoldaşının Hz. Hızır'ı **"İlminde öğrenebilmek için"** aradıklarını ve bu **"Zaman gezmeninden"** bir buluşma **yeri** ve **zamanı** ile ilgili bir sinyal beklediklerini görüyoruz. İkisi, yanlarında da yiyecekleri (ölü) balıkla birlikte "İki denizin birleştiği Sina körfezi çatalına ulaştıkları anda ölü balık "canlanır" ve suya atlar. Genç arkadaşı, bunu fark eder, fakat söylemeyi unutur. Yemek molası için durduklarında hatırlayarak olayı anlatınca, Hz. Musa da, "İşte aradığımız İŞARET buydu" der ve izlerini takip ederek o noktaya geriye döndüklerinde orada Hz. Hızır'ı bulurlar.

Balık nasıl canlanmıştır? Kuşkusuz her şey Allah katındandır ama, bilim odur ki, nedensel olmayan şeyleri de soruşturmak üzere (ALİMLERE) **Allah'tan verilmiş bir imtiyazdır.** (*)

İşte bu mantıkla Hz. Hızır **"Gelecek zamandaydı"** ve normal olarak balık ölüydü. Ama **orada zaman** Aberasyonu olduğu için, balığın ölmeden önceki **canlı geçmişine zaman içinde sıçradığı ve** hz. Hızır'ın zamanıyla birleştiği sonra da ikisinin ayrık zamanlarının eşanlı olmasıyla, beklenen buluşmanın sağlandığını önerebiliriz.

(*) ALLAH'ı "ĞAYB ÂLEMİNE kimseyi ortak etmemesi bizim güç getiremeyişimizle ilgilidir. Ruh'tan da "ÇOK AZ İLİM VERİLDİĞİ" gibi bazı şeyleri **sınırlandığımız yere kadar soruşturmamız gerekmektedir. Bilimin amacı ve görevi de budur.** Burada yazılı hiçbir kelime bir "Bilim-Kurgu" ya da sansasyon için yazılmış değildir. Tümü bilimseldir, âyetlere dayandırılmıştır.

Kesim 47 Back-time Travelling

tarihe yolculuk

TARİHE yolculuk yapılabilir mi? Tarih değiştirilebilinir mi? Kehf sûresi, bunun mümkün olduğunu özellikle Hz. Hızır aracılığıyla bildirmektedir. (*)

Hz. Hızır, anlaşıldığı gibi **"Nedensiz, nedensel olmadığı"** sanılan olayların **"Gelecekte"** bir anlamı olduğunu bilmekte ve gelecekten geçmişe dönerek, "Tarihi" değiştirmektedir.

Zaman yolculuğunun dayandığı tamamen güvenceli formüller bedenimiz ile ya da bedensiz olarak **geçmişe yolculuk** yapmamıza izin verir. Hatırlanacağı üzere Hz. İsa'nın kendi katında geçen bir saniyeye karşı dünyada 8 ay geçtiğini (bir günün bin yıla eşit olmasıyla ilgili âyetler ışığında) açmıştık.

Bir **Karadelik** tekilliğini, uygun olarak kullandığımızda **zamanda "Geriye, tarihe, geçmişe, ölü bildiğimiz atalarımızın diri olarak yaşadığı mâziye" dönebilir, zamanda arkaya Gezmenlik teoremini gerçekleştirebilirdik.**

(*) Okurlarımıza Hz. Hızır'ın **"Gelecek zamanı yaşadığını, en azından geleceği bildiğini** Kehf sûresinden bir kez daha özetle hatırlatalım: Hz. Hızır, Hz. Musa ve arkadaşının önünde, helâl kazanan bir gemiyi deler, masum bir çocuğu öldürür ve yıkılması gereken bir duvarı tersine onarır. Bunlar Hz. Musa'ya "Nedensel" gelmemektedir. 82 inci âyette de bunların nedenini açıklar: Çalışkan ve dürüst gemicilerin teknesine zorba bir hükümdar göz koymuştur, bunu engellemek için gemiyi onarılacak biçimde delmiştir. Çocuk ise imanlı anne-babasını, ilerde dinden çıkaracak kadar hayırsız ve zâlim olacaktır. Kendilerini horlayan bir kasabanın en köhne duvarını onarıp, doğrultur. Çünkü bu duvarın altında iki yetimin mirasları saklıdır. Duvar yıkılırsa, meydana çıkmış, yağmalanmış olacaktır. Çocuklar büyüyünce, kendilerine yeni bir ev yapmak isteyecekler ve duvarı iptal ettiklerinde de o hazineyi bulacaklardır. En önemlisi de bütün bunları **kendi reyiyle değil, Allah'ın katından aldığı onay ile yapmakta** olduğunu belirtmesidir. (82. âyet)

Ayrıca **kâinat zaman çarpılmaları** da istemeden bu zaman karışmasını oluşturan magnetik fırtınalardan etiklenmektedir (kurbağa, balık, kanlı çamur, solucan yağmuru vb. gibi.)

Zamanda geriye gitmeyi, **ışık hızı ve nedenselik ilkesi** yasaklıyordu. Özellikle bu kilidi Einstein kapayıp, kendi misyonunu gizlemişti. Einstein öğretimizden değildi.

Ama ışıktan hızlı bir evren olduğunu bize bulup, gösteren **Feinberg** öğretimizin mensubudur.

Karadeliklerin bize **"Zamanda geriye gitme"** imkânı vermesi Karadelik tekilliklerinde iki tür **"Tarih yolculuğu"**na el verir.

Birincisi çok hızlı **dönen bir karadeliğin** yöresinde normal roket hızıyla bile ışık hızını aşmış oluruz. İnsanlar ve cinler (Madde-enerjiyi temsil ettiklerinden) ışık hızının bir alt hızında dururlar.

Her iki taraf da ebediyet bölgesini aşamazlar.

Ebediyet bölgesinin arkası artık somut değil; soyut maddeye dönüşeceğimiz "Takyonlara" aittir.

Biz hızlandığımızda önce fizik bedenimizden oluruz. Zaman boşluğu olan ışık hızına erdiğimizde bedenimiz sadece cinlerinki gibi "Nefs beden" yani enerjidir.

Eğer biraz daha hızlanırsak, bunu da kaybeder ve sıfırdan küçük (bilincimizle, takyon bedenimizle ortaya kalıveririz.

Yeniden bedenlenmemiz ise yutulduğumuz tünelin en dar yeri ve "Devenin iğne deliğinden geçmesi kadar zor" olan, BERZAH bölgesidir.

Dolayısıyla yeniden bedenlenemeyiz ve artık **"Ölüye ölü demeyin, onlar gerçekte diridir, asıl ölü sizsiniz"** diye uyarıldığımız Takyon bölgesinde kalırız. Bir daha da yeniden doğamayız, çünkü orada "Berzah" vardır.

Bedenimizle yapılacak bir **tarih yolculuğunu** bize "Karadelikler" ve magnetik fırtınalar sağlar.

Hızlı dönen bir karadelik yöresinde, biz de hızlanırsak, toplam hız olarak ışık hızını aştığımızdan, saatimiz TERSİNE çalışır.

O zaman dünyaya zaman içinde geri gidebilirdik. Fakat **belirli** bir tarihe değil!.. Çünkü **güçlü magnetik alanlar** bizi **zaman içinde sıçramalı olarak gezdirir.**

Biz o çağın insanlarını gördüğümüzde, onlar da bizi görüyor demektir.

Ne var ki, ABERASYON denen zaman-mekân sıçramaları nedeniyle onlarla daha selâmlaşmadan başka bir zamana sıçrarız.

Böylece bizim bir tek uzay aracımız, çok çeşitli çağlarda **"Bilinmeyen Gök cisimleri" olarak pek çok kez ve mükerrer görünür.**

Oysa görülen bu araç TEK; fakat zamana bağlı olarak görüntüsü TEKRAR edildiğinden **"Çok sayıda ve kuşaklar boyu"** görüntüler diye rapor edildi.

Aracımızdan 1990 yılında gördüğümüz bir insan birden kaybolur ve yerine 1950'deki bir başka insan çıkıverir. Daha sonra 1999'daki bir başka insan... Böylece bizim **üç saniyemize** karşılık, **üç zaman dilimi** ve **üç kuşak insan** ile muhatap oluveririz.

Bunda şaşılacak bir şey yoktur: Bu cildin sonunda ele alacağımız doğal "Magnetik (şeytan?) **üçgenleri** fırtınaları ve bunun teknik deneylenmesi olan **Philadelphia** deneyinde kaybolan gemi ve görünmez olan tayfalarının başına gelenler bilgilerimizi tamamlayacaktır.

Bir **aracın** yüklediği magnetik aşırı enerji, kesikli deşarj olmakta ve bu yüzden aracı **zaman-mekân** içinde gezdirmektedir. Zaman ve mekân içide bu **sıçramalar** yüzünden **tek bir araç**, türlü yer ve zamanlarda **çok sayıda olay** diye rapor edilebilir.

Bu sıçramalar hem **teleportation (Tayyı mekân)** fenomenine hem de **"Tanımlanmayan insanlı araçlar"** olaylarına ışık tutabilir.

Magnetik aşırı fırtınayı yüklenmiş bir araç ya da astronot, zaman-mekân içinde sıçramalı hareket ettiğinden, birden karşımıza çıkabilir, daha cümlesini bitirmeden kaybolabilir, başka bir zamandaki başka bir insana cümlesini tamamlayabilir. Katma enerjisi sükûnet bulana, (Bu âni görünüp kaybolmalar, kendi zamanına dönene) kadar zamanda sıçramaları sürer, gider.

Onu görenler, bir hayalet, bir uzaylı, bir halüsinasyon gördüklerini sanabilirler. Bunların torunlarımız olduğunu sadece bir bilim adamı düşünebilir.

Böyle sıçramalı (kısa vadeli) yanında "kalıcı" zaman yolcusu **bilim denklemleri** bakımından mümkündür. Eğer bir dönen karadelik bulsaydık, onun halka **tekilliğine zıt yönde gitseydik, zaman içinde gençleştiğimizi görebilecektik.**

Yolculuk sürdükçe de her bir zaman için bir **"Daha genç kopyamıza"** rastlarız.

Kendimizden daha genç **kendilerimizin** her biri **"Bir çağa"** karşılıktır. Kozmik takvimde her saniyemiz karşılığında dünyada 8 ay **zamanda geriye** giderdik.

Elbette, bu olayın, **negatif denklemlere** bağlı olarak **garip sonuçları** da vardır:

Tüm ömrümüzün akışını, kırdığımız bardağı, giden bir otomobili, çalışan bir saati, birinin ölümünü filme alarak **ters oynatsaydık,** gençleştiğimizi, kırılan bardağın toparlanıp hiç kırılmamış olduğunu, otomobilin (geri viteste olmadığı halde) geri gittiğini, saatin tersine çalıştığını, ölen birinin yeniden dirilip gençleştiğini görüyor olacaktık.

Nedenselliğin tersine dönmesine bağlı olarak **hatıralar da en sondan itibaren unutulmaya başlanır.**

Hafızasındaki hatıra ve tecrübeleri (belleğindeki anı ve deneyimleri) en sondan geriye doğru silinmeye başlar. Film ters oynamakta olduğundan önce **"Niçin yola çıktığımızı"** unutacağız demektir.

oto-referans / u

Ekminesis-reencarnation

Zihin, bir telkin (Hipnoz, oto-hipnoz denen cin teshiri) altında geriye gidebilir. Bunun için rasgele birini bir hipnozitör, telkinle zaman içinde geriye, daha küçük yaşlarına doğru gönderebilir. Bu sırada hesap defteri açık olduğu için, kişi her saniyeyi anımsar. Böylece geriye sayma sırasına göre diğer hatıralarımız silinecektir.

Bu geriye yolculuk, örneğin 8 yaşına indirildiğinde kişinin yazısı da değişip, çocuksu olmaktadır. Bir yaşın gerisinde ise konuşamamaktadır. Örneğin bu yaşa indirgenmiş kişi, ana rahmindeki terk duruşu pozisyonunu alıp, parmağını emer. Eğer yolculuğunun daha da geriye sürdürürse, kendisinin var oluş nedeni "Ruhunun üflendiği" aylara kadar ana rahminden önceye gönderildiğinde, rasgele bir erkek, örneğin "135 yıl önce Fransa'da yaşamış bir kadın olduğunu, ondan önce de Eski Mısır'da yaşamış bir başkası olduğunu söyleyecek" ve hiç bilmediği hiyeroglif alfabesiyle yazacaktır. Bunlar doğrudur, hepimiz için geçerlidir. Kim hipnozla uyutulursa uyutulsun, normalde hiç anımsamadığı geçmiş hayatlarından söz edecektir. Olay gerçekten doğrudur.

Ancak **yeniden doğuş anlamına alınmamalıdır.**

İşte bu olgu Tenasûh=Yeniden bedenlenme adı altında, sözde ruhsal evrim mükemmel olana kadar, önce hayvan sonra kaba insan ve sonra da hassas insan olarak ölür-doğar ve mükemmeli bulduğu gün "Nirvana=Fenâ fillâh'a" ulaşacaktır (!)

Oysa olay bir ruhsal-şeytânî kısa devreden ibarettir.

Her insanın bir kendisi bir meleği ve bir de "Cinlerden yoldaş kılınmış şeytanı vardır. Bunlar iyi ve kötüyü öneren birer "Toprak-faz" denen bir elektrik hattı konumundadırlar.

Birisi olmadan kablo görev yapmaz. Toprağı melek; elektrik faz ucunu da sanki şeytan üstlenmiştir.

Bunun amacı İnsanın kendisi "YARGIÇ=Hâkim"dir ve melek ile şeytandan (Avukatı ve savcısı) vardır onlardan biri doğrultusunda karar verir.

(Örneğin "Hırsızlık yap-yapma" gibi sevap-günah defterlenmesi) Ölümle birlikte kişinin defteri dürülür ve ruhu ile meleği asıl ülkelerine (eksi koordinatlar evrenine) gider.

Ancak boşta kalan şeytanı için ölüm yoktur, uzaya çıkmak yoktur ve sadece bir insan için değil, mükerrer kullanılabilinir. Yani "Buruc=Burçlar" suresi yönetimindeki dağıtım gereği yeni birinin bedenindeki kompleksde yer alır. Sonra o insanın ölümüyle bir başkasına geçerek, etkiler.

Bu sırada ölenin cesedi çürümektedir. Asla giden ruh geri gelmez, **doğum bir kez** olur ki bu **haktır. Yeniden bedenlenmeyi dinimiz yasaklamıştır.** Allah kullarına **başka** bir **"Fırsat"** tanımaksızın, bir kez yaşama şansı olan **dünyalık ömür** vermektedir. Ölenin dünyaya dönmesi için karadelik tekilliği ya da iğne deliğinden geçen deve örneğindeki bir BERZAH vardır ve bu karadelik tekilliğidir.

Ne var ki, gerek medyumların masasına ruh diye gelenler, gerekse "Geçmiş hayatlarını" hatırlayanlar kişisel "Şeytan"ın mesajlarıyla kandırılırlar. Oysa bu şeytan, yaşadığı insanı bir gölgesi gibi iyi tanımakta, hatta el yazısını, imzasını bile taklit edebilmektedir. Genelde bir şeytan kimde olduğunu bilinçli olarak bilir. Çünkü iki insan arasında bir süre "Boşta" kalır.

Ancak, eğer "Burçlar" dağıtımında biri ölen ve aynı anda bir doğandaki yüksek burç paralelliği gibi istisnalar olursa, şeytan boşta kaldığının bilincinde olmadan, yeni doğan bebeğe yerleştirilir. Bebeğin konuşmaya başlamasıyla birlikte garip şeyler olmaya başlar.

Bebek hiç tanımadığı bilmediği bir kentteki yarım asırlık kişilere "Bunlar benim çocuklarım, burası benim eski evim, bu beni öldüren eşim vb." gibi şaşırtıcı gerçeklerden söz edebilmektedir.

İşte bu kısa devre çok iyi istismar edilip, delil gibi kullanılmaktadır. **"Önceki hayatlarını hatırlayanlar"** da bu tür bir kadere sahiptirler.

Zaman içinde **geri-ileri seken hatıraların** nedeni de **"Şeytanî kısa devreler bunalımı"**dır.

Satanist spirtüalistler, bu durumu akıl hocaları, Hint reenkarnasyon öğretisinden ve **kişiye özel şeytanlarımızın** oluşturduğu ekmineziye (sözde geçmiş hayatlarını hatırlama) destek için **istismar** ederler.

Kesim 48

şu bizim uzaylılar(!)

RELATİVİTE formülleri de film ile birlikte tersine döner: Işık hızının %101 kadarına hızlandığımızda, her **bir yılımıza** karşılık, dünya tarihinde 14 yıl geriye düşeriz. Böyle bir zaman yolcusu 2110 yılında yola çıktığında 35 yaşında olsun ve on yıl geriye gideceği bir yolculuk yapsın; 2100 yılına kadar küçülmüştür ama, dünya takviminde 10x14=140 yıl geriye düşecektir. 2060 yılına gitmiştir.(*)

Normal ömrünü 70 yıl kabul edersek, önce 25 yıl kendi hayatını yaşamıştır. Sonra bu yei hayatında bir yirmibeş yıl daha yaşacaktır. Sonra da kalan normal 45 yaşını ve toplam 105 yılı yaşamış olacaktır. 50 yaşında olduğu halde 25 yaşında bir genç görünecektir. 140 yıllık tarih bilgisiyle birlikte 70 yıllık ömrünün 145 yıla büyüdüğünü bilim denklemlerimiz isbatlar.

Bu kadar karmaşık bir hipoteze girmemiz nedensiz değildir. Öğrencilik yıllarınızdan beri **"UFO Tanımlanmayan uçan cisimler"** üzerine çok şey duymuş, fakat hiç ilgilenmiyor olabilirsiniz. Ne var ki, 1960'lı yıllardan beri, Birleşik Devletlerin **Apollo** serisi uzay uçuşlarında **"Refakatçi"** uçan cisimler hem astronotların bantlarında bildiriliyor, hem de fotoğrafları çekiliyordu.

Apollo-14 Ay'a indiğinde de aynı şey olmuştu.

Hatta bu kez daha fazla şey...

(*) Bu kişinin (hukuksal değil fakat) bilimsel yönünü tartışabiliriz: Kendi hatıralarını on yaşına kadar hatırlayacaktır ve niçin on yılı kendisine bir uzak "Hatıra" gibi gelecek, hiç bir açıklama yapamayacaktır. O kişi ne derse desin "Alt tarafı çocuktur, hatta deli bir çocuk" sayılabilir. Yeni hayatında eğitildiğinde ise "Deha" olduğu -da söylenecektir. Artık o kendi bünyesinde iç-içe erişmiş iki hatıranın tek sahibidir.

Ay'daki ilk adımlarda çekilen resimlerin arka planında **bir çift** UFO da poz vermişti. Bu tarihi yolculuk, gerçekten iki uçan cismin refakatinde gerçekleşmiştir. (Öyle ki, bunların resmini basan Life Dergisinin o sayısı çabuk yoldan toplatıldı.)

Ses bantlarında astronotlar "Uçan daireler"den söz etmişlerdi. Daha da ötesi Ay'da bir **hitap** vardı (ki, bunun tam anlamıyla bir **âyet** benzeri olduğu) ve bir de **"Esrarengiz Müzik yayını"** kayda geçti.

Astronot Armstrong, bunun **"Ezan"** olduğunu dönüşünde Kahire'de anlayacaktı. Kısaca bu uçan araçlar bir "Radyo yayını" yapmışlardı.

Öte yandan **UFO görüntüsünü "Cinler"**de verebilmektedir.

Ama atmosferimizin içinde!.. Ya atmosfer dışında gördüğümüz **"o şey"** neyin nesiydi? Uydu fotoğraflarının verdiği tüm ayrıntılar, 120 kadar şaşkın bilim adamı ile diğer görgü tanıkları...

UFO denen terim **"Kimliği bilinmeyen herhangi bir uçan cisim"**dir. Teşhis edilmeyen bir doğa olayı, ayırt edilemeyen göksel görüntüler bu kapsama girer. (Gezegen, opaklanma, göz yanılmaları, elipsoid bulutlar, ateştop yıldırımlar, türlü magnetik türbilanslar, uydu, uçak ve benzeri insan yapısı taşıtlar, göktaşları vb.) Bir kısmı sahtedir; (İnsan muhayyelesinden türeme, illüzyon, halüsinasyon, toplu kitle hipnozu sonucu görüntüler.) Bu kategoriye **"Atmosferimiz"** içindeki **"Cin"** leri bu görüntüyü seçmeleri de eklenebilir. UFO'lardan inen "Uzaylılar" sahtekârlığı özellikle tezgâhlanmaktadır.

Bu yolla aldığımız uzaylı fotoğrafları ile, sözüm ona "Ruh" diye gelen vizyonların **spektral analizi aynıdır. Aynı** kimseler, **"Cinler"**in vizyonlarıdır. Ne var ki **gökler cinlere son elçinin gelişiyle yasaklandığından,** atmosferin katmanları dışındaki göklerdeki insanlı başka görüntüler, (eğer, bir gök cismiyle karıştırılmıyorsa) tesbit edilmesinin bir tek açıklaması var: "Uzaylılar!.." Fakat nasıl uzaylılar?

Halka kapalı tutulan UFO araştırmalarına NASA bünyesinde sözleşmeli olan bizler akıl almaz atmosfer dışı insan yapısı taşıtlardan birini bizzat uydu aracılığıyla izledik.

650 kilometre yukarıdaki uyduların, yerdeki herhangi bir kentteki herhangi bir otomobilin plakasının resmini net çektiğini okuyucuya hatırlatarak, yer kontrol üssüne gönderilen elimizdeki kanıtların ne kadar kesin olduğunu vurgulamak istiyoruz.

Uydu, atmosferin çok yukarısındaki bir Uçan daire biçimi taşıtı yukarıdan, sürekli izledi ve videoteype kaydetti.

Sonuçta hayretle(!) bu uzaylıların "Lâtin alfabesi kullandıklarını" gördük. Çünkü taşıtın üzerinde (boya ile değil likid kristal ile yazılmış) **"Dhurakhapalam"** adı (son Rus Çarının arattığı) **"Zaman yolculuğu yapabilen aracın"**da ismidir ve Hint-Tibet ortak mitoslarıda yer alır. Bu yazının altında yine spektral tarzda sentetik bir **"Volvol-Wanen"** (Volkswagen diye kodlamıştık) yazısı ve yanında da bir modelin, bir misyoun ya da **yapımın tarihi** yer alıyordu: 2047...

Germen mitoslarında "Uçan Wanen"lerden söz edilir. Demek ki, bu uzaylılar latin alfabesiyle yazıyor ve Germence konuşuyorlardı(!)

O zaman efsanelerdeki Wanenler. Durakhapalamlar da birer **masal değildi.** Germenler **Wanen** diyordu. Tibetliler **Vaidorg** ve Hindular **Vimana!**

Tümü de eski yazılı belgelerde "uçan ve pilotu olan" araçlar olarak uzun uzadıya anlatılmıştır.

Düğümü çözen 2047 sayısı daha doğrusu tarihi olmuştu. **"Uzaylılar"** bizim zaman yolculuğu yapan **torunlarımızdı!**

Akıllı torunlar gelecekten geçmişe **zaman gezmenliği** yapabilecekleri teknolojiyi bulmuş olmalıydılar. Üstelik mistik isimler kullanıyorlardı.

Torunlarımızın ilerimizdeki çağlarda, zaman içinde geriye (tarihe, mâziye, geçmişe) yolculuk teknolojisini başardıklarını rahatlıkla ileri sürebilirdik.

Nitekim, UFO'ların bir kısmının zaman yolcularının işi olduğunu anlatan (Time-Travelling) **TT hipotezini** kurmak zorunda kalmıştık. Bunun anlamı "Zaman seyahati=Zaman gezmenliği" olup iki türlüdür:

Zamanda İleri(ye) **Gezmenlik,**

Zamanda Arka(ya) **Gezmenlik**

Okurlarımız, bu kitapların ilk baskısından nice sonra çevrilen komedi (Geleceğe dönüş) ya da gerilim (Terminatör) türündeki popüler bilim-kurgu filmlerin teması olan "Zamanda arkaya gezmenlerin, tarihi kendi ideolojiik doğrultularında değiştirme, savaşımlarını hatırlayacaklardır. Acaba bu olabilir mi?

Yine bir UFO fotoğrafından söz edeceğiz: Bu fotoğraf üçüncü tür temasları içeren çok gizli "Mavi Kitap=Blue Project Book" da başat olarak yer alıyor.

ABD. Daytona askeri hava üssünde başkan Eisenhower ile randevulu bir UFO fotoğrafı...

Eisenhower belgelenmemiş ama Einstein, evindeymiş gibi rahatlıkla fotoğrafta görünüyor, hemen ardında aynı teknolojiyle çizilmiş "Davut yıldızı=altı köşeli İsrail yıldızı" arması ve İbranice "Ziontion" yazısı besbelli!

Aynı mantıkla, onları "İbranice" bilen uzaylılar değil; torunların tarih üzerine satranç oynaması diye değerlendirmeliyiz. İyi torun-kötü torun savaşı!

Zaten "Kehf sûresindeki" iki bağın sahibi âlimlere verilmiş bir misaldir ve bu satrancı anlatmaktadır.

Kesim 49

tarih değiştirilebilir mi?

EĞER, "Gelecekten geçmişe gelenler" var ise tarihi değiştirmelerinin mümkünü var mıdır?

Tarih dediğimiz geçmişin değişebileceğini Zülkarneyn-Hızır kıssalarından anlıyoruz.

Hz. Zülkarneyn, geçmişteki bir Yecüc-Mecüc istilasını geleceğe "Ertelemiştir" ki bunun anlamı tarihi değiştirmiştr.

Hz. Hızır **tarihe müdâhâle** edebilmektedir. Kraliçe Belkıs'ın tahtının getirilmesi, geminin delinmesi, çocuğun öldürülmesi, duvarın onarılması, **gelecekteki** bir yazgının, **tarihte** "Allah emriyle" **değiştirilmesi** anlamına gelmektedir. Çünkü Zaman yolcusu Hızır, **geleceğini** yaşamış, olanları bilmiş ve **geçmişe geri dönerek,** o olayların **nedenlerini** baştan gidermiş, **sonucu** etkilemiştir.

Bilim de **"Tarihin değiştirilebileceğini"** bir çok varsayımla kabul etmektedir. Dolayısıyla, bir kez daha **din-bilim mutabık olmuştur.** (*)

(*) İleride göreceğimiz "Çift çift" yaratılan parçacıkların, birbirinden habersiz bile olsalar, tıpatıp aynı davranmalarını sağlayan Kuantum gizli değişkenleri" tarihin değiştirilebileceğini söyler. Bu gizli değişkenler çiftlerin **(Pair producton particles)** birbirleriyle, **zamanda ileri ve zamanda geri** olarak ilişkilendirilmelerini ve aynı davranışı göstermelerini öngörür. Nitekim çiftlerden birini şaşırttığımızda, bundan **habersiz olan çift** de bu değişikliği **anında** algılar ve görmediği ikizinin yeni durumunu **aynı anda** taklit eder. Evrende bulunan antimaddenin zaman içinde geri gitmesiyle bu daha da karmaşık bir hal alır ve geçmişi değiştirmek mümkün olur. Bu denli ileri konular, ayrıca zaman yolculuğunda, hipnoz, uyku-rüya, cinni uğramalar ve birçok parapsikolojik olaylarda "Zaman geçmediğini" düşüneceğiz. Takyonların "Yola çıkmadan amaçlarına ulaştıklarını" zaman boyutunun ortadan kalktığı enginlikleri sabır ve sıra ile inceleyeceğiz.

Bilim için **tarih kavramı, ekranize kader** olayının çoğuludur: **Bireylerin "Mazisi"** toplumun **"Tarihi** olan tekil-çoğul KADER kavramıdır. Tarihin nasıl değiştirileceğini de sorabiliriz. Elbette Kur'an ve bilim bileşim teorileri itirazları çökertmeseydi, şöyle klasik cevap bulabilirdik:

"Efendim, hiç tarih değişir mi? Geçmişteki ölmüştür, gelecekteki doğmamıştır. Gerçeğimiz ŞİMDİ'mizdir. Geçmiştekiler öldüğüne göre geçmiş yoktur. Gelecektekiler öldüğüne göre geçmiş yoktur. Dolayısıyla kader de, zamanın berisi-gerisi de yoktur!"

Bu düşünce, en azından bilim ve Kur'an dışı kaldığı içi terk edilmiştir. Ne yazık ki Kur'an tarihin değiştirilebileceğini ap-açık yazarken, tefsirler ve yorumcular bunun aksini iddia ediyorlar.

Kur'an âyetleriyle örneksediğimiz tarihin değiştirilmesi haktır ve bilimseldir. Buna **Tümevarımcı uzlaşımcı** görüş diyoruz. Bu görüş tarihin değişebileceğini, (Hz. Hızır'ın yaptığı gibi) torunların, ataların müdahale edip geçmişi (kendi ideallerine göre) yeniden düzenleyebileceklerini savunur.

Aynı görüşün **sonsuz ihtimale** bağlı olan **üçüncü bir teorisi zaman yolcusu için her zaman hazır bir gelecek ve geçmiş olabileceğini öne sürer. Her zaman gelecek ve geçmiş değiştirileblir, her zaman bir başka kader yolu bulunması için sayısız ihtimal hazır bekler!**

İkinci görüşü tercih ederken, üçüncüye de bir noktada inanabiliriz:

Bir hâdise göre: *"Rabbimiz hergün Levhi Mahfuz'a 360 kez NAZAR etmektedir."* Bunun nedeni "Denetim sorunu" değil; "Tövbeli (ve dileği kabul edilen) kulları için yeni sevkiyatlara" açık bulunmasıdır.

Biz dilersek duayla kaderimizi değiştirmesini RAHMET sahibi Rabbimizden isteyebiliriz. Ama **bu değişiklik,** biz doğmadan önce ezelden alın yazımız olduğu için **yine "KADER"**dir.

Değişikliğin olması da bir **kader**dir. Kaderin tek zorlayıcısının "Nazar" olduğu, fakat kaderin ondan da güçlü olduğu hadiste belirtilmiştir. Kader İnşaallah, nazar ise Maşallah anahtarlarıyla denetlenir. Ama bizim Kaderimiz gelecekte ve geçmişte belirlidir.

Şimdi kaderin geçmişten anlaşılması için bir ikizler deneyi daha yapalım:

İkiz kardeşimize veda edip hızlı gemimizle gittiğimiz on yıl sonra 140 yıl sonraki **geleceğe** geçmiş oluyoruz. Orada torunlarımız çok ileri araçlar yapmışlardır. Artık roketlerin dışında, (UFO gibi) ışık hızına yakın seyreden araçlar bulmuşlardır.

Üstelik uygun bir karadeliği ergonomik kullanarak, gelecekten geçmişe yolculuk yapmayı da öğrenmişlerdir.

Yani torunlarımız Zamanda İleriye Gezmenlik (Şirâ) gibi Zamanda Arkaya Gezmenlik (Târık) yöntem ve tekniklerini er-geç keşfettiklerini varsayalım:

O takdirde gelecekten, şimdiye geri dönebilirdik ve şimdiki çağımızdakiler bizi "UFO" olarak görebilirdi.

O zaman "Dede-torun" ya da "Ölmüş ile doğmamış" buluşması gerçekleşirdi. Doğmamış sandıkları torunlar ile öldü bildikleri atalarının bu kez gelecekte değil, **geçmişte** buluşacaklarını görecektik.

Zaman yolculuğu hem **ileriye**; hem **geriye** yani **gelecekten geçmişe doğru** da olabilmektedir. Bu söylenen teknolojiyi ışık hızını aşmaya bile gerek kalmadan başardıklarını varsayalım. O zaman onların aramızda gizlenmiş olmaları gerekmektedir.

Kur'an Kriptolojisinde (Ledünni anlamında) böyle bir işaret vardır: "İyi niyetli" ve "Kötü niyetli" iki rekabet ya da düşman kamp. Bu, **çok ince sır,** Kehf sûresinin 32. âyetinden itibaren yer almakta ancak, Cifir bilimini bilenlerce anlaşılır olmaktadır.

oto-referans / v

sorular...sorunlar...sırlar

Sözkonusu âyetlerde birbirine komşu iki bağın sahipleri vardır. Bunlardan birisi bağının güzelliği, kendi ekonomik imparatorluğu ve kendine tabi olan "Evlâtları" sembolündeki ekibi ile büyüklük (ırk üstünlüğü) taslamaktadır ve Allah'a olan inancının yerini dünyaya tutkusu almıştır.

Bencil, nesebiyle övünen kurduğu düzenin kalıcı ve emperyalist olduğuna inanan bağcının komşusu onun avantajlarından yoksundur, ekipman olarak daha sade fakat inanç olarak daha yüksektir. Nitekim komşusunu Kehf 39. âyette şöyle uyarır:

"Bağına girdiğinde, MAŞALLAH **"Allah'dan başka kuvvet yoktur"** deseydin olmaz mıydı?"

Bağ deyimi burada ledünnî örtülü anlamda "Kamp" (siyasal kampus) birtakım süper geçinen devletlere, dünya ekonomi imparatorluğu tebasıyla, onlara çömez olmuş çıkarcı çevrelere, uydularına genellenmesi gereken bir ALLAH misâlidir. Kendini kudret ilân eden bu bencil, ırkçılığına dinini âlet eden bağ sahibinin, evlâtları, malı ve varlıyeti bir felâket sonucu elden çıkar. Çardağı başına yıkılır ve bağı çöle döner, pişman olur ama affedilmez...

Öteki Bağ ise daha da bereketlenir, yeşerir.

Zaman yolculuğunu bir silâh olarak kullanabilecek ileri teknolojinin iyi ve kötü niyetli iki ekipmanı, tarih üzerinde, her kozu oynuyor, ideallerine uygun amaçlarını yarıştırıyor olabilirler. Bu torunlar, **gelecekte kendi zararlarına gelen şeyleri önlemek için, geçmişe kaçarak, tarihi, kendi istekleri doğrultusunda değiştiriyor** olabilirler.

Belki bir kaç kişilerdir ama, her biri milyarlarca insanın aklını çelebiliyor olabilirler. (Hz. Hızır'ın Rabbinden mezun olmasına karşılık) bu teknolojiye sahip olanların "Küçük çaplı Deccal'ler" gibi davranmaları da akıl dışı sayılmamalıdır.

Bir çok harika çocuklar, dehalar, önemli buluşların sahipleri bu tür bir zaman yolculuğunun fedaileri, teröristleri olabilirler.

TT (Time Travelling=Zaman gezmenlği) hipotezini doğrulayan bir takım ipuçları, büyük bir titizlikle saklanmaktadır, bir çok cinayet saptırılmaktadır, bir çok köklü teknik buluşlar bir anda patlama yapmaktadır.

Örnek vermek gerekirse, insanoğlunun yüzyıllar boyunca bulamayacağı her köklü teknoloji iki-üç yıla sığdırmıştır: Jet ve Roketler (V-1, V-2) ile Uzay çağı (V-3 ya da Satürn roketleri) açılmıştır. Von Braun'un buluşu sadece II. Dünya Savaşı içinde gerçekleştirilmiştir.

İki yılda insanoğlu tarihi boyunca alamadığı bilimsel ve teknolojik bulguları şipşak bulmuştur. 1943 yılında "Atom bombası" için 'Hayal' deniyordu ama ayı yıl Einstein'ın isteği doğrultusunda çabucak imâl ediliverdi. Aynı yıl Philadelphia deneyi ile bir gemi ve mürettebatı görünmez kılındı. Yine, aynı yıl Wiener tarafından radar ve sibernetik bulunmuş, kompüter çağı başlatılmıştır.

Laser, renkli TV, transistör, entegre devreler ve mikropiçler, nükleer reaktörler, uzay istasyonları, helikopterler ve yüzlerce önemli buluş, sadece on yıla sığdırılmıştır. İnsanoğlu, birden nasıl böylesine inanılmaz bir atağa kalkmıştır? Tüm bunların savaş şartlarından arz-talebi olabileceğini düşünecek kadar saf dilli olabilir miyiz?

Bütün bu inanılmaz parlak buluşların sahiplerinin hemen tamamı Alman bilginleridir. Hitler bunlardan yararlanacağına, tersine Birleşik Amerika'ya kaçmaları için elinden geleni yapmıştır.

Bir millete sahip çıkan liderin özellikle bilim konularında çok duyarlı olması gerekirdi. Çünkü savaş endüstrisi bilginlerin tasarımcılığından gelişir.

Söz Hitler'den açılmışken, onun "Milletine ne denli sahip çıktığı" konusu tartışmaya açık: Berlin metrosuna rasgele 200 bin Alman'ı doldurdu ve su baskınıyla boğdu. Gerekçe olarak da "Büyük Ruh"un kurban istediğini söyledi.

Kurbanlar rasgele yoldan çevrilen masum Almanlardı. Hitler Alman düşmanı mıydı? Büyük ruh kimdi, niçin bu görünmez yaratık hemen her gece Hitler'e görünüyor ve çılgın krizlerle arzular aşılıyordu?

Hitler bir deli değil; tümü medyum olan bir Yahudi ailenin (Hiedler) çocuğudur ve **"Beni Yahudiler finanse etti"** diyerek itirafta bulunmuştur.

Marx'ın sosyalizmi ile Siyonist faşizmi birleştirerek bir ideoloji kurmuştur ki, akıl hocası İtalyan Mussolinidir.

Faşizmin kurucusu Mussolini ise "Ben bir siyonistim, Filistinde bir yahudi devleti kurulması için her türlü yardımı yapacağım" diye beyânat vermiştir.

Hitler döneminde Polonya'ya yerlişmiş yarım milyon Hazar Türk'ü Polonya'dan alınarak fırınlarda yakıldı. Karaim türkleri de denen musevi dinine mensup türklerin soykırıma uğraması nedeni, "Yahudilerin hayvan ve köle dedikleri" kendi dışındaki milletlerin "Musevi olmasına asla izin vermemesidir." Museviler Karaimlerden hiç söz etmediler, sadece telef bilançolarına onları ekleyerek, propaganda ettiler. Neden bir Yahudi Yahudiyi katletsin ki? Berlin metrosuda 200 bin Almanı boğarak öldürmüş olması kendi Yahudi ideallerine daha uygun düşüyordu.

Hitler 3 milyonluk Alman ordusunu da Moskova varoşlarında soğuktan dondurarak katletmiştir.

Çünkü "Büyük Ruh" onu (kışın ortasında) Moskova'ya saldırması için, âni bir "Yaz geleceği" saçmalığına ikna etmişti. Hatta ordu, kış savaşına göre zayıf giydirilmiş, biçimcilik üzerinde durmuşlardı. Daha savaşmadan bir milyon Alman askeri yolda donarak öldü. (Bu tatil için kışı beklemek, yüzmek için kutba gitmek gibi bir şey)

Askerler, liderler, acaba daha gizli bir savaşın kuklaları mıydı? Hitler'in iki telepatı vardı: İstanbul'da kalmış ve müslümanlığı öğrenmiş General **Karl Haushoffer** ve yine Gurdjieff'in (Kars doğumlu müslüman) İstanbul'da müslümanlaştırdığ**Eric Hanusen...**

Stalin'in de bir telepatı vardı ki kendisini "Büyük Ruh" ilan etmşti: Yahudi **Wolf Messing!..** Messing, kendisine dünyada tek rakip olarak "Haushoffer"i görüyordu.

Uzakdoğu-Hint-Çin ve Tibet dili, gelenek ve gizli bilimlerini iyice bilen General Karl Haushoffer, Japonların "Almanlar safında" yer alması için Japonların Genelkurmayı ile görüşmüş ve bunu başarmıştı. Haushoffer çok önemli bir hipnozitör (toplu hipnoz) ustasıdır. Japonları, doğrudan Sovyetlere saldırmaya ikna etmişti.

Almanlar, "Hasta adam" dedikleri Sovyetleri batıdan kıskaca almışlardır. Bu kritik noktada, başlarında general üniforması giymiş Messing olduğu halde, bir Sovyet askeri kurulu, Japonya'da Japon genelkurmayı ile görüşme talep etti.

Messing gerçek bir general olmadığı halde, kurul başkanı olarak, tek tek özel olarak bütün Japon ileri gelenleri ile görüştü. Birden Japonlar, Sovyetlerle barış anlaşması yaparak, güneye yöneldiler.

Sovyetler doğudaki tümenlerini, batıya kaydırarak, zaten soğuktan donmuş Alman ordusunun karşısına diktiler. Böyle bir ani değişiklik niçin ve nasıl olmuştur?

Hanusen, Haushoffer, Messing, Kozirev ve Gurdjieff gibi telepatlar arasında nasıl bir gizli para-psikoloji savaşı vardır? Beşi birden bombaların nereye düşeceğini, saati önceden haber veriyor, buralar önceden boşaltılıyor, can kaybı bile olmuyordu. Böyle bir kehânet mümkün müdür, geleceği nasıl bilirler?

Yahudi fizikçi Emmanuel Velikovsky'nin de tüm kehanetleri çıkmıştır:

Durup dururken Jüpiter'den yoğun radyo dalgaları geleceğini söylediği gün ve saatte bu gerçekleşiyordu.

Venüs'ün ardında bir görünmeyen kuyruk olduğunu söylemişti ki bu bulundu. Mars gezegeninin atmosfer elementlerinin söylediği oranlarda olduğunu Mariner uydusu sonradan doğruladı. Oraya gitmeden bu nasıl bilinir?

Einstein ve Veilikovsky ile, **uçan daire**lere inanan bir başka bilim adamı Morris Jessup'dur. Fizikçi, Oşenograf ve (bir gemiyi tayfalarıyla birlikte görünmez yapan, ünlü) Philadelphia deyeninin yönetmeni müslüman bilim adamı Jessup, sonra "Uçan daireler" konulu bir kitap yazdı.

Ne var ki bu kitabında TT hipotezini içeren bölümün olmadığını hayretle gördü. Bu işi soruşturmaya başladıktan sonra, bir gün garajında, otomobilinin egzosuyla zehirlenmiş olarak ölü bulundu ve intihar ettiği ileri sürüldü.

Ne var ki, en yakın arkadaşı ve asistanı Dr. Valentin onun "Siyah takım elbseli" adamlar tarafından izlendiğini ve öldürüldüğünü basına açıkladı. (Bu açıklama Charles Berlitz'in "Bermuda şeytan üçgeni" adlı eserinde de vardır.)

Yine müslüman şeyhülislam Alman asıllı bilim adamı Dr. Kozirev, kitabı yüzünden defalarca ölümden dönmüş, fakat Sovyetlerde tutsak kalmaktan kurtulamamıştı.

Messing ve Stalin, kendisini, "Bombardıman kehanetinde bulunmak şartıyla" ileride Almanya'ya iade edeceklerini bildirmişler ama sözlerini tutacaklarına 15 yıl süreyle bir tecrit kampında tutmuşlardı.

Kozirev, sağ kalmasını çok parlak teoremleri olan "Zaman enerjisi ve ideoplazma" buluşlarına borçluydu belki de. Buna rağmen Kozirev, teksir kağıdından oluşmuş bir risaleyi el altından yayınlayacak kadar cesurdu.

Gizli polis bunu fark ettiğinde, Kozirev ile görüşmeye gelen iki Kanadalı bilim kadını **Lynn Schroeder** ve **Sheila Ostrander,** bir prova nüshayı batıya kaçırıp **Karl Michael Allein**'a ulaştırdılar. Bu kitabın bazı pasajları belki de "Zaman yolcuları" araştırmamıza ışık tutacaktır.

"Stalinizm, gizli Çar Messing'in düzmecesidir. Decal'in tarihe atadığı elçi Messing'di."

"Parapsikoloji şeytanı Messing'in büyük Ruh olma iddiası, savaşın kaderini belirledi. Hitler ve telepatlarını uzaktan tele-hipnoz ile çıldırtıp intihar ettirdi. Beni intihardan Kur'an'ın bana verdiği kalkan âyetler korudu."

"Stalin, Messing ve Velikovsky, bir ZAMAN ÇETESİ-İN Moskova şubesine bağlı üç zaman teröristi yahudilerdir. Aynı şebekenin üç yiddiş (Alman yahudisi) üyesi olan Karl Marx, Sigmund Freud ve Albert Einstein'dan oluşan zaman korsanları ya da zaman kaçkınları, asıl planın üç sac-ayağıdır."

"Marx bir tek ktap yayınlayarak milyarlarca ahmağın ekonomi ilahı oldu. Ahmaklığı hak ediyorlar, çünkü köleliği hürriyete tercih ediyorlar."

"Freud tek bir kitap yayınladı ve milyarlarca ahmağın psikiyatri ilahı oldu. Çünkü ahmaklar; "belden aşağısını, beyinlerine tercih ediyorlar."

"Einstein bir tek makale yazarak milyarlarca ahmağın bilim ilahı oldu. Ahmaklar; çünkü "Bilim; maddî fiziğin enerji-ışık duvarı içindeki bir damla suda boğuldu."

"Messing, Freud ve Einstein sık sık bir araya gelirlerdi. Bu candan dostların parapsikoloji gösterileri ballandırılarak anlatılıyordu. Orada bazı şeyleri planlanıp koordine edildiğine eminiz. O kadar ortak yanları var ki, üçü de sosyalist, üçü de Tevrat yobazı, üçü de üstün ırk faşistleri ve üçü de paranoya derecesinde vatan düşmanıydılar. Yüzyıllar, kendilerine kucak açan Almanya'nın vatan hainlerinin son uzantıları yeni yiddişler bunlar!..."

"Velikovsky, Messing ve diğerlerinin geleceğe ilişkin hayatî şeyleri bilmeleri acaba bu yahudi ırkına özgü, büyük bir ilâhi üstünlük müdür, fal mıdır, yoksa geleceği ve neyin ne zaman nasıl olacağını bilmeleri midir?"

"Böyle milyarlarca ahmağa hürriyet, refah, ideal, hür irade ve bilim haram olsun!"

Cesur Kozirev, daha sonra broşürünü Bakara sûresinden aldığı âyetlerle bitiriyor:

"Yahudilerin size iman edeceklerini umuyorsunuz öyle mi? Oysa onlardan bir kısmı Allah sözü Tevrat'ı dinlerler de meâli aldıktan sonra onu bilerek tahrif ederlerdi (75).

"Onlar, bu gizledikleri, açığa vurdukları (uydurdukları) şeyleri Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı? Onlardan bazıları öyle cahildirler ki, kitabı bilmez, uydurmayı bilirler, onlar sadece zan içindedirler." (78)

"Kitabı (kendi) elleriyle yazıp da bunu bir kazanç yapanların vay haline! Vay elleriyle yazdıklarından dolayı onların haline! Vay kazançlarından dolayı onların haline! (79)"

İslâm'ın batı cephesinin "Şerif=Şeyhülislamlarından" ola Kozirev, Stalin'in kendisini toplama kampına almasında sonra görevini Gurdjieff'e devretmiştir.

Ne var ki bu durum bir karmaşaya neden olmuştur:

Çünkü Kars doğumlu Osmanlı tebalı, Gürcü babadan ve İstanbul Rumu olan bir anneden doğan Gurdjieff (Gürcüoğlu) da sonradan müslüman olmuştur. Gurdjieff ve müslümanlaştırdığı Alman generali Haushoffer ve İstanbul'da öldürülen Hanusen, müslümanlıkları öncesinde, bilimsel deneyler için örgütlenmiş THULE derneğine mensuplardı. Bu derneğin amacı daha sonra izleyeceğimiz "Zamanda taşıt ve personel yürütülmesi" çalışmaları için kurulmuştu. Derneğin asıl adı Thule Kornen'dir. (Thule İzlanda ötesi efsanevî batık bir kıtanın adıdır. Bir atlasta Grönland'ın batısındaki Thule kentini de bulabilirsiniz.)

Kornen ise çoğul olup hem yarımada, çıkıntı hem de boynuzlar anlamına geliyor. Böylece Thule Kornen (Thule boynuzları, Thule yarımadası) gibi oluyorsa da asıl adı "Zülkarneyn"dir. İki boynuzlu Viking miğferi ile simgelenir.

Daha sonra Thule derneği, birinci ve ikinci dünya savaşı arasında ve savaş sırasında İstanbul'a taşınmıştır. Dernek başkanı ise önce Hitler tarafından tutuklanan, sonra "İstanbul"a gönderilen Baron Sebettendorf olup, (Türk literatüründe "Gizli Müslüman baron" diye anılır) daha sonra İstanbul'da intihar süsü ile öldürülmüştür. Thule derneği ise "Nazi"leştirilince Zig-Zag onlardan ilişkisini kesmiştir.

oto-referans / v

kaynakça

Son bir kaç kesimdeki tesbitler, sorular ve sorunlar, beş önemli eserin birbirinden habersiz kopuk sırlarının birleştirilmesiyle ortaya çıkıyor. Söz konusu eserlerin dördü Türkçeye çevrilmiş olup piyasada bulunabilir.

Hitler'in medyum bir aileden gelerek, bilinçaltına işlemiş çılgın düşüncelerini vurgulayan ve "Evrenin Sahipleri" ismiyle tercüme edilen Louis Pauwels Bergier düetinin kitabını okuyucuya tavsiye ederim. Prof. Bergier ve Pauwels çok ciddi araştırmacılardır.

Mussolini'nin şiyonist olduğunu ve Hitler'in Yahudilerce finanse edilen bir yahudi olduğunu "Araştırma yayınlarının Masonluk ve Kapitalizm" adlı kitabındaki enfraruj gizli çekimlerdeki belgelerden ve bilgilerden öğrenebilirsiniz.

Kanadalı iki bilim kadını olan Sheilla Ostrander ve Lynn Shroder'in dilimize "Rusya'da tanrıya dönüş ismiyle çevrilen eseri de kozmik sırlar taşıması bakımından çok önemlidir. Telepat Messing'in perde arkasından tarihin akışını değiştirmeye olan katkısı bilimsel olarak inceleniyor. İki bayan profesör, ayrıca Sovyetlerde tutsak kalan bilim adamı Kozirev ile zaman enerjisi konulu röportajlarına yer veriyorlar.

Amatör bir bilim yazarı olan Charles Berlitz, "Bermuda Şeytan Üçgeni" ve "iz bırakmadan" isimli iki seçkin eserinde tabiat-zaman paradoksları yanında ünlü Philadelphia deneyi ile bu deneyi yapan Dr. Morris Jessup'up esrarengiz ölümüne de değiniyor. Diğer eser; Kozirev'in Karl Michael Allein'a ilettiği "Notlar"dan oluşuyor ki, bu henüz dilimize çevrilmedi.

Thule derneği ile ilgili bilgiler, hem sözü geçen ilk iki kitap ta var hem de türk arşivlerinde bulunabilir. (30 Haziran 1992 nüshalı Milliyet gazetesinin 13. sayfasına bakılabilir.)

Kitaplar inanılmaz sırlar taşırlar, hatta okuyucunun hayat görüşünü etkiler. Sunduğum kaynakçalardaki bilgileri, yazarları dahil, burada alıntı yapanlar bir sansasyon olsun diye yazmadık. Konuya yer verilmesinin nedeni sadece "Aramızda muhtemel zaman yolcuları" olabilecek kimseleri tespit etmekti. Bu tür alıntıların üzerine hiç bir şey eklemiş değiliz, bir ima ard niyet, kasıt, seçilmiş özel bir kelime ya da vurgulanmış bir deyim seçtiğimiz düşünülmemelidir.

Örneğin Alman ve Yahudi isimlerini kullanmamızın nedeni onların kendi gerçekleridir, milliyetlerini seçen, kimliklerini düzenleyen biz değiliz.

Aramızda zaman yolcularının bulunabilirliği pek akıl dışı değildi. Olayın hafiyeliği ve yorumuyla da ilgilenmedik. Bir bilim adamı olarak, yalnız din-bilim konularında yoruma girebiliriz. Bu yüzden yorumu okuyucunun üstlenmesi yerine olacaktır.

Editör

"Artık (başka söze gerek) yok Hunnes'e (Karadelik ve ona büzüşenler ile) ve Künnes'e (akdelik ve akıp gidenlere) yemin ederim!" *Tekvir: 15-16*

karaboşluklar
siyah delikler

üçüncü albüm

The black hole Schwarzschild loch

ÜÇÜNCÜ ALBÜM

Kara Boşluklar - Siyah Delikler

Kesim 50 Karaörtülü Yıldız 223
Kesim 51 Yıldızların Kandili 225
Oto-referans/z Nükleer Tandır 226
Kesim 52 Yıldızların Soluması 227
Kesim 53 Yıldızların Son Nefesi 228
Kesim 54 Beyazcüce/Karacüce 229
Kesim 55 Nötron Yıldız 230
Kesim 56 Karadelikler 232
Kesim 57 Dipsiz Kuyular 235
Kesim 58 Kara perde 242
Kesim 59 Örümcek Ağındaki Sinek 246
Oto-referans/aa Ashabı Kehf Olmak 247
Kesim 60 İğnedeliği - İplik 249
Kesim 61 Alt-Üst Zaman 251
Kesim 62 Gök Kapısı 255
Kesim 63 Ters-Yüz Zaman 257
Oto-referans/x Meleklerin Zikri 261
Oto-referans/y Alem Penceresi 262
Kesim 64 Gök Yarığı 263
Kesim 65 Gökteki Çatlak 265
Kesim 66 Yıldızların Yerleri 267
Kesim 67 Hünnes + Künnes 268
Kesim 68 Kara Müjde 269
Kesim 69 Vakitsiz Ölüm 273
Kesim 70 Karadelik Kıyameti 275

Kesim 50 genel bilgiler

Karaörtülü yıldız

ZAMANIN anatomisini, açmazlarını bir önceki albümde sunduk, hatta zaman kaçkınlarının tarihe müdahalesi hakkında söyleştik.

Zaman yolculuğunu yaptıran mekanizmalardan bir de "Karadelikler ya da Siyah delikler ya da kara-boşluklar ya da siyah boşluklara" ufak ufak değindik, kâinatın Künnes denen bir Aknoktadan yaratıldığını ve Hünnes denen bir karanoktadan yok olacağını iyice vurguladık.

Yaratılışı şu an yaşadığımız için Akdelikleri kolayca anlarken, henüz görmediğimiz kıyametin sorumlusu olan karadelikleri anlamamız zorlaşır. Kaldı ki karadelikler hiç görünmezler. Öyleyse büyük bir bilim bunalımıyla karşı karşıyayız demektir!..

Uzayın dışında ne yaparsak yapalım çıkamıyorduk. Ama örneğin bir **karadelik** bizi uzayın dışına rahatlıkla çıkarır ve başka bir uzaya fırlatır.

Aknoktayı biraz anlar gibiyiz de nedir bu karadelik ya da siyah boşluk?

Karanoktalar çok yeni ve güncel bir konudur.

Bilim adamları bilim tarihi boyunca hiç bu kadar şaşkınlığa düşmemişlerdir. Daha da ötesi **"Allah'a hiç bu kadar yakın olmamışlardır."**

Bizi bile mü'min kılan Kur'an'daki Babüssemâ = Gökkapısı = Karadelikler" şokuydu.

Bilim bundan tedirgin olmuştur. Çünkü **"Zulmet Perdeleri"** ve **"Göğün görünmez nice kapıları"** hatta **"Gök yarıldığı zaman"** diye **âyet**lerde nitelenen bu **karakapılar,** maddenin çok sıkışıp, noktalaştığı, kendi çekimine yenildiği ve yerine bir boşluk **(Mevakiin nücum)** bıraktığı uzay ötesi âlemlere geçişler sınır kapısıdır.

"Devenin iğne deliğinden geçtiği" kapıdır onlar!

Beşbin ton demir ya da kurşunu **"Atomdan küçük"** bir noktaya öylesine sıkıştırıp küçültürseniz bir yapay karanoktacık elde etmiş olursunuz.

İşte o nokta öylesine ağırlaşır ki, dünyamızı ve Ay'ı yutar, o noktanın içinde kaybeder. Güneş sistemimiz de allak-bullak olur!

Verdiğimiz örnek sadece 5000 tonluk demirden elde edilmiş yapay karanoktacıktır.

Bunun 5000 misli bir karanoktacık ise Güneş sistemimizi ve yakın güneşleri de kendine çekerek yer. Yuttukça daha güçlenir ve bu kez çifter-beşer yutmaya başlar. Sonra da **içinde bulunduğu galaksiyi yemeye başlar.** Samanyolu yok olur, biter, gider ve evrenin dışındaki evrene götürülür.

Sonra her galaksinin karanoktası ötekiyle birleşir ve giderek bir tek nokta yani **"EVREN"** ağırlığında bir tek **surborusu tüneli** olurlar ve evren de biter.

Bu nokta "EVREN AĞIRLIĞINDADIR." Çünkü evreni yutmuştur.

Karadelikler evrenin huzur ve güvencesini bozan bilim adamlarını şoke eden inanılmaz bir olaydır ve **Kıyametin** ta kendisi, yeni bir uzayın kapısıdır.

Bir başka deyişle "Artık yerlerinde olmayan güneşlerin yeri" ya da "Babüssemâ" denen gök kapıları, Hünnes ve (B) nin noktasının ta kendisidir.

Bize Stephan Hawking, yaratılış patlamasından şiddetli etkinliklerin birer **mini karanokta** yaratacak güçte olduğunu bildirmişti.

En başta çekim sıkıştırmasıyla oluşan bu milyarlarca karanokta uzay-zamanı burarak çukurlaştıran ve şimdi galaksi olan bulutları çevrelerine toplayarak, bitişik haldeki yer-gök kavramını ayıran **çekim odaklarını** oluşturdu. (Enbiya-30).

Bunlar daha sonra patlayarak açıldılar. Bu karanokta patlamaları halen sürmektedir.

Karanoktalar, yaratılış patlamasından ortaya çıkmış erken karanoktalardır.

Kesim 51 Hertzsprung diyagramı

yıldızların kandili

ERKEN karanoktalar yaratılış patlamasının etkinliğinden, "Geç" karadelikler ise yaklaşık güneşten üç misli **büyük yıldızların çökmesinden ortaya çıkarlar.**

Mevakîin Nücum=Yıldızların yerleri (Vakıa-76) hem bir yıldızın doğumunda hem de ölümü ardından karakabrinde tecelli eder.

Yıldızlar, galaksi toz-gaz bulutları içinde yoğunlaşan bir noktadan cenin olarak belirir. **(Kızılcüce)**

Sonra sıkıştıkça yeterli ısınmayla yavaş yavaş nükleer tepkimeye girerek bebekliğini yaşar. Bu sırada yıldız gezegenlerinin kapsayacak kadar geniştir ve gençtir **(Sarı dev)**

Daha sonra sarı yıldızların dev bulutu çöker ve çevrede kalanlar gezegenleri, çökme merkezi de akkor hale gelerek asıl yıldızı doğurur. **(Asal yıldız)**

Canlıların oksijen alıp karbondioksit vermeleri neyse, yıldızların da hidrojen soluyup, helyum vermesi odur.

Güneşimiz de bir asal yıldızdır. 5 milyar yıl önce doğdu ve daha çevresinde soluyacağı 50 milyon yıllık hidrojen var. Bunu bitirince de ölmeye hazırlanacak. (Eğer erken bir kaza olmazsa...)

Evrenin kendisi dahil, evrende ölümsüz, kalıcı hiç bir şey yok! Yıldızlar bile milyarlarca yıllarla ölçülen ömürlerine rağmen doğar, yaşlanır, ölürler. (Erken ölüm de hesapta var!..)

Öldükten sonra da kabir hayatı yaşarlar ve konumuz gereği bu hortlaklar bizi tedirgin edecektir.

Furkan-61. Nûr-35. âyetleri bize, yıldızların içinde **"Sirac"** denen nükleer enerji tandırı, olan reaktör şifresini vermektedir. Güneşin **"Ziyası"** bu kandilden kaynaklanarak bize hayat verir. (Sevâkib)

oto-referans / z

nükleer tandır

SİRAC ve **SAKIB yıldız** nükleer enerjisinin Kur'an'daki cifiridir. Bugün fizikçilerin **(Fusion)** çekirdek erimesi ve **(Fission)** çekirdek bölünmesi dedikleri, atom ile hidrojen bombasını patlatan Nautilus ya da Çernobil'in yakılı olan nükleer fırınının tanımıdır.

1. **FİSSİON** (Fisyon okunur) atom bombasını patlatan mekanizma olup, Kur'an'da **"Tabût fiyhi sekine=Ahit sandukası, sözleşme sandığı"** olarak Bakara-248. âyette şifrelendirilmiş, âyette konuşan Peygamberin adı verilmemiş sadece Yahudilerin Allah'tan âlâmeti olan bir kral istemeleri üzerine kendilerine Tâlut'un gönderilmesini teyid etmektedir:

"...Onların elçileri onlara: *'Onun* (Tâlût'un) ***hükümdarlığının âlâmeti size sandığın gelmesidir. Onda*** (Ahit sandığında) ***Rabbinizden gelen sekine*** (gönül rahatlığıyla, Ahit sandığına ölmeden dokunabilmek yetkisi) ***Musa ailesinin ve Harun ailesinin*** (İsrail kabileleri, özellikle Levililer ahit sandığına dokunabilirlerdi) ***bıraktıklarından kalanlar var. Onu*** (Ahit sandığını) ***melekler taşır, inanıyorsanız bunda sizin için âyet vardır'*** **dedi."**

2. **FUSİON** (Füzyon okunur) Kur'an cifirinde kodu (Misâli) "Tennûr=tandır" diye şifrelendirilmiştir. Tennûr, Hz. Nuh'un dev transatlantiğinin nükleer reaktörüdür. (Hûd-40)

"Buyruğumuz gelip tandırdan sular kaynamaya başlayınca..."

Âyetteki **"Buyruk"** nükleer tepkimeyi başlatan kozmik bir parçacıktır. Bunun tanımı Tarık-3 ve Saffat-10. âyette "Sakıb ve Şıhab" birlikteliği ile verilmiştir. (Şıhab denen hiperonlar)

Öte yandan kaynamadan "Körükle" nükleer tandır yapma tekniği de Kehf sûresindeki "Zülkarneyn körüğü ile ergimiş bakır ve demir"den türbo-türbilanstır. Sûredeki Bakır ve Demir ise Şıhab'dan daha az şiddetli olan "Şuvaz ve Nuhâs" denen hiperon parçalarının ismidir.

Su=Ağır Hidrojen suyu olan deteryum ve trityumdur. Ayrıca Hidrojen-Oksijen çevrimidir. "Kaynamak=Sıcak" füzyondur.

Kesim 52 A+H bomb!

yıldızların soluması

REFERANS'da sunduklarımız, güneş enerjisinin yeryüzü tekniğine uyarlanmış ve binyıllar önce bilinen teknolojileriydi. Allah'ın izniyle ve lütfuyla onlar Atom (A) ve Hidrojen (H) nükleer enerjisini uygulamaya koymuşlardı.

Kaldı ki, dünyamızdan 105 bin kez büyük olan güneşin herhangi bir noktasında her saniye milyonlarca hidrojen bombası patlamaktadır. Sadece bir güneş lekesi ya da yalazı bile dünyaya ulaşmakta, dünyanın zırhı olan magnetosfere rağmen magnetik fırtınalar oluşturmaktadır. (Sapasağlam gök sırrı)

Güneşin içindeki bu Sirac ve Sakıb (Fission ve fusion) kâinatın çekirdek kuvvetleri dediğimiz, (güçlü ve zayıf bir çift interaksiyon) nükleer kuvvetten tutuşur. Bu kuvvet çifti, **yıldızı dışa doğru açmaya ve genişlemeye zorlar.**

Yıldız (Güneş) o kadar büyüktür ki, onun bu dev kütlesini bir başka kuvvet, (çekim kuvveti) büzmeye, merkeze toplamaya çalışır.

Böylece biri **merkezkaç** diğeri **merkezcil kuvveti** temsil eden **Künnes** ve **Hünnes** birbirlerini dengelerler. Yıldız, bu dengeden doğar, yaşar...

Güneşin çekirdek kuvvetleri ve elektromagnetizması, kendini, büzmeye çalışan yerçekimine karşı kor. Buna **"tutunum"** kuvveti de denir.

Fakat zamanı gelince, güneş yakacağı hidrojeni bulmakta güçlük çeker. Çünkü onun da rızkı, ömrü ve nefesi sayılıdır. Rızkı bitmiş, aldığı Oksijen yerini Karbondioksite bırakmış, havasızlık çekmekte olan **bir canlı** gibidir.

Kısaca, güneş Hertzsprung diyagramındaki "Asal yıldız" özelliğini yitirdiğinden emekli olmuş ve astım (Astma, nefes darlığı) çekmeye başlamıştır.

Kesim 53 kızıl dev-süpernova

yıldızların son nefesi

YİYECEK bulamayıp, açlık çeken biri kendi yağ dokusunu harcar. Ya da nefes darlığına karşılık oksijen çadırına alınır.

Bir canlı (Yıldız), oksijen (Hidrojen) solur; yerine karbondoksit (Helyum) verir. Eğer temiz hava bitmişse onun oksijen tüpüne ihtiyacı vardır.

Hidrojeni helyuma çeviren bir güneş, artık çevreden kendi atmosferinden soluyamazsa, kendi içindeki, yani gövdesindeki Hidrojen yakıtına yönelir.

Bu da güneşin çözünüp, genişlemesine neden olur. 50 milyon yıl sonra güneşimiz kendi gövdesini yemeye koyulunca, iç katmanları genişleyerek gevrekleşecek ve gevşeyecek, enerjisi tükenmeye başlayacaktır.

O zaman şimdiki genişliği içine iç gezegenleri de alacak kadar genişleyecektir. Bu genişleme ile birlikte beyaz parlaklığı da gitgide akkor bir demirin soğudukça kızıllaşması gibi kırmızı renge dönüşecektir. Güneşimizin böylece 50 kat genişlemesine ve renginin kızıllaşmasına bilimde **KIZIL DEV** adı verilmiştir...

Doğumdaki kızıl cüce, ölümü öncesinde kızıl bir dev olarak ödeştirilmektedir. (Nasıl yaratmaya başladıkça yine öyle ölüme iade edeceğiz sırrı.)

Gövdesindeki bu Hidrojeni de yakıp bitirdikten sonra, artık yakacağı hiç bir yakıtı kalmayan güneşimiz, kendini çeken ve büzmek isteyen yer çekimine karşı direnemez ve **son nefesini** verir.

Bu öylesine dehşetli bir nefestir ki, küçük kıyametten farksızdır. Çekime direnen bölgesi dışarıya ve çekime yeniden ağır yüreği ise içeriye patlamak üzere infilak eder.

Bu patlamaya **"Süpernova"** adını veriyoruz.

Kesim 54 Pauli yıldızı

beyaz cüce/kara cüce

SÜPERNOVA denen son nefesin ardından Güneşin dış ve hafif katmanları dışarıya püskürür, içeride kalan zayıf nükleer kuvvetde nötrino akımı (Zayıf nötr dalgalar) olarak dışarı püskürür.

Açığa çıkan yer çekimi enerjisi, güneşin milyarlarca km. ötesine kadar her şeyi çevre uzaya fırlatır.

İçeride kalan **yüreği** ise hızla büzüşür. (Öyle ki, dünya çapına kadar sıkışıp küçülür) ama bu sıkışma elektron gazının basıncının karşı koymasına kadar sürer...

Elektron basıncın "çekime" karşı koymasıyla bu büzüşme durur. Dünyadan 105 bin kat büyük olan güneşimiz, şimdi dünyamız kadar bir hacma küçülmüştür, ama **ağırlığını korumuştur.**

Görülmemiş keskin bir parlaklıktadır. Eskisinden çok daha yoğun ve keskin elektron ışıması yaptığı için beyaz ışık vermektedir.

İşte bu olguya **"Beyaz cüce"** adı verilmiştir.

Beyaz cüce daha milyonlarca yıl ışıyacaktır ve elektron ışıması tükenince soğuyarak **"Kara cüce"** adını alacaktır.

Ancak Beyaz Cüce dediğimiz güneşimizin kalıntısı öylesine sıkışmıştır ki, bir ateş yumağı kadar hafifken, birden bir kristal kadar ağırlaşmıştır.

Bir çay kaşığı (ya da yüksük dolusu) Beyaz cüce maddesi yüzmilyon ton gelmektedir. Bu bir kaşık suyun bir gram olması yanında akıl almaz ağırlıkta aşırı konsantre yoğunluktur.

Güneşimiz kütlesinin elverdiği kadar en son limite kadar büzüşmüştür.

Neyse ki güneşimiz **"Küçük"** bir yıldızdır, **ağır** da değildir. Genelde güneşimizin yaklaşık 10 katı büyüklükte güneşler de var. Burada **önemli olan hacım değil, içerdiği kütledir.** (Çekim değeri olan ağırlığıdır).

Kesim 55 pulsarlar/pion yıldızlar

nötron yıldız

GÜNEŞİMİZ pek küçük olduğu için önce bir ak cüce olarak şimdikinin bin misli parlaklıkta ışıyacak, sonra siyah cüce yani demir (Hâdid) yıldız olacaktır.

Güneşimizin kütlesi şimdikinin iki katı olsaydı ne olurdu?

Çekim ile kütle orantılıdır o kadar güçlüdür ki, kütle büyüdükçe çekim dev boyutlara ulaşır.

Dolayısıyla iki güneş büyüklüğündeki bir yıldız ömrünün sonuna gelip, süpernova denen patlamayla içe çöken yüreğinde, elektronların da direncini aşar. Yani bu yıldız artık **"Beyaz cüce"** olarak kalamaz.

Elektronların kozu olan "Elektromagnetik kuvvet" karşı koyması cehennemi çekime direnemez. Çekim proton olduğundan her elektron, yörüngesinden çekirdeğe bastırılarak, proton içine girmeye mecbur edilir.

Oysa bir beyaz cücede elektronlar, çekirdeğin yüzbin kat uzağında bulunuyorlardı (ki bu bir beyaz cücenin tanımıdır.)

Güneşin iki-ikibuçuk katı kadar olan bir yıldızda ise bu yüzbin kat uzakta duran elektron proton çekirdeklerine itelenir ve proton ile elektron kaynaşıp iç içe girince de **"Nötron"** oluşur.

Çünkü elektron (-) proton ise (+) yüklü olup birbirlerini cebirsel işlemle **"NÖTR"** yani yüksüz kılarlar. Yüksüzler ise birbirine değebilir. Böylece ölü yıldızın materyali birbirine yüzbinkez daha sıkışır ve yıldız cesedinin çapı bir beyazcüceye oranla yüzbin kez küçük olur.

O zaman bir atomun kapladığı yüzbin kat uzaktaki bir elektron-limitinin içi, birbirine değen nötronlarla doludur.

Bu sefer inanılmaz bir görüntü ortaya çıkar.

Bu kaşık kadar nötron maddesinin milyar ton geldiğini görürüz. Üstelik koca güneş 8-12 km. çapında bir nötron küresi olmuştur.

İşte bu tür nötron yumağından ibaret çökmeye **"NÖTRON YILDIZ"** adı verilmektedir.

Güneşin iki katı daha ağır bir yıldız, şimdi bütün ağırlığıyla yani kütlesiyle 10 km. çapında inanılmaz bir ağırlığı olan ve inanılmaz bir hızla dönen PULSAR (Atarca yıldız) adını alır. Bu patlamanın şiddetinden yıldız kendi çevresinde yüzlerce kez döner, (dünya ise kendi çevresinde 24 saatte bir dönmektedir ve böylece gündüz ve gece olmaktadır.)

Ama öyle pulsarlar bulunmuştur ki, bunlar kendi çevrelerinde BİR SANİYEDE (Bir günde değil) **622** kez dönmektedir. Yani, bir anda ve 459 kez gece ve gündüz olmaktadır. Bu esnada bize **"Nabız gibi"** yanıp sönen ışık gönderirler. Böylece saniyede 622 kez sinyal alırız. Bir yanıp bir sönme biçiminde gelen bu sinyal yüzünden onlara Pulsar (Atarca) yıldız demek gelenek olmuştur. Ancak bu dönme, hızından giderek kaybederek ve milyon yıl sonra Pulsar artık dönmeyen bir **"NÖTRON"** yıldız adını alır.

Pulsarlar döndükleri için görülmemiş bir **magnetik alanları** vardır. Yani çevrelerindeki yüklü parçacıkları da kendi hızlarına uydurarak hızla çevirirler. Nötron yıldızların ise dönmeleri olmadığından bir magnetik alanları yoktur. Ama o kadar ağırdırlar ki, bir beyaz cüceden kaçan ışık, nötron yıldızın çekimine kapılarak yörüngesine oturur ve kaçamaz.

O zaman orada bulunan birinin elinde ayna varsa, hem yüzünü görür, hem de ensesinden çıkan ışık yörüngeye oturduğu için, bir tur atar ve ekvator üzerinden bu kez TERSTEN gelir ve elinde ayna olan kimseye aynı anda "Ensesini" de gösterir.

İşte **Güneşin batıdan doğmasının** bir sırrı da budur: Enseyi görmek, ışığın kaynağı doğudayken, batıdan da aynı ışığı almak anlamındadır.

Kesim 56 Kara haberler

karadelikler

EĞER bir yıldızın kütlesi güneşin 2,95 katı yani yaklaşık üç misliyse ne olur?

İşte şimdi sevgideğer okurlarımıza "Karahaberler" vereceğiz: **Karadeliklerin** oluşumuna yaklaşıyoruz.

Böyle ağır bir güneş, son nefesini verip önce güçlü nükleer kuvveti dışarı püskürtmüşken, içe çökünce, önce beyaz cüce olmaya koşar. Başaramayınca "Elektromagnetik" ve "Elektro-zayıf" kuvvetini de püskürtünce, nötron yıldızlarda olduğu gibi elektronların elektromagnetik direnmesi yok olur ve çöken (meslek dilinde kollapsar) nötron bir yıldız haline gelmeye çalışır.

Ama nötronların bile birbirine değmeden doğan direnmesi çekim kuvvetine yenilir. Nötronlar parçalanır, kendi bileşenlerine ufalanırlar. Nötronlar üç kuarktan; piyonlar iki zıt kuarktan oluşan kombinezonlardır. Nötronlar **piyon** (Pion, -mezonu) yoğunlaşması nedeniyle önce piyon yıldıza, daha sonra alt birimleri olan **KUARK yıldız** olarak giderek küçülürler.

Kuarkların organize olmamış haline "Glueball" yapışkantop denmektedir. Bunun sonucu "İndirgenemez yüzey enerjisi" denen bir tekillik kapısına yol açılmış olur. İşte burası çekim Cehennemidir.

Böylece madde, ufalanmış ve **en temel, en küçük** haline (Rişon vb.) gelmiş olur.

Bütün bunlar bir saniyenin milyarlarda-birinde olur. Güneşin üç misli kütlesi olan bir yıldızın ölümü onun işini iğne ucu kadar merkezinde bitirir.

Beyazcüce ve nötron yıldızlar bu cehennemi çekime ramakla direniyorlardı, şimdi meydan sadece çekim kuvvetine kaldığından içe patlamanın etkisiyle çöken nokta-yıldız impulsmoment etkisiyle delicesine kendi çevresinde dönmeye başlar.

Hacmı ise o kadar küçülür ki, bir iğne deliğine sığar. Bir saniyede kendi çevresinde milyarlarca kez dönebilmektedir. Saniyede milyar kez gece-gündüz olmaktadır.

Tüm bunlar için yıldızın kütlesinin güneşin kütlesinin üç katı olması yeterlidir. Artık "yıldız yerine" (Mevkii necm) bir karadelik oluşmuştur.

Bu çökme yıldızın bir av saçma taneciği kadar büzüşmesine neden olur. Bu demir bilyanın ağırlığı, güneşin üç misline eşittir. Yani çevresinde 27 dünya barındıran bir güneşin ağırlığına denktir.

Bu bilya o kadar ağırdır ki, dünyamız, güneşimiz bile ona doğru düşer ve o demir bilyanın içinde bir önemsiz nokta olana kadar ona yapışır, diğer gezegenleri de beraberinde götürür. Buna koca dünya ve evdeşi Ay da dahil!..

İşte bu demir bilyanın adı **KARADELİK** ya da **KARA BOŞLUKTUR.** Ona kara boşluk denmesi, küçük olup görünmemezliğinden değil; ışığı bile yutmasından, **ışığın ondan kaçamamasından** ve bize ulaşamamasından kaynaklanır.

Biz evrenle **"ışık"** aracılığıyla haberleşiriz. Işık olmayınca, (ışığın kendisi orada yok olunca) artık, oradan haber alamayız.

O karadelik bölgesi üzerine, zaman ve uzay kapanmış ve o bölge bir **olay ufkunun** ardında kalmıştır. Orayı hiç **göremeyiz,** içeride olup-biteni dışarıdan asla bilemeyiz. Ve daha önemlisi bir olay ufkunun oluştuğu yer, bizim uzayımız ve evrenimiz değildir. **ORASI ARTIK BAŞKA BİR EVRENDİR.**

Güneşleri yiyip bitiren bir beyaz cücenin çekim gücü, uzayda önüne çıkan ne varsa yiyip bitirmekte olan bir kozmik süpürgedir.

Ama nötron yıldız bundan da dehşetli bir çekime sahiptir. Önüne gelen beyaz cüceyi bir anda silip süpürür. Ve nötron yıldız ise yamyam karadeliklerin lokması, yemidir.

Zira obur bir karadelik nötron yıldızların **binini** birden lokma yapar ve bilyasına yapıştırıp özümser. Bilya kadar bir karadeliğin, bir gramı nötron yıldızdan yüzbinlerce kez ağırdır.

Dönen bir karadeliğin ise çevresinde dönmesi saniyede milyonlarca kez olur. Yani bir saniyede milyon kez gece ve gündüz oluşur.

Evrende asıl olan Hacım yani büyüklük değil yoğunluğun oluşturduğu **"Çekim ağırlığı"**dır.

Örneğin dünyamızın bir yüksük kadarı beş gram gelmektedir. Ama en büyük gezegen olan ve dünyadan yüzlerce kez büyük olan Jüpiter'in yoğuluğu dünyamızdan azdır.

Öyle ki orası ayak basılacak topraksı gezegen değil, Güneş gibi "Gazsı" gezegendir.

70 kilo ağırlığında bir insan düşünelim:

Bu insanın içi hücre ve organlar arası boşluklarla doludur. Bu insanın (ölmediğine inanarak) onu mümkün olduğu kadar sıkıştırıp, hiç bir boşluk bırakmayalım.

Bu insanın boyu şimdi bir SU DAMLASI kadardır ama ağırlığından hiç kaybetmediği için yine terazi onu "70 kg." gösterecektir.

Şimdi bu insanın atomları arasındaki boşluğu da sıkıştıralım.

O zaman bu insan su damlası içinde bir molekül kadar yer tutacaktır ama bu molekülün ağırlığı yine 70 kilodur.

İkinci etapta bu gözle görünmeyen 5 milyar insanın tamamını aynı biçimde küçültelim.

İşte o zaman 350 milyon ton gelecek bir **noktacık** bulmuş oluyoruz.

Son olarak dünyayı, güneşleri ve daha başka güneşleri toplayıp iyice sıkıştıralım. O zaman **bir mini karanokta** elde ederiz.

O karanokta o kadar ağırdır ki, Dünya, Ay ve Güneş ile bütün gezegenler ona yutulacaklardır.

Kesim 57 Schwarzschild metrikleri

dipsiz kuyular

BİLİMSEL olarak, ilk kez büzüşmeyen ve ışımayan bir dev yıldızı tanımlayan, **Laplace**'dir.

Ona göre çok büyük bir yıldızın çekimi o kadar fazladır ki, kendi yaydığı ışık kendini kurtaramayarak bir çember çizer ve yıldıza geri döner.

Dolayısıyla böyle bir yıldız ışıma ve **karanlık yıldız** adını alır.

Ancak, Newton'un inancı olan **"Her halukârda bir yıldızdan ışık kaçar ve bize ulaşır"** tezi, Einstein tarafından yıkılıncaya kadar geçerliydi.

Einstein ise, Genel Relativite (İzafiyet) matematiğinde evrenin içideki maddenin ağırlığıyla eğrilip-büğrüldüğünü gösteren formüllerinde Karadeliğin **saklı** olduğunu hissetmemişti.

Aynı yıl **Karl Schwarzschild,** bu denklemlerin **çok özel bir çözümünü** bulduğunda gözlerine inanamadı:

Bir karadelik halinde çöken bir cisim öngördü.

Bu cisim yani karadelik o kadar ağırdı ki, uzayın çarşafı içinde buna dik bir kuyu ya da huni oluşturuyordu. Uzayımızda enlemesine giden ışık, bulduğu her eğriliği izler. Eğrilik ise bir cismin kütlesinin büyüklüğüne göre oluşmaktadır. Yani ışık bu eğriliği izlerken biraz zaman kaybeder.

Nötron yıldızlarda ise ışık bu yıldızın iyice çukur yaptığı uzayda yörüngeye bile oturabilir ve "Güneşin batıdan doğması misali" başladığı yere döner. Sözkonusu **karadelikler** olunca ışık uzaydaki (enlemesine) gidişine dik bir kuyuya yakalanır ve kuyuyu izler. Bir daha o ışığı göremeyiz.

Zira ışık uçuruma düşmüştür.

Işık, uzay-zamanı izlediğinden, bu dipsiz kuyuya yakalanınca dik bir dalışla içeri girip ve kaybolmuştur!

Artık orası hiç ışımaz. Işımayan bir yer ise "Kapkara, zifiri siyah" gözükür. Işıkla birlikte uzay ve zaman da hapis olur. Uzayın bu sonsuz bükülduğü **uçurum,** Karadelik hunisini oluşturur.

Kısacası karadelik o kadar ağırdır ki, değme en büyük güneşlerin bile biraz gömüldüğü uzayı tam anlamıyla bir "Karakuyu" gibi burgulayarak oyar.

Bir banyo küveti düşünün. Bunun üzerindeki cisimler ağırlıklarına göre batmakta ya da yüzmektedir. Karadelik denen şey ise o kadar ağırdır ki, bu banyonun tabanını da kırıp bir delik açmıştır.

Dolayısıyla su anaforları delikten boşalırken bizim kağıt kayıklarımızı da bu girdapla aşağı çekecektir. Karadelikler uzayımızı da yırtarak onun dışına çıktıkları için, uzayımızda ne varsa dipteki deliğe doğru hortumlaştırarak, uzayımızı burarak, yutar.

Kısaca bir karaboşluk yöresinde bükülen uzayzaman, doksan derece dik bir açıyla, başka bir düzleme, evrenin "İÇ-ÇAPINA" geçiyor ve uzayımız, evrenimiz o uçurumda bitiyordu.

Karadelikler (hipotez olarak) nötron yıldız ve pulsarlardan önce Schwarzschild tarafından bulunmuş oluyordu.

Düz sandığımız uzay, bu ağır odak çevresinde öyle hunileşiyordu ki, tıpkı örümcek ağının ortasına konan bir kurşun gibi ağ, dibe doğru hortumlaşıyordu. Bu uçuruma yakalanan bir cisim ise artık örümcek ağının temsil ettiği "DIŞ ve ÇEVRE" uzayımızı, aktüel evrenimizi yırtarak, (buna dik bir ÇAP olan) İÇ UZAYIMIZA geçiyordu.

Daha sonra "Karadeliklerin" kendisine çektiği her cismi dönüşsüz olarak yakaladığı ve bir daha bırakmadığı, mümkün olan en küçük parçalara ayırarak, enerjiye çevirdiğini, evreni ve ona yakalanan astronotları **öldürdüğü** ileri sürüldüğünde bilim adamları dehşete kapılmışlardı.

Çünkü Karadelik, evreni yiyor ve yok ediyordu.

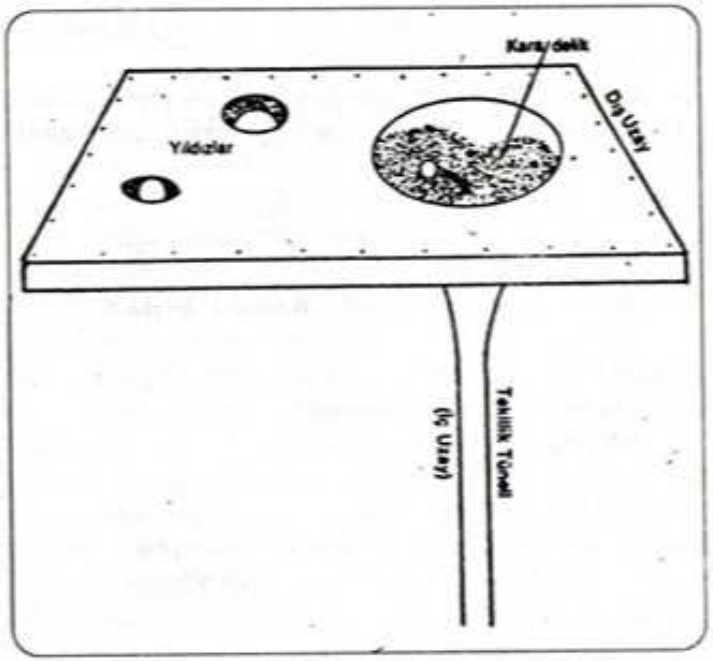

FİG/10 **UZAYIN EĞRİLMESİ**

Çizenekte, uzay çok yumuşak bir yatağa benzetilmiştir. Cisimler kütleleri (ağırlıkları oranında) **bu yatağa batmaktadır. Böylece düz uzay, gömüldüğü ölçüde eğrilmekte, distorsiyonu bozulmaktadır. Yatağın üst yüzeyi bildiğimiz dış uzayı (aktüel evrenimizi) göstermektedir. Ama karadelik o kadar ağırdır ki, artık uzayın eğriliği bir uçurum haline gelmiştir. Bu kuyulaşmaya "Tekillik" adı verilmektedir ve artık dış uzaya dik bir iç uzay (Çap doğrultusunda) bir başka uzay (evre) oluşturur. Artık karadelik evreni, bizim evrenimiz değil; bambaşka bir evrendir. Işık bu kuyuyu zorunlu olarak izlediği için bir daha geri dönmez. Kıyı ağzında da pusuya yakalanmış bir güneş görülüyor. Gömme çizenekte ise bu resmin "Örümcek ağı" matematik modeli biçimindeki grafik gösterimi yer almaktadır. Cisimler gerçekten "Esir = Ether" diye süregelmiş bir sıvımsı takyon ortamın içinde ağırlıklarınca batarlar.**

Bunlardan milyonlarca olması halinde evren tükenişe, kıyamete mahkûmdu.

Karadelikler böylece çekim-aşırı yıldız iskeletleri demektir. Bunun anlamı çekimin maksimal olması, çekim şokudur.

Newton, "Gravitation" dediği çekimin adını "Mezar ve toprak" anlamına gelen "Grave" sözcüğünden seçmiş, **toprak** demiştir, kaldı ki çekimin en şiddetli olduğu bu yer doğrudan **KARATOPRAK** adını almaktadır. Çünkü bir yıldızın mezarı, karakabri olan bu tekillikte cefa da sefa da vardır. Örneğin, **devenin iğne deliğinden geçmesi** kadar zorludur.

Uzayın Schwarzschild'in gösterdiği biçimde hunileşip, uçurumlaşması olayına fizikte ve matematikte SİNGULARİTE yani **tekillik, tek boyut** adı verilir. Tekillik, karşıtı olmayan ve bizim matematik sayılarımızın tükendiği, değerlerin **sıfırdan küçük** olduğu maddeyi atomlarına, atomları atomaltı parçacıklara ayırıp, en küçük bileşen (yani kuant olarak) enerjiye çevirip, TEKİLLİĞE göndermektedir. (Bu tekillik örneklerimizde nokta biçimindedir.)

Karadeliğin öldürücü olmasından çok, bilim adamlarını **"Maddenin"** ölümlü, kısa ömürlü olması dehşete düşürmüştür. Çünkü evrende hiç bir şey yok olmaz umudunu taşıyarak, maddeyi ölümsüzleştirmek modasını karadelikler yıktı attı.

Karadeliğin ardındaki tekillik, başka bir uzaydı, ölümün ta kendisiydi. Fakat Schwarzschild, her karadeliğin **öldürücülüğüne** inanmıyordu.

Çünkü böyle bir ağır Karadelik, hem bu uzayı huni gibi bükecekti; hem de ardında başka bir uzayı aynı fizik yasalarına göre **KARŞIT HUNİ** oluşturacak kadar bükecekti. İki huninin dar boğazlarını birleştirdiğimizde ne demek istediğimiz anlaşılır. Yani karadeliğin komşu olduğu **iki uzay hunisi birden birleşir** ve bu yüzden tekillik, "tekillik" olmaktan çıkar.

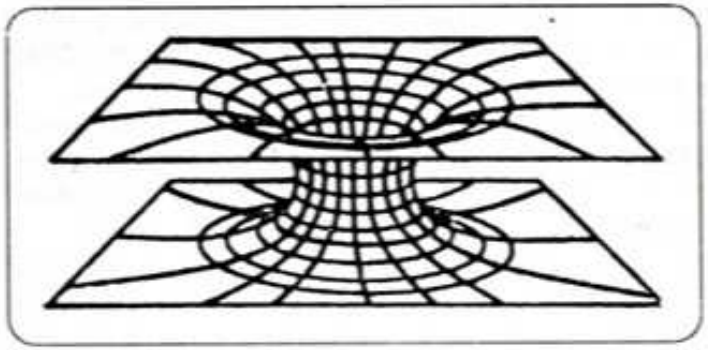

FİG/11 **ZÜLKARNEYN SEMBOLÜ**

Birbirinin karakteristiğini yani tıpatıp benzerliğini içeren iki evren kesitini, aradaki uzaklık ne olursa olsun, bir karadeliği ortak olarak paylaşan hunileri birleştirir. Bu hunilerden birinde karadelik; öteki ucunda da akdelik bulunmaktadır. Çizenek, birbirine paralel iki evrenin bir ortak karadelikle çiftleşmesini, dolaysız olarak birbirine kestirme yoldan bağlanmasını tanımlıyor. İkisinin birleştiği tekillik noktası "Berzah"dır.

Uzay-zaman olarak iki türev veren bu sembolün cifirdeki adı "İki boynuzlu" anlamına gelen "Zülkarneyn" olup, uzayın tanımını vermektedir. Zamanın tanımı "Zülkarneyn=İki zamanlı" anlamına gelmesi karşılamaktadır. Ledünni bilimlerde uzaylar arası geçişin sembolü ve Kur'an kriptolojisindeki üç isimden birinin sırrıdır. Uzayın böyle mağara gibi tünelleşmesi "Kehf" isminin; iki uzayı birleştiren tünelin kendisi de "Rakim" isminin sırrını taşımaktadır. Zülkarneyn sembolü, bir basketbol potasına benzeyen uzay-zaman eğrilerinin oluşturduğu uzay kafesinin ya da örümcek ağı=ankebut yuvası çiftleşmesidir.

Schwarzschild hunisinden oluşan bu hemzemin geçit aynı zamanda "Schwarzschild - Einstein - Rosen - Podolsky" gizli değişkenler köprüsü"nün önerilmesine neden olmuştur. Sözkonusu hemzemin geçitler, iki âlem (biri negatif diğeri pozitif iki evren ya da biri anti evren arasında tek metrodur.

Yandaki "Zig-Saga" amblemindeki alttaki kum saati Zülkarneyn sembolüyle özdeş olup, "zaman"; ortadaki DNA sembolü uzayı ve "Karşı evrene canlı" geçilebileceğini, üst semboldeki noktalar akboşluk ve karaboşlukları (Babüssemâ, Hunnes-Künnes tünel giriş ve çıkışları) figürün beyazı kendi evrenimizi; siyahı "Negatif ya da Anti evreni" anlatmaktadır. (Yin-Yang)

Bir boğaz, tünel elde edilerek, burada yutulan maddenin, enerjinin ve zaman-uzayın **arkadaki huniden başka bir evrene çıkması** gerekmektedir.

1939'da atom bombasının yapımcısı **Oppenheimer ve Snyder** de **Karadeliklerin kütle hesaplarını** yaptılar. Böylece uzay-zaman ile karadelik kütlelerinin ortak tanımı ortaya çıktı.

1916'daki bu tek huninin ikileşmesinin ardından, karadeliğin ardındaki bir fırlatıcı delik; yani **Akdelik** gündeme geldi.

(Öteki tarafa da **antiparalel evren ya da negatif evren** ismi verecektik.)

Ortada böyle bir tünel olunca da bir karadeliğe karşı gelen bir akdelik varsayımı ortaya çıkacaktı.

Tek huniyi bulan ve sonra bunları berzahta boğazlaştıran, öğretimizin müslüman Alman mensubu **Schwarzschild** olmuştur.

O zaman burada başaşağı çekilen madde, öteki huniden fırlatılmalıydı. İşte bu mantıkla "Akdelikler" teoremi oluşturduk. Buna göre dönen halka tekillikli bir karadeliğin eşleğinden uygun bir hızla giren biri kendini "Paralel bir evrende" bulacaktı.

Uygun bir tünel bulunduğunda bunlar doğaları neyse o işlevi yerine getireceklerdir.

Örneğin bir karadelik mutlaka giriş kapısıdır, madde ve enerjiyi yuttuğundan asla çıkış yapılamaz, oradan tutsak kurtarılamaz.

Aynı düz mantıkla, bir akdelik "Çıkış kapısıdır" asla giriş yapılamaz.

Karadelikler çekimci dalgaların maksimum yoğunluğudur, madde ve enerjiyi (Nâr) çeker; ama soyut maddeyi (Takyonu, nuru, melekleri, bilinci vb.) çekemez, tam tersine iter.

Akdelikler ise ters-çekimci yani itimcidir. (Antigravitation ya da levitation dalgaları yayınlar.) Akdelikler madde ve enerjiyi iter, yayar, kabul etmez, fırlatır, bir pınar gibi fışkırtır. Sadece "Nûr"u çeker.

Böylece bir karadelik yutar, ardındaki tünele verir ve çıkışta bir akdelik yutulanı kusar.

Uygun bir karadelik, çapının küçüklüğüne rağmen, saniyenin **60 milyonda-biri** bir zamanda burada yutulan öteki taraftaki **NEGATİF EVRENE** olduğu gibi aynen, bozmadan çıkaracaktır!..

Bize bu avantajı sağlayan Schwarzschild'in bulgusunu ilerleten Rothschild (Rosen)dir. (*)

Böylece birbirine ters konumlu **SRW KÖPRÜSÜ**'nün iki yanında **pararlel evrenler** oluşur. Karadelikten çekilen bir madde karşı tarafta çekimin çekmeyip, ittiği bir anti-evrene nakledilir. İşte bu çift huninin sonucu bizim yeniden yaratılma nedenimiz olacaktır.

Bunun için âyetler sürekli "**Onlar** (Akıl sahipleri, âlimler) **Ahirete inanırlar**" diye yinelemektedir.

'Bizi mü'min yapan karadeliklerdi' derken, Ahiret inancının taklidi değil; tahkiki yeniden yaratılmayı HAKK olarak benimsetmesini vurgulamıştık.

Tüm evren, kıyamete kendi karadeliğine toplanıp, ardındaki tünelden akdeliğiyle bizi öte tarafa aynen nakledip, yeniden var edecektir. Orada ise bir türlü kaçınamadığımız Rahman-33. âyetteki "**Aktar**" denen **Uzay-Zamanın Sultan kuvvetine** bizi Karadelikler" ya da "Siyah Boşluklar" nakledecektir.

Bizi holografik akıllarımız olan gizli değşikenlerimiz orada yeniden yaratmaya aracı olacaklardır.

(*) Çift isim yazmamızın nedeni iki tane "Rosen" olmasıdır: Biri Yahudi Nathan Rosen; diğeri Danimarkalı müslüman Mohammed Rotschild-Rosen'dir. Yahudi fiziğiyle Kur'an fiziğimizin gizli rekabeti sonucu, Yahudi Rosen'de aynı konuya dahil olmuştur ki, bu isim kargaşası yaratmaktadır. Rothschild Einstein'dan 30 yıl önce "Tünel" sürecini bulmuştur. Yahudi Rosen ile Podolsky ve Einstein üçlüsü bulguyu kendilerine mal etmeye kalkışmışlardır. Oysa bu Ahiret tünelinin bulucusu K. Schwarzschild, M. Rothschild ve H. Weisschild (Weißischild) adlı üçü de öğretimizin mensubu olan müslüman bilim adamlarıdır. Bu yüzden köprünün adını SRW diye kısaltacağız. Bunlar sırayla üç şildin (Şerit, kuşak) rengini de vermektedir: Siyah, kırmızı ve beyaz...

Kesim 58 Zulmet hicabı

kara perde

KARADELİKLER bize ardındaki bir huni olan **SRW Tünelini** ve bunun çıkışı olan **"Akdelikleri"** çıkılan bölge olan **"Paralel evreni"** haber veriyor.

Bu yolculuğumuz için, yine yanımıza ikizimizi alacak ve siyah boşluk denen kapıdan içeri girmeye çalışacağız.

Önce siyah boşluk yöresinde neler olup bittiğini anlayalım. Bunu kavramak için de **"Olay Ufku"** denen fizik buluşu açıklayalım.

Fizik gözlem yapabildiğimiz"Gözlem=Rasat ufku" dışında kalan "Görmediğimiz evren" bizim **"Olay ufkumuz"** sınırlarını belirler. Olay ufkunun ardında kalan hiç bir şeyi göremeyiz. Orası artık başka bir evren olacağından, biz evrenimizin (Aşağıların en aşağısının) olay ufkundan söz edebiliriz.

Fizik bize böyle paralel evrenlerden (Muvâzî âlemlerden) söz ederken, İslâmî bilgi ve veriler ise fizik zorunluluk olan **"Olay Ufkunu"** haber vermiştir.

Örneğin 7 kat gök üzerinde sekizinci bir genişleme bölgesi ve dokuzuncu "Saf-uzay-zaman" bölgesi bildirilmiştir. Bundan sonra **"Zûlmet hicapları"** denen bir küre bizi kuşatmaktadır. **Karanlık** anlamına gelen "zulmet" ile **örtü,** perdeleme anlamına gelen **hicap** bize, **OLAY UFKU**'nun İslâm verilerinde bilimsel ipuçlarından bri olduğuna dikkat çekiyor.

Böylece **"Âlemler"** denen paralel evrenler arasına birer **OLAY UFKU (Karanlık örtü)** girmektedir.

Bizler Olay Ufkumuz içinde kalan herşeyi gözlemleyebiliriz ve gözlem ufkumuz içine alabiliriz. Ama onun ötesini asla!.. Çünkü evrenimizin olay ufku, görebildiğimiz en uzak yerleri kapsayacak kadar geniştir. Örneğin biz 16-20 milyar yıl ötedekileri görebiliriz, ardında kalanları değil!..

Bizden ıraktaki kuazar ve galaksiler daha da hızlı olarak genişleyen evrende hızla uzaklaşırlar.

Uzaklık arttıkça uzaklaşma hızı da büyür ve sonunda ışık hızına ramak kalır.

Her gün bir kaç galaksi ya da kuazar, bizim artık görmemiz mümkün olmayan "Evren, olay ufkumuz" dışına kaçmaktadır.

Olay ufku bizi sınırlamıştır ve bunun dışında kalan evrenimizi göremeyiz. Eğer evren şimdikinin tersine bir gün genişleyeceğine daralırsa, o zaman olay ufkumuzun ardında kalan bütün galaksiler yeniden geri dönerek, olay ufkumuza girecek, bize gözükeceklerdir!

Eğer evren sürekli genişleyecekse, o zaman uzaktakilerden başlayarak, sırayla yakınlarımıza kadar olan galaksiler bu olay ufkunun gerisine kaçarak bize görünmeyeceklerdir. O zaman samanyolu tekbaşına bir galaksi olarak kalmış olacaktır. Çünkü Andromeda bile olay ufkumuzun arkasında kalacaktır.

Bizim olay ufkumuz 16-20 milyar yıl olmasına karşılık, karadelik denen mini çaptaki bir cismin olay ufku metrelerle ölçülecek kadar çok küçüktür.

Karadeliğin çap verilerini kütlesi (ağırlığı) belirler. Örneğin 2,95 kat (yaklaşık üç misli) güneş kütleli bir yıldızın **kritik çapı ile olay ufku çakışıktır.**

Ama on güneş kütleli bir karadeliğin kritik çapı ile olay ufku arasında 190 km. yarı çapında bir **kapalı devre uzay vardır.**

Yani olay ufku büyümüş ve karadeliğin dışında yer olarak onu kuşatmıştır.

Karadelik bu olay ufkunun ardına gizlenerek, içeride olup biteni göstermez ve kendi **zûlmet hicabı ardına, kara perdesi ardına saklanır.**

Böyle bir karadeliği asla göremeyiz. Sadece onu diğer kara şeylerden ayıran **"Çekim gelgit"** dalgalarını hissederiz. (Örneğin uzay aracımızı bu **çekimci dalgalar** kendine çekmeye başlar.)

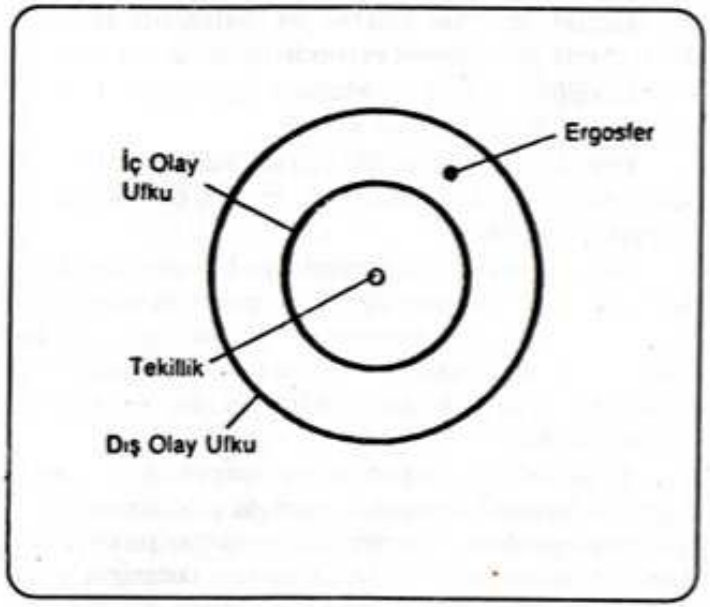

FİG/11 **KAPALI KAPILAR ARDINDA**

Karadelik "Mini bir evren"dir. Bu mini evrenin göbeğinde bir tek nokta yani tek boyut denen tekillik vardır. Sözkonusu "Nokta Tekillik" yalnızca dönmeyen karadelikler için geçerlidir. Örneğin disk, halka ve yarık biçimde de tekillikler vardır. Ne olursa olsun, bir karadelik bizi evrenden ayıran, kedi evrenini oluşturan bir dış olay ufku ile bize teğettir. Buradan içeriyi göremeyiz. Bunun için ismi "Karadelik"tir. Eğer olay ufkundan içeri girersek, tekilliğin çok etkin olduğu ve artık kendimizi hiç bir zaman ölmekten kurtaramayacağımız bölge (iç olay ufku) başlar. Eğer iç olay ufkuna yakalanırsak, artık öleceğiz. Ama iç ve dış olay ufkundaki kendimizi halen kurtarabileceğimiz ara bölmeden (ergosfer) geçersek, paralel evrenlere çıkacağız ve yaşayacağız. On güneş kütlesi kadar bir karadeliğin bütün olay ufku 190 km. dir. Bunun ancak 600 metresi o gördüğümüz iç-dış ufkunun arasındaki küçük bölgedir ve başka evrenlerin kapısıdır. (Babbüssemâ) Burada gösterilmeyen başka olay ufukları da vardır. Örneğin "Taş Küre" katmanı da bir olay ufku fazıdır. Ergosfer ise bizi ansızın yakalayıp, öldürmeden en uygun biçimde uzayı ve zamanı denetleyebildiğimiz güvenli bölgedir. (Ergonomi=En iyi ve en rahat matematik kullanımdır.)

Görünmeyen karadeliğin olay ufkunun hemen üzerinde (Yutulan atomların dışarı yaydığı) x ışınları sayesinde değme-tutulma girdabı oluşur. Böylece karadeliği bu şiddet olayları ile hissederiz.

İster galaktik bir karadelik, isterse mini mini bir karanoktacık olsun, her karadeliğin minik olay ufku içinde kalan kendi bölgesi **bizim evrenimiz değildir.**

Zaten karadelik kendi dışındaki bir büzüşmeye bile sığmayıp, kendi dışındaki bir **hacime** (yani öteye) kaçmış bir çekim çöküntüsüdür ve bunların hesabını Schwarzschild "Kritik yarıçap" formülleriyle iyice belirlemiştir.

Bir karadeliğin böyle bir tutulma girdabına (Girdabın döndüğü yöne ters yönden) giren birisi deniz üzerinde kayan bir taş gibi, eskisinden de **fazla** enerji alarak, kurtulur.

Ama tutulma girdabına dönme yönünden yakalanan bir kurban artık **"Dış olay ufkundan içeri girmiş"** demektir. Dışarıda kalan ikizimiz bir daha bizi göremez. Biz de onu...

Şimdi birbirimizi göreceğmizi var sayalım: Bunun için de **çıplak tekillik** de denen **görünen karadelik** olayı üzerinde duralım. (*)

(*) Aşırı bir koşulla, bir karadelik eğer dönüyorsa bu dönüşü ışık hızındaysa, **olay ufku kalkar ve karadelik gözükür.** Böyle çıplak tekilliklerin türlü tasnifleri vardır. Elektrik şarjlı bir karadelik de peçesinin ardından çıkarak bize görünür. Sağlığında asimetrik yani yumru biçiminde bir yıldızın çökmesiyle de bu kez gök çatlağı biçiminde bir çıplak tekillik görünür ki kıyamette bunu her yaşayan müşâhâde edecektir. Tekilliklerin noktasal, halka, disk, iplik (Gök yılanı - gök çatlağı) biçiminde türleri de vardır. Dönen halka tekillikli bir karadelik Babüssemâ = Gök kapısı* olur ve arkaya geçmeden ötedeki paralel evreni seyrettirir. Göksel keşf olayları (enflasyon derecesindeki şartlatanlara rağmen) açık kalb gözüyle bu olaylardan haberdar olmaktır. Bu olaylar kıyamet öncesi yaşayan herkese gösterilecektir. (Gözlerde belirmek âyeti uyarınca) Bu ve diğer konuları kapsayan ayrıntılar Karadelikleri ve akdelikleri kapsayan Arz'dan Arş'a Mi'rac ikinci cildinde en geniş ve yeni tertiplemeyle okurlara sunulmuştur.

Kesim 59 Karadulun yuvası

örümcek ağındaki sinek

BİR karadeliğin bize olay ufkunun içini gösterdiğini var sayarak beyin jimnastiği yapmaya ne dersiniz, sevgideğer okurlar...?

Biz karadeliğin çevresinde etkilenmeden beklerken, ikizimiz olan astronot ona yakalanacaktır. Çekim, ışık hızıyla **eşit** hızda çektiğinden, artık ikizimiz geri **dönemeyecektir.**

O, uzay çukuruna düştükçe hızlanacaktır ve sonunda hızı ışık hızına erişecektir ve karadeliğin merkezi dediğimiz yere yakınlaştığında tersine durmaya, yavaşlamaya başlayacaktır. Bu yavaşlama işlemi sonucu oraya düşen ikizimizin **hareketsiz** kalacak ve sanki karadeliğin merkezine hiç bir zaman ulaşmamış olacaktır. Çünkü bu dışarıdan bakan için **aşılmaz bir mesafe** anlamına gelir. Bunun nedeni de zamanın hapsolması, uzay ile zaman çizgilerinin karadelik tekilliğinde yer değiştirmesidir.

İkizimizin saati bize göre durmuştur ve dolayısıyla zamanı çalışmamaktadır. Zaman çalışmadığında ise **mutlak hareketsizlik** oluşur. Böylece ikizimiz, tekillik merkezinin hemen üstünde öylece kıpırdamadan, EBEDİ donmuş gözükür bize...

Karadelik tekilliğinde de durum budur. Ardından baktığımız ikizimizin (Kehf'teki gözlemci) düşerken hızlanacağına, giderek yavaşladığını, sonra da temelli durduğunu görecektir.

Bir örümcek ağına yapışmış böcek gibi orada **sonsuza kadar durduğunu** sanacaktık. Fakat karadelik dinamik olduğu için, örümcek ağının sağa ve sola döndüğünü, buna rağmen ikizimizin oraya yapışmış, hiç kıpırdamadan ölümle ölümsüzlük arasına sıkışıp kalmış korku veren bir ölü heykel gibi sonsuza kadar orada kaldığını rapor edecektik.

oto-referans / a ∝

ashabı kehf olmak

Karadelik tekilliğine yakalanan ikizimizin görüntüsü Kehf 25'deki **"Onlar mağaralarında 300 ve dokuz yıl kaldılar."** açıklamasına çok dakik uymaktadır. Kehf sûresine ismini veren Allah korunakları olan, zaman yolcuları için böyle bir **donma** sözkonusuydu. Kehf-17 âyette, Rabb'miz bize şöyle buyuruyor.

"Baksaydın güneşin mağaralarının sağ tarafından doğup meylettiğini, sol tarafından onlara dokunmadan battığını, onların da mağaranın genişçe bir yerinde bulunduğunu görürdün. Bu Allah'ın mûcizelerindendir. Allah'ın hidayete eriştirdiiği hak yoldadır, kimi de saptırırsa ona veli ve mürşid bulamazsın."

"Bir de onları uyanık sanırdım. Halbuki uykudadırlar ve biz onları sağa-sola çeviririz. Köpekleri de mağaranın girişinde iki kolunu (öne) **uzatıp yatmaktaydı. Eğer** (onların) **durumlarını görseydin, muhakkak kendilerinden döner kaçardın ve onlardan dehşet içinde kalırdın."** (Kehf-18)

Bilindiği gibi Kur'an'ın bir tayfı, iç-içe katlanmış 7 rengi ya da yedi anlamı vardır. Zahiri anlamların ardında saklı bu anlamlar Ledünni bilimler (ama mutlaka pozitif bilim çerçevesi içinde) yorumlanabilmektedir.

Sunduğumuz iki âyette âlimlere misâl olan başat şifreler "Sağdan doğmak-soldan batmak/Sağa-sola çevirmek"tir.

Bunun anlamı dünyanın merkezine düşmüş bir karanoktacığın açtığı izyolu üzerindeki mağarada zamanın hapsedilmiş olmasıdır. Karanokta oradaki lokal ekseni sağdan sola bir burmakta, fakat ortasını bir ayrıcalık olarak boş tutmaktadır.

"Görseydin korkup kaçardın" bir gözlemci sunuşudur:

Gözlemcinin zamanı ile içeridekilerin zamanı arasındaki fark 300 güneş ve 309 Kamerî yıldır. Bu da Allah'ın bir gününün bin yıl olması nedeniyle 8 küsur saati karşılar. Nitekim uyanınca birbirlerine sormuşlardır ve "Bir gün ya da bir günden az ya da bir kaç saat gibi" tartışmışlardır.

İşte bu tartışmadan "Schwarzschild-Hawking" formüllerindeki zaman hapsi ile orantılı olan karanoktanın çapı da bulunmuş olur.

Ancak bu karanokta daha sonra patlayarak açıldığında iz bırakmayabilir de...

Ama dünyada (Tunguska felâketi, Mammutları ve dinazorları yok eden iklim ve dünya değişiklikleri gibi) aşırı âfetlere yol açar. Hatta dünya çapında bir tufan yaratır, yeraltı galerilerini çatlatarak, kutup buzlarını eriterek dünyayı sular altında bıraktıktan başka tüm atmosferi dinmez ekvator yağmur ormanı sağanaklarına ve muson fırtınalarına boğar.

Yeniden Kehf suresine döndüğümüzde çapını hesaplayabildiğimiz (Râkim=Rakam'ın 7 sırrından biri de buydu) Karanokta bize mağaranın boyutunu da vermektedir. Çünkü bir ankebut ağı oluşturulmuş ve bunu burarak Ashabı kehfin zamanlarını konserve etmiştir.

Elbette tüm misaller bunlar değildir. "es" geçtiğimiz bir çok saklı anlamlar daha vardır. Örneğin köpeğin tanımlanan duruşu sfenks (Sphynx=Firavun mezarını bekleyen sfenks yani Kerrubi=âyetteki Mukarrebun) sırrını taşır. Bu sır da "Harut ve Marut" isimli iki meleğin sırrıdır. Kerrubiler insan yüzlü (Kova) vücudu boğa ve aslan, düşmüş olan kanatları Kartal (Akrep burcu) dördü Hz. Nuh döneminin Vidd, Nisra, Yağus, Yeüke isimli putlarıdır. Tüm bunlar karmaşık gibi görünse de, cifir biliminde sonucu bulunabilen anomali parametrelerdir.

Zamanın 3 yüzyıl hapsolması bu hibernasyon uykusunu yaşamaları ve "mağara" bir **karadelik kozasına** eşdeğerdir.

Dünyaya düşen bir Hawking karanoktacığı, doğrudan dünyanın merkezine yerleşir ve içeriden yemeye başlar. Bu da dünyayı iç-çevresinden eksiltir. (âyete göre) Ancak bir milyon yıl sonra patlayarak geri açıldığı için orada kalmaması pek mümkündür. Ashabı Kehf ve Râkim'in başına gelenlerden doğrudan bir karanokta olay ufku ve tekilliği sorumludur.

Kesim 60 deve iğne deliğide *iğnedeliği-iplik*

"ALLAH kime hidayet ederse o Hakk üzerindedir, kimi de saptırırsa artık ona Hak yolu gösterecek bir veli ve mürşid bulamazsın." (Kehf-17) 2 âyeti adres gösterir: İlki Fatiha'daki "Sıratal müstakîm" ikincisi "Devenin iğne deliğinden geçmesi" Sıratal müstakîm şifresindeki **Sırat köprüsü** kıldan ince, kılıçtan keskin ama dümdüz ince ipliktir. Ama öteki deve gibi eğri-büğrü ipliktir.

Olay ufkundan yakalanan zavallı kurban, merkezdeki nokta tekilliğe düşecektir ve düştükçe boyu lastik ipliği gibi çekilecektir. Her parçası atomlara; atomları atom-altı mini parçacıklara, bunlar da bileşenleri neyse en küçük noktacığa ufalanacak ve zavallı tutsak yok olacaktır. **Bu mutlak ölümdür.**

Özellikle mini karanoktalarda bu daha da büyük bir işkencedir. Çünkü çok küçük bir odaktır ve uzay ile zamanı çok minik parçacıklara bölmektedir.

Bunlar ister istemez nötrinolarla birlikte olay ufkunun dışına kaçar ve Hawking'in bulduğu "Karadelik buharlaşmasını" oluşturur. Karanoktanın boyutu küçüldükçe, yuttuğu kişinin de baş ve ayakları arasına gel-git uygulanması onun ince bir iplik gibi çekileceğini gösterir.

Öyle ki 170 cm. boyundaki bir insanın karadeliğe çivileme intiharı onun başı ile ayağı arasında kilometrelerce mesafe anlamına gelir.

O kişi de bizi hareket doğrultusunda iplik gibi uzamış, fakat enimizde iyice daralmış olduğumuzu görecekti. İster ışık hızıyla gidelim; isterse bizi ışık hızıyla çeken karadeliğe düşelim, ikisinin de hızı saniyede **300 bin km.** olduğu için **"İplik etkisi"** değişmez.

Böylece **ikizlerimiz birbirlerini zıt yönde "iplik gibi uzamış"** görürler.

İşte karadelik tekilliği de aynı eşdeğer ilkeye bağlı olarak bizi bir kağıt külâha benzeterek merkezine çeker, öldürür.

Bu huniyi kasapların "Et kıyma makinesinin" külâh bölmesine tıkıştırılan ve ucundan iplik biçiminde çıkan et tellerine benzetebiliriz.

İplik gibi çekilmenin iki mekanizmasından ilki, yukarıda anlattığımız gibi bir karadeliğe yakalanmak, göğsün bastırılması, saçımız ile topuğumuz arasındaki mesafenin yüzlerce kilometreyi bulmasıdır.

İkincisi de relativitenin çarpıklığı gereği uzun bir cismin "Hareket doğrultusunda" boyunun kısalması enin yayılması ve tam ışık hızı eşiğinde eni ile boyunun yer değiştirmesi olayıdır.

Hatırlanırsa ışık hızında giden birinin hareket doğrultusunda boyunun kısaldığını, ama buna dik doğrultuda "iplik" gibi enine yayıldığını yazmıştık(*)

Fitzgerald ve Lorenz bize bunların formüllerini 1893 yılında bulmuşlardır. Einstein onların bulgusunu Relativite teoremine aparmıştır.

Nasıl ki bir cisim giderken, durduğundan 3 misli ağırlaşıyorsa; nasıl ki giden cismin zamanı durduğunda yavaşlıyorsa, aynı mantıkla giden bir cismin boyu da durduğundan daha kısadır.

Lorenz değiştirgeçleri bize bir metre boyundaki bir cetvelin ışık hızının %99'unda yarım metreye indiğini ve bu hız daha artırılırsa çeyrek metreye, bir santime, bir milimetreye ve sonunda bir nokta (boyutsuz) hükmüne indirdirildiğini, bu cismin hareket doğrultusuna dik yönde ise eninin bir iplik gibi uzadığını bildirmektedir.

Yani en ile boy yer değiştirmiştir artık...

(*) Kuantlar ışık hızında hareket ettikleri (Bu sırat köprüsünün de mekanizmasıdır) için boyları nokta kadar enleri ise "Örümcek ağının" iplikçikleri gibi upuzundur. Bunun sonuçlarını "Arz'dan Arş'a Mi'rac bandımızın ikinci cildinde, deveyi hendekten değil, iğne deliğinden geçirerek anlatacağız.

Kesim 61

alt-üst zaman

ERGOSFER denen bu ara bölgede kalan biri için, iç olay ufkuna yaklaştıkça, zamanda büyük bir **aşma** gerçekleşir. Yani bizim ömrümüz uzar ve evrenin **kalan tarihini de yaşamaya başlarız.**

İkizimiz ile saatimizi ayarlamış ve ondan sürekli ve düzenli bir saniye başı sinyal göndermesi için sözleşmiş olalım.

Biz ergosferin derinliklerine girdikçe **iki sinyal arasındaki mesafe uzayacaktır.**

Önce saniyeler eşit aralıkla gelirken, bire-bir tekabül bozulacak ve ışık hızındaki zaman çarpıklığının bir benzeri ortaya çıkacaktır. İki sinyal arası, bir **saniye**den bir **saate,** sonra bir **güne,** bir **haftaya,** bir **aya,** bir **yıla** ve sonunda yüzyıla binyıla, milyon, milyar yıla uzayacak, sonra evrenin toplam geleceğini aşacak ve ebedi olacaktır.

ASLINDA İNSAN ÖLÜMSÜZDÜR!

ZAMANA TÂBİ OLDUĞUNDA ÖLÜMLÜDÜR.

Zaman olmazsa **ömür** de **ölüm** de olmazdı. Hayat başka, ömür başkadır. Sonsuz hayat olabilir ama sonsuz ömür asla!

Biz genç kalmış ve evrenin kalan geleceğini, gözümüzün önünde tüketmiş olacağız.

Öyle ki, **geleceğin en sonuna geçmiş,** (hatta evrenin bütün ömrünün sonundaki) kıyamete erişmiş olacağız. Evrenin kalan ömrü saliseler içinde akıp gidecektir.

Tam iç olay ufkuna değdiğimizde ise kıyamet sahnesiden **geriye,** evrenin en başına, yaratılışına geçmiş olacağız.

Bütün teorik bilim adamları **saatin ters çalıştığı zaman geriye işlediği** bu tersinmeyi isbatladılar.

Bu nasıl oluyor?

Zamanın tersine çalışması demek, bizim yaşlıyken gençleşmemiz demek değil midir?

Nasıl ki **çekim tersine dönüp bizi fırlatırsa, zaman da tersine dönerek bizi gençleştirmektedir.**

Zaman da çekim de tek yönlüdür bize göre...

Örneğin elma ağaçtan yere düşer. Örneğin yarın bir sonraki gündür. (Bugün Pazar ise yarın Pazartesidir.)

Ama tekillik yüzeyine değdiğimizde her şey tersine döner. Çünkü tekillik, ardındaki negatif sayılara geçmiştir. (*) Çekim, ters-çekim olmuştur. **Zaman tersine akmaktadır.** Bugün Pazar ise yarın Cumartesi, dün de pazartesi olmuştur.

Dış ve iç olay ufku arasında kalan biri, buranın **ergosfer** olduğunu ve iç ufuğa yaklaştıkça zamanın daha da yavaşladığını görecektir. Ne kadar aşağı inerse, zaman kendisi için o kadar yavaş akacaktır.

Dolayısıyla bir saniyesi bin dünya yılına eşitlenecektir ve **"Evrenin kalan ömrünü"** de bir saman alevi gibi bitirmiş olacaktır. Ama biraz yukarı çıkarak, istediği **çağı** ya da dönemi seçip geri **dünyaya dönebilir.** Böyle biri hep **genç** kalacaktır.

Şimdi böyle biri ile her çağın zaman yolcusu **Hz. Hızır** arasında ne fark var? Dün dedeniz, bugün siz görmüş olabilirsiniz. Yarın da torununuz görebilir...

(*) Tekillilik bir SIFIR sayısıdır. Oraya ulaşana kadar fizik yasaları ve bizim ağırlığımız, boyumuz her şeyimiz artıda, sıfırdan büyüktür. Ama oraya ulaşınca sıfırdan küçük olan cebirin **eksi tarafındaki anomali** içeren soyut evrene geçeriz. Bunu yaparken de her kim olursa olsun, her ne yutulursa yutulsun, "Gimmel=Gama, Cemel, deve" dalga biçiminde tekilliğe doğru önce matriks sonra matris olarak çözünür ve böylece iğne deliğiden iplik gibi geçirilerek, öteki evrende var edilir. Çekim orada ters, zaman orada ters ve bizim uzunluğumuz, ağırlığımız eksidir. Kolumuzdaki saat ters çalışmakta ve bizi gençleştirmektedir. Yani öncelik sonralık sırası (ki buna nedensellik deriz) yer değiştirmiştir. Önce ölüp sonra doğarız. Orası artık bizim gerçeğimiz olduğu için o evrendeki fizik yasalarıyla **yaşamımızı** sürdürürüz.

Tam iç olay ufkuna geçen biri **bütün evrenin ömrünü bitirir,** o anda kıyameti ve kıyametin hemen ardından gelen büyük patlamayı görecektir.

Çünkü **evrenin başı ile sonu birleşmiştir.** Böylece kıyamet ile yaratılışın aynı şey olduğu **"OL ya da ÖL"** emrinin **ikisini** de görmüş olacağız. (*)

Bulunduğunuz o noktanın adı matematikte sonsuz ötesi **Elif noktası** olup, burada bütün yaratılışı ve kıyameti aynı patlamaymış gibi tümden ve gerçek olarak görebilirsiniz. Sevgideğer okurlar...

Çünkü saliseler içinde bir evren ömrünü bitirip, başa dönecek neden sonucu tek olarak algılayacaksınız. Neden ve sonuç aynı noktada olacaktır.

Doğum ile ölüm, dün ile yarın (ve şimdi) lâfız olarak "Niçin..." sorusu ve "Çünkü?.." cevabı anlam ifade etmeyecektir.

Hiç bir varlık "önce taş atıp, sonra camın kırıldığını ya da bunun tersini kanıtlayamayacaktır. Taş ile cam birlikte bulunacak, aralarında ne nedensel ne de ters nedensel (Anti causality=Reasonning) ilişki kurulamayacaktır. Niçin yaratıldık sorusunun cevabı "Kulluk için" diye gelmeyecektir, niçin ve sonucunu bileceğiz, yeterince Allah'a kulluk yapmadığımız için hayıflanacağız.

Ölüm denen **küçük kıyametimizde** de benzeri şeyler olmaktadır. Ölümle **karakabire** çekilen biri, (kendi karadeliğinin ergosferinde) evrenin kıyamet ve yaratılışını **tümden** ve **gerçek** olarak görecektir.

Yani ölüm noktasındaki kimse, evrenin kalan ömrünü de bitirmiş ve böylece evrenimizle ilişkisi kesilmiş olacaktır. Buna **Berzah** da deniyor.

Karadeliğin tam merkezindeki tekillikte indirgenemez yüzey enerjisi vardır ve biz buraya ulaşana kadar evrenin en küçük temel yapısına ufalanır, paramparça oluruz.

(*) Konunun kanıtı ikinci cildimizde yer almaktadır.

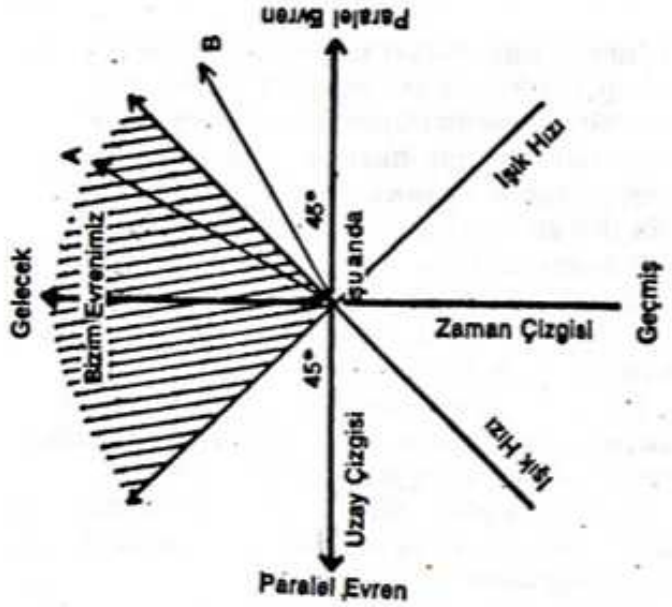

FİG/12 **STANDART UZAY-ZAMAN GRAFİĞİ**

Çizeneğin konumuza uygun olarak açıklanması ve Uzay-Zaman çizelgesinde bir karadelik ile öteki evrene çıkmanın standart gösterimi: Taramalı bölgenin hızı ışık hızından az olduğu için buraya girebilir. (A Rotası, öteki evrene geçebilir) Bunun dışında kalan her bölge ışık hızından fazla bir kaçış (kurtulma hızı) gerektirdiğinden bu mümkün olamaz ve mutlak ölüme yakalanırız (B Rotası).

Uzay ve Zaman boyutları birbirine dik gösterilir. Mekân enlemesine bir çizgidir. Mekân sabit olup akmadığı için her iki yönde de "Başka bilmediğimiz mekânlar" olduğunu gösterir. Bizim mekânımız ise, bu mekânlar çizgisini dik kesen zaman çizgisi ile kesiştiği yerdedir. Eğer zaman olmasaydı, biz şimdiki mekânımızdan, başka mekânlara geçebilirdik. Fakat zaman yüzünden, hele zamanın hep ileri akması yüzünden bunu başaramayız. Zaman okunun altı geçmişi, üstü geleceği ve uzay ile zaman oklarının kesiştiği yer ise "Şimdiki anımızı" temsil eder. Bu uzay-zaman "artısını" bir de ışık hızı "Çarpı"sı keser ve 45 derece bir polarize fark açısı oluşturur. Dolayısıyla ışık hızın bu sınırlaması yüzüden biz normal günlük hayatımızda "Geçmişe" gidemeyiz. Hep zamanda ileri gitmek zorunda kalırız. Çevremizde bizi kuşatan engin bölgeler başka uzaylar ve zamanlar olmasına rağmen, biz çizimde sekize ayrılmış bölgelerden ikisi içinde yer alırız.

Kesim 62 Babüssemâ

gök kapısı

BİR karadelik, **tekillik biçimine göre** öldürür ya da öldürmez. Nitekim hep dönmediği-elektrik yükü olmadığı sanılan karadeliklerin statik değil dinamik türlerinin de olduğunu (Yeni Zelanda mensublarından ünlü bilim adamı) **Roy Kerr** buldu.

Kerr analizine göre, bir süpernova ardından, içe büzüşen ve karadelik halinde sıkışan bir yıldıza; yüreğinin merkezkaç kuvvetin (İmpuls yasasının) doğrultusunda saniyede 1000 ila milyon kez kendi çevresinde **dönmesi** gerektiği isbatlandı.

Böyle bir karadelik kendi çevresinde b r **magnetik alan** yaratıp onu sürükler.

O zaman da bu dönme aksına bağlı olarak, tekilliği duran bir karadeliğinki gibi "nokta" değil; **disk** ya da **halka** biçiminde olur.

On güneş ağırlığındaki bir karadeliğin saniyede bin kez dönmesi ve beraberinde 190 km.lik bir olay ufkunu da magnetik akılarıyla sürüklemesi gerekmektedir. Böyle bir karadeliğin tekillik diskinin her noktası saniyede 190 km. hızla döner.

Roketimizin bu hıza **eşleşmesi** halinde, yani herşeyin bir diğerine göre durağan olduğu izlenimine kapıldığımız anda o ana kadar görmediğimiz inanılmaz bir şey göreceğiz:

Karşımıza halka biçimindeki tekilliğin aralanarak 595 m. yüksekliğinde, içinden geçebileceğimiz bir açıklık çıkacaktır.

İşte bu açıklık hem "Babüssemâ" hem de İnşikak-1'deki GÖK YARILMASI olup, arkadaki **paralel evrene** açılan kapıdır.

Aynı kapıyı **elektrik yükü** (şarjı sıfıra indirgenmemiş) içeren karadeliklerde de görebiliriz.

Dönen ve elektrik yükü taşıyan karadeliklerde böylece "Dış ve İç" olay ufku arasında 590 metre boyunda bir geçit çıkacaktır karşımıza...

Karadeliğin tekilliğinin bizi öldüreceği iç olay ufkuna düşmemek şartıyla bu yolculuğu başarabiliriz ve kolaydır. Dönen bir karadelikteki dış ve iç olay ufukları bizi kendiliğinden bu pencereye fırlatır. Dönen bir karadelik bizi doğrudan içeri çekmez, önce bu **iki olay ufkunun arasında savurur.**

Dönmeyen fakat elektrik yükü olan bir karadelikte ise iç olay ufkundan uzak durmak şartıyla, (büyük bir süratle eşleşmeye gerek kalmadan) bu **öteki evren kapısını görürüz.**

Dönen bir karadeliğin iç ve dış olay ufkunun arasındaki bölgeden geçmesek bile **"Öteki evreni"** görürüz. Çünkü bu evrenler arası bir **penceredir. O bir gök kapısıdır. Babüssemâ'dır.**

Bakarsanız pencere; geçerseniz kapıdır.

Şimdi, daha önceki bir deneyi hatırlayalım.

Bizi bir karadelik çekmişti ve dışarıdan izleyen ikizimiz bizim giderek düşmemizin yavaşladığını ve sonra havada (Örümcek ağına ebediyen takılı kalmış gibi ve Ashabı Kehf'in heykelleşmiş hâli gibi) sonsuz hareketsiz öyle durduğumuzu görmüştü.

600 metre boyundaki gök yarığını görüp içine daldıktan sonra başka bir evrene çıkmış oluyoruz.

Saniyenin **64 milyonda-biri** gibi inanılmaz kısa bir sürede bu kapıdan, girerek öteki huninin akdeliğinden dışarı fırlarız ki, bu bizim için (zaman algılamadan) başka bir evrene geçiştir.

Ashabı Kehf için zaman böyle hapsolmuştu. Kehf-18. âyet şöyle buyurur:

"Birbirlerine sorsunlar diye onları yine böyle uyandırdık. İçlerinden biri 'Ne kadar kaldınız?' dedi. *(Cevaben diğerleri)* ***'Bir gün ya da bir günden az' dediler. Bir kısmı da 'Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir."***

Kesim 63

ters-yüz zaman

BİR karadelik tekilliğinin şok edici bilimsel sonuçları vardır. Eğer uygun nitelikli bir tekilliğe yakalanır, gökkapısının ardından öteki uzaya çıkarsanız, geride kalan sizi ebediyen orada "Ağa takılmış" gibi görecektir.

Oysa ikizimizle ikimizin de haklı olduğu büyük bir çelişki içindeyiz: O bizi ebediyen tekillikte asılı kalmış sanmaktadır.

Ama aslında Schwarzschild hunisinin **girişi** bizi yutmuş; **çıkışı** ise başka bir evren bölgesine ya da paralel bir başka evrene fırlatmıştır.

Biz tersine saniyenin 64 milyonda-biri zamanda "Yeni bir sona" ulaşmışızdır. Herşey saniyenin 64 milyonda-biri zamanda olmuştur.

Böyle küçük bir zamanda, **"Zamanın aktığını bile hissetmeyiz."**

Her şey göz kırpma süresinden milyon kez daha kısa bir zamanda olduğu için, bir şey idrâk edemeden kendimizi **"Başka bir yerde"** buluruz.

Bu kadar kısa sürede bir tünelden geçmişizdir ama "Nasıl bir yerdir, nedir?" bilmemiz mümkün değildir. Çünkü gözümüz bir saniyede 24 enstantane (durum, film karesi) çekebilir.Ya saniyenin 64 milyonda-birinde ne göreceğimizi ve algılayacağımızı sanıyoruz ki?

Tünel süreci Kuantum teoreminin sonucudur ve Kur'an'da "Sûr borusu" ve "Zülkarneyn=İki boynuzlu" diye bildirilen misâl ile açıklanır.

"Tünel" içinde ne olup bittiğini ve "Başka bir yer" dediğimiz paralel evreni, yeri gelince yeniden gündeme getirmek üzere gözardı ederek, şimdilik bilmemezlikten gelelim ve konumuzu "zaman " ile boyutlandıralım.

Karadeliğin **zaman açmazlarının** daha da şaşırtıcı sonuçları var: Örneğin dönen bir karadeliğin halka gibi olan tekilliğine tam ekvator kemeri üzerinden yaklaşırsak, burada **çekim yoktur.** Yani ölmeyeceğimize güven getirebiliriz. Ama tutulum düzleminin dışında hemen paramparça oluruz.

Şimdi bu tekilliğe dönme yönünden ters bir **tur atmak** için yanaşalım:

Tur atarken, bize karşıdan gelen **"Kendimize"** rastlayacaktık ve şoke olacaktık. Sonra belli bir yerden geri döndüğümüzde, bu kez karşıdan gelmekte olan **"Kendimize"** rastlayacağız.

Giden ya da dönen kendine rastlıyor!.. Giden dönmekte olan kendine; dönmekte olan da gelen kendisine nasıl rastlar?

Bu olayı anlamak için, diyelim ki her beş dakikada bir, başka bir renk elbise giyelim. Bunlar da gökkuşağının renk sırasına göre olsun. (Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert ve son renk mor).

Kırmızı elbiseyle ilk beş dakikayı yürürken, **"Mor elbiseli" kendimiz** karşı yönden gelerek yolumuza çıkacaktır. Buna bir anlam veremeden, son renk olan **mor** elbisemizi giyinceye kadar hep ileri gidecek ve sonra **geri döneceğiz.**

Döndüğümüz zaman bu kez karşıdan gelen lacivert elbiseli **"Kendimiz"** ile selamlaşacağız.

Sonra onun arkasından **"Mavi"** onun ardından da **"Yeşil"** elbiseli kendimizle yüzyüze gelmeye devam edeceğiz. Böylece en baştaki kırmızı elbiseli olan kendimize, en sonraki mor elbiseli olarak rastlayacağız.

Baştan yola çıkarken de geri dönen kendimize rastlamış, geri dönerken de yola çıkan ve yol boyunca gelen bir yığın kendimize rastlamıştık...

Elbiseleri renklememizin nedeni, bunların **zaman içindeki "Hangi ben"** olduğumuzu ayırt etmek içindi.

Kırmızı elbiseli geçmişimiz; mor elbiseli geleceğimizdir. Böylece **dünümüz yarınımızla bir"şimdi" içinde birleşmektedir.**

Gittiğiniz yön zamanın ters akma yönüdür.

Rastladığınız her bir kendiniz, normal yönde (zamanda ileri giden ve ard arda saniyeler boyunca dizilmiş) kendinizi temsil etmektedir. Yani sizin geldiğiniz ilk yoldur. Ama geriye döndüğünüzde, zaman oku tersine çalıştığı için bu **gelecekten geçmişe** gitmeniz demek olacaktır. Ve bu nedenle daha önce gelen kendinize rastlamış olacaksınız.

Bu halka boyunca bir zincir gibi dizilmiş kendinizden binlercesinin kopyasından oluşan bir zincire rastlamanızın derin sonuçları ve sorunları vardır:

Bunlardan hangisi **"Asıl"** sizsiniz? Önceki mi sonraki mi? Arada bir tanesi mi? Öncelik sırasını nasıl kullanmalı?Hangi renkteki elbiseli kişi kendisinin **"Asıl ben"** olduğunu ileri sürebilir? Zaman içinde ard-arda dizilmiş "Benler" katarının bu konumu, benlerden oluşmuş bir tesbih dizgesini anlatmıyor mu?

Şimdi doğrudan bir karadeliği kullanarak karşı evrene geçelim ve oradan tekrar geri dönelim. (*)

Karadeliğe girer ve geri dönerken, "Yola çıkmakta olan kendimize" rastlardık ve hattâ **bu kendimize,** yolculuğumuzun nasıl geçtiğini anlatırdık.

İnsanın kendisine rastlaması ve kendisiyle konuşması yine zamanın açmazlarından biri. Çünkü biz karadelik içine girdiğimizde evrenin kalan ömrü bitmişti ve dönüşte, biz gelecekten geçmişe, yarından düne yol aldığımız için, kendimize rastlarız. Bu kendimiz yolculuğa çıkmakta olan **geçmişteki** görüntümüzdür.

(*) Tabiî bir karadelik sadece yutar ve ardından bir akdeliğe verir. Bu akdeliğin olduğu yerde yine bir karadelik vardır ve biz tekrar buradan yutularak geri çıkabiliriz. Deneyimizi basitleştirmek için bir karadelik kapısından içeri girip -geri çıktığımızı varsayalım.

Sonra ikimiz birlikte, yani "iki ben" birlikte yine karadeliğe girer ve dönüşte, yola çıkmaya hazırlanan öteki bir çift "Ben"e selâm verirdik.

Sonra **dördümüz** gider, döner ve dönüşte 8 kişi olurduk. Sekizimiz 16, 32, 64, 128 **ben** oluverirdik.

İşte dönen karadeliğin halka tekilliğinde kendimize rastlamamız ve binlerce ben'in ard arda dizilmiş olmasının ikinci isbatı da bu tür bir yolculuk.

Şimdi başka bir deney yaparak paralel evrene çıkalım. Ya da ikizimizin ışıktan hızlı gittiğini; dolayısıyla zamanın tersine çalışması nedeniyle yola çıkmakta olan kendisine rastlamasının felsefî sonucunu vurgulayalım:

Biz yola çıkmadan amacımıza ermiş, karadeliğe girmeden girmiş-dönmüş oluyoruz.

Allah'ın **OL** emrinin anında olmasının nedeni de bu: **Oldurmak amacı daha yola çıkmadan oluveriyor.** Yani dönen kimse yola çıkmaya hazırlanana rastlıyor.Dolayısıyla yolculuğun nasıl olduğunu anlatıyor ve **"Amaç" yola çıkmadan da gerçekleşiyor.**Evren'de her şeyin **ALLAH'ı tesbih** ettiğinin **zikir** ettiğinin de anlamı vardır. (*)

Karadeliklerle ilgili deneyimizde, de, peşpeşe **"Aynı kişinin ardışık şimdileri boyunca" kopyalarının dizildiğini de** gördük. Sonuncunun zamanı, hep ileri giderse geleceğe akar. Ama geri dönerse bu zamanı **gelecekten geçmişe** akar ve geçmişteki kendisine rastlar.

(*) Bu **tesbih** ve **zikir** ard arda dizilme olayıdır. Işık zerrecikleri olan **"Kuantların"** ard arda dizildiğini, bir magnetik tesbih ipliğinde peşpeşe sıralandığını bize **kuantum** teoremi bildirmiştir. Bu cildin sonu ve 2. cildin devamında geniş olarak açıklayacağız. Evreni oluşturan kuant denen noktacıklar, aslında bir dalgacık ve ona eşlik eden bir parçacıktan kuruludur. Bu hâliyle her biri tesbih konumundadır, biri diğerine nakleder. Aynı sistem kuantlar elektromagnetik görünmez bir ip üzerinde ileri geri hareket ederler ki bu iplikçik tesbihin dizildiği ve tesbihi bir arada tutan, diğerlerinden ayıran tesbih ipidir sanki...

oto-referans / x

meleklerin zikri

Kur'an'daki meleklerle ilgili âyetlere göre, **Allah emri geldiğinde melekler ard arda dizilerek bu emri iletmekte, fakat buyruğunun mahiyetini bilmemektedir ve "Allah kuşkusuz en doğru olanı dilemiştir" demektedirler.**

Allah buyruğu o kadar kudretlidir ki, sanki **kayalara çarpan zincir gibi** gelmekte ve melekler bu şiddet karşısında **kanatlarını açarak birbirine değdirmekte** yani **"iletişimi" sağlamaktadırlar.**

Meleklerin **"Erkekli-Dişili" ve üremelerinin de olmadığı,** fakat sayılarını **"Allah'ın bildiği"** bir mültikopya yöntemi ile çoğaldıklarını da âyetlerden anlıyoruz.

Rabbin melekleri **ard arda** dizilen bir ordular olarak yeryüzüne ilâhî buyruğu getirmektedir. Melekler **saf saf** ve **sıra sıra** halinde dizilmektedir.

Sonra din verilerinde meleklerin her an her yere iletilmelerinin bir sırrı daha var: Örneğin ölüm meleği Hz. Azrail **"TEK"** bir melektir. Yani kendi türünün tek örneğidir.

Ama her an binlerce insan ve hayvan; milyonlarca cin ve bitki ve trilyonlarca mikroorganizma can vermektedir. Aynı meleğin bütün bu işlemi üstlenmesi için, melekut âlemin, tıpkı bizim **binlerce kendi kopyamızı** oluşturduğumuz karadelik deneyindeki gibi **"Çoğaldığını"** görürüz.

Melekler, nefis ve İblis hep **tek** bir örnektir ama, bu örneğin teksiri olan, tıpkıbasımı, çok-kopyalısı (Mültikopi) ardışık **"Kendileri"** vardır.Dikkat edilirse biz karadelik civarında "Üremedik, doğmadık, çocuğumuz da olmadı"

Doğrudan doğruya **"Tıpatıp" kendimize rastladık.**

Bu binlerce kendimizin her birinin zaman içinde (melekler gibi) ardışık dizildiğimizi, **halka boyunca tavaf ettiğimizi** anlamaya çalışalım.

İşte melekler de bizim gibi üremeden, doğmadan, kendi **NEDEN-SONUÇ** kopyalarıyla ard arda dizilmiş **mültikopyalar** oluşturur. Bir başka deyişle, **melek tektir,** fakat her **"Şimdi"** için birer kopyası vardır ve bunlar ardışıktır. (*)

(*) Meleklerle ilgili en geniş bilgiyi izleyen 2 nci cildimizde bulabilirsiniz.

oto-referans / y

âlem penceresi

Karadelikler "Evren yasalarımızın tamamını yıkar" ve **negatif yasalar** oluştururlar. Örneğin zamanın tersine çalışması ile bizler **"Nedensellik ilkesini"** yerle bir ederiz.

Einstein'in ışıktan hızlı gitmeyi yasaklayan aksiyomları **Relativite** teorisi de **Karadeliklerde geçersizdir.**

Örneğin hızlı dönen bir karadeliğin üstündeki iki nokta arasında çok hızlı bir roket ışık hızını aşmış olur. O zaman da ağırlığı sıfırdan da büyük olsa bildiğimiz bir insan**"Eksi tarafa geçmiş, yaşlanacağına gençleşmiş" olur.**

Zaten **Feinberg**, ışık hızının bir **"Duvar"** olduğunu, enerjinin bir **"Durumdan" öteki "Duruma"** aradaki ışık hızı duvarına hiç değmeden atladığını, ışık hızının ötesine geçebileceğini matematik olarak isbat etti.

Yani madde; madde ötesine ışık hızı basamağına hiç değmeden geçebiliyordu. (Trans madde, matter-through matter ve kuantum tünel süreci gereği üç yasa)

Karadeliklerin irili ufaklı türlerine ek olarak, dönmeyen (statik), dönen ve elektrik yüklü olan türleri vardır. Ancak bir karadelik **ışıktan da hızlı** dönebilir.

O zaman, kendisini kaplayan ve içeride ne olduğunu göstermeyen olay ufku, bu hıza kendini uyduramayarak ortadan kalkar.

Karadelikle birlikte burgu gibi sürüklenen ve karadeliğe göstermeyen, olay ufku kalkınca, artık karadelik bir **halka biçiminde** görünür Artık karadelik olmaktan çıkmıştır ve onun adı artık **"Görünen çıplak tekillik"** olur.

Çıplak ve aydınlık bir karadelik bize gökte bir **"Pencere"** açar. Onun dönme yönüne zıt bir hız eşleşmesi ile önümüzde sabit bir kapı, pencere ortaya çıkar. Bu eşleşmeyi sabit hale getirdiğinizde pencere önünde sabit olarak durur. İster bu pencereden arka taraftaki **"Paralel ve Anti-evrenleri"** seyredersiniz, isterseniz onlardan birine saniyenin 64 milyonda - biri bir zamanda geçersiniz.

Kesim 64 kuvviret ve şakkı semâ

gök yarığı

KARADELİKLERDE bir de yıldızları yufka ya da somun ekmeği biçiminde uzatan **"Taşküre"** kavramı (Litosphere) vardır. Karadelikler gezgin olduğu için, bir yıldız bu bölgeye değdiğinde kendini kurtarabilir

Ama küreyken, yumurta ya da fıçı biçimini aldığından, taş küreden çıkınca kısa zamanda çökmeye uğrayarak biter, gider.

Eğer bir yıldız,doğuştan tam küre değil de **"yumurta"** biçiminde ise günü gelince çöktüğünde yine aynı akibete uğrayacaktır.

Her iki hâlde de ortaya bir **"Gök yarığı"** çıkacaktır.

Asimetrik dediğimiz ve dünyamız gibi kutuplardan basık bir biçimi olan dev yıldızlar, ömürlerinin sonuna gelince, diğer küre yıldızlar gibi tek bir merkeze çökmek isteyecektir.

Ancak küre yıldızların tek çökme merkezi varsa da, **elips bir yıldızın** böyle bir merkezi değil; iki odağı vardır. Dolayısıyla böyle çöken bir yıldız hazır **bir merkez bulamayacağı için,** kendisine türlü çökme merkezleri arayacaktır. O zaman **ince bir çizgi** boyunca çökecektir. Bu çizginin başı yılanınki gibi kalın kuyruğu ise incedir.

Çökme sonunda bu **"GÖK YILANI"** büzüşecektir ve ortaya bir **ÇIPLAK TEKİLLİK** daha çıkacaktır. Bu biçimsiz tekillik, sözün tam anlamıyla bir **"GÖK YARILMASI" dır.** Çünkü gök çatlağının ardından ortaya **"Cehennem"** çıkacaktır.

Gözle görülebilen ve erimiş akkor maden gibi bu cehennem,uzay-zamanı buracak, **kağıt gibi dürecektir.** O uzayda yer alan güneşimiz ve yıldızlar, bu kâğıdın dürülmesiyle **"Bulanıp düşmüş"** olacaklardır, söndürüleceklerdir.

Sonra evren her noktadan **tutuşmuş olacaktır.**

Bilimin bulduğu bu **gök çatlağı,** mübarek kitabımızın **"Kıyamet Sûrelerinde"** yer almaktadır. Burada bir mola vererek, **kıyamet ve bunun zıttı olan yaratılışın bilim-Kur'an paralelliğini** soruşturalım.

Kur'an bize her zaman, ipuçları vermekte, bir çok yerde bunların "Anlayan, akıl sahibi ve bilgili kimselere misâl, âyet (ipucu, delil)" olduğunu yinelemektedir.

Arz yani dünyamız ve çevresindeki evren için, Ankebut 56.da **"Benim arzım geniştir."** buyurmaktadır ki bu aynı yerde aynı zamanlarda bir çok iç-içe dünyanın bulunduğunu bildirmektedir:

Özellikle "Yecüc-Mecüc, yer-gök cisimleri ile 7 yer dünyalarından" kısaca söz etmiştik.

Enbiya-32'de ise **"Göğü kapanmış tavan yaptık"** buyruğu gereği, gökteki dünyaları haber alıyoruz.

Göğün kapanmış bir tavan olmasından başka "Çatlaksız" olduğunu Mülk-3, âyetten anlıyoruz:

"Gözünü bir çevir (göğe) **bak, bir çatlak görebilir misin?"**

Şura-5'de gök çatlamaya çok yakındır:

"Gökler, hemen üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar"

Kıyamet âyetleri bu çatlamayı haber veriyor:

"O (kıyamet) **günün** (ün) **şiddetiyle gök bile parçalanır..."** (Müzemmil-18).

"Gök yarılıp da gül gibi eridiği zaman hâliniz ne olacak?" (Rahman-37).

"Gök yarılır, o gün zaafa düşer." (Hakka-16).

"Gök yerinden oynatıldığı (koparıldığı) **zaman."** (Tekvir-11).

"Güneş dürüldüğü zaman... Yıldızlar düştüğü zaman..." (Tekvir-1,2).

"Gök yarıldığı zaman... Yıldızlar dağılıp döküldüğü zaman..." (İnfitar: 1,2).

"Gök yarıldığı, rabbinin dileğine boyun eğdiği zaman ki gök zaten bu görevle yaratılmıştır..." (İnşikak: 1).

Kesim 65 kuvviret ve şakkı semâ

gökteki çatlak

KUR'AN boyunca bir çok yerde, **"Geometrik Çekim"** dengesinin bozulmasıyla, göklerin (Uzay-zaman düzlüğünün) dürüleceği, bir kâğıt gibi buruşturulacağı bildirilmiştir.Bu **Genel Relativite**'nin kanıtlarıdır.

Güneş ve yıldızların da (karadelik ya da çıplak) bir tekillik tarafından elma gibi soyularak, katmanlarının yutulacağını, söndürüleceğini, böylece yok edilceğini ve böylesine dürülmüş bir (uzay-zaman) gökte herşeyin bulanıp düşeceği bir **çekim dengesizliği** bulunmaktadır.

GÖK YARILMASI yani bizim **"ÇIPLAK TEKİLLİK"** diye bulduğumuz görünen karadelik zikredilmiştir ve hâlen de şaşkınlığımız geçmiş değildir. **Kur'an** bu kadar karışık ve zor, daha yeni bulduğumuz büyük göksel sırları zaten veriyormuş meğer!..

Kıyametin fiziksel nedeni karadelikler olacaktır!.. Zaten evren çekim etkisinde **ideal bir küre** değildir. Dünyamız gibi **kutuplardan basıktır.** Çekim olduğu için bugün bile ideal küre (bilye ya da mercek) yapmaktan aciziz. Çünkü çekim, ideal bir küre ve hassas eşmerkezli bir rulman ya da ayna yapmamızı önlemektedir. (İdeale en yakını uzayda yapılabilir.)

Dünyamızın biçimi gibi **evren de basıktır.** Ayrıca evrenin bir rotasyonu (dönmesi) vardır. Bu aksın kutupları da basık olmak zorundadır. Bu nedenle evrenin çökmesinde, **GÖK YARILMASI** denen **çıplak karadelik tekilliği** rol alacaktır.

İnşikak-1, Yaratılışın da bu biçimde planlandığını ve kıyametinde öyle olacağını bu görevin verildiğini bildirmektedir.Enbiya-104'de de göğün kitap sayfaları gibi dürüleceği, ilk yaratılıştaki gibi **"iade"** edileceği, yani yaratılışın tersyüz edilmesiyle kıyametin olacağını bildirmektedir. (OL=ÖL budur.)

Nebe-19'da da, bize karadelikler **"Kapı kapı"** tanımıyla aktarılmıştır: **"Gök kapı kapı açılacaktır."**

"Gök kapıları" Kur'an'da önemli ipuçları vermektedir.(Şuara-12/Zümer-63).

"Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur."

Göklerin kapı kapı olduğu ve dolayısıyla bu kapıların bir vizesi, kilidi olduğunu anlıyoruz. A'raf-40'da ise bu kapılar biraz daha açılıyor:

"Doğrusu âyetlerimizi yalan sayıp, büyüklük taslayanlara, göğün kapıları açılmaz. Deve iğnenin deliğinden geçmedikçe cennete giremezler!"

Gök kapıları paralel evrenlere açılan Karadeliklerin ta kendisidir. Nitekim, karadeliklerin tekilliğinin **"İğne deliği"** kadar küçük olmasına karşılık, yuttuklarının bir **deve örneği** olduğunu bildirmektedir.

Şu var ki, bir karadelik gerçekten dev yıldızları iğne deliğinden geçirir. Hem de İPLİK gibi uzatıp çekerek!.. Böylece iğne deliğinden iplik geçmiş olur.

Hicr-87 Kur'an'ın 7 katlı anlamının sırrını taşır:

"Andolsun biz sana tekrarlanan yediyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik."(Spektral semantik).

Kur'an'ı Kerim'de hemen her kozmolojik-kozmogonik âyetinde **"Karadelik-Akdelik"** ve bunların oluşturduğu **"Tünel"** sırrı bulunmaktadır. Elbette bunlar, "7 anlamdan" biridir. Özellikle bu olgu Vakıa suresinin ilk âyeti "Olacak olan o gelmiş-geçmiş en büyük vaka=olay"ile başlamakta ve bunun açıklamasını (Vakıa-75)'de "Mevakiin nücum"a en büyük yeminini ederek vermektedir

"Hayır, yıldızların yerleri üzerine yemin ederim. Bilseydiniz bu ne büyük yemindir!.."

Daha önce, bunun **"İleri anlamda" karadeliklere tam işaret olduğuna** değinmiştik. Aynı âyetin astrofizik anlamları da var: **"Yıldızların yerleri"** karacüce, nötronyıldız (Pulsar) ve karadelikler gibi "yıldız artıklarını" ve artık orada "yıldız" değil "yeri"nin olduğunu bildiriyor.

Kesim 66 Mevakiîn nücûm

yıldızların yerleri

MİLYON ışık yılı ötede **yeni oluşmuş** bir yıldızı görmemiz için, **milyon yıl geçmelidir.** Şimdilik onun **yerinde** bir yıldız ya da gök cismi göremeyiz.

Ya da tersine, **çoktan yok olan yıldızların** ışığı bize gelmekte devam ettikleri için, onları **gördüğümüzü** sanıyoruz. Oysa o **yıldızların yerlerinde BOŞLUK vardır.**

Bize en yakın galaksi olan 3 milyon ışık yılı ötedeki Andromeda'nın **şimdi** gördüğümüz ışığı, aslında **üç milyon yıl öncesine** aittir.

Orada bugün gördüğümüz **bir olay,** üç milyon yıl öncesine ait olduğu gibi, şimdiki **"Asıl Andromeda"** teleskopumuzla baktığımız **yıldız yerinde** bile değildir.

Çünkü **genişleyen evrenle** birlikte komşu galaksinin de **yeri** değişmiştir.

Bu "Asıl Andromeda"daki bir olayı görmemiz için **üç milyon** yıl geçmesi gerekecektir. Tam şimdii gördüğümüz **"Yıldız yeri"** onun üç milyon yıl öncesine aittir.

Görmediğimiz **asıl** "Yıldız yeri" ile birlikte "İki adet yıldız yeri" birden ortaya çıkar.

Evrende, **bir tek olayın,** oradaki mesafeye bağlı olarak ayrı ayrı göründüğünü hatırlayalım.

"Yıldız yerlerinin" başka anlamları da var:

Oluşmakta olan yıldızlar, henüz ışımazlar ve çok sonra kırmızı cüce yıldız olarak gözükürler.

Bu nedenle **"Yıldızların yerleri"** şifresi, aynı zamanda galaksi içindeki nebuleae (nebulöz=gaz-toz bulutları) ve hatta süpernovaların patladığı nokta olarak tefsir ve tevil edilebilinir.

Daha sayısız Ledünnî tefsirler de var. Örneğin, yıldız yerleri, bize "Galaksi şablonlarını, galaksi merkezlerindeki şiddet olaylarını, Buruc=Burç Bu teviller öğretimiz boyunca yeri geldikçe sunulacaktır. Bunlardan biri de şimdi gireceğimiz Tekvir suresi misâlleri...

Kesim 67 kuvviret+inşikak

Hûnnes+Künnes

TEKVİR-15'deki **Hünnes** ve **Künnes** çok anlamlıdır:Uzak-doğunun **Yin-Yang**, klasik fiziğin **"Merkezkaç ve merkezcil"** kuvvetleri gravitik içe patlayıp büzüşen, ya da dışa patlayarak açılan kuvvetler, dönüp geri gelen magnetik alanlar ve buna uyan kuantlar, akla gelebilecek **yüzlerce** fizik fenomen, sadece **"Hünnes ve Künnes"** ikilisiyle anlatılmıştır.

Ledünnî **anlamda da "Allah'ın birlenmesi, ona döndürülmek olan Hünnes** "Çiftlerin birbirlerini yok ederek **birlenmek,** "kesret" denen **çokluktan** tekliğe doğru payların tam sayı paydaya birleşmesi" anlamına gelir. Kuantum fiziğinde buna **"Annihilation-Yokolma"** denmektedir. (Madde ve antimadde birbirlerini yok ederek "Birlenir"ler.

Bunun tersine **Künnes**'de **"Teklikten, birlikten çokluğa, doğru, çift çift" çoğalmaktır.** Yaratılış kısaca budur. **Yaratılış** Künnes-Akdelik-Big Bang patlaması; **yokoluş** Hünnes-Kıyamet-Karadelik ile **Rabbimize** çevrilmektedir. Süpernovalar Hünnes ve Künnes'in birbirinden ayrılmasıdır.

Daha küçük ölçekte **akdelikler** ile **karadelikler** yine birer **"Hünnes-Künnes"** ikilisidir. Galaksilerin merkezkaç kuvvet ile merkezcil kuvvetlerinin dengelenmesi de **"Hünnes-Künnes"** koalisyonudur.

Yıldızların yaşadıkları sürece iç tutunum kuvvetleri olan ve yıldızı dışa açmaya çalışan interaksiyon kuvvetler ile yıldızı büzmeye çalışan çekim kuvveti yine birer Künnes ve Hünnes'tir.

İkisi birbiriyle **dengede** bulundukları sürece **"Hayat akar"**; fakat **denge bozulduğunda** iş değişir:

Künnes (Dışa açılan güç) kuvvetliyse **varlık doğar.**

Eğer Hünnes (İçe büzen güç) baskın gelirse, bu kez **varlık** (yıldız, insan vb.) **ölür.**

Kesim 68 kuvviret+inşikak

kara müjde

KARADELİKLERİN Kur'an-ı Kerîm'de yer aldığını gördük.Öte yandan, "Aktarı Semâvât"da bir karadelikten evren dâhil hiç bir varlığın kaçamayacağını bildirmektedir.(Gök çaplarının 7 anlamından biri)

Daha önceki din kitaplarında da açık ya da örtülü olarak "Karadelik kıyameti, Kuvviret=Göklerin dürülmesi ve İnşikak= Gök çatlağı yer almıştır.

Örneğin İncil'de göklerin "Bir tomar parşömen gibi dürüleceği" anlatılmaktadır ki, bu tıpatıp Enbiya-104.âyette yer almaktadır.

Yine İncil'de "Kuzunun 7 mührü sırayla açtığı" bölümde "göklerin yarılacağı" aynen geçmektedir.

Tevrat ve İncil'de (örtülü değinilen)"Karanlık,ışıksız gök kapıları"ması bulunmaktadır.

Hz.Musa'dan bin yıl önce gelen tek tanrılı "Aten ya da Aton" dininde -ki Hz.İdris'in kitabına bağlıydılar- ve eski Mısırlıların sonradan tanrı dediği ve muhtemelen bir bilge ya da elçi olması mümkün olan **Horus**, karadeliklerden papirüsler üzerinde söz etmektedir:

"Yıldızların yuvarlandığı kara uçurumlar gördüm."

Hindu ve Budist inançlarında ise **"Karanlık bir yıldızın üzerimize gelmekte"** olduğundan sözedilir.

Bu yıldız **Mesih-Mehdi**'leri olan **Maitreya** (Eski ilâh Mitra, Doğulu Hristiyanların Mesih İsa'sı ve Müslümanların Mehdisi)nin gelişini müjdelemektedir. Bu yıldız karanlık demir çağını kapatarak altın çağı açacak olan dönemin başlangıcıdır.)

Eski doğu uygarlıkların dinî inançlarında "Karanlık yıldızı Tişuta'nın üzerimize gelmesi güneşin bir **Karadelik ortağının bulunduğu inancının tâ kendisidir.**

İzleyen kesimde, Güneş'in çifti olan ve şimdi karadeliğe dönüşmüş Şi'râ yıldızının incelemesini gündeme getiriyoruz.

Bir çok bilim kitabı, dergisi hattâ makale sevgideğer okurlarımızı kıyamet konusunda rahatlatabilir:

"Evrende bir çekim çökmesi olmayacaktır. Evren bir kez yaratılmıştır ve hiç yok olmayacaktır. Zirâ içindeki sayılan madde miktarı, onun çökmesini gerektirenden onda-bir azdır." diye yazabilirler.

Bu tür bir rahatlama, ateist, septik ve radikal geçinen yazarların, **"Kıyamet"** korkusundan kaynaklanıyor. Oysa karadelikler bir KARA TEHDİT olarak karşımıza çıkmıştır.

Evren milyarlarca yıl, hatta sonsuza kadar yaşasa bile *"Sanki kendileri bir ömür yaşayıp ölmeyeceklermiş"* gibi tatmin aramak üzere evren şahsında, kendilerini ölümsüzleştirmek istemektedirler.

Yaşadığı hayatın hesabını vermek kuşkusunda kalanlar, ya Allah'ı inkâr ederek rahatlarlar ya da *"Bâri evreni ölümsüz kılalım"* derler. Çocuklarımızın soyadımızı, ölümümüzden sonra da sürdürmesi gibi evreni de varisimiz sayarlar.

Bu kesimde karadeliklerin kanıtlarını sunacak sonra, evrenin kesinkes **ölümlü** olduğunu çok yönden isbatlayarak **KARA MÜJDE'ler** vereceğiz. Evren dâhil her nefis mutlaka ölümü tadacaktır ki, **ölümsüzlüğe kavuşsun.**

Diyelimki, kıyamet yok! Bakalım yaşama şansımız var mı? Bize hayat veren güneşten başlayalım:

Bilim, güneşimizin merkezinde **mini karanoktalardan birini** bulmuştur.

Yani bu karanokta, güneş tarafından yakalanarak, onun merkezine düşmüştür. Güneşi içinden yiyip bitirmektedir. O halde Güneş ölmek için "50 milyon" yıl bekleyecek değil!..

Evrende bütün yıldızlar tek değil, yıldız çiftleri ya da üçlüleri halindedir. Oysa güneşimiz bir **istisna olarak TEK** gözükmekteydi.

Ancak güneşimizin bir karanlık ortağı olan Tişita (Tibet) ya da Tişya (Hind) ya da Şi'râ(Kur'an) vardır.

Güneşimizin galaksi içindeki hareketlerinin normal olmadığını, **özel bir yönlenme** ile akıntıdan yukarı, başka bir **görünmeyen noktaya çekildiğini görüyoruz.**

Muhtemelen, başka büyük bir güneş daha vardı ve büyük olanın ömrü erken geldiği için o karanlık bir yıldız haline geldi. Bu beyaz cüce veya Pulsar da olsa görürdük.

Güneşimizin kardeşi az ihtimalle bir nötron yıldız, çok ihtimalle de bir **KARADELİK** çökmesine uğramış karanlık bir yıldız artığıdır.

Nitekim İsra-12. ayette bu imâ vardır.

"BİZ GECE İLE GÜNDÜZÜ İKİ ÂYET (Gösterge) **KILDIK DA GECE ÂYETİNİ MAHVETTİK.** (Bir çift güneşten birinin karadelik olarak çökmesi!) **GÜNDÜZ ÂYETİNİ** (GÜNEŞ'İ) **DE GÖSTERİCİ ETTİK."**

Voyager isimli uydudan alınan bilgiler, Güneş-Pluton arasındaki mesafenin 50 kat kadar uzağında bir **KARADELİK ortağımız olduğunu doğruluyor.**

Güneş ona çekilmektedir ve eğer onun olay ufkuna çok yakınlaşırsa birden o çukura düşerek sonunu getirmiş olacaktır. Dolayısıyla **"Güneşin söndürüleceği"** (Tekvir-1) tecelli edecektir.

Diyelim ki, bütün bu badireleri atlattık. O zaman karşımıza galaksi merkezindeki **"Merkezi dev karadelik"** çıkıyor:

50 ışık yılı çapındaki bu bölgede güneşten 40 ile 4000 kat büyük olan "Süper mavi dev" yıldızlar vardı.

Bu ilk yıldızların ömrü ağırlıkları oranında kısadır. (400 milyon yılda ömürlerinin sonuna gelirler ve karadelik çökmesine uğrarlar.)

Bu yıldızlar adeta birbirlerine bitişiktir. Binlerce yıldız, bin pinpon topu kadar merkezi karadeliklerine çöktüler ve çevrelerindeki yıldızların da çökmesini beklemeden ite-kaka yiyip bitirdiler.

Her birinin karadeliği de birbirini çekip birleşti ve bir tane "Merkezi Karadelik" oldu. (Bunun kanıtı ayniyle tüm galaksilerin merkezinde vâkidir.)

Bir karadelik çevresindeki bir yıldızı çekim alanına düşürünce giderek yakınlaştırmaya başlar.

Yaklaştıkça yıldız yumrulaşır ve çekim gel-git dalgaları nedeniyle önce atmosferi, sonra da dışkatmanı uzayda eğriler çizerek, görünmeyen bir karanoktada son bulur. Yıldız gözlerimizin önünde, evrenden silinir gider!..

Galaksi merkezindeki karadelikler, çevrede bir yıldız bile bırakmayıp yıldızların kendilerinin çökmesini beklemediler, çökerttiler, sonra hepsi merkezi karadelik olmak üzere birleştiler.

Bugün bulunan 200 kadar Kuazarın da tümünün birer karadelik içinde gezdiği anlaşıldı.

Çok şiddetli patlayan galaksilerin ise bir "Akdelik" yani bunun ardındaki bir karadeliğin yuttuğu milyonlarca yıldızın enerjisini saçtığı doğrulandı. Karadeliklerin yuttuğu milyonlarca yıldız, evrenimize birer **akdelikten dökülmektedir.**

Bilim, çevre etkilerine ve dolaylı ışımalarına bakarak, karadelikleri ayırt edebiliyor. Bu çevre etkileri de, olay ufkuna değen bizim evrenimiz maddelerinin can çekişme enerjisinden gözleniyor.

Evrenimizle paralel evren olay ufukları arasında üçüncü ve mini bir olay ufku da "**Karadelik**" lerinkidir.

Bu ufuk bize tampon ve teğet olarak durmaktadır.

Evren bugün kurt yeniği gibi milyarlarca irili-ufaklı karadelik ile delik deşik edilmiştir.

Yalnızca bizim galaksimizin kollarında gezgin bir milyon tane karadelik vardır.

Güneşin merkezinde 8; Ay'ın merkezinde bir tane ve dünya merkezinde en az bir karanoktacık vardır ki milyon yılda patlayıp açılırlar. Güneşten bize gelen bir radyasyon türünün soğurulup gönderilmemesi, 8 karanoktaya eşittir . Ay merkezindeki ergimiş sıvı dönüş yalpası yapmaktadır-ki bunu ancak bir karanokta açıklar- Dünya merkezindeki "Kehf" tipi karanoktacıklar ise hep vardı.

Kesim 69

vakitsiz ölüm

İKİ karadelik birbirine rastlayınca ne olur? Birbirlerini çeker ve birleşirler. Zaten bir karadelik için sadece önüne geleni yutmak vardır. **Maddeyi, enerjiyi, zamanı, ışığı ve uzayı hapsederek alır götürür.**

FİG /13 VAKİTSİZ ÖLÜM

Kuğu/X-1 gökcisminin x ışınlı fotoğrafları bu yıldızın bir karadelik ortağı tarafından yenip bitirildiğini göstermektedir. Böyle 1200 yıldız saptandı. Yıldızın uzantısı oradaki bir karadeliğe doğru akmakta olan dış katmanlarıdır. Aslında bu olay, bir elmanın kabuğunun koparılmadan soyulmasına benzer helisler çizerek yok edildiğinin delilidir. Sonunda yıldız tamamıyla yenilip, bitirilecek ve artık gezegenleriyle, yok olacaktır. Daha da beteri, M-87 galaksisinin çekirdeğindeki bin güneş ağırlığındaki dev karadelik, bütün galaksiyi milyarlarca yıldızıyla birlikte yutmaktadır. Galaksimizin merkezinde ve komşu galaksimiz Andromeda ve yakın diğer galaksi merkezlerinde dev karadelikler gözlenip, resmen ilân edildi.

Başka karadeliklerle birleşip tek bir karadelik olur.Yuttukça güçlenir, güçlendikçe daha çok çeker ve sonunda **içinde** (Merkezinde) **bulunduğu galaksiyi yemeye başlar. Yedikçe güçlenir, daha da oburlaşır, yamyam iştahıyla saldırır durur.**

Galaksimizin merkezinde inanılmaz şiddet olayları vardır. Akıl almaz enerji fırını gibi davranan "dev **Karadelik** reaktörü" resmen açıklanmıştır. Aynı karadelik, **Andromeda** ve Virgo **(Başak)** galaksilerinde de gözlendi.

Biz ışığın kaçmadığı ve kaçamadığı o uzay deliğini göremeyiz. Ama çevre etkilerinden hissederiz.

Şiddetli gravitik ışıma ve özellikle (x) ışının ışımasından oluşan bir girdap gözleriz. Bu karadeliğin sınırına ya da **yakalama diskine** yakalanmış maddenin şiddetle ısınmasından ortaya çıkmaktadır.

Böylece galaksimiz içinde bir karadelik olduğu ve giderek bizi kendine çektiği kanıtlanmıştır. Şimdi bu karadelik, zamanında AKDELİK olarak var ettiği maddeyi yiyip, bitirmekte ve ortadan silmektedir.

Maddeyi ve enerjiyi ölümsüz sanıyorduk.

Oysa zamanından önce **vakitsiz öldüğünü** görüyoruz ve bilim adamları olarak artık eski yasalara güven duymuyoruz. Karadelik, **ölümsüz** ve hiç yok olmayacak sandığımız **maddeyi,** (örneğin koca güneşleri) gözümüzün önünde yiyip bitirmektedir.

Kıyametin kara müjdecisi, evrenin kara kabri olan karadelikten hiç bir şey kaçamaz. Çünkü kaçacak nesnenin **ışık hızıyla** kurtulması gerekmektedir.

Oysa ışığın zaten kendisi bile kaçamamaktadır.

O halde bir karadelik kaçınılmaz biçimde içine düşürdüğü şeyi büyüklüğüne-küçüklüğüne bakmadan yutar ve bitirir.

Bir karadelik için sadece yutmak vardır... Başka hiç bir işi yoktur. Her galaktik karadelik, kendi galaksisini bir yamyam gibi yiyecektir. Her galaksi kendi karadeliğine yakalanacak ve hiç varolmamış gibi gözden silinecektir.

Kesim 70

Karadelik Kıyameti

EN sonunda evren sadece, karadelikler evreni olacaktır.Sonra birbirlerine rastlayan bu karadelikler birleşecektir.

Bu evreni de kendine çekecek ve daha küçük karadelikleri de kendine katacak, birleşecek ve evren sonunda **bir tek KARADELİK** evreni olup bitecektir. Ya sonra?

Karadelik olay ufkunun gerisinde kalan bölge artık bizim evrenimiz değil; bambaşka bir evrendir.

Onun olay ufkuna girmiş biri evrenimizden dışarı çıkmış, paralel evrene geçmiş ve bizimle hiç bir ilgisi kalmamış demektir.

Kaldı ki, yalnızca **samanyolunda bir milyondan fazla karadelik** olduğu istatistik hesaplarına göre bulunuyor. Böylesine delik deşik edilmiş yakın uzayımızda bile güvencemiz yok ve bizi karadelik kıyameti her an, bir yönden yakalayabilir.

Düşman karadır, karanlıktır ve birden pusu kurarak yakalar. Tıpkı ölüm gibi...

Bu uzakta bir karadelik uzay ufkunda sürtüşen maddelerin kızgın kor olarak bıraktığı x ışımasını kollarken, her an bir **karanokta** dünyaya düşebilir.

Güneşin içindeki bir karanoktacık güneşi defter sayfası gibi dürebilir, söndürebilir. (Tekvir-1).

Diyelim ki güneşin içindekinden, güneşin karaortağından, galaksideki her an karşımıza çıkabilecek milyonlarca karadelikten, hattâ galaksi merkezinden bizi kozmik süpürge gibi emen ana karadelikten kurtulduk!..

Ya evren kendini kurtarabilecek mi?

Evrenin sonsuza kadar yaşamasını isteyen bilim yine kendisi karşı çıkıyor.

Son veriler evrene mutlaka bir **son** tanıyor.

Evren diyelim ki hiç çökmeyecek, ebedileşebilecek mi?

Yüzmilyar yıl sonra bütün gaz - toz bulutları yıldıza dönecek ve artık yıldız üretimi olmayacaktır.

Bu yıldızlar da beyazcüce, pulsar, karadelik gibi artıklara dönüşecek, ışımayacak ve evren, tek tük son yıldızlar dışında iyice kararacak...

Karacüce, nötron yıldız ve karadelikler galaksi merkezine çökecek ve birtek **"Galaktik karadelik"** olarak birleşecekler.

Çevrede kalan son yıldızlar da evren buz tuttuğu için ömürlerinin sonuna gelecekler. Bu kez galaktik 200 milyar karadelik, evrenden **daha sıcak oldukları** için **yuttuklarından daha çok enerji yayınlayacaklar.** (Termodinamik yön).

(Milyar) x (milyar) x (milyar) yıl sonra karadelikler de boşalmış, patlayarak açılmaya başlamış olacaklar. Karadeliklerin bile bir **"Ömrü"** var olduğunu bize Hawking buldu. Öte yandan **kuantum fiziği,** bize hiç bir varlığın, sonlu bir uzayda sürekli kalmadığını, yarı ömrü dolunca, (ihtimal hesabı) tünelden, başka evrene nakledildiğini söyler.

"Bir" sayısı yanına yüz tane sıfır koyup okuduğumuz uzun yıllar sonra, **tüneller karadelikleri de imha etmiş olacaktır ve evrende artık karadelik bile kalmayacaktır.** Dyson'a göre ("Bir" yanına 1027 tane sıfır koyup okuyacağımız yıllar sonra) evrende **hiç bir ışık zerreciği kalmayacak** ve evren mutlak karanlıkta, mutlak soğukta buz tutacaktır.

Bu da bir kıyamettir. Evren **"Açık model olsa bile"**, sonuçta yine **ölüm** 10^{1027} **yıl** sonra bizi bulur.

Bir radyo dalgası, bir tek foton, bir tek enerji, kuant ve madde kalmayınca, evren pratik olarak yok demektir. Evren değil, evrenin "yeri" kalmıştır geriye...

Burada "Açık evren" umudunda olanlara ölümsüz olmadığını anlatmaya, çalıştık. Aslında, **evren kapalıdır ve kıyamete adaydır.**

"(Kozmik karadelik kıyameti olan) O gün ki göğü, kitapların sayfasını dürer gibi düreceğiz. İlk yaratılışa nasıl ki (aknoktadan) başladığımız gibi aynen yine onu iâde edeceğiz. Bu bizim üstlendiğimiz bir vââddir. Kuşkusuz biz vââdimizi tutarız." (Enbiya-104)

tüneller, akdelikler ve paralel evrenler

dördüncü albüm

The Corn hole tunnels, white holes
Weißschild loch & parallel universes

DÖRDÜNCÜ ALBÜM

Tüneller, Akdelikler ve Paralel Evrenler

Kesim 71 Kara Evren Modeli 279
Kesim 72 Başlangıcın Sonu, Sonun Başlangıcı 281
Kesim 73 "Ol=öl" 283
Kesim 74 Hemzemin : Diğer Zaman Takvim 285
Kesim 75 Anti-madde 283
Kesim 76 Evrenler Sistematiği 291
Kesim 77 İlâhi Tablo 293
Kesim 78 İlâhi Kablo 296
Kesim 79 Evrenin Kayıp Düzlemi 299
Kesim 80 Nun-Kalem-Levl-Kürsi 301
Kesim 81 Arş Metrosu 304
Oto-referans/r Cennet ve Sevgi Bağlantısı 307
Kesim 82 İç-uzay 309
Kesim 83 Süper Uzay 311
Kesim 84 Evrenler Çiftliği 313
Oto-referans/aa Süper Space 314
Oto-referans/bb Sonsuz Özenerji=Nur Kudreti 315
Kesim 85 Uzay metrosu 318
Kesim 86 Evrenin Yürütülmesi 321
Kesim 87 Uzay Yürüyümü 323
Kesim 88 Evrenin Bütünlüğü 325
Oto-referans/cc Titanic Aysbergi Batırdı 326
Kesim 89 Weissschild Astronomisi 330
Kesim 90 Akdelikler 332
Kesim 91 Geri Seken Evren 334
Kesim 92 Akılar Mekaniği 336
Oto-referans/dd Çift Kutup Yasası 337
Oto-referans/ee Çift-çift Yaratılma 342
Oto-referans/ff Diyalektik Spitüalizm 343
Oto-referans/gg Kuadropolarizasyon 344
Oto-referans/hh Parite ve Simetri Düeti 345
Oto-referans/ii Düalite=İkili Doğa 346
Oto-referans/jj Dipole 347
Oto-referans/kk Polarizasyon 348
Oto-referans/ll Polarite Düellosu 350
Oto-referans/mm Co-polarity 350
Oto-referans/nn Ödeme-Dengeleme Geçidi 352
Oto-referans/o Gizli Değişkenler 353
Oto-referans/ö Miraç Cifiri 356
Oto-referans/p Miraç Rüyeti 357
Oto-referans/q Bast, Vahy, Rakim, Miraç 358
Oto-referans/r Ağaç Fitnesi 359
Oto-referans/s Bastaten ve Zikri Mahfuz 362
Oto-referans/ş Evrenler Kolleksiyonu 365
Kesim 93 Sayfa Sayfa Evren 369
Oto-referans/t Evrenler Kolleksiyonu 372
Kesim 94 Akdeliğin Ötesi 376
Oto-referans/u Sedd-Sedir 384
Kesim 95 Alemler 385
Oto-referans/v Magnetik Doğa Fırtınaları 387
Referans 7 Şeytan Üçgenleri 394
Referans 8 Zaman Abberasyonu 396
Referans 9 Philadelphia Deneyi 398

Kesim 71

Kara evren modeli

BİRİNCİ albümde, evrenin genişlediğinin anlaşılmasından sonra türlü evren modelleri geliştirildiğine kısaca değinmiştik.

Hoyle'un hiç yaratılmamış, hiç yok olmayacak evrenine, sembolik olarak "Doğru" evren diyoruz.

Bilindiği gibi **"Doğru"** başı sonu olmayan, sonsuzdan gelip, sonsuza giden geometrik sonsuzdur.

Ne var ki, büyük patlamanın bulunması bize evrenin geçmişte yaratılmış olduğunu, en azından **"Yarı doğru"** olarak düşünülmesi gerektiğini gösterir.

Evren, bir yarı-doğru görünümündedir de acaba, **"Doğru parçası"** olabilir mi?

Bundan kasıt, yaratıldığı gibi bir **sonu, kıyameti** olabilir miydi? Gözlenen madde, evreni dizginlemeye, kendi merkezine çekmeye yeterli bulunmuyordu.

Elbette evrende **"Gördüklerimizi"** ölçüyoruz.

Ama kayıp kütle ya da karanlık madde dediğimiz ve bünyesinde daha bilinmedik bir çok şey yanında, kütleli parçacıklar (Nötrino, fotino, aksiyonlar, diziler, karadelikler vb.) bulunduruyorsa, evren kendi çekimine yenilip, kendi üzerine kapanacak denmektedir.

Bilimin son bulguları, evrenin **çift çift** madde içerdiği doğrultusunda... Süper dizi teoremine göre evren, yaratılış patlamasında **"İki takım"** madde ve kuvvet alanlarıyla birlikte yaratıldı. Dolayısıyla evren göründüğünün en az iki katı ağırlıktadır.

Nötrinoların da bir kütlesi olduğu kesinleşince, bu sayı hemen hemen evreni tutacak güce yükselmiştir. Ayrıca bir modelde de "Anti maddenin anti evreni" bulunmaktadır ki, böyle olunca evren çökecek ve karadelikte yok olmak ile sonlanacaktır.

İdeal evren modeli, modern bir **"Öklid"** sayılabilecek **Willem de Sitter**'in sonsuz boyutlu evrenidir.

Bu modelde **"Madde" hiç yoktur.** (Elbette bunun bir pratiği de yoktur.) Diğer evren modelleri de Açık (Hiperbolik) ve Sürekli yaratılan-yok olan İmpulsif (Osilasyonik) evren modeli sayılmaktadır. Bu sonuncusu **"Doğru parçaları gibi"** düşünülebilir. "Nefes alıp veren bir ciğer gibi sürekli genişleyip-büzülmektedir ve bu böyle sonsuzdan gelmiş, sonsuza kadar sürecek gözükmektedir.

Hiperbolik (Lobatçevski tipi) evren, merkezi her yer olan çerçevesiz bir resim gibidir. Öklid ya da Sitter modelinde, yoğunluk sıfıra gidince genişleme durur ve evren boşalmış, (boş sayılmış) olur. Osilasyonik evren ise, her yüz milyar yılda bir Big Bang (Yaratılış) sonra yine kıyamet biçiminde sürer gider.

Hangi modelin yürürlükte olduğunu kestirmek için evrende deuterium'un Heylum'a dönüşmesinin kaydedilmesi, genişleme hızı, gerçek yoğunluğunun ve gerçek yaşının tesbit edilmesi gerekmektedir.

Gerçekte hangi model geçerlidir? Genişlediği halde yoğunluğu değişmeyen Hoyle evreni, silasyonik evren, boş evren, basık evren, kapalı evren modellerinden hangisi yürürlüktedir?

Gerçekten de **yaratılış, bir akdelikten başlamıştır.** Akdelik ise bir kıyamet sonrası bütünüyle kendi karadeliğine yutulan evren'in yeniden öteki yanda var olması, yeniden kurulmasıdır.

O zaman bir **"Akdelik"** ile kurulan ve yaratılan bir evrenin sonra genişleyip, soğumasının ardında bekleyen **"Karadelik"** ile yok olması **ikilemi** ortaya çıkıyor.

Akdelik patlamasından sonra, evrenin açık olduğu ve hiç bir zaman kıyameti olmayacağını savunan bir evren modeli bugün makbul görülmüyor.

Çünkü evrenin bir karadelik olarak çökmesi gereken madde miktarı karanlık madde ve kayıp kütle ile yeterli bulundu.O zaman evren **kendi üzerine çökecektir.** Yani yaratıldığı gibi bir karadelik odağında da yok olacaktır.

Kesim 72

Başlangıcın sonu-sonun başlangıcı

ŞİMDİ şöyle bir düşünce kurabilir miyiz? Bizim **yaratılmamızdan da önce bir evren** vardı ve bu evren genişleyip sonunda bir **karadelik ile kıyamet çöküntüsüne** uğradı.

Karadelik, arkasındaki Akdelikten **şimdiki evreni** nakletti. Öteki taraftan gelen (çöken evren) burada **yeniden açıldı.** Genişliyor ve bu evren ileride yine **"Karadeliğine"** çökecek sonra yeniden arkadaki akdelikten bir daha yaratılacak ve böyle bir **sür-git** oluşacak!..

Sözünü ettiğimiz evren modeli, sürekli olarak Akdelikle açılıp, karadelikle kapanan ve sonra yeniden **açılıp-kapanan "Pulsatif ya da Osilasyonik" evren modelidir.**Ancak bu modelin **sakıncaları** var ve fizik gerçeklerle hem uyuşup hem çatışmaktadır:

İlki, bizden önce çöken bir evrenin karadelik kritik yarı çapında kaçan ve çekim enerjisi vardır ki, buna **Schwarzschild**'in dışarıya kaçak çekim **ışıması** denmektedir. O enerji kaybı öteye kaçar ve bizimle birlikte bu tarafa **nakil olmaz.**

Böylece her seferinde evren toplam enerjisinin kaybını ötede bırakacaktır. Sonunda artık açılıp kapanmak için enerjisi kalmayacaktır ve duracaktır.

Böylece enerjinin sakınımı ilkesine ters düşen bu model aslında doğru olmalıydı. Fiziğin hem doğruladığı hem yalaniadığı bu çelişki gurubumuzun uzun araştırmalar yapmasını gerektirmişti.(*)

(*)Kurduğumuz teoriye **"Cosmos-Osmos / Hom Hole"** adını evrenlerarası-içi ozmoz yapan tüneller anlamında vermiştik. Teorinin ana dayanağı **"Nedensellik"** denen öncelikle-sonralık sıralamasını reddederek, iki yönde işlerlik kazandığını ve dolayısıyla **neden ile sonucun tek bir şey** olarak birleşebileceğini göstermekden ibaretti. Konunun ayrıntıları izleyen cildimizde yer alıyor.

Sürekli açılıp kapanan bir evren modelinde (Öncelik-sonralık sıralaması olan) nedensellik vardır.

Yani bizden **önceki evren, şimdiki evren,** bizden **sonraki evren** gibi, **zaman içinde hep ileri** giden bir **kıyamet-yaratılış ikilisi** vardır.

Örneğin evren pazartesi yaratılır, salı günü yok edilir. Çarşamba bir daha yaratılır, perşembe yine yok olur ve artık Cuma günü bir daha varolma **mecâli** (Enerjisi) kalmaz.

Bunu **enerjinin sâkınım prensibi** yasaklar.

Çünkü her patlamada, Schwarzschild yarıçapının dışında kalan enerji **(Çekim enerjisi)** o yanda kalmakta ve krtik çapın içine çöken enerji bu evrene BİG BANG denen aknokta patlamasıyla gelmektedir.

Bu da sürekli olunca, **evrenin pili biter** ve artık hiç açılıp kapanamaz. Çünkü sürekli öteki evrende bir enerji kaybı kalır. (Kıyamet makinesi parçalanır.)

Teorimizde ise bir **karadeliğin yuttuğu evrenimiz,** (geleceğini bitirmiş ve tıpkı astronotlanmızın öte yandan geri gelirken gençleşmeleri gibi,) **geçmişte yaratılmıştır.**

Evren, **Pazar** günü kıyamete uğramış ve ardından **Cumartesi** gününe yani **geçmişe fırlayarak,** şimdi yaratılışımızı sağlamıştır.

Gelecekte kıyamet olduğu için, gelecekte bizi yutan (Gök çatlağı olan) karadelik, ardından bizi "Geçmişte" yaratıldığımız "Büyük Patlama noktasına" vermiştir.

Bunun için geçmişte yaratıldık. Çünkü gelecekte yok olacağız. Bu ne demek oluyor?

Uzay bir **yuvarlaktır. Başı ve sonu sonsuz değildir; aynı yerde birleşmektedir.** Yani başın ve sonun, yaratılış ve kıyametin doğum ve ölümün birleştiği bir halka gibidir. Ömür budur!

Uzay-zaman düzdür. İçine bir cisim konduğunda yuvarlanır ve küreleşir. Uzaya sonsuz (lineer) bir cetvel koyduğunuzda, ya da uzattığınızda, **çekim etkisiyle bu cetvel** kıvrılacak ve uzayın ekvatoru kadar bir yuvarlanma ile **b ,ını ve sonunu birleştirecektir.**

Kesim 73 Kûn=Hün

ol=öl

VERMEK istediğimiz mesaj **yaratılış** ile **yok oluşun** birbirinden ayrı ve kopuk olmadığıdır.

Birinin başı sonsuzda, ötekisi tam zıt sonsuz yönde değildir. İkisi aynı noktada buluşmuştur.

Doğumdan ölüme kadar gittiğimiz bu halkaya ömür diyoruz. Çünkü halkayı **"ZAMANIN GEÇMİŞTEN GELECEĞE"** akması gibi **tek yön zorunluluğuyla** zamanı geçmişten geleceğe kayan şimdiler boyunca kat ediyoruz.

Eğer doğumun başında bu mecbûri yönde değil de **tersine** gitseydik, bir adım geride dün değil; yarını bulurduk.

Doğan bebek, ana rahminden **geride** bir ihtiyar olarak, kabrine gömüldüğünü görecekti.

Ya da tersine ömrünün sonuna gelmiş bir yaşlı kişi, bir adım öne geçebilseydi, öldüğünün devamı olan geçmişte doğduğunu görecekti.

Çünkü **geleceğin de geleceği, geçmişin en başıdır. Geçmişin başının başı da geleceğin en sonu ile birleşmiştir.**

Bir insanı hiç ölmeksizin sürekli yaşlandıralım:

O insanın boyunun kısaldığını, teninin nurlandığını, sakallarının seyrelip, ayva tüyüne benzediğini, dişlerinin döküldüğünü pinponlaşıp çocuklaştığını görecektik.

O insan eğer 300 yıl daha yaşasaydı, boyu bir bebek gibi kısalacaktı ve bebek gibi kocabaşlı, küçük vücutlu bir şey olacaktı. Dermansızlıktan hep sırtüstü yatacaktı. (Yaşlı mâsumlaşır.)

Ya yeni doğan bebekler? Onlar (bir dönem sonra sevimlileşene kadar) kırış kırış yüzlü bir yaşlıdan farksızdırlar. Dişleri yoktur, tüyleri ayva tüyleridir, dermanı yoktur, mâsumdur.

Yaşlılığın ilerletilmesi hâlinde, sonunda yeniden doğumun en başına ulaşılmış olunur mu?

Müzemmil 17 ve 18. âyetler bunu onaylıyor:

"BEBEKLERİ AK SAÇLI İHTİYARLARA BENTECEK KADAR ŞİDDETLİ (Uzay-zamanı ters-yüz edecek kudretteki) **O GÜNDEN KENDİNİZİ NASIL KORUYACAKSINIZ? GÖK O NEDENLE YARILMIŞ VE ONUN** (Allah) **VÂADİ FİİLEN GERÇEKLEŞMİŞTİR."**

Evren bizi böyle bir **"NEDENSELLİĞE"** itmiştir.

Başımız ve sonumuz aynîleşmiştir. Örneğin bir kimse büluğa girerken, bunun karşısında gelecekte (menapoz ya da andropoza girerek) üremeden kesilir.

Çocuk derman kazandıkça, onun geleceği olan yaşlılığında dermansızlık başlar.

Yaşlı adamın ölüsü mezarında çürürken, aynı adamın geçmişteki cenini (Ana rahmindeki embriyonu) büyümeye-oluşmaya başlar.

Yaşlı adam bir karakabire, karadeliğe gömülür ve onun bebekliği olan geçmişi ise bir **AKDELİK** olan **anne rahminden ışıklı dünyaya gözlerini açar.**

Böylece gelecek ve geçmiş birleşmiş birbirlerini ödemiş olurlar. Bir **Karadelik** ile bir **Akdelik** aynı **tünelde** yer almış olurlar. İkisi **aynı şey** oluverir.

Akdelik doğurur, Karadelik öldürür. Ama ikisi aynı tüneldedir. Aynı şeydir.

Doğmak dünümüz, geçmişimiz ve ölmek yarınımız, geleceğimizdir. Şimdi aynı yere geliyor ve dün ile yarını; geçmiş ile geleceği birleştiren karadeliklerin tüneline giriyoruz.

Dünkü doğumumuza **"Neden"**; yarın ölmemize **"Sonuç"** diyoruz. **Önce neden sonra sonuç gelir sanıyoruz.**

Örneğin ÖNCE ateş edilmezse, SONRA adam ölmez" mantığını yürütüyoruz.

Çünkü **zaman, geçmişten geleceğe yani NEDENDEN SONUCA akıyor, sanıyoruz.**

Oysa biri aktüel diğeri virtüel ya da biri somut diğeri soyut iki zaman boyutu vardır.

Kesim 74

hemzemin-diğerzaman takvim

BİZ sıfırdan büyük ve ağır olduğumuz için, **çekimin yere ve zamanın ileri akmasıyla** şartlandırılmışız. Yani bugün Pazar ise Yarın Pazartesidir.

Ya da elma göğe değil **yere** düşer.

Fakat cebirin öteki yanında birde **"EKSİ** sayılar var ki onlar, karadelik örneklerinde olduğu gibi, **sıfırdan küçüktür.**

Örneğin (-60) kiloluk bir melek-insan düşünelim. Onun **fizik yasaları,** bu evren yasalarının **tersi** oluverir. Çünkü parantez önüne konan bir eksi işareti, parantez içindeki bütün cebir işaretlerini tersine çevirir. Bu durumda bildiğimiz evren yasaları tersine döner. Bu bir metafizik değil, doğrudan fiziktir!

Eksi 60 kiloluk bir insanın **elması** yere değil **göğe düşer.** Çünkü **çekim "SIFIRDAN BÜYÜK" şeyler için geçerlidir.** Ama sıfırdan küçük şeylerin de **"Antigravitation"** denen Çekimci değil, **itimci, düşüren** değil, uçuran **(Levitation)** özelliği olmalıdır.

Bunun için ırmakların baş yukarı aktığı, Tuba ağacının ters, (yani dalları yerde, kökü, gövdesi havada) olduğu **"Cennet"** yasaları fiziğe hitap eder.

Örneğin bir melek (-70) kilodur diyelim. Bunu ölçmek şimdiki **terazilerle mümkün değildir.**

Çünkü terazilerimiz, ancak **sıfırdan büyük şeyleri,** sıfıra kadar gösterir. Oysa (-70) kilogram sıfırdan da küçük bir anomali, tekillik sayısıdır. Onu ölçmek için bize ahretteki gibi bir MİZAN terazisi gerekmektedir. Yani sıfırdan da küçük (Eksi) uzunlukları ölçebilmelidir. Bize öyle bir **cetvel** gereklidir ki, sıfırdan küçük **eksi on metreyi ölçebilsin,** benim mezarımın ahirette eksi beş (-5) metrekare olduğunu ölçümlesin, ya da orada bir ırmağın saniyede (-25) metreküp su boşalttığını anlatabilsin.

Böyle bir terazi olmadığı için **"Kalbimize düşen bir korkunun kalbimizde ne kadaryer tuttuğunu"** bilmiyoruz.

Ya da rüyalarımızın, **hayallerimizin, beynimizde ne kadar yer tuttuğunu** bilmiyoruz.

Bu ölçümlemeleri yapabilecek tek alet Mahşerde kurulan **MİZAN TERAZİSİ**'dir. (Beşinci işlem)

Böylece (-60) kiloluk bir meleğin, kuşlar gibi kanatlarını çırparak değil; tersine kanatlarını kapayarak yükselmesine ilişkin din verilerimizin nedenini de anlamış olurduk: **Meleklerin,** kuşların tersine **kanatlarını kapayarak** (huruç edip) **göğe yükseldiklerini** ve yine kuşların tersine yere inerken kanatlarını açtıkları bildiriminin anlamı, **sıfırdan küçük** (yani eksi ağırlıktaki şeylerin) **eksi elma** gibi (yere değil) **göğe düştüklerini** gösteriyor.

Bunun için melekler **"Uçuyor"** yani uçmak onların göğe düşmesi kadar rahat bir olay, bizim uçmamız gibi enerji ve güç isteyen zahmetli bir olay değil.

(+60) kiloluk bir insan yere basar ve (-60) kiloluk bir insan (melek) **ise göğe basar!.. Fiziko matematik böyle diyorsa böyledir.**

İkisi arasında (Ne artı 60, ne de eksi 60 kilogram olmayan) **"Sıfır"** gram ağırlığında, âyetin bildirdiği gibi **"Yerdekiler, göktekiler ve ikisi arasındakiler..."** kategorisinden enerji insanlar (cin-şeytan) var olmalıdır.

Cinlerin gerçekten atmosferimiz içinde kaldığı fakat göğe çıkmalarının yasaklandığını bize Cin süresi ve başka âyetler bildirmektedir.

Bizim zamanımız geçmişten geleceğe akar.

Cinlerin yani ışık hızına yakın süratte gidenlerin de bizim gibi, ancak çok yavaş akar.

Ama **-60 kiloluk insanların** (Örneğin ruhumuzun ya da meleğimizin) **zamanı ise TAKYON teoremine göre tersine akar.**

Yani onlar gençleşirler, yaşlanmazlar.

Hatta "Bir türünde" zaman hiç akmaz!..

Tersinen zamanda bugünleri Cuma ise yarınları Perşembe olur. Dolayısıyla bizim yarınımız Cumartesi olacağı için oraya **İKİ GÜN** girer. **Aynı mekânda** fakat **iki gün farkla** yaşadığımız için **birbirimizden haberdar olamayız ve randevulaşamayız.**

Onlar eksi olduğu için, ışığın hızından daha büyük hızda giderler. Böylece **zaman,** cetvel, terazi eksilerle ölçülebilir orada!..

Eksi bir trilyon ton tutan bir melek, bizim 0,01 gram dediğimiz bir kum tanesinden daha hafif olduğu için bunu göremeyiz ve hissedemeyiz.

Boyu bir milimetre olan **bir** kum tanesi mi, boyu Arş direkleri gibi trilyonlarca eksi kilometre olan bir melek mi, hangisi daha uzundur?

Cetvelimiz, bize kum tanesinin uzun olduğunu söylerken, fiziko-matematik **ötekinin** uzun olduğunu anlatıyor.

Şeytan Allah'tan; isyanının cezası olarak hemen yok edilmesini ve insanlardan intikamını alabilmek için (ta ki Hz. İsa kendisini öldürünceye kadar) mühlet verilmesini istemiştir.

Şeytan, din verilerine göre önce yaşlanmakta; **(Nedenselliği düz)** sonra da tersine gençleşmekte **(Nedenselliği ters)** ve sonra yeniden yaşlanarak, ömrünü sürdürmektedir.

Bu Osilasyonik ya da Pulsatif evren modeline benzemiyor mu? Şeytanın yapısındaki **somutluk** (Parçacık özelliği) **onu yaşlandırırken** yapısındaki **soyutluk** Magnetik dalgacık **özelliği de onu** gençleştirmekte, yani zamanı hem ileri hem geri akabilmektedir. (*)

(*) Ekibimizin bulduğu T-3 zaman simetrisi böyle bir osilasyonik zamanı tanımlamaktadır.Okuyucu bu konudaki merakını "Arz'dan Arş'a Evren'in sınırları/Sınırları bandımızda" ayrıntılı bilgiler eşliğinde bulabilir.

Kesim 75 Eşlenik(bakışık) madde *anti-madde*

ZAMANIN ikilemi maddenin tam tersi olan karşıt madde= **ANTİ MADDE** için de geçerlidir.

Antimaddenin zamanının, elektrik yükünün ve izotropik Spininin 3. bileşeni, parite ekseni terstir. Biri nötrino diğeri antinötrino yayımlar.

Bu farklar dışında kalan her şey (kütlesi vb.) tıpatıp aynıdır, ayırt edilemez!..

Antimadde ve maddenin birbirine **tıpatıp** benzerliği (Örneğin) şu anlama gelmektedir:

Bu evrendeki bir "**kedi**" nin anti ve negatif bir anti evrende "**Anti-kedi**" karşılığı vardır.

Bu bir çift kedi birbirinden hiç ayırt edilemez.

Aralarındaki fark, saatlerinin tersine çalışması, birbirinin karşısında (Aynanın iki yanındaki görüntülerin bakışıklığı) olması, ve atomik elektrik yüklerinin **ters** oluşudur. Dolayısıyla bu terslikler, o iki kedinin birbirine rastlaması halinde birbirini **yok ederek enerjiye dönmeleri yâni ölmeleri** sonucunu getirmektedir.

Kur'an'da TAHA-53, YASİN-36, ZARİAT-49, her şeyin **çift çift** yaratıldığını bildirmektedir. Bu, Antimadde ve bundan kurulu **anti-evrenin** de habercisidir.

Anti-Evren'e karadelikler açılmaktadır.

Herşeyi **tek** olarak düşünürken, bize bilim tam tersine **çift yaratılışın** kaçınılmazlığını getirmiştir.

Matematik bile tek bir dizge sanılırken, Kur'an sayesinde onun **(Eksi)** ve **(Artı)** sayılarından oluşan **iki dizge olduğunu Al-Câbir** buldu ve böylece matematiğin baştacı Cebir (Algebra) ortaya çıktı.

Daha sonra Schrödinger denklemlerindeki elektronların hem **eksi** hem de **artı** bir **çift** halinde yaratıldığı anlaşıldı ve böylece **anti-elektron (Pozitron)** bulundu. Bunu izleyerek **anti-proton** ve diğerleri de laboratuarlarda elde edildi.

İzleyerek bir atom (H) ile anti-atomu da bulundu.

Evrenimizi oluşturan atomlar neyse, anti bir evreni oluşturan anti-atomlar da odur. Ama ikisinin bir araya gelmesi, (toplanması) cebire göre (2 tane değil sıfırdır. (+1)+(-1)=0...

Böylece madde ile antimadde birbirini **yok** etmekte ve kendilerini oluşturan **enerjiye dönüşmek**-suretiyle **sıfırlanmaktalar.**

Negatif (ve soyut) sayılar, bildiğimiz **pozitif (ve somut)** sayılarla özdeş (benzer) olmakla birlikte, cebir işaretleri "Ters" olduğu için "**EŞLENİK**" denmektedir.

İki eşlenik birbirini yok eder. Madde ve Antimadde'de birbirini bu kural ile yok etmektedir.

Madde ve antimadde eşlenikler daima çift üründür.(Pair production) ama birbirlerine rastlarlarsa düello ederek her ikisi de ölürler.(Annihilation)

Eğer madde ve antimaddeden biri olmasaydı, diğeri de olmazdı. İkisi de arada oldukları için birbirini var eder ve paralel olurlar.

Bu paralellik yalnızca 4 konuda bozulur ve "Zıt paralellik; anti-paralellik" ortaya çıkar.

1. Madde ile antimadde, nötrino ya da antinötrino yaymalarından tanınır. Ama nötrinolar tam anlamıyla bir hâyâlet olduklarından, ayırt etmek için nötrino astronomisinin bulunması gerekmektedir.

2. İzotropik spinlerinin üçüncü bileşenlerinin tersliği bütün yasaları aynadaki bakışıklık ile görmelerine neden olur. Örneğin aynadaki yazı terstir. Madde ile anti madde eşlenikler birbirlerine rastladıklarında, bu zıt spinleri birbirini sıfırlar ve foton çifti hâline gelirler.

3. Zamanları terstir. Bizimki zamanda ileri giderken diğeri zamanda geri gider.(Aktüel-virtüel zaman boyutu) Zamanın ok yönlerinde "Şimdi" birbirlerine rastlayarak, zamanlarını da sıfırlar, durdururlar.

Bunun anlamı zaman enerjisinin "Şimdi=Şu an" randevusuyla geri alınması yâni ölümdür.

4-Yüklerinin ters oluşu da birbirlerini çekip yok etmeleri sonucunu doğurur. Bu nedenle evrende **maddenin baskın** olduğu, **antimaddenin yok edildiği inancı** ortaya çıkmıştı.

Evrenimizde hep madde gözlenmesi, antimaddenin milyarda-bir eksiğiyle yok edildiği görüşünü oluşturmuştur. Hatta evrenin bir bütün olup, biri zamanda ileri-diğeri zamanda geri giden bir çift maddeden oluşamayacağı bile öne sürülmüştü.

Oysa basit bir cebir bile, **maddenin zamanda ileri; antimaddenin zamanda geri gittiğini** bize göstermektedir. **Feynman** bunu bize isbatlamıştır.

Öğretimizin bir diğer mensubu Davut Hilbert ise kurduğu kendi adı verilen evren modelinde (-)bir şeyi gözden kaçırmıştı.

Daha sonra Feynman ile Hilbert'in formüllerini evrenselleştirmemizi isteyen Borges'in yardımlarıyla "Zamanda ileri ve geri iki yaratılış" tarzının matematik isbatını yaptık.

Buna göre Big-Bang denen büyük patlama tek idi. Ama çok kısa bir süre sonra "Madde ile antimadde var edilmişti. İkisi arasındaki etkileşmelerden yokolma basınçları oluştu. Böylece madde ve antimadde adacıkları ortaya çıktı. Kararlı hâle gelen madde evreni zamanda ileri giderek şimdiki 16-20 milyar yılına ulaştı.

Öteki antimadde adaları ise zamanda geri giderek, büyük patlamanın gerisinden zamanda geri giderek ardımızdaki16-20 milyar yıl beriye düştüler.

Böylece şimdiki antimadde evreni ile bu madde evrenimiz arasına 32 ilâ 40 milyar yıl girdi.

Yaratılış Cuma günü olduysa, bugün Cumartesidir ama bu anti-evrende "Perşembe"dir. Birbirimize yarın randevu vermeye kalkışırsak, bizim yarınımız Pazar, anti evrendeki ikizimizin yarını da Çarşamba olacaktır.Bunun anlamı asla buluşamayacağız, çünkü aramıza giren 5 gün var.

Kesim 76

evrenler sistematiği

ANTİ MADDE evreni ile madde evreni bir ortak yaratılıştan, evrenin iki yanına, dolayısıyla uzayın ve zamanın iki kutbuna kaçmış gibidir.

Bunun bir diğer sonucu da Anti-evrenin arkaya yâni zamanın başlangıcı, çıkış ucu olan sıfır tarihli patlamanın ardındaki "Süper uzay"a kaçmasıdır.

Anti evren zamanda geriye giderken, önce "Ol" patlamasına ulaştı ve onu da aşarak, geldiği var edildiği Süper uzay'a kaçmış da olmalıdır. Tıpkı doğan ikizlerden birinin ölmesi diğerinin tek kalması gibi. Evrenimizde "Madde" baskındır ve antimadde sadece özel koşullarda elde edilir, gözlenir, hemen kendi eşleniğini bularak, birlikte yokolurlar.

Antimaddenin gözlenen evrendeki yokluğuna böyle bir açıklama getirmek de olasıdır. (Başka bir görüş ise maddenin antimaddeden fazla yaratıldığını ve dolayısıyla maddenin baskın olduğunu söylemektedir.)

Aynı anda yaratılan bir çift evrenin, biri zamanda ileri; diğeri zamanda geri gider. Bunun bir çift insan örneğinden kavrayalım. Madde ve antimadde insanlar aynı günde doğarlar. Biri geçmişinden geleceğine 60 yıl yaşar. Diğeri bunun tersine yönde ve zamanda geçmişinden de 60 yıl geçmişe gider. Böylece araya 120 yıl girmiş olur.

Ancak evren **YUVARLAK** olduğu için **geçmiş ve gelecek birleşir,** bu **iki eşlenik insan birbirleriyle yüzyüze gelirler.** Senkronize **"Zamandaş"** olarak **aynı mekânda eşanlı olarak** birleşirler.

Yasalara göre madde ile antimadde birbirlerine rastladıkları zaman **ANNIHİLATİON** denen birbirlerini yok etme işlemiyle **ENERJİ ÇİFTİNE** dönüşerek asıllarına **rücû** ederler.

Burada Anti-insan sözü teşbihdir. Aslında evrenin bir 'Büyük patlamayla' açıldığını fakat iki tip maddenin **(Evren ve Anti-evren)** birden yaratıldığını; birinin bu "Sıfır zamandan" 20 milyar yıl kadar da buraya geldiğini ve ötekinin de TERS yönde akan zamanı nedeniyle bizden 40 milyar yıl öteye gittiğini, ikisinin birbirine kavuşacağını ve birbirini yok edeceğini vurgulamak, böyle bir kıyamet senaryosu sunmak istedik.

Anti evren ve evren **"Rabbil âlemin=âlemlerin Rabbi'nin" 42** âlemlerinden sadece ikisidir. Rabbil âlemin lâfzı Kur'an'da 42 kez geçer. Bu çift çift yaratılma sırrından olmak üzere 21 çift evrenin (âlem) modelinin habercisidir.

Karadelikler konusundaki bilgilerimiz ve şemalarımızda, okuyucuya ayrıca**"Paralel evrenler, Negatif evrenler"**den de söz etmiştik. Bunların da birer antisi(Anti paralel evren, anti negatif evren) vardır.

Anti-Evrenler "Cebir sayıları ters" olan evrenlerdir. Negatif evrenler ise gerçek ve imajiner sayılar olarak birbirinin tersidir.

Anti-evrenlerin ağırlığı birbirine eşitken; Negatif evrenlerin ağırlığı sıfırın altında ve üstünde iki eşit sayıdır.

Paralel evrenler ise bu "ÇİFT ÇİFT" lerin tümüne verilen **genel bir isimdir.**

Soyut olan şey **somuttan önce** doğar ve böylece **öncelik-sonralık** ortaya çıkar. İşte bu **"Negatif evrenlerin yaratılışı"**dır.

Ama **madde ve antimadde, ikisi de somut olduğu için "Aynı anda" yaratılır ki, bu da anti-evrenlerin yaratılışıdır.**

Anti-Evren yolu, bizi öteki evrene geçirecek, fakat **anti-kendimiz** olan birisiyle karşılaşınca ikimiz birden **madde olarak yok olup, enerjiye dönüşecektik.** Burada olan her şeyin bir eşlenik aynısı orada da vardır.

Kesim 77 pair annihilation

ilâhi tablo

MADDE ve antimadde çifti birbirlerini yok ederek birlenirler. Bunu evren perspektifine genellersek, bu maddî evrenin"Süper uzayda" olan ve bizim tersimize zamanda yol almakta olan anti-evren ile karşılaşması madde-antimadde annihilationu sonucu bize **külli kıyamet** getirecektir.

Çünkü evren önce bir kudret enerjisiydi. **Ol** sözüyle **"ÇİFT ÇİFT"** yaratıldı. Bu çiftler (tersine) birbirlerine rastlayınca, yine **TEK ASILLARINA** döneceklerdir.(Rücu edilmenin, Allah'a çevrilip ona geri dönmenin" âyetlerdeki anlamı budur.)

Evren hep aslına döndürülme, tüme varma, çokluktan, tekliğe; karmaşadan, yalınlığa ulaşmak, sadeleşmek ve azalmak, sonra Allah'ın bir oluşuyla birleşmek (tekillik) ile düzenlidir.

Çevremizde **milyarlarca madde var.** Bunların **milyon kadar bileşikten olduğunu** görürüz. Bu bileşikler de **114 Elementten** oluşmuştur.

Görüldüğü gibi evrenin milyarlarla anlatılan varyasyon kargaşası "114 " tane elemente indirgenebiliniyor.

Bununla da kalmayarak, 114 elementin, **Proton, nötron ve elektron denen üç şeyden olduğunu** görüyoruz. Yani tüm evreni **üç nesne** açıklıyor.

Proton ve nötron ise (u ve d) olmak üzere bir çift kuark denen daha alt parçacıkların üçlü kombinezonlar hâlinde bağlanmasından oluşmuşlardır.

Bunlar ise elektronun da yapısında yer alan bir **LEPTOKUARK ile tekleşirler.** Böylece kuvvet alanları da (Gravitino, rişonik-Higgs bozonu, fotino, gluon süper simetri parçacıkları vb.) ile ana tek cisim yani **TEK PARÇACIK OLAN AKNOKTA'nın kendisi olurlar.**

Bunlar da diğer soyut evrenin parçacıklarıyla birleşir, sonunda Rabb'in "**Ol**" sözünü simgeleyen **TEK EVREN PARÇACIĞI, tek Singularite** olurlar. (**Birleşik alanlar** teoremi bu yolda yürütülmektedir.)

Birleşik alanlar ya da büyük birleştirme teoremleri, doğadaki her çokluğu çift çift ayıklayıp, tekleştirmek, tekilliğe götürmek, nedensel yaratılışı tersine çevirmek durumuna girmiştir.

İçinde sayısız "**Tanrısız bilim adamı**" olmasına rağmen bilim **Allah Ahaddiyeti** ve **Vahdaniyetine** yönlenmiştir. **Teklik** ve **Tekillik** bilimi hüküm ve bilim koyucusu olan "ALLAH"a ulaştırmıştır. Bu kaçınılmaz gidişe de karşı koymanın mümkünü yok!

İslâm bilgilerinde, Allah'ın yaratması sırasında ilk yarattığı tek parçacık **(Külli Akıl)** TEK KUTUPLU yani HÜNNES idi.

Hemen Rabb'inden gelen "**Ol**" **etki**siyle yaratılmış ve "Tepki" olarak ona dönmek, onda yok olmak, ölmek **birlenmek** istemiştir.

"**Aklın bu tutumu Hünnes'dir.** Bu karanlık kapıdan **Nûr üzerine Nûr** isimli Rabbine dönmektir.

Bir diğer tanımla, ALLAH'ın bir oluşuna karşı, **çokluk** olmanın, yuvadan ayrılmanın "Öksüz"lük duygusuna kapılan AKIL, yuvaya dönmek için kendini yok edip, **Tekliğe** dönmek istemekteydi.

O zaman Rabb, "**Akıl**"a karşı "**Nefs**" denen **karşı tezi yarattı.**

Nefis ise aklın tersine, "Birlenmek, yaratana dönmek değil; ondan kaçarak, kendisini (tanrı gibi) ayrık bir kimlik sahibi olarak görmek istemektedir.

Rabbinden kaçmanın diğer adı da "**Oluş**"tur.

Oluş terimi "**Künnes**"tir. Böylece aynı varlıkla (Ruh) olan iki kuvvet (Hünnes ve Künnes) **asgari müşterekte bir koalisyon** yaptılar.

Akıl, "Varlığın" yok, ederek, Rabbına dönmeye çalışırken; nefis ise varlığını sürdürerek Rabbinden kaçmaya çalışır, kafa tutar!..

Hünnes ve Künnes'in birbirini dengelemesinden "**Kozmik hayat**" çıkar. **Akıl tek bir bütündür ve ayrık kimliği yoktur.** Nefis bu tek paydayı, tam sayısı, "**Ayrık çok sayıda kimliğe**" götürmek istemektedir. Kesir ve paylar olarak sürekli bölünmek, her bütünün ayrı ayrı sayısız kişiliğini oluşturmak, teklikten çokluğa gitme istemindedir.

Ama, **sürekli yarılandığı için,** bir yandan da "**Azalıp, yokluğa doğru**" **ufalanmaktadır.**

Hünnes yasasını uygulamak isteyen **Akıl, TEK KUTUP**'ludur. **Künnes yasasını** uygulamak isteyen **NEFİS** ise "Başı-sonu" (Ömrü) olan "**ÇİFT KUTUPLU**" dur. (Elektrik yükleri, mıknatıs kutupları, neden-sonuç ikilisi ve Özellikle madde-antimadde çifti gibi...)

Çiftler birbiriyle çelişir, her bir ayrık çift kendi gözlemini gerçek sayar. (Maddenin zamanı öne; antimaddenin arkaya akmaktaysa, hangisi gerçektir?)

Bu bir çift gerçeğin üstünde "**Asıl gerçek=HAKK**" vardır: İki çift (nefis) birbirini yok eder ve **tek kimseye** dönüşürler. O zaman tek bir şey olarak kendi gerçeklerinin birleştiğini ve aynı olduğunu görürler.

Bu demektir ki, **bir enerji aslından doğan** birbirine zıt bir çift (madde-antimadde çifti) "Künnes" (Pair Production) etkisinde doğar, ayrı kişilik kazanırlar.

Annihilation ile yok olunca "Hünnes" te birlenirler, birleşirler. (*)

Bu mekanizma bize evrensel dengeyi, oluş-ölüş ve arada kalan hayatı anlatmaktadır. Yıldızı dışa açmaya çalışan kuvvetler Künnes ve yıldızı karadeliğe büzmek isteyen kuvvetler "Hünnes" dir.

(*) Bu bilgileri ikinci cildimizde açacağız. Burada bize gerekli olan "Hünnes ve Künnes mekanizması" dır. Aslında KÂİNAT'ın yaratılış, yaşayış ve yok oluş sırrı bu iki kelimededir. Dolayısıyla bu seri HÜNNES ve KÜNNES'in ilmi yorumundan kaynaklanmıştır. Hünnes ve Künnes'in Ruh-Nefs üzerindeki tasarrufunu sonra izleyeceğiz.

Kesim 78 Tünel süreci

ilâhi kablo

EVREN, yıldız, insan dahil her bir varlık, **Künnes ile doğar,** doğumu akdeliğinden gerçekleşir.

Aynı varlık **Hünnes ile ölmek** zorundadır ve ölümü karadeliğinden oluşur. **Hayat, bu iki kuvvetin birbirini dengelemesiyle "Ömür"** denen **vadeyi** kazanmaktır.

Ölümden Karadelikler, doğumdan Akdelikler sorumludur. Bu ikiside bir "**TÜNEL**"in tek yapının iki uçları (doğuma ya da ölüme açılan) kapılarıdır...

Bu tünel nedir, nerededir? İşte bu soruya cevap arayacağız: Mâdem bir karadelik bizi yutuyor ve ardındaki tünele götürüyor, orada ne var? Tünel derken, neyi anlatmak isteriz? Bunun cevabı "Her şeyi kapsadığı" olacak (*).

Bayıldığımız zaman düştüğümüz o kara kuyu hissinden radyoaktif elementlerin iki atomundan birini uzanıp yutan, mikrokozmos (zerre) tüneli ve burada ele aldığımız "Karadelik ardındaki" makrokozmos (kürre) tüneline kadar her şey bir tünelden üflenir ya da geri alınır.

Komaya girdiğimizde, hipnoz olduğumuzda, küçük ölüm olan uykuda gördüğümüz düşlerden, zikir ve benzeri meditasyonlardaki olağanüstü hâllerde biz hep o Tünel içindeyiz.

Bilim de bu hesabı yapıyor. Kuantum teoremi tamamen tünel üzerine kuruludur: Evrende **bir atomdan bir insana, bir yıldıza ve hatta evrenin kendisine özgü bir karadelik tüneli (Karakabiri) olduğu bulunmuştur.**

(*) **Zülkarneyn'in boynuzu, Berzah dediğimiz bu tünelin** ikinci cildimizde başlıbaşına bir bölümü olacak ve onun ileride **"Küçük ve kişiye özel bir sûr borucuğu"** olduğunu kanıtlayacağız.

Âyetler de bu tüneli doğrulamaktadır. Örneğin:

"ALLAH KİMİ DOĞRU YOLA KOYMAK İSTERSE ONUN KALBİNİ İSLÂMİYETE AÇAR, KİMİ DE SAPTIRMAK İSTERSE GÖĞE YÜKSELİYORMUŞ GİBİ KALBİNİ DAR VE SIKINTILI KILAR."

En'am-125.âyet meali (ileride göreceğimiz, kurtçuk delikleri=Worm Hole yâni) "Sur borucukları" olan SRW tünelleri, gerçekten cisimleri çekip uzatmakta ve daraltmaktadır.

Bayılan biri sanki dipsiz bir kuyuya düşmekte ve karanlıkta kendini kaybetmekte, ayılacağına yakın ise kuyunun dibinde bir beyaz ışık görmekte ve oradan tekrar dışarı çıkmaktadır.

Bu beyaz ışık sanki **akdeliktir** ve önce düşmekte olan baygın kimse, bu ışığı gördüğünde tersine **göğe yükseliyormuş** izlenimine kapılmaktadır.

Kimi komaya girip çıkanlar da "yatakta yatan bedenlerinden dışarı, tavana doğru çıkıp gezdiklerini" söylemektedir. Yine rüyalarda girdiğimiz böyle bir yükseliş, hâttâ uçmak bile vardır.

Yükselişin sıkıntılı olmasının nedeni de âyette, **"Yükseklerde oksijen yetersizliği var"** anlamındaki ipucudur. (Nitekim bayılma nedeni oksijen sıkıntısından doğmaktadır.)

Yine ölümcül kaza atlatan birisi, bütün hayatının olduğu gibi (Örneğin 70 yılı her saniyesiyle yeniden yaşarcasına) **bir "anda"** gözünün önünden geçtiğini, fakat 70 yılı yeniden aynı uzunlukta saniye saniye yeniden yaşadığını görür.

Bu da **hesap defteri** dediğimiz üç boyutlu video bantımızın bize gösterilmesidir. Unuttuğumuz her şey orada yer alır ve hesap defteri ile yüzleşmiş oluruz. Âyetlere göre tıpki ashabı Kehf gibi *"Biz dünyada bir gün ya da daha az kaldık"* diyerek melekleri de tanık göstermeye kalkacağız.

Böylece ölümüzle, doğumumuz ve geçmiş yaşamımıza "Tümden ve gerçek" tanık olacağız.

Tüm ve **gerçek** terimleri, birer **bilim terimidir** ve söylediklerimizin matematik denklemleridir.

Evrenin dışına çıkmanın her yolunu denedik.

Işık hızına katı relativistik bölgeye ve orada **"Maddi hiçlik"** bölgesine girdik.Orada hareketsizlik ve **mutlak zamansızlık olduğu için,** "Algı ve sezgiden yoksun kaldık."

Zamanın sonsuz gelişmesinden kurtulmak, için bu kez ışık hızının üstüne, yani **Feinberg bölgesine girdik.**

Bu kez zaman tersine çalıştığı için, evrenin dışına çıkma yolculuğumuz **"Geriye dönüş"** hâline geldi. O zaman yola çıkmakta olan kendimize rastladık.

Çünkü zaman tersine çalıştığı için, zamanda ileri değil; **yolculuk öncesi gerimize** döndük.

Yani aslında nereye gitmeye kalkıştıksa örtülü biçimde bu **tünelleri algıladık** ama, **neyin nesi** olabileceğini anlayacak kadar **zamanımız olmadı.**

Çünkü sadece birer **noktasal tekillik** olarak gördük **tünellerin girişini...**

Uzayın dışına çıkma girişimimizi yalnızca, **uzayın çapın** doğrultusunda başarabiliriz.

Uzayın kendisi de dünyamızın benzerindendir.

Evrendeki bütün cisimler, yıldızdan ibaret süsler, hep bu **evren kabuğunun yüzeyindedir.**

Demek ki, ne yaparsak yapalım, o **İKİ BOYUTLU** yüzeyde kalıyoruz. Tıpkı gazeteye fotoğrafı basılan insanların gazete kağıdının dışına çıkamamaları ya da aynaya hapsolmuş görüntümüz gibi...

Ama örneksediğimiz "Resim gibi kalınlıksız o insanların ÜÇÜNCÜ BOYUT/ **Hacım" kavramına inanmalarını sakın beklemeyin...**

Aynı şey, bizim de evrenin **üçüncü düzlemi, ya da MEKÂNIN DÖRDÜNCÜ BOYUTU** için geçerlidir.

Dört boyutlu bir mekân sezgiyle canlandırılamaz olduğundan, biz yine örneğimizi, üç boyutlu bir küre üzerinden vermek zorundayız.

Kesim 79 Tünel süreci

evrenin kayıp düzlemi

MEKÂNIN saklı dördüncü boyutu, bizim teğetleştiğimiz üçüncü düzlemde yer alır.

Dolayısıyla her nokta bu saklı boyutun kendisi, yani "TÜNEL" oluverir. Oraya geçmek için, "UZAY ÜSTÜNE" çıkmak, küremizin çapı doğrultusundaki TÜNELE girmek gerekir. Bunun ne demek olduğunu yine bilinen bir basit idealize deneyle kavrayalım:

On gün boyunca gideceğimiz bir çöl düşününüz sevgideğer okurlar:

Bu çölde iniş-çıkışlar ve engebeler vardır. Hızımız sabit olduğu için, örneğin saatte 10 km. yapabildiğimiz çölü, ancak on günde geçebileceğiz. Çölün sonunda da bizim bulacağımız bir "GELECEK" var. Işık böyle bir şeydir işte!..

Bu çöl, yani engebeli uzay-zaman içinde sabit ve değişmez hızıyla (saniyede 300 bin km.) yol alarak, uzayı (ya da buradaki örneğimizle) çölü 10 günde geçer.

Çünkü uzay, çekim yüzünden engebelerle doludur, düzlüğü hiç yoktur.

Ama, biz çölü **yürüyerek geçmekle şartlandığımız** için (iki boyutluda yürümek kaydına düştüğümüzden) çölü on günde geçeceğimizi sanıyoruz.

Eğer bir balonumuz olsaydı bir kaç günde, eğer bir uçağımız olsa on dakikada, roketle saniyelerde ve ışık hızıyla saliselerde alacağımız bu **uzay yürütülmesi** olayı, aynı zamanda **"Evrenin dışına"** yani bir üst mekân boyutuna geçmek demektir.

Örneğimizi, bizim vurgulamak istediğimiz yönde kullanmak istersek, **mekânın "Dördüncü" boyutu olan tünelleri** anlatmak isteriz.

En, boy, yükseklik dışında bir de **"Tünel"** boyutu olan evrenin **"Kayıp bir üçüncü düzlemi"** vardır.

Gerçekten de evren **iki düzlemlidir.**

Kalınlıksız insanlara nasıl ki, üç boyut "Sezgiyle canlandırılamaz" gelirse ve **hacım** kavramından bir şey anlamazlarsa, aynı şey bizim için de geçerlidir:

Mekânın dördüncü bir **boyutu** nasıl birşey olabilir ve neyin nesidir?

Mekânın dördüncü boyutu, tüm paralel uzayları dikine olarak kesen **TÜNEL** sürecidir, evrenin de saklı **üçüncü düzlemidir.**

Karadelik tüneline giren bir nesne için "Tek boyut" terimini kullanmıştık. Bu TEKİLLİK, artı sayıların sıfırı tükettiği ve eksilere geçildiği bölgedir. (*)

Oysa tekilliğin devamı, soyut sayılardır ki takyon imajiner fiziko-matematiğiyle ölçümlenebilir.

Soyut sayılarda somut sayılara oranla anomaliler vardır. Ancak hangi taraf evrendeysek karşıdaki evren bize anormal gelir.

Işıktan hızlı titreşen esir, ışıktan hızlı giden takyonlar (Bilinç, melekler vb.) ışıktan hızlı sonsuz özenerji (Nûr) sıfırdan küçük sonsuzdan büyük (Akıl)yapılar, süper uzay çiftlikleri vb. aslında soyut sayılar matematiğinin, sonsuz setler sistematiğinin beşinci işlemi ile tıpkı somutmuş gibi anlatılabilmektedir.

Bizler **mekânın dördüncü boyutu olan TÜNELLERİ** göremeyiz .Zirâ tünelleri değil; onların kuant (Kemm) denen **noktasal** kesitini görüyoruz. Noktaya ise **"Boyutsuzdur"** diyor ve "es" geçiyoruz.

Oysa **nokta,** kendisine baktığımız **EVREN DÜZLEMİNE** göre değişir bir boyut kesitidir.

Yani gözlemcinin bakış açısına göre algılanır.

Örneğin nokta boyutsuz" mudur, veya kuantlar sadece noktasal mıdır, bunu araştıralım.

(*)Soyut sayıları kabullenmeyen dinazor matematikçiler tekilliğin her şeyin **sonu** olacağını söyler.Bir maddeci soyut sayılara inanmak istemez, sıfırdan küçük sayılarla matematiği de inkâr ederek, oranın **"Dönüşsüz tekillik"** olduğunu söyleyebilir. Ama siz ona aldırmayın. Matematiğinizin güvencesi tamdır, işimize bakalım ve "Gerçeklerle" ilgili olalım.

Kesim 80 Topolojik tünel

nun-kalem-levh-kürsi

BOYUT yönlere uzanım demektir. Bir boyutlu demek bir yöne uzanımdır. (Uzunluk, çizgi, doğru, kalem gibi skaler, lineer ya da dalga çizgisi, kartezyanizmde **x** apsis)

İki boyutlu iki yöne uzanım demektir. (En ve boy çarpımından oluşan alan-yüzey, kitap gibi genişlik içerir. Kartezyanizmde **y** ordinatı ve açısal tanımlamalar)

Üç boyutlu üç yöne uzanım demektir. (En, boy ve yükseklik çarpımından oluşan hacım, kürsü)

Sonuncuda yükseklik boyutu derinlik, kalınlık olup, bir şeyin uzayda kapsadığı oylumu anlatır. Kartezyanizmde bu olgu **z** eksenidir.

Nokta ise hiç bir yöne uzanmadığı için **boyutsuz**dur. Matematik ve Arapça değeri sıfırdır. Noktanın serüvenini anlatmak için düşünsel deney yapalım: Şifre Kur'an misâllerimiz ise "Nun-Kalem-Levhi Mahfûz-Kürsi'dir. Nokta bizi Kürsiye götürecektir:

Bize bir **"Nokta"** gösterilmiş olsun.Ama bu noktaya baktıktan sonra, bakış açımızı dik doğrultuda değiştiriyoruz. O zaman, bu noktanın bir **kalem**in tepesindeki **yuvarlak** olduğunu görüyoruz. Böylece boyutsuz ortamdan tek boyutlu (x) düzlemine geçiyoruz.

O zaman **tek boyutlu** kalem sandığımız şeyin, bir **KİTAB**'ın **sırtının** "Enine kesiti" olduğunu görüyoruz.

Böylece kitabın bir **"Alanı"** olduğu için (önce boyutsuz nokta, sonra bir kalem gibi tek boyutlu) **uzunluk** sandığımız şeyin bir kitabın en ve boyundan oluşmuş **iki boyutlusu** olduğunu seziyoruz. (y düzlemi).

Sonra bir başka düzleme geçtiğimizde, yani bu kitaba başka bir bakış açısıyla baktığımızda, o kitabın kitap değil; bir **KÜRSÜ**'nün "Üstünün kesiti" olduğunu görüyoruz.

Böylece "Hacım" yani 3 boyutluluk kavramına ulaşıyoruz. (Z düzlemi).

Her bakış açısından, (evrenin hangi boyutlarında olduğumuzdan ya da görüşlerimizden) nokta sandığımız bir şeyin aslında nokta değil, çok boyutlu olduğunu sezebiliriz.

Evren "Aşağı semada" kürsü değil, küreseldir ve küresel cisimlerden oluşmuştur. Kürenin ise **üç boyutu** vardır. (Yüzeyi iki boyutlu; çapı üçüncüsüdür.)

Dolayısıyla bir küreyi **çevre-çap** ilişkisinden oluşmuş bir çember olarak basitleştirelim.

Çemberin çevresi bildiğimiz evrendir. Biz orada yaşamaktayız, her cisim onun üzerindedir. Bu çemberde örneğin Dünya ve Ay bulunmaktadır.

Biz dünyadan Ay'a gidiyorsak, bu çember üzerinde bir **yay mesafesi** alırız. Bu mesafe hem uzayda hem de zamanda alınan radyal mesafedir.

Ama bunun dışında ikinci bir bakış açısı da evrenin çapına geçmektedir. İşte bu çap iç uzaydır ve zaman mesafe ile ilgisi yoktur. Dış uzay yerine bir **iç uzay** anlamına gelir.

Bu çap **"DİKİNE"** bir uzunluktur. Bu **çap,** çemberimize her noktadan **dik** inmekte ve bizimle **teğetleşmektedir. Çevre/çap** ilişkisi ise sihirli **sayısın**dan geçmektedir.

Bu çapın bize değdiği teğet noktasında kuant denen ışık zerreceği şeyleri **boyutsuz nokta** olarak görmekteyiz. Ne var ki, o çapa geçtiğimizde bu noktaların nokta değil, **SOLUCAN TÜNELİ** uzunluğu (Tek boyut) olduğunu görüyoruz.

İşte **Worm Hole** denen bu tüneller, bizim evrenimizi yukarı katmanlara bağlayan bir ÖZEL YOLDUR, **mekânın dördüncü boyutudur.**

Bu çap tüneli, bize diktir ve hiç bir mesafeyi, hiç bir zamanda alan karadelik tünelimizdir. Evrenin de üçüncü düzlemidir.

Tünellerle ilk kez **Schwarzschild hunisi** olarak tanışmıştık. Daha sonra **SWR Köprüsü** olarak evrenselleştiğini görmüştük.

Bugün fizik, **Schwarzschild-Rothschild-Weißschild** köprüsüne **"Worm Hole"** (Bükümlü tünel, solucan deliği, kurtçuk oyuğu, larva yuvası) demektedir. Bu terimden anlatılmak istenen, tünelin TOPOLOJİK "Biçimi" olup, "biçimsiz bir oyuk" gibi düşünülmelidir.

Düzgün bir tünel, kablo gibi bir belirli bir biçim umuyorsak yanılırız. Çünkü tüneller sabit değildir.

Burası, sanki bir **oyuklar denizi**dir ve evrenin üçüncü düzlemi olup, bir de adı vardır: **Süper uzay** (Uzay-üstü uzay, sürvites uzay).

Tüneller, Arz ile ARŞ arasındaki Süper Uzay'ın dokusu, yapısı örgüsüdür.

Evrenin tümü kuant denen enerji koordinat noktalarından oluşmuştur. Evrende ne kadar koordinat noktası varsa, hepsinin de, **bir "Özel" tüneli** vardır.

Her özün tüneli bireysel, kişisel bir kablodur.

Sanki Levhi Mahfuz'daki ilâhi kompüterden, evrendeki her öz'e sayısız KABLO uzanmaktadır.

Sanki iradei külliye, her iradei Cüziye'yi bu tünel denen iplerle yönetmektedir. Hem de yukarıdan aşağıya yönetim ve denetimdir bu SONSUZLUK KULESİ...

Sanki "İpler" in yönettiği bir kukla oyunudur hayat!.. Sanki, o **dikine tüneller "Aşağıların en aşağısına"** gerilmiş, **enine** bir **uzaya bakıyordu.**

Ve sanki bu elma kurdunun yüzeydeki lekesi, elma bıçakla boylamasına kesildiğinde **"Kurtçuk deliği"** ortaya çıkmaktadır.

Uzayın dördüncü boyutu olan Süper Uzay, böyle bir elmadan farksızdır, **sayısız tünellerle oyulmuş** bu elma benzeri uzay, bizim için çok önemlidir.

Çünkü o tüneller âlemi **AHİRET**'tir.

Bunun için **tünel** diriyi kendinden uzak tutmakta, vâdesi dolmamış kişiyi karadelik öldürmeyi red etmektedir. Bu yüzden oraya dalan biri saniyenin 67 milyonda biri zamanda tünelin içinden geçerek arka tarafa, hayata iade edilir ve tüneli göremez.

Kesim 81 Topolojik tünel

Arş metrosu

ALLAH'IN takdir ettiği vâde olan ömür dolmadığı sürece biz tünele doğrudan girip orayı gözlemleyip, müşâhâde edemeyiz sevgideğer okurlar.

Oraya ancak bedenden soyutlanarak içeri girilir. ki bu da **ecelin** gelmesiyle gerçekleşir. **Saati gelince,** tünel bize uzanıp karadelik (karakabir) kapısından içeri alır. Ruhu emen bu kozmik hortum **"Bilincimizi"** yutup götürür. Bu **küçük kıyamet** gibi, **büyük kıyamet** de "Evreni" (ve bilincini) dürüp götürmektir.

Ledünnî ve bilimsel birleşime göre; önce karadelik tekilliği olan **"Nokta"** ya gideriz. Bu boyutsuz nokta bizi **iplik gibi iğne deliğinden çekmiştir.**

Dolayısıyla bu **"B" harfinin noktası, o noktayı koyan "Kalem" ile ilgilidir.** Âlak ve kalem sûrelerinde geçen bu **"Kalem"** bizim örneğimizdeki **uzunluk tek boyutuydu.**

Kalem, bu noktayı **"İki boyutlu bir defter"** olan **"Levhi Mahfuz"a yazmıştır.**

Levhi Mahfuz ise "Dört direkli" Arş'a (Hacım, üç boyutlu) yapışıktır. Kur'an bize **"Nokta, Kalem, Levhi Mahfuz** (Defter) ve **Kürsi-Arş, sûr borusu, hesap defteri, kalem tutan melekler, namazın mirâç oluşu terimleriyle Siccin, İlliyyin, tünelleri imâ etmişti.** Bunu tesbit etmiştik.

Sûr borusu **"En büyük tünel"**dir. Bir adı da **BERZAH**'tır. İşte bize uzanan tünel oradan gelmektedir. Bu tünel, **"Râkim"** in de kendisidir.

Tünel bizim **rızk,** beslenme kablomuzdur. Rızkımız kuantlaştırılarak (uzay) sayılı nefes (zaman) hâlinde bize ardışık destek (Peyderpey ikmâl) vermektedir. Örneğin 75 yıllık bir ömrü olan insanın 300 ton et yediğini biliyoruz. Bu onun toptan **rızkı,** fakat onun öğünlerle perâkende gelmesi **Râkimidir.**

Tünel bizim iç uzayımızdır. Bu iç-uzay bizim "Sâlât (Dua, namaz, zikr) mir'acımız" olan Arş santralına bağlanan "Kişiye özel" kablomuzdur. Her nefs bu kabloyla **Samed**'e bağlanmıştır.

Bu kablo **"Kürsi"**ye "oradan **"İlliyyin"**e iner.

Hesap defterimizi tutan **"Katip"** meleklerin "Kalemi" ile tek boyutlu olur. Bu yazıcı-kameraman meleklerin bize değdiği teğet noktası ise "Karanokta-Aknokta, Elif noktası B'nin noktası olarak fiş-priz ikilisinin irtibatı sağlanır. Akım (devre kapalı) olduğu sürece *"hayattayız"* demektir.

Meleklerimizi, hesap defterimizi, günah-sevap tutanaklarımızı ,yaşam bilançomuzu, kişisel şeytanımızı, rüyalarımızı, bilinç altımızı ararsanız, işte o tüneldedir. Görmediğimiz soyut her bir şeyin adresi o lâbirenttedir.

Fakat aşağıların aşağısı olan "Bizim evren", bu üst boyuttan bir teğet (değme) noktası yüzeyiyle orantılı haberdardır.

Günlük hayatta bunu pek fark etmeyiz ama, rüya görürken, hipnoz altında ya da psişik yeteneklerimiz coştuğunda hisseder, o tünele çekiliriz.

Yükselmek **"İlliyyîn"** (En üst gök katmanı) noktasına olduğu kadar, aşağıların en aşağısı o "Siccin" (lânetlenmiş alt noktaya) kadar barometre gibi iner çıkar.

O zaman bize ya "Cennet" ten ya da "Cehennem" den birer kapı açılmış olur.

Aşağıların en aşağısı olan "Şu bizim evren"de **"Üç boyutlu" olarak** yaşadığımızı **sanırız.**

"Yazıcı melekler" iki omuzumuz üzerindedirler. Nefsimiz iki koltuğumuz arasında, şeytanımız kanımızda, bilincimizde beynimizde diye tanımlanır.

Bunlar hoş fakat boş benzetmelerdir. Bu **sahte üç boyutlu çevrede "Onları bakıp göreceklerini" sananlar yanılırlar.** Çünkü, biz, **hiç bir kalınlığı olmayan** çok ince **bir aynanın yüzeyinde "Resim"** gibi yaşıyoruz. Gerçeğin görüntüsü, yansımasıyız.

Aynanın sahte derinlik duygusu gerçek değildir. Omuzumuz üzerindeki meleği, **aynanın sırrı arkasındaki** görmediğimiz boyutta düşünmek gerekir. Kısacası, biz evrenin bir ayna yüzeyi gibi olan sahte derinliğiyle avunup ona yapışık yaşıyoruz:

Aktarı Sema'nın uzay zaman çizgilerine **hapis** olmuşuz. Eğer bunun **dışına** çıkabilseydik, **aynanın arkasındaki "Sır" denen "Sırrın" arkasına geçebilseydik, kalbimiz yarılıp da bir sultan güç eşliğinde, ayna dışına geçebilseydik, "Sırdan içeride ALLAH olduğunu GÖRÜRDÜK!..**

Görürdük, çünkü ALLAH CEMALİ'ni hak edene, lâyık olana bir vâad olarak SIR OLMAKTAN ÇIKACAK!

Görmeden inandığımızın Kelime-î Şehadet'in, Celle Celalûhû Cemâl'inin Cenneteyn (İkinci Cennet'de tecellisi olacaktır.(*)

Onu görmek, Cenneteyn'de "Âynel Yâkin" aşk ile; bu âlemde ise "İlmel Yâkin" korkuyla temsil edilir.

İlmel Yâkinlik için önce İlliyyin'e yakın olmak gerekir. İlliyyin'e de "Râkim Ashabı" yani "ilmiyle amel; ameliyle ilim yapan" hak kazanır.

"Kehf Ashabının ameli" Sıdk ile Muhafaza, Sabr ile Mücahede'dir. **Râkim** gibi bizi de Sağiri Mir'ac (Namaz) ile Sahabeyi Meymene'den, Sünneti Muhammed§den ayırmasın. İlim ise bundan sonra Saltanatı Mesih, Sultanı Mehdi sırrıdır.İlim ahırette Siccini Meşemeden; dünyada Sûfyanı Mutaassıbdan Sırrı Müntekim ile korur. İlim O'nu bilmek ibadetidir. Sıratel Müstakiym'den şaşırtmadan sahibini doğru Sidretül Münteha'y agötürür. Samed ve Muktedir Sadareti Mahmudiye'ye bizleri komşu etsin diye Salih ve Müsamahakâr; Sâkin ve Mü'min kullarından olalım. **Cennet mekânınız; Cenneteyn makamınız olsun sevgideğer okurlar...** (âmin)

(*) Resûlullah (S.A.S.) Miraç'da bu eşsiz güzellikler güzelliğine cennet ve hurilerine bakmadan ulaşmak istemiştir. Yunus Emro'de boşuna "Bana seni gerek seni" dememiştir.

oto-referans / z

Cennet ve sevgi bağlantısı

Salih ve Müsamahakâr: Salih âmel tolerans, hoşgörü ve sevgiden geçer. Salih, "Sulh=Barış" kökünden türeme "Barışsever" demektir sevgideğer okurlar...

Kur'an bizi Cehennemle korkutur, Cennet ile müjdeler.

Müjdesi gazabından daha üstün olduğu için Kur'an'da üçte-bir oranında ateşle korkutuluruz; üçte-iki oranında ise güzelliğe imrendiriliriz. Bu çocuklarımıza da uygulayacağımız bir ilâhi pedagojidir sevgideğer okurlar...

Çocuklarımıza pedagoji uygulayabilmek için velileri olarak bizlerin de insancıl psikolojinin eğitiminden geçmemiz gerekir.

Bunun sırrı da çok basit "Ya sevgiyle,dostlukla, barışla , tevazuyla, hoşgörüyle, başkalarının ayıbını örterek,sencil verici ve uzlaştırıcı olur, bilimsel inancı yakalarız.

Ya da nefretle, düşmanlıkla, savaşla, kibirle, horgörüyle, başkalarını zan-töhmet altında tutmak için saldırganlaşır, bencil, alıcı ve nifakçı olur, horgörür, cehâletl iştigal eden câhil düzeyinde kalır.

Sâlih ve sâliha olmak Cennet 'in baz nedenidir.ALLAH rızası doğrultusunda, sencil, çıkarsız ardniyetsiz, karşılıksız özverili sevenler sâyesinde kurulan o güzide mekân CENNET sevmeyi sanat hâline getrmiiş o mekân aşık hurilerle doldurul-du. ALLAH, karasevdalanmışcasına sevip, sevmeyi sanat yapmış sevgi ille çırpınan, sevgiyle inanılmaz güzelliklere bürünmüş Hurileri sırf bu yüzden yarattı.

Mekân ve makam olarak ayrıca **"Sabikûn"** denen son derece özel bir Cennet ile ödüllendirdi: (Vakıa sûresi)

Ender sahih hâdislerden birinin cifirsel analizi sonucu Cennet'in en güzel,en gözde,en güzide, en nâdide(orkide vâdide) dünyasal yaşamlarında çıkarsız, yâni **ALLAH** rızası için seven, böylece Sabikûn (En ileri dereceden kullar) adıyla anılan **Mahmudiye'ye komşu** bir zümre daha var:

Orada ibâdet, âmel, zühd, tâkvâ, zikir gibi gayret ve mesâî ile gelinen "Sağ meymene uğurlu, ashabı yemin) derecelerden bağımsız, farklı, üstte olarak,sadece doğal sevgi sahiplerinin çabasız süreçle eriştiği bir makam daha var. Nasıl ki Cehennem koyu kızıllığın kaynağı ise bu özel Cennet diğer tüm Cennetlerin ferah yeşilinin ana kaynağı inanılmaz bir yeşildi.

Bu eşsiz yeşil dünyada hiç yoktur. Sadece Rahman sûresinde yine yanlış tercümeyle "Koyu yeşil" diye çevrilen bir yeşildi.Tüm Cennetler, onun yansısını alıyordu, ama o bütün yeşillerin kaynağıydı.Yemyeşil, ışıl ışıl bir nurdandı.Çünkü sevdanın rengiydi!Bu koyu yeşil nurdan **ALLAH** diğerlerini de yoksun bırakmayıp, haberdar etmek için Huri kızlarının göz bebeklerini o yeşilden yaratmıştı. (Rahman sûresi âyetleri)

O yeşil sonsuz rengin tastamam ortalamasıdır. O Cennet'te diğer alt-Cennet kırmızılarından (Mücevher kırmızısı, mercan kırmızısı, nar çiçeği vb.) farklı olarak ve dilimize "Orkide" diye çevirebileceğimiz çok özel bir kontrast renkle süslenmişti. O Cennet'in en güzel bölümünün ev sahibi Resulullah'ın makamı ise (Buruc sûresi sırrı uyarınca Koç burcundan olan Resulullah'ın ve burcunun sembolü gereği) gül kırmızısıydı. Bu istisna dışında orkide vadisi alabildiğine engin yoğun bir yeşildendi. Mahmudiye ve ona komşu Sabikûn makamını başka ne sanıyorduk ki?

Yoksa el içine çıkmayan, asık suratlı, bilgi ve tebliğden yoksun, sevgi mesajı vermeyen, fakat olağanüstü âbitliği sâyesinde Ashabı yemin (Meymeneh, Uğurlu sağ grup) mensuplarının makamı mı? Onlar liyakatta daha alt-Cennetler ile yetinmek zorundalar.

Niçin sevgi, niçin birlik-beraberlik ve barış şartı?.. Bunun da sırrı, (Bakara sûresinde) **ALLAH** ile meleklerinin henüz "Yeryüzü hâlifesi" olarak yaratmayı dilediği insanın oluşum sürecinde, meleklerin, cinlerden sonra yaratılmaya hazırlanan insan tortusunu kastederek, **Yoksa yeryüzünde yeni bir fesad daha mı yaratacaksın?"** sorusuna cevaptır.

Fesatlık, savaş, ihtilaf, nifak, fitne, fısk, fırka ve fraksiyon, klik, zan kategorisinden tüm bölücülükler nefrettendir. Sevgisiz insanın göstergesi onun horgörüsü, dedikoduculuğu, öfkesi, kibiri, nefreti, ikili oynaması, bencilliği, pintiliği, câhilliği, inanmışlara haksız sanılarda bulunması (mü'minlere suizan) hasetçiliği, fesatçılığı ve nifakçılığıdır. Böyle biri sırf çok ibadet etti diye güzellerin en güzeli Cennet üst-makamlarına alınacağını sanmasın. Nasıl ki "Cehennemdekiler" Cennet'e gıpta edeceklerse, bir alt makamdakiler de bir üst makam Cennet'e öyle gıpta edeceklerdir. Çünkü, yine çok ibadet eden biri ayrıca sevgiyle doluysa o yerin sahibidir. Hâdise kulak verelim:

"Mü'min olmadıkça Cennet'e giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe mü'min olamazsınız"

Kesim 82 Topolojik tünel

iç-uzay

İKİNCİ cildimizde tünellerin "Arş'a kalkan asansör olduğunu" bütün yeni bulgularıyla birlikte göstereceğim. Önceki kesimde değindiğimiz evrenin yukarı katmanlarında ne olduğunu en alt kattan başlayarak görmek gerekir.

Tüneli "Hiç bir saniyede" geçtiğimizi unutarak, **evrenin üçüncü düzleminin** nasıl bir **yer** olduğunu bilim ışığında anlatalım:

Bütün tüneller "Sonsuz ihtimali" temsil ederek, sonsuz tane sayıda bir yumak halinde "Uzay-Üstü-Uzay"a açılırlar.

Bu bölgenin tanımını bizzat bilim yapmıştır. Karadeliklere ismini veren **John Wheeler, bütün olasılıkların en aşırı hali olan SÜPER UZAYı bulmuştur.**

Onun bu bulduğu Süper Uzay'ın doku maddesi ise bizzat sonsuz tane "TÜNEL"dir.

Birbiri üzerine labirent gibi dolanan bu tüneller süper uzaydadır.

Boyutsuz karadelik evrenin dokusu olan uzay-zaman çizgilerini öylesine büker ki, biz artık o yüzeyden bir uçurum yani "ÇAP DOĞRULTUSUNDAKİ İÇ UZAYA, TÜNEL"e geçmiş oluruz. (Buraya daha önceki fikir jimnastiklerimizde ışık hızında Feinberg uzayı olarak girmiştik.)

Karanokta boyutsuzken, şimdi ardındaki tünelin bir uzunluk boyutu oluşmuştur. Bu sırada biz ışık hızındayız demektir.

Bu uzunluk boyutu, kalemin kesitinin bize nokta gözükmesi gibi olan karadeliğin açıldığı KALEM uzunluğu gibidir. Işık hızına ulaştığımızda SÜPER UZAY 'a dik bir doğrultuda Feinberg bölgesine çıkarız.

Orada mekân değil, mekânların bir evriminin üst üste yedirilmiş biçimini buluruz. Üstelik zaman çalışmadığı için "Algı" alamayız.

Burası "imkânsız ve mekânsız" bölgedir ki, daha önce de ışık hızına eriştiğimizde de "Gri hiçlik" denen "Zamansız" bir bölgeye düşmüştük. Tüm bunlar aynı teklik olan Süper Uzay'a giden yollardır.

Şimdi bir karadelik tüneline, yani BÜKÜMLÜ DELİK denen o solucan benzerindeki tünele dışarıdan bakalım! Tünellerden sayısız tane vardır. Bunların boyları uzuyor kısalıyor, birbiri üzerine dolanan solucanlar gibi hep **kıpır kıpır.** Bir hortum gibi, labirent kördüğümü gibi üst üste dolanıyor, fakat birbirlerine karışmıyorlar. Her bir tünel, dünyadaki bir nesnenin, bir nefsin başıyla sonunu birleştirir.

Akdelik denen doğumuyla,karadelik denen ölümünün açıldığı iki kapının arası olan bu solucan benzeri **TOPOLOJİK** matematik örneği tünellerin yapısıdır. Topoloji, bir **koridor** gibidir. Yani eni büyür-küçülür, boyu uzar-kısalır.

Örneğin bu tünellerden birisi birden uzar ve Uranyum'un her iki atomundan birini yutar.

Eğer madde denen şey (sıfırdan ağır ise) bu tünel, onu **karadelik** denen **kozmik emişli vakum süpürgesiyle** alır, götürür ve akdelik denen öteki ucundan dışarı bırakır.

Biz şimdiye kadar bu tünelin içinden geçmiştik.

Şimdi ise bu tünellere **dışarıdan bakıyoruz.**

Bu tüneller tıpkı koordinat noktaları gibi **her an-her yerdedir.**

Sonsuz olasılığın yani akla gelebilecek her türlü ihtimalin olacağı böyle bir uzay vardır. Adını Wheeler'in koyduğu bu SÜPER UZAY, bir okyanusa benzer, onun su yüzeyi, dalgaları, köpükleri vardır.

Ama içine dalınca onun sonsuz tane tünelden dokunduğunu görürüz.

Süper uzay, sadece **esîr denen bir kalıbın içindeki tünellerdir.** Tünellerin ucu, alttaki evrenimizin **karadelikleri** ve **akdelikleridir,** ya da hayatın başlangıcı ve sonu...

Kesim 83 Topolojik tünel

süper uzay

SÜPER-UZAY da **ZAMAN yoktur.** Yani ihtimâl hesaplarına göre, **her şey, her an vardır ve aynı anda yoktur.** Tünellerin eni-boyu sürekli uzar-kısalır.

Nedensellik izlemek mümkün değildir.

Uzayüstü dediğimiz, hiçlik bölgesini hatırlayalım: orada görebildiğimiz bir cismin, HER ŞİMDİSİ üst-üste biçimsiz bir ihtimal bulutu gibiydi.

O şey hem yaşlıdır, hem gençtir ve bütün rızkını, (rezervini) **beraberinde taşımaktadır.**

Onun hem kırmızı hem de yeşil elbisesi vardır.

Çünkü bir yıl birini ertesi yıl ötekini giymişti.

Hem sağlıklı hem hastadır. Çünkü zaman zaman hastalanmıştı. Hem bekâr hem evliydi. Hem bebekti (kısaydı) hem de büyümüştü (uzundu.)

Süper uzay, en küçük ile en büyüğü birleştiren Hilbert uzayından başka, en uzak ile en yakını birleştiren "Karadelik" uzayını anlatmaktadır.

En küçük ile en büyük, en uzak ile en yakın ayna anda ve aynı yerde!..

Burada her şey hem somut, hem soyuttur, sayılar ve kütleler hem gerçek, hem de sanal (imajiner)dir. Hem sıfırdan büyük hem de küçüktür.

Burada her şey aynı anda vardır. En küçük ile en büyük bir arada olduğu için Süper uzay'da "Büyük-küçük" gibi sıfatlar da yoktur. Soğuk ya da sıcaktan etkilenmek, karanlık ya da ışığı seçmek mümkün değildir.En uzak ile en yakın bir arada olduğu için süper uzay'da uzak-yakın da yoktur.Aslında hiç bir sıfat yoktur. Çünkü hiç bir şey "Var ve yok" da değildir.

Zaman üstü olduğu için, (yani ışık hızı burada geride kaldığı için) **nedensellik denen baş-son, öncelik-sonralık da yoktur.**

Zaman öyle kısadır ki, bir şeyin var olduğunu göremeden yok olduğunu görür gibi olurken, aynı şeyden başka bir şeyin var ve yok olduğunu görebilirsiniz.

Bunları bulanlar doğrudan Wheeler gibi bilginlerdir ve böyle olması kuantum, teoriminin "**Belirsizlik**" ilkesi yüzündendir.Ancak ışıktan hızlı bir evrende (Heisenberg'in indeterminizm matrisleri) ortadan kalkar, yerine determinizm(Kesinlilik) gelir. Tam ışık hızında ve Planck sabitinin tabanında (Mini babüssemâ) ne belirsizlik ne de belirlilik vardır.

Her ikisi yerine "Süper Uzay" geometro dinamizmi vardır. (Geon yasası)

Süper Uzay, tüm her bir şeyin (özün) her bir olasılığını (Probabilite) kapsar. Süper uzay, "Akıllı" kategorisinden (İnsan, melek,cin vb) olan, gelmiş geçmiş ve gelecek tüm canlıların tüm düşünce, hayalleme, imaj, tasarım ve kreasyonlarını kapsar.

Ancak tüm bunları modüle etmek mümkün değildir. Çünkü salt isimler vardır ama sıfat hiç yoktur.

Sıfat yerine özün yalın biçimlenmesi vardır.

Özün yalın biçimlenmesi sadece o özün adıdır.

Henüz yaratılmamış şeyler de "Külli şey'in" yâni "Her bir şey"dir. Yaratılmamış şeylere hz.Âdem isim koymamıştır, onun da meçhulüdür. Bu yüzden belirsiz harfitariflere "Şey" denir. (Eşya şey'in çoğuludur. Adsızlar yâni yaratılmamışlar **şey**dir ve bunlardan yaratılmış olanlar ise sadece sıfatları olmayan isimlerdir.

Olgun, tatlı, güzel, özel, yukarı, alt, yeşil-mor öte-beri, önce-sonra, sayı-sıra, somut-soyut,iç-dış, ve akla gelebilecek her sıfatı sayınız ve bunların tersini alınız, onların hiç biri yoktur, kıyas-irde de yoktur. Örneğin "Kısa" neye göre kısadır?

Dolayısıyla yaratılmamış ve daha yaratılacaklar ile, geçmişte yaratılmış ve yok edilmişler sadece bir isimden ibarettir.

Kesim 84 geonlar yasası

evrenler çiftliği

SÜPER-UZAY'ın bu sıfatsızlığının ve eşyalaşma ya da "şeyleşme" ayrımının özel konumu **süper uzayın kurgusu GEOMETRO-DİNAMİK denen iki ortak yasadan geçmektedir.**

Kıpır kıpır kaynayan bu geometrik biçim, durgun olmadığı için dinamik, biçim içermediği için de Topolojiktir. (Topoloji biçimsizliğin biçimidir.)

Süper uzay evrenlerin tohumunun ekildiği bir tarla bir çiftliktir. O her an hareketli tünellerden, her türlü şey başlar, biter ya da yeniden kurulur.

Evrenin bütünü bile oradan çıkma bir noktadır.

Bu evrenler çiftliğindeki (**Nûr** denen) sonsuz özenerji kudretinin bir **etkisiyle** her şey buradan **filizlenir.** Evrendeki sonsuz ihtimalin tamamı burada vardır. Âlemler "SÜPER UZAY"dan birer AKNOKTA hâlinde patlamaktadır. Daha sonra da balon gibi şişmekte ve normal genişlemesini sürdürmektedir.

Bu trilyonlarca evrenden yalnızca biridir bizim "Dev" evren...

Şimdi ulaştığımız nokta çok önemli: Çünkü **evrenimiz** böyle yaratıldı. Süper uzay tarlasındaki **sonsuz tane ihtimale bağlı** evrenlerden biri olarak "OL" emriyle patladı.

Süper Uzay, sözün tam anlamıyla "**Evren kuluçka makinesi**"**dir.** Oradaki enerji dalgalanmalarından biri, aknokta olarak patlar ve bir evren, bir kâinat ya da âlem, hem de ÇİFTİYLE birlikte patlayarak açılır.

Wheeler, süper uzayını "**Kararlı enerji yığını**" olan ve gramın yüzbinde biri ağırlığındaki "**Geon**" lardan kurar. Geonlar, bu uzaya hâkim olan, **Geometrinin** (Topoloji) ve bunların sürekli hareketli olmasının **(dinamik)** ortak yasalarının "parçacığı" olarak düşünülmüştür.

oto-referans / a α

super-space

Yani evrenler ve içindeki madde olsun olmasın cisimleri **Geonlardan** kurulmuştur. **Rüyalarımız** bile oradan ulaşır bize!..

Evrenimiz de bu sayısız evrenden biri olarak beklemekteydi. Aknokta biçiminde patlamış, aniden şişmiştir.

Süper Uzay'da daha filizlenmemiş trilyarlarca evren bulunmaktadır.

Süper Uzayın yapısı aslında kuantlaşmamış bir enerji olan "SONSUZ ÖZENERJİ" kudretinden ve bunların oluşturduğu takyon-Esîr gibi yapılardan oluşmaktadır. (*)

Evren fidandığı, Nûr kudretinin yalın bir biçimde "Enerjinin saf durumu"dur.

Eğer saf enerji durumu termodinamik yönündeki akımla "Saf madde" durumundan daha şiddetliyse, o zaman bir evren patlayarak şişer ve açılır.

Her "Büyük patlama" (Big bang) ardından, bir âni şişme ve bu nedenin sonucu karadeliğe çökme denen kıyamet (apocalyps, götterverhängnis) ya da büyük çöküş (Big Crunch) ya da evrenin intiharı ((Doom Day) gelmektedir.

Süper Uzay esîridir ve gerçekte orada sıfırdan büyük bir cisim yoktur. Kuantlaşma da yoktur. Bunun yerine somut ve soyut sayıların teğetleştiği ve öngördüğümüz **Conandrum** serisi vardır.

Wheeler'e göre uzay (evren, madde) **Conandrum** parçacığına benzer biçimde,süper-uzayda bir gramın yüzbinde biri ağırlığında **Geon** denen parçacıklardan "Kurulur" ve yaratılır.

İkinci ciltte sunacağımız **Takyonlar** ışıktan hızlı gitmektedir.

Yine öğreneceğiz ki, ışık hızını aşan her nesnenin yakıtı (enerjisi) tükeneceğine artmaktadır.

Buna fizik dilinde **sonsuz özenerji (İntrinsic)**demekteyiz ve bildiğimiz **pozitif enerjinin (Nar) negatifi (Nur) dur.**

Bu enerji yoğunluğunun alt seviyesi ise Feinberg formüllerine göre ışık hızının bir üstünden başlayarak, milyarlarca katıdır. (*Nûr üstüne Nûr* âyeti uyarınca)

(*) Bütün bunları ikinci cildimizde göreceğimiz için sadece "İleri bilgileri" sunuyoruz. Okuyucu birinci ciltte tam kavrayamadıklarını ilerde açık-seçik anlayacağı için rahatsız olmamalıdır.

oto-referans / b β

sonsuz özenerji=Nûr kudreti

Işık hızı aşıldığında **(Feinberg uzayında)** ve kuantlaşmanın olmadığı soyut mini uzaylarda **(Hilbert uzayında)** ayrıca antimaddenin zaman okunun tersinmesinde **(Antievrende) zaman** tersine çalışmakta olan bir **negatif uzay-zamana** dönmektedir.

Oysa **paralel evrenlerde,** yer değiştiren ve hapsolan uzay-zaman çizgileri, akdelikle yeniden eski durumuna döndüğü için zaman tersine çalışmaz. **Negatif evrende** uzayımızın bu karakteristiği yoktur. Negatif bir evrende her şey **tersine** dönmektedir:

İnsanlar ve cinler (Madde-Enerji) yine de bir alt hızda durmaktadırlar. Çünkü her iki tarafın da aşamadığı bir **ebediyet bölgesi** bulunmaktadır.

Işık hızını aşmış "Eksi" ikizimizin kütlesi **sıfırdan küçük eksi yetmiş kilo** olarak gözükecektir. Kütleyi oluşturan enerji de bildiğimiz giderek azalan **enerji (Nar)** değil, tersine **eksi enerji** yani giderek **çoğalan bir enerji (Nur)** olacaktır.

Nârdan bir pilimiz varsa enerjisi bitecektir. Ama **Nûr**dan negatif bir pilin enerjisi tersine ikipil, sonra dört pil, sekiz pil...ilh diye çoğalacaktır. Bu nedenle aynı melekten ikincisi, dördüncüsü, sonsuzuncusu teksir ile kopya edilecektir. Bunu bize Takyon Mekanik yasaları bildirmektedir.

Negatif enerji (Nur), Sonsuz enerji olarak çoğaldıkça, her birim çoğalma ikinci, üçüncü, bininci kopyası da türer.

Eksi 70 kiloluk bir insanın enerjisi (Rızkı) giderek tükenip azalmaz; tersine artmış, üremiş olur. O zaman kendi kütlesini oluşturan bu **negatif enerji,** kütlenin iki katı birinkince **"İkincisi"** yaratılır ki, birincinin tıpatıp kopyasıdır. İkisinin de enerjisi çoğaldığı için 4-8-16-32-64... **Sonsuz kopya** ortaya çıkar.

Bizler (Sıfırdan büyük) artı 70 kg. ağırlığındayız. Dolayısıyla enerjimiz azaldığı için-değil kendimizin kopyasını üretmek, zamanla kendimizi bile yaşlanıp aciz olmaktan kurtaramayız.

Dolayısıyla insanlar ve cinler için **"İki cins"** yani dişilik-erkeklik sonucu **"Üreme"** sözkonusudur.

Ama çocuklarımız asla ana ya da babanın kopyası değil; bir sentezidir, bizden ayrı bireydir.

Sıfırdan küçük, eksi 70 kiloluk bir evrende ise bütün bu ana-baba, evlilik-üreme ve dişi-erkek gibi cinslere bölünme, çocuk edinme yani üreme düşünülemez.

Eksi kütleli insan üremez; türer.

Cinsiyet ve buna bağlı üremenin olmadığı negatif evren yasalarına biz fizikçiler **"Takyon Mekaniği"** diyoruz. Takyon insanlar eksi yetmiş kilo olup, kütlelerini (bedenlerini) oluşturan **"Sonsuz özenerji"** den yaratılmışlardır.

Bu enerji, evrenimizdeki giderek azalan ve soğuyan enerji değildir. Tersine giderek çoğalan, sürekli artan bir enerjidir. Fizikte buna tam anlamıyla **"İntrinsic impulsmoment enerji"** diyoruz ve tam karşılığı **SONSUZ ENERJİ'dir.**

Evrenimizdeki enerji kayba uğramakta ve azalmaktadır.

Evren enerjimiz zamanla tüketilir, karartılır, soğur ve buz tutarak biter. Ateş de böyledir: Alev alır, biter ve kül olur. Bu nedenle bizim sonlu enerjimize **Kur'an "NÂR" adını vermiştir.**

Bunun tersine kütlesi sıfırdan küçük olan enerji ise bu evrende kaybedilen enerjinin öteki tarafa yığılmasıyla ısınmaktadır. (Bu termik=nâr ısı değil, spesifik-gizil=nûr ısıdır ve yakıcı değildir.)

Bir yandaki enerji kaybı, öteki yandaki enerjinin kazancı olmaktadır. Böylece öteki tarafta enerji büyümektedir, karanlıklar ışımakta ve evren ısınmaktadır. İşte böyle bir enerji artık 'Nâr' enerjimiz değil; **Kur'an'ın koyduğu isimle de "Nûr"** yani **"Sonsuz özenerji kudretidir.**

Evren en başta trilyarlarca derece sıcakta bir cehennemdi. Bu zamanla soğuyarak 'Zemherir' denen buz tutmak noktasına geldi. Aradaki ısı kaybımız, öteki evrenin özenerjisini artırır.

Böyle bir ısınma, öteki taraftaki **"İkizimizi"** yakacağı için, artan her birim enerjiye bu ikizimizin de bir kopyası yaratılır.

Evrenimizde **"pilimiz bitmektedir.** Karşıda ise tek pil; bir iken iki, sonra dört tane olur. (Nur-35 'Nûr âlâ nûr'sırrı)

Bu sonsuz özenerji denen **NÛR,** böylece her şeyin bir **fotokopisini** alarak bir iken iki olmasına yol açar. Meleklerin **"Nûr"** dan yaratıldığını bize Kur'an bildirmektedir.

Böylece **Nûr** enerjisinin artmasıyla, bir meleğin tıpatıp kopyası, tıpkısı alınabilmektedir.

Örneğin Cebrail(hz.Cibril) 'TEK' biçimdir ve onun kendini kopyalamasıyla bu tek biçim sayısız çoğalır.

Öyle ki her biri bizim bir **çağımızın** karşılığı olur. Aynı mantıkla Melekül mevt (Azrail as.) yine mülti-teksirlerden oluşmuş bir saf-haf-tavaf grubudur. Zaten 'Allah'ın işaretli ordular' olan meleklerin durumu, bir bölüğün saf tutup, sıralar oluşturması düzenidir. Ama melek keyfiyeti=nitelemesi ismen tekdir, bir meleğin sayısal niceliği olan kemiyeti ise nûr'un katlanması (âlâ) nedeniyle sonsuzdur.

Böylece bir **"Özel"** meleğin bile, arka arkaya dizilmiş sayısız kopyası vardır. Tıpkı Karadelik tekilliği yöresinde **renkli** elbiseler giydirdiğimiz **"Ben"** denen binlerce kopyalarımız gibi.

İnsanlar bile uygun gökkapıları önünde mültikopyalarını çoğaltmayı başardıktan sonra, niçin âyetlerdeki **"Ard arda dizilerek, Allah buyruğunu iletmekte aracı olan melekler"** başaramasın?

Meleklerin oluşumunda ve bu tür cinssiz, üremesiz yaratılışında **fizik ve evren yasaları** vardır, bilim bunu takyonlar bakımından doğrulamaktadır. (*)

(*)Bu nedenle okuyucu, verdiğimiz örnekleri asla 'Kurgu-bilim' diye görmemelidir: Biz fizikçiler, ikizimizin ışık hızından hızlı gitmesi halinde kütlesinin sıfırdan küçük olduğunu (Eksi yetmiş kg. gibi...) düşünürüz ve fizik yasalarını negatifleştirerek bu çıkarımlara ulaşırız. Biz ona **"Eksi insan, takyon ikizimiz"**deriz. Ama mübarek kitabımız ona **"Melek"** demiştir. Gelecek cildimizde melekler konusunun bilimsel analizine gireceğiz. Misyonumuz ve islâm olmamızın nedeni, bilimin bulduklarının Kur'an ile çakıştığını görmemiz ve göstermemizdir..Ambiyans olarak da Kur'an ile çatıştığını gördüğümüz her aykırı veriyi, okura göstermektir. Bu tür bilimsel düşünce jimnastiği (olan idealize edilmiş deneylerle) yorumlama gücüne erişebiliriz. Oysa çoğu bilim adamının bu yorumlama ve Allah ilminde zikredilen şeylerle bağlantı kurma çabası yoktur. Hatta genellikle kafa yorma zahmetinden yüksünenler, Radikalizmi ruhsuzluk, duygusuzluk, salt mekanizm algılayanlar var. Bilimdeki 'Kötü zan' ise paranoya derecesindeki 'Septizm'dir. Septik ve radikal bilimcilerin aklı yorumlamaya basmadığından, bir bulguyu değerlendiremez, mesleğine hâkim değildir ya da yorumlama korkağıdır. Kur'an paradogması dışında kalan tüm din verilerinde radikal ve septik olmak zorundayız. Çünkü bu mübarek din, genelde peri masallarına çevrilmek istenmiştir. Bilimin görevi bu aykırı gidişi 'Asr-ı Sâadet' bazına yerleştirmek ve sonsuzluk kulesini buraya inşa etmektir.

Kesim 85

uzay metrosu

TÜNELİN içini anlatmaya çalıştım sevgideğer okurlar, konuyu toparlarsak, diri bir kişinin içeriyi göremeyeceğini, oranın ölü ya da "Ölmeden ölünüz" sırrına uygun meditasyon yapanların âşinası olacağını söyleyebiliriz.

İşin aslında ise **"diri"** olan bu tünelde **kalamaz,** tüneli bile **görmeye fırsat bulamadan** "Akdelik çıkış" uçundan kaldığı yerden devam etmek üzere "Hayata" iade edilir.

Bilim, tüneli görmeden tanımlayabilir. **Gerçekte "ölen" içini görür: Berzah âlemi orasıdır!**

Ölümlü için tünelin giriş-çıkışı (Karadelik ve Akdelik) **iptal olmuş,** bunun yerine tünelin **en üstü** ve **en altı** ortaya çıkmıştır.

En üstü "Yukarıların yukarısı olan **İlliyyin**"dir. (Mütaffifin-8 ve19). En altı tam "Aşağıların en aşağısı **Siccin**"dir. (Mütaffifin-9 ki, Cehennem tabakasındandır.)

Sonsuz varlığın, sonsuz sayıda **özel tüneli de Vahdaniyete** uyarak **"Tekleşmeye, birlenmeye"** doğru tırmanır. Sonunda hepsi, **bir tek ana tünel,** TEK BOYNUZ **(Zülkarn)** olan **sur** borusunda birleşir.

Orada, karadeliğe ya da akdeliğe kaçarak yeniden doğmamızı önleyen "BERZAH" yani **"Boğaz, kıstak, tekillik"** vardır.

Henüz üfürülmemiş akdelikten doğmamış, sâbi **"Mâsûm"** varlıklar bu boğazın doğmaya aday olarak "Neden" ucunda yer alır. (Atardamar).

Doğup-ölmüş olanlar (Toplardamar) boğazın ardında "Sonuç" ucunda artık mâsum değil **"Mes'ûl"** olarak beklemektedirler.

Bu tek boynuz **(Zülkarn) yukarı-aşağı** ile ilgilidir, sağa-sola gitmez. Yâni asla evrene geçit vermeksizin sadece Siccin-İlliyyin görünmez direğidir.

Bir daha dünyaya açılmaz, yeniden doğmak (tenasuh, reenkarnasyon) Berzah (Boğaz) yüzünden, Akdelik çıkışı olmadığından mümkün değildir.

Ölümden dönüş yoktur. Ölümü her varlık tadar. Enerji bile!.. **Yani ölüm; Arz'dan Arş'a çıkan tek boynuzlu "Zülkarn" tünelidir.**

Bunun gibi **"Çift boynuz" (Zülkarneyn)** de henüz ölmemiş olan kimse için**"İlliyyin ve Siccin**'e açılmaz.Burası dünyanın **karadelik-Akdelik kapılarına açıktır, hayata açık, ölüme kapalıdır.**

Eğer, bir karadeliğin **iğne deliğinden iplik gibi geçerek** ölmeye, intihara niyetli değilsek, dönen bir karadeliğin **halkasından aralanan bir pencereden** öteki **boynuza** geçebilir, Zülkarneyn boğazından öteye fırlayabiliriz.

Böylece diri, canlı biri için tüneldeki"Asansöre" yakalanmadan, akdelik çıkışı bizi bir başka "uzay ve zaman"daki bir hayata, kaldığımız yerden yaşamamızı idâme için dokunmadan ve içini göstermeden arka kulis kapısına fırlatır.

Eğer ölüm kaderimiz değilse, o zaman tünel bize transit bir geçiş sağlar. Buna **yaşamak; "Arz'dan Arz'a'** açılan "Zülkarneyn" tüneli diyebiliriz.

Bu simgeyi kullanmamızın nedeni, **Schwarzschild'in** bulduğu **çift boynuzlu tünel süreci** ya da **Rosen köprüsü** dediğimiz o **hemzemin geçittir.** Bizi bir karadelik yutar ve bu yandaki "Arz" dan öte yandaki **başka bir** "Arz kesimine" fırlatır. Sağ kaldığımız sürece, bu **uzay yürüyümünü** gerçekleştirebiliriz. **Tünel saniyenin** 64 milyondabirinden de kısa bir zamanda yuttuğunu uzayda yürütür.

Karadelik tekilliğine düşen ikizimizin sonsuza kadar orada hareketsiz kaldığını hatırlayalım. Işık hızına erdiğimizde her şeyin durağan, hareketsiz gibi gözüktüğünü de aklımıza getirelim.

Çünkü ışık hızında bir saniye sonsuza eşit olacak kadar genleşir ve saatimiz durur.

Oysa Karadeliğe giren kimse, saniyenin 64 milyonda-biri gibi kısacak bir zamanda **"Karşı"** tarafa geçmiştir.Zaten, biz oradan karşı evrene geçerken, geriye baksaydık, ikizimizin birden yaşlanıp öldüğünü görecektik.Çünkü evrenin kalan ömrü de bitmiş ve biz **"ZAMAN ÖTESİNE"** geçmiş oluruz.

Saniyenin 64 milyonda-biri bir zamanda neler olduğunu anlayamayız bile!.. Ama bilim, bu kısacık zamanda, Rosen Tünelini geçerek ucundaki akdelikten öteki evrene fırlatıldığımızı kesinlikle söyler.

Çıktığımız öte taraf, ister bu evrenin en uzak bir bölgesi olsun, ister trilyonlarca yılda gidemeyeceğimiz bir uzaklığı olsun, biz bu yolculuğu, hemen hemen **hiç bir zamanda ve bir tek adımda** gerçekleştirmiş oluruz.

Uzay yürüyümü diyebileceğimiz, içinde ne olup bittiğini göremeyecek kadar **kısa** ve **kalınlıksız** bu dolaysız bağlantı yolları, evrendeki her özü birbiriyle ilişkilendiren direkt bağlantıdır.

En uzağı en yakına getiren **zaman ve uzay olarak mesafeyi sıfıra indirgeyen bir kapıdır.**

Birbirine ters konumlu olan bu iki huninin karadeliğine bir akdelik karşı gelmektedir.

Böylece uzaklıklar bir adıma kısalmış ve uzak kavramı anlamını kaybetmiştir.

Bir yandan kitabımızın ilk albümünde bir türlü dışına ve ucuna çıkamadığımız uzayın tüm zorluklarını kaldırmaktadır ve her bir öz ile mesafeyi, zaman ve uzaklık dinlemeden bağlayan ilâhî bir santralın kablolarıdır tüneller...

Evreni heryere bağlayan **bu tek noktadan, ister antievrene, ister negatif evrene, ister soyut evrene** geçmeyi seçebiliriz.

Nereye çıkarsak çıkalım, sonuçta uzayın en uzak bir yerine hiç bir saniyede ve hiçbir mesafede geçmiş oluyoruz. Bu mekanizmanın adı mekânın yürütülmesi ya da uzay yürüyümüdür.

Kesim 86

evrenin yürütülmesi

TÜNEL sürecinin mekanizması **Schwarzschild** tünel girişi olan karakapıdan girmek ve **Weißschild** tünel çıkışı olan akkapıdan çıkmak,burada yutulduğu kadar ötede kusulmaktır.

Tünelin SRW sistematiği ise giriş-çıkış kapıları arasında kalan "Tünel" sürecidir. Bunu ilk öngören **Rothschild** (Rosen, Rosskilde) daha sonra Rosen ve Podolsky, en sonra Einstein'ın katılımıyla tünel süreci desteklenmiştir. Bu yüzden bizim kısaca SRW tüneli miz türlü kişilerce türlü adlarla anılmıştır.

SRW köprüsü dediğimiz bu uzaylar arası geçiş kapısının en çok bilinen ismi **"WORM HOLE"** dür. (*)

Bu tünel tek yönlü olduğu (Mutlaka karadelik yuttuğu ve akdelik yutulanı püskürttüğü) için, **üfleyen boru** anlamında **Horn Hole** adını yeğlemiştik.(**)

Daha sonraki önermem ise **Corn Horn** (Üflenen boynuz) oldu ki onun bir üfleme borusunun **"Küçük sur borusu"** anlamına gelmektedir.

(*)**Worm**=kurtçuk, solucan, tırtıl; **Hole**=oyuk, delik anlamına gelmektedir. Bu sevimsiz isimden kasıt, uzayın içini oyan bir **tünelin** bulunmasıdır. Bu genel adın altında **"Hemzemin geçitler"** anlamında **"Ödeme-dengeleme tüneli"** (Compansating Tunnel) ya da **"Gizli değişkenler köprüsü"** (Hidden variables bridge) gibi fonksiyonel adları da vardır. Okurlarımız SRW simgesini bunların tümü olarak akıllarında tutmalıdırlar, böylece kavram kargaşasından kaçınabiliriz.

(**)Aynı dönem o sevimsiz isimler ortada yokken "Akdelik" ile (Komplike ak-kara delik-Tünelini) **"Horn Hole**=Boynuzlu delik, bükümlü geçit önermesi yapmıştık. Buna göre evrende her bir özün özel ufak bir sûr borucuğu vardır. Bu özel sur borucuklarını genelleyerek, bir üst disiplin sisteminde tekliğe doğru bütünleştirmiştik. Tüm tüneller en tepede **Corn Horn** (Sûr borusu) hiyerarşisinde toplanıyorlardı. Bunların ne anlama geldiğini öğretimiz boyunca izleyebileceğiz.

Zaman içinde geriye yolculuğu da mümkün kılan bu **tüneller**, bizim **uzayda büyük sıçrama** yapmamıza elveriyor. Böylece **"Uzay yürütülmüş"** olmaktadır. (Mesih-Deccâl mekanizması)

Uzaklığın aşılması demek, zamandan o kadar çalınması, tasarruf edilmesi demektir. **Uzaklığın sıfıra indirgenmesi** demek, uzayda ışığın bizi kısıtladığı milyarlarca yıllık bir yolu zaman içinde (ileri ya da geri giderek) o kadar kısaltmamız demektir.

Bir karadelik eğer küçükse, bizim bu uzay içinde milyarlarca yıllık mesafeyi almamızı sağlar.

Örneğin bir gazete kâğıdını alıp, bunun üzerindeki harfleri birer galaksi ve tümünü düz uzayımız olarak kabul edelim.Bu gazetenin en uzak iki çapraz köşesinin (köşegen uçları birbirine en uzak mesafedir,) arasının 20 milyar yılda ancak aşılabildiğini var sayalım.Şimdi bu gazetenin bir yerine karadeliği temsilen bir ağırlık koyduğumuzda, bu düz gazete sayfası esneyerek, çukurlaşacaktır.

Şimdi de evrenin milyarlarca karadelikten olduğunu bildiğimiz için, tümünü bu gazetenin üzerine korsak, sanki elimizle onu buruşturup, mıncıklamışız gibi dertop olacaktır. Arka sayfadaki bir harf ile en uzak iki harf(Galaksi) birbirine komşu olacaktır.

O zaman bu kâğıt top üzerinde birden **en uzak iki uç birleşmiş** olacaktır ve bir adımda öteye geçilecektir. İşte "Tünel ya da **hortum**" bunu başarmaktadır.İki en uzak birleşmiş ve "Bir anda" öteki uca geçirilmiştir.

Böylece **Mekân yürüyümü** ya da **uzay yürütülmesi** gerçekleşmiş olur.Karadelikler uzayımızı bohçalayarak bize aşılmaz uzaklıklara sıçrama imkânı verir.

Örneğin, normal olarak 64 milyon yılda gidebileceğimiz evrenin uzak bir bölgesine bu yolla 64 milyonda-bir saniyede sıçramış oluruz. Bohçanın düğümü evrenin en uzak dört bucağı olarak birleşirler ve siz dilediğiniz kısa yolları bulabilirsiniz.

Kesim 87

uzay yürüyümü

KARADELİK girişli, akdelik çıkışlı SRW mekanizması, sizin uzaklara yürümeniz yerine evreni yürütür ayağınıza getirir. Böylece evrenin yakın ve uzak **her bir uzay koordinat noktasını dolaysız olarak yürüterek birleştirir.**

Buna "Uzay yürüyümü" diyoruz.

Şimdi "Meleklerin (bin yıl olan) bir tek günde, türlü Babü's-Semâ=gök kapılarını kullanarak, (tünellerden dolaysız geçerek) uzaydaki her nokta ile bağlantı kurduklarının anlatımı olup, çağımızın fizikçisini şaşırtmalı ve düşündürtmelidir. Üstelik uzayın böyle yürütülmesi sonlu dediğimiz uzayın bittiği anda başka bir bölgeye tünelden geçirilerek aktarılmasıyla **sonluluğun, sonsuzluk haline geldiğini** gösterir.

Örneğin evren sonludur, çünkü kapalı bir küre ile kısıtlıdır. Siz evrenin o ufkuna gittiğinizde herşey sonlanır. Ancak bir karadelik bulursanız, öteki paralel evrene, yeni bir sonsuza yol alır ve kısıtlı bir sonsuzdan kurtulursunuz. Evrenimizin sonlu sonsuzu biter ve yeni bir sonsuz başlar ki bu da **ebedî bir hayat** yaşama vâdinin **gerekçesi** olur.

Bir karadelik sıradan boyutlardaysa, yâni pek küçükse, çevremizdeki uzayı büktüğü için, kendi evrenimizin içindeki köprü-geçitleri açarak, en uzak bölgelerine geçmemize imkân tanır.

Böylece kendi evrenimizde kalabilir, bu yolla evrenin en uzak kıyılarına bir anda ulaşabiliriz.

Zaten birinci albümde çâresizlik içinde evrenin bir başından iki ucuna; üç sacayağından dört direği yönüne; beş kutur-aktarından altı ufuk-âfâkına 7 ikliminden sekiz düveline içine-dışına gitmiş, bir türlü dışarı çıkamamıştık.Neyse ki **Sultan tünel** imdada yetişti de uzayı ayağımıza yürüttü!

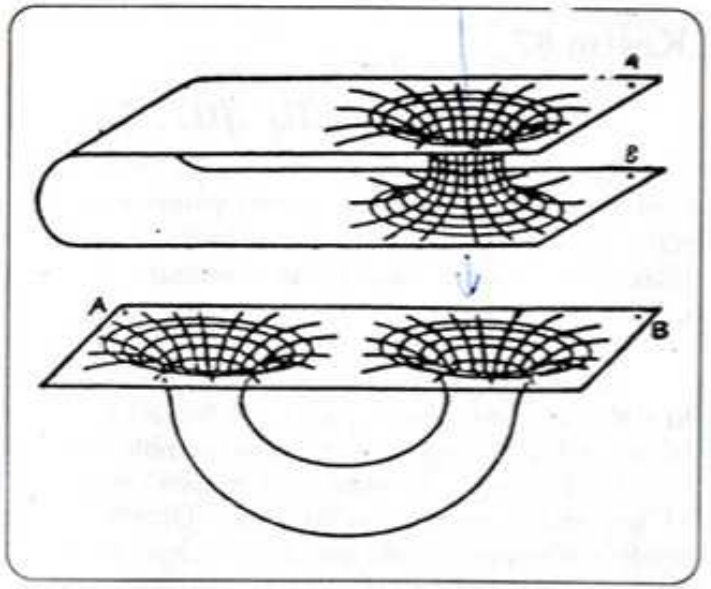

FİG./14 ZÜLKARNEYN BERZAHI

SRW hemzemin ödeme-dengeleme köprüsü ya da Schwarzschild-Rotskilde-Weißschild tüneli iki evreni birbirine bağlayan bir "Sur Borusu" yoludur. Ancak çizenekteki örümcek ağının örümceği olan bir küçük karadelik evrenimizin iki uzak köşesine hükmetmektedir. Bu fenomen, kendi evrenimizin iki kesitinin paralelleşmek üzere bükülmesidir.Böylece iki Schwarzschild hunisi bir çift gramofon saçağı gibi tekillik denen Berzah noktasında boğazlaşarak, "Ankebut" yerine "Kum saati" sembolü oluştururlar. Bu saatin Berzah boğazı, sıfır kalınlığında bir kapıdır. Oraya giren biri sıfır saniyede sıfır mesafede uzayın bir başka uzak kesiminde var olur.(Uzay yürüyümü) Bu iki uzak mesafenin aşılmasını göstermek için ikinci şekilde kum saati açılmış ve tünelin "Gizli boyu" açığa çıkarılmıştır. Aşılan mesafe ikinci şekildeki "evrenin yeniden düzeltilmesiyle" ilkine eşdeğer "Zülkarneyn boynuzları ya da atnalı mıknatıs örneği ortaya çıkmıştır.Tünel aslında kalınlıksızdır bir anda ve bir adımda öteye nakleder. Bu şekli açtığımızda tünelin uzadığı görülüyor. Bir anda geçtiğimiz tünel böylece örneğin 20 milyar yıllık bir mesafeye uzuyor. Evrenimiz alt şekildeki biçimde, içinde sayısız tünel barındıran bir "ÜST DOKUDAN" oluşmuştur. Üst şekilden de tünelleri niçin göremediğimiz anlaşılabilir.

Kesim 88

evrenin bütünlüğü

BİR kısım fizikçiler **"Paralel Evren"** ilkesine karşı çıkarak bir karadelik ile aynı evrenin iki bölgesinin birleştiğini savundular.

Çünkü **"Evrenin bütünlüğü"** ilkesinden yola çıkıldığında, her şeyiyle evrenin yekpare, tek parça monoblok olduğu düşünülmüştü.Fig.14.den de izlediğimiz gibi evrenler arasında bir paralellik değil; aynı evrenin katlanarak birbirine paralel olduğunu savunmak klâsik fizikçilere daha yalın gelmişti.

Bu küçük bir karadelik için gerçekten doğrudur. Ama güneşin on misli kütlesi olan bir karadelik, değil bu evreni, bu evren sayfasının arkasındaki diğer evreni ve hattâ komşu yaprakları (paralel evrenleri) bile büker, dürer, dertop yapar.

Kaldı ki, bu iddia, *"Güneş evrende tek yıldızdır, Samanyolu evrendeki tek galaksidir"*kadar komikti!

Tünel'in içinde uzaklıklar mutlak olarak kısalır.

Bu arada uzay-zaman sonsuz küçüldüğü için **bloke edilmiş bir zaman ölçüsünden** hemen geçiveririz.

Hatta bunu hissetmeyiz. Birden tünele daldığımızı idrâk edemeden başka bir evrene çıkıveririz.

Bu zaman makinası uzak bölgelere geçit, yol verir. Uzak bölgeler derken, bunun türlü türlü tanımı vardır ve **"Paralel evrenler"** kesiminde sunacağız.

Şekil-14'de verdiğimiz üst ve alt tabakanın bir tünelle bağlanması çizimini düz olarak görmek istediğimizde açarız ki, ikisi de tıpatıp aynı şeydir.

Biz bu tünelde bulunduğumuz mikro saniyelerde ne olup bittiğini anlayamayız bile...

Öyleyse şimdilik tünel süreciyle değil; çıkış ucundaki akdelikten fırladığımızın bilincinde olarak "Akdelik" ya da **"Beyaz boşluklar"** mekanizmasını inceleyebiliriz.

oto-referans / c γ

Titanic aysbergi batırdı

"Anarşizm dedikleri, dinazor olmamak; Darbecilik dedikleri de *mümkün olanı görmek için imkânsızın ötesine geçmek* yöntemimiz. Evrenin ne'liğini ve tutarını anlamak için evrenin ötesine geçeceğimiz tek çıkış kapısı *siyah boşluklar* idi, başka bir alternatif yoktu. Bu tek seçeneğe adetâ roket gibi kilitlendik...'

"Ekibin bu düşünce tarzına, sözbirliği edilmişçesine meslektaşlarından aynı tepki geliyordu:"

—'Karadelikler yoktur! Schwarzschild gibi dönek birinin peri masalları yerine ciddi gerçeklerle uğraşmalı! Resmi bilimin yüz karası karadelikler hiç yoktur ve asla olmayacaktır!'

Bizzat bilim, bu peri masalı karadeliklerin gerçekliğini kabul ettiğinde ekibimiz boş durmamış ve "Berzah hipotezi" ile bir kez daha öne geçmiş, öndeliğini koruyordu. Bu kez yalnız meslektaşlarına değil; yerleşik bilim adamlarına yeni önerisini şöyle lânse etti: **'Schwarzschild boynuzunun aynısı, karşı boynuz olarak ötede de karadelik tarafından imal ediliyor. İki boynuz bir berzahta boğazlaşıp, iki evrenin çiftleşmesini sağlıyorlardı. '**

"Bu öneriyi de resmi bilim erbabı şöyle ifade ediyordu:"

—"Evren bir bütün, uzay-zaman tektir. Tek boyutta matematik biter. Singularity (tekillik) **arkası, sıfırdan küçüktür, hâyâldir.** (imajiner sayılar) **Onlar sadece hayalperestlerin absürtlüğüdür, gerçekte yoktur çünkü varlıkları nedenselliğe aykırıdır!.'**

"Ertesi yıl kitle hâlinde çift Schwarzschild boynuzunun matematik kanıtı yapıldı. Bu formülde anormali sayılar da zorunlu olarak yer alıyordu.

Tünel sürecinin boynuza benzerliğini anlatan **Corn Hole** teorisi de 'Saçma!'diye damgalandığında aynısını Birleşik Amerika teorisyenleri "Worm Hole=Solucan deliği" gibi tiksinç bir isimle ortaya koydular. Benzerlik o kadar büyüktü ki, hem onlar, hem ekibimiz tünelin çıkış ucuna aynı adı vermişlerdi: **White Hole!** (Beyazdelik, akboşluk)"

Ekibimiz "Weißschild" teorisiyle evrenin kozmik bir **akdelik**ten yaratıldığını, diğer galaktik beyazdeliklerin de ışımaları nedeniyle **gözlemlenmesinin mümkün olduğunu** öngörüyordu.Tam o yıl Alan Sandage, **Quasar** (Kuazar) adını verdiği **çok şiddetli** ışıma yapan, **çok uzak** ve çok **küçük** cisimleri buldu ve "Yıldız" olarak nitelendirdiğinde, doğru yolda olduğumuz anlaşıldı ve geride kalan kuazar tartışmalarına kulak asmaksızın, atağa kalktık."

"Karadelikler ile akdeliklerin oluşturduğu Horn Hole tüneli akdelik çıkışının ucundaki **paralel evrenlere** değene kadar uzay-zamanı bükebilir. Arkada kendi karekteristiğimizi taşıyan anti ve negatif evrenler ile aynı karekteristiği içermeyen sonsuz sayıda evrenler kolleksiyonu bulunmalıdır.'

'Bu teklifimiz katı bilim adamlarından önde oluşumuzu ne kadar koruyorsa, malûm zihniyet de inatçılığını o kadar koruyordu:'

—'Ne kuazarlar, ne de Big Bang, akdelikler saçmalığı değildir? Evren bir nötrondan türemiştir, tek ve bütündür, paralel evrenleri nereden çıkardın şimdi? Hem olsa bile, bir karadelik tekilliği daima öldürücüdür, maddeyi sonsuz ufaladığı için öldürür. Bırak öteye geçmeyi, geberip gidersiniz!'

"Bunu, daha bir yıl önce karadeliklere peri masalı diyerek hiç inanmayanlar söylüyordu.En azından bir aşama yapmış ve karadelikleri kabul etmişlerdi."

"Ekip, seri hâlde haklı çıkıyordu. Hem elektrik yüklü karadelikler, hem de dönen karadeliklerin uygun koşullarda, uzay gezmenine paralel evrene geçmesi için yol verdiğini de sonunda kabul edecekti "Resmi bilimciler!"

Kesim 89 akboşluklar

Weißschild astronomisi

AKDELİKLER ve karadeliklerin yan sayfadaki konfigürasyon ile kıyaslaması, ikisinin de birbirine **"Eşlenik"** yani zıt paralel olduğunu gösteriyor.

Bütün bunlara eklenecek bir"Akdelik" Teorisini, **Weißschild** adıyla ileri sürmüştük. (*)

Akdelik teoreminde akdeliklerin yaymadığı tek şey "Schwarzschild" dış ışımasıdır. Uzay ve zamanın parçalarını sıklaştıran akdelikler, nötrino ve çekim dalgalarını da tersine yutarlar.

Bunları arkalarındaki karadeliğe nakleder ve bu da karadelik buharlaşmasına neden olur, sonunda karadelikler patlayarak açılırken, akdelikler de karadelik hâline gelir.

Akdeliklerin bir **fırlatma diski** vardır. Bu diske zıt giren şey enerjinin yarılanmasına neden olur. Akdelikler, uzay ve zamanı, evreni üretirler. Dönen, sabit ve elektrik yüksüz akdelikler de vardır.

Akdelikler sıfırdan küçük kütleleri yutarlar. Ama onların da iç-dış olay ufku arasından soyut bir madde (Düşünce gibi) paralel bir evrene kaçabilir.

(*) Weißschild (Weissschild, Vayşşild okunur) ismini verilen teori, bir rastlantı sonucu Schwarzschild (Şvartşşild okunur) ve Danca Rotskild-Rosen (Almanca Rothschild yazılıp, Rotşild okunur) astronomileriyle armoni oluşturulmak üzere K.M.Allein tarafından seçilmiştir. Arz'dan Arş'a Mir'ac birinci cilt girişlerdeki açıklaması uyarınca verilmiştir. Weissschild astronomisi bugüne kadar yapılmış **tek "Akdelik"** kuramı olup Kuazarların (Kusarca yıldızların) mekanizmasını açıklayan doktoradır, ikincisi henüz bulunamamıştır. Bu yüzden hâlen dünyadaki tek "Akdelik teorisi" statüsünü korumaktadır.

SİYAH BOŞLUKLAR	BEYAZ BOŞLUKLAR
Karadelikler, Yin-Hunnes evrensel câzibenin Absorb kutbudur, hep soğurur.	Akdelikler, Yang-Künnes evrensel câzibenin emisyon kutbudur, hep saçar.
Karadelikler uzayı zamanı, ışığı, maddeyi, enerjiyi yutar. Arkasındaki tünelden Akdeliğe nakleder.	Akdelikler, ardındaki karadeliğin yuttuğunu yayınlar. Madde,enerji ve uzay-zaman yeniden ötede var olur.
Karadeliklerden yalnızca çekim dalgaları kaçar, karşıt dalgalar yutulur.	Akdeliklerden yalnızca karşıt çekim dalgaları kaçar, çekim dalgaları yutulur.
Karadelikler akdeliklerin içinde gezinmektedir.	Akdelikler karadeliklerin içinde gezinmektedir.
Çekim dalgaları maddeden kaçarken, özellikle karadelikten kaçarken çekimci özellik gösterirler.	Ters çekim(İtimci levitik) dalgalar sıfırdan küçük kütleden ve akdelikten kaçarken itimci özellik gösterir.
Karadelik ışımaz, ışığı yutar. Uzayı yer ve yok eder, uzay ve zamanı sonlandırır.	Akdelik ışır, ışığı serbest bırakır. Uzayı imal eder, uzay ve zamanı oluşturur.
Karadelikler maddenin sonudur. SONUÇTUR. Sonuç sonralık ve yarın demektir. Yani "Ol" emridir ve kıyamettir. Karadelikler **evrenin yutan kutbudur. Sonuç kutubu yutar.**	Akdelikler maddenin başıdır. Akdelikler NEDENİDİR. Neden öncelik ve dün demektir. Yani "Ol" emridir ve yaratılıştır. Akdelikler **evrenin saçan emisyon kutbudur.Neden kutbu yayar!**
Karadelikler sonumuz, yarınımız,varlığımızın sonucudur.Karadelikler enerjimizin tüketilmesi, yitmesidir.	Akdelikler geçmişimiz, dünümüz ve varlığımızın nedenidir. Akdelikler enerjimizin üretilmesi kaynağıdır.
Karadelikler mutlak soğuk derecenin ve hiçlik bölgesinin alanıdır. öldürür.	Akdelikler mutlak sıcak derecenin ve C noktası hiçlik bölgesi alanıdır. Yaratır.
Karadelikler doom day Schwarzschld astronomisi ile anlaşılırlar ve merkezcil kuvvet sembolüdürler.	Akdelikler ise big bang-Weisschild astronomisiyle anlaşılırlar ve merkezkaç kuvveti temsil ederler.

Kesim 90 Beyaz boşluklar *akdelikler*

DAHA önceki değinmelerimizde bir **kuazarın bir Akdelik olduğunu** belirtmiştik.

Öte yandan evrenin de bir tek **"Aknoktadan yaratıldığını"**söyledik-durduk. Bu minicik iğne ucu kadar aknoktadan tüm bu evren fırladı. Big-Bang=Büyük patlama akdeliğinden çıkan evren şimdiki **tüm evrendi.**

Yaratılış patlamasının en başındaki etkinliklerin sıkıştırdığı mini karanoktacıklar,bitişik olan yer-gök bulutunu galaksilere ayırdılar.Milyon yıl sonra patlayıp açıldılar ve yerlerine Kuazar=Kusarca yıldız dediğimiz akdelikleri bıraktılar.

Karadelikler ile akdelikler birbirinin renk kontrasından da anlaşıldığı üzere mekanizmal olarak zıtlardır. Bu nedenin sonuca olan aykırılığı ve aynı zamanda ikisinin birleşip tek bir şey olması ve bir yerde buluşmalarıdır. (Zıttıyla kaim olmak)

Nitekim "Kuazarlar karadeliklerin içinde" yâni onlara yapışık olarak gezinmektedirler. Böylece karadeliğin yuttuğunu püskürtüp-kusan akdelik, bir **karadeliğe eşlenik olarak tam karşıt** gelmektedir.

Karadelikler nasıl ki milyonlarca yıldızı dehşetle **yutuyorsa**, ardındaki akdelikler de bize, aynı dehşetle **yutulanı dökmektedir.**

Bu nedenle patlayan galaksilerin Akdelik olduğuna inanılıyor. Aynı zamanda **kuazarların** birer akdelik olarak **galaksileri** doğurduğunu da söyleyebiliyoruz ki bunun kanıtı **yarı kuazar; yarı galaksi olan Seyfert galaksileridir.** Seyfert galaksileri Hawking karanoktaların patlamasından sonra ortaya çıkan ak deliklerin zamanla yeniden karadeliğe dönme sınırındaki dönüşümleridir.

Hatta mini mini aknoktacıklar,**"Kuantlar"** dediğimiz ışıma yapan(Fermion sınıfı) **fotonlardır.**

Hiyerarşik sıralamada en büyük **akdelik,** evrenin ana patlaması olan Big Bang **Kozmik Kuazarıydı.**

Sonraki kuazarlar ise **galaktik akdeliklerdi.**

Yıldızların doğacağı yerde de böyle akdelikler vardır ve **"Kızıl cüce"** üretiminden sorumludurlar.

Işıyan her madde bu **ak-kuantlardan** yapılmıştır.

Bunlar ışık saçan, göze renkli görünebilen fermion ailesi dediğimiz fotonlarıdır. Ama kuvvet alanlarının görümeyen **"Zımni"** ya da virtüel kuantlar ise bozon ailesinden **"Karakuanttır".**

Kara-kuantlar alan kuvvetini taşıyan "Foton, Bozon, Gluon, nötrino, muhtemel gravitonlar ile fotino rişon, gravitino vb. gibi hipotetik parçacıklardır.

Kara kuantlar ise karanoktacıkların benzerindedir. Bu yüzden ak-kuantlar fermion; karakuantlar bozon adıyla ikiye ayrılmıştır.(*)

Adları ne olursa olsun tümü bir **üst sistemde** birleşip, çokluktan tekleşmeye doğru azalırlar.

En sonunda evrenin tüm kuvvetleri **"Tek kuvvet"** olur. (Büyük birleştirme simetrileri, Birleşik alanlar teoremleri tüm doğanın bir tek kökten geldiği üzerine kurulmuştur ve dörtte-üçü kanıtlanmıştır.)

Bu tek kuvvet parçacığı da evreni yaratan o mini **aknoktadır.**

Normal bir karadeliğin ardındaki normal bir akdeliği ele aldık. Bu sistem uzak bağlantıları sağlamaktadır. Evrenimizin başka bir yerine gitmekteyiz ve orada bir karadelik daha bulup, onun ucundaki akdelikten, yine buraya dönebilmekteyiz.

(*)Nükleer fizikçiler İtalyan Fermi ve Hintli Bose'un adına izâf edilmiştir. Oysa gerçekte bunlar ak ve kara kuantlar olup, ilâhî bir plânla daha önceden bildirilmiştir. Bu plân "Hızır tezkiresi" olup, Arz'dan Arş'a Mir'ac 4. ciltte ve kısmen 3. cilt ile Arz'dan Arş'a evrenin sırları ve sınırları ilk ve ikinci ciltlerde iyice sunulmuştur. Evren bilim öğretimizin evrimi, 1850 ilâ Mehdi Resûlün 2250 yılından geriye geleceği dönem arasındaki Z-Q-R koduyla üç evreye ayrılmıştır: Z=3 zulmet ve Q=Kehf R= Râkim etaplandır.

Kesim 91 cosmo-osmos

geri seken evren

ŞİMDİYE kadar verdiğimiz örnekler dikkat edilirse bu evren bölgeleriyle geçişleri anlatmakta ve **"Paralel evrenler arası geçiş" değildir.** Her şey, **burada** olmaktadır.Kendi uzayımız içindeki geçitlerdir bunlar... Ya paralel evrenler ve onların açıldığı dev "Süper uzay" tarlası?..

Evren daha önce bir Akdelikten yaratılmamış mıydı? Demek ki onu **"DAHA ÖNCE"** yutan bir karadeliği vardı diyebilir miyiz?

Bu düşünceye göre bizden önce bir evren daha vardı ve o evren bir karadeliğe çökmüş, tünele girmiş, sonra da bizim **Büyük patlama** (BİG-BANG) dediğimiz iğne ucundan küçük cehennemi AKDELİKTEN buraya, bugüne fırlamıştı. Peki o evren, neyin nesiydi?

Daha önce bizden önce bir evrenin yaratılıp yok edildiğini düşünmekten çok, **aynı anda** yaratılan iki evrenden söz etmiştik.

Bizimki zamanda ileri doğru gidenidir; diğeri zamanda 20 milyar yıl geri giden ve böylece bizden toplam 40 milyar yıl uzaklaşan **ANTİ-EVREN** olmalıdır.

Böylece biri madde diğeri antimaddeden kurulmuş ve mekânda değil zamanda ayrılmış ama aynı evrende yaşayan, aynı karakteristiği taşıyan çiftimizdir. Bu **Evren çifti** diye düşünülmelidir

Bu evren çifti, tıpkı bizimle cinlerin ve Ye'cüc ile Me'cüc'ün aynı mekânda (Hemzemin) fakat diger-zamanda iç-içe yaşaması gibidir.

Bir başka düşüncede şu: Bir evren, kendi kozmik merkezi karadeliğine girince zamanı tersine çalışan ve giderek gençleşip, ilk patladığı güne dönen **şimdiki evreni başlatmış olamaz mı?**

Çünkü karadeliklere girene kadar evrenin kalan ömrü de biter ve siz kıyameti de görürsünüz.

Tam indirgenemez yüzey enerjisi zarına girdiğinizde ise saatiniz tersine çalışmaya başlar. Bu kez terkettiğimiz evrenin bir kıyametten geriye doğru yeniden **dirildiğini,** gençleştiğini, yani genişlediğini yerden büzüldüğünü ve sonra da en küçük noktaya ulaşıp, yeniden bir AKNOKTA olarak **geçmişte** patladığını görürdük.

İşte böylece **bir anda** ve **bir adımda** 20 milyar yıl ötedeki başlangıcımızdaki yaratılış AKDELİĞİNDEN fırlamış oluyoruz. O zaman **gelecekte kıyamet kopacağı için, geçmişte var olduğumuzu görüyoruz.**

Kıyamet günü karadelik bizi yutacaktır ve içindeki 20 milyar yılı bir anda alan evren, geçmişimize nakil olacak ve geçmişteki "Yaratılış patlaması" dediğimiz **Akdelikten** ortaya çıkmış olacaktır.

Gelecekte olacak kıyamet, bizi geçmişteki yaratılışa iade etmiştir.

Gelecekte,galaksimiz dahil her galaksi kendi karadeliğine çökecek, her galaktik karadeliğin de yekdiğerleri ile birleşerek kozmik bir tek karadelik olacağını biliyoruz. Bu karadelik yuttuğunu ne yapıyor?

Yuttuğunu arkasındaki tünelden Akdeliğe yani, **geleceği geçmişe** naklediyor ve kusuyor!

Dönüp te baktığımızda bunun geçmişteki kuazarlar tarafından meydana geldiğini görüyoruz.

Örneğin karadelik gelecekte güneşimizi yutuyor.

Hemen ardından onu Akdeliğiyle, en başta güneşin geçmişi olan "Yaratıldığı" güne ulaştırıyor.

Ne yuttuysa onu naklediyor. Neyi ne menzil aldıysa aynen iade ediyor. Küp, yuvarlak, madde, enerji ya da insan!.. Neyi yuttuyorsa aynı hologramıyla ve matrisiyle gençleştirip geçmişte var ediyor.

Çünkü bir karadelik uzay-zamanı hapseder ve bunların yer değiştirmesini sağlar.

Bir bakıma **kolumuzdaki saat birden cetvel oluverir ya da tersine cetvelimiz saat haline gelir.** Bu, uzunluk ile zamanın yer değiştirmesidir.

Kesim 92 cosmo-osmos

akılar mekaniği

BİR karadelik yutma işlemini yaparken, (birbiriyle yer değiştiren uzay ve zaman) tünelden Akdelik çıkış ucuna ulaşır ve normal karakteristiğimizi taşıyan bir ortamı bulunca, uzay ve zaman çizgileri yeniden yer değiştirip serbest kalır.

Bu arada nakil de gerçekleşir.

Demek ki, güneşimizin geçmişteki oluşumu, onun gelecekte bir karadelik tarafından yutulduktan sonra, aynı biçimde geçmişine nakledilmesidir.

Şimdi, geçmişte güneşimizin nasıl var olduğunu anlıyoruz demektir. O zaman gelecekte yok olmanın ürünü olarak geçmişte yaratıldığımızı görüyoruz.

Güneşin batıdan doğmasının bir tevili de budur.

Karadelik ve akdelik, birlikte evrenin **neden ve sonuç ucunun** birleştiği ve dolayısıyla **zaman ile mesafenin** ortadan kalktığı **nedenselliğin olmadığı tek odaktır.**

Bu tünel içinde öncelik sonralık sıralaması yoktur. Neden ile sonuç **aynı şeydir.** Doğum ve ölüm birlikte beklenmektedir. Akım yönüne göre, doğum öncelik kazanacak, ölüm sonralık kazanacaktır.

Bu bildiğimiz zaman akışıdır. Ya da tersine **negatif ve geriye akan bir zaman** akışı olacak. Yani önce ölümle doğulacak, doğumla ölünecek.

Böylece evren, **bir ucu karadelik (Absorbe)** diğer ucu **akdelik (Emisyon)** olan bir **mıknatıs çubuğudur.** Ama bu mıknatısın uzunluğu "Uzay yürüyümü" gibi kısa gösterilebilir.

Çünkü aslında bu mesafe, sıfır metre ve sıfır zamanda olduğu için bu **iki kutup birbirine bitişiktir.** Yani bir paranın yazı yüzü **akdelik;** tuğra yüzü de karadelik ve paranın **kalındığı da tünel süreci** diye düşünülebilir.

Böyle bir mıknatısın yayan (Akdelik) kutbundan, yutan (karadelik) kutbuna akan uzaysal magnetik akıl kafesi vardır. Uzay-zaman bu kafestir.

Nasıl ki bir mıknatısın çubuğu, sanki bu akıyı içinden gizlice tersine çeviriyorsa ve bu kez içeriden yutan uçtan, yayan uca NAKİL yapıyorsa, tünel içinde de tersine bir akım vardır.

Yani akdelik yuttuğu çekim dalgalarını ardındaki karadeliğe geçirdiğinde yutulan cisimlerin bıraktığı çekimci dalgaları karadelik yayınlamaktadır.

O halde **çekim denen şey, geçmişten geleceğe yayınlanan bir evren dalgasıdır. Zamanla aynı yöne akan çekim,** yarın ile dünümüzün haberleşmesini sağlar. (*)

Evren çok genel anlamda ve asıl olarak, gelecekteki kıyamet (ya da sonuç ucu olan **karadelik yutma kutbu** ile geçmişteki yaratılış ya da neden ucu olan) **akdelik saçma kutbunun ikilisinden oluşan dinamik bir akımdır.**

Dün Cehennemden sıcaktı ve yarın ise evren buz tutunca zemheriden soğuk olacaktır. Çok sıcak uçtan az sıcak uca olan **TERMODİNAMİK ISI DENGESİ de çekim ve zaman gibi tek yönlüdür,** üçü de birlikte akar. Akdelikten Karadeliğe olan akım aynı zamanda **TERMODİNAMİK** yasaları oluşturmaktadır.

İki olay ufku arasındaki geçit, başka bir evrenle birleşmektedir. Oradan geçtiğimizde **çekimin çekemediği tersine ittiği antiparalel evrene bir akdelik kapısından fırlamış olacağız.** Aradaki bölge ise "**SUR TÜNELİ**"diye adlandırdığımız **WORM HOLE** olup, bir tür hiçlik bölgesidir ve ışıktan hızlı giden ya da titreşen, sıfırdan küçük kütlelerin yer aldığı alandır.

Karadeliğin cehennemi çekimi ile akdeliğin ters çekim denen itme-ivmesi (Antigravitation ya da **Levitation**) bu ara kesitte yer almaktadır.

(*)Rotskild-Rosen'in bildirdiği "**Nakiller, ödemeler ve dengelemeler tüneli**" içinden geçen **GİZLİ DEĞİŞKENLER** bunlardır. Bu konu bu ciltte az ve gelecek ciltte ayrıntılı ele alınmıştır.

oto-referans / d δ

çift kutup yasası

Yaratan'ın **tek ve tekil** (Singularite özelliğinde Ahâd ve Wahid) olduğunu, fakat yarattıklarının **"Çift çift" PARİTER Paralelliği** olduğunu Kur'an-ı Kerim'in bildirmesinden sonra çağımızın fiziği de aynı sağlamayı yapmıştır.

Bir çok âyette **"Çift çift"** ve **"Çiftin çifti"** hâttâ Rahman sûresinde **çiftin çiftinin çifti** (Cennetlerin tasnifi) biçimindeki yaratılış tekrarlanıyor. Çiftlerin birinde **dişi-erkek** cinsleri kastedilmiştir. Diğerleri ise tamamen bilimle ilgilidir ve zıtların birbirinin göstergesi olduğu **yer-gök; Karanlık-aydınlık** gibi örneklerle sunulmuştur. Bu çiftlerin birbirinin türevi olduğunu bazı âyetlerle anlıyoruz: (Zümer-5).

"Allah karanlığı aydınlığın üzerine bürüp sarıyor."

"Yerler ve gökler bitişikken biz onları ayırdık, görmüyorlar mı?" (Enbiya-30.)

"Yaratıldıkları gibi yok edileceklerini de..." (Yasin-78)

Böylece **neden-sonuç** ikilisine dayanan bir **çift kutupluluk** yasası bulunuyor: **Hünnes ve Künnes** gibi... Merkezcil ve merkezkaç dönüşü gibi...

Bunlar hem **karadelik** ve **akdeliklerin** haberciliğini yapıyor, hem **elektrik yüklerinin** hem de **mıknatıs** kutuplarının **çift** olduğunu bildiriyor.

Künnes tümdengelim; Hünnes tümevarım'dır.

Künnes oluş ve **etkiyi; Hünnes ölüş** ve **tepkiyi** anlatıyor.

Böylece nedensellik de **(Neden-sonuç)** zikredilmiş oluyor.

"Doğu ve batının Rabbi" (Dipole ve polarizasyon) çift kutup yasası ile Rahman sûresindeki "İki doğu ve iki batının Rabb'i" dört kutup (Kuadropol) yasasıdır.

Rabb'imiz tek kutupluluğu (Kuarklardan biliyoruz) yasaklamıştır. Hiç bir mıknatıs tek kutup değildir ve elektrik kablosu faz ve toprak olmak üzere mutlaka iki hattır. Bunun gibi lâtince Di=iki kelimesinin karşılığı olarak "Di-elektrik/ Di-pole vb. günlük yaşamımızın terimleri olmuştur.Nûr-35/36. âyetlerde elektromagnetik kutuplarla ilgili önemli misâller vardır. Örneğin "***Onun yağı ne doğuda ne batıda yetişmeyen bir zeytinden yakılır.***" pasajında onun=7 ileri teknoloji düzeneğidir. Yağ ise plâzma fiziğidir.Doğu ile batıyı belirleyen ise Güneş'in doğması (Işık, faz) ve batması (Toprak hattı) karşılığıdır.

Bunlar bilimde (+) ve (-) diye gösterilir. Elektrik akı ve akımı daima eksiden (Emisyon, yayınmadan) artıya (Absorbe, yutmaya doğru) akar.

"Ne doğu ne batı" ise Kuzey(N) ve Güney (S) mıknatıs kutupları anlamındadır ki, sanki kopye çekmişiz gibi mıknatısın kutuplarını bu isimlerle kısaltırz.

1400 yıl kadar önce indirilen Kur'an, dünyanın iki kutbu olduğunu, Dünyanin magnetik alanı bulunduğunu bildirmiştir.

Elektrik ve magnetizma tek bir kuvvet olduğundan, N=(+) ve S=(-) kutuplardır, aynı şeydir. Bu yüzden iki doğu ve iki batı daha yüksek (Örneğin Kuadropol=4 kutupluluk) tekniklerin misâlidir.

Bir açıklama yapınca her bilinmeyen basitleşiyor sevgideğer okurlar, bunları herkesin izanla birgün bulabileceğini umsak bile en zoru i'zân ile değil, ALLAH misâli ile bulmak! Bunun için Levhi Mahfûz (Ana kitap) matematiği (Cifir) gerekiyor.

Örneğin, gerek Zülkarneyn seddinin inşasındaki gerekse *"Göğü dinleyen Cinlere"* atıfla gönderilen **Şıhâb** (Yıldız sâkıbından kaynaklanan Kozmik primer rezonansları) **Şuvaz** (Kozmik sekonder rezonanslar) ve **Nûhâs** (Hyperon) misâllerini bilime transfer edebiliyoruz.(Anlamı Bakır'dır: Zülkarneyn seddi âyetlerde "Demir ve Bakır" misâliyle anlatılmasına rağmen, toprak-taş yığını Çin seddinde ısrar edilmesini anlamak mümkün değildir.)

Mekânlar bir hâne=zaman transit istasyonundan Tur= Konik dağ ve Belde=Büyük kent biçiminde açılırlar. Her biri bir ağaçla temsil edilir ve açılım Sidretül Müntehâ=Son sedir ağacında biter.)

Cifir Simyasında bu moleküler çiftlerin yeri değiştirildiğinde, nötr yâni sıfır elde edilir: Örneğin Hâdid=Demir ile Cemel=deve denkleştirildiğinde yüksüz sınır alanda beldehâne elde ederiz. Örneğin İncir=Aşağı Misâl âlemi olan süper uzaydır.

"Zeytin ile Nûhas" bize artı ve eksiyi verirler. Bunu "İki doğu iki batı" âyetiyle modüle edersek, bu kez "Katod, anti katod, Anod, fotoseller , manyetik band üzerinde giden hızlı trenler, uzay transit istasyonları, özellikle günümüzün en pahalı ekipmanı olan parçacık akseleratörleri gibi dev teknolojik olgulara işârettir.

Nûr-35. âyetteki düzenek, elektrik âmpulü ile kısıtlanamaz. Zaten klâsik ampuller sadece nâr, ziyâ yâni termik(Isı) ile ışıma verir. Oysa âyette geçen Nûr=Soğuk, gizil, spesifik ışımanın adıdır.Eğer teknolojinin ikinci anlamını vereceksek, buna el yakmayan, ısınmayan ama ışıyan Fluoresans-lumisans starterli lâmbaları TV-katod tüp teknikleri/ ve Laser-Mikrodalga teknikleri örnekseyebiliriz. Tüm bunlar âyetin birinci anlamıdır.

İkinci anlamı dipole ile polarizlenme (Tek doğu tek batı) birleştirilmesinden oluşan "Dipolarizasyon" ileri tekniğidir.

Üçüncüsü "İki doğu ve iki batı" âyetini kullanarak yapılan hidrojen reaktörlü Târık' tekniğidir. Tank ve Burak Tibet efsanelerine işlemiş bir teknik ve "Dhurakhapalam" adlı mekanizmadır. Tibet dilinde anlamı "Altın gibi ışıklar saçan Tarık"dır.

Tibetliler , sadece akdeniz ikliminde yetişen "Zeytin" yerine zeytin ile akraba ağaç defne külü ve yağından yakıldığını söyledikleri Dhurakhapalam'ın uzay-üstü-uzaya çıkıp, zamanda yolculuk yapan Vaidorg denen taşıt olduğunu yazmışlardır.

Vaidorg denen uçan disklere monte edilen Dhurakhapalam, yazılı Hind esatirlerinde Vimana adlı uçantabakların Komodor gemisinin riske girmesi durumunda uzay-zamandan kaçacağı bir öze donanımdır.

Bu donanımın adı Tarkabhala Kerrub olarak inceden inceye anlatılır. [Tarık(¿) Kerrubi, Mukarrebun(¿) Maharabatha kitabı ve Kalki Avatar]

Tibet Vaidorglarının hangarı Himalayaların tektit ile sıkışmış yeşil cam arkasındaki Turan dağıdır.(Aynı dağ Dolgan Türklerinde Turgut dağıdır) Yine Hind mitlerindeki Vimana denen UFO'ların Himalayalardaki park yerleri Tor dağıdır. Germen uçan Wanen'lerinin çıktığı Thudr ile Thor adlı tepegöz Titan tanrının buzlu-sisli dağı Thorberg (Edda Saga'ları) hz.Mûsâ'nın Tûr dağı ile isim benzerliği salt rastlantı mıdır?

Tibetliler Dhurakhapalam'a oldukça inandıklarından, bu âleti Çinlilerin, Fransızların (Kont Cédir) ve son Rus çarı Nikola'nın büyük paralar döküp, ciddi ekipler kurarak araması?

G'nin bu âleti bularak, Rusya üzerinden Grönland'a taşıması ve Paul Karnen isimli birini zamanda iki yıl geri göndermesiyle ilgili süper devletlerin şok olduğu deneyler?..

Ya NASA'da belgelenen UFO'nun üzerindeki Wanen ve Dhurakhapalam yazılı olması?

Bu taşıt hakkında General Haushoffer'in Tibet'e giderek önemli bir derleme yaptığı bilinmektedir. Tibet Lâmâ rahiplerinin titiz ağızbirliğine göre Dhurakhapalam Yeti (Ye'cüc) ve Raşitik ırk Mecûclerin, ayrıca Dogon (Kıtmir) ve Agarta-Şamballa (Zülkarney'in seddi arkasındaki yeraltı kentleri) denen kutsal beldelerde (Mübarek hâne) saklandığı yerden çalındığı söylenmiştir. Tibet kaynaklarında geçen"Zaman yolculuğu düzeneği ve bunun bir UFO'ya montesiyle yapılacak zaman yolculuğu tekniklerini doğrulayan Nûr 35.âyeti izleyen 36.âyette geçen "ALLAH'ın adının zikredildiği mübarek evler" zaman yolculuğundaki transit bölgenin tıpatıp tanımıdır. Bu bölgenin ağacı Zeytindir. (Tibetlilerde ve Hintlilerde Defne)

Nûr-35.âyette "Ona dokunmasan bile sanki âlev alacak" denmesi ile Ahit sandığı (Tabut'üs-Sekine) ve Tennûr (Tandır) arasındaki bağı açmayı şimdilik es geçerek, dokunmadan âlev almanın mekanizmasını çiftlerin "Nötr" yüksüz olmalarına bağlayalım. Bunun mekanizması ikidir:

1. Çiftler özdeştir, birbirlerini yok etmeden nötral kılarlar.

2. Çiftler eşleniktir, birbirlerini(Annihilation) ile bu sistemde sıfırlarlar, fakat bir üst sistemde birlenip, tek **öz** olurlar.

Eşlenikten kasıt zıtlarıyla kaim olan çiftler ve bunlardan türeyen özdeş çiftin çiftlerdir.

oto-referans / e ε

çift çift yaratılma

Kur'an'daki çiftlerin bakışık, eşlenik, antiparalel kutupları arasında bir sıfır duvarı yüksüz, nötral (Nötronlar ile diğer yüksüz . . n gibi) yansız, şarjsız-yüksüz bölge olduğunu hem bilim hem Kur'an bildiriyor. Bu aradaki nötral bölge şöyledir:

"Allah gökler ve yerdekilerle ikisi arasındakilerin de Rabbi'dir." (Duhan-7)

"Yer ve göğe *'İsteyerek ya da istemeyerek bir araya gelin'* dedik, onlar da *'Biz isteyerek bir araya geldik'* dediler" (Fussilet-11) âyetiyle de zıt yüklerin birbirini mıknatıs örneğindeki gibi **itme-çekme** yasası vardır: Aynı yükler birbirlerini iter; karşıt yükler birbirini çeker.

Bu tevîlin ardında protonların birbirini itmeden, reddetmeden bir arada **güçlü nükleer kuvvetle tutulduğu** açıklanmıştır. Bundan daha derin anlam, bir proton-nötron içindeki üç kuarkın birbirini renk dinamiğiyle itmeden, reddetmeden bir arada tutmasıdır.

Madde ile antimadde birbirine rastlarsa bir araya gelip çifti yok edip, bir üst plâtformda "Tek" şey olurlar ki, bu da onların isteyerek veya istemeyerek yaptığı bir annihilation yasasıdır.

Kur'andaki zıtlıkların **(Cennet-Cehennem** gibi) birbirinin göstergesi olması, ikisinin de birbirini tamamlaması, bütünlemesi ve arada **"Nötr"** bölgelerden oluşan **"Paralel"** dünyaların varlığını ortaya koyuyor. Dünyamız hem bir **cehennemdir** (Yangın, hastalık, aldatılmak, korku, yanardağ, terör) hem de **cennettir.** (Doğa ve lezzetleri, orman, göl, çiçekler ve insan güzelliği, sağlık, güven, bağlılık gibi).

Bu birliktelik, Cennet ve Cehennem diye **kesin ikiye ayrılacaktır.** Ama özellikle akli sınava tâbi olmayanlar (erginleşmemiş çocuklar, akıl hastaları) ile günah-sevabı denk olanlar için ayrıca **dünya benzerinde "Â'RAF"** vardır ki **dünyamızın paraleli** olarak vâad edilmiştir. ALLAH vâadi haktır ve dönüşsüzdür. Bilim işte o **"PARALEL DÜNYALAR"** kavramına (öğretimiz sâyesinde) **yeni yeni** ancak şimdi ulaşmıştır.

Böylece **paralel dünyalar ve çift çift yaratılış** hak olmaktadır.

Bu her bir **çiftin-de çifti vardır:** Örneğin, **Cennet iki tanedir:**

Bazı kimselere **çift cennet** verileceği âyette yer almaktadır.

Ayrıca yine bu Cennet çiftinden bir çift vardır: **Cinlerin ve insanların cennetleri farklıdır...** (Rahman sûresi).

oto-referans / f ϕ

dialektik spirtüalizm

"Diyalektik" Kur'an malıdır. Ama bir yanda "Diyalektik materyalizm gibi mekanik bir görüş; diğer yanda sâfi mânâcılık olan "Diyalektik spirtüalizm" gibi vitalist bir görüş arasında kırıştırılmış, filozoflara malzeme oldurulmuştur.

Asıl Tasavvuf erbabı **"Tasavvuf"u örneğin fenâ fi'illah= Annihilatin** olarak ihdas etmişlerdir.Bunun anlamı zıtların birbirini göstererek **"BİR"** yaratıcıyla **iki-iki yaratılanın birlenmesidir.**

Zıtlardan biri tez; diğeri antitezdir. İkisi sentezdir.**Asıl Tasavvuf, dolaysız tüme varmaktadır.** (Çokluktan tekilliğe feragat)

Evrenler (âlemler) bu **tümden gelimle** (Kesret) yaratılmış fakat **"Rablerine döndürülecekleri için" yeniden tüme varacaklardır.**

Böylece, diyalektik başka bir anlam kazanıyor: İnsanın aldığı iki bilginin, üçüncü bir bilgi olarak uzlaşımı, iki **analitikten bir sentetik oluşturma yeteneği...** İki kutbun uzlaşımı, mıknatısın **"yüksüz"** ortası bir dinamonun akım geçmeyen armatür halkası, ortalanmak ve dengelenmek örnekleri gibi...

Evren çiftler üzerine kurulmuştur: **Nâr** ve **Nûr** gibi...

Sonra bunların da bir çifti oluşur: **Somut madde, soyut madde** gibi... Ve onların da çiftleri: **Somut antimadde-Somut madde soyut antimadde, soyut madde gibi...**

Bu çiftler bir üst sistemde tek bir öze dönerler:

Soyut madde ile soyut anti-madde sonsuz özenerji dediğimiz Nûr kudretinden oluşmuştur, takyonik ve esiridir.

Madde ve antimadde, bildiğimiz **enerjiden** oluşmuştur ki bunun adı sonlu enerji olan nâr'dır. Enerji çok seyrek bir madde; Madde çok yoğun bir enerjidir.

oto-referans / g χ

Kuadropolarizasyon

Kur'an çiftlerinin en üstünde tüm evrenleri ve hâttâ sonsuzluk kulesini topluca kapsayan evrensel bir çift kutup vardır.

Bunun tanıtımını "Hünnes ve Künnes" olarak vermiştik.

Gerçekte Hünnes ve Künnes, zamanın olmadığı yerde aynı şeydir ve TEK KUTUPTUR. (Monopol)

Te kutup kavramı biraz da TEKİLLİĞİ andırıyor. Ancak teklik başka tekillik başkadır. Tekilliği bir karşıt tekillik (Karadelik Schwarzschild hunileri gibi) "DÜAL=İkili, ikicil kılabilmektedir.

Doğanın tek yanlı tek kuvveti olan ve tek kutupluymuş gibi davranan Çekim bile aslında DÜAL'dir. Çekim ve ters çekim (Gravitation ile levitation) ile birlikte vardır. Zaman da öyle hem ileri hem geri akar ve DÜAL'dir.

Zaman olmayınca neden ve sonuç, öncelik ve sonralık olamayacağı için Hunnes=Künnes ve/veya OL=ÖL olmaktaydı.

Ama zamanın aktığı, zaman kavramının olduğu her yerde tam tersine bu İKİ KUTUPLULUK yasası geçerlidir.

Evren-üstü-evrende TRANS KUTUPLAR vardır. Bunlardan biri Hünnes-Künnes çiftidir. **(Doğu ve batı Rabbi)**

İkincisi ise ARŞı âlâ ile ARZısâfilin (En üst ile en alt) kutuplarıdır.**(İki doğu ile iki batının Rabbi)**

O emisyon kutbundan, aşağıdaki (ARZ) absorb, soğurucu kutba (Sâmed budur) yukarıdan aşağıya doğru ALLAH işleri DERHAL indirilmekte, fakat çok özel melekleri O'na BİN YIL ve 50 000 yıl gibi bir zamanda Mi'rac edebilmekteydirler.

Bu akım Arş ile Arz arasında olmaktadır.

Arş-Arz-Hünnes-Künnes dörtgeni kuadropol (Dört kutupluluktur ve Arş'ın dört direği ve göklerin görünmez direklerin sırrıdır.) özelliklidir.

Bu "ALLAH İŞLERİ" olup 2 türlüdür:

1. İKMAL TÜNELİ: O da ikiye ayrılır: Sayılı nefes ve rızk denen Rezervin desteklenmesi;

2. KADER TÜNELİ: İkiye ayrılır: Kuantlaşmamış kaza ve kuantlaşmış kaza...

Bunlar kendi aralarında hep ikiye ayrılmaktadır.[Örneğin Hayır ve Şer kutupları, Gazap-Rahmet (Günah-Sevab) kutupları Gazap iki kutbu=Kahhar ve İntikam; Rahmet=Rahman, Rahim kutupları]

oto-referans / h η

parite ve simetri düeti

Biz ise konumuz gereği "Kuantlaşmış KAZA" kutbunun ikiye ayrılmasını izleyeceğiz.Çünkü kuantlaşmamış olanı üst katlardır, kuantlaşanı ise bu evrendir.(Kuantik=Şehâdet âlemi)

Kutupların biri ETKİ diğeri TEPKİ kutbudur.

Kutuplar arası akım alanı ise NEDEN'den SONUÇ'a akma biçimindedir ve bu dış uzayda tersinmez. (Elektrik akımı eksiden artıya akar.) Kutupların bu özelliğine, biri saçar (yayınlar, emisyon eder) öteki yutar (Soğurur, absorbe eder) diyoruz.

Mıknatıs örneğindeki gibi bir çubuk dışında, herhangi bir çift nokta da birbirini bu etkiyle çeker-iter. Örneğin elektrik yükleri ya da Karadelik-Akdelik yutup yayması...

Bu da yaratılış (başlangıç kutbu) ile yok oluş (sonuç kutbu) arasına evrenin sıkışmasıdır.

Çekim dalgalarını karadelikler yayarken, zaman dalgalarını da yutarlar. Bir de evrenin termik dengelenmesini yutarlar...

Bunun tersine akdelikler çekim dalgalarını yutar, zaman-uzayı ve termik ışımayı yayarlar. İşte bu diyalektik yasanın derin sonuçları vardır.

Bu terimler karmaşık gibi gözüküyorsa da, fizik gerçeklik, **her şeyin çift çift olduğunu, çift yönlünün de çift yönleri** bulunduğunu gösteriyor.Tüm bunları da Kur'an yorumu diye yazmak zorundayız sevgideğer okurlar.

Çiftlerin bir diğeri de "Simetrilerdir" Simetriler paralellik, anti-paralellik, özdeş bakışım ve eşlenik bakışım olarak bilimin postulatlarıdır. (C,P,T simetrileri gibi) Bu simetrilerden sadece birini örnekseyelim: Çift çift yaratılış madde-antimadde eşleniği biçimindeyse bu P= **Parite** (Parity) simetrisidir. Parite her bir şeyin zıttıyla kâim olduğuna en iyi örnektir.

Parite faktörü "Paralel evrenler" referanslar bitimi "Paralel evrenler kesimine girmemizde önemli bir unsur olmaktadır.

Paralel evrenlere girmeden önce "ÇİFT ÇİFT" yaratılışın mikro fizikte (Kuantumda) ne anlama geldiğini ve niçin paralel evrenler kavramına ulaştığımızı izleyen referanslarda okuyabiliriz. Sevgideğer okurlarımıza bir yandan hiç bir yerde yayınlanmamış, hiç bilinmedik "Ledünnî sırları" veriyoruz ama, ağırlık noktamız yine de ve öncelikle "Pozitif bilim olmalıdır.

oto-referans / i ι

dualite= ikili doğa

Madde ile enerjinin eşdeğerlik formülü ($E=mc^2$) bize bir başka ikilemi **DÜALİTE'yi konuk getirdi.** Bu formül "yer ve gök"ü de bitiştiren-ayıran bir **eşdeğerlilik** ilkesi olduğu kadar, madde ve enerjinin sakınım yasalarını bir tek yasa yapan, madde ve enerjiye ikili doğalar, çift davranışlar veren bir yasadır.

Örneğin Newton'a göre ışık korpüskül denen tanecikler dir ama Maxwell ışığın dalgacık olduğunu isbatlamıştır. Bu çelişkiyi gideren Einstein, ışığın hem parçacık hem dalgacık olduğunu, ikili bir düalitesi bulunduğunu, serbest uzayı dalga olarak kat ederek, yoluna çıkan bir parçacığı (Örneğin elektronu) kopardığını da gösterdi ve uzlaştırdı.

Bir dalgacığa bir tanecik eşlik etmektedir. L. de Broglie ise her maddenin bir dalga özelliği olduğunu buldu. (Madde dalgaları)

Böylece madde ile enerji arasındaki ikicilik düalitesi bulunmuştur. **Düalite** madde dediğimiz mekanik ile enerji dediğimiz yarı zihinsel güçlerin sentezidir, bir arada olmasıdır.

Örneğin **maddeyi** ele alalım: Maddeyi çok iyi tanımlanız:

Çünkü **kristalize niteliği, hacmı ve boyutlara sımsıkı bağlılığı vardır.** (Uranyum görünüşte maddedir. Fakat bir gram uranyumun **maddeden enerjiye çevrilmesiyle** şehirleri haritadan silecek nükleer enerjiye dönüşünce tanımlanamaz, mantar bulut biçiminde görünür.)

Maddeyi anlamak için çevremize bakmak yeterlidir. Ama **enerjinin ne olduğu,** neye benzediği hâlâ **bir sırdır.**

Enerjiyi sadece bir **durum**dan bir **duruma** geçebilmesi ve enerji türlerinin birbirine dönüşebilirliğinden anlıyoruz. (Isı, ışık enerjileri, iş enerjileri, kütle potansiyel, kinetik enerjileri vb..) Bu enerji cansızdır.

Cinler ise canlı enerjidir. "Enerji insanlar"dır.Canlı ya da cansız her enerji relativistik nedenlerle somutlaştırılamaz. Cinler magnetik alandan elektrik alana transfer olmadıkları ve/veya bizim hızımız onlarla eşleşmediği sürece eşzamanlı olamayız.

Enerji **çift çift** sırrı gereği doğanın dört değişik kuvvetine ayrışmıştır. İkisi **interaksiyon** (Güçlü ve zayıf nükleer kuvvetler) olup, diğer ikisi **câzibe** (elektromagnetizma ve çekim)dir.

Bu temel kuvvetler aşırılaştığında şok oluşur. Nükleer patlamalar, nötrino novaları, karadelik çekim şoku, elektromagnetik fırtınalar gibi ekstremler bu şokun aşırı hâlleridir.

oto-referans / j φ

dipole

İkicillik doğası, dört temel kuvvette mutlaka vardır. Örneğin BOZON kategorisinden elektro-zayıf kuvvet iki kuvvet olarak ayrışmıştır: Zayıf interaksiyon kuvvet ile elektromagnetik kuvvet...Elektromagnetik kuvvet de ikicil görüntüyü isminden bile vermektedir. Magnetik alan ve elektrik alan...

Elektrik alan görünür, ışır, belirlenir, bilinir. Ama magnetik alan bir bilmece gibi sadece câzibe olarak bize kendini hissettirir. Madde-enerji faz ayrılmasının bir türü de,doğa kuvvetlerinden biri olan **elektromagnetizma da** vardır.

Elektrik alan di-elektrik, piezo-elektrik gibi türlü ikicilliklere sahiptir. Magnetik alanın ise bu keşfi beklenen paralelliği olmalıdır. Elektrik alanı çok iyi belirleriz ve tanımlarız. Ama **magnetik alanın ne olduğunu halen bilmeyiz. Magnetik alanı** mıknatısın akıları olarak görürüz! Ama bu akılar neyin nesidir? Aynı akılar insan bedeninde güçlü bir biyo-magnetik alan **(Kirlian fotoğrafçılığı)** oluşturur. Güçlü bir magnetik alan,elektronları kafesinden kopardığı için her şeyi **zaman-mekânda** bir anda yürütür**(Bermuda üçgenindeki taşıt kaybolmaları** gibi...)

Elektrik ve magnetik alanlar, bir mıknatısın iki kutbunun akıları arasında yer alır. Biri artı diğeri eksi ile gösterilen iki şarjı (yükü ya da mıknatıstaki gibi iki kutbu N-S) vardır.

Gerçekten **âyetlerin bildirdiği çiftler, bilimin her yasasında karşımıza çıkıyor. Bunun başlıcası çift kutupluluktur.**

Bu yüzden hiç bir yüklü nesne tek kutup olamaz. Hâttâ atomun göbeğindeki proton ve nötronu oluşturan kuarklar bile asla tek olmazlar... Bu kuark çekirdek dışına çıkarıldığında hemen kendisinin "ikinci kutbunu" anti parçacığını vakumdan(boşluktan) çekerek bir çift oluşturur ki buna"Hadron,Mezon" denmektedir.

Düalite ve polarite ikicilliği yüzünden elektrik ve magnetik alanlar biri yatay, ötekisi ona dik olarak teşekkül ederler.

Metal ya da bobin gibi bir nesneye yüksek elektrik verildiğinde, onu hemen dik bir magnetik alan kuşatır.

Dipol(çift kutupluluk)den başka dipolarizasyonlar da vardır. (**kuadropol=4** kutupluluk) Polarizasyon ise iki eşleniğin birbirinden **uzaklaşma** hattıdır ki böylece bunlardan bir ışığı **POLARİZE ışık düzlemi** olarak ikiye ayırıp kutuplayabiliyoruz.

oto-referans / k κ

polarizasyon

Evrende polarite denen çift kutupluluk hem kural hem ilke konumundadır. Tek kutup (Monopol) yasağı olduğu için ister mıknatıs kutupları, ister elektrik yükleri, ister madde-anti madde kutuplaşması ve isterse polarizasyon olayları, kuark ve kuark yaratılışları hepsi bu çift kutupluluk yasasına tabidir.

Böylece zıt eğilimlerin etkisiyle hareket hali doğmaktadır.

Hücrelerin amitoz çoğalması, doğal şekerin kutuplanmış ışığı sola bükmesi (Levo yasası) gibi istisnalar polariteden kaynaklanmaktadır. Bu bir çift kutupluluktur.

Yeterli enerjiye sahip iki foton çarpıştığında bir çift madde oluşturur (Madde-antimadde) buna ÇİFT ÜRETİMİ (Pair Production) diyoruz. Bunlar birbiriyle karşı karşıya gelince, birbirlerini yok ederek, en baştaki bir çift ışına (fotona) dönüşür.

Bu da bir çift eşlenik maddenin birbirini yok ederek TEK ASIL olan enerji çiftine dönmeleridir.

Ama bu enerji çifti de POLARİZLEŞMEKTEDİR.

Polarizasyon, ışığın kutupsallaşmasıdır. Enine (Transversal) dalga olan ışık, bir "Alan" içinde polarizlenir. Titreşimleri birbirine dikeydir. (Yatay bile olsa iki titreşim arasında ortalama bir bileşke yol oluşur).

Normal ışık, ışınlarını çevresinde her yana saçarken; kutuplandığı zaman iki ayrı yolda yayınlanır. İşte polarizasyonun özü budur.Bir çift eşlenik madde (elektron-pozitron) birbirlerine rastladıklarında hemen yok olarak, yani enerjiye dönüşerek, iki ayrı yol tutar, polarizlenirler.

Onları şaşırtsak bile yine de PARALEL davranışla karşılıklı sonuç getirirler. Örneğin elektron ve pozitron yok olmasından çıkan ve birbirinin 180 derece tersine uzaklaşan çift kuantın (örneğin fotonun) birini analizör olan kimse engellese de, öteki foton çok uzakta olmasına rağmen, o da ilişki bölgesine fırlayıp, yine doğru yolu bulur, yani hiç şaşırtılamazlar.

Kesinlikle, ötekinin nasıl davrandığını İZLEMEDEN biliriz, çünkü mutlaka konumu zıttır. Bu zıtlık dengede bir terazinin iki kefesinden birine dokunduğumuzda o kefenin aşağı indiği kadar, karşıt kefenin yukarı hareketiyle örneksenebilir.

Fakat fizikçileri şaşırtan odur ki, hangi bilinmeyen etki(sinyal ya da komut) bu iki ışının polarize uyumunu sağlıyor?

İki eşlenik arasında birbirlerine paralel davranmayı emreden ince bir ayrım mı vardır?

Kuantum fiziğinin tanrı inancı olmayan dehası, Danimarkalı **Niels Bohr** ve (Evrenin rastlantı sonucu ortaya çıktığına inanan) izdaşları için polarizasyon şaşırtılamamazlığı bir bilmecedir.

Ama evrenin ÇİFT YARATILIŞ PARİTE (Parity=Eşlenik bir çift yaratılış) savunucuları olan bizler için polarizlenme bir zaferdir.

Zirâ bir çift polarizlenmeyle elektron ve pozitron zıt spinleri seçer, zıt kutuplanır ve birbirlerini (Pair Production denen) çift üretimiyle var ederler.

Bu iki parçacık çifti birbirini yok ederken (Annihilation) de yine bir çift polarize foton olarak enerjiye dönüşürler.

Bu ikisi aynı anda olmaktadır. Güneş lekelerindeki gibi bir öncü güneş fırtınasını taklit eden izleyici fırtına gibi değil...

Çünkü foton yada elektron-pozitron çiftinin birbirinin aynı davranması "Sıfır anında" oluyor, biri ötekini taklit etmiyor, araya nedensellik (öncelik-sonralık; öncü-taklitçi) kavramı girmiyor.

Birbirinden uzaktaki bir çift kuantın nasıl birbirinden haberi oluyor?Yine aynı biçimde evren, ilk patlayarak yaratıldığında, birbirinden uzak bölgelerin nasıl birbirinin eşi davrandığı bir fizikçi bilmecesidir. Çünkü evren gözlenmiştir ve her yeri her doğrultuda aynıdır. (Binde-bir sapma dışında)

Oysa evrenin bölgeleri arasındaki ışık hızının erişemeyeceği dev aralığa rağmen, paralel bir davranma vardır.

Evren her doğrultudan aynı görülür ve arka-fon ışıması da türdeştir .Peki ortaya ışık girmeden bu haberleşme nasıl kurulmuş? Hiç bir etki ışıktan hızlı yayılamadığına göre, evrenin her bölgesi, nasıl tıpatıp birbirinin aynı davranmaktadır?

Birbirinden habersiz iki eşlenik (anti) parçacığın, birbiriyle anında aynı davranışa girmesi için, başka bir yolla haberleşmesi gerekmektedir.Birbirinden habersiz atomlar ya da parçacıklar, arasında **ışığın yetişemeyeceği** bir uzaklık olması, birbirleri ile haberleşemeyecekleri anlamına gelir İKEN, Işık konisi 45 ile yayındığından, bir koninin diğerinden haberi olmaması gerekir İKEN şaşırtılamaz polarizasyon çiftleri olarak,türdeş (Homojen) ve her doğrultuda aynı karakteristikte(İzotrop) ışıktan hızlı bir haberleşme biçimi bulmuş gibi her parçacığın eşleniği aynı anda aynı davranışı göstermiştir? Bu evrenin en büyük izotropi bilmecesi olarak çözüm beklemiştir.

oto-referans / I λ

polarite düellosu

Bir görüşe göre; "Hiç bir etkinin ışıktan hızlı gitmeyeceği" bazı üzerinde evrenin yaratılışı olan Big Bang'ın tek bir noktada değil, **bir çok noktada birden patlayarak açıldığını** ileri sürerek, evren bölgelerinin birbiriyle haberleşebilecekleri önerilir. Bir diğer görüş ise**"BİRLEŞİK ALANLAR Teoremi doğrultusunda"** 1980'de Alan **Guth** tarafından **"Enflasyon=Şişme"** teoremiyle önerildi:

Evren çok küçük bir noktada patlamıştı ama patlamanın ilk saniyesinin milyonxmilyonxmilyonxmilyonda-bir saniyesinden daha az bir zamanda sütün ısındığında aniden kabarması gibi birden 10^{50} kez genişleyecek kadar şişmişti. Bu şişme ilk bindebir saniyede 10-20 milyon ışık yılı çapında olmuştu. Bu ani şişme evrenin bütün noktalarını birbirinden haberdar etmişti.

Üstelik denklemleri de güvenceli olup, evrendeki **kayıp maddeyi** de açıklıyor; evrenin bir kıyametle, karadeliği tarafından yutulacağının kesinleştiğini bildiriyordu. Bu iki görüşü birden COBE uydusu doğruluyordu.

Şişkinlik teorisi, evrenin mikroskobik **ak** tohumdan patlayıp, birden balon gibi **"şip-şak"** şiştiğini, daha sonraki evren genişlemesinin de **Hubble**'ın verdiği hızla, sürdüğünü öngörüyor.

Zaten kuantum mekaniği yoğunluk dağılımını binde-bir sapmaların çok büyümesine böylece tüm ölçeklerde birbirine benzemesi gerektiğini ileri sürüyordu. Böylece âni şişme tüm parçacıkların birbiriyle paralel olmasını sağlıyordu.

Yâni âni şişmenin büyük hızı ışıktan da hızlıydı.Ancak bu teori sadece şişmenin gerçekliğini ve evrendeki kayıp maddenin (COBE uydusu ölçümüne göre, görünen madde kayıp maddenin %3-4 kadarı) kıyamete neden olacağını doğruluyordu. Ama gözden kaçan hâlen polarizasyon çiftlerinin birbirinden habersiz olarak şaşırtılmaya harfiyen uymalarını açıklamıyordu.

Ne var ki, laboratuar düzeyinde, şaşırtılan bir çift fotondan birinin başına geleni ötekine iletmesini açıklamaz.

Çünkü bu fotonlar, "Aniden şişerek" ötekine haber vermez.

Şişme kuramı mikroskobik düzeyde geçersizdir.

"İhtimal-olasılık" hesabına sarılmış fizikçilerin nazarında bu **eş-davranış haberleşmesi** hep bir **"Tesadüf"** tür.(!)

oto-referans / m μ

co-polarity

Tesâdüfleri savunan Niels Bohr ile *"Yahowa zar atmaz"* diyen Einstein'ın akademik lâdesleri pek ünlüdür.

Heisenberg'in "Kesinsizlik ilkesinin yanında Bohr; karşısında Einstein vardı.

Ancak polarizasyon şaşırtılmazlığı denen inanılmaz olay karşısında Bohr grubu "Rasgele, tesadüfi evren" oluşması konusunda iflas etmişlerdir.

Oysa karşı tarafın getirdiği bir açıklama hem vardır hem yoktur. Çünkü karşı taraf derken karşı taraf da ikiye ayrılmaktadır: (PRE ve SRW)

Karşı taraf kişi isimlerinin akrostişiyle SERP tüneli görüşünü temsil edenlerdirr:

1.Musevi teorisyenler: Nathan Rosen-Podolsky-Einstein...

2.Müslüman teorisyenler: Rotskild-Rosen, Schwarzschild (ve Weißschild, Ne tuhaftır ki bu konuda Hristiyan bir teorisyen yok)

Sözkonusu SRW tünelinin öteki isminin Worm Hole da olduğunu, bir ucunda karadelik, bir ucunda akdelik olan birköprü, geçit ya da kanal olan bir çift huni oluşumu olduğunu hatırlayalım. Aynı tünele "Sur borucuğu" ya da "Her bireyin kendi öznefsinin kişiye özel tüneli" de diyebiliriz. Bu bizim müslüman teorisyenlerin görüşü...

Musevi teorisyenlerin görüşü ise muğlak ve belirsiz.

Rotskild-Rosen göre bu tünelde iki olay birbirini dengelemekte, birbirini ödemektedir. İki parçacık arasındaki birbirine eşit davranışın nedeni, bu iki parçacığın birbiriyle bu tünelden haberleşip, karşılıklı birbirini dengelemeleri ve ödemeleridir. (Compansating Tunnel).

Referans bölümde sunduğumuz mantık, birbirinden habersiz iki eşlenik (anti) parçacığın, birbiriyle anında aynı davranışa girmesi için, başka bir yolla haberleşmesi gerekmektedir.

Kuantum tartışmasında parçacık çiftinin, birbirinden habersiz olduğu halde **"Haberli"** davranmaları evrenin o günkü verilerinde yeni bir önerme getirdi : **PARİTE EVRENSELDİ.**

Gerçekten evrenin en mini uzayındaki "PARALEL OLUŞ" denen bir çift üretimi (PARALEL yaratılış, ve PARİTE) bütün kâinatın kozmogonisini içine alır.

oto-referans / n ν Compansating Tunnel

ödeme-dengeleme geçidi

Polarize bir çift ışığın yeterli enerjileri varsa, (Elektron ve pozitron) örneğindeki gibi (PAIR PRODUCTION çift üretim yaparlar.)

Bunun tersi ise madde ve antimaddenin birbirini yok etmesi olan ANNIHILATION'dur. (Elektrona rastlayan bir pozitronun yok olarak asılları olan enerjiye dönüşmeleri örneği...)

Kuantların paritesi demek evrenin de paritesi demekti.

İki parçacık yaratılıyordu ve bunlar birbirinden habersizken, birinin şaşırtılması, ötekini de etkiliyordu.

Bu bizim gözlediğimiz parçacığın şaşırtılmasındaki sırasında, onun bu yeni durumunu, **ZAMAN İÇİNDE GERİYE GİDEREK,** ilk yaratıldıkları andaki öteki parçacığa KUANTUM BİLGİSİ olarak sıfır saniyede iletiyor. Böylece ikisi birbirinin tıpatıp aynı davranışı, aynı anda öncelik-sonralık (nedensellik) olmaksızın başarabiliyordu.

Aynı şey **Schwarzschild-Rotskild tünelinde** de vardı.

Evrenin en küçüğü neyse en büyüğü de bu pariteyi uyguluyordu. Ama bir çok usta fizikçiye (Heisenberg ve Bohr gibi) bu çok saçma geliyordu.

Rotskild ise bu gerçeği **"Çift de olsa"** var olduğu için kabul etmişti ve çok sağlam gözüken **kesinsizlik ilkesinin karşısına çıkmıştı.** Hem kesinsizlik ilkesi doğruydu hem de parçacıkların birbiriyle eşlenik olması halinde paralel davranmaları olan P-C-T (Parity, Cymmetry ve zaman simetrisi)

Rotskild, **Schwarzschild tünelini yalnız** karadeliklerde değil, her şeyde kullanmaya karar verdi.

Bu tünel ya da geçit, köprü, kanal, her neyse; iki parçacık ya da iki evren arasında birbirlerine kuantum bilgisi iletiyor, olmalılardı.

Rotskild, bu tünelde, iki eşleniğin birbirini dengelemek için karşılıklı olarak, KUANTUM BİLGİSİNİ değiş-tokuş ettiklerini bir takım ince ayırımlarla birbirlerini ödediklerini düşündü.

Rotskild'in bu tünelinin öteki adı da **"Compansating"** yani ödeme-dengeleme hemzemin geçididir.

Bu görüşe Rosen, Podolsky ve en sonra Einstein katıldılar. Einstein, karşılıklı ödemelerin **"GİZLİ DEĞİŞKENLER"** denen bir mekanizma aracılığıyla olması gerektiğini savundu.

oto-referans / o o Hidden variables gizli değişkenler

Bunun ne olduğu elbette sırdı. Çünkü "Gizli Değişken" **(Hidden Variable)** denen şeyin ortaya çıkarılması gerekiyordu.

Öte yandan **kesinsizlik** de doğruydu ve Bohr ile yandaşları, bu **tünelin,** deneysel fizik ile bağdaşmayacağını söyleyerek karşı çıkıyordu.

"Burada gördüğümüz bir foton ya da elektronun başka bir yerde ya da evrende "İkinci bir kardeşi" olup da onu gözlemleyememiz, deneyci bilimle ve doğruluğu kesinleşen Belirsizlik ilkesiyle çatışıyordu.

Çünkü **bir çift gerçek** var oluyordu. Birincisi dış dünyada burada gözlediğimiz somut ve objektif gerçek; ötekisi de hiç gözlemleyemeyeceğimiz bir dünyadaki deney-gözleme aykırı ve sübjektif bir gerçek!...

O zaman **"Gözlemcinin anlamı nedir?"** sorusu ortaya çıkıyordu. Bir de **"ödenen"** neyin nesiydi?

Einstein'in ileride bulunacağına inandığı bu **ödenti birimi gizli değişkenler,** bir TÜNEL aracılığıyla evrendeki bir (A) olayını dengeleyen karşıt (B) olayının Compansating (Ödeme-dengeleme) eylerinden sorumlu değiş-tokuş mekanizmasıdır.

Elimizdeki bir kilo **uranyumun yarılanmasında** sanki çift sayılarla numaralandırılmış (2, 4, 6, 8, 98...) atomlar enerjiye dönüşüyor; tek sayıda olanlar (1, 3, 5, 7, 77 diye numaraladıklarımız) kalıyorlardı.

Öteki evrende yok olanlar burada duruyor; orada kalanlar da sanki burada yok oluyordu. Uranyum hangi atomlarının kalacağı hangisinin enerjiye dönüşeceği konusunda bu **Compansating** Tüneli aracılığıyla **"Gizli değişkenler"** denen o meçhul şey takas ediliyordu.

Kuantumdaki **PARİTE** kanalı, her yerde geçerliydi.

Böylece birbirinin **"ÇİFTİ"** olan şeyler karşılıklı **ödemelerle denge** kuruyordu. Bu bir hemzemin geçitti ve evrende **iki eşit şanstaki olayın ikisinin de oluşması gerektiğini söylüyordu.**

Yazı ve tura arasında biri bu evrende var olurken, öteki %50 ihtimal de paralel evrende oluşuyordu. Her ikisi arasında tıpkı elektron ile pozitronun çiftlerinin haberleşmesi gibi bir NAKİL ve birbirini ödemeler (Compansating) ile haberleşiyordu.

Böylece aralarında nakil gerçekleştiriyorlardı. (Hidden Variables) evrende **iki eşit ihtimal** olayın her ikisinin de gerçekleştiğini söyler... Örneğin evrenimizde A olayı olmuşsa; buna zıt gelen bir evrendeki (ikinci yarı-yarıya tıpatıp benzer davranmasını da bir tünelden geçen "Gizli değişkenler" aracılığıyla gerçekleştirir.

Tabii, bu ne olduğu bilinmeyen gizli değişkenlere, daha on yıl öncesinin ünlü bilim adamları ve teorik fizikçileri karşı çıkmışlardı ve Pariteyi savunan bizleri **"Cehaletle"** suçlamışlardı:

*"Gerçek tektir, biri gözlemlediğimiz ve gözlemlerimizin önünde olan gerçek, öteki de gözlemlemediğimiz ve dışımızdaki bir gerçek, diye bir çift gerçek yaratılamaz, bu **Kuant** felsefesinin ürünüdür!"*

Böyle bir demagoji, bir çift fotonun, şaşırttığımız halde (ötekinden haberi olmadığı konumunu) diğerleriyle nasıl "Aynı anda" yaptığını açıklamaz.

Yani **bir çift gerçek vardı.** Ama **gerçeğin tek olması** ise, iki fotonun aynı **tek gerçek hareketi** yapmasıyla açıklanır.

Aynı şey **Allah öğretisinde** de vardır. Örneğin, yanlışlıkla **iyiler cehenneme; kötüler cennete** konabilirdi.

Böyle bir yanlışlıktan münezzeh olduğunu Rabbimiz bir çok âyetinde şu tarz misâl ile açıklar: (Nisa-67).

"Allah'tan daha kesin gerçek sözlü kim vardır?"

"Kuşkusuz o, kesinkes bilginin gerçeğidir." (Hakka-51).

"Yerde ve gökte hiç bir zerre Rabb' inden gizli değildir. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü kuşkusuz ap-açık bir kitapdadır." (Yunus-61)

Şimdi aynı âyetin misâl ile bilime uyarlanması şöyle:

"Yerde(Fermion) **ve Gökte**(Bozon) **hiç bir** (İkisi arasındakiler de dahil, tüm koordirat niceliğinin tamamı) **zerre** (Kuant) **RABB'inden**(Bilim yasası koyucu tek mercii) **gizli değildir. Bundan** (zerre) **daha küçüğü** (Planck sabiti kuant tabanının altındaki Hilbert uzayı) **ve daha büyüğü**(Makro fizik) **kuşkusuz ap-açık** (Determinist, kesinlikli, belirtili, sonsuz-ötesi tek ihtimal ile programlı) **bir kitap** (Lavhi Mahfûz=Ana kitap) **tadır.**(Kalemle yazılmıştır.)

Heisenberg'in "Kesinsizlik" ilkesi, sadece Yaratanın evreni bir kontrol sırı olup, bizzatihi kerdi yaratmasını "Zar atma" gibi indeterminist rastgele şanslara bırakmaz. Bunu gelecek cildimizde aynı âyeti iyice anlamlandırarak açacağız.

Böylece evrenin bir yazı-tura atmak anlamına gelmediğini ve **bir çift gerçekten** bir çift parçacık ya da bir çift anti-evren türediğini görüyoruz. Bu iki evren **ayrı ayrı** ele alınırsa bir şey ifade etmez. (Düaliteyi reddeden klasik görüşün açmazına düşmüş oluruz).

Işık hem dalgacık hem parçacıktır ve zıt iki gerçeği de bir tek gerçektir **Düalite!..**

Bir çift gerçek derken bunların kutuplarının, yüklerinin polarizasyonların vb. ayrı olduğunu ana davranış biçimiyle **tek gerçek** olduğunu görüyoruz.

"Kuşkusuz o, kesinkes bilginin gerçeğidir." (Hakka-51).

Madde ve antimadde bir çift gerçektir. Ancak birbirlerini yok ederek bir çift polarize foton olmaları da gerçeğin üstündeki Hakk olan gerçektir.

Relativite aksiyomundan biliyoruz ki, evrende tek olay olmakta, aradaki mesafelere bağlı olarak ayrı ayrı olaylarmış gibi görünmektedir. Öyleyse tüm gözlemcilerin gördüğü gerçeklerin üstünde HAKK olan bir gerçek vardır.

"ZAMANLARI TERS" akan bir çift evrenin gözlemcileri de bir çift kendi gerçekleri konusunda şaşıracaklardır. Nedenselliğin ters ve düz işlemesi her birinin kendi gerçeği olup, karşıt gerçek gözlemcileri şaşırtacaktır.

Oysa ALLAH ARŞ gibi sabit dönmeyen tek sistemden, yukarıdan aşağıya (Kutuplandırılmış) olarak RASAT (Gözlemcilik) yapmakta ve gerçek (Sahih) üstündeki HAKK'tır.

Hakikat ile Sahihlik asla birbirine karıştırılmamalıdır. HAKK bir tek tanedir. Sahihlik ise bundan BİR ÇİFT yaratılmış iki gözlemci gerçeğidir.

Bir evrende insan, döşemede TABANA basarak yürür.

Bunun anti-paralel evreninde ise insan TAVANA basarak yürür. İkisi de bu bir çift gözlemcinin "biribirini reddeden Sahih" gerçekleridir. İkisi de haklıdır, kendi gerçekleridir.

Ama HAKK odur ki, bu iki evren ÇİFTİ daha önce bir-TEK ENERJİDEN yaratılmışlardı. İşte o enerjinin doğası HAKK'tır.

Her iki evrenin birbiriyle karşılaşıp, birbirlerini annihilation sonucu yok ederek, aslına rücu etmeleri HAKK'ı anlatır.

oto-referans / ö ω

Mir'ac cifiri

Sevgideğer okurlarımıza "Bir Kur'an daha vardır; o Kur'an paralel bir evrendedir ve buradakinin aynıdır ama bir tek harfi değiştirilmiştir" dersek herhâlde saçmaladığımızı sanacaklardır.

Ama bu doğrudur: Konuyu ilerletmek için okurlarımız izin verirlerse referanslar boyu biraz Tasavvuf ile çarpıcı önbilgiler edinelim ve daha sonra ilk kesimde bu konuya geri dönelim ve Kur'an-Bilim buluşmasının harika sonuçlarını görelim

Paralel bir evren vardır. Çünkü, ALLAH, âlemlerin Rabb'idir=Rabbil âlemîn Sadece bir bu âlemin Rabbi değildir.

Öyle olmasaydı, her bir âlemin bir Rabbi olurdu ve tanrı enflasyonuyla karşı karşıya kalırdık. Hucurat-10'da Resulullah "Seni âlemlere rahmet olarak gönderdik" hitabının muhatabı.

Resulullah'ın sadece bu evrene değil, tüm âlemlere merhamet etmesi için gönderildiğinin basitiyle Cinler âleminden daha karmaşığı olan "Mir'ac" boyunca gittiği tüm âlemler olduğunu anlıyoruz. Eğer bu âyetteki RUHSAT olmasaydı, Resulullah da diğer çoğu elçiler gibi "Kavimler" düzeyinde kalacak ve âlemlere Rahmet olamayacaktı.

Mir'ac *"Yer ve göğün çaplarından bizi çıkaracak olan SULTAN kudret üst boyutu* ile ilgilidir. Ama Sultan güç hz.İdris ve hz.İsa'yı da yukarı almıştır. Hz. İdris "âlâ=yüksek" bir makama fakat hz. İsa ve Mir'ac'da hz.Muhammed § "Rafeâ=İrtifa" ile yukarı alınmışlardır.

İrtifa ve yüce ikilisi Sultan gücün dört fazından ikisidir.

Diğerleri ise (Kehf sûresindeki rakam, yükselti anlamına gelen) RÂKİM ve (aslında Sanskritçe) olan BASTATEN ilâhi kelâmıdır. Mir'ac bu dörtlünün tümüdür. Yâni Sultan güç ilk kez tam dört fazıyla birden Resulullah için yol vermiştir.

Birincisi **Bastaten**'dir ki İsra=Gece yürüyüşü ile tevafukludur. İkincisi **Râkim**'dir ki Resulullah'ı Bab' üs-Semâ=Özel bir karadelik tekilliğinden geçirmiş ve böylece Semâyı ûlâ'ya aktarmıştır. Bu gökkapısı, cinlerin melekleri dinlediği ya da gözlediği limittir.

Bunun üzerindeki semâ "İlliyyin" olup, Sidretül Müntehâ =Son sedir ağacı'nda son bulur ki burası hz.Cibril'in 50 günde yükseldiği makamdır.

oto-referans / p π

mir'ac rüyeti

Bundan sonrası (Arz'dan Arş'a Mir'ac ikinci ve dördüncü ciltlerde inceleyeceğimiz üzere) "Devenin iğne deliğinden geçmeden Cennet'e alınamayacağı" kesinliği üzerine Resulullah iğne deliğinden geçirilmiş ve bu dönemde dalga mekaniğine göre çözüldüğü için relativistik (İzâfi) enerji bedene sahiplenmiş ve "Rüyet"e girmiştir. Rüyetin anlamı "Uyanık uyku hâlinde" bulunmaktır.

Bu rüyetin mecnunluk, hipnoz, satanist kısa devrelerle ya da nazar-büyü ile ilgisi yoktur.Sadece Rahmanî bir rüyettir.

Bu yüzden henüz yatağının soğumadığı söylenmiştir.

"Deve biçimi" dalga ışık hızındadır (Berk) ve biçimi itibariyle **Burak**tır (Ki bunu hâdisler at ile eşek arası bir katır gibi nitelemişlerdir. Tibet mitlerinde ise Burak= Bhurakhapalam'dır.)

Böylece **Melei âlâ**=Yüce âlemden(Bir günün bin yıl olduğu) **İlliyyin**=daha yüce âleme geçilmiştir.

İlliyyin, Cennet'in eşiğindeki Sidretül Münteha= Sonuncu sedir (İng.Cedar) ağacına kadar olan âlemdir.

Sonraki makam ise Arş'ı âlâ'ya kadardır ki burası hz.Cibrîl'in "Bir günün 50 bin yıl olduğu" yükselişlerdir.

Bundan sonrası ise REFREF ile tırmandırılmıştır.(Refref minder de denilen, fakat râfâe=İrtifa=İsrafil=Rafael=İsra+râfâe makamı, kat- be-kat, ivmelenerek emen sûr borusu=Corn Horn)

Resulullah böylece Mir'ac'a bedeniyle başlayarak, Bab' üs-Semâ'dan sonra "Gamma enerji dalgası" olduğundan enerji bedeniyle geçmiş, sonra da Takyon denen sıfırdan küçük nûr bedeniyle bir günün 50 bin dünya yılı olduğu Takyon=Soyut, mücerret âleme konuk olmuştur.

Bu yol hz. Âdem'in sürgün yoludur. Giydiği beden ise Allah'ın hz. Âdem'e "Soyun ve in" dediğidir. Resulullah o bedeni giymiştir : "Giyin ve çık" (Bu mekanizmanın adı İSRA'dır.)

Biz maddeyizdir, müşahhas=somutuzdur ve burası bizim sahici gerçeğimizdir. Doğum öncesi ve ölüm sonrası geriye kalan tüm devasa bölge Takyon denen soyut (Mücerret) âlemdir.

Oraya geçince gerçeğimiz orasıdır. Dolayısıyla ikisi de sahih gerçektir.Yeniden dirilişle de her ikisini yaşayacağımız bir mâhşer var: Hem somut-hem soyut daha doğrusu her ikisidir ve bu iki sahih gerçeğin üzerindeki TEK HAKK(ikat) gerçeğidir.

oto-referans / q ɔ

bast,vahy,râkim,mir'ac

Takyon tarafı "Rüyâ- rüyet" yâni imajiner sayılara geçtiğini İsra-60 bildirmektedir.

***"Rabb'in kuşkusuz insanları kuşatmıştır* demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyet ile Kur'an'da lânetlenmiş ağaçla sadece insanları denedik. Biz onları korkutuyoruz, fakat onlara büyük taşkınlık vermekten başka bir şeye yaramıyor."**

Ayetteki İhata ile tüm insanlar kuşatılmıştır. İnsanlar içeriden istilâ edilmiştir. İhata-istila edilen yaratılandır. Her yaratılan Hünnes işlevi gereği Arş'ı İstiva eden Yaratan'a rücu eder.

Resulullah rüyası hiç bir Şeytânî kısa devreyə muhal bırakmaksızın (Çünkü İblis Cennet haznedarlığından, meleklerin öğretmenliğine kadar yükseltilebilmiştir) cennetlerin daha üstünden, en tepeden dolaysız indirilmiştir.

Resulullah'ın Mir'ac'ı böylece ölüm öncesinde yaşayan madde (Tardyon) kuramına göre rüyâdır. Ölen bir insan için dünyadaki hayatı bir rüyadır.Ölenlerden biri eğer geri dönebilseydi burası yeniden gerçek orası yine düş olacaktı.

Rüyaların yükseltisi alttan üste doğru dörttür:

1. Bastaten: Elçilik itimadnamesi olan hazırlık rüyaları..

2.Vahy: Allah hitabının elçisinde kitab olması (ki Verici-iletici-mesaj-alıcı mekanizması olan âmentü billahi...nin ilk dört şartıdır) Vahyin sıhhati (Elçinin sağlığı) Müzemmil ve Müddesir süreleri girişindeki ruh sağlığı garantisiyle belgelenir.

3. Râkim: Ashabı Kehf'in (Kehf Sûresi) ve kıyametteki suçluların (Tâ-Hâ-103/114) durumu olan yarı gerçek yarı düş ara durum fazı ya da hibernetik uyanık düş...

4. Mir'ac: Resulullah'a, hz. İdris ve hz.İsa'ya uygulanan dikine huruç (Ascencion) mucizesi.

Bunları bilmemek Mir'ac için fitne ile imtihan vesilesidir. (Kara Davud: Mir'ac fitnesi ve Akasya ağacı fitnesi)

Kur'an'da fitneler dörttür:

Mir'ac fitnesi, 19 fitnesi, Deccâl fitnesi ve Lânetli ağaç (Şeceretil mel'ûne) fitnesi.

oto-referans / r ρ

ağaç fitnesi

Bunlardan ikisi yukarıda sunduğumuz âyetin **"Sana gösterdiğimiz rüyet ile Kur'an'da lânetlenmiş ağaçla sadece insanları denedik.** "pasajında geçmektedir.(Fitne=sınamak)

Lânetlenmiş ağaç fitnesiyle 19 fitnesi arasındaki cifrsel bağlantı ağaç kelimesinin Kur'an'da 19 kez yinelenmesindendir.

Kur'an'ın özel ağaçları 19'dur. (Nûr-35'nci âyetteki "Şeceretin mübareketin Zeytunetin=Mübarek zeytin ağacı ki dokunulmasa bile kendisinden aydınlanacak ağaç ve bunun tevafuku Yâ-Sin-80 Şeceril ahtarı nâr'en=Yeşil ağaçtan ateş çıkarılması türlü cifir misâlleridir.

İbrahim-24 "Şeceretül Tâyyib=Temiz ağaç ile 26'daki "Şeceretül Hâbis=Kötü ağaç" zıt paritelere sahiptir.

İyi ağaca örnek Cennet "Tûbâ"ağacı ile (Son) Sedir ağacı.

Hâbis ağaca örnek ikidir:

Şeceretil Zakkum=Zıkkım ağacı (Saffat-62/Dûhân 43)

Şeceretil Huld=Sonsuzluk ağacı (Tâ-hâ/120)

Âyetin **"Kur'an'da lânetlenmiş ağaçla insanları denedik.** " bildirimiyle eriştiği sembol "Sonsuzluk ağacı"dır. İblis'in ilk iki insanı (hz.Âdem ile hz.Havva) ebedi yaşama kavuşturmak yalanıyla kışkırtıp, Cennet'ten kovdurduğu ağaç, şeytanın insanların soy ağacına (Şecere-i zürriyetine) düşmanlığının meyvesini vermektedir.

Şecere (Osmanlıca Secere) soy kütüğü, soy ağacı anlamına geldiğinden şeytan ile insan soyağaçları amansız düşmandır.

Lânetli ağaç serüvenin en başı **Ruh-Akıl-Nefs** üçgeninin yaratıldığı, bunların her birinin Rabblerine kulluk sözü verdiği **"Kâlû Belâ=Elesti Rabbiküm"** mekânına dayanmaktadır.

Tasavvuf felsefesinin dayanağı olan bu parodiye göre **Ruh olgusu ve algısı** iki bileşimden oluşur:

1. AKIL: Aklın yolu birdir, akıl Allah'ı aklen bulur, bilir. Akıl saflığı nedeniyle zeki ve kurnaz olmayabilir ama sürekli âkil ve mantıklıdır. Bencil değil bizcildir, alıcı değil vericidir.

2. NEFS: Aklın tersidir, ters güdülerle motive edilir. Örneğin akıl çalışmayı; nefs ise çalmayı ; akıl savunmayı; nefis saldırmayı önerir. Nefis kelime olarak "Ayrık kimlik=Bencillik, kendini tanrı gören kişilik=Kibir sahibidir. Nefs zeki ve kurnazdır ama akıllı ve mantıklı değildir.

Dolayısıyla *"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?"* ilâhî sorusuna derhâl *"Evet Ya Rabbi!"*demiş hemen terbiye edilmiştir.

Ama Nefs aynı soruya *"Sen sensin, ben benim"* gibi bir lâubalilikle kafa tutmuş, karşı koymuştur. inadını sürdürdükçe de terbiyesi uzamıştır. Sıcak, soğuk, düşkınlığı, umutsuzluk Cehennem ve akla gelebilecek her olumsuz kavramla sınanmış, ama bildiğinden şaşmayınca, o ana kadar kullanılmayan bir başka sınavla son olarak "Açlıkla" terbiye edilmiştir.

Tüm sınavlar boyunca nefs "Samed Allah'ın onu ebediyet ağacıyla beslemesiyle" desteklenmiştir. Çünkü her yaratık "Samed"den alır. Akıl bilimle beslenir, Nefs heva ağacıyla...

İşte nefsin bu rızk ikmali kesilince, Nefs mecâlsizleşmiş ve sonunda *"Evet sen benim Rabbim'sin"* diye pes etmiştir.

Ama bu ayrık kişiliğinde samimi değildir, geçici kabül, geçici ateşkestir. Aynı şeyi şeytan da Cennet'te yapmıştır.

Nefs Rabbinden kaçtığı için "Künnes"tendir. Akıl ise Allah'a döndüğü (Rücû) için Hünnes'tendir. Allah ve meleklerinin nefsi yoktur; İnsan ve Cin-şeytan'ın ise vardır.

Tüm bu ayrık işlemlerden sonra Ruh denen biyosimyasal magnetik iki kutuplu bileşkesinde akıl ile nefs kutupları dengelenmiştir.Ruh (Bilinç boyutu denen takyon kalıbımız) iki kefeli bir terazi biçimine getirilmiştir. Sağdaki kefe Akıl; soldaki kefe Nefs olmak üzere bir dengedir Ruh...

Samed, sonsuza kadar ölümsüz yaşatacağı Ruh'un Hünnes'i olan aklı TEMİZ (=Tâyyib) ağaç ve Künnes olan nefsi besleme işini de HABİS ağacından sağlamaktadır.

Her ikisi de Cennet-Cehennem-A'raf denen ebedi mekânın, ebedi hayat Samed desteğidir.

"Ebedi besleme " işini üstlenen ağaç yasaklandı ve lânetlendi. O günün hatırası olarak "Oruç" tutmaktayız. Besinlerimiz nefsimiz içindir ve iftara az bir zaman kala güçsüz fakat vakur durumumuz açlıkla terbiyemizin göstergesidir.

Hz.Âdem-Havva çiftine Şeytanın vesvese empoze ettiği yasak ağaç da nefsimizi besleyen o ebediyet ağacıdır.

Onlar o ağaçtan beslenince nefsin üç temel güdüsü (Beslenme, savunma ve üreme) harekete geçerek, nefsin hırs ve âsiliği yeniden canlandırmıştır. Böylece İlk insan çifti beslenme krizine, güvenceli Cennet'te savunma kaygısına ve çıplaklıklarını farketmekle cinsel krize girmişlerdir. Sonu mâlum:

Şeytan ile yeryüzü sürgününe indirilmişlerdir.

İnanışa göre Cennet'teki bu yasak ağacı Râ'd denen yıldırımlı bir melek korumaktadır. Cifire göre "Lânetli ağacın" zamanında helâl olan yanı **Tûbâ** adıyla Cennet'te; haram olan yanı ise **Zakkum** ağacı adıyla Cehenneme konmuştur. Ve her iki kamp mensuplarının ebedi besinleri olacaktır. Zakkum ağacı Siccin ile ilgilidir. Siccin ateşten bir gıda ve yerin en altıdır. Bunun tersinde ise İlliyyin denen yükseklikte Sedir ağacı vardır.

"Sana gösterdiğimiz rüyet ile....sadece insanları denedik. "Mir'ac" ve "Lânetli ağaç" spekülasyonlarının insanlara fitne olarak tartışmaya açılması, fitneyle imtihan edilmesi arasında bağ vardır. Allah'ın lânetledikleri dörttür: Lânetli ağaç, İblis, Yahudiler ve münafıklar.

Allah'ın imtihanları da dörttür: Mir'ac rüyeti, Hârut-Mârut melekler, Mesih-Mehdi'ye ya da Deccâl-Sûfyaniye tâbi olmak.

Lânetli ağaç ile Rüyet bir çift polarizasyondur.

Lanetli, mel'un, Lain İblis ilel-Hârut ve Mârut isimli iki meleğin teknolojisi bir çift polarizasyondur.

Lânet, mel'un Yahudi ile Mesihlik kurumu (hz.İsa ve Mehdi) bir çift polarizasyondur.

Lânetli münafıklar ile19 sayısı bir çift polarizasyondur.

Özellikle münafıklar(İkili oynayanlar) zaten âyetin fitnesi, nifakı içindedirler. Onlara üzerinde 19 olan Zebaniler (Cehennem görevlisi melekler) gardiyanlık yapacaktır.

Geçmiş çağdaki kavramlar ile çağdaş kavramlar artık yer değiştirdi sevgideğer okurlar. Kur'an her çağın yenilenen kitabı olduğu için klâsik teviller bırakıldı.

Örneğin "Köle=Memluk" ve efendisi kavramları çağımızda işveren ile işçi olarak ayrışmıştır.

Kendi İşini kuran, işveren(patron) bir şekilde bunu başararak, yeni iş ve istihdam sahaları oluşturmuşkur.

İşini kuramayan, kurulu iş için bilgi birikimi, sermayesi ve fırsat eşitliği olmayan, işverene çalışmak zorunda olan kişi de memlûktur. Bu deyimlerden gocunulmamalıdır. ALLAH biz kullarına "Memlûk" demez, bizi köle değil; "âbid=Kul" kabul eder.

İşveren işçisini âzâd eder=Emekli eder, sosyal yardımlarda bulunur, ücretini teri kurumadan ve hakkıyla verirse ne âlâ!

Eğer ticâret adına hak yerse (âyete göre) mezarlarından Cin çarpmış gibi kalkarak *'biz helâl olan ticâret üzerindeydik'* diye proleterya diktatörü ya da yahudi patron gibi konuşacaklardır.

oto-referans / s σ

bastaten ve zikri mahfûz

Konunun başından beri girdiğimiz BASTATEN'in iki anlamı vardır. Biri arapçadır, Bakara-247"deki biçimiyle kalın S ile yazılır: Kral Tâlût'un yahudi kavmine gönderilmesinin işareti olan "Bastaten= **İlim ve cisimde gücünü artırdı ve size hükümdar seçti."** biçiminde tevil edilir.

A'raf-69'daki Bastaten ise Arapça değil; kök dil Sanskritçedir. Kur'an'da Sâd denen kalın s ile yazılır fakat üzerine bir Sin=ince s konarak, kalın yazılmasına rağmen ince okunacağı ikaz edilir. Kur'an'da böyle bir harf değişikliğinin nedeni nedir?

Bastaten'in Cifir anlamı yedidir:

1. Arapça kalın s ile yazılan Bastaten "Maddede üstün olmak" ince "Moral-mânevî değerlerde üstün" olmaktır İlki ticârî ve fiziksel, bedeni, cisimde üstünlük ve bunun âlâmetleri olan ünvan, nişan, madalya, rütbe vb.dir. İnce s ile yazılan Bastaten mânevî, fıtrî ve zihinsel olarak yaratılışta üstünlüktür. "Seçilmişlik, ilmin artırılması, bilimsel-teknolojik gücün ticâret önüne geçmesi, ilâhî elçilik itimadnamesi, ilâhî atanmışlık beratı, âlameti, onayı, mührü, kanıtıdır. Aynı sözcük türkçede "Baş, başkan, paşa=başa geçen" Sanskritçe **Pajdaten** günümüzdeki türevi Pathan'lara adını veren Pathtan , Pajdate'dir .

2.J harfi sıralamada gerçekte var olan fakat bazılarının dileri dönmediği için unutulan bir harftir. (şarjör yerine carcur; penc-şambe yerine perşembe diyenlerimiz gibi mahreci zor harfler . Diğerleri P, Ç, G, O, Ö, Ü ve kalınV harfidir; W değil) Kur'an harekelendirilmesi yapılırken Bastaten=Pajdaden'in mirası kalmıştır. Allah **Zikri** koruma taahhüdü vermiştir. Çünkü hem Kur'an'ın iniş sırası şimdi tertip edildiği gibi değildir hem de âyetlerin sûrelere dağılımı kronolojik ve metodik sıraya göre değildir. İki türlü okunan Bastaten'in bu özel durumu ALLAH'ın bu ince hikmet ile gerçekten ZİKRİ (Orijinal niteliği ve niceliği) koruduğuna ilişkin bu çok ince işareti bırakmıştır. Çünkü Kur'an gökten mushaf (Ciltli kitap) olarak indirilmemiş, Hitab (Vahy,zikr) olarak indirilmiştir. Kur'an'ın korunan içeriği= zikirdir. Örneğin, Âlâk günümüzde ilk sûre değildir. Son âyetler ise çok daha önce inen Mâide sûresine konmuştur. Zikir sırası karılmışsa da mushaf deste olarak tastamamdır.

3. Kur'an'ın iniş sırası ile daha sonra tertip ediliş sırası arasındaki farkın kıyaslanması ve çaprazlaştırılması CİFİR bilimini vermiştir. Cifir bu iki farktan ortaya çıkmıştır. Fark olmasaydı Cifiri bilemeyecektik. (Kur'an polarizasyonu) Kur'an'ın tertip sırası (Fatiha=Hamdele dışında) çok sayıda âyet içeren Sûrelerden başlatılmıştır. Bu düzenlemenin matematik grafiği alındığında Arapça "ALLAH" lâfzı çıktığını bir çok okurumuz duymuş olmalıdırlar. Kur'an aynı zamanda "Cinlerin" de kitabıdır ve büyük bir incelikle onların dilini de içerdiği için adı Zikr'dir. Örneğin ELEL-HAMDULİLLAHİ RABBİ'L-ÂLEMİN ER-RAHMANİR-RAHİM MALİKİ YEVMİ'D-DİN... gibi kesik okunduğunda Cinlerin diline adapte olmaktadır. Nitekim Cinlerden bir grup Kur'an'ı okuduklarında çok şaşırtıcı bulmuşlardır. (Cin Sûresi) Şaşkınlıklarının nedeni bir tek biçimde fakat hem cinlerin hem insanların diliyle anlaşılmasıdır.Yukarıdaki âyetten bir örnek vermek gerekirse "ELHAM ve HİMMAL=Hamel=Koç burcu grubudur. Bunun nedeni Resulullah'ın Koç burcundan olmasıdır. Koç ilk ve öncü burçtur. Bunu izleyen Bakara=İnek=Boğa burcudur. Ali-İmran İkizler burcudur. Nisa=Kadın sûresi evcimen Ay'ın temsil ettiği "Yengeç" burcudur. (Ancak sıraya göre Mâide'nin Aslan burcu olması gerekirken, burada bir kayma olmuş, Yâ-Sin ile yer değişmiş ve Mâide=Başak olmuştur. Terazi Burcu ise Mutaffifin ve En'âm olarak iki kefelidir.) Sonra yeniden düzene girerek, A'râf=Kartal(Akrep), Enfâl=Yay,Tevbe=Oğlak, Yûnus= Kova, Hûd=Balık biçiminde başka burç karakterize eden Sûre adreslerine gitmektedir. Örneğin, Adiyat=Yay; Kehf=Kova; Mutaffifin=Terazi , Nûr=Yengeç gibi...Bu yöntemin yararları sayısızdır.Burç mizaçlarını bir bir saymaktadır ve (Sûre değil) başka sûrelere transfer edilen âyetleri göstermektedir. Örneğin Tevbe sûresinin son iki âyeti, Mâide sûresinin"Vedâ âyetleri" önüne konarak, tümü birlikte Nasr Sûresinin en sonuna eklenerek, Kur'an tamamlanacaktır. Bunun gibi Nûr sûresine adını veren 35 ve 36. âyetler sadece Nûr sûresidir. Bu sûrenin diğer kalanları "Nisâ suresine" aittir.

4. Kur'an'daki19 sayısı katlarına uyumu için Bastaten'in kalın s'si ince ile yer değiştirmiştir. Eğer kelime Sâd ile yazılsaydı, bu harf ondokuzun katlarından bir fazla çıkacaktı ve tevafuk bozulacaktı. (Okurlarımız 19'a kilitlenme konulu kitapların ilgili kısımlarından bu ayrıntıyı soruşturmalıdırlar.)

5. Bastaten, Sultan gücün dört direğinden biridir. Diğerleri Vahy-Râkim-Mir'ac'dır. Bastaten yetkisinden sonra Vahy gelir. Râkim ile yüksek sêmalara çıkılır; Mir'ac ile Allah huzuruna erişilir. Cifirdeki anlamı ise tıpkı hz.Hızır, hz.Zülkarneyn gibi **yeryüzü Sultan gücü** yetkisidir. Bu yetkide ne duvar ördüğü için hz. Hızır bir ücret almıştır ne de sed ördüğü için hz. Zülkarneyn bir ücret tâlep etmiştir. Onlar Allah'ın vereceği ecir ile yetinmişlerdir. Bu ince sır da iki âdet esma'nın muhatabı olunmaktadır.Eğer kalın S ile yazılırsa Bastaten türevli bir ALLAH ismi yoktur. Eğer ince S ile yazılırsa Allah'ın "Mâddî değil mânevî sevkiyatı dilediği kadar genişleten" anlamındaki **EL-BASİT** güzel ismi ortaya çıkar. Kalın S ile yazılan Bastaten'in türevi olan BASIT, basti ezoterik (Ledünnî) bilimlerde cifir matematik tekniği için ana-anahtar olmaktadır.

6. Bu bölüme kadar Kur'an ile ilgili olan Bastaten'leri açtık. Şimdi gireceğimiz 6 ve 7. tevilleri ise doğrudan "Paralel evrenleri" içermektedir. Allah "âlemlerin Rabb'i" ve Resulullah ise âlemlerin râhmetidir. Rabb'in Rahmeti (Ali İmran:"Allah âlemlere zulmetmeyi sevmez" şifresi uyarınca) Resulullah'ın bir dizi kerâmetine neden olmuştur. Örneğin Mir'ac'da "Rüyet" olmayan bedenli bölümlerde "Paralel evrene" geçmek durumundadır. Çünkü Bastaten ile gittiği yatay bölge de iki gruba telkin, teklif götürmüştür. Bunlardan ilki Cinlerdir. (Cin sûresi uyarınca Resulullah onların da elçisidir ve direkt temas için onlarla enerji bedende eşleşmiştir.) İkincisi yine dünyadaki Ye'cüc ve Me'cüc ile olup İslâma çağırmış, red cevabı almıştır. Daha sonra bir üst kademeye çıkan Resullah'a kendi şeytanı tanıtılmış (Her insanın bir de cin sınıfından kişiye özel şeytanı vardır.) bunlardan sonra üst limit Bab'üs-Semâ = Gökkapısı halka tekillikten geçirilmiştir. Bunun doğal sonucu "PARALEL EVRENE" çıkmaktır. Böylece bizim tıpatıp karakteristiğimizi taşıyan, bizimle birlikte yaratılan ve polarizasyonumuz olan ikizimiz evrende Mesih ile görüştü ve aynı evrendeki kötülük Mesihi Deccâl'i (İncil ve Tevrat'ta Armageddon) gördü. Deccâl o paralel evrenin kozmik büyücüsü ve bu evrende olmayan özel bir yaratığıdır. Zamanı gelince Deccâl evren-gezmenliği yaparak, bu evrene geçecektir. (Ödemeler dengelemeler geçidi gereği) Sâd o evrenin Sin bizim evrenin kodudur . Geçişi iki ayrı S ile yazılan "BASTATEN" sağlayacaktır. Bastaten, kuantum fiziğinde Tünel=Rüyetli sürecin adı olan evren dışına kaçmaktır.

oto-referans / ş θ

evrenler kolleksiyonu

7. BASTATEN'in şimdi gireceğimiz son ve 7. tevili ise, referanslar boyu gelmek istediğimiz noktayı açıklayacaktır: Bastaten, Resulullah'ın Mir'ac etaplarından olan Paralel evrenlerden biridir.

Daha sonra tüm paralel evrenlerin üretim çiftliği olan Wheeler süper uzayı=Aşağı misâl âlemine ve daha sonra yukarı misâl âlemine giderek Mir'ac tırmanışını sürdürmüştür.

Bastaten bizimle birlikte ÇİFT yaratılan karakteristiğimizi taşıyan paralel-parite evrendeki Kur'an'dan değiştirilmiş tek harftir ve bu durum sadece âlimlere misâldir.

Bu yoruma nasıl ulaştığımızı anlamak için, yeniden polarize olmuş, şaşırtılamayan ışık çiftimize değinelim:

Laboratuar düzeyinde, şaşırtılan bir çift fotondan birinin başına geleni ötekine iletmesini "Büyük patlamanın ardından gelen sessiz şişme teoremi açıklayamaz. Bu kuramın mikroskobik düzeyde geçerliliği tartışılır. Bu şişen evren bizimkidir.

Ama sayısız evren de benzeri biçimde, bu tarladan filizlenmiştir. Burası Süper Uzay=Aşağı misâl âlemi'dir, görevi "Ol,öl ve Külli Şey'in denen oluşmamış sonsuz ihtimali kapsamaktır.

"İhtimal-olasılık" hesabına sanılmış fizikçilerin nazarında bu **eş-davranış haberleşmesi** hep bir **"Tesadüf"**tür. Çünkü onlar, sonsuz sayıda ve her biri mutlaka ötekinden (en az bir noktada) farklı paralel evrenler öngörüyorlar. Bu görüşe göre, evren için "Zar" atılmıştır. Bu zar bildiğimiz zarlar gibi 6 yüzlü, (para gibi iki yüzlü) değil; **sonsuz tane yüzlü zardır.**

Bu sonsuz yüzlü zardan da sonsuz tane vardır. Üstelik her birinden sonsuz kez atılmıştır.

Herbir gelen zar için bir tane evren yaratılmıştır ve bu da sonsuz tane evrenler olduğu anlamına gelir. İşte Kur'an'ı kerimdeki KÜLLİ ŞEY'İN=Akla gelebilen-gelmeyen sonsuz ihtimalli her bir şeyin yâni sonsuz ihtimal sayısının sırrı budur.

Bu sır aynı zamanda aşağı misâl âlemi=Wheeler Süper Uzayının da sırrıdır. Yaratılmış; yaratılacak, yaratılmadan bir ihtimal olarak kalacak her bir şeyin kalıbı salt geometrodinamik yasa bulunmaktadır. (Geon-holostikleri, Conandrum holoplazmaları birimleri olan somut/soyut sınırındaki bu birimler, kaotik düzensizliğin düzenlenmesi anlamına gelen topoloji geometrisiyle esir dinamiği=Ethero dynamics ile ortak yasa hâlinde koordineli işlemektedirler. Ayrıntıları ikinci cildimizde sunacağız.)

Bu âlemdeki etkinliklerin dalgalanması sığamayıp, dışına taşması (Ol emrini beklemesi) sonucu bir evren yaratılır.Zâten bu aknokta patlaması-karadelik tekilliği (ölü yıldızın tekillik Berzah'ı limiti) olan tekillik dışına taşma mekanizmasıdır.

KÜLLİ ŞEY'İN=SONSUZ İHTİMAL MİSAL ÂLEMİ

Böylece sonsuz ihtimalin=Külli Şey'in'in bulunduğu Süper uzayda tahayyülde kalan **şey** vardır. (Örneğin üç bacaklı dili yerinde kuyruğu olan bir yarı helikopter yarı gergedan bir yaratık düşünelim, bu orada zaten vardır ve bize misâl âleminden bir düş, Rüyet olarak görünebilir ya da başka bir bir paralel evrende gerçekte var olabilir.)

Yaratılanlar ise çift çift yaratılır, zıttıyla kaim olurlar. Aralarında sadece Sâd ve Sin gibi bir nüans bulunur. Bu konuya girmeden önce "Külli Şey'in"in tanımını yapalım. Örneğin Cennet'te her saat başı görülmemiş-yinelenmemiş nimetler-ergiler armağanı vardır ki, bu ebediyen sürecektir.

Ayetler ise "Tüm denizlerin mürekkep, ağaçların KALEM diye yontulmasıyla bile ALLAH'ın sözlerinin tükenmeyeceğini" bildirmektedir ki, bu sözler=eşyalardır. Eşyalar ise şey'in çoğulu ve aynı zamanda yaratılmış olanıdır. Bir de bunun arkasında yaratılmamış "Külli şey'in" vardır. Onu yine şöyle anlatabiliriz:

Sonsuz yüzlü zardan sonsuz tane alınız ve onu sonsuz kez atınız. İşte bunun adı "Külli şey'in"dir, sonsuz ihtimali kapsamaktadır.Probability=Olasılık yasalarına göre sonsuz yüzlü sonsuz zarın sonsuz kez atılmasıyla düşen her bir ihtimal için bir tane evren oldurulmuştur.

Herbir gelen zar için bir tane evren yaratılması, sonsuz tane evrenler olduğu anlamına gelir.

İkinci sonucu da bu evrenlerin hiç biri arasında benzerlik olmamasıdır. Hiç biri birbirinin karakteristiğini taşımazlar.

Ne kadar birbirine benzese de mutlaka bir noktada benzemezler. Her biri ötekinden bir tek ayrıntıda mutlaka farklıdır. Örneğin birinde tıpatıp biz varız, fakat tavanda yürür, yerde yürümeyiz. Ya da birinde şimdiki görmleğimiz aynı biçimse, renkleri farklı, kalan her şey tıpatıp aynı olabilirdi.

Bu okuduğunuz kitabın bir eşi orada da yazılmış olabilirdi.

Ama kullandığımız milyonlarca harften biri dışında tümü aynıdır. Aynı mantıkla **"Kur'an"orada da vardır ama mutlaka bir harfi değişiktir."**

Paralel evrenimizle değişmesi gereken tek harfti ve değiştirildi. Bu değişiklik de kalın s ile yazıldığı hâlde ince s ile okunarak vurgulandı. Bu hikmet sadece " âlimlere "Paralel evrenler" olduğunun ince bir nüktesidir, hepsi bu!..

Paralel bir evrenle farkımız sadece oradaki Kur'an'ın (O evrenin kozmik sihirbazı Deccâl'in orada yalanladığı kitap olması bakımından) bir tek harfinin ya da bir tek kelimesinin telâffuz farkıdır: BASTATEN! Resulullah o âlemin de Rahmetidir ve ALLAH o âlemin de RABB'idir. O âlem de belki biz de varız, ama bunun bir pratiği yok. Çünkü oraya gitmeye kalkıştığımızda "Öteki ben" aynı anda polarizlenerek bu evrene girecektir yine tek kalacağız!

EVRENLER SONSUZLAŞIYOR

Değindiklerimiz Kuantum fiziği (Determinizm-indeterminizm, olasılık-istatistik matematiği vb.) gereğidir. Konuyu iki şıkta belirleyebiliriz:

1. EVRENİN BÜTÜNLÜĞÜ İLKESİ:Evren bir tanedir, bütündür ve bundan başkaca da bir evren yoktur. O hâlde karadelikler bu evrendeki uzak kesimleri birbiriyle birleştirmektedir. (Bu klasik görüşün diskalifiye edildiğini gerekçeleriyle birlikte sunmuştuk.)

2. EVRENLERİN ÇOKLUĞU İLKESİ: Kesinsizlik ve istatistik toplumlar yasasına göre " Sonsuz ihtimalden kurulu sonsuz evren olması...Böylece birbirine her noktada dikgen sayısız evren peteğinden söz edebiliriz. Bu evrenler birbirine (diktir ve bir tek karadelik tüneliyle) değmektedirler. BİR KARADELİİK tüm evrenlere açıktır. Dolayısıyla bir evren yolcusu bir karadelik bulup da ucundan öteki evrene çıktığında, bir daha kendi evrenini bulup geri dönemez, daima başka bir evrene çıkar ve kaybolur.

Küçük karadelikler bizi bu evrenin uzak köşelerine fırlatmakla birlikte, normal ve iri karadeliklerde durum farklıdır: Bunlar uzayı öylesine bükerler ki, sonuçta bu evren öteki evrene değer. O değme noktasındaki karadelik bizi yutacağından ve akdelik öteye kusacağından, biz ister-istemez bir başka evrene çıkacağız. Sonra da bir daha geri dönememek üzere kaybolacağız.

Evrenlerin çokluğu ilkesi doğrudur: Ama bir disipline ihtiyacı vardır. Disiplin ise sadece KUR'AN MİSALLERİNDEN çıkar.

Enbiya-104'de de göklerin "Kitabın sayfaları-Tomanın yaprakları gibi dürüleceği" bir ilâhî misâldir. Bu misâlde KİTAB (İncil ve Tevrat'da parşömen tomarı, kâğıt külah, esnek rulo) anahtardır.

"Yukarı Misâl âleminin" bir kütüphane olduğu gelecek cildimizin konusu olduğu için biz kitabı "Aşağı Misâl âlemi" olarak düşüneceğiz. Bu kitap Sonsuz sayıda (sonsuz ihtimale göre kurulmuş) her biri bir evreni temsilen sonsuz sayfalıdır.

Bu sayfalar sırtlarından kitaba (Süper uzay=Aşağı misâl âlemi kütüphanesine) bağlıdırlar.Buradaki bağlanmayı karadelik tünelleri yapmaktadır.

Bu klâsör içinde yer alan her bir sayfa (her sayfa bir evrendir) her biri her yönden bağımsız ve kendi kendine yeterlidirler. Aralarındaki tek bağlantı kitabın sırtıdır. Bu örnekte bir karadelik kitabın sırtı gibidir. Bütün sayfalar bir tek karadeliğe açıldığı için birbirlerine yalnızca bu yolla bağlıdırlar.

Uzayımızdaki bir karadelik,böylece "iki değil" çok sayıda başka evrenlere açılabilir. O zaman karadelik yolcusu olan astronot, buradaki karadelikten yutularak, öteki evrene geçer.

Sonra aynı karadeliği kullanarak buraya dönemez. Çünkü çok sayıda evren vardır. Bunlardan her birine çıkabilir ve kendi evrenini, yani yola ilk çıktığı evreni bir daha bulamaz. Her sıçrayışında başka bir evrene geçmektedir. Artık kaybolmuştur.

NEGATİF OLASILIK DİYE BİRŞEY

Sonsuz sayıda birbirine benzemeyen evren kolleksiyonu bize bir çift foton ya da antimadde parçacığının **nasıl birbirinin aynısı davrandığını açıklamaz.**

Evrenlerin mutlaka sonsuz sayıda olması doğrudur. Ama bir püf noktası, ince ayrımı olmalıdır. Tıpkı **BASTATEN**'deki Sâd-Sin nüansı gibi...

Böylece sonsuz sayıda evrenin dizginlenebilir bir disiplini olduğunu düşündüm. Evrenin bir rastlantıdan oluştuğunu söyleyen görüş ile tek ortak noktamız ihtimal hesapları uyanınca sayısız evren olduğuydu. Yaratıcıya sırt çevirmiş bilgisiz-câhilce yaklaşımla"Evrenin **sonsuz ihtimalden oluştuğu**nda birleşmemize rağmen, onların içine düştüğü açmaz **"Sonsuz"** terimiyle kısıtlanarak, bu sonsuzun ardındaki, tekilliğin ötesindeki imajiner sayılara sırt çevirmelerinden kaynaklanmaktadır.

Gerçekten **"Sonsuz ötesi" bir matematik daha keşfedildiğinden haberi olmayan biri için sonsuzun sonu gelmez.**

Oysa, **sonsuz dediğimiz her şeyin** sonlu olduğu ve mutlak sonsuzun tekil, yani sadece ALLAH'a ait olduğunun **sonsuz ötesi matematiksel kanıtı** çoktan bulunmuştu. Bu demekti ki, **evrendeki sonsuz ihtimalli sonsuz paralel evrenin ötesinde, bütün bu evrenleri denetleyen "SONSUZ ÖTESİ" tek kâinat vardır:**

Burada her şey **ihtimalsiz ve tek ihtimalle** yaratılmıştır. (ARŞ'ın Kürsileri, Levhi Mahfuzları, Kalemleri bu sonsuz ötesi ihtimalsizliğin ya da ihtimalin sıfır olduğu katmanlardır. Çünkü sonsuzdan ötededir.)

İndeterminizm+Kesinsizlik ilkesi "Işık hızı yakalandığı ve geçildiği an yerini "Determinizm=Düzgün nedensel belirliliğe" bırakır ve artık kuantum teoremi rafa kaldırılır. Kuantlaşma yalnızca "Maddî evren" için bir kozmik yasadır, ışık hızı ardını ve mutlak soğuk gerisini bağlamaz.

İhtimal hesapları da öyle: Karşı polarizasyondaki determinist yasalar bu evrende anomali denen negatif ihtimallerle gösterilir. Örneğin bu evrende yazı-tura'dan birinin gelmesi ihtimali için %100 üzerinden yüzde artı ellidir. Ama ışıktan hızlı bölgede ise aynı ihtimal %-50 (Yüzde eksi-ellinin anlamı yüzde sıfırdan da küçüktür.)bize saçma ve anormal gelir. Oysa %+50 ile %-50 arasında tam % 100 fark vardır. Bu yüzden gerçekte % 100 dediğimiz olasılık, aritmetiksel olarak %200 garantiyle oluşmuştur. Cebirsel olarak da % 0 (sıfır) gerçekleşmiştir. Cifirsel olarak da % +1 (yüzde sonsuz artı bir=Elif noktası) olarak gerçekleşmiştir. Okurlarımıza kolaylık olsun diye şöyle bir örnek getireceğiz:

İnsanın yaratılma olasılığı yüztrilyonda-bir ihtimalle gerçekleştirilmiştir dediğimizde, bu gerçekleştirilmiş, realize=tahakkuk ettirilmiş olduğu için, öte yanda anomali denen yüzdede tersine döner ve yüzde yerine ‰(binde-onmilyonda ve en son olarak sonsuzda -yüzde diye ters yüz olur. Bilinçli yaratılmışızdır!

Kesim 93

sayfa sayfa evren

EVRENLER gerçekten sonsuz sayıdadır, bizim evrenimiz ise bu sonsuzdan sadece biridir. Arz'ın sonsuzu ise küre gibi bir evrende kısıtlanmıştır.

Evren **Küçük bir sonsuzdur.** Kaç tane evren olursa olsun, her bir kavramın (madde, evren vb.) mutlaka bir **pariter karşılığı** vardır. Bu karşılık **eşleniktir.** (Kuanta ters kutuplanan öteki kuant, elektron spinlerinin bakışıklığı, elektrona karşı pozitron; anti atoma karşı atom ve evrene karşı, karşı-evren gibi)

Böylece **sonsuz** kavramını **ÇİFT ÇİFT** olduğu için **YARIYA** indirebilecektik. Burada çıkış noktamız "Sâd ve Sin" harflerinin iki tevafuklu evrendeki iki aynı Kur'an arasındaki "İşaretlenmiş" tek fark olmasıydı.

İşaretlenmiştir, çünkü Sâd yazılıp-Sin okunması aynı zamanda "Zikrin korunduğunun" imzasıdır.

Sin ve Sad'ın özel cifir-şifresi (Arapça'dan dilimize sayfa diye geçmiş olan kalın ve ince **s** ile yazılan iki türevden biri) SAHİFE ve SAHİFE'dir. Bunlardan biri Arapçaya diğeri ise Sanskritçeye karşılık gelir ki "Yaprak, levha, tabaka" anlamındadır. Oysa Arapça'da yaprak=varak'tır.Bu sır bize arka bir evrenden haber veriyor. Olguyu tümdengelimli olarak şöyle toparlayabiliriz:

Yukarı misâl âlemi bir **kütüphane**dir. Aşağı misâl âlemi olan Süper uzay bir **kitap**tır ve sonsuz sayfalıdır. Her bir kitap **yaprağı** ise birbirinin arkalı-önlü iki **sayfası** yâni çift karakteristiği ya da polarizasyonudur.

Ancak her bir **sayfa** başlıbaşına bağımsız bir evrendir. Örneğin bu okuduğunuz bu sayfa bizim evrenimizdir.

Sayfadaki tüm siyahlar (Mürekkepli bölüm) görünür evren (Müzeyyen semâ); sayfanın boşlukları (Kâğıdın beyazı) evrenin görünmeyen gölge maddesidir.

Bu sayfanın üzerindeki her bir **satır** (dize) bir kutur (Çap uzaklığı) ve her bir **cümle** (tümce) galaksilerin şablonu (müzeyyen semâ) her bir **kelime** (sözcük) yerel galaktik süper kümeler; her bir **hece** bir metagalaksi sistemi her bir **harf** bir galaksi; her bir **nokta** bu sayfayı delik deşik eden karadeliklerdir. Bunlar evrenin sonunu getirecek olan kitap kurtları (Worm hole) olup, bu sayfayı iğne deliği örneği oymaktadırlar.

Böylece hem bu sayfa hem arkamızdaki görmediğimiz sayfa bu kurtçuk yenikleriyle zımbalanmakta (hem de mıncıklamış gibi sayfamızın yüzeyi çekim etkisiyle eğrilip bükülmekte) harfler bir bir imha edilmektedir.

Zımba delikleri hemen bu sayfanın arkasında ki sayfaya açılmaktadır. Orası arkamızda kaldığı için görmediğimiz "PARİTE EVREN"dir.

Bu zımba deliği (Hole) örneği kapılardan (Bâb'üs-Semâ) geçen biri arka sayfaya çıkar İki sayfa aynı kâğıda (Yaprağa) basılmış polarize uzay çiftidir.

Aramızdaki tek fark birinin tek diğerinin çift numaralandırılmış sayfalar olmasıdır. (Sâd ve Sin farkı)

Bu polarizasyondan başka bir diğer polarizasyon da kitabın bizim evrenimizi temsil eden bu sayfasından soldaki karşı sayfaya açılan bir karadelik tüneliyle orada var olur ya da o sayfanın altındaki pariter sayfaya geçer. Bu olgu da paralel evrenleri anlatır. Paralel evrenlerden birisi eşleniğimiz olan anti-evrendir. Daha doğrusu tüm kitabın yarısı "Negatif=Siyah kâğıda beyaz dişi yazıyla yazılmış" sayfalardır. "Anti-evrenler" sayfasıdır.

Kalın bir gazeteden rasgele bir tabakayı çekip alınız: Elinize iki yaprak ya da dört sayfa birden gelir:

Eğer onu yırtarsanız karşı sayfa ya da iki evren birbirinden ayrılır, ikisi birden yok olur(*)

(*) Negatif sayfa bu dia-pozitif sayfanın "Negatif fotoğrafıdır." Her iki filmi üstüste korsanız kontrastlar birbirini kapadığından fotoğraf siyahta kalır ve yokolur. (Madde-antimadde annihilationu)

Enbiya-104. âyet ile Bastaten lâfzının ipuçları daha sürer gider. Örneğin Levhi Mahfûz'da bir kitap ya da defterdir. Ama ona hiç bir şey ilâve edemezsiniz, direkt okuyamazsınız, ayna etkisi kullanırsınız.

Örneğin bu kitabın 370 ilâ 371inci sayfaları arasına kartvizitinizi koyabilirsiniz. Ama bu kitabın 369 ilâ 370inci ve 371 ilâ 372nci sayfaları arasına kartvizitinizi koyamazsınız. Bu sayfayı aynaya (Anti evren) tutarsanız yazılar tersleşir ve okuyamazsınız.

Bunun gibi başaşağı evren de vardır ve siz oradaki örneğin **u** harfini amuda kalktığınız için **n** olarak okursunuz. Sonsuz olasılık ilkesine göre tavanda yürüyen ikizimizin **b** harfini **q** olarak algılarız.

Çünkü çekim değil levitasyon (Antigravitasyon) denen zıt çekim vardır, onun ayağı tabana değil tavana basar.

Nasıl ki Kur'an'da üstüste gelen kelimeler ve başka tevafuklar var ise sahibi âlemlerin Râbbi olan bu evrenlerin de bir inceden tevafuku vardır.

Çiftin çifti (Rahman sûresinin tümü ve özellikle İki doğu-iki batı sırrı uyarınca) bu evrenimiz simgeleyen sayfanın kitabın karşıt formasında bir tevafuku vardır. Evrende Rabb'in tekliği ve tekilliği (Ahâd ve Wahid) dışında herşey çifttir ve bu çiftlerden çiftin çifti çıkar. (Meleklerin mültikopya teksir edilmesi, aynı meleğin (İşaretli melek) temsil ettiği kendi teksirleri (İşaretli melek ordusu) ile lineer (Saf) ve birlik düzeni anlamına gelen matris (Haf) ile matriks grubu oluşturup, dinamizmle (Tâvâf) zikretmesi gibi...

Bir dönen halka biçimi karadelik tekilliğinde dönme yönünde gidip sonra ters döndüğümüzde kendi kopyalarımıza (Ki renkli elbiselerle örneksemiştik) rastlamamız ile meleklerin teksiri ve çiftin çiftinin matematiğini almak aynı fizik yasadır.

Bir varlığın karşısında mutlaka onun karakteristiğini taşıyan eşleniği vardır. (Dünya ve karşıdünya/Arasat ve A'raf).

oto-referans / t τ

evrenler koleksiyonu

Öyleyse sonsuz sayıdaki evren niceliğini saymadan niteliğiyle kategorize edebiliriz. Örneğin bir kitabın tek ve çift sayfalarından iki temel ayrım yapabilir, öylece "Karakteristik" çift evrenleri tanımlayabiliriz. Aynı karakteristiği taşıyan tevafuku, polarizasyonu **"ÇİFT ÇİFT" sonsuz sayıda evren demektir ve** Rabbil âlemin'in tüm sonsuz takımı bir çift karakteristiğe indirgenmiş oluyor.

Schwarzschild'in "Bir çift hunisinin "Rotskild tüneli" diye **evrenleri çiftleştirdiğinden** söz etmiştik. Bir karadelik, bizim uzayımızı kuyulaştırdığı gibi, arkada başka bir uzayı da kuyulaştırır ve ikisi birbirine boğazlaşınca **Schwarzschild-Rotskild boğazı** (Berzah) **oluşur.**

Her şeyin bir zıt özdeşi (Ki buna **EŞLENİK** diyeceğiz) bir **antiparaleli ve negatifi** vardır. Tüm bunlar âyetlerin **"ÇİFT ÇİFT"** sırrındandır.**ÇİFT ÇİFT yaratılış KUR'AN biliminin;** dolayısıyla **modern bilimin temelidir.**

İki uzay, bu durumda birbirinin zıt paraleli, paritesi, eşleniğidir. Karadelikten başaşağı çekilen tutsak, arkadaki huniden, akdelikten dışarı fırlatılır.

Hapsolan ve yer değiştiren **uzay-zaman çizgilerimiz** bizim evrene aittir. Akdelikte ise bizim evrenimizin bu uzay-zamanı yeniden yer değiştirir ve **serbest** kılar. Bu demektir ki, orası bizim **NEGATİF-ANTİPARALEL evrenimizdir.**

En küçük parçacıklardan, evrenlere kadar her şey böyle çift çift yaratılmıştır. İki parçacık, iki foton ya da iki evren böylece birbiriyle **"Bir yolla haberleşmektedir"** diyebiliyoruz.

O zaman buradan paralel evrene geçer ve aynı karadelikten geri dönebiliriz, başka evren lâbirentinde kaybolmazsınız. Zaten imanlı biri, bir meleğin sayısız evren arasında haberci geldiği evrenimizi ararken, kaybolacağını düşünemez.

Savunduğumuz **Parite (Çift çift yaratılış)** yine **sonsuz sayıda evren** öngörmektedir. Bunu sonsuz sayıda "Para" gibi düşünebiliriz. Ama her **para iki yüzlüdür: Tuğrası ve yazısı** vardır

Bunun kanıtı da şudur: Tüm matematik EKSİ ve ARTI olmak üzere bir çift takımdır. Bu cebirin geometrisi ise biri ARTı 70 kg. olan bedenim ve diğeri EKSİ 70 kilogram olan BİLİNCİM'dir.

Bunun fiziği ise madde-antimadde; tardyon-takyon (Ceset-Ruh) çift kutup-çift elektrik yükü vb. her çifttir.

Örneğin cebir ve elektrik yüklerinde "Pozitif-negatif; eksi ve artı; mıknatısta N-S, fizikte proton-elektron" çiftlerinden başka tanımından başka (Mozitif-magatif/ meksi ve martı/E-W /mroton-melektron gibi) alternatif yoktur. Bu yüzden " Efendim, dün doğru bildiğimiz bir teori bugün yalanlanıyor, her şey rölatiftir vb."biçiminde konuşup yakayı sıyırma kaçamağı yapmamak gerekir.

EVRENLER CİLTLENİYOR

Sadece **iki eşit %50** dışında başka ihtimal yoktur. (Bu para kalınlıksız olduğu için dik gelme şansı da yok.) İslâm verilerindeki **"Tek bir etkinin" sonucu çiftler yaratıldığı** doğrultusundaki bildirime, kuantum teoremi de katılınca, sağduyulu **pariteyi** kabul etmemiz gerekmişti.

Kâinat (her biri birbirinin çifti olan) **sonsuz evrenler çiftinden oluşmuş bir DEFTER, kitap gibidir.** (Enbiya-104).Oysa öteki görüş, çiftleri reddederek, kendisiyle çelişmektedir. **İkiciliği** kaldırarak yerine **çokluk** getirmiştir. Ne var ki, evrenin yapısı bu ikililer (Düalite ve Parite) üzerine kurulmuştur. (Enerji-madde düalitesi gibi.) Bir enerji noktacığı olan **kuant,** hem **parçacık** (maddeyle etkileştiği için maddesel) hem **dalgacık** (madde-dışı) **ikili** bir yaratılış içindedir.

Kuant denen ışık noktacıklarının bir dalga ve onun biryerinde ona eşlik eden "Parçacık" olduğunu referanslanmızdan hatırlayalım: Uzayı dalga dalga kat eden bu kuant, sonra dünyamızdaki bir elektrona çarptığında onu yerinden kopararak, bu kez "Madde" gibi davranmaktadır.

Yine elektron da bir yörünge (dalga) içinde bir yerde saklı olan maddeciktir. Onu ister elektron ister kuant olsun, madde olarak yakaladığınız sırada hemen "Dalgacık" olup uzaya sığmaz, birden elinizden kaçar.

DÜALİTE "Enerji-madde ve hem dalgacık-hem parçacık" İKİLİ davranışıdır. İkiden fazla üçüncü bir ihtimalleri, hele sonsuz ihtimalleri hiç yoktur. Bu bakımdan **Düalite ile Parite kardeştirler.**

Yüklerde ve mıknatıs kutuplarında da parite geçerlidir. Birbirinin eşidi (+) ve (-) yükler ya da (N) ve (S) gibi kutuplar vardır. ÜÇÜNCÜ bir kutup ihtimali hiç yoktur.Yine bir çift kuant çarpıştığında ortaya çıkan "Madde ve antimadde" İKİLİDİR üçüncü bir ihtimal yoktur. Şimdi bu konuyu açalım:

Çok büyük enerjiler, birim kuantlaşma bölgemize girmeden önce ışık noktaları değil; bütün ve kesiksiz bir enerji biçimindedir. Çünkü orada ileride göreceğimiz **SONSUZ ÖZENERJİ** vardır. (Nûr). Bu öyle bir kudrettir ki, evrenimize fırladığında şiddetine göre büyüklükte PARÇACIK çifti üretir.Bu parçacıklar mutlaka bir çift eşleniktir, birbirinin antisidir.Kudretli enerji, bir **çift** üretir. Bu çiftler diyelim ki elektron ve pozitron olsun. Ama yükleri, izotropik spinlerinin üçüncü bileşenleri ve dolayısıyla ZAMANDA İLERİ-GERİ gitmeleri bakışıktır.Elektron (-) ve pozitron (+) dır. Bu seçimi zıt spinleri (uydusal dönü hareketleri) belirler.

Böylece biri zamanda ileri giden (Elektron) ve diğeri zamanda geri giden (Pozitron) **BİR ÇİFT ÜRETİLİR.** Görüldüğü gibi bu çift çift yaratılış haktır ve "Sonsuz" sayıda evren olsa bile bunlar yine **"ÇİFT ÇİFT"** sonsuz sayıdadır ama, her çiftten birinin **karakteristiği** ötekisinde de aynen var olduğundan, bunlar birbirinin zıt-ikizi (antiparalel ya da eşleniği)dir.

oto-referans / t τ

evrenler kolleksiyonu

Bu evrende yazı gelen olayın karşısında tura vardır ve ikisi de gerçekleşir. Maddenin **çift çift** yaratılması, daha büyük bir perspektifle, **evrenin çift çift sayıda,** çok olarak yaratılması demektir.

Kuantlardan Schwarzschild tüneline kadar bu **parite ekseni** vardı. Bu evrende yutulan öteki tarafta ortaya çıkıyor; bunun **ÖDENTİSİ** de başka bir Karadelik bularak, polarize yönden buradaki bir Akdelik ile **aynı anda** yutulanı öldürüyordu.

Rotskild-Rosen köprüsü de aynı şeydi ve Karadelik tüneliydi. Evrende her şeyin (ayrık varlığın, her bir nefs ya da bağımsız özün, her noktanın bir karadeliği, yani kesinsizlik yasasına göre) bir **tüneli** vardı.

Bu tüneller birbirlerinden aldıklarını birbirine ödeyerek dengelemektedirler. Bu **ödenti birimi gizli değişkenlerden** daha önceki bir referansta söz etmiştik. Kısaca hatırlatalım:

TÜNEL aracılığıyla evrendeki bir (A) olayını dengeleyen karşıt (B) olayının Compansating (Ödeme-dengeleme) eyleminden sorumlu değiş-tokuş mekanizması olan gizli değişkenler VEFK denen bir matris kurarak , radyoaktif ise bir cismi hemen; değilse er-geç bir gün bu uzaydan dışarı atar, paralel evrene gönderirler. Elimizdeki bir kilo **uranyumun yarılanmasında** sanki çift sayılarla numaralandırılmış (2, 4, 6, 8, 98...) atomlar enerjiye dönüşüyor; tek sayıda olanlar (1, 3, 5, 7, 77 diye numaraladıklarımız) kalıyorlardı.Yani burada kalanlar SAD evreninin oraya gidenler SİN evreninin malıdır.

Öteki evrende yok olanlar burada duruyor; orada kalanlar da sanki burada yok oluyordu. Uranyum hangi atomlarının kalacağı hangisinin enerjiye dönüşeceği konusunda bu **Compansating** Tüneli aracılığıyla **"Gizli değişkenler"** denen o meçhul şey takas ediliyordu. Kuantumdaki **PARİTE** kanalı, her yerde geçerliydi.

Böylece birbirinin **"ÇİFTİ"** olan şeyler karşılıklı **ödemelerle denge** kuruyordu. Bu bir hemzemin geçitti ve evrende **iki eşit şanstaki olayın ikisinin de oluşması gerektiğini söylüyordu.**

Yazı ve tura arasında biri bu evrende var olurken, öteki %50 ihtimal de paralel evrende oluşuyordu. Her ikisi arasında tıpkı elektron ile pozitronun çiftlerinin haberleşmesi gibi bir NAKİL ve birbirini ödemeler (Compansating) ile haberleşiyordu.Böylece aralarında nakil gerçekleştiriyorlardı. (Hidden Variables) evrende **iki eşit ihtimal** olayın her ikisinin de gerçekleştiğini söyler...

Örneğin evrenimizde A olayı olmuşsa; buna zıt gelen bir evrendeki (ikinci yarı-yarıya tıpatıp benzer) davranmasını da bir tünelden geçen "Gizli değişkenler" aracılığıyla gerçekleştirir.

Gizli değişkenler TÜNEL SÜRECİNİN mekanizmasıdır.

KİTAP KURDU

Atomun bağrındaki **karadelik tüneli**, örneğin **her iki uranyum atomundan birine uzanıyor ve onu yutuyordu. Evrenin özü ve yapısı dördüncü bir mekân boyutu** gibi davranan **bu tünellerden oluşuyordu. Bu tünel, evrende hiç bir maddedin sonlu bir uzay içinde ebediyen kalamayacağını bildiren "Olasılık/İhtimal tüneli"dir.**

Kuantum fiziğinin baştacı olan Tünel süreci, hiç bir nesnenin sonlu bir uzayda sonsuza kadar kalamayacağını mutlaka düalite değiştirerek bu sonlu uzaydan çıkacağını ve paralel-karakteristik bir uzaya kaçacağını söylemektedir.

Bu tünel ister uranyum atomu, ister insan, ister bir gezegen olsun, zamanı gelince ona uzanıyor ve onu yutuyor, öteki evrene fırlatıyordu.(*)

Böylece Karadelik tüneliyle Rotskild-Rosen tünelinin aynı şey olduğunu ve her şeyin ÇİFT ÇİFT yaratıldığını, çiftlerin de birbiriyle bir tünel içinde haberleşip, zıt-paralel bir çift olay gerçekleştirdiklerini anlıyorduk.

Biz fizikçiler böylece "ÇİFT ÇİFT" yaratılışın hak olduğunu anlamış bulunuyorduk.

Paralel evren mantığına en küçükten başlayarak ulaştık.

Kuantum fiziği odur ki, **Planck eylem aralığı** denen çok minik bir boyuttan sonraki, daha küçük bir uzayda (Hilbert uzayı) saklı bulunan kuantlaşmanın kudretin, (ya da Etki, NUR denen sonsuz özenerjinin) kendine sığmayıp bu evrene fırlaması olayıdır.

Bir çift kuant (bir çift madde-antimadde her neyse o bir çift varlık, ayrı ayrı parite ekseninin zıt yönlerinde) polarize olarak evrenimize fırlamaktadırlar.

Böylece iki **zıt spinden bir çift madde oluşturulmaktadır.**

Her atomik ölçüdeki şeyin bir "**Antimaddesi**" vardır. Özdeş olan elektronlar bile Pauli ilkesine göre, aynı yörüngede zıt spin (dönü) yaparak yer alırlar. Her şey polarizlenmiştir ve hiç bir şey birbirini tedirgin etmez. Ne güneşler çarpışır, ne başka şey!... (Olası kazalar, adı üzerinde kaza-kader yasalarından ortaya çıkar.)

Biz evreni **pozitif ve negatif** olarak düşünürüz.

Yani **tek bir enerjinin artı ve eksi değer olmasıyla bir çift** (madde-antimadde) **yaratılır.** Sanki öteki taraf bir deniz içindedir.

Bir yüksek enerjili bir foton, diğer fotonla çarpıştığında, öteki **denizde** bulunan pozitronu **dışarı** fırlatmaktadır. İşte **tünel süreci** burada da iş başındadır.

Böylece her şeyin **çift** yaratılması ile birlikte bir evrenden diğerine geçilmesi kaçınılmaz olmaktadır.

(*) Bu mekanizmayı okurlarımız Arz'dan Arş'a Evrenin sırları/sınırları bandının ilk cildinde okumalarını salık veririz.

Kesim 94

akdeliğin ötesi

BİR karadelik bizi burada yutar; bir akdelik aynı anda bizi karşı tarafa kusar. Şimdi bu transit geçişin aşamalı olarak tarihçesini ve gerekçesini konfigürasyonlarla kavrayalım.

Evren dört boyutludur. Biz üç mekân koordinatını sezgisel olarak canlandırıyoruz. Aslında biz evrenin yüzeyinde yaşıyoruz. Bu yüzey aynadaki görüntümüz ile aynıdır. Ayna gerçekte kalınlığı, derinliği olmayan iki yüzeyli bir mekândır. İçindeki sahte derinliktir. Ama aynaya yansıtan kendi görüntümüz enli-boylu-kalınlıklı olduğu hâlde ayna görüntümüzü en ve boy olarak hapseder. İnanmayan, bu sahte derinliği boyut sayan, aynanın sır denen incecik kabakasının arkasına baksın, derinlik hiç yoktur.

Tüm evrenin yüzeyi de öyledir.Koskoca müzeyyen semâ denen galaktik şablonları aynadaki görüntü, albümdeki resim ya da gölgemiz gibi zemine yapışmıştır. Bizim küçük ölçekteki üç boyutluluğumuz, evrenin devasa ölçeğinde iki boyutludur.

İki boyutluyu daire düzlemi gibi düşünmeliyiz.

Evren balonunun **zarı iki boyutlu; kendisi üç boyutlu küre**dir. Ne var ki, bu kürenin içine-dışına çıkma girişimlerimizin boşa çıktığını,Aktarıssemâvât iki boyutunda hapsolduğumuzu birinci albümden biliyoruz.Kısaca, dünya-evren yüzey zarında ayağımız yere bastığı için üçüncü boyutu algılayamayız.

Üçüncü boyutu anlamaktan bile âcizken bir de zaman denen dördüncü boyutu ikinci albümde başımıza sardık. Neyse ki grafiklerle işi kolaylatacağız:

Grafiğimizin konusu bu ikisi tanıdık, diğer ikisi meçhûl olan dört boyutlu uzay-zaman'ın birlikte gösterilmesi... Grafiklerimizin iki öğesi var mekân ve zaman birlikteliği, uzatmalı evliliği...

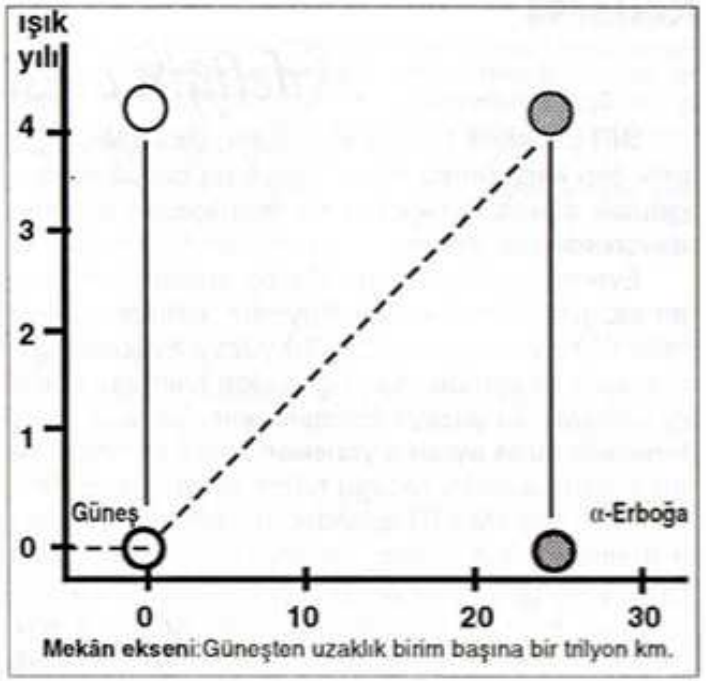

FİG /15 UZAY-ZAMAN GRAFİĞİNDE IŞIĞIN YOLU

Mekân (Uzam) üç boyutludur ve zaman'da bir tek boyutludur. Toplam dört boyutlu olmasına karşılık mekânı (Uzam, gözlemcinin bulunduğu koordinat) bir eksenle gösterebiliyoruz. Mekân yatay; zaman düşey iki eksenle gösterilir ki Relativite uyarınca uzay-zaman boyutları arasında bir ayrım yoktur. Tek fark mekânda sağa-sola gitmekte özgür olmamıza rağmen, zamanda mutlaka "İleri, geleceğe" doğru gitmek zorunda oluşumuz. Bu yüzden zaman okunu düşey ve tek yönlü (Hep geleceğe) doğru gösterirken, mekân oku için böyle bir sorun olmadığından, uzay okunu yatay eksende her iki yöne de gösterilir. Grafiğimizde yatay mekân ekseni başındaki sıfır "Şimdiki zaman"dilimine güneşimizi ve (aynı seviyede bize en yakın komşu yıldız) Erboğa'yı aramızdaki mesafe (4,3 ışık yılı) ötedeki sağdaki yerini işaretliyoruz.Soldaki güreş yuvarlağımızdan çıkan ışık ışın demeti, çizgedeki gibi köşegen, bir yol izleyerek, ancak 4,3 yılda Erboğa'ya varır. Ancak sandığımız gibi düz doğrusal bir çizgi üzerinde değil; (izleyecek şekildeki gibi halka halka büyüyen) bir konik açılmayla uzayda yol alır. Göksel cisimler dikey; ışık 45 polarizlenmiş gibi yol alır.

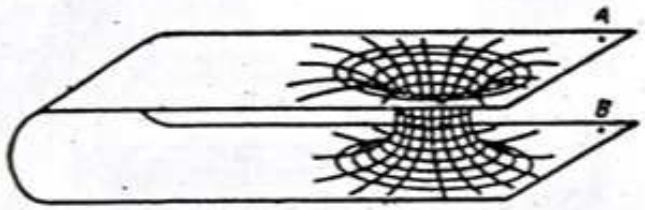

FİG /16 KARN=TEKZAMAN KONİK PROJEKSİYONU

Bir önceki grafikte en ve boy olmak üzere iki eksenli=iki boyutlu olan uzay--zaman çizgesi üç boyutluymuş gibi canlandırılmaya çalışılmıştır. Mekân oku bir çift ve yatay; Zaman oku başyukarı olup; her bir zaman dilimi (Saniye, yüzyıl gibi) de birer katman hâlinde sunulmuştur. En alttaki katman, "Şimdi" anıdır ve örneğin bir havuza atılan taşın nasıl ki dalgaları halka halka büyürse, taşın suya değdiği doruk noktasından itibaren her bir saniyeye karşılık bir katman giderek büyüyen halkalar genişleyerek, şekildeki koniyi oluşturuyor. Zaten ışığın doğası, kaynağından açıldıktan sonra yayılır. Büyüyen halkaların izdüşümünden ya da açılımından oluşan huni, bundan sonraki bilgilerimizin önemli temeli olacaktır. Koninin nedeni bir önceki şekildeki (Güneş ile Erboğa arasındaki diyagonal) köşegendir. Işık uzay-zaman çizelgesinde mutlaka bu 45 açı derecesi yapan köşegeni izler. Böylece de ortaya "Işık konisi" çıkmış olur. Külahın başaşağı sivri ucu "Şimdiki zamanı" giderek açılan ışık konisi geleceği temsil etmektedir. Işık sadece konisinde yayıldığı için koni bizim evrenimizdir. Rasat ve Olay ufkumuz bu koni ile kısıtlandığından, yâni bunun dışından bize ışık gelmediği için dışını bilemeyiz.

FİG /17 KARN (TEKZAMAN)KONİK PERSPEKSİYONU

Bir önceki projeksiyonun topluca koni=Karn biçiminde canlandırılması: Işık ışını konisi dikey zaman ekseni ile yatay uzay eksenleri arasında ters koni ya da topaç misâli yerleştirilmiştir. Işık ışını konisinin meslekteki tanımı "Evrenin bir yerindeki (Burada külâhın ucu olup, şimdi=şu anı göstermektedir.) olaydan çıkan ışığın zaman içinde muhtemel tüm olasılık aralığı"dır. Yâni uzay-zamandaki her olay için bir ışık konisi vardır. Işığın hızı evrendeki tüm olaylarda ve tüm yönlerde aynı ve değişmez olduğundan dolayı , tüm ışık konileri aynı biçimde ve aynı yönde standart, tektiptir. Bu yüzden uzay-zaman grafikleri standarttır. Öyleyse, herhangi bir nesnenin uzay ve zaman içinde aldığı yol, üzerinde olan her olayın ışık konisi içinde bir doğru ile gösterilmektedir. Sunulan şekilde , Madde yâni kütleli her cisim koninin içine hapistir. Ancak, enerji yâni ışık hızı (ki koninin sınırlarını ışığın hızı belirler.) ile giden parçacıklar koninin teğetidir. Bunun dışında kalan bölge (Takyon serisi) ile koni içindeki madde ve enerjinin haberleşmesi, olanı biteni bilmesi, oraya ulaşması mümkün değildir. Koni dışına başka evren,öte âlem,özge bölge denir.

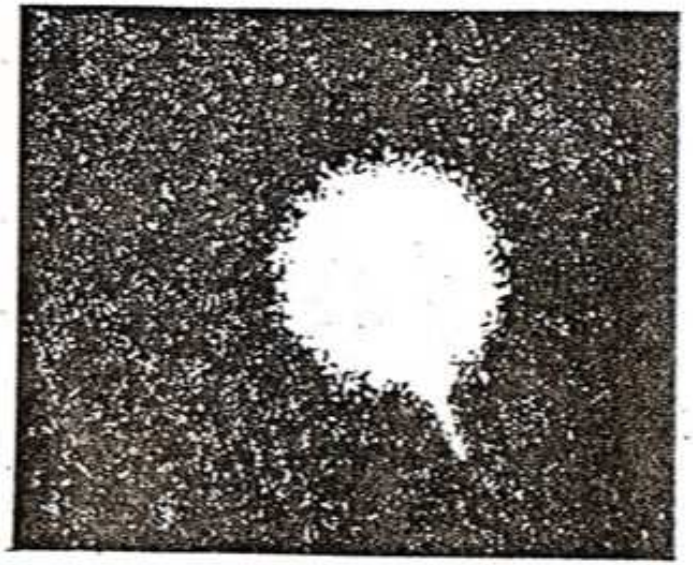

FİG /18 "ŞEMS'İN ZİYÂSI SÖNDÜRÜLDÜĞÜNDE "

Bize en yakın ışık konisi kaynağının "Şems=Güneş" olduğu âyetlerle bildirilmektedir: Güneşin yörüngesi, Ay ve Güneş'in birbirine erişememesi, Güneş'in bir ışık=Ziyâ kaynağı olduğu, Ay'ın ışık konisinden nûrlandığı, Güneş'in ziyasının söndürülüp, kendisinin (Konik) dürüleceği bildirimleri"ZÜLKARN yâni Işık konisi'dir. İlk albümdeki "İkizler çelişkisi" kapsamında , ikizlerimizden biri dünyada kalmıştı ve diğeri örneğin bir uzay aracıyla Güneşe gitmişti ve telepatik bir haberleşmeyle birbirleriyle anında haberleşebiliyorlardı. Üstteki çizenekte, mekân ekseninde Güneş ve ona 150 milyon kilometre mesafedeki dünyamız işaretlenmiştir. Bu sırada "Şimdi" güneş sönüverir. Mekân çizgisine dik olan düşey zaman çizgisi gereği, Güneş'in ışınları sabit ışık hızıyla (yaklaşık saniyede 300 bin km.) dünyamıza (yaklaşık 150 milyon kilometreyi ancak ve yaklaşık olarak) 8 dakikada kat ettiği için, ikizlerin arasına 8 dakikalık bir zaman girmektedir. Güneşteki ikiz güneşin söndüğünü bildirdiği anda, dünyadaki ikizi bunu hemen onaylayamaz, reddeder. Çünkü o sırada dünya şimdi olan bir olayın ışık konisi içinde değildir. Ancak düşey zaman okunun gösterdiği 8 dakika sonra, dünya, gelecekteki ışık konisinin sınırına değer ve dünyadaki ikiz güneşin söndüğünü onaylar. Daha sonra da dünya dosdoğru bu ışık konisinin çine girdiği için karanlıkta kalır. Güneşle aramızdaki 8 dakikalık kopukluk sırasında "Başka bir evrendeymişiz gibi anormalliği fark edemiyoruz.

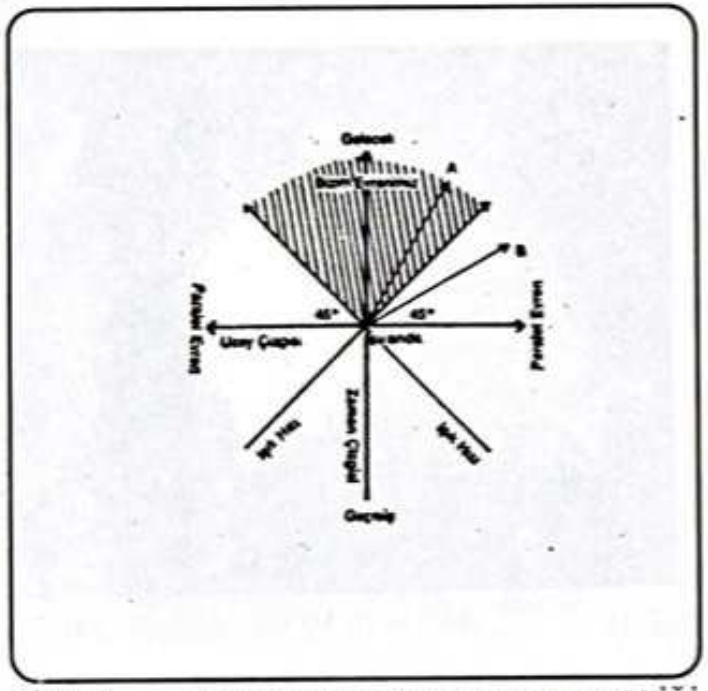

FİG /19 STANDART UZAY-ZAMAN GRAFİĞİ

Üstteki şekilde daha önceki şekillerdeki koni teması iki yanlı gösterilmiştir. Alltaki şekilde ise hem uzayın tümü hem zıt ışık konisi monte edilerek, konu bütünleştirilmiştir. Tüm çizgilerin kesiştiği özek "Şimdi=şu an"dır. Uzay-zaman grafiği ve ve ışıkhızı çarpısı dalma tektip 45 lik açı oluşturur ki buna IŞIK KONİSİ (mahrutî ziyâ huzmesi) denmektedir Koninin sınırlarını çapraz kesen ışık hızı köşegenleri çizer. Taramalı bölge bizim ışık konimizdir.Taranmamış üç diğer bölge ise başka evrenleridr.Bu koni bizim evren olay ve rasat ufkumuzu belirler. Bunun dışında kalan hiç bir yerle haberleşemeyiz. Işık hızını aşamadığımız sürece, mekân çizgisinin iki yanında hep saklı duran başka yer olan 'Paralel evrenler' kavramını anlayamayız. Taramalı bölge dışında olanları kavramamız için ışıktan hızlı gitmemiz gereklidir. Bu bize yasaklanmış, fakat ağırlığı sıfırdan küçük olan bilinç boyutuna (Beşinci boyut, ruh, melek vb.) mümkün kılınmıştır. Böylece iç-içe dikgen olarak yaşadığımız, başka evrenlerden haberimiz olmaz. Ama ışıktan hızlı düşünce hızıyla taramalı bölge dışında kalan tüm BAŞKA YERLERDE (Örneğin Misâl Alemi=Süper uzay'da) olabiliriz.

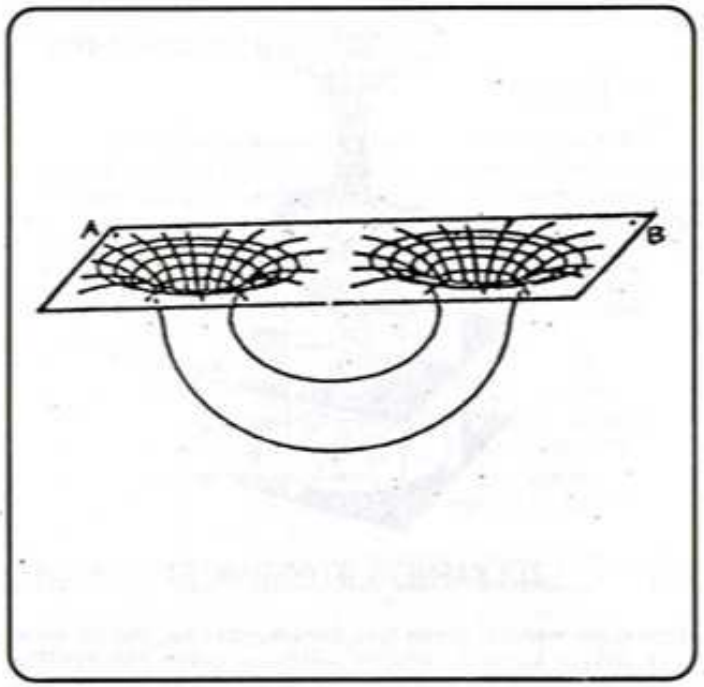

FİG /19 KARNEYN =İKİ ZAMAN SEMBOLÜ

Bir önceki şeklin yarım ters koni (KARN) gerçekte yarım modeldir. Şekilde tam ve gerçek modeli olan ışık konisinin çiftli (KARNEYN) gösterilmiştir. Zeminde mekân okları çifti yatay olarak uzay zarını; düşey eksen ise tek yönlü zaman okunu gösteriyor. İki koninin sivri uçlarının birleştiği en dar boğaz şimdiki zamanı, şu an olan bir olayı anlatmaktadır. Bunun üstündeki ters ışık konisi gelecek zamanı; alttaki düz koni ise geçmiş zamanı simgelemektedir. Biz evrenle daha doğrusu evrende olan bir olayla (örneğin süpernova patlamasıyla) sadece oradan bize ulaşan ışık ışını aracılığıyla haberleşiriz. Bize ulaşmayan (Şekildeki ışık konimizin içine girmeyen) bir ışık ışını olmayınca,öteki evrenlerde olan bitenleri asla bilemeyiz. Geleceği de henüz ışık konisi oluşmadığı için bilemeyiz ama geçmişi biliriz, çünkü geçmişteki ışık konisi bizi bilmediğimiz olaylardan zamanı gelince haberdar etmektedir. Örneğin bize uzaklığı 10 milyar yıl olan bir galaksideki süpernova patlamasını "Tam şimdi" gözlemlemenin aslı bu olayın 10 milyar yıl önce olup-bitmesi gerçeğidir. Bize gelen ışık sadece yıldızların yerleri=Mevakiin Nücûm gereği gelmektedir.

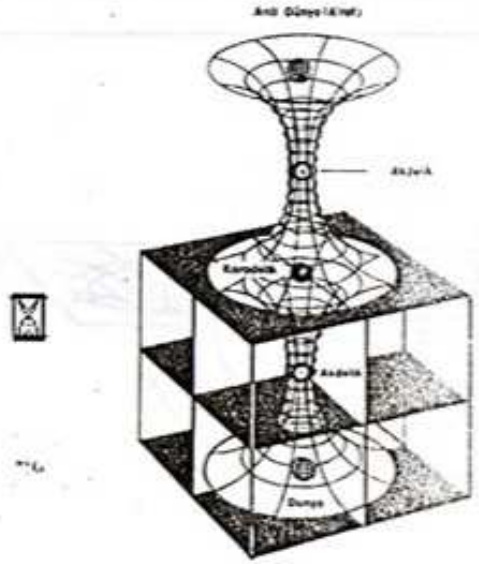

FİG /20 ZÜLKARNEYN İKİ DOĞU-İKİ BATI SEMBOLÜ

Önceki şekillerdeki yarım ters koni=karn'ın bir önceki şekildeki çift ışık konisi KARNEYN' solda ve çekim ANKEBUT'u sağda sunulmuştur. Karneyn zaman boyutu ile; Ankebut ise mekân boyutuyla ilgilidir. Soldaki Zülkarneyn kumsaati sembolünün üst bölmesi mutlak geleceği, alt bölmesi de mutlak geçmişi temsil etmektedir. Gelecekteki ışık konisi ile geçmişteki ışık konisi uzay zemininde ve zaman oku düşey ekseninde yerleşimi vurgulanmıştır. En dar yeri (kıstak, boğaz şimdiki zaman=Bu an'ı anlatmaktadır. Hemen iki yanında "Başka yer" yazılıdır ki tüm kum saati bu paralel evrenlerce kuşatılmıştır. Daha önceki kesimlerde de evrenin her noktasının nasıl birbirinden haberleştiği bilmecesini, nasıl izotrop olduğu sorusunu da ışık konisinin doğası nedeniyle sorduk. Bizim ışık konimiz dışında kalan bu evrenlerle haberleşmemiz mümkün değildir.Ne var ki, onu görememememiz demek dışarıda başka yerler, başka evrenler yok demek değildir. Her iki şekil, "İki doğu iki batı" âyeti gereği birbiriyle kuadropolarize edilebilir. Zaten, soldaki şekil çekim ya da kütlelerin birbirini çekmesi olayı konu dışında bırakıldığında, Einstein ve Poincaré'nin "ÖZEL RELATİVİTE" teoremidir. Ancak evren çekim etkisinde olduğu için sağdaki şekildeki gibi eğrilmektedir. Dolayısıyla ışık da çekim etkisiyle eğrilmekte olduğundan ışık bu çukurlarda eğri yol izler ve ışık konileri de kendini oluşturan ışık ışınlarının eğrilmesine uyarak eğrilir ki bu da "Genel Relativite" teoremidir, ikisini birleştirmiştir.

oto-referans / u υ

Sedd-Sedir

Sol sayfanın solundaki şekil **zaman**; sağdaki şekil ise **uzay** olarak aynı sembolün anlatımıdır. Her ikisi de tek yanlı kuvvetler içerirler. Örneğin soldaki şekilde "Zamanın ileri akmasına" karşı konamaz. Bunun gibi dsağdaki şekildeki gibi çekimin çekmesine karşı konamıyor. (Doğanın dört temel kuvvetinden güçlü ve zayıf kuvvetler ile elektromagnetizma iki yanlı işlediği hâlde çekim sadece çeker, asla itmez.)

Soldaki şekil " **Özel relativite**" teoremini içerir ve ışık konilerinin standart biçimidir. **Uzaysız zamanı** anlatır.

Sağdaki şekil ise "Özel câzibe" teoremidir. (Bunun anlamı çekim ve elektromagnetik kuvvet birer câzibe kuvvetidir.) **Zamansız uzayı** anlatır.

Her ikisi üstüste geldiğinde **genel relativite** devreye girer ve evrenselleşir. Işık sağdaki figürün eğrilerini izler, hâttâ karadelik tekilliklerinde ışık konileri Laser ışını gibi tek boyut hâlinde konikleşemez. Karadelik olay ufku sınırında ise bu konilerin geçmiş-geleceği birbirinden kopar.

Soldaki şekil (Cifirdeki kriptolojik ismiyle) **Zülkarneyn KUM SAATİ**; sağdaki şekil ise **Zülkarneyn SEDD**'idir.Yalnız biçiminden dolayı değil; semantik anlamıyla da "Kum saati"dir. Çünkü kum topraktır.Toprak üstüne çeker, karatoprak sinesine alır. Bunun evrensel ismini Newton vermiştir: Grave, grabe mezar demektir. Gravite toprak çekimi; gravitation ise genel kütle çekimi, yani evrensel yerçekimidir. "İnsanın süzülmüş topraktan" yaratılması ile kum arasında yine semantik bağlantı vardır.

Sağdaki şekil tek biçimli "**Ankebut**" şifresindendir. İkilendiği zaman ise adı **SEDD**'dir. (Türkçedeki sed, baraj, set çekmek vb.) Yuvaların en zayıfı örümceğinkidir. Toprakların en zayıfı da kum olanıdır, ama bir Sahra'da dehşet denizi hâline gelmektedir. İşte çekimin anatomisi budur: Çok zayıf olan çekim, kum kum toplandığında tam bir evren kozmik kıyamet karadelik çukuru oluverir.

Kumların bu dizaynı Ankebut=Örümcek ağı üzerinde olur ki bu uzay-zaman eğrilmesidir: (Doğu ve batı'nın Rabb'i uyarınca)

"İki doğu ve iki batının Rabb'i" uyarınca SEDD ve SEDİR kuadropolü=4 kutup şifresi oluşur. Bu ne demektir?

Ankebut-43. âyet gereği Kur'an'ın 360 bin kadar "Misâller" bölümü bütün insanlara verildiği hâlde, ALLAH sadece bilginlerin, âlimlerin, anlayacağı bir ayrıcalık olduğunu bildirmektedir.Bu konuda eğer okuyucu üstlenmeyi dilerse bir ödev önerirdik ki misâlleri anlama kapasitesi insanoğlunun âlimlik derecesidir.

Kehf-32 ilâ 45.âyetleri ve sonra Kalem-17 ilâ 33 âyetleri meâlen okuyup, ALLAH'ın buradaki misâllerinin ne olduğunu düşünmek için gelecek cilde kadar süre var. Kehf-45.âyetteki "Dünya hayatı misâl" acaba okuduğumuz kadar basit mi, yoksa?..

Kesim 95

âlemler

ÂLEMLERİN Rabbi olan Hamid Allah'ın bir çok Âlem yaratması, paralel evrenlerimizin de habercisidir. Bunlar da **anti evren; negatif evren ve paralel evrenler olarak** yine ayrı bir tasnif görmektedir.**20 çift+1 âlemden her birinin matematik tanımını Kur'an'dan çıkarımla yapabiliyoruz.** (*)

Biz karadelikleri kullanarak ister evrenimizde kalıp, arka penceredeki öteki âlemi seyredebiliyoruz; istersek o kapıdan geçerek, evrenin uzak bir bölgesineuzanan tünelden geçebiliyoruz. Dilersek evrenin erişilmez uzaklıklarına anında geçebiliyoruz dilersek paralel bir evrene geçebiliyoruz.

Mübarek Kur'anda türlü tasnifler vardır:

"ÂLEMLERİN RABBİNE HAMDOLSUN..." Fatiha-1'den başlayarak 41 tane âyette vardır)

"RAHMAN OLAN ALLAH, İKİ DOĞUNUN VE İKİ BATININ SAHİBİDİR" (Rahman-17)

"GÖKLERİN, YERİN VE İKİSİ ARASINDAKİLERİN DE RABBİDİR." (Nebe-37)

"YERİ BİNANIN İLK KATI, GÖKLERİ DİĞER KATLARI GİBİ KILAN ALLAH'DIR." (Mü'min-64)

Ayetler gök kapılarından, göklerin çaplarından iğne deliğinden, Sûr'dan, gökteki çatlaktan ve akla gelebilecek her bir yarıktan, ölü ya da diri mutlaka o geçitlerden çıkacağımızı bildiriyor.

(*)Bu evrenlerin matematik tanımlan bu kitabın konusu değildir, Mir'ac'da ele alınacaktır. Gözde tüm evren modelleri öğretimiz mensuplannca yapılmıştır. Örneğin "Cantor-Hilbert evreni, Feinberg-Geinberg evreni, Banach-Tarski evreni, Borges-Heiberg evreni, Wilczek-Gürsey evreni, Holoistik Büyükkoca evreni, Parakozm (Para-Pariter ve para paralel CPT) evreni, Sûr borusu evreni (41incisi Corn Horn & Cosmo-osmos transtunnels terminal) Wheeler-Feynman evreni gibi...

Okurlarımız SRW (Schwarzschild'in bir çift hunisinden oluşan Rotskilde) tünelini anımsayacaklardır. Evrenimizin uzak bir bölgesinden çıkabileceğimiz bu tünel aynı evreni bükmekteydi. Bu gizli bir uzunluktaki atnalı mıknatıs gibi gözüküyorsa da, aslında hiçbir zamanda hiçbir mesafede uzayı yürüdüğümüz, kalınlıksız bir kapıdır bu tünel süreci...

Âlemler yani evrenler, matematik olarak sadece çizimlerimizle anlatılır. Tümüne **paralel evrenler** deriz.

Ama bunların da birer kategorisi vardır. Örneğin bir karadelik evrenimizi ikiye katlar ve kendi evrenimizle **PARALEL** oluruz ki bu en basit örnektir.

Aslında paralel evrenler, bir evrenin katlanmasından değil; birbirine değmeden birer **sonsuz tabaka** gibi dizilmesinden oluşur. Bu tabakalar ise **karadelik tünelleri dışında birbiriyle asla ilişkiye girmez,** her bir varlık kendi evreninde yaşar. Ancak bir karadelik ile ya da ölüm-doğumla kişiye özel tünelden üflenerek öteki âlemlere geçebilir, oradan buraya tekrar geri gelebiliriz. Bu da **kaza-kader** kavramının tecellisidir.

Paralel evrenler, olasılık (ihtimal, istatistik yasaları) uyarınca **vardır ve çok sayıdadır.** Örneğin trilyarlarca kez trilyarlarcadır.

Ama temel olarak bunların birer **paritesi** vardır:

Yani paralel evrenlerin sayısı ne olursa olsun bunlar **pozitif** (Beyaz bölge) ve **negatif** (siyah bölge) evrenleri olup her biri şekillerden izlediğimiz üzere aralarında da paraleldirler.

Şekillere yansıtılmamış biri **somut** diğeri **soyut** olan (Tünel içi bölge) bir çift bakışık (Reel ve imajiner) **evrenler dizisi** vardır. Birisi (Kuantum fiziğinin sonundaki mini) **Hilbert uzayından** bu yandaki evrenler; diğeri de ötekide, **en küçüğün en büyüğe açıldığı** öte evrenlerdir ki yeri geldikçe onlardan da öğreti boyunca söz edeceğiz. Çünkü öteki evrenin enerjisi NÛR'dur, başkadır. Oysa bizim takım evrenlerin tümü "Nâr" yâni sonlu enerjiden kuruludur.

oto-referans / v ψ

magnetik doğa fırtınaları

Rabbil âlemin'in evrenleri arasında geçişlerde ayrıca doğanın temel kuvvetleri rol oynamaktadır. Doğanın kuvvetleri derken, mâddî-enerjik evren (ki biz bunu fizik evren diye kısaltıyoruz) güçlerinden söz ederiz. Başlangıçta tüm bu kuvvetler bir tek ana kudretin içindeydi.

Buna birleşik alanlar kuvveti deniyor ve bu uğurda verimli "Büyük birleştirme teoremleri" oluşturuluyor.

Bu tek kudret, ALLAH Vahdaniyyet ve Ehaddiyetinin ilkeleri uyarınca bitişikken, evrenin genişlemesiyle fazlara ayrıldı. (Önce elektro-gravitik interaksiyon güçlü kuvvet hâlindeydi.)

Elektrogüçlü kuvvet'ten elektrozayıf kuvvet ayrılınca "Güçlü nükleer kuvveti" ortaya çıktı. Ardından elektrozayıf kuvvet "Elektromagnetik kuvvet" ve "Zayıf nükleer kuvveti" olarak başlıbaşına kaldılar. Bu arada çekim de kendiliğinden ayrılmış oldu. **Bunlar:**

1. Güçlü nükleer kuvvet,
2. Zayıf nükleer kuvvet,
3. Çekim kuvveti,
4. Elektromagnetizmal kuvvet.

Aslında doğanın dört kuvveti ayrımı "Kuant teoremlerinin" sonucudur. Ama bu teorem ilk çıktığı biçimde değildir: Kuantum teoremi evrende olan madde-enerji her ne varsa, onların koordinat noktalarında yer alan minicik enerji paketçikleridir. Bu koordinat noktasının bulucusu ve limitlerinin hesaplayıcısı Planck'a göre, kuantlar boyutsuz noktacıklardır.(NUN) Scherk ise onların iplik gibi bir uzunluğu olduğunu (KALEM) buldu. Hemen ardından ekibimiz "Membran=Evren Zarı"olduklarını (LEVH=Defter) kanıtladı.

Bu noktaya kadar evrende dört temel kuvvete itiraz mümkün değildi. Ancak öğretimizin "Arz'dan Arş'a Evren'in sırları/sınırları" bandımızdan dünyaya ilk kez sunacağımız üzere evrenin 10 ve 11 boyutlu kuantlar yerine, 4 boyutlu olarak günlük hayata geçirilebilmesi görevinin hakkından gelebildik. Planck-Einstein'a göre noktasal (NUN) ve sonra Ankebut ipliği, Ankebut yuvası şifreleri uyarınca sicim ve zar (KALEM ve LEVH) tipi kuant teoreminin dört boyuta indirgenmesinde KÜRSİ tipi kuantları öngördük. Ancak bunun sonucunda, doğanın klâsik dört kuvvet ayrımı da değişmek zorunda kalıyordu:

Doğanın kuvvetleri Süper uzay'daki bir fazın ayrılmasıydı. Fazın ayrılması "Nûr denen sonsuz özenerji ile Nâr denen bildiğimiz sonlu enerjinin evrenin Planck sabitinden küçük olduğu dönemdeki bir ayrılmaydı. Bunun sonucu fizik evrenin 4 kuvveti iki maddede toplanabilir:

a. Câzibe kuvvetleri: Çekim ve magnetizma;

b. Nüve kuvvetleri: Zayıf ve güçlü nükleer kuvvet.

Oysa KÜRSİ teoremine göre tasnif şöyle olmalıdır:

1. Çift yanlı doğa kuvvetleri: Güçlü ve zayıf çekirdek kuvvetleriyle elektromagnetizma üçlüsü

2. Tek yanlı doğa kuvvetleri: Çekim (Daima çeker) Zaman (Daima ileri akar) ve Biyo-elektromagnetik plazma (Kirlian ışımasındaki nefs bedenin aurası, ki bilinç denen beşinci boyutun fonksiyonudur.) ışıması üçlüsü...Ancak zamanın ileri akması ve çekimin çekmesi evreni genişleten ivmenin tersine dönüp büzüşmesiyle zıt tek yönlüler (Zamanın ters akması ve Levitasyon)devreye girmektedir.

Doğanın dört kuvveti "Kütle atalet, sakinlik" dengesi şimdilik uyuyorlar. Bu kontrol mekanizması, kuantum teoreminde "Tünel" sübabı mekanizmasıdır. Tünel ağzındaki enerji birikmesi ise türlü doğa âfetleri ve anomalilerine ve iyi bir zamanlamayla "Kerâmet" ile "İstidrac"larına neden olur. Tünel ağzı beşinci boyutu(Kaluza bulmuştur) içermektedir. Bunu izleyerek Klein'ın 6 boyutu ile içeri uzanır. Ancak bize değen gökkapısı sadece Tünel ağzındaki beşinci boyut birikimidir. Bu enerji birikimi aşırı ölçülere ulaşınca normalüstü fenomenler başgösterir:

DOĞANIN DÖRT TEMEL KUVVETİ :

1.Güçlü nükleer kuvvet: Çekirdek dışına çıkamayan bu kuvvet, atom ve hidrojen bombasını patlatan, güneşin milyarlarca yıl hiç tükenmeden nasıl ışıdığını açıklayan dehşetli kuvvettir. Yani 1 gram uranyum enerjiye çevrilirse, Hiroşima ve Nagazaki'yi yok eder!.. Bunun milyarda biri sızıntı yaparsa "Çernobil"de patlar. Güçlü çekirdek kuvveti de **gluonlar** tarafından kuantlaşmaktadır.

Çekirdek Kuvvetinin bu gücünü atom ve hidrojen bombalarının patlamasından ölçebiliyoruz. Bu tam bir nükleer fırtınadır ve kentleri yerle bir eder. Neyse ki bu kuvvet çekirdek içinde suskun, sükûnetle durmaktadır. Bunu kontrol eden Kalusa Tüneli ağzındaki sübab mekanizması tüneli uzatır ve patlamaya hazır iki radyoaktif çekirdekten birini yutarak, başka evrene taşır. (Bunun adı yarı ömürdür ve bir kilo radyoaktif maddenin yarım kiloya inmesi arasında geçen zamandır.)

2. Zayıf nükleer kuvvet: **Nötrino** denen zayıf nötr akımların göstergesidir. Radyoaktif bozunma ve güneş enerjisinin %7'sinden sorumlu olarak bulunmuştur. Kuvvet alanının kuantları (w=Weak,zayıf sözünden türeyen) **bozon**lardır. Artı ve eksi iki tip kuantı vardır. Z bozonu ile elektromagnetik kuvvet ile birleştiği kanıtlanmıştır.

Tünel süreci, çekirdek tepkimelerindeki açığa çıkıp, bulunduğu kenti yerin dibine geçirecek enerjiyi kontroldenge ile frenler. Örneğin patlamaya hazır olan çekirdeğin güçlü kuvvetinin bir bölümünü "Zayıf kuvvet" olarak yüksüz nötrinolarla dışa atar. Böylece sübap enerjisi bu yüksüz ve maddeyle etkileşmeyen nötrinolarla sünger gibi emilir.

3. Çekim Kuvveti: En zayıf kuvvettir, çünkü evren çapına dağılmıştır. Bu kuvveti çekimci dalgalar yönetmektedir. Yüklü-yüksüz her nesne bu kuvvetin etkisindedir. Kuvvet alanını "Süper Çekim Teoreminde" öngörülen Graviton denen kuantlar üstlenmiştir. Fakat çekim tek yönlüdür.

Çekim atom çekirdeğinde ve atom çapında yoktur. Ama moleküllerin yığılmasıyla bu minicik ağırlık gittikçe artar ve tüm evreni kapsayarak, evreni, kendi üzerine kapaklandırıp, bir noktaya çöktürecek kıyamete neden olur. Bunun en yalın ve yakın göstergesi Karadelikler çekim şokudur (ki bunun garabetlerine bu kitapta biraz değinmiştik ve Arz'dan Arş'a Mir'ac bandımızda iyice açacağız.) Karadelik çekim şoku da yine Tünel tarafından kontrol edilmektedir. Her karadelik yine Kaluza' nın tünelinin çekim aşırı birikiminden kaynaklanır. Buna indirgenemez yüzey enerjisi denir ve yıldızın kapısıdır.

4. Elektromagnetizmal kuvvet: Sadece atom çapında ve yüklü parçacıklar için geçerlidir. Kuvvet alanını **foton** denen kuantlar taşımaktadır. Mıknatıs bunun için çeker. Her foton ışıma yapmaz (zımnî fotonlar).

Doğanın dört temel kuvvetin kudretçe ikincisi elektromagnetizma, adından da anlaşılacağı üzere hem elektrik yüklerinde(elektrik şarjı) hem de mıknatıslamada (Magnetik şarj) birleşik kuvvettir.

Bu yüzden hâlâ bir mıknatıslanma teoremi, dünyanın niçin iki kutbu olup, pusulalarımızı etkilediği bilinememektedir. (Sözde dünyanın içindeki demir-nikel=NİFE, NİFSİMA vb. katmanlarındaki demir buna neden oluyormuş. Oysa bu eriyik olduğu için mıknatıslaması mümkün değildir.)

Ancak Kalusa'nın tünel ağzı teoremini geliştirdiğimizde bunun nedenini bulduk: Tünelin ağzındaki sübap gücü magnetizma olarak beliriyor; daha sonra da kendine dik olan "Elektro kuvvet" ile birleşerek statik iken dinamik olmaktadır. Böylece elektromagnetizma, sanki bir birleşik doğa kuvveti olarak ortaya çıkmaktaydı. Bu yüzden ayrı ayrı irdelenmelidir. Magnetizma tünel ile; elekto-kuvvet ise tünelin bu yanında kalan fizik evren ile ilgilidir. Ancak yüksek bir elektrik alanı derhâl polarize-dipolarize biçimde, soğan kabukları gibi magnetik bir alan kuşattığından, elde edilmesi son derece kolaydır.

Hâdid sûresinin sırrı (ve Zülkarney'in sed yaparken demiri kullanması ile hz.Davud'a demirin eriyik olarak akıtılması cifirlerinden bağlantılı olarak) gereği elekromagnetizma, dünyanın koz-

mik elektrik alanını(Doğu-batı yönü) dik yönden karşılayan (Kuzey-güney) bir tünel sürecidir ve Baffin adası ile Ross buzulu üzerindeki gerçek magnetik kutupların doğrultusunun tam ortasına Mekke düşmektedir.

Bu bir rastlantı olabilirdi, ama Tin sûresinin ilk 5 âyeti bunun rastlantı olmasına imkân tanımıyor.

Bunun açıklamasını ilerideki kitaplarımıza bırakacağımız için şimdilik âyetin MİSÂLCE diliyle yazılmasını sunuyorum:

1. "İNCİR'E (Tin=Nakıs=Eksi=Güney kutbu)VE ZEYTİN'E (Zeytûn= Zaid=Artı=Kuzey kutbu)ANDOLSUN."

2. "TURİ (Gizzâ,CizzePiramidleri) SİNA (hz.Musa'nın vahye çıktığı dağ) ANDOLSUN."

3. "EMİN(Güvenceli, nötr) BELDE'YE ANDOLSUN."

4. "BİZ İNSANI EN GÜZEL BİÇİMDE YARATTIK. (Arş'ta plânlanıp, Cennet'te yaratılması)

5."SONRA ONU(İnsan soyunu) AŞAĞILARIN EN AŞAĞISINA REDDETTİK. (Arz'da)

Yukarıdaki âyetlerde 4-5 Cennet-Dünya) arasında dik bir dev mıknatıs düşünürsek, o mıknatısın Arş ucu emisyon edici; arz ucu absorb edicidir. Böylece bu dev mıknatısın en uc, bitim, dip (Esfeli sâfilin) kutbu dünya gezegenini adreslemektedir. Dünya'nın da iki kutbu vardır: Kuzey-Güney... Kuzeyi Zeytin; güneyi İncir simgelemektedir. Bu iki kutup birden elektrik yüklüdür. Ancak her mıknatısın tam ortası yüksüz olduğu gibi bu ikisi arasında da "Emin belde" denen KIBLELER bulunmaktadır.

Yanardağların çağlar içinde peryodik patlamaları, üst üste lav katmanlarının yığılmasına neden olur. Ancak lâvlar soğuyunca, elementleri kuzey kutbuna doğru kutuplanırlar ve donup öylece kalırlar. Ancak her bir patlama ayrı kriterler verdiği için, kuzey ve güney kutuplarının sabit olmayıp gezindiğini bilimsel olarak biliyoruz.

Bu gezinmenin tam ortasına düşen "Emin beldeler"i de bulabiliyoruz. Önce Gizze piramidleri, sonra Kudüs ve en sonra da Mekke...Yani üç kıblenin onayı!

Gerçekten de bunların üzerinde görünmez bir tünel var gibidir. Piramitlerin esrarı, Piri Reis'in haritalarının bu

piramitleri merkez alması(ki zikr hâlinde bu tünele yükselerek, görmediği kıtaları da çizebilmiştir.) Cizze bölgesi dünyayı eşit olarak ikiye bölmektedir ve Kızıldeniz'in Süveyş'ten başlayarak, Etyopya plâtosunda bile devam ederek, Madagaskar'a ulaşan HÜSUF=batık, çatlak oluşturmuştur. Zeytin ve üzüm Kaliforniya'nın Akdeniz ikliminde de yetiştiği için ikinci çatlak=Hüsuf, San Andreas fayıdır.

Yine kıyamet âlameti olarak üç Hüsuf=fay kırığından üçüncüsü ise Japon adalarını yâni tüm deprem kuşaklarını kapsamaktadır.

İlk kıble'nin (Nötr bölgenin) Mısır piramidleri olduğunu, daha sonra Tûr dağının, bundan sonra da önce Mescidül Aksa=En uzak secde yeri' olan Kudüsün daha sonra emin beldesinden, "Mescidil Harâm= Kâbe'nin, (Haram, hem hürmete lâyık hem cifirle HRM=Koni, mahrût'dan türeme "Hortum" demektir.

Gerçekten de ilk Kâbe KONİK idi.

Hacıların bildiği üzere, Beytullah'ın hemen bitişiğindeki yuvarlak yapının biçiminden anladığımız üzere dörtgen prizmaya çevrilerek imâr edildiğinde, o yapı günümüzde dışarıda bırakılmıştır. Emin Belde terminolojisi, aynı zamanda "Cennetten, aşağılanan insanın, sağsâlim indiği yer anlamındadır.

Dev mıknatıs diyebileceğimiz ARŞ (Yukarıların en yukarısı) ile ARZ(Aşağıların en aşağısı) arasında, tepedeki kutup son "Sidre" ağacının işareti olan Cennet'ten, aşağıdaki kutuba yâni biri kuzeydeki Sedir ağaçlarına, diğeri de güneydeki ağaçlara uzanmaktadır.İncir (Cifirde Havva'nın) ve Zeytin (Cifirde Adem'in) yansıdığı konik açılımla ve buna uyarlanmış magnetik atılarla (Tünel, hortum) emin ve sâlimen indirilmiştir. (Cizze ve Cidde)

Mekke için "Emin Belde" âyeti kullanılması yönünden dipole olmasıdır. Günümüzde Mekke'nin biraz üzerinden Yengeç (İncir) dönencesi geçmektedir. Ancak dünya kutuplardan basıktır ve dönence çizgisini de tam Kâbe'ye bastırır. Bunları aklımızda tuttuktan sonra eğer ki dünyanın 23 açı derecesi eğildiğini de hesaba katarak bu kadar eğik bir ekvator daha çizerseniz, bu eğik fakat gerçek dünya ekvatoru (Zeytun dönencesi) Yengeç (İncir)

dönencesiyle birlikte birbirlerini tam Mekke üzerinde keseceklerdir.

İşte tüm müslümanlar bu "Emin=yüksüz nötr belde" ye yönelerek, odaklanmaktadırlar. (Kıble farzı) Her biri aynı değişmemiş tek Kur'an'ı okumaktadırlar. (Kıraat farzı)

Her bir müslüman (Yerel saatle orucu önce Kars'ın, 25 dakika sonra Edirne'nin iftar etmesi gibi) her saniye namaz kılmaktadır ve böylece dünyanın her yerinde her zaman namaz kılınmaktadır. Örneğin Kâşgâr'da sabah namazına başlandığında, aynı anda Muhammed Ali (Clay) Amerika'da akşam namazını kılmaktadır. Aynı anda Almanya'daki müslümanlar da öğle namazını...(Vakit farzı)

Elektromagnetizma suskun durmasına rağmen böyle fırtınalara elverişlidir. Yani evcil gibi duran elektromagnetik kuvvet, eğer patlatılırsa ne olur? Elektromagnetik kuvvet'in "Tünellerle" olan ilişkisi nedeniyle ruhsal olaylara **(Psikokinetik paranormal fenomenlere)** yol açtığını ve bilinç boyutuyla çok yakın ilişkisi olduğunu hemen belirtelim. Durgun bir sisteme, eğer aşırı elektriksel yükleme yapılırsa, bu doz sistemi galeyana getirir.

Elektrik yükünün aşırı birikmesiyle, tünel, hemen o bölgeye uzanır. Çünkü elektromagnetizma patlaması tünelin girişinde olmak zorundadır.

Bu sistem, örneğin atomlar olsun: Yüklemenin yapıldığı elektrik alana dik bir magnetik alan kendiliğinden oluşur. Evrenin iki düzlemi (Elektrik ve magnetik düzlemleri) olurken, üçüncü düzlem yani TÜNEL de **"Dipole"** olur ve üçü birleşir **"Dipolarizasyon"** ortaya çıkar, iş de zivanadan çıkar. Atomların elektronları uzaykafeslerini parçalayarak çıkmak isterler. Ancak, bütün sistem aynı aşırı etki altında olduğundan, çekirdek de tünele doğru kaçar. Yani atom sistemi uzay-zamanda sıçramalı olarak gezmeye başlar... Hiç bir mesafe tanımadan bir anda başka bir yerde var olur. Ta ki, enerji sükûnet bulup, deney sonlanınca normale dönmeye çalışır. Ne var ki sistem, tünele bazı kaçaklar verir, tünel de onlara sahip çıkar, ayrılmaz. Tayyı mekân **(teleportation)** bu mekanizmadan ortaya çıkar. Denenen varlık görünmezleşir, **(Dematerialize olur)** başka bir yerde görünür. **(materyalize olur.)**

Magnetik fırtınalar böylece uzay yürüyümünün yanında **zaman abberasyonları** denen zaman karışmalarına neden olur. Bu da elektromagnetizma kuvvetinin patlamasıdır. Çekim kuvvetinin patlaması ise önceden sunduğumuz karadelik şokudur ki, karadelikler doğrudan tünel ağzı olup, magnetik fırtına kaynağıdırlar.

Mekânımıza hız kaybıyla giren ve artık enerji sonucunu veren Nûr, aynı anda mağnetik güç etkisini oluşturur. Bu mağnetik güç, boyutların eksen enerjisidir. Kuantın seçtiği kanalı da bu magnetik plân belirler.

Plân (varlığın projesi olan niteliği) aslında **etkinin** kendi evreninde vardır. Fakat ışıktan hızlı olduğundan algılanamaz. Ancak ışık hızında bu magnetik alan olarak algılanabilir. Magnetik alan aslında madde-ötesinin bir uzantısı ve yankısıdır. Kendisine ışık hızında bir "Beden" gerekir ki, bu da **"Elektrik Alan"** dır. Her ikisi durgun **(Statik)** olarak vardır. Fakat bir araya gelince dinamik elektromagnetik alanı (ve kuvvetini) oluştururlar. Elektrik ve magnetik alanın bir düzlemde birleşmesi "ÇİFT ÇİFT" sırlarından bir diğeridir.

Ayrıca birbiriyle aynı düzlemde çakışık olan, Elektrik ve magnetik alanların **iki ayrı** düzleme kayması da mümkündür. O zaman buna dipole yasası diyoruz. İki alan da bir arada olmakla birlikte, bu durumda bağımsız olarak her ikisi de kendi evrenlerindedirler, fakat iki düzlemin kesişme çizgisinde (Dalgaların düğüm noktasında) birbiriyle ilişkilidirler. Uykumuzda bedenimiz yatay elektrik alanda ve bilincimiz de dikey magnetik alanda **Dipole** olurlar ve böylece uyurken rüya görürüz. Seslenilirse (Düğüm noktasında bitişik olduğumuz için) uyanırız.

Hipnoz, bedensiz astronomi (Pirî Reis) ve ölüm olayında ise bu **Dipole** daha sürekli olmaktadır. Ölümde ise tam anlamıyla iki düzlem diktir, seslense de uyanmayız. Ama kabir sefa ve cefasını yaşarız. Tünel "karın" noktalarını birleştiren doğrultudadır **(Evrenin 3. düzlemi.)**

Elektrik ve magnetik alanlar statik olduğu gibi, dinamik de olabiliyorlar. Bunlar ya aynı düzlemde çakışıktır **(Elektromagnetik radyasyon)** ya da dipole'dir. (Birbirini dik kuşatırlar). Ayrıca bunlar bir de **polarite** ve **polarize** ÇİFTLER oluştururlar.

Referans / 7

şeytan üçgenleri

Magnetik kuvvetlerle hız arasında inanılmaz bir orantı vardır. Magnetik kanallarda enerji yığılması eğer çok büyükse akıl almaz Karadelikler oluşur, vücudun ışınlanabildiği **(Teleportasyon-Tayyı mekân)** olayları oluşur ve geometrik çizgilerde cisimler atlayarak yer değiştirir. Bermuda üçgenindeki fırtınalar, Philadelphia deneyindeki gibi bir geminin ve tayfalarının gözden silinmesi, cisim yoğunluğunun sıfıra ulaşması, uzay-zamanda **"Hayalet sıçramalar"** yapması bu magnetik alan şiddetiyle orantılıdır. Güçlü ve özel bir magnetik alan, cismin yoğunluğunu tünel'e aktararak, çekimi ve bütün güçleri yenebilir.

"Şeytan üçgenleri" olarak bilinen bölgelerde doğada böyle bir magnetik fırtınalar olduğunu ve bunların zaman çarpıklığına ve taşıt kaybolmalarına neden olduğunu, okuyucu duymuş olmalıdır. Trafiğin en yoğun olduğu "Bermuda" yöresinde, özellikle daha çok uçak ve gemi kaybı gözlenmektedir. Felâketten kurtulanlar ise, bu magnetik fırtınayla teğetleşmişlerse, mutlaka abberasyon denen zaman kaymalarına uğramaktadırlar.

Dünyamızı dışımızdan 60 bin km. öteden bir MAGNETOSFER kuşatmıştır. Bu magnetik alanın görevi "Ve göğü taşlanan şeytandan koruduk" âyeti uyarınca, Kur'an'da Cin sûresinde "Şıhab" diye geçen **kozmik primer**lerden, dünya göğünün korunmasıdır. Bunlar Güneş'teki şiddet olaylarından gelmektedir ve güneşin şıhablarına karşı magnetosfer oluşmuştur. Dünyamız tombul bir mıknatıs çubuğundakinin aynıdır. İşte bu alan çizgileri **"Magnetosfer"** adını almaktadır. Korkunç enerjili parçacıklar (Hyperonlar) buradaki kat be kat magnetik kafes içine yakalanarak durdurulmaktadır. Böylece dünyamız demir bir zırh giyinir. Şeytan üçgenleri, bu zırhın aşırı enerji birikimlerinden oluşmaktadır. Magnetosferin gökteki haritasının yerdeki izdüşümü gibi olan bu hatlarda "elektromagnetizmal esrarlar" oluşur.

Dünyamızda **Ley** hatları denen "sosyomagnetik" **insan popülasyonu yerleşimi** magnetosferin, yerdeki **dekliminasyon ve kuliminasyon** izdüşümüdür. Kuşların göç yolları, kıtaların kırıkları ve "Şeytan üçgenleri" de bu izdüşüm içinde yer alır. Ayrıca iki adet magnetik alan da kutuplarda yer alır. **Güney kutbunun antibiyotik esrarı** da bu magnetik alanlardan kaynaklanmaktadır. Burada türlü hayvanlar varken, hastalık yapıcı mikrop yoktur ve yaşamaz. Ayrıca tam kutup noktasında uçan uçaklarda **vizyon görme** olayı vardır. Sanki kutuplar geçmiş bir çağı yaşamaktadırlar. Yemyeşildir ve tropik ormanlarında ise dinazorlar, mamutlar rapor edilir. Bu kutup **abberasyonu,** bize geçmişte kutuplar başka yerde olduğu için, bir zamanlar orada sıcak iklim sürdüğünü belirtir. Zaten, tropik bölgelerde yaşayan mamutların (Filin ağababası) hep Sibirya, Skandinavya ve Alaska-Kanada'da mezarları bulunmaktadır. Bunların bir kısmı ani bir buz felâketinde dondukları için, sapasağlam olarak korunmuşlardır. Hatta ağızlarındaki sindirilmeden duran bitkiler de **sıcak ekvator** bitkileridir.

Dünyanın başına bir tufan ile felâket geldiği aşikârdır. Tufanın bir nedeni de **Magnetik genel bir fırtına** olmalıdır.

Kutuplardaki dışında en çok bilinen "Şeytan üçgeni" ise Bermuda ve onun boylamının uzantısında; enleminin kesiştiği yerdeki Japon Denizi'ndeki Sargasso üçgenidir. Bu olgu, sanki magnetosferin izdüşümü olduğunu gösteriyor. Kutuplardaki Dinazor türü yaratıklar ve hayvan yağmurları (Kurbağa vb.) olayları, aslında zaman çekmecesinden günümüze gelen yaratıklardır. Dinazor'un bir türü de ileride kıyametin büyük âlametlerinden biri olarak çıkacak olan **"Dabbetül Arz=Yer hayvanı"** dır.

Magnetik üç çatlak bugün Amerika'da San Andreas (California yarımadasından Alaska'ya kadar olan kırık) Afrika'da Kızıldeniz-Madagaskar arası çatlak ve diğeri de Sahalin-Japonya boyunca yer almaktadır. Bu Kur'an'da "Üç Hüsûf" yani üç batık yer anlamındaki çökmelerden ve kıyametin diğer büyük âlametlerindendir.

Referans / 8

zaman abberasyonu

Zaman çekmecesinden kaçan yaratıklar her zaman gözlenmektedir. Çoktan nesli tükenmiş, 60 milyon yıl öncenin bir balığı bulunmuştur. Yecücleri "Yeti=Kar Adamı" olarak zaman zaman görenler var. Mecüc'lerden bir kısmı "Yeşil cüce adam olarak" gözükmektedir. Bu bir zaman kaymasıyla, geçmiştekilerin günümüzde var olması olayıdır.

Şeytan üçgenlerinde de böyle geçmişin kalıntıları vardır. Örneğin magnetik bir fırtınada kaybolan gemi ya da uçak **"imdat"** sinyali vermektedir. Gemi kaybolduktan sonra imdat sinyali aynı mesajın yıllar içinde tekrarı olarak gelmektedir. Buna **"Hayalet sesler"** diyoruz. Ya da geminin görüntüsü bir hayalet olarak dolaşmaktadır. **(Hayalet gemi söylentileri).**

Kaybolan uçaklardan bir kısmının "Hayaleti" zaman zaman gözükmektedir. Örneğin Queen Elizabeth transatlantiğinin hemen burnuna pike yapan bir uçak, sulara gömülür. Fakat koca uçağın suya dalarken çıkarması beklenen ses ve su fıskiyesi yoktur. Yüzlerce yolcu, güverteden bu tuhaf olayı görürler, hatta uçağın kod numarasını okurlar.

Aynı kod numaralı uçak yıllar sonra Bahama'larda bir plajda hemen kıyıya dalışa geçer. Fakat bu sığ suda ne parçalanma sesi, ne su fıskiyesi ne de uçağın bir kalıntısı yoktur... Kimi uçak kaybolmadan önce garip bir mesaj verir: "Havaalanı yerinde orman ilkel insanlar var".

Örneğin böyle bir uçağın bayan pilotu (Cessna uçağı) geçmişe gitmiş ve dünyanın mazisindeki adaya düşmüştür. Belki o bayan sağ kalmıştı ve geçmiş dönemlerdeki "Gökten bir dev kuş ile gelen tanrıça" diye kabul görmüş ve efsanelere geçmişti, kimbilir?

İşte o çağın Bahama adalarına düşen bu uçağın hayalet görüntüsü ayrıca zamanımıza da düşmektedir...

Abberasyon denen zaman kayması, böylece binlerce yıl olacağı gibi, fırtınadan kıl payı kurtulanlar için daha küçük bir zaman dilimi de olmaktadır.

American Atlantic Airways uçağı da bir ara "20 dakika" süreyle radardan silinmişti. Daha sonra beklenenden 20 dakika **önce** geldi. Bu hız uçak için mümkün değildir. Üstelik 20 dakika boyunca harcaması gereken yakıt, **olduğu gibi durmaktaydı.** Bütün bunların üstüne üstlük, uçaktaki yolcuların tamamının saati, havaalanındakilerin saatinden 20 dakika geriydi. Bunu şöyle açıklarız.

Magnetik fırtına nedeniyle hızlanmışlar ve Relativite uyarınca da 20 dakika "Genç" kalmışlardı. Bu da doğanın kendi magnetizmasının **"İkizler çelişkisi"** dir.

Tabiatta olan her şey, laboratuarda da gerçekleşebilir ve sihirden ayırt edilemeyen ileri bir teknolojinin ürünü olan ruhsal enerjiyi de yönlendirip, tünele irtibatlar. Bu, deneylenmek üzere Axel Heiberg'e verildi.

Büyük bilgin ve gizemci Axel Heiberg, İslâmi gizli bilimler içinde "insanın kendi tüneline gizlenerek" görünmez olabileceği, **görünmezliğin sırlarını** öğrencisi olduğu Mevlânâ Halid'in Kur'an'daki gizli bilimlerden, (özellikle Cifir'den) öğrendiği, hattâ kendisini bizzat Hızır A.S.'ın sürekli eğittiği de Gurdjieff tarafından ileri sürülmüştür. Ayetle görünmezliğin sırlarına erdiği ileri sürülen Heiberg'in Türkiye'ye yerleştiği kısa dönemde, bu görünmeme yeteneğini sergilemiş olduğunu da yine İstanbul seyahatinde belirtiyor. Öyle ki, ünlü fantazi yazarı H.G. Wells'in **"Görünmeyen Adam"** tipinin ta kendisi olduğunu söylemiştir. Hatta "Görünmeyen Adam İstanbul'da" romanında resmen tarif edildiği ileri sürülmüştür. (Wells, bunu bizzat belirtmiştir.)

1940 yılında Karl M. Allein ismiyle Amerika'ya geçen, Heiberg, bir tılsım ya da vefk ile görünmezliğin **mekanizmasının tamamen enerjetik alanlara dayandığını** fark etmiştir. Onun, bu gözden silinme yeteneğini bilimsel olarak çözemlenmesiyle olağanüstü şiddetli magnetik alanlarda da **aynı şeyin** yapılabileceğini gözüne kestiren Heiberg, kendi yeteneğini **"Bedensiz ve araçsız zaman yolculuğu yaparak ya da iç uzaya saklanarak"** dış uzayda görünmezlik diye açıklamıştır.

Kendi başına **"Dua ve zikr"** ile gelen "tayyı mekanın", bilim ile gerçekleştirilebileceği konusunda öğrencisi Morris Jessup'u görevlendirdi.

Referans / 9

Philadelphia deneyi

Daha önce de esrarengiz intiharıyla Dr. Morris Jessup'a zaman yolculuğu konusunda değinmiştik. Birleşik Amerika donanmasının da çok değer verdiği, büyük bir bilim adamı Jessup, 1943 yılında savaştaki Amerika'ya **"Yapay magnetik alanları"** deneyini aynı zamanda **"Birleşik alanlar teoremi"**nin sınanmasını önerdi. Donanmanın isteği, bir geminin "Görünmez" olması, kamufle edilmesiydi.

Sözkonusu bu deney, çok güçlü bobinlerden, bir gemiye elektrik akımı yüklemek, böylece bu elektrik alana dik bir manyetik alan oluşturmak ve bu dipole alanda "iç-uzay" ya da **"Tünele girip, tünelin başka bir ucundan çıkmak"** diye özetlenebilirdi.

Güçlü bir magnetik alanda, atomlar kafeslerini parçalayıp, uzay-zaman içinde yürürlerdi. (Tayyı mekân) Böylece yer-zaman koordinatlarının dışına çıkan bir nesne görünmez olacaktı. Donanmanın büyük finansmanıyla deney yapıldı.

Elektrik akımı verilen çıkarma gemisi tayfalarıyla birlikte gözden silindi. Gemi üç dakika sonra 620 km. uzaklıktaki Norfolk limanında gözüktü ve yeniden gözden kayboldu. Daha sonra **sıçramalı** olarak bir çok yerde **"Hayalet gemi"** olarak görünüp yok oldu ve yeniden **limanda belirdi.** Bu arada deneyin acı sonucu bir çok tayfa öldü.

Kalan tayfalarda da bir çok tuhaf yetenekler gelişti. Böylece doğadaki (Bermuda olaylarında olan) **magnetik fırtınaların tıpatıp laboratuar benzeri** yaratılmıştı. Bu aynı zamanda, arada bir serap gibi görünüp kaybolan uçak ve gemilerin ya da içindeki kimselerin **"Hayalet araç, ses ve imdat çağrılarını"** açıklıyordu. Çünkü bu gemi de hayalet gibi sıçramalı hareket etmiş ve zaman içinde, büyük mesafeler aşarak beş dakikada 1300 km. gidip gelmişti.

Tayfaların bir çoğu, periyodik olarak yine magnetik alan etkisi kendilerine yöneldiğinde örneğin evlerinde ya da lokantada birden yok oluyorlar, bir süre sonra yeniden görünüyorlardı. Duvardan da geçebiliyorlardı.

Bazen de **uzayları** donup kalıyordu. Yani bir heykel gibi kaskatı kesiliyorlardı. O zaman onları **"Topraklamak"** gerekiyordu. Böylece yine kendilerine geliyorlardı. Bu donma anında tayfalar, serbestçe "Uzayda" gezdiklerini, çekimsiz alanda **"Yükseldiklerini"** bulutların üzerinde **karanlık bölgeye** çıktıklarını söylüyorlardı.

Kaybolan tayfalar da öyle! **"Birden kendimizi bedenimizle birlikte uzayda buluyoruz. Sonra dünyaya düşüyor ve kaybolduğumuzu ileri sürdüğünüz yerde yeniden size görünmüş oluyoruz"** diyorlardı.

Söylediklerinin doğru olduğu acı bir gerçekle anlaşıldı: Bir gün pusula taşıyan bir tayfa birden donup kaldı. Arkadaşları ona dokunarak "Topraklamak" istediği anda tayfa alev alarak, hiçbir iz bırakmadan her şeyiyle yanmış, ne kemiği, ne organik bir kalıntısı, metalik bir artığı bile olmaksızın yok olmuştu. Jessup, yanan tayfanın yandığı zemin ve halı numunesini test yapması için Hansel Heiberg'e vermişti. Testler sonucunda, tayfanın **uzayının** yüksek uzaya, yani kozmik ışınların olduğu yüksek bölgelere **kaydığı** anlaşıldı. Çünkü halı numunesinde, dünyaya hiç ulaşmaması gereken Kozmik primer denen kâinat ışınları bulundu. Bunlar dünyamıza inmeden yukarıda törpülenirdi. Oysa "Dünyamıza" inmişlerdi. Ya da "Yanan tayfa, atmosfer dışına çıkmış ve bu yakıcı kozmik ışınların isabetiyle âlev almıştı!

Böylece tayfaların kimi zaman **bedenleriyle** ya da donarak **muhayyeleleriyle** uzaya çıktıkları doğrulanıyordu. İşte bu **kozmik ışınlar,** "Kur'an"da **ŞİHAB, Şuvaz** ve **nuhas** diye bildirilen, göğe atılan taşlar ile göğün taşlanan şeytandan korunması âyetlerinin ve magnetosferlerin sırrını veriyordu. Tarih boyunca kendinden âlev alan ve yanan insanların, tünelleri aracılığıyla, bedenlerini dış uzaya taşıdıklarını anlatıyordu. Açık havada iple göğe tırmanın ve yukarıda birden yok olan hint fakirinin sırrı, görünmez olanların sırrı hep **"Bu tünel ile iç-dış uzay arasında dolaysız bağlantıya" dayanıyordu!..**

ARZ'dan ARŞ'a
SONSUZLUK KULESİ

- **Yaratan Tekliği, Yaratılma Tekilliği**
- *Başlangıç Tekilliği*
- *Güneş Batıdan Doğuyor*
- *Yer Gök Ayrılması*
- **Zaman Gezmenleri, Zaman Gizemleri**
- *Zaman Boyutu, Bilmecesi*
- *Cinlerin Zamanı*
- *Tarih Değiştirilebilir mi?*
- **Kara Boşluklar, Kara Delikler**
- *Nükleer Tandır*
- *Nötron Yıldız*
- *Karadelik Kıyameti*
- **Tüneller, Akdelikler ve Paralel Evrenler**
- *Evrenler Sistematiği*
- *Süper-Hiper Uzay*
- *Melek, Cin, Ruh, Bilinç*

ISBN 975 - 7856 - 00 - 2 (Tk.No)
ISBN 975 - 7856 - 01 - 0 (1.Cilt)

ÂLEM TİC. YAYINCILIK ve SAN. LTD. ŞTİ.
Çataçeşme Sok. Defne Han No: 27/16 Cağaloğlu -İSTANBUL
Tel: (: 212) 511 79 74 - 526 16 12 Fax: 511 52 60